

بەرگی ئۆز دەپم
سۈپەتە كانی
(الشعراء) و (النمل)

له نۆره كۆمەلە تېمەكان ئەمەلەتەن
Stay in touch on social media
تەن مەكەم ەز نەوایج التەوادل التەمەنی

رەگەیانەنە مەكتەبی مامۇسنا عەلی بابیر

AliBapir/عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

رەگەیانەنە مەكتەبی مامۇسنا عەلی بابیر

كەتەلی

رەگەیانەنە مەكتەبی مامۇسنا عەلی بابیر

Google Play

App Store

QR codes for social media and apps

تەفسیری سوورە تەکانی

الشَّجَرَاءُ وَالنُّمْلَاءُ

www.alibapir.com

ته فیسیری سوورپه ته کانی

الشعراء و النمل

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زهردهشت کاوانی

چاپی یه کهم ١٤٤٢ ک - ٢٠٢١ ز

٥٧٥ لاپه ره

٢٤ * ١٧ سم

بابهت : ئایینی

له بهر یوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - ههریمی کوردستان
ژماره سپاردنی (٧) ی سالی ٢٠١٢ پیدراوه

تہ فیسیری سوورہ تہ کانی

الشَّعْرَاءُ

و

النَّمْلِ

نووسینی: عہلی باپیر

پاڳه پانډني مهڳه ٿي ماموڻسا عهلي باپير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

نه ٽوڙه ڪومهنه ٿي نه ڪه ٿاين
Stay in touch on social media
نهن مهڳه عيز موانع النوازل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - ڪورڊي

پاڳه پانډني مهڳه ٿي ماموڻسا عهلي باپير

عھلي باپير/ AliBapir

عھلي باپير/ AliBapir

ڪه ٿاين
پاڳه پانډني مهڳه ٿي ماموڻسا عهلي باپير

QR Code

پيشه کی تم تفسیر به گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿١٠٢﴾ آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي قَسَاءُ لُونُ بِهِ ۖ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿١﴾ النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿٧٠﴾ ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿٧١﴾ الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَالَّةٌ، وَكُلُّ ضَالَّةٍ فِي النَّارِ^(١).

خوینره به ریزو خوشه ویسته کان!

هیچ گومانی تیدانیه - بؤ مروقی پروادار - که نهو تهمنه ی له خزمهت دوايين کتیبی خوا (قوربان) دا به سه رده بری، جا به هر شیوه یه که له شیوه کانی له خزمه تدابووندا بی؛ خویندنه وه، تیفکرین و پامان، فیرکردن، کاریکردن ... هتد، به باشتترین جیگرتن جیگا ده گری و، خاوه نه که ی له دنیاو دواړوژدا لیی به هرهمه نده.

(١) نهوه پیی ده گوتری: (خطبة الحاجة) که پیغه مبه ر ﷺ هاوه لانی به ریزی فیرده کرد، پیش هر قسه یه کی گرنک، بیلین، وهک وتاری جومعه و داخوازیی کردن (خطبة) و... هتدو، نهو وتاره، هرکام له: الترمذی: (١١٠٥)، النسائی: (١١٠٤)، ابن ماجه: (١٨٩٢) أحمد: (٣٧٢٠)، الطبرانی: (٢٤١٤) هیئاویانه و (مسلم) یش به شیکی هیئاوه.

منیش که - وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌روو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه، خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خشر چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردووم و، به‌فه‌رمایشتی به‌رزو بئ وینه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردوومو، به‌ر له‌ته‌مه‌نی بیست سالی یه‌وه هیدایه‌تی داوم، که قورئانی به‌پرزو پیز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خویندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و تیوه‌پامانی ئایه‌ته‌پر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لیۆردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تیکرای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌رسه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر پۆشنایی قورئان دابوون، که دیاره‌هه‌ر ئه‌مه‌ش شتیکی سروشتیه؛ ئاخ‌ر ئایا ئیسلام بێجگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که ئه‌ویش هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جیبه‌جێکردن و کارپێکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه؟! بێگومان نه‌خێر.

ئنجا له‌میژ سالی‌ش بوو، که براو خوشکانێکی دلسۆزی نزیك و ئاشنام، داوایان لێده‌کردم که ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لیکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨) دا هاته‌ دلمه‌وه، که ناوی خوای لیبه‌ینم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌لکو ورده‌ ورده‌ به‌پیی بوارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندیکی لئ ئه‌نجام بده‌م، له‌گه‌ڵ سه‌رقالی زۆرو جو‌راو جو‌ریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بۆ ده‌ره‌خسێ که بتوانم خیرایی تیدا بکه‌م و خۆمی بۆ یه‌کلایی (متفرغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان بئ ته‌واوی بکه‌م، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ مابێ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئه‌م ته‌فسیرو لیکدانه‌وه‌یه‌شم، وێرای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی ئه‌و ته‌فسیرانه‌ی که باون و، ده‌ستم پێیان گه‌یشته‌وه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تیوه‌پامانی خۆم له‌ خودی قورئان، چونکه‌ بێگومان قورئان: هه‌ندیکی هه‌ندیکی روون ده‌کاته‌وه: (القرآن يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ری خواش روونکه‌ره‌وه‌ (مُبَيِّن)ی قورئانه، وه‌ك خوا ﷻ فه‌رمووێه‌تی:

﴿...وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل.

واتە: ۋە زىكرمان بۆ لای تۆ ناردۆتە خوار، تاكو ئەوھى بۆ خەلكى ئىرراۋەتە خوار، بۆيان پروون بکەيەو، ۋە بەلكو خوشيان بىربکەنەو.

ئومىدىشم وایە - بە يارمەتى خواى بەخشەر ﷻ - شایستەيى ئەوھم ھەبى تەفسىرو لىكدانەوھەكى وا بۆ قورئان پىشكەش بە مسولمانانى كوردستان بکەم، كە لە قورئان بوەشەتەو، ماىھى بەھرەو سوودى خوینەران بى، بەتایبەتیش كە زیاتر لە سى (۳۰) ساللە لەگەل قورئانى بەرزو مەزن و تەفسىرەکانى و كىتیبەکانى سوننەتدا خەرىكم و، دەیان كىتیب و بەرھەمى جوراوجۆرم لە زۆربەى بوارەکانى زانستەکانى شەریعەتدا پىشكەش كىردوون.

شایانى باسیشە كە ئەو بیست و دوو مانگ زىندانى کرانەم لەلایەن ئەمرىكاوھ - لە (۲۰۰۳/۷/۱۰ تاكو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دەرڤەتەكى گەورەو گىرگ بوو، بۆ زیاتر پىدا قوولبوونەوھى كىتیبى خوا (تبارك و تعالى) و، بۆ پەيدا بوونى تىگەشتى تايبەت لەبارەى زۆرىك لە ئایەتەکانى یەو، ئەم راستییەش لە مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاك درەوشاۋەتەو^(۱)، بەلام ھەلبەتە نالیم و ھىچكەسەش بۆى نىە بلى: كە ئەم تەفسىرەى من تىروتهواو، چونكە وىپراى سنوورداربوونى تواناو پرستم، لە بەرانبەر كىتیبى لە ھەموو پرويكەوھە پەھا (مطلق) و بىسنوور (لا محدود) ى خوادا، نەشمووستوھ كە زۆر بەملاولادا بچم و بچمە نىو ھەندىك وردەكارىیەو، كە یان من تىیدا پسپۆرو

(۱) ئەو مەوسووعەيە كە ئىستا چاپ كراو، كەوتۆتە بەردەستى خوینەران و، سەرڤەم ھەشت بەرگ و دەورى سى ھەزارو پىنج سەد (۳۵۰۰) لاپەرەيەو، ھەولمداۋە بەگشتى تىیدا باسى سەرڤەم لایەنەكانى ئىسلام بکەم و، تاكە سەرچاۋەشم قورئان بوو، وىپراى دەقەكانى سوننەت، كە لە ھۆش (ذاكرة) دا بووون.

شایانى باسە ئەو مەوسووعەيە لە چاپى دووھمى دا، كراو بە دوازدە (۱۲) كىتیبى سەرەخۆ، بە مەبەستى ئاسانتر سوود لى بىنرانى .

شارەزا نيم، يان خوینەر پټووستی پټی نیه، له کاتیکدا دەیهووی له قورئان تیبگات و، بزانی خوا (تبارک وتعالی) راستەوخۆ چی پټ فەرموو؟!

ئنجاهەر لێرەشەو بە پټووستی دەزانم پر بە دڵ سوپاسی ئەو برا گەنجە ڕووح سووک و گورج و گوڵ و دڵسۆزە بکەم (حەزی نەکرد ناوی بهێنم)، کە هەلسا بە نووسینەو هەڵمانە سەر کاغەزو، پاشان تاپیکردن و دوایی پێداچوونەو هەڵگیریی، سەرجهەم ئەم زنجیرە دەرسە، کە لە ئەسڵدا لە شیوەی وتار (محاضرة) دا پێشکەش کراون، هەروەها هەلسا بە (تخریج)ی سەرجهەم دەقەکانی سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پیکراوە کانهو، زەحمەت و ماندوو بوونیکی زۆری بە سەرجهەم بەرگەکانی ئەم تەفسیرەو کێشاو، خوا بە باشترین شیوە پاداشتی بداتەو، هەر صالِح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزبێ^(۱)، لە خواي بەرزو بێهاوتاش داواکارم ئەو جوۆرە گەنج و لاوانە لە کورپان و کچان، لە نێو گەلە کەماندا، زۆر بکات .

شایانی باسیشە کە ئێمە لەم تەفسیرەماندا، باسی بەش (جزء)ەکانی قورئان و دابەشکردنەکانی دیکە ی وەک: - (حزب) - ناکەین، چونکە هەر سووپرەتیک بوخووی شتیکی سەربەخوێو، سەرجهەم ئایەتەکانی وەک ئالقهەکانی زنجیریک پیکەو پەییوەستن و، ئاشکراشە کە دابەشکردنی سەرجهەم قورئان بو سی (۳۰) بەش (جزء) و شەست (۶۰) (حزب)، شتیکی لەلایەن زانایانەو کراو، بو ئاسانکاریی خویندنی قورئان، دیارە ئێمە لە دابەشکردنی بەرگەکانی ئەم تەفسیرەشدا، دیسان حیساب بو بەشەکان (أجزاء)ی ناکەین و، بە گوێرە ی سووپرەتەکان، بەرگەکانی دیاریی دەکەین.

(۱) ئەو برا دڵسۆزە ئیستاش پاش تەواوکردنی نیوەی زیاتری قورئان، لێپراوانە بەردەوامە و عەزمیشی جەزم کردو، کە ئەگەر تەمەنمان بەردەوام بێ، هەتا کۆتایی ئەم تەفسیرە سەرگەرمی کارەکی بێ .

دوا قسەشم ئەوہیە کە:

ئەم تەفسیرە - وەك پېشتەر گوتمان - لە ئەسڵدا بەشیۆوی دەرس و وتار
پیشکەش کراوە، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردی پێدا چوومەو، بەپێی
پێویست دەستکارییم کردو، دیارە هەموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی
خوا ﷻ دەستی پیکردو، بەلام ئیمە لە سەرەتای دەرسەکانو، ئەوانەمان
لابردو، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەو، ئەو (خطبة الحاجة) یە لە سەرەتای ئەم
پیشەکەییەو هاتو، لەجیاتی سەرەتای سەرچەم دەرسەکانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشەممە ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

هەولێر

له نێوه كۆمهڵه زانییهكان لهكۆمهڵهكان
Stay in touch on social media
ئێم ئێم ئێم ئێم ئێم ئێم ئێم ئێم

ڤاڤه پانڤانی مهكتهبی مامۆستا عهلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابیر/ AliBapir

AliBapir

کەتانی

ڤاڤه پانڤانی مهكتهبی مامۆستا عهلی بابیر

ڤاڤه پانڤانی مهكتهبی مامۆستا عهلی بابیر

بەرچا و روونییهکی گرنگ له بارهی ئەم تەفسیرهوه

خوێنه‌ری به‌ڕێز !

هه‌رچه‌نده له (پیشه‌کی گشتی) ئەم تەفسیره‌دا باس‌مان کردوه که بۆ نووسینی ئەم تەفسیره، له هه‌موو ئەو تەفسیره‌ باوانه‌ی ده‌ستم پێیان گه‌یشتوه، به‌هره‌مه‌ندبووم، هه‌روه‌ها له کو‌تایی هه‌ر به‌رگه‌یکه‌ی ئەم تەفسیره‌دا، سه‌رجه‌م ئەو تەفسیره‌یه‌ی که‌م و زۆر لێیان سوودمه‌ند بووم، ناوه‌کانیا‌مان به‌ ریز نووسیون، به‌لام لێره‌ش وه‌ك جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی زیاترو به‌رچا و روونی باشت‌ر بۆ ئێوه‌ی به‌ڕێز ده‌لێم :

مادام ناوی تەفسیره‌کا‌مان نووسیوه، نه‌ پێویست ده‌کات و نه‌ ده‌ش‌گونجی، بۆ هه‌ر تێگه‌یشتی و بیرۆکه‌یه‌ك، که زۆربه‌ی تەفسیره‌کان له‌باره‌ی ئایه‌تیکه‌وه، یان رسته‌و پرگه‌یه‌کی ئایه‌تیکه‌وه، ده‌یه‌ینین، ئێمه‌ هه‌موو جارێ ناوی ئەو تەفسیره‌انه‌ بێنین، به‌لام بێگومان هه‌ر کات بیرۆکه‌و تێگه‌یشتی‌کی تایه‌تی یه‌کێك له‌ تەفسیره‌کان هه‌بێ و بکه‌وێته‌ به‌رچاوم، ئنجا چ په‌سندی بکه‌م، چ په‌فزی بکه‌م، هه‌ر کات به‌ پێویستی بزانی، به‌ تایه‌ت ئاماژه‌ی پێده‌که‌م، ئه‌گه‌رنا به‌ ئاماژه‌ی گشتی و به‌ نووسینی ناوی تەفسیره‌کان له‌ کو‌تایی هه‌ر به‌رگه‌یکه‌دا، ئیکتیفا ده‌که‌م و، زۆریش له‌ ئەمانه‌تی زانستی (الأمانة العلمية) ده‌خه‌فتیم و مه‌به‌ستمه‌ ره‌چاوی بکه‌م، چونکه‌ ئەمینیی و ئەمانه‌ت پارێزی، ره‌وشتیکی گه‌وره‌و به‌رزێ مسو‌لمانه‌تییه‌ .

شایانی باسیشه‌ جاری وا هه‌یه‌ بیرۆکه‌و تێگه‌یشتی‌کی تایه‌تی خۆم، ده‌رباره‌ی کۆمه‌له‌ ئایه‌تیک یان ئایه‌تیک یان رسته‌و پرگه‌یه‌کی ئایه‌تیک، بۆ دروست ده‌بێ،

وہك ٲيگه یشتن و بۆچوونی خوۆم ده ینوو سم، كه چی ره نگه له ته فسیره كانی دیکه ش - یه كيكيان یان زیاتر - دا هه بی، ته ویش به هوۆ ته وه وه یه كه من ته و ته فسیره م نه كه وتۆته بهر دیده، یان دیتوو مه و له یادم نه ماوه.

پېئشەکی ئەم بەرگە

الحمد لله حق حمده والصلاة والسلام والبركات على عبده محمد النبي الأمي المبحوث رحمة للعالمين وآله أجمعين صحبا وأزواجاً وقرابة والتابعين لهم بإحسان إلى يوم الدين.

خوینەرە بەرپۆز و خوۆشەویستەکانم! سوپاس و ستایش بۆ خوا یارمەتیداين ئەم بەرگی نۆز دەیه مەش ئامادە ی چاپ بکەین، کە هەردووک سوورەتی: (الشعراء) و (النمل) ی تێدان واتە بەشی نۆز دە (الجزء التاسع عشر) بەپێی دابەشکردنی قورئان لەلایەن زانا یانەو بە بۆسی بەش (ثلاثين جزءاً) شایانی باسیشە ئەم بەرگەش وەك سەرجهەم بەرگەکانی دیکە و بەهەمان شیواز و بەرنامە یە و، وێرایی تەفسیرکردنی ئایەتەکان بە حەوت هەنگاو، ژمارە یەك کورتە باسیش لە تەفسیرکردنی هەردووک سوورەتە کە دا هەن و ئاوێتەیان کردن، گرنگترینیان ئەمانەن:

أ - لە سوورەتی (الشعراء) دا :

۱- وەلامی دوو پرسیار.

۲- کورتە باسیك لەبارە ی پووێکەو لە شەش بەرگە دا.

۳- کاریگەریی شیرك و کوفر لەسەر تیکچوونی دەروونی و جەستەیی مروؤف.

۴- کورتە باسیك لەبارە ی شیعر و شاعیرانەو.

ب- لە سوورەتی (النمل) دا:

۱- کورتە باسیك: شەش وردە سەرنج لەو ئایەتە موبارەکانە (۱-۳).

۲- راستکردنەوێ هەلە یەکی زەقی (محمد الطاهر بن عاشور).

۳- حىكمەت و ھۆكۈمە شەرىئەت كەلىمە سەھىھە سولەھىمەن ئالەم.

۴- ھەوت ئىمۇنە لەھەلە راستكردنە ھەكەن قورئان بۇ ھاۋەن كەتتەكان.

۵- كورتەباسىك لەبارەى بىستىنى مردوۋانە ھە.

ھىۋادارىشم ئىۋەى بەرپىز و خۇشەۋىستىش - خۇنەرەۋانى ئەم تەفسىرە -
بەشىنەى و سەرنجدانى وردو تىۋەرمانى قوۋلەۋە ئەم تەفسىرە بخۇنەرەۋە
باشترىن بەھرىلى ۋەربىگرن.

خاش پىشتىۋان بى بەرگەكانى دىكەى ئەم تەفسىرە بەخىراىلى و يەك لەدۋاى
يەك چاپ و بلاۋدەكرىنە ھە.

والسلام علينا وعلى عبادينا الصالحين

سبحان ربك رب العزة عما يصفون، والسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين

۲ / جمادي الأولى / ۱۴۴۲ ك

۲۰۲۰/۱۲/۱۷ ز

The banner is divided into several sections:

- Top Left:** Facebook icon and text: "AliBapir" and "www.alibapir.com".
- Top Right:** Facebook icon and text: "AliBapir" and "www.alibapir.com".
- Center:** A portrait of a man in a turban, with text above it: "لە ئورە كۆمەلەسىمەن لەكەلەس" and "بىن ھەم مەز مەز مەز مەز مەز مەز".
- Bottom Left:** QR code and text: "AliBapir" and "www.alibapir.com".
- Bottom Right:** QR code and text: "AliBapir" and "www.alibapir.com".

www.alibapir.com

الشعر

www.alibapir.com

دەستپیک

بەرپـۆزان!

ئەمپرۆ کە ۲۶ ی رەمەزانی، سالی (۱۴۴۰) ی کۆچی، بەرانبەر (۲۰۱۹ / ۵ / ۳۱) ی زاینیە، خوا پشتیوان بـۆ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الشُّعْرَاءُ)، کە ئێمە سەرەتا پێناسە ی دەکەین و، ئیوەرۆکە کە ی دەردەخەین، بەر لەوێ ی بێنە سەر شیکردنەوێ چەمک و واتای ئایەتەکانی لە چەند دەرسیکدا و ئەمە وەک پێشەکییە، بۆ تەفسیر کردنی کۆی ئایەتەکانی سوورەتە کە.

ئێوەرۆکی سوورەتی (الشُّعْرَاءُ) و بابەتەکانی

لە حەوت (۷) برگەدا پێناسە ی ئەم سوورەتە دەکەین و، ئیوەرۆکە کە ی دەخەینە روو:

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر یەک ناوی بۆ بەکارهاتووە، ئەویش بریتییە لە ناوی (الشُّعْرَاءُ)، چونکە وشە ی (الشُّعْرَاءُ) لە هەموو قورئاندا تەنیا لێرەدا هاتووە، بۆیە زۆربە ی هەرە زۆری زانایان ئەم سوورەتە یان هەر لە سەرەتاوە بە سوورەتی (الشُّعْرَاءُ) ناسیووە، بەلام کەمێکی ش ناوی (طسم) یان بۆ بەکارهێناوە و گوتوویانە: سوورەتی (طسم)، هەندیکیش ناوی (الجامعة) یان بۆ بەکارهێناوە لەو روووە

که به سهرهاتی ههوت له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لهم سووره ته دا هاتوه که به سهرهاته کانی: مووسا (عَلَيْهِ السَّلَام) و هاروونی برای، پاشان ئیپراهیم، دواپی نووح، ئنجا هوود و، صالح و لوط و، شوعیب (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ن.

دووهم: شوینی دابه زینی:

ئهم سووره ته مه ککه بیه و له شاری مه ککه دابه زیوه و، به سه رنجانی ئایه ته کانی و نیوه پوکیان به ئاشکرا ئه وه ده زانری.

سییه م: ریزه ندیی له موصحف و له دابه زین دا:

له ریزه ندیی موصحفدا ژماره (۲۶) ه واته: که له سووره تی فاتحه وه پیدادی، به لام له ریزه ندیی دابه زین (تَرْتِيبُ النُّزُول) دا به پای زۆربه ی زانیان ژماره (۴۷) ه، دوا سووره تی (الواقعة) و، پیش سووره تی (النمل) دابه زیوه و، له هه ندیک گێردراوان (روایات) دا هاتوه که هه ندیک ئایه تی ئهم سووره ته مه ککه یی نه بن، بۆ نموونه هه رکام له (ابن الزبیر) و (ابن عباس) ه وه، (خوا له خویان و بابیان رازی بئ) هاتوه که:

(أ) - ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾، تاکو کو تایی سووره ته که، له مه دینه دابه زینی.

(ب) - (مُقاتل) یش که یه کیکه له زانیانی تابیعین، لئی گێردراوه ته وه که ئایه تی: ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَوُا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، له مه دینه دابه زیوه، وه ک (ابن عاشور) له ته فسیره که ی هیناویه تی ^(۱).

هه ندیک له ته فسیره کانی دیکه ش ئاماژه یان به وه داوه، به لام بیگومان ئه وانه هه یچیان به لگه نین له سه ر مه ککه یی نه بوونی سووره ته که و، له سه ر مه دینه یی

(۱) التحرير والتنوير، ج ۱۹، ص ۹۰.

بوونى ئەو ئايەتەش كە ئاماژەيان پېداون، چونكە بە نىسبەت ئەو ئايەتەو كە باسى (الشُّعْرَاءُ) دەكات لە كۆتايى سوورپەتەكەدا، لە راستىدا شارى مەككەش شاعىرى لىيوو و شاعىرى لىيوون، ھەم شاعىرى مەسولمان ھەم شاعىرى نامسولمان، بەلكو مەككە مەلەندى شاعر و شاعىران بوو.

بە نىسبەت ئەو ئايەتەشەو كە باسى ئەو دەكات كە: {ئايەتەو ئەوان نىشانە و بەلگە نىە كە زانايانى بەنو ئىسرائىل ئەم قورئانە بزەن؟!} لە مەككەش جورىك لە تىكەلى لەگەل خاوەن كىتبان دا ھەبوو و، لە زۆر ئايەتى سوورپەتە مەككەيەكاندا، ئەو ھاتو، نەك تەنھا لە سوورپەتى (الشُّعْرَاءُ) دا بو وئە:

(أ) - لە سوورپەتى (الرعد) دا خوا دەفەرموى: ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ﴾ ۴۳ واته: بلى: خوا بەسە شايدە بى لە نىوان من و ئىوھداو، ئەو كەسە كە زانايارى كىتە پىشووھەكانى لە لايە (خاوەن كىتبان).

(ب) - لە سوورپەتى (القصص) یش خوا دەفەرموى: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ﴾ ۵۴ واته: ئەوانەى پىش ئەم قورئانە، يان پىش پىغەمبەر موھەممەد ﷺ كىتبان پېداون، ئەوانە برواى پى دىنن يانى: ئەوانەيان كە ئەھلى ئىنصاف و وىژدانن.

(ج) - لە سوورپەتى (العنكبوت) یش دا ھاتو، دەفەرموى: ﴿وَكَذَٰلِكَ أُنزِلَ إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آمَنُوا الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾ ۴۷ واته: بەو شىوھە سەرسورھەندەرە {كە ھەر دەبى بە خوى بچوئىرى} كىتبان بو لای تو دابەزاندو، ئىجا ئەوانەى كىتبان پېداون {واتە: پىشتىر} برواى پى دىنن و تەنبا بىپروايان {ئەوانەى كە نايەسەلمىن ئىنصاف و عەقلى و وىژدان بەكارناھىتنن} نكوولى لى دەكەن.

(د) - ھەرودھا لە سوورپەتى (الأحقاف) دا ھاتو، دەفەرموى: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَنْ أُوَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ ۱۰ واته: پىم بلىن: ئەگەر ئەم قورئانە لە لايەن خواوھ

بى و، ئۆيۈش پىي بېرۋابن و لە بەنوو ئىسرائىل شاھەدەك شاھەدىي بدات، ئەو بېرۋا بىنى و ئۆيۈش خوتان بە زل بگرن، {ھەلوئىستان چى دەبى؟!} بە دلىيى خوا خۆبە زلگران راستەرى ناكات.

ھەلبەتە سوورپەتى دىكەش ھەن لە سوورپەتە مەككەيەكان، لەوجۆرە، بو ھوونە: لە سوورپەتى (الكهف) يشدا ئاماژە كراو، بە بەسەرھاتىك كە قورەيشىيەكان چوونە مەدىنە و راوئىيان بە خاوەن كىتيان كىردو: ئايا ئىمە چۆن بزائىن موھەممەد راستە، يان راست نى؟! ئەوانىش فىريان كىردوون سى پرسىارى لى بگەن: دەربارەى: رووح و، (ذِي الْقَرْنَيْن)، و (أَصْحَاب الْكَهْف)، ئەوانىش پرسىارەكانى لى دەكەن، وەك كاتى خۆى لە تەفسىرى سوورپەتى (الكهف) دا باسما كىردو، كەواتە: ئەو نەبىتە بەلگەى ئەو كە ئەم سوورپەتە ئەو ئايەتەنى مەككەيى نىن، بەلكو ئەم سوورپەتە ھەموو ئايەتەكانى مەككەيىن.

چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:

ئەم سوورپەتە ژمارەى ئايەتەكانى: (۲۲۶)ە، ياخود (۲۲۷)ە، بەلام زياتر ژمارەى (۲۲۷)يان داناو، لەو موصحەفانەدا كە لەبەردەستمان.

پىنجەم: نىوەرۆكى:

نىوەرۆكى ئەم سوورپەتە، وەك نەخشەى گشتىي ئەم سوورپەتە، ئەگەر تەماشاي بگەين، بەمجۆرەيە:

ئەم سوورپەتە نو ئايەتى سەرەتاي: ئايەتەكانى (۱ - ۹)، وەك پىشەكىي وان بو ئەم سوورپەتە، كە باسى ھەلوئىستى نەرىنيانەى بېرۋايانە لە بەرانبەر قورئانداو، ئاماژەيەكى كورت بە پروو كە بەپىت و پىزەكانى زەويە.

پاشان بەسەرھاتی ھەوت لە پێغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دینێ،
ئەگەر ھاروون و مووسا بەیەکەوێ ھەساب بکەین، ئەگەرنا دەبن بە ھەشت،
لە پانتایی: (۱۸۳) ئایەت دا.

دوایی (۳۶) ئایەتی کۆتایی (۱۹۱ - ۲۲۷) دیسان بە پلە یەکەم ھەر باسی
قورئان و ھەلۆیستی کەللەرەقانی کافرانە لە بەرانبەر قورئاندا، وێرای پووجەل
کردنەوێ قسە و تۆمەتەکانیان، کەواتە: (۹ + ۳۶ = ۴۵) پێشەکی و پاشەکی، ئەم
سوورەتە (۴۵) ئایەتی زیاتر بۆ باس و خواسی قورئان تەرخانکراوە، (۴۵) ئایەت
لە (۲۲۷) ھەکە، (۲۲۷ - ۴۵ = ۱۸۲) واتە: (۱۸۲) ئایەت تەرخانکراون بۆ گێرانەوێ
ھەوت بەسەرھات لە بەسەرھاتی پێغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، کە
بەسەرھاتەکانی:

- ۱- مووسا و ھاروونی برای (عَلَيْهِمَا السَّلَام) و، گەلەکیان لە گەل فیرەھون و دارودەستە کەیدا.
- ۲- بەسەرھاتی ئیبراھیم عَلَيْهِ السَّلَام لە گەل بابی و گەلە کەیدا.
- ۳- بەسەرھاتی نووح عَلَيْهِ السَّلَام و، گەلە کە ی.
- ۴- بەسەرھاتی ھوود عَلَيْهِ السَّلَام و، گەلە کە ی (عاد).
- ۵- بەسەرھاتی صالح عَلَيْهِ السَّلَام و، گەلە کە ی (ثمود).
- ۶- بەسەرھاتی لوط عَلَيْهِ السَّلَام و، گەلە کە ی گەلی لوط.
- ۷- بەسەرھاتی شوعیب عَلَيْهِ السَّلَام و، گەلە کە ی مەدینە (أَصْحَابُ الْاَيَّكَة).

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە:

دەتوانین کۆمەڵێک تاییەتمەندی لەم سوورەتە دەربێنین، کە تاییەتن بە
خۆیەو، ئەو چوارەیانم لەلا زەق و دیار بوون:

۱- ئەم تەعبیرە: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ﴿وَلِإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ هەشت جارەن دووبارە بۆتەو، ئەم تەعبیرە کە دوو ئایەتە بەیە کەو، هەشت جارەن لەم سوورەتەدا هاتو، تەنھا لەم سوورەتەدا وایە.

۲- پێنج جارەن لەسەر زمانی هەر کام لە: نوح و هوود و صالح و لوط و شوعەیب (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئەم تەعبیرە دووبارە بۆتەو: ﴿أَلَا نُنْفِوْنَ﴾ ﴿إِنِّي لَكُمُ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ ﴿فَأَنْفُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ئەمەش تەنھا لەم سوورەتەدا بەم شیوەیە.

۳- وشە (الشجر) لە هەموو قورئاندا تەنھا لەم سوورەتەدا هاتو.

۴- تەنھا لەم سوورەتەدا هاتو کە: فیرەهون لە مائی ئەواندا بەخێوکرانی مووسا، کوشتنی کابرای قیبتی، بە چاوی مووسادا بداتەو، تەنھا لێردا هاتو کە فیرەهون وەك منه تیک لەسەر مووسای (عَلَيْهِ) بکات، کە لە مائی ئەواندا بەخێو کراو، کەچی ئەو لە بەرانبەر ئەو چاکەیدا، بێنمەك دەرچوو - بە حیسابی فیرەهون - ئەو کابرایە قیبتییەشی لێ کوشتوون، کە لە سوورەتی (القصص) دا بەسەرھاتە کە ی هاتو، وەك خوای پەرورەدگار ئاوا دەفەرموو: ﴿قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ﴾ ﴿وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الْتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (۱۸) (۱۹) واتە: فیرەهون گوتی: ئایا بە گچکەیی تۆمان لە نێو خۆماندا بەخێو نەکرد و، چەند سالان لە تەمەنت لە نێو تێمەدا نەمایەو؟! ئەو کەتنەشت کرد کە کردت و، تۆ لە ناسو پاسان بووی، لە سێلە و بێنمەکان بووی؟! حاشای مووسا (عَلَيْهِ) لەو، کە دوا ی دەیکە یەنێ، مووسا (عَلَيْهِ) چ وەلامیکی ددان شکینی ئەو دوو قسانە ی فیرەهون دەداتەو!

شایانی باسە: تێمە بەسەرھاتی هەر کام لە: نوح و هوود و لوط و شوعەیبمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لە تە فسیری سوورەتی هووددا بە درێژیی باس کردو، بەسەرھاتی (صالح) یشمان لە سوورەتی (الحجر) دا باس کردو، بەسەرھاتی ئیبراھیمیشمان لە سوورەتی ئیبراھیمدا و، بەسەرھاتی مووسا و هاروونی برای و

گەلەکهیان (بەنوو ئیسرائیل) لەگەڵ فیرعهون و دارودەستەکید، لە سوورەتی (الأعراف) دا هەشت قوئاغمان لێ باسکردوون و، پێنج قوئاغ ماون، پێنج قوئاغی سەرەتای ژیان و بەسەرھاتی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام ھاروونی برای و گەلەکهیان و فیرعهون و دارودەستەکە، ئەو پێنج قوئاغەش لە کاتێک دا دەگەین بە تەفسیری سوورەتی (القصص) لەویدا، خوا تَعَالَى یارمەتییمان بدات باسی دەکەین، بۆیە ئێمە لێرەدا بە کورتیی بەسەر بەسەرھاتی ئەو پێغەمبەرەدا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، دەپۆین، چونکە لەو شوێنەدا کە ئاماژەم پێیاندا، ئێمە کردوومانە بە عادت کە بەسەرھاتی ھەرکام لە پێغەمبەرەدا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بە وردیی و بە وردەکارییەکانەو، ھەموو ئایەتەکانی کە پەیوەستن بە بەسەرھاتی ھەرکام لەم پێغەمبەرەدا کە دەیتوێژینەو، ھەموویان پێکەو دەین، ئنجا ئێستا ئەوێ کە مابێ لە بەسەرھاتی پێغەمبەرەدا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، جگە لە موحمەد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کە سەرۆکی پێغەمبەرەدا، بیست و چوار پێغەمبەرەکی دیکە، ھەموویان کەم و زۆر بەسەرھاتەکانیاغان باسکردو، بەلێ ئێمە لە تەفسیر کردنی سوورەتەکانی رابردوودا، ژیان و بەسەرھاتی ئەو (۲۴) پێغەمبەرە ناویان لە قورئاندا ھاتو، لە ئادەمەو تا کو عیسا، بەسەرھاتی ھەموویانمان باسکردو.

حەوتەم: دابەشکردنی ئەم سوورەتە بۆ چەند دەرسێک:

دەرسی یەکەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۹) دەگرێتە خۆی، کە وەك پێشەکی وایە بۆ کۆی سوورەتەکە.

دەرسی دووھم: بەسەرھاتی مووسا و ھاروون (عَلَيْهِمَا السَّلَام) و گەلەکهیان بەنوو ئیسرائیل و فیرعهون و دارودەستەکە، ئایەتەکانی: (۱۰ - ۶۸) واتە: (۵۹) ئایەت دەگرێتەو.

دەرسی سێھم: بەسەرھاتی ئیبراھیم عَلَيْهِ السَّلَام لەگەڵ بابی و گەلەکید کە ئایەتەکانی: (۶۹ - ۱۰۴) واتە: (۳۶) ئایەت دەگرێتە خۆی.

دەرسى نۆيەم: پاشەكى ئەم سوۈرەتە، كە ئايەتە كانى: (۱۹۲ - ۲۲۷) واتە:
(۳۶) ئايەت دەگرتتە خۇي.

دەرسى يەكەم

پیناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە نوۆ (۹) ئایەت پێکدێ، ئایەتەکانی: (۱ - ۹)، کە وەك پێشتر باسمانکرد، ئەم دەرسە وەك پێشەکیی ئەم سوورەتە وایەو، تەوهری سەرەکیی ئەم نوۆ ئایەتەش، بریتیە لە باسی قورئان و ھەلوێستی خراپ و کەللەرەقانە ی بێپروایان لە بەرانبەریدا.

پاشان ئاماژە یەکی ش بۆ پروووە کە بە پێز و بەرھەمداڕەکانی زەوی کراو، بە گشتیی، دوا ییش باسی نیشانە بوونی پروووە ک لەسەر پەروەردگاریتیی خواو تەنیا پەرستراویتی خوا، کراو.

دوا یی باسی بێپروا بوونی زۆربە ی خەلکی پوژگاری پیغەمبەر ﷺ کراو، خواش ﷻ بە ھەردوو سیفەتی بەرز و مەزنی: ﴿الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، وەسف کراو، ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، کە وەك گوتمان ئەو تەعبیرە ھەشت جارێ لەم سوورەتە موبارە کە دا دووبارە بۆتەو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿طَسَمَ ۝۱ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝۲ لَعَلَّكَ بَخِيعٌ نَفْسَكَ ۝۳ آلَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝۴ إِنْ شَأْنُنَا نَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ۝۵ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحْدَثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ۝۶ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝۷ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَأْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝۸ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۹ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝۱۰﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

به ناوی خوای به به زهیی به خشنده

{طسم} ۱) ئهوانه نایه تهکانی کتییکی پروون و پروونکه ره وهن ۲) (ئه ی موحه ممه د!) په نگه به هو ی ئه وه وه (که خه لکه که) نابنه برودار، له خه فه تان خو ت بفه و تینی ۳) ته گهر به مانه هو ی به زور بیانکه ی نه برودار و ملیان پی که چ بکه ین، له ئاسمانه وه به لکه و نیشانه یه کیان داده به زینینه سهر، ئنجا گهر دنیان بو ی زه بوون و که چ ده بی ۴) ههر بیر خسته وه یه کی تازه شیان له (خوای) به به زه ییه وه بو ی، پرووی لی وه رده گیرن ۵) بیگومان ئه وان ئه و په یامه ی له خوا وه بو یان هات به درو یان دانا و، به مسوگه ری هه واله کان ی ئه وه یان بو دی که گالته یان پی ده کرد ۶) ئایا سهرنجیان نه دا وه ته زه وی، چه ندان جو ره پروه کی به پی ز و به ره همدارمان تیدا پروا ندوون؟! ۷) به دلنای یی له وه دا نیشانه (و به لکه) هه یه (له سهر ته نیا په روهر دگار ییی و ته نیا په رستراو ییی خوا) له حالیکدا که زور به یان برودار نین ۸) به دلناییش ته نیا په روهر دگارت بالادهستی میهره بانه ۹) {

شیکرنه وه ی هه ندیک له وشهکان

{الْمُئِنِّ}: وشه ی (میین) ده گونجی له (أَبَانَ) ی (لازم) هاتبی، که پیویست به بهرکار (مفعول به) ناکات، وهك (أَبَانَ الْقَمَرُ) یانی: (ظَهَرَ) مانگه که ده رکهوت، ده شگونجی له (أَبَانَ) ی تپه پرکه ر (مُتَعَدِّي) وه هاتبی که پیویستی به بهرکار (مفعول به) ده کات، وهك (أَبَانَ الْمُدْرُسَ الدَّرْسَ) ماموستایه که ده رسه که ی پروونکرده، لی ره هه ردوو واتایه کان هه لده گر ی، چ به مانای (ظَهَرَ) بی، چ به مانای (وَضَحَّ)

بى واتە: ئەم ئايەتەنە ھى كىيىكى پوونن، پۆشنن، يان: ئەم ئايەتەنە ھى كىيىكى پوونكەرەوھن.

(بَخْعُ نَفْسِكَ): واتە: فەوتىنەرى خۆتى، (البَاخِعُ: القَاتِلُ، وَحَقِيقَةُ الْبَخْعِ: إِعْمَاقُ الدَّبْحِ، قَالَ الزَّمْخَشَرِيُّ: إِذَا بَلَغَ السُّكَيْنُ الْبِخَاعَ، وَهُوَ عِرْقٌ مُسْتَبْطَنُ الْفِقَارِ) (بَاخِع) بە مانای بكوژ دى، ئەصلى مانای (بَخْع) بریتىە لە سەرپرینی شتیک بە شیوەیەك كە چەقۆكە قوول داگرى، زەمەخشەرى گوتوویەتى: ئەگەر چەقۆ گەیشتە (بَخَاع) كە بریتىە لە دەماریک لە نیو پرگەکانی گەردندایە.

(أَعْنَقَهُمْ): (أَعْنَقُ: جَمْعُ عُنُقٍ وَهُوَ الرَّقَبَةُ) (أَعْنَقُ) كۆى (عُنُق)ە، (عُنُق)یش واتە: گەردن، مل.

(مُحَدَّث): (أَي جَدِيد، أَيْ ذِكْرٌ بَعْدَ ذِكْرٍ، يُذَكِّرُهُمْ بِمَا أُنْزِلَ مِنَ الْقُرْآنِ)، (مُحَدَّث) واتە: تازە پەیدابوو بەو واتایە كە: خوا ﷻ بىرخەرەوھ لە دواى بىرخەرەوھ لە قورئان ناردوویەتە خوار، واتە: بە نەسبەت ئەوانەوھ تازە بوو، ئنجا لەگەڵ ئەوھدا تىكناگیرى كە فەرمایشتى خوا ﷻ سىفەتى خوايە و بى سەرەتايە.

(كَمْ أَنْبَتْنَا)، (كَمْ): لىرەدا (خَبْرِيَّةٌ إِسْمٌ دَالٌّ عَلَى الْكَثَرَةِ، وَمَنْصُوبَةٌ بِـ ﴿أَنْبَتْنَا﴾) أَي: أَنْبَتْنَا كَثِيرًا (كَمْ) لىرەدا پى دەگوترى: (كَمْ الْخَبْرِيَّة) ناویكە مانای زۆرى دەگەيەنى، يانی: (أَنْبَتْنَا كَثِيرًا) كە بە ﴿أَنْبَتْنَا﴾ مەنصوبە كە لە دواى خۆیەوھ دى، زۆر پووھەكمان پواندوون.

(زَوْج): (صِنْف) واتە: جۆر، پۆل.

(كَرِيم): (أَي: نَفِيسٌ مِنْ نَوْعِهِ، أَوْ الْحَسَنُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ) (كَرِيم) ھەر شتیکى باشە لە جۆرى خۆى، یاخود: شتى نایاب و پەسند، لىرەدا بە نەسبەت پووھەكەوھ یانی: پووھەكى بەپىز، بەرھەمدار و باش، ئەگەر زەوى بە (كَرِيم) وەصف بكرى، یان باسى مروڤ بكرى، باسى ھەر شتیک بكرى، ھەر كاتیک سىفەتى (كَرِيم) بو ھەر شتیک بەكارھات واتە: باشترین یاخود، جۆرىكى زۆر باش لەو شتەى باسكراوھ.

مانای گشتیی نایه تہکان

خوَا ۞ دہ فہرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بہ ناوی خواہی بہ بہ زہیی بہ خشنده، وەك زورجار باسما نكردوہ، واتہ: دەست پیدەكەم، یان دەست پیکردنم، بہ ناوی خواہی بہ بہ زہیی بہ خشندهیہ، ئنجا ئەم رستە موبارەكە دەبی ئینسان چوار واتایان لە دلی خووی بگری، کاتیك كە دەیلێ، واتہ:

۱- ئەم کارەم دەست پیدەكەم بە ناوی خوا، ئەك بە ناوی خووم، یان بە ناوی خەلك، یان ناوی ھەر كەسێك.

۲- ئەم کارە دەكەم بە پیتی بەرنامە ی خوا.

۳- ئەم کارە دەكەم بە توانایەك كە خوا ۞ پیتی داوم.

۴- ئەم کارە دەكەم بۆ رازی کردنی خوا ۞.

ئنجا خوا ۞ سێ پیتان لە سەرەتای ئەم سوورەتەوہ دینێ ﴿طس﴾، كە ئاوا دەخویندرێنەوہ: (ط سین میم) ئەمانە سێ پیتن لە (۲۸) پیتەكە، كە زمانی عەرەبییان لێ پیکدی و، قورئانیش بە زمانی عەرەبی ھاتوہ، ئیمەش لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (یونس) دا بە درێژیی باسیکی سەر بە خوومان لە بارە ی ئەو (۲۹) سوورەتەوہ کردوہ، كە بەو پیتانە دەستیان پیکردوہ، كە دووانیان مەدینەیین و ئەوانی دیکە مەكکەیین، ئەو پیتانەش پیتان دەگوتری: (الْحُرُوفُ الْمُقَطَّعَةُ) پیتە پچر پچرەكان، واتہ: پیتەكان وەك وشە یەك نین، بۆ وینە: ناکری بلی: (طس) یان بە ﴿آل﴾، بلی: (آلم)، چونکە ئەوانە پیتی پچر پچرن، بەلێ بەسەر یەكەوہ نووسراون، بەلام بە جیاجیا دەبیژرین، ئیمە لەووی باسیکی تیر و تەسەلمان کردوہ، لە بارە ی ھەر کام لەو (۲۹) سوورەتەوہ، كە بەو

پیتہ پچرپچرانہ، دہست پیدہ کھن، باشتین ماناش بویان کہ من پی گہشتووم، ہەر ئہوہیہ کہ خوا ﷺ دہیہوئی بہ ہەر کہ سیك کہ قورئان دہ خوئیتہوہ، بہ تابیہت ئہوانہی کہ نہیاری قورئانن پییان بفہرموی: ئہو قورئانہ، ہەر کام لہ سوورہ تہکانی کہ (۱۱۴) سوورہ تن، ہەر لہو پیتانہ پیکھاتوہ کہ ئیوہ قسہیان پی دہ کھن و، شتیان پی دہنووسن لہ (ا، ل، م، ن، ص، ق، ... ہتد).

کہواتہ: ئہو کہرہستہیہی کہ ئہم قورئانہی لی پیکھاتوہ، ئہو فہرمایشته بیوینہیہ، ئہو کہرہستہیہ لہبەر دہستی ئیوہ شدا ہہیہ، ئنجا ئہگەر راست دہ کھن قورئان فہرمایشته خوا نیہ، بو پیغہمبہری کوٹایی خوئی موحہممہد ﷺ ناردوہ، فہرموون ئیوہش ئہوہ عہرز و ئہوہ گہز، (مہیدان مشکان نہیانکیلاوہ)! ئہو کہرہستہیہ کہ قورئان لی پیکھاتوہ، لہبەر دہستی ئیوہ شدا ہہیہ، فہرموون ئیوہش قورئانیکی وا بینن، وەك خوا ﷺ تہحہدای کردن: ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ (۲۴) الطور، واتہ: با قسہیہکی وەك قورئان بینن، ئنجا کہ نہیانتوانی فہرمووی: ﴿قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ﴾ (۱۲) ہود، واتہ: با دہ (۱۰) سوورہقی ہہلہستراو بینن، ئیوہ کہ دہلین: قورئان ہہلہستراوہ! ئنجا کہ ہەر نہیانتوانی، فہرمووی: ﴿فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ﴾ (۲۳) البقرہ، وینہی یہك سوورہقی بینن، وەك سوورہ تہکانی: (العصر، الکوتر، النصر)، ئہو سوورہ تانہ کہیہکی تہنیا سی ئاہہتن، بہلام ہەر نہیانتوانی، وەك خوا دہفہرموی: ﴿فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾ (۲۴) البقرہ، ئہگەر نہتانتوانی و ہەرگیزیش ناتوانن، ﴿فَأْتُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ (۲۴) البقرہ، خوٹان لہو ئاگرہ بیاریزن کہ سووتہمہنبیہ کہی خہلکہ و بہردہ، بو بیروایان ئامادہ کراوہ.

ئنجا دہفہرموی: ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، ئہو ئاہہتانہ ہی کتیبیکی پروونن، یان: ہی کتیبیکی پروونکہرہوہن، وشہی ﴿الْمُبِينِ﴾، ہہردوو واتاہہکان ہہلدہگری.

www.alibapir.com

﴿فَقَدْ كَذَبُوا فَسَيَاتِيهِمْ أَنْبَتُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾، بە دۇنيایى ئەوان بە درۆيان دانا، {پىغەمبەریان ﷺ} بە درۆ دانا، قورئانیان بە درۆ دانا، پەيامى خواى پەرورەدگار یان بە درۆ دانا} بە دۇنيایى لەمەودوا ھەوالەکانى ئەوھى کە گالتەى پىدەکەن، بۆیان دى، ئەوھى گالتەیان پىکردوھ چىيە؟! پىغەمبەر ﷺ بووھ، قورئان بووھ، کە ھەمىشە ئەوانەى گالتە بە شتێک دەکەن، بە زۆرى وایە لەبەر نەفامى خۆیانە، لەبەر ئەوھى کە تىناگەن، نایانسن و شارەزای نین.

ئىخا خوا ﷻ ئەوھ کە نىشانە و بەلگەھى کى وایان بۆ دانابەزىنى، کە گەردنیان بۆى کە چ بى و، نەتوانن لە بەرانبەرىدا تەکان بخۆن و، نەتوانن لام و جىم بکەن، نەیفەرموھ: بۆچى نایتىرم، بەلام بە تەئکید کە باسى قورئان دەکات، یانى: لە جياتى ئەوھى خوا ﷻ نىشانە و موعجىزەھى کى بنىرى، بە ناچارى بپروا بىنن، ئەوھ موعجىزەھى کى بۆ ناردوون، بەلگە و نىشانەھى کى بۆ ناردوون کە بە ئىختىارى بپروا بىنن، چونکە مروفاھەتتى کاتى خوۆ لە قۇناغى کى ساوادا بووھ، بۆیە لە قەدەر قۇناغى خوۆ مامەلەى لەگەلدا کراوھ، کە موعجىزەھى پىغەمبەرانى پىشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) موعجىزەھى بەرھەست بوون، نىشانە و بەلگەى بەرھەست و یاسادى بوون، بەلام لە دواى ھاتنى پىغەمبەرى کۇتایى، مروفاھەتتى گەشتوتە قۇناغى کى پىگەشتووتر، بۆیە دەبى لە قەدەر ئەو قۇناغى کە پىگەشتوھ، کە قۇناغى کامل بوونھ، قۇناغى زیاتر گەشەکردن و بەرھە پىشچوونھ، لە قەدەر ئەو قۇناغە بدوئىزىن، ئەویش ئەوھى کە خوا بەو موعجىزەھى، کە موعجىزەھى کى ئەدەبى، فیکرى، عىلمى، کە لە قورئاندا بەرجەستەھ، بەوھ خواى پەرورەدگار ئەو مروفاھەتتى دەدوئى، کە سەرپشکى و ھەلزاردنیان ھەيە لە بەرانبەرىدا، بپروا پى بىنن، یاخود بپروا پى نەھىنن، بەلام بۆ وئىنە: کاتىک خوا ﷻ کىوى طوورى بەرزکردۆتەوھ بەسەر بەنو ئىسرائىلدا وەك سىبەر، وەك دەفەرموى: ﴿وَإِذْ نَقَعْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (۱۷۱) الأعراف، واتە: کاتىک کە چىايەکەمان بەسەر سەریانەوھ وەك

هه ورېك بهرز كرده وه و پتيان وا بوو، به سهرياندا ده كهوئ، ئه وه لهو حالته دا مروؤف ويست و هه لېزار دني ناميتن.

هه روه ها خوا ﷺ ئه و نو (۹) موعجيزه يه كه داوئي به موسا ﷺ كه ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَلَّ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ (الإسراء، ۱۰۱) كه له ته فسيري سووپه تي (الأعراف) دا به دريژي باسماي كردوون، له راستيدا ئه وه جوړيك له ناچار كړدني تيدا بووه، به لام قورئان ناچار كړدني تيدانيه، به لكو ثيقناع كړدني تيدايه، ئه وهش جوړيكه له ريزگرتني خوا ﷺ له ئوممه تي پيغهمبه ر ﷺ كه هه موو به شه رييه ت ئيستا ئوممه تي موحه ممه ده ﷺ، چ وه لامى دابيتته وه، كه ئه هلى ئيمان و ئيسلامن، چ وه لاميان نه دابيتته وه، كه به رده وام بانگ ده كرين و هه موويان له سه ر ميلاكي موحه ممه دن ﷺ، ئه وه جوړيكه له ريزگرتني خوا له مروؤفايه تي، له دواي هاتني پيغهمبه ري خاته مه وه ﷺ كه موعجيزه يه ك و به لگه يه كيان بو بنيري، ويست و هه لېزار دنيان له به رانه ري دا هه بيت.

دوايي خوا ﷺ ئاماژه ده كات به يه كيك له نيشانه گه وه و گرنگه كاني خوئ، كه ئه ويش ديسان هه ر لهو نيشانه و موعجيزانه، كه ده بي مروؤف به عه قل ليان ورد بيتته وه و ليان تيبكات، نه ك به هه سته وه ره كاني مامه له يان له گه لدا بكات، بيبيني و ده نگه كه ي بيستي، به لكو ده بي به عه قل تيبفكري، ده فهرموئ: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زوجٍ كَرِيمٍ﴾، ئايا سه رنجيان نه داوه ته زه وي، له زه ويان نه روانيوه، كه زور پروه كي به ره همدار و به پيت و پيزمان تيدا پروانده، ئايا سه رنجيان نه داوه؟! كه ده ليين: پروه ك واته: له پنجه گياه كي گچكه وه بگره، تاكو هه موو جوړه كاني پروه ك كه له سه ر زه وي ده پروين، هه موو جوړه سه وزه كان، هه موو جوړه ميوه كان، هه موو جوړه دره خته كان، هه موو ئه وه ي كه ده پروئ، چ به ردار بن، چ بي به ر بن، هه مووي ده گريته وه، كه ئه وه بو خوئ گه وره ترين، به لگه يه له سه ر بالاده ستي و ميه ره بانيي خوا، له سه ر ئه وه كه

خوایا ئەوپەری مشووری خواردووە لە مروۆقەکان و، هەموو پێداویستییهکانی
 بۆ دابین کردوون، بۆیە دەفەرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 لەوەدا کە باسکرا، واتە: لە پروووەک دا کە سەر زەوی دادەپۆشی - کە دوایی
 ئێمە باسیکی تایبەت لە بارە ی پروووەک و جوړەکانی پروووەکەو دەکەین - لەوەدا
 نیشانه هەیە، نیشانهیەکی گەورە و گرنگ هەیە، ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 بەلام زۆربەیان بپروادار نین، واتە: خەڵکەکی رۆژگاری پیغەمبەر ﷺ، دەشگونجی
 مەبەست پێی کوێ مروۆقایەتی بی، زۆربەیان نابنە بپروادار، لەگەڵ ئەوەشدا کە
 پەکیان نەکەوتووە لەسەر بەلگە، ئەگەر بیانەوێ بپروا بێنن، بەلام بەلگەکە ئەوە
 نیە کە ناچاریان بکات و، ویست و بژاردەیان لە بەرانبەریدا لە دەست بدەن.
 ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بە دنیایی تەنیا پەرورەدگارت زالی میهرەبانە،
 بالادەستی بەبەزەییە، کە وەک گوتمان، ئەم تەعبیرە: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
 أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، هەشت جار لەم سوورەتە
 موبارەکەدا دووبارە بۆتەووە.

ئنجای وەک دوایی لە بەسەرھاتی ئەو حەوت پیغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
 وَالسَّلَام)، کە لەم سوورەتەدا بەسەرھاتەکانیان گێردراوەتەووە، دەیکەین، ئەم
 تەعبیرە کە دەفەرموی: ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، {بە دنیایی تەنیا
 پەرورەدگارت زالی میهرەبانە، یاخود: بالادەستی بەبەزەییە} زۆر لەگەڵ ئێوەپۆکی
 بەسەرھاتی پیغەمبەرانی دەگونجی، چونکە خوا زāl و بالادەستە بەسەر دوژمنان و
 ناحەزانی پیغەمبەرانی، میهرەبان و بەبەزەیشە، بۆ پیغەمبەرانی و شوێنکەوتووایان
 صەلات و سەلامی خوا لە پیغەمبەرانی و، لە شوێنکەوتووایان پازی بی.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

ئایەتە پوون و پوونکەرەووەکانی قورئان، هەر لەو پیتانە دابڕێژاون کە مروۆقەکان پێیان دەدوین، کەچی ئایەتەکان دەستەوسانکەریشن بۆ تیکرای مروۆقەکان، لە سۆنگە ی ئەووەو کە فەرماشتی خوا یە:

خو دەفەرموی: ﴿طَسَمَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝﴾

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە دوو بەرگەدا:

۱- ﴿طَسَمَ﴾، ئەوانە سێ پیتن: پیتی (طا)، پیتی (سین)، پیتی (میم)، سێ پیتن لەو (۲۸) پیتە ی زمانی عەرەبیان لێ پێکدێ، قورئانیش بە زمانی عەرەبی هاتو، بەلام ئیمە لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، بە درێژی قسەمان لەبارە ی ئەو پیتانەو کردو، کە لە سەرەتای (۲۹) سوورەت لە سوورەتەکانی قورئاندا هاتوون.

با لێرەش تەنیا هۆشداریی و ئاگادارییەکی گچکە بخەینە روو، لەبارە ی ئەو پیتە پچر پچرانەو، کە لە سەرەتای (۲۹) سوورەتی قورئان دا هاتوون، هەموو ئەو پیتانە کە هاتوون ژمارەیان چوارده (۱۴) پیتە، ئەو (۱۴) پیتەش ئەم دەقە کوێان دەکاتەو: (نَصُّ حَكِيمٍ قَاطِعٌ لَّهٗ سِرٌّ) واتە: دەقیکی کاربەجێیە زۆر راستە نەینییەکی تێدایە.

هەلبەتە دەشگونجێ بە شیوەیەکی دیکەش ئەو (۱۴) پیتی دابڕێژین، بەلام ئەو یەکیکە لە دارشتنەکانیان و، رستەییەکی زۆر گەورە و گەرنەکان (۱۴) پیتە پێکدێ، واتە: ئەم قورئانە دەقیکی کاربەجێیانە، گومان ی تێدا نیە، گومان و تۆمەتەکان دەبڕێ و نەینییەکی تێدایە.

ئُنْجَا (الزَمْخَشَرِي) گوتتويەتى: وَهَكَ (ابن كثير) له تەفسیرەكەى خۇیدا^(۱) لَیْی خواستۆتەو: (هَذِهِ الْحُرُوفُ الْأَرْبَعَةُ عَشْرُ، مُشْتَمِلَةٌ عَلَى أَصْنَافِ أَجْنَاسِ الْحُرُوفِ مِنْ: الْمَهْمُوسَةِ، وَالْمَجْهُورَةِ، وَالرَّخْوَةِ، وَالشَّدِيدَةِ، وَالْمُطَبَقَةِ، وَالْمَفْتُوحَةِ، وَالْمُسْتَعْلِيَةِ، وَالْمُنْخَفِضَةِ، وَالْقَلْقَلَةِ) (ئەمانە جوړەکانى پیتەکانن) گوتتويەتى: ئەم چواردە (۱۴) پیتە هەموو جوړەکانى پیتان دەگرەو، چ ئەو پیتانەى بە دەنگى کپ دەگوێرن، چ ئەوانەى بە دەنگى بەرز دەگوێرن، مەیلە و نەرمەن، یاخود توندن، ئُنْجَا داخراون، یان کراو، ئُنْجَا بەرز، یاخود نزم، یاخود (قَلْقَلَةٌ) ن کاتیک دەبیژرین، دەنگیان دى، هەموو جوړەکانى پیتەکان، لەو (۱۴) پیتەدا، کە لە سەرەتای ئەو (۲۹) سوورەتەدا هاتوون، هەن.

۲- ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ ﴿تِلْكَ﴾ ئاماژەى بۆ دوور:

أ- یان لەبەر ئەوەى پێگەى ئەو ئایەتە زۆر دوور و بەرزە.

ب- یان لەبەر ئەوەى ئەو ئایەتە پێگەکیان دوورترە و، چەمک و واتایەکیان دوورترە، لەوەى عەقلى کولى ئەوان تێبیگات.

ج- یان لەبەر ئەوەى ئەوان بە دووریان زانیو، فەرمایشتى خوا بى.

﴿الْمُبِينِ﴾ دەگونجى لە (أَبَانَ الْأَزْم) هە بى، واتە: ڕوون و ڕۆشن و دیار و بەرچاو، وَهَكَ (أَبَانَ الْقَمَرُ) مانگە کە دەرکەوت، دەشگونجى: ﴿الْمُبِينِ﴾ لێرەدا لە (أَبَانَ الْمُتَعَدِّي) هە هاتبى، چونکە وشەى (أَبَانَ) هەم بە (قَاصِر) هاتو، هەم بە (مُتَعَدِّي) یش، کە ئەوکاتە ﴿الْمُبِينِ﴾ دەبیته ڕۆشەنکەرەو، ڕوونکەرەو، (الْمُجَلِّي لِلْحَقَائِقِ) ڕوونکەرەو بۆ راستییەکان، ئُنْجَا لە راستییدا: قورئان، هەم ڕۆشنە بۆ ئەهلى خوێ، هەم ڕۆشەنکەرەو شە.

مەسەلەى دووھم:

ئامۇزگارىى خوا ﷺ بۇ پىغەمبەرەكەى كە لە خەفەتى كافرەكان خۇى نەفەوتىنى، چونكە ئەگەر خوا بىەوى ناچارى بپروا ھىنانىان بكات، نىشانەو موعىزەى مل پى كەچكەريان بۇ دادەبەزىنى و، لەمەودواش ھەوالى ئەوھى كە گالتەى پىدەكەن بۇيان دى:

خوا دەفەرموى: ﴿لَعَلَّكَ بَنِعْ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (۲) ﴿إِنْ شَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ﴾ (۴) ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ﴾ (۵) ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ﴾ (۶) الشُّعَرَاءُ.

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانە، لە ھەوت برگەدا:

(۱)- ﴿لَعَلَّكَ بَنِعْ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾، رەنگە فەوتىنەرى خۆتبى لە سۆنگەى ئەوھو كە نابنە پروادار، واتە: خەلكەكە نابنە پروادار، (لَعَلَّ: لِلتَّجَرُّبِ لَكِنْ إِذَا جَاءَتْ فِي تَرْجِي شَيْءٍ مَخَوْفٍ، سُمِّيَتْ إِشْفَاقًا وَتَوْقُّعًا)، (لَعَلَّ) بۇ ئومىدەوار بوونە، لە كوردىيدا دەپىتە: رەنگە، لەوانەىە، نىزىكە، پىدەچى، بەو وشە كوردىيانە مانا دەكرى، بەلام ئەگەر بۇ ئومىدەوار بوون بۇ شتىكى مەترسىلەكراو بى، ئەو كاتە پى دەگوترى: دل پىسووتان و پەرۇش بوون و، چاوەروانكردى شتىك كە بى.

كە لىرە دەفەرموى: ﴿لَعَلَّكَ بَنِعْ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ يانى: نىزىكەو رەنگە خۆت بفەوتىنى لەبەر ئەوھى ئەوانە نابنە پروادار، وشەى (بَنِعْ) وەك پىشتىرش باسمان كرد (البَّعْ: إِعْمَاقُ الذَّبْحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْبَخَاعِ)، (بَخَع) لە ئەصلى زماندا برىتە لەو كە كەسىك شتىك سەردەبى، ئازەلىك نىچىرىك سەردەبى، چەقۇيەكەى وا داگرى، تاكو دەگاتە (بَخَاع)، (بَخَاع) ىش ئەو رەگەيە لەلاى كركراگەكانى گەردنە.

که ده فەرموئ: ﴿أَلَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾، واتە: (لأن لا يكونوا مؤمنين) بە ھۆی ئەو ھو ھە نەبە پر وادار، واتە: لە داھاتوودا نەبە پر وادار، بە ھۆی ئەو ھو ھە خەریکە خۆت بھەوتیتى.

ھەلبەتە ئەمە لە سەریکە ھو ئامۆزگارییە بۆ پیغەمبەر ﷺ، لە لایەکی دیکە ھو، مەدح و پەسندی پیغەمبەر ھە ﷺ، کە ئەو ھە بە پەرۆش و دڵسۆز بوو، لە گەڵ خەلکە، خەریک بوو، لە داخ و خەفەتى ئەوان، کە پر و ناھیتن و خۆیان لەو ھەدايەت و بەرە کەتەى خوا پیەش دە کەن، خۆی بھەوتیتى لە خەفەتان، ھەلبەتە لە سوورەتى (الکھف) یش دا نزیک لەو تەغیرە، لە چەند شویتى دیکە ھەدا شىوئى ئەو ھاتو، کە دیارە پیغەمبەر ﷺ زۆر بە پەرۆش و بەزەى بوو و زۆر خەفەتى خواردو، زۆر نەرە حەت بوو بە ھۆی پر و ناھیتانى خەلکە، بۆیە پیوستى بەو کردو خوا ﷻ چەند جار ئاوا ئامۆزگارىی بکات کە: زۆر خۆیان پیو نەرە حەت مە کە، ئەمە ئەو ھەشى لى وەر دە گیرى کە مروقى مسولمان، ئەوانەى کە میراتگرو شوینکەوتوو پیغەمبەر ﷺ، دەبى ئەوانیش وە ک پیغەمبەر کەى خۆیان بن، بە خەم خەلک و، کۆمەلگاو، دەورو بەریانە ھە بن، خەفەتیان لى بخۆن، مشوور یان لى بخۆن، پەرۆشیان بن، بەزەیان لە گەڵ بنوینن، چونکە پیغەمبەر ﷺ وابوو، بۆیە جارى وابوو لەو سەفەتە باشەیدا تییە پاندو، کە بریتى لە شەفەقەت و بەزەى و، پیوستى بەو کردو خوا ﷻ ئاگادارى بکاتو، کە تیمە پەرتەو زۆر خۆت نەرە حەت مە کە.

۲- ﴿إِنْ شَاءَ نَزَّلَ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً﴾، ئە گەر بمانەوئ لە سەریو نیشانەى کىان بۆ دادە بەزینن، و شەى (نَزَّلَ) خوینراویشەتەو: (نَزَّلَ) ھەردوو خویندەو کانش یە ک و اتایان ھەى، نیشانەى کىان بۆ دادە بەزینن ئەو نیشانەى، ئەو موعجیزەى، چى دە کات؟

۳- ﴿فَطَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ﴾، گەردنە کانیان بە درىژایى پۆژ بۆی کە چ دە بن، بۆی زەبوون دە بن، بۆ ئەو نیشانەو موعجیزەى کە دامانبە زاندو.

(بَاتَ) بۆ کاری شەوێ بەکار دێ و، (ظَلَّ) بۆ کاری ڕۆژی بەکار دێ، یانی: ئەگەر ئەو ئایەتە دابەزێنن، بەدریژایی ڕۆژی ملی ئەوانە بۆی کەچ دەبێ و، گەردنیان بۆی زەبوون دەبێ، چونکە ئامرازی مەرج (إِنْ الشَّرْطِيَّة) کرداری پابردوو دەکاتە داهااتوو، کە دەفەرموێ: (إِنْ)، (إِنْ) (شَرْطِيَّة) یە، ئەگەر ەمانەوێ ئایەتێک دابەزێنن لەسەر یۆه بۆیان، یانی: لە داهااتوودا، (فَطَلَّتْ) هەرچەندە پابردووە، بەلام بە ەوێ (إِنْ) (شَرْطِيَّة) وە دەچێتە داهااتوو، لە داهااتوودا ملیان بۆی کەچ دەبێ.

٤- ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٌ﴾، لەلای خوا ی خاوەن بەزەییەو، هیچ زیکرێک (قورئانی) تازەیان بۆ نایەت، (مُحَدَّثٌ) یانی: (جَدِيدٌ)، لێرەدا (ذِكْرٌ) مەبەست پێی قورئانە، یانی: چەند ئایەتێک، یاخود سووپەتێکی تازەو، بە نەسبەت ئەوانەو تازە پەیدا بوو، قورئان بۆیە ناوی لێراوە (ذِكْرٌ) چونکە راستییەکان بیر خەڵک دەخاتەو، هەر قورئانیکی تازەیان لەلایەن خوا ی خاوەن بەزەییەو بۆ بێ.

٥- ﴿إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ﴾، مەگەر ئەوان پشتی تێدەکەن و، ڕووی لێ وەر دەچەرخێنن.

٦- ﴿فَقَدْ كَذَبُوا﴾، بە دڵناییەو ئەوان بە درۆیان دانا، واتە: ئێستا دەرکەوت ئەوانە پشەت ھەڵکردنە کەیان، پشەت ھەڵکردنی بە درۆ دانانەو ڕوا پێ نەھێنانە، نە ک سەرنجیان دا بۆ و بۆیان دەرکەوت بێ کە ناھەقە، ئنجا پێی بێڕوایان، بە لکو ھەر لە سەرەتاوە پشەتیان لێ ھەڵکردووە ڕوایان پێ نەھێناوە، نە ک لێی پامێن و سەرنجی بدەن.

٧- ﴿فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَتُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، بە دڵنایی لەمەودوا ھەوڵەکانی ئەوێ کە گالتهیان پێ دەکرد، بۆیان دێت، (أَنْبَاءٌ) کۆی (نَبَأٌ)، کە بریتییە لە ھەوڵدان لە شتێکی مەزن، یانی: لەمەودوا راستیی ھەوڵەکانی ئەوێ گالتهیان پێ دەکرد، بۆیان دێ، ئەو ھەوڵە راستانەیان بۆ دێن و بۆیان دەر دەکەوێ: خراپ بە ھەڵە داچووبوون.

وشە (أَعْنَقُهُمْ) کۆی (عُنُقٌ) ھو، بە مانای (رَقَبَةٌ) یە، بە کوردیی دەلێن: مل، گەردن، ئەستۆ، بەلام ھەندێ لە زانایان گوتویانە: ﴿فَطَلَّتْ أَعْنَقُهُمْ لَهَا﴾

خَضِيعِينَ (أَغْنَأُ) وهك چۆن مانای گەردن و ملی هەیه، بە مانای گەورە قەومیش دئی، كەواتە: (أَغْنَأُ) واتە: گەورەكانیان، سەرۆكەكانیان، هەروەها: (عُنُقُ مِنَ النَّاسِ، أَي: جَمَاعَةٌ مِنَ النَّاسِ) (عنق)بە مانای: كۆمەڵە خەلكیكیش دئی.

بەلام وهك (الطبري)و زۆربەى توێژەرەوان گوتووینە: هەر مانای یەكەمیان زیاتر گونجاو، واتە: ملیان كەچ دەبئ و، گەردنیان زەبوون دەبئ، لە بەرانبەر ئەو نیشانەیەدا كە خوا ﷻ لە ئاسمانەوه بۆیان داوبەزێنئ.

وەلامی دوو پرسیار:

یەكەم: بۆچی خوا ﷻ نەبویستوێ نیشانەیەکی وا بنێرئ، ملیان بۆی كەچ بئ و، لە بەرانبەریدا تەكان نەخۆن؟

وەلامەكەى ئەوێه: كە خوا ﷻ ئەم ژيانى دنیایەى داناو، مەرۆقى تیدا تاقى بكاتەوه، ئنجا ئەگەر خوا ﷻ نیشانەیەکی واى بناردایە، ئەو كاتە خەلك ناچار دەبوون بپروا بێنن و، بپرواھێنان ئازایەتیی نەدەبوو، واتە: ئەو كاتە دەرچوون لە تاقیكردنەوهكە، دەبوو بە ئیجباریی و، هێچ هەلبژاردن و سەرپشك بوونی مەرۆقى تیدا نەدەما!

بەلام خوا ویستووێهتی: ئیمە لەم ژيانى دنیایەدا تاقیبكاتەوهو، كاتێك مەرۆقیش تاقیدەكریتەوه كە دەرفەتى هەبئ ئاوا بپروا، یان ئاوا بپروا، ئاوا وەلام بداتەوه، یان ئاوا وەلام بداتەوه، بەلام ئەو كاتە وەلامەكە مسۆگەر دەبوو، بۆ وینە:

ئەگەر خوا ﷻ وهك لەسەر بەنوو ئیسرائیل كێوێكەى راگرتو، ئاواش شتیكى بەسەر سەرى ئەو خەلكەوه رابگرتایە، ئایا بەسەرتان دا بكەوئ، یان بپروا دەهینن؟ ئەو كاتە بپروا هێنانەكە دەبوو بە شتیكى ناچاریی و، ئەو حێكمەتەى

خوایى ﷺ مروۋى بۆ ھىناۋە تە دى، كە برىتيە لە تاقىكرانە ھە، ئەو ھىكمە تە تىدە چوو.

دووھەم: لەوانە يە يەكئى پرسىارىكى دىكە بكات: ئەدى خوایى ﷺ بۆ بەنوۋ ئىسرائىل بۆچى واىكردوھ؟ دەلىتىن: لە راستىدا بۆ بەنوۋ ئىسرائىل كە واىكردوھ، بۆ ئەو نەبووھ ئىمان بىنن، چونكە بەنوۋ ئىسرائىل ئىمانىان ھەبووھ بەخوۋ بە مووسا سەلامى خوای لىيى، بەلكو بۆ ئەو نەبووھ پابەند بن، چونكە خوای پەروەردگار كە كىئەكەشى بەسەرەوھ بەرز كروونەوھ، ئەو نەبووھ بفەرموۋى: ئىمان بىنن، بەلكو فەرموۋىيەتى: ئايا پابەند دەبن يان نا؟ ملكەچ دەبن بۆ شەرىعەتتە كە خوۋ بە مووسا سەلامى خوای لىيى ناردوۋىيەتى، يان نا؟ ئەگەرنا بۆ فەرەوون و قەومەكەى خوایى ﷺ بەلى، چەند موەجىزەى دابوون بە مووسا، كە ئەگەر ئەھلى ئىنصاف بان، دەيانزانى ئەوانە نىشانەو بەلگەن، لەسەر ئەوھ كە مووسا راست دەكات، كە لە تەفسىرى سوۋرەتى (الأعراف) دا، بە تەفصىل باسما كروون، كە خوایى ﷺ ئاۋا دەست پىدەكات:

﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ۝١٣٠﴾ فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَلَّا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۝١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۝١٣٣﴾ الأعراف.

ئەمانە ھەوتیان بە دواى يەكدا: سالانى گرانیى، كەمىى بەروبووم، توفان، كۆللە، ئەسپى، بۆقەكان، خوین، ھەروھە گۆچانەكەى مووسا لەگەل دەستى راستىشى، ئەوھ نو، ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ قِسْعَ آيَاتٍ يَبَيِّنُ ۝١٠١﴾ الإسراء، نو بەلگەى پروون و ئاشكرامان دابوون بە مووسا، بەلام ئەو بەلگە پروون و ئاشكرایانە، ھىچیان ئەوھ نەبوون كە: بە تۆبزی دەبى ملكەچ بكەن، بەلكو: فەرموون ئەوھ

به لَام ديسان دهره تي ٿه وه ماوه، كه ٿينسان ويستي خوي به كار بيني، به لَام
 بو به نوو ٿيسر اٿيل له بهر ٿه وه ي گوتوويانه: ٿيمه ٿيما غمان هه يه و، ٿيمانان
 هه بووه، به لَام ناچار كردنه كه بو پابه ند كردنيان بووه به ته و پاته وه، به و
 شه ريغه ته وه كه مووسا عليه السلام له خوا وه بو ي هي ناون، بو پي كخستني ٿياني
 خنزاني و، كو مه لانه تي و، سياسيان.

مەسەلەى سېيەم:

سەرنجراکیشانى خوا ﷻ بۆ جوۆره پېر بەرھەم و، پېزەکانى رووھەك لە زەویدا،
کە نیشانەىەكى مەزنى تېدايە، بۆ ھەر کەسێك لە خواناسیى بگەپى و بیەوى
خوا پەرست بى، بەلام زۆربەیان بروادار نین و خواش زالى میهرەبانە:

خوا دەفەرموى: ﴿أُولَئِمَّ يَرَوُا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنبَنَّا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝۷﴾ (۷) **إِنَّا فِي ذَلِكَ**
لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ۝۸﴾ (۸) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝۹﴾ (۹)

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە پینچ برگەدا:

(۱) - ﴿أُولَئِمَّ يَرَوُا إِلَى الْأَرْضِ﴾، ئایا بۆ زەوییان نەروانیو، لێرەدا بۆیە (یرى) بە (إلى)
بەرکاری ویستو، ئەگەرنا (یرى) (یرا) خوا بەرکار دەخوایى و پێویستى بە (إلى) نیە.

بۆ ئەوہیە کە مانای تەماشاکردن و تێوہپامان بگەيەن، {عُدِّي يَرى —
(إلى) لَتَضْمِينِهِ مَعْنَى النَّظَرِ الْمُؤَدِّي إِلَى الْإِعْتِبَارِ} بۆ ئەوہى مانای تەماشاکردنێكى
گەيەنەر بە عیپرەتى بخریتە نێو، بۆیە بە (إلى) تەعەددای کردو، وەك زۆر جارن
گوتوو مانە: لە زمانى عەرەبییدا بنچینەىەك ھەيە پێى دەگوترى: (تَضْمِين) واتە:
خستە نێو، نێواخنکردن، وشەىەك بۆخۆى واتایەك دەگەيەن، بەلام تەعەددای
پێ دەكرى بۆ بەرکار (مفعول بە) بە پیتێكى دیکە، کە پێویستى پێى نیە لە
حالتى ئاساییدا، بۆ ئەوہى وێرای مانایەكەى خۆى، مانایەكى دیکەش بگەيەن.

لێرەدا (یرى) ھەم مانای دیتن، ھەم مانای سەرنجدان و، لێوردبوونەوہو، پەند
لێوەرگرتنیش دەگەيەن، بە ھۆى ئەو (إلى)یەوہ کە بەرکاری پێ خواستو.

(دیتن) بریتىە لەبەچاوە ئەنگاوتنى شتێك، ئنجا چ بە چاوە بى، چ بە خەيال،
یان بە فیکر، یان بە عەقل، خوا دەفەرموى: ئایا سەرنجیان نەداوہ تە زەوى، لێى
ورد نەبوونەوہ؟

(٢) ﴿كَمْ أَتَيْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ﴾، گەلیك پووەکی بەرھەمدارمان تیدا پرواندوون. (أَتَيْنَا كَثِيرًا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ) (زوج)یش بەمانای جوړ (نوع) دی و بەمانای پۆل (صنف) دی، یانی: زۆر پۆل لە پووەکی بەرھەمدارمان لە زەویدا پرواندوون.

وشە (کریم) یانی: باشتترین لە جوړی خووی، دەگوترێ: (نخلة کریمه، أي: فاضلة كثيرة الثمر) واتە: دارخورمایە کە بەروبوومی زۆرە، بەرھەمی زۆرە.

وشە (أَتَيْنَا) (تَبَتِ الْأَرْضُ) یاخود (أَتَبَتِ الْأَرْضُ) ھەردووکیان چ بە سیانیی (ثلاثي) چ بە چواری (رباعي) ھەر یەک واتایان ھەیە، بەلام جاری وایە (أَتَبَتِ) بۆ حالەتی (تَعَدِّي) ش بەکار دەھێنرێ، بەلام حالەتی (لازم) یشی ھەر ھەیە، وەك: (أَتَبَتِ الْأَرْضُ الْعُشْبَ الْكَثِيرَ) یانی: زەویە کە گژوگیایەکی زۆری پرواند.

(٣) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾، بە دلنایایی لەو ھەدا نیشانە یەك (ی گەورە و گرنگ) ھەیە، واتە: لەو حالەتی سەوز کردنی خوا ﷻ بۆ زۆر جوړە پووەکی بەرھەمداری بەپیت و پێز لە زەویدا، نیشانە ھەیە، نیشانە یەكی گرنگ و مەزن ھەیە، بۆ کەسانێك بخەفتێن لە خواناسیی و، بیانەوێ خواو خواوەنی خویان بناسن و بەندایەتی بۆ بکەن، ئەو یەکیکە لە نیشانەکان.

(٤) ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، [لەو ھەدا نیشانە یەكی گەورە مەزن ھەیە]، بەلام زۆربەیان پرۆادار نین، واتە: خەلکی پۆزگاری پیڤخەمبەر ﷺ، دەشگونجێ مەبەستی پێ مروڤەکان بێ بەگشتیی، زۆربەیان نابنە پرۆادار و بەھرە وەرناگرن لەو نیشانەو بەلگانە ی خوا پێشانی داو.

(٥) ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بە دلنایایی پەرورەدگاری تۆش ھەر ئەو زالی میھرەبان، چونکە (ل) ی (لەو) بۆ تەئکیدە، (إِنَّ) ش بۆ خەختکردنەو ھەیە، واتە: بە دلنایایی تەنھا پەرورەدگارت زالی میھرەبانە، بالادەستی بە بەزەییە، بە مانای پێ بەپێستی وشە، ئەگەر نا خەلکی دیکەش جوړێک لە دەستەلاتی ھە یە و جوړێک لە بەزەیی ھە یە، بەلام مانای تەواوی بالادەستی و زالی، ھەر و ھا میھرەبانی و بەزەیی و پەرۆش، بە مانای تەواوی وشە، تەنیا لەلای خوا ی پەرورەدگارە.

کورتہ باسیک له باره‌ی رووه‌کوه له شه‌ش برگه‌دا^(۱)

پرووہك (نبات) ھەر شتیکه كه پروۆ له سەر زهویی، ھەر له پنجه گیایه کی بچووکهوه، كه رهنگه به ئاستهم به چاو بینرئ، هه تاكو هه موو ئهو دره خته گه ورا نه ی كه هه لده چن، كه دره ختی وا هه یه گوریسیك له قه ده كه ی ناگاته وه، من له هه ندئ له ولاتان بینومه، هه ندئ دره خت هه ن كه ته مه نیان چه ند هه زار ساڵ ده بئ، به لكو ده لئین: له میسر دارخورمای لئین، ته مه نیان شه ش هه زار (٦٠٠٠) ساڵه، واته: هی پیش فیرعه ونه کانیش، ئیستاش بهر ده گرن، ئه گه ر ته ماشای جیهانی پرووہك بکهین، جیهانیکی زۆر قه ره بالغه، زۆر جوړاو جوړه، با سه رنج بدهین:

(۱)۔ سوودہ گانی رووہك:

نیمه سیزده (۱۳) سوودی رووه کمان باسکردوون:

یه که م: له سووده کانی ږووه ک، که ده که ویتته بهرچاومان، ئه وه یه که دارو دره ختیکی زور هه یه خوا ﷺ بو ئه وه دروستی کردوون، دنیا سهوز بکهن، کاتیک ئینسان ته ماشای دارستانیک ده کات، په نگه هیچی بهر دار نه بی، به لام هه مووی سهوز ده چیتته وه، دیمه نی سهر زه وی زور جوان ده کات.

زانایانی شاره‌زای په‌نگه‌کان ده‌لین: باشت‌رین په‌نگ بو دل پشکو‌تنی مروؤ،
 نه‌گه‌ر خه‌م و خه‌فه‌تیک‌ی هه‌بی، بریتیه له په‌نگ‌ی سه‌وز، هه‌روه‌ها په‌نگ‌ی

(۱) ئەم كورته باسه راسته و خۆ له تهفسيره كهى (د. محمد راتب النابلسي) هوه وهري دهگرين، ج ۶ ص ۲۹۸ - ۳۰۰. ههلبهته ئەو به تيكه لىي گوتووويه تى، بهلام من خالبه ندىي ده كه م و، تۆزى روون كردنه وهى خۆشمى له سهر ده ده م.

شین، ئنجا خواﷻ پەنگی شینی زۆر کردووە، ئەو گومەزەیی ئاسمان کە بەسەری داداوی، هەمووی شین دەچێ، شینی ئاسمانیی، هەروەها پەنگی دەریاکانیش کە سێ لەسەر چواری پانتایی زەوی دادەپۆشن، ئەویش هەر شین دەچێ، ئەو دوو جووڕە پەنگەش زانایانی شارەزای پەنگەکان دەڵێن: زۆر ئاسوودەیی بە ئینسان دەبەخشن، ئەو یەکەم حیکمەتی سەوزاییە کە خوای پەروەردگار لەسەر زەوی دایناوە.

دووهم: شتیکی ئاشکرایە کە ئیمە ی مڕۆف، هەروەها ژيانداران بە گشتیی بە ئاژەل و، درندەو پەپەورو ... هتدەو، ئۆکسجین هەلەدمژین کە لە (٢١٪)ی بەرگە هەوای زەوی، ئۆکسجین پێکی دێت، ئیمە هەموومان ئۆکسجین هەلەدمژین، کە ملیۆنان سالە ئاژەل و ژيانداران لەسەر زەوی دەژین، ئۆکسجین بۆچی هەر تەواو نەبوو؟

چونکە دارو درەختەکان هەموویان بەبێ هەلاواردن، ئۆکسجینمان بۆ بەرھەم دێن، ئەو دووهم ئۆکسیدی کاربۆنەش کە ئیمە دەیدەینەو، وەک زبڵ و زال و پاشەرۆکێک وایە، کە لە پێگەی هەناسە دانەو فرێ دەدەین، دەبێتە خۆراکی پروو کەکان، ئەوێ خۆراکی ئەوانە، پاشەرۆکی ئیمە، کە لە پێگەی سییەکانەو فرێ دەدەینە دەرو، ئەوێش کە ئەوان وەک پاشەرۆک فرێ دەدەنە دەری کە ئۆکسجینە، خۆراکی ئیمە^(١).

سییەم: سوودیکی دیکە ی پروو کەکان بە گشتیی، بە تاییبەتی درەختەکان ئەوێ کە سییەریان هەیه و مڕۆف لە سییەریاندا پشوو دەدات، وەک پێغەمبەر ﷺ لە فەرماشتیکیدا دەفەرموێ: {مَا أَنَا وَالْدُّنْيَا! إِنَّمَا أَنَا فِي الدُّنْيَا، كَرَاكِبٍ اسْتَظَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا} (أخرجه أحمد: ٣٧٠٩، والترمذي: ٢٣٧٧، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه: ٤١٠٩).

واتە: من و دنیا یان نەگوتو! من لە ژيانی دنیادا هەروەک پێوارێکم کە لە سییەری درەختێک دا پشوو دەدا، دوایی دەپروا بە جێی دیلی.

(١) ئەم خالە (د. محمد راتب النابلسی) باسی نەکردووە.

له راستییدا کەسێک قەدری سێبەر دەزانێ کە له بیابانیەک، له شوینیکی وشک و قاقرو دیمەکار، له شوینیکی کە خۆرەتاویکی زۆر گەرم بێ، لێی بقیەومی، خوا خواى پەنایەکیەتی، تۆزێک سێبەریکی لى بکات! کە دارو درەختەکان ئەو پۆلە دەبینن، سێبەری دارو درەختەکانیش وەک سێبەری ئەشکەوت و کەپرو سابات نیە، چونکە وێرای ئەو کە سێبەرە، ئۆکسجینیش دەدەنەو، بۆیە ئینسان له کاتیکی دا له ژێر سێبەری دارو درەختێک دادەنیشی، هەست بە ئاسوودەیی دەکات، چونکە ئۆکسجینی بۆ بەرھەم دێنی و، هەناسەى خوشتر بۆ دەدری.

چوارەم^(١): سوودیکی دیکەى پرووەکەکان ئەوێ، کە ئەو پرووەک و دارو درەختانە: هەم گلی زەوی، هەم گلی چیاکان دەپاریزن له دارووخان، ئەگەرنا کە باران و بەفرو تەرزە، بەلێزمە له گل دەدات، بە تاییەت گلی چیاکان و گردۆلکەو تەپۆلکەکان، هەمووی دادەشۆر، بەلام ئەو پرووەکانە چ پرووەکی بچووک، گیاو پنجه گیا، چ گیای گەورەو گچکە و درەختەکان، بە ڕەگ و ڕیشەکانیان توێژی سەر زەوی ڕاگیر دەکەن، کە دانەپووشی و، ئەو گلەى لى دانەشۆری.

پنجەم: سوودیکی دیکەى پرووەکەکان، ئەوێ، کە جوانیی بە گوێ زەوی دەبەخشن، پیشتەر باسی ڕەنگم کرد، بەلام هەر لەپرووی جوانییەشەو وەن، ئنجا مەرج نیە هەر گیایەکان، جارى وا هەیه پەلە گەمێک پەلە جۆیەک، پەلە مەرەزەیهک، پەلە هەرزنیکی، یاخود پەلە گەمە شامییەک، ئینسان کە تەماشای دەکات، چاو له جوانییەکەى تێر نابێ، یاخود دارو درەختێک، بۆ وێنە: شۆرەبی، یاخود ئەسپیندارو چنار، داربەرپرو، داربەنى چیاو گردەکانی کە لەدەری هەن، جوانییش یەکیکە له بەرھەمەکانی پرووەکەکان.

شەشەم: سوودیکی دیکەى هەندى له جۆرەکانی پرووەک، ئەوێ، کە له میوەکەیان دەخۆین، میوەکانیان زۆر جۆرن: سیو، خۆخە، هەرمییە، هەنارە، ترییە، هەنجیرە، ... هتد، ئنجا ئەوانەى کە له چیاو کێون بۆ وێنە: بەروویە، چەقالەیه، کرۆسکە، ... هتد،

(١) ئەم خالەشیان (نابلسی) باسی نەکردو، بەلام من هاتە زەینم.

ھەر كەسە لە ولاتی خۆیدا، بەلام لە ولاتان، ھەر شوئێك و پروەكى تايبەتى خۆى لێیە، مێوێ تايبەتى خۆى لێیە، كە لەگەڵ ھەواو كەشى ئەویدا گونجاو.

حەوتەم: سوودێكى دیکەى درەختەكان، بە تايبەت درەختە گەورەكان ئەوێە: سوود لە تەختەو دارەكەيان دەبێت، ئنجا تەختەكانیش بەپێى جوړى درەختەكان دەگوێدرێن، تەختەى كەنەدى ھەيە بۆ دروستکردنى پەنجەرەن، تەختەى (زان) ھەيە بۆ دروستکردنى كەل و پەل، زۆر جوړە درەخت ھەيە كە دارو تەختەى جوړاوجوړيان، لى جیادەكرێتەو.

ھەشتەم: سوودێكى دیکەى پروەك بەگشتى و بەتايبەت دارودرەختە گەورەو قەبەكان، ئەوێە كە، بۆ سووتەمەنى بەكاردێن، لە كۆن دا زیاتر و ئیستاش كەم و زۆر ھەر بەھریان لێوھەردەگیرى^(۱).

نۆیەم: درەخت ھەن كە زۆر نەرمەن، لەگەڵ نەرمیشدا زۆر پتەون، بۆ وێنە: بابای ئاسنگەر كۆلكێك لە درەختى توو، دەیخاتە ژێر سندانەكەى، كە بەچەكۆش دوایى بێھوێ ئاسنێك نەرم بكات، چونكە درەختى توو پێشالەكانى زۆر پتەون و نەرمیشن، ئەو چەكۆشە كە بەھێز لە ئاسنەكە دەدا، فشارەكەى دەمژى و دەستى ئازارى پێناگات، بەلام ئەگەر لەسەر شتێكى پەق بێ، ھەلدەبەزێتەو.

دەيەم: بەشێك لە پروەكەكان دركیان ھەيە، كە ئەوانە زانایانى پروەكناس پێیان دەلێن: پروەكە سنوورییەكان، دركیان ھەيە، ئنجا سبحان اللہ! ھەندێك لە ژيانداران، ھەندێك لە ئاژەلان تەنیا ئەو دەخۆن، حوشرخۆركە ھەيە لەلای ئێمە، ھەروەھا زۆر پروەكى دركاویى دیکە ھەيە لە بیابان دەروى، كە حوشر ئەوانە دەخوات و، باشتەرى ئالف و ئالیکە بۆ حوشر.

یازدەيەم: ھەندێك پروەك ھەن (لەكە) یان لى دروست دەكرى، بۆ ئەوێ خۆمانى پێ پاك بكەینەو.

(۱) ئەمیش (النابلسى) باسى نەكردو.

دوازده: هەندێك پووەك هەن سیواکیان لێ دروست دەکری، بۆ ئەوەی ددانی خۆمانی پێ پاك بکەینەو، ئەو درەختانەی کە پێشالیان هەیە، زۆربەی خەلک وای دەزانن سیواک دەبێ بەس لە داری ئەپاک دروست بکری، بەلام نەخێر داری تووش پێشالی هەیە، ئەو درەختانەی کە پێشالیان هەیە، دەگونجی سیواکیان لێ دروست بکری.

سیزدە: هەندێ لە بەرهەمی پووەکەکان، یاخود پووەکەکان خۆیان، بێ ئەوەی بەرو میوەکەشیان بێ، بەکاردههێنن بۆ چارهسەری نەخۆشی گورچیلە، بەردی گورچیلە لادەبەن، یاخود لم (رمل)ی گورچیلە ناهێلن و گورچیلە پاك دەکەنەو.

(۲) جوړی رووهکەکان

بیست و یەك (۲۱) جوړی پووەکیشمان باسکردوون:

یەك: جوړیان هەیە لە زەویدا پالدهخرین، وەك: كالەك و، شووتی هەروەها هاروی (خیار) و ترۆزی و، کدوو و کوولەكە...

دوو: هەندێ لە پووەکەکان خۆیان هەلدهواسن وەك: لاولو.

سی: هەندێکی دیکە خۆیان لەشت دەتالینن.

چار: پووەك هەیە زۆر بالاییان بەرزە، وەك سپیندارو، چنارو، دارەبەن و، سنهوبەرو، دارخورما، بەرز هەلدهچن.

پینج: هەندێ پووەکی دیکە هەن، پووەکی زەمینین، وەك: تووفەپەنگی و مۆزو گەمەشامی (گولەدان) ئەوانە کە زۆر بەرز نابنەو.

شەش: هەندێ پووەك هەن کە لەژێر زەوی میوەمان بۆ دەردهکەن، بەرهەممان بۆ دەدەن، وەك کارگ و دومەلان و پەتاتەو گرگاز...

هەوت: هەندێ پووەك هەن لە پووی نرخەوێ گران، بەلام هەندێکی دیکە هەن هەرزانی.

ھەشت: ھەندى پۈۋەك ھەن ئىمە پەنگە كانيان لىۋەردە گرېن، ئەو پەنگانەى وەردە گرېن ھەموويان لە پۈۋەكان وەردە گرېن، لە خودى پۈۋەكەكە.

نۆ: ھەندى پۈۋەك ھەن، بەكاردەھىترېن بۆ دەرمان، چەندان جۆرە دەرمان.

دە: ھەندى پۈۋەك ھەن، ئىمە پۈنيان لى وەردە گرېن، وەك درەختى زەيتوون، گولەبەپۇژە، كۈنجىي.

ياز دە: ھەندى پۈۋەك ھەن، بۆ دەفرو قاپ و قاچاغ بەكاردەھىترېن، ديارە لە ولاتى ئىمە كەمتر بەكار دىن، بەلام لەزۇر ولاتان لە: پۇژەھەلاتى ئاسيا، لە ئەفرىقىا، بۆ ويئە: لە گويزى ھىندى قاوغەكەى، بەكار دىن.

دواز دە: ھەندى پۈۋەك ھەن كە لە قەدەكەى وەك: خۇراك بەھرە وەردە گرېن.

سىزدە: ھەندىكى دىكە ھەن لە گەلاكانيانەو، بۆ خۇراك بەھرە وەردە گرېن.

چواردە: ھەندى پۈۋەكى دىكە ھەن، لە گولەكەيان بەھرە وەردە گرېن، وەك، گولەباغ، كە بۆ چا بەكار دەھىترېن، ھەروەھا نىرگىز و گولە حاجىلە، ھەروەھا زۇر جۆرە دەرمان لە گولى ھەندى لە درەختەكان دروست دەكرى، يان زۇر جۆرە خۇراك.

پاز دە: ھەندى پۈۋەك ھەن، كە لە ميوەكەيان بەھرە وەردە گرېن.

شاز دە: ھەندى پۈۋەك ھەن، كە لە پەگ و پىشەكەيان، خۇراك ياخود دەرمان وەردە گرېن، بۆ ويئە: توورو، سىرو، پياز.

حەقدە: ھەندى پۈۋەك ھەن، كە بەرھەمەكانيان دادەكرى و ھەلدەگرېن، وەك گەنم و، جۆو، نىسك و، نۆك و، برنج و، ھەرزىن، بەلام ھەيانە كە نەخىر ناگونجى ھەلبىگرېن، بۆ ويئە: تروزيى و خەيارو شووتىي، لە كوئى ھەلدەگرېن، ھەروەھا بامىھو تەماتەو باينجان، مەگەر بە مەبەستى پاشەكەوت كردن وشك بكرىئەو.

ھەژ دە: ھەندى پۈۋەك ھەن، لەيەك كاتدا پىدەگا، وەك: گەنم و جۆو، نىسك و، نۆك و، برنج و، مەرزەو، ھەرزىن.

كە بەۋە چاكە خوا ﷺ ۋاى خولقاندوون لەيەك كاتدا پىيگەن، ئەگەرنا پەلە گەمىك، يان پەلە جۆيەك، يان پەلە ھەرزىك، پەلە زورائىك، ھەندىكى ئىستا پى بگات و، ھەندىكى دۋاى مانگىك و، ھەندىك و دۋاى دوو مانگى دىكە، خاۋەنەكەى چۆنى درەو بگات و چۆن لىي بەھرەمەند بى؟ بەلام پەلە گەمەكە ھەمووى پىكەۋە پىدەگات، بەلى، رەنگە ھەندىكى چەند پوژىكى بەين بى، بەلام ھەمووى پىكەۋە پىدەگا، جۆيە، نىسك و نوكە، زورائە، ھەمووى پىكەۋە پىدەگات.

بەلام دەبينىن: ميوە، ماۋە ماۋە پىدەگات، بوۋىنە: درەختى ھەنجىر ھەيە، سالى دوو سى جار بەر دەدا، ھەروەھا تەرەكار، بوۋىنە: كالىك ھەيە، شووتى ھەيە، تروژى ھەيە، خەيار ھەيە، نەك ھەمووى بەيەكجار بەر بدات، ھەرمى و خوڭ، سالى ۋا ھەيە چەند جارىك بەردەدەن، تىرى سالى ۋا ھەيە چەند جارىك بەردەدا، ھەروەھا ميوەكانى دىكە، بوچى؟ چونكە ئەگەر ھەمووى بەيەكەۋە پى بگات، خاۋەنەكەى چى لى بگات؟ ھەندىكى ئىستا پىدەگات، ھەندىكى دۋاى دە (۱۰) پوژى دىكە، ھەندىكى دۋاى مانگىك، ھەندىكى دۋاى دوو مانگى دىكە.

نۆزدە: ھەندى پوۋەكى دىكە ھەن، زور بە تەمەن، ھەندىكى دىكەيان ھەن كەم تەمەن، بوۋىنە: لە درەختە بە تەمەنەكان دارخورما، ھەلبەتە دارخورماش جۆرى زۆرە، رەنگە ھەزاران جۆرى ھەبى، ھەر لەم غىراقەى خومان لە خەلكى شارەزام بىستۈ ھەشت سەد (۸۰۰) جۆرى دارخورما ھەيە، بەلكو رەنگە زىاترىش ھەبى، ھەركەسە بەپى شارەزايى خۆى قسان دەكات، بەلام دارخورما بەگشتى تەمەنى زور زۆرە، ھەندىك جار شەش ھەزار (۶۰۰۰) سالى لە تەمەنەكەى تىدەپەرى.

(محمد راتب النابلسي) دەلى: ھەندىك دار خورما، ھى سەردەمى فىرەۋنەكانن و ئىستاش ھەموو سالىك بەردەدا.

بىست: سەدان و، بگرە ھەزاران جۆرە گول ھەيە، ھەر گولە رەنگىكى ھەيە، ھەر كامىكىان سىروشتىكى تايەتەي ھەيە، ھەر كامىكىان بە جۆرىكى تايەت بەھرەى لى ۋەردەگىرى.

بیست و یەك: پروو ههیه پۆیستی به تیشکی خۆره، پروو کی دیکه ههیه ته نیا پۆیستی به ههوایه، ههوا ی بۆ بچی به سیه تی، پروو کی دیکه ههیه پۆیستی به سیبه ره، ئهوانه ی که له خانوو پلاستیکیه کاندایه خپو ده کرین، پروو کی دیکه ههیه پۆیستی به ئاوی زۆره، به لام پروو کی دیکه ههیه پۆیستی به ئاوی کهمه، ئاوی زۆری بدهیه، زهره ری لی ده دا، به تایه تی ئه و پروو کانه ی که له چیاو بهنده نه کان هه ن، داره به ن و، دار گوینی و دار مازو و، دار به رو و، ئهوانه پۆیستی یان به ئاوی کهمه، چونکه شوینه که یان وایه، خوای پهروه ردگار توانایه کی وای داوئی، به ئاوکی کهم قه ناعه ت بکه ن، وه ک دار بی و چنارو سپیندارین، که له سه ر قه راغی پروو باره کان ده پوین و، هه موو ده می ئاویان ده ست ده که وئ.

(۳) جوگرافیای پروو کهکان:

پروو کهکان هه یانه پۆیستی به شوینی به رزو سارد هه یه، هه ندی له پروو کهکان هه ن بۆ وینه: سه نه وه رو دار به روو و داره به ن و، مازو و، ئهوانه پۆیستی یان به شوینی سارد هه یه، ههروه ها گوینی، که دره ختیکی بچووکه، هه یانه پۆیستی به شوینی نه سارد نه گهرم هه یه، میانجیی، هه شیا نه پروو کی هیلی یه کهسانی و پۆیستی یان به شوینی گهرم هه یه، هه ر پروو که جو ره سروشتی هه یه، به گویره ی سروشته که ی ژینگه و شوینی ک و دوخیکی تایه ت ده خوازی.

(E) جووتیتی له پروو که دا:

دینه سه ر باسی حاله تی جووتیه تی له پروو کهکان دا، خوای پهروه ردگار ده فه رموئ: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (۹۱) الذاریات، ههروه ها ده فه رموئ: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۳۶) یس!

جاران وایانده زانی: تهنیا ههندي له ږووه که کان نیرو میان ههیه، بو وینه دارخورما، نهوه دیاره نیرهو مییه ههیه، دهبن تووی نیره که بهی بو سهر مییه که، ههندي ږووه کی دیکه ش دهیانزانی، نیرو مییه ههیه، بهلام ئیستا زانست دهري خستوه، نهوهی که خوا دهفرموئ: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۳۶) یس، واته: پاکیی بو نهو خوییه کی ههموو جووته کانی دروستکردوون، لهوهی که زهوی دهپروئنی {ههرچی زهوی دهپروئنی جووتی تیدایه} له خویشان {نیرو مییان ههیه، پیاوو ئافرهت} و لهوهی که ناشیزان.

نهو کاته نهیانزانیوه که ماددهش له بارگهی موجیب و سالیب پیک دیت: نیوک له پږوتون و نیوتږون پیکدی، که پږوتون بارگهییه کی موجیبی ههیهو نیوتږون بن لایه نه، ساردو گهرمی نیه، ئهلیکتږون که لهدهوری سوږگهی گهردیله دهخولیتهوه، بارگهییه کی سالیبی ههیه، کهواته: لهویشدا ساردو گهرم، یان نیرو می، یان پیچهوانه یه کدی ههن، دهگونجی ئه مه ئاماژه بهوه بن که دهفرموئ: ﴿وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۳۶) نهو کاته نهیانزانیوه.

دهشگونجی نهوه په یوه نندی به ههندي شتی دیکه شهوه بن، که تاکو ئیستا زانست بوئ ئاشکرا نه بووهو بوئ دهرنه کهوتوه، ئیستا ده رکهوتوه که له ههموو ږووه کی کدا نیرو می ههیه، ئنجا ههیه نیرو مییه که ی جیان وهک دارخورماو، ههیه نیرو مییه که ی له نیو خویدایه، پئویستی به ههنگ و په پولهو باو مروف ناکات، تووی نیره که بهری بو مییه که، بو خوئی له نیو خویدایه.

(۵) بەرنامە داربوونى رووھك (برمجة البنات):

ئىنجا ئەگەر لە رووئىكى دىكەوھ سەرنجى رووھكەكان بەدەين، ئەوئىش برىتەھ
لەو بەرنامەو پۈرۈگۈرامەھى كە لە ئىو رووھكدا دانراوھ، كە بە عەرەبىيى (برمجة)ى
پى دەلەين، ئەگەر تەماشىا بكەين:

ئىنسان دەنكە تۆيەك دەروئىنى، ئەو دەنكە تۆوھ دەبىتە درەختىك، ئەو
دەنكە تۆوھ ديارە بەرمەجە كراوھ، بەرنامەھى بۆ دانراوھ، كە دەتوانى دوايى
بىتە درەختىك، زۆر گەورە بى و بەرز ھەلجى، بەتەئكىد لەئىو ئەو دەنكە
تۆوھدا ئەو بەرنامەيە دانراوھ.

ئىنجا ئەوانەھى كە سەريان بۆ ئىلحادو بى دىنى دەخورى دەلەين: پىويست
ناكات دەستى خوا بەئىتەئىو بىبەتەكەوھ: ئەو دەنكە تۆوھ ھى ھەر شىتەكە،
بۆ وئە: خووخە، ھەرمىيە، دارخورمايە، ھەرچى ھەيە، لەئىو خوئىدا ئەو تۆوھ،
بەرنامەكەھى تىدايەو جىيەجى دەبى.

بەلام ئەوھ بەوئەيەك روون دەبىتەوھ: ئەگەر تۆ بالە خانەيەكى گەورە
بىنى، لەسەر كاغەز ئەندازىار نەخشەھى ئەو بالە خانەيە بكىشى، نەخشەھى ئەو
بالە خانەيە، لە چەند قاتىك پىك دىت، لەچەند بەشەك پىك دىت، بالە خانەيەكى
قەبەو گەورە، چەند ئەندازىارىك چەند پۆژىك خەرىك دەبن بۆ نەخشەھى ئەو
بالە خانەيە، ئايا لەخوۋە دەبىتە بالە خانە؟ نەخىر!

گرىمان ھەرچى كەرەستەھى بۆ دروست كەردنى ئەو بالە خانەيە پىويستە،
لە چەوۋ چىمەنتۆو، لم و، ئاوو، خشتى سوورو، شىلمان و، ئاسن و، دەرگاۋ،
پەنجەرەو، ھەرچى پىويستە لەوئى دانى، ئايا لەخوۋە دەبىتە بالە خانە؟! نەخىر،
گرىمان كۆمەلەك وەستاو كرىكارىش ھاتن لەوئى پراوستان، ئايا لەخوۋە دەبىتە
بالە خانە؟ نەخىر، ئەدى كەھى دەبىتە؟ دەبى بەپى ئەو نەخشەيە كە دانراوھ،

ئەندازىارەكان بىن، وەستايەكان بىن، وەستايەكان بە كرىكارەكان بلىن: كەرەستە خواوەكە بىنن، ھەر كامىكى بە ئەندازەى خوۋى، بەرپژەى خوۋى، بەكاربھيئى، لە شوئى خویدا دابىرى، چەند شەوو پوژان، جارى وایە چەند مانگان، جارى وایە چەند سالان، خەرىك بن، ئنجا ئەو بالەخانەىە دروست دەبى، بەلى: بەرنامەكە ھەيە لەسەر كاغەزەكە، بەلام كەى دەبىتە واقعىك؟ دەبى كۆمەلىك دەستە لە ئەندازىاران و وەستای شارەزاو كارامە، كرىكارى چاپووك و گورج و گوڵ بىن دەست بەكاربن، ئنجا لە دىناى واقعدا ئەو دەبىتە دى، كەواتە: ئەو درەختەش بەلى: خوا بەرنامەى بۆ داناو، بەلام دەستى خوا لەمیانى سیستم و ياساكانیدا كار دەكات، ئەگەرنا لەخوۋە ئەو دەنكە تۆو بەچووكە نابىتە ئەو درەختە گەورە لە دىناى واقعدا.

كەواتە: مەسەلەكە دەگەرپتەو ھە سەر ئامادەى، ئامادەىيەك كە لە پووەكەكاندا دروستكراو، ئەو تواناو ئامادەى و شايستەى، بۆ ویتە: دەنكە فاسوليايەك لە نىو لۆكەدا دابىرى، دواى چەند پوژىك دەبىنى چەكەرە دەدات و دەبىتە دوو بەش، بەشىكى بەرەو خوار دەچى، وەك پەگ و ريشە، بەشىكى بەرەو سەر دەچى وەك چەكەرە، بەلام ئەو ھە خوا ﷻ لەویدا بەرنامەى بۆ داناو ھە سەرۆشتەكەشى وا ھەلخستو، كە لەو شوئە كە ژینگەىەكى لەبارو گونجاوى بۆ ھەلکەوت، بتوانى گەشە بكات، ئەگەرنا دەنكە فاسوليايەك لەسەر بەردىكى رەقدا دانى، يان بىكە نىو لم، ھەرگىز سەوز نابى.

جارى وا ھەيە دەنكە تۆو ھەكى ھەنجىر كە بە ئەندازەى سەرى دەمبووسىكە، دەبىتە درەختىكى گەورە، چونكە ئەو ھەكى كە لە نىو ھەنجىر داىە، تۆو كەى، بە ئەندازەى دەمبووسىكە، ئەو ھەكى كە دواى دەبىتە درەخت، ھەمووى وەك نەمام (شەل) ناروئى.

دكتور موحەممەد راتب نابلسى دەلى: بەچاوى خۆم دەنكە گەمى وا ھەيە بىنيومە، يەك دەنكە گەنم سى ھەزار (۳۰۰۰) دەنكى لى پەيدا بوو، يەك

دەنكە گەنم سى و پىنج (۳۵) گۆلە گەنمى دەركردو، ھەر گۆلە گەنمى، ھەشتا تاكو نەو دەنكى تىدا بوو، ئنجا سى و پىنج جارانى (۸۰ - ۹۰) بكە دەكاتە نىزىكە سى ھەزار (۳۰۰۰) لەيەك دەنكە گەنم!

۶- پىداوېستىيەكانى جەستەى مروڧ لە رووھك دا:

خوایىز ھەموو ئەو شتانەى كە جەستەى مروڧ پىوېستى، لە پىروڧتەيات و نەشەويات و كاربۆھىدراىت و فېتامىنات و كانزاكان و چەورىيەكان، ھەرچى جەستەى مروڧ پىوېستىيەتى، خوایىز ئەو شتانەدا كە لە زەوى دا بەرھەم دەھيترىن، مەبەستم ئاژەل و پەرەورو ئەوانە نى و ھەر باسى رووھك دەكەم، چونكە ھەندىك كەس ھەيە رووھك خۆرە، رووھكىي (باقى)يان پى دەلەين و بەلای ئاژەلدا ھەرناچن، ھەندى لە ھىندۆسەكان و ھەندى لە خەلكانى ئەورووپا ھەر عەقىدەيان واىە، بەلای ھىچ پەرەورو ئاژەلەك دا ناچن، نەزىندەرەوەر، نە ھى دەريا نە ھى وشكانى، بەلایدا ناچن، بەس رووھك خۆرن، ئنجا ھەرچى جەستەى مروڧ پىوېستىيەتى، خوایىز ئەو رووھكانەدا دایناو.

پەنگە ھەندى كەس وا بىر بكاتەو بەلەى: بەھەموو جوړە رووھكەكان، پىداوېستىيەكانى جەستەى مروڧيان تىدايە.

بەلام وانىە، بەلكو زۆربەى بەرھەمى رووھكەكان، زۆربەى پىداوېستىيەكان دابىن دەكەن، بۆ وینە: گەنم و جو تەماشە بكەن، ھەرۆھە نىسك و نوڭ، ھەر كامىكىان كۆمەلەك پىداوېستىيە زۆرى تىدان، ھەرۆھە خورما، خورما دەلەين كارگەيەكە بۆخۆى، خەزنەيەكە بۆخۆى، ئەوئەندەى پىداوېستىيەكانى مروڧى تىدا ھەن، ھەرۆھە تىرى دەلەين: دەرمانخانەيەكە بۆخۆى، دىسان ھەنجىر دەلەين: مروڧ بە تەنيا پى دەژى.

بەللی پېداوایستییه کانی جهستهی مروّڤ، خوای پهروهردگار خستوونیه نیو زۆر له میوه‌کان و، زۆر له به‌ره‌مه‌ی پرووه‌که‌کان، نه‌ک هەر میوه، پرووه‌که‌کان و گیایه‌کانیش.

چونکه ئه‌و خوایه‌ی ﷻ جهسته‌ی مروّڤه‌کانی خولقاندوه، زانیویه‌تی پێویستییان به‌چی هه‌یه، هەر ئه‌ویش پرووه‌که‌کانی خولقاندوون، ئه‌و پرووه‌کانه، ئه‌و میوانه، ئه‌و دره‌ختانه، که ده‌پوین له‌سه‌ر زه‌وی، وه‌لامگۆی پېداوایستییه‌کانی جهسته‌ی مروّڤن، به‌لکو هی جهسته‌ی ئازده‌له‌کانیش، با ئیمه به‌س خۆمان نه‌بینین، بۆیه خوا ﷻ ده‌فه‌رموێ: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝٧﴾ الشعراء، واته: ئایا ته‌ماشای زه‌وییان نه‌کردوه چه‌ند جوړه پرووه‌کی به‌پیت و پێزمان تیدا پوواندوون ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾ الشعراء.

خوا به‌لوتف و که‌ره‌می خۆی یارمه‌تییمان بدات نیشانه‌کانی خوا ببینین، له خۆمان و، ده‌ورو به‌رمان و، له‌گه‌ردووندا، تا‌کو ئه‌وه‌ی که له‌سه‌رمان پێویسته، وه‌ک ئه‌رکی به‌ندایه‌تی بۆ خوا جێبه‌جێی بکه‌ین، بۆ ئه‌وه‌ی له‌دنیاو دوا‌رۆژدا سه‌ربه‌رزو سه‌رفراز بین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهریسی دووډم

د اګه باندې مه ګلېږي ما موښتې اعلې زېږد

www.alibapir.com

پيناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له په نجاو نو (٥٩) نايه ت پيك دي، نايه ته كاني: (١٠ - ٦٨) لهو په نجاو نو نايه ته دا، خواي زاناو شاره‌زا به سه رهاتي مووساو هارووني براي (عليهما السلام) و، گه له كه يان به ني ئيسرا ئيل له گه ل فيرعه ون و دارو دهسته كه ي و، گه له كه يدا ده گير يته وه.

شاياني باسه نهم په نجاو نو نايه ته، نيوه پوكه كه يان ده شوبه يته نيوه پوكي نهو سي و پينج (٣٥) نايه ته ي سووړه تي (الأعراف) (١٠٣ - ١٣٧)، كه پيشتر له بهرگي شه شه مي نهم ته فسي ره دا قسه مان له باره وه كردوون و شي مان كردوونه وه. هه روه ها ده شوبه يته نيوه پوكي سي و پينج (٣٥) نايه ته كه ي سووړه تي (طه) (٤٢ - ٧٦)، كه پيشتر نه وانيش مان ته فسير كردوون.

﴿وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَنْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝١٠ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۖ أَلَا يَنْفُونَ ۝١١ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۝١٢ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَيَّ هَٰرُونَ ۝١٣ وَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝١٤ قَالَ كَلَّا فَإِذْ هَبَا شَايَئِنَّا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ۝١٥ فَآتَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝١٦ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝١٧ قَالَ أَلَمْ تُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۝١٨ وَفَعَلْتَ فَعَلَتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝١٩ قَالَ فَعَلْنَاهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ۝٢٠ فَفَرَّرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝٢١ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَىٰ أَنْ عَبَّدَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝٢٢ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝٢٣ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝٢٤ قَالَ لِمَنْ حَوْلُهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ

٢٥ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ
 ٢٧ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَئِنْ أَخَذَتْ إِلَهًا
 غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُوتِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ أُولَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ
 بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿٣٢﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ
 فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَنْ
 يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي
 الْمَلَائِكَةِ حَاشِرِينَ ﴿٣٦﴾ يَأْتُواكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ
 يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾ لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ
 الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَأَجْرَاءُ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾
 قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلقُونَ ﴿٤٣﴾ فَأَلْقَوْا
 حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ
 فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾ فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا ءَأَمَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ
 ٤٧ رَبُّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ ءَأَمْسُتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي
 عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْمَلُونَ لَأَقْطِعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ
 ٤٩ قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُقْلِبُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾ ﴿٥٢﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ ﴿٥٣﴾ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ
 فِي الْمَلَائِكَةِ حَاشِرِينَ ﴿٥٤﴾ إِنْ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٥﴾ وَلَئِنَّهُمْ لَنَا لَغَايُطُونَ ﴿٥٦﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ
 حَادِرُونَ ﴿٥٧﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٨﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَارٍ كَرِيمٍ ﴿٥٩﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا
 بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٦٠﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦١﴾ فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى
 إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٣﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ
 بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٤﴾ وَأَزْلَفْنَا نَحْنُ الْآخِرِينَ ﴿٦٥﴾
 وَأَخْبَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٦٧﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا
 كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٩﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{یادیش بکەووە کاتیک پەرورەدگارت بانگی مووسای کرد، کە بچۆ لای کۆمەڵی سەمکاران (۱۰) کۆمەڵی فیرەهون، ئایا پارێز لە خوا ناکەن؟! (۱۱) (مووسا) گوتی: پەرورەدگارم! من دەترسم بە درۆم دابنێن (۱۲) سەرەنجام دڵ و سینەم تەنگ ببێ و، زمانم بگیرێ و، قسەم بۆ نەکرێ (۱۳) هەر وەها گوناھێکیشیان لەسەرم هەیە، یەکیکم لێیان کوشتووە، بۆیە دەترسم بکوژن، {پەيامەکەى تۆم بۆ نەگەیه نرێ} (۱۴) (خوا) فەرمووێ: نا، ناتوانن بتکوژن، هەردووکتان (تۆ و هاروون) بە نیشانە کاغانەووە بچن، ئێمەش لەگەڵتان دا گوێگرین {لە قسەى ئێووە ئەوانیش} (۱۵) هەردووکتان بچنە لای فیرەهون و پێی بلێن: ئێمە نێردراوی پەرورەدگاری جیهانیانیان (۱۶) هاتووین، وەچەى ئیسپرائیلان لەگەڵ بنێری (۱۷) (فیرەهون) گوتی: ئایا بە منداڵیی لە نێو مالى خۆماندا بە خێومان نەکردی و، سالاتیك لە تەمەنت لە نێومان نەمایەووە؟ (۱۸) کەچی لە سپلان بووی و، ئەو کەتەت کرد کە کردت! (۱۹) (مووسا) گوتی: کاتیک ئەو کارەم کرد (ئەو کابرا قیبتییەم کوشت) کە من لە گومپایان بووم (نەکرا بوومە پیغەمبەر) (۲۰) ئیدی چونکە لێتان ترسام (بکوژنەووە) لە دەستتان رامکردو، پەرورەدگارم حیکمەتى پێدام و، لە پیغەمبەرانى گێرام (۲۱) ئەو چاکە یەش کە منەتى پێ لەسەرم دەکەى، لە سۆنگەى ئەووە بوو، کە وەچەى ئیسپرائیل بئەست کردبوو، {لە ترسى سەربران دایکم خستىمە صندوووق و، بە ڕووبارى نیلى دادام و، لەلایەن مالى ئێووە گیرامەووە بە خێو کرام} (۲۲) فیرەهون گوتی: پەرورەدگاری جیهانیان چییە؟ (۲۳) (مووسا) گوتی: خاوەنى ئاسمانەکان و زەوى و ئەووەى نێوانیانە، ئەگەر زانیاری دلتاکەرتان هەبێ (ئەووە دەزانن) (۲۴) (فیرەهون) گوتی: ئایا گوێ پاناگرن {قسەکەى چەندە سەیره!} (۲۵) (مووسا) گوتی: (خوا)

پەرورەدگاری مشوورخۆری خۆتان و باب و باپیرانی پېشووئانە (٢٦) (فیرعەون) گوتی: بېگومان ئەو پێغەمبەرەتان کە بۆتان نیرراوە شیتە! (٢٧) (مووسا) گوتی: خوا پەرورەدگاری پۆژھەلات و پۆئاواو ئەوەی نیوانیانە، ئەگەر بفا من (عەقڵتان ھەبێ) (٢٨) (فیرعەون) گوتی: بە دنیایی ئەگەر جگە لە من پەرستراویکی دیکە بگری، دەتخەمە گەڵ گیراوان (٢٩) مووسا گوتی: ئەدی ئەگەر شتیکی پروون و، پۆشکەرەوھەم بۆ ھینای (وہک بەلگەو ئیسپات)؟ (٣٠) (فیرعەون) گوتی: ئەگەر لە راستانی بیھینە (بیخە پروو) (٣١) ئەویش گۆچانەکە ی فرید، یەکسەر بووھ ماریکی (زەبەلاحی) ئاشکرا (٣٢) دەستیشی (خستە بن بآلی و)، ھینایە دەر، یەکسەر سپیی (و درەوشاوە) بوو بۆ بینەران (٣٣) (فیرعەون) بەدەستپۆیشتووانی دەوروبەری گوت: بېگومان ئەمە جادووگەرێکی زاناو شارەزایە (٣٤) دەیەوێ بە جادووھەکە لەسەر زەمینێ خۆتان وەدەرتانبێ، ئنجا فەرمانتان بەچیھ؟ (٣٥) گوتیان: خوێ و براھەکە ی دواخە (جاری سزایان مەدە) و، کۆکەرەوان بئیرە شاران، کە ھەرچی جادووگەری زەبەر دەست و شارەزا ھە یە بۆت بێن (٣٧) ئیدی جادووگەرەکان لە ژوانگە ی پۆژێکی زانراودا کۆکرانەوھو (٣٨) بە خەلک گوترا: ئایا ئیوھ کۆبوونەتەوھ؟ (٣٩) بەلکو شوین جادووگەرەکان بکەوین، ئەگەر ئەوان زآل ببن! (٤٠) ئنجا کاتیک جادووگەرەکان ھاتن بە فیرعەونیان گوت: ئایا ئەگەر ئیمە زآل بووین کرێ و پادا شتمان دەدە یە؟ (٤١) (فیرعەون) گوتی: بەلێ، (سەربارەش) ئیوھ ئەو کاتە لە زۆر وەنیزیک خراوانیش دەبن (لە من) (٤٢) مووسا (ببیاکانە) پێگوتن: ئەوەی ئیوھ فریدەرنی، فریبیدەن (لە گۆچان و پەتەکان) (٤٣) ئەوانیش پەت و گۆچانەکانی خۆیانان ھاویشت و گوتیان: بە ھۆی عیززەتی فیرعەونەوھ ھەرئیمەین زآلبوووان (٤٤) مووساش گۆچانەکە ی ھەلدا، یەکسەر ھەرچی درۆو فیلێ کردبوویان قووتی دان (٤٥) یەکسەر جادووگەرەکانیش بە کپنووش داخرا (٤٦) گوتیان: بروامان بە پەرورەدگاری جیھانیان ھینا (٤٧) پەرورەدگاری مووسا و ھاروون (٤٨)

(فیرعهون) گوتی: چۆن بەر لەوێ مۆلەتتان بدەم بپرواتان بۆ هێنا؟ بە دُنْیایی ئەو (مووسا) ئەو گەورەیانە کە جادووی فێر کردوون، بێگومان لەمەودوا دەزانن (چیتان پێدەکەم!) دەستەکانتان و لاقەکانتان بە پێچەوانەوێ (دەستی راست و لاقی چەپتان) دەبێم و، تێکراشتان هەڵدەواسم (و لە سێدارەتان دەدەم) ﴿٤٩﴾ (جادوگرەکان) گوتیان: (ئەوێ بەسەرمان بێ لەسەر ئیمان) زیانی نیە، چونکە ئێمە بۆ لای پەرورەدگارمان دەگەرێینەوێ ﴿٥٠﴾ ئێمە ئومێدمان وایە لە سۆنگە ئێمەوێ کە یەكەمین بپروادارانین، پەرورەدگارمان لە گوناھەکانمان بمانبوری ﴿٥١﴾ (دوایی) سڕوشمان بۆ لای مووسا کرد کە شەپۆ بەبەندەکانمان بکە، چونکە بێگومان ئێو لە پراوەدوونراوانن (لەلایەن فیرعهون و سوپاکەوێ) ﴿٥٢﴾ ئنجا فیرعهون (خەلک) کوکەرەوانی لە شاراندا ناردن ﴿٥٣﴾ (کە پێیان رابگەیهێنن) ئەوانە (کە لە دەستمان رایانکردوێ) کوکەرەوانی پەرێگەندە کەمن و ﴿٥٤﴾ بەدُنْیایی ئێمەیان زۆر پەست و توورە کردوێ ﴿٥٥﴾ ئێمەش کوکەرەوانی توکەمەو وردو ئامادەین ﴿٥٦﴾ ئیدی سەرەنجام ئەوان (فیرعهونییەکان) مان لە باغ و بێستانەکان و، کانی و سەرچاوەکان و، ﴿٥٧﴾ لە ئێو خەزەنەکان و پێگەو شوینی چاک دەرھێنان و ﴿٥٨﴾ بەو جوورە ئەو شتانەمان کردنە میراتی وەچە ئیسپرائیل ﴿٥٩﴾ ئنجا دەمەو خۆرکەوتن، کەوتنە دایان ﴿٦٠﴾ کاتیکیش دوو کوکەرەوانە لەیەك وەدەرکەوتن، هاوێلانی مووسا گوتیان: بێگومان ئێمە گیراوین ﴿٦١﴾ (مووسا) گوتی: نەخێر، بە دُنْیایی (پەرورەدگار) لەگەڵم دایە، پێناییم دەکات (چۆن دەرەزە بێن!) ﴿٦٢﴾ ئنجا سڕوشمان بۆ لای مووسا کرد کە: بە گۆچانەکەت لە دەریاکە بدە (کە ئێدا) یەكسەر شەق بوو (دالان دالان بوو) هەر پارچە یەك (ی دەریاکە) وەك چیا یەكی مەزن وابوو ﴿٦٣﴾ ئەو کاتەشدا ئەوانی دیکەمان (لە دەریا لەت بووێ) وەنیزیک خستن ﴿٦٤﴾ مووسا ئەوانە لەگەڵیدا بوون تێکرایانمان قوتار کردن ﴿٦٥﴾ دوایی (پاش لە دەریا دەرچوونی مووسا لەگەڵە) ئەوانی دیکەمان خنکاندن (نغرۆ کردن) ﴿٦٦﴾ بە دُنْیایی لەوێدا نیشانە یەك (ی

گه وره) هه یه و (له گه لّ نه وه شدا) زۆربه یان برودار نین و، ﴿٦٧﴾ بیگو مان هه ر
پهروه ردگار یشت زالی به به زه ییه ﴿٦٨﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي): (إِنْطَلَقَ: مَرَّ مَتَخَلِّفًا، الإِنْطِلَاقُ مُطَاوِعٌ أَطْلَقَهُ إِذَا أَرْسَلَهُ وَلَمْ يَخْبِسْهُ، وَاسْتَعْيَرَ هُنَا لِفَصَاحَةِ اللِّسَانِ وَبَيَانِ الْكَلَامِ)، كه سیک كه دواكه وتبێ، دوا یی به خیرایی ده رچێ، نه وه پیی ده گوتری: (إِنْطَلَقَ)، لیره دا (وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي) واته: زمانم گو نه کات، زمانم باش بو نه یه ته جوولّه و، قسه م باش بو ناکری، (إِنْطِلَاقُ) (مُطَاوِعُ) ی (أَطْلَقَ) یه، (أَطْلَقَ، يُطْلِقُ، إِنْطِلَاقًا) کاتیک كه شتیک بنیری و چه پسی نه کات، لیره ش خواز او ته وه بو زمان پارایی و ده ربړینی مه به ست، واته: ده ترسم كه نه توانم مه به ستی خوّم باش بگه یه نم.

(فَعَلَّكَ): (الْفَعْلَةُ: الْمَرَّةُ الْوَاحِدَةُ مِنَ الْفِعْلِ، وَالْمُرَادُ بِهِ التَّفْضِيحُ)، وشه ی (فَعَلَّكَ) م به (كه تن) لیکدا وه ته وه، نه وه كه ته ت کرد، چونكه مه به ستی نه وه بو وه کاتی خو ی نه وه پیا وه قیبتیه ت کوشت وه (فَعْلَةٌ) یه کجاره له وشه ی (فِعْلٌ) (فَعَلَ، يَفْعَلُ، فِعْلًا، فَعْلَةً) مه به ست لیره دا ناشیرین کردنی کرده وه که یه، به کوردیی ده بیته وه به كه تن، نه وه كه ته ت کرد، نه وه تاوانه ت کرد.

(أَرْجِهَ): (أَرْجَأَ، أَي: أَخَّرَ)، واته: دوا ی بخره، جاری په له مه که له سزادانی.

(تَلَقَّفَ): واته: قووی دده دا، (لَقَفَ الشَّيْءَ أَلْقَفَهُ، يَلْقَفُهُ، تَلَقَّفَهُ: تَنَاوَلَهُ بِالْحِذْقِ، بِالْفَمِ أَوْ الْيَدِ)، (لَقَفَ الشَّيْءَ يَلْقَفُهُ، تَلَقَّفَهُ) یانی: نه وه شته ی زۆر به کارامه یی گرت، ئنجا به ده ست، یان به زار، ﴿تَلَقَّفَ مَا يَأْفِكُونَ﴾، واته: نه وه ی به درۆ هه لیانده به ست، قووی دا و هه لیلووشی.

(يَافُكُونُ): (يَكْذِبُونَ، يُؤْهَوْنَ، يَصْرِفُونَ) (إِفْك) يانی: شتی هەلبەستراو، درۆی هەلبەستراو، جا لیڤه‌دا (يَافُكُونُ) واتە: ئەو درۆیەکی هەلبەستراو واتە: چاوبەستیان پێ لە خەڵک کرد، چونکە جادوو کردن لە راستیدا زیاتر کاریگەریی پۆلەتییە بۆ سەر هەستەوه‌ره‌کانی مەرووف، وەک لە سوورەتی (الأعراف) دا دەفەرموێ: ﴿سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرَهُبُوهُمْ﴾ ۱۱۶ واتە: چاوی خەڵکیان جادوو لیکردو ترساندیان، ئەگەرنا جادوو لە دنیای دەرەوه‌دا حەقیقەتی نیە، بەلام بۆ سەر مەرووفەکان کاریگەری هەیە.

تێمە لە تەفسیری سوورەتی (البقرة) دا، باسیکی تایبەتمان لەبارەی جادوووە کردووە.

(مَنْ خَلَفَ): یانی: بە پێچەوانەو، (إِحْدَاهُمَا مِنْ جَانِبٍ، وَالْأُخْرَى مِنْ جَانِبٍ آخَرَ) یەکیکیان لەلایەک و ئەوێ دیکەیان لەلایەک، ﴿لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ﴾ واتە: دەستەکانتان و پێه‌کانتان بە پێچەوانەو دەبێم واتە: دەستی راست و لای چەپ.

(لَا ضَيْرَ): هیچ زیانی نیە، (ضَارٌّ فَلَانٌ فَلَانًا، فَهُوَ يَضِرُّ ضَيْرًا، لَا ضَيْرَ: لَا ضَرَرَ) واتە: فلان زیانی بە فلان کەس گەیاندا، (فَهُوَ يَضِرُّ) زیانی پێدەگەینێ، (ضَيْرًا) زیانگەیاندا، کەواتە: (لَا ضَيْرَ) یانی: (لَا ضَرَرَ) هیچ زیانی نیە، (ضَرَهُ يَضِرُّهُ ضَرًا) بەلام ئەمەیان (ضَارَهُ، يَضِرُّهُ).

(لَشِرْذِمَةٍ): (شِرْذِمَةٌ: جَمَاعَةٌ مُنْقَطِعَةٌ، ثَوْبٌ شَرَاذِمٌ أَي: مُتَقَطِّعٌ) (شِرْذِمَةٌ) کۆمەڵیکی لێک دابراو بەش بەش، کە تۆکمە نەبن، دەگووترێ: (ثَوْبٌ شَرَاذِمٌ) واتە: پۆشاکیکی بەش بەش، لێک دابروا چەند پارچە.

(لَمَذَرُكُنْ): دەمانگەنێ، (أَذْرَكَ: بَلَغَ أَقْصَى الشَّيْءِ) واتە: گەیشته ئەوپەری شتەکە، کەواتە: (مَذَرُكُنْ) ئەوێه‌کە لایەنی بەرانبەر بێگاتێ، یانی: (إِنَّا لَمُلْحَقُونَ) تێمە لە پێگەشتوانین، واتە: پێمان دەگەن، ئەوانێ بە دوامان کەوتوون، فیرەوون و سوپایەکی.

(فَانْفَلَقَ): واتە: شەق بوو، لەت و پەت بوو، (الْفَلَقُ: شَقُّ الشَّيْءِ، وَإِبَانَةُ بَعْضِهِ عَنْ بَعْضٍ) (فلق) بریتیه لە شتێک لەقی بکە و هەندیکێ لە هەندیکێ جیا ببێتەوه، یانی: مووسا عليه السلام کە گۆچانەکی لە دەریاکە داوه، دەریاکە شەق بووه.

(فِرْقٍ): (الْفِرْقُ: يُقَارِبُ الْفَلَقَ، الْفِرْقُ: الْقِطْعَةُ الْمُنْفَصِلَةُ، وَمِنْهُ: الْفِرْقَةُ لِلْجَمَاعَةِ الْمُتَفَرِّدَةِ مِنَ النَّاسِ) (فرق) لەگەڵ (فلق) مانایان لێک نیزیکی، (فرق) بریتیه لە پارچەیهکی جیابووهوه لە شتێک، هەر بۆیه کۆمهڵه خەلکێک، کە لە خەلکی دیکە داڕپان، پێیان دەگوترێ: (فِرْقَةُ) کە دەفهرموێ: ﴿كُلُّ فِرْقٍ﴾، دەبێتە چەند دالانێک، وەک لە پەیمانی کۆندا باس کراوه کە بووهته دوازده (١٢) دالان، بە ئەندازەی ژمارەی تیرهو هۆزهکانی گەلی بهنوو ئیسپرائیل، بۆ ئەوهی ههریهکیان به دالانی خۆیدا پروا.

(كَالطُّورِ): واتە: وەک چیاى مەزن (الطُّودُ: الْجَبَلُ الْعَظِيمُ)، (طُود) بە چیاىهکی مەزن دەگوترێ.

(وَأَزْلَفْنَا): (أَي: قَرَبْنَا، الزُّلْفَةُ: الْمُنَزِلَةُ وَالْحُظْوَةُ) (زُلْفَةُ) بهمانای پێگه و شانس و بهختی کهسێک لەلای کهسێک، کهواتە: (أَزْلَفْنَا) یانی: وهنیزیکیان خست، مه بهست ئەوهیه دواى ئەوهی مووسا عليه السلام و گەلهکی لە دەریاکە دەرچوون، خوا ﷻ فیرعهون و سوپایه کهشی وهنیزیک خستوون و هاتوونه نیو دەریا، ئنجا دواى ئەوهی کۆتا کهسی گەلی بهنوو ئیسپرائیل لە دەریاکە دەرچوون و، کۆتا کهسی سوپاکه فیرعهون هاتۆته نیو دەریاوه، دەریاکه ویکهاتۆتهوهو ههموویان نغرو بوون.

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا دەئێین: بەسەرھاتی مووسا و ھاروون و گەلەکیان لەلایەك و، فیرەن و دارو دەستەكەى لەلایەكى دیکەو، کاتی خۆی ئیمە لە کاتی تەفسیر کردنی سوورەتی (الأعراف)دا، ئایەتەکانی: (۱۰۳ - ۱۷۱) واتە: شەست و نۆ (۶۹) ئایەت، قسەمان لەبارەو کردوو دابەشمان کردوو بۆ سێزده (۱۳) قۆناغ.

ئنجما ئیمە لەکاتی تەفسیر کردنی ئەو شەست و نۆ (۶۹) ئایەتەى سوورەتى (الأعراف)دا، هەشت قۆناغیمان باسکردوون (۶ - ۱۳)، کە لە هیچ شوێنێکی دیکەى قورئاندا بەسەرھاتی مووسا و ھاروون (عليهما السلام) و، گەلەکیان و، لە بەرامبەریشدا فیرەهون و دارو دەستەكەى، ئەوەندە بە درێژی نەهاتو.

پێنج ئالقەى سەرەتای ژيانى مووسا عليه السلام شمان ھەلگرتوون بۆ کاتی تەفسیر کردنی سوورەتى (القصص) خوا پشتیوان بێ، کە لە دواى ئەو سوورەتەو سوورەتى (النمل)، پێى دەگەین، چونکە تەنیا لەویدا بە تەواوی وردەکاریەکانى ئەو پێنج قۆناغە ھاتوون، بەلکو ھەندى شت تەنیا لەوێ باس کراو، بۆیە ئیمە ئەو پێنج قۆناغى سەرەتای تەمەنى مووسا و ھاروونى براى و بەنوو ئیسرائیل لەلایەك و، فیرەهون و دارو دەستەكەى لەلایەكى دیکەو، ھەلگرتوون بۆ کاتی تەفسیر کردنی سوورەتى (القصص). لە سوورەتى (القصص)دا چل و سێ (۴۳) ئایەت تەرخان کراو بۆ بەسەرھاتی مووسا عليه السلام، لەگەڵ ئەو شەست و نۆ (۶۹) ئایەتەى سوورەتى (الأعراف)دا، (۶۹+۴۳=۱۱۲) ئایەت، ئەو سەدو دوازدە (۱۱۲) ئایەتەى (الأعراف) و (القصص) بە ھەموویان کوێ سێزده (۱۳) قۆناغەكەى بەسەرھاتی مووسا و ھاروونى براى و گەلەکیان و، فیرەهون و دارو دەستەو سوپایەكەى لەبەرەمبەریماندا، پێك دەھێنن.

بۆیە ئیمە ئیره‌دا به‌ خیرایی به‌سەر مانای گشتیی ئه‌و په‌نجاو نو (۵۹) ئایه‌ته‌دا ده‌رۆین، به‌ر له‌وه‌ش ده‌مه‌وی ئاماژه به‌وه‌ بکه‌م که‌ پێشخرانی به‌سهرهاتی مووسا له‌ هی نووح و ئیبراهیم (علیهما الصلاة والسلام) حیکمه‌ته‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و مله‌ووپییه‌ی فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی و، شوینکه‌وتوووان و ده‌سته‌و دایه‌ره‌که‌ی، بوویانه‌، ئه‌وانی دیکه‌ نه‌یانبووه‌، هه‌روه‌ها ئه‌و هه‌موو مه‌ینه‌تی و ناره‌حه‌تیانه‌ی مووسا و هاروونی برای و، گه‌له‌که‌یان به‌سهریان هاتوه‌، به‌ده‌ستی فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی، ئه‌وه‌ زیاتر شوبهاوه‌ته‌ ئه‌و حاله‌ت و بارودۆخه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ و، هاوه‌لانی به‌رپیزی تیتیداوون، له‌گه‌ڵ هاوبه‌ش بوخوا دانه‌ره‌کانی قورپه‌یش و غه‌یری قورپه‌یش له‌و کاتی‌دا.

ئنجا ئه‌وه‌ش زیاتر جیگای ده‌رس و په‌نده‌، بۆیه‌ خوا ﷻ ئیره‌، له‌ ریز کردنی ئه‌م به‌سهرهاتانه‌دا، ریزبه‌ندی کاتی (الترتيب الزمني) په‌چاو نه‌کردوه‌، به‌لکه‌و ئه‌وه‌ی په‌چاو کردوه‌: کام له‌و به‌سهرهاتانه‌ زیاتر ده‌شوبه‌یتته‌ ئه‌و حاله‌ته‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ و، هاوه‌لانی به‌رپیزی له‌گه‌ڵ نه‌یارو ناحه‌زه‌کانیدا تیتیدا بوون، ئنجا به‌سهرهاتی مووسا و هاروونی برای و، گه‌له‌که‌یان، له‌گه‌ڵ ده‌سته‌و دایه‌ره‌ی فیرعه‌ون، ئه‌وه‌ زیاتر شوبهاوه‌ته‌ حاله‌تی ئه‌وان، تا‌کو به‌سهرهاتی ئیبراهیم و نووح (علیهما الصلاة والسلام).

خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ یاد بکه‌وه‌! کێ یاد بکاته‌وه‌؟ پێغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ به‌ر له‌ هه‌ر که‌سیک و، هه‌ر که‌سیک که‌ قورئان ده‌خوینێ و، هه‌ر که‌سیکی دیکه‌ش که‌ پێویسته‌ یاد بکاته‌وه‌، چونکه‌: ﴿وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ﴾ (و) بو‌ بادانه‌وه‌یه‌، واته‌: وێرای ئه‌وه‌ که‌ پرووه‌که‌کانی سه‌ر زه‌وی، وه‌ک نیشانه‌یه‌کی خوا ﷻ سه‌رنجیان ده‌ده‌ی، وێرای ئه‌وه‌ یادیش بکه‌وه‌ کاتی‌ک که‌ په‌روه‌ردگارت بانگی مووسای کرد، چۆنی بانگ کرد؟ دوا‌یی ئیمه‌ خوا پشتیوان بێ له‌ سوورپه‌تی (النمل) دا که‌ له‌ویش ئه‌وه‌ دووباره‌

دەپتەۋە، لەۋى چۆنەتتى بانگ كردنى خوا ﷻ بۆ مووسا ﷺ باس دەكەين، بەلام نەك چىيەتەكەي، بەلام لەو بابەتەۋە، لەۋى زياتر قسەي لى دەكەين.

لېرە دەفەرمۇي: ياد بکەۋە! كاتى پەرۋەردگارت بانگى مووساى كرد، ئايا چى پى فەرمۇ؟ ﴿أَنْتَ أَقْوَمُ الظَّالِمِينَ﴾ ئەۋە نىۋەپۇكى بانگكردنەكە بوو: كە بچۇ بۆ لاي كۆمەلى ستەمكاران، دوايى بۆى پوون دەكاتەۋە كۆمەلى ستەمكاران كىن؟ چونكە ستەمكار زۆرن لە دنيا، ﴿قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾ ۋا ديارە ئەۋ كاتە لەگەلى فیرعەۋن ستەمكارتر لەسەر زەۋى نەبوۋە، بۆيە خۋاى دادگەر گەلى فیرعەۋنى بە نمونەي بەرجەستەي خەلكى ستەمكار دانائە، ستەمكەشيان ئەۋە بوۋە گەلى مووسا واتە: بەنوۋ ئىسرائىل، ئەۋەكانى يەعقوب كە بوۋنە نەتەۋەيەك سالانىكى زۆر لە مىسپ بوون، ھەر لەۋ كاتەۋە كە يەعقوب ۋ ﷺ يوسوفى كورى ﷺ ۋ برايەكانى دىكەي يوسوف، ھەر يازدە برايەكەي دىكەي، ھەموويان پىكەۋە چوون لە مىسپ نىشتەجى بوون ۋ، لەۋى ھاسەگىريان كىردەۋ، زۆر بوون ۋ بوۋنە نەتەۋەيەك.

گەلى فیرعەۋن، ئەۋ بەنوۋ ئىسرائىلە، ئەۋ ۋەجەي ئىسرائىل، ئەۋ نەتەۋەيە، {ئىسرائىل نازناۋى يەعقوبە ﷺ} كە لە يەعقوب ﷺ پەيدا بوون، چەۋساندوۋنەۋە، چەندان سال چەۋساندوۋنەۋە، چەۋساندەۋەكەش ئەۋەبوۋە كە خوا دەفەرمۇي:

﴿وَيَذَّبُكَ أَنْبَاءُكُمْ وَيَسْتَحْيُونَكَ فِسَاءَكُمْ﴾ ۱ ﴿إِبْرَاهِيمَ، واتە: نىرىنەكانيان سەردەپرین ۋ ئافرەتەكانيان دەھىشتەۋە، پياويان سەردەپرین ھەر بە مەلۇتكەيى، بە گچكەيى، يان بە گەۋرەيى دەيانكۈشتن، بە ستەم، ئافرەتەكانىشيان دەھىشتەۋە بۆ خزمەت ۋ بۆ كارەكەريى ۋ، بۆ پىراۋاردن، كە ھىچ ستەمىك لەۋ ستەمە گەۋرەتر نىە، پياۋەكانىش ئەۋانەي كە مابوون سۆغەرەۋ بىگاريان پى دەكردن، ئەشكەنجەيان دەدان، بۆيە مووسا ﷺ كاتى

دەچىتتە لاي فیرعون وەك لەشوینى دیکە دەفەرموی: ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ﴾ ۴۷ طە، گوئی: بەنى ئیسرائیلەم لەگەڵ بنیرو چى دیکە ئەشکەنجەیان مەدە! ئنجا ئایا مووسا کە چوو بۆ لای کۆمەلى ستهمکاران، کە گەلى فیرعونە، چىیان پى بلئ؟ ﴿أَلَا يَتَّقُونَ﴾ ۴۸ واتە: ئایا پارێز لەخوا ناکەن؟ ئایا خۆتان ناپارێزن لە سزای خوا، بەوہى چىدیکە ستهم لەو نەتەوہ بندەست و ستهملیکراو کەساسە نەکەن؟!

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُون﴾ ۴۹ مووسا فەرمووی: پەرورەدگارم! من دەترسم بەدرۆم دابنێن، مەترسى ئەوہم ھەيە بروام پى نەکەن و بەدرۆم دابنێن، ﴿وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَرُونَ﴾ ۵۰ لە ئەنجامى بەدرۆ دانانى ئەواندا بۆم، سینەم تەنگ بى و زمانیشم گو نەکا، نەجوولئ، زمانیشم ھەپس بى، وا دیارە مووسا ﷺ وەك لە سوورپەتى (طە) دا دەفەرموی: ﴿وَأَحْلَلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِي﴾ ۵۱ ﴿يَقْفَهُمَا قَوْلِي﴾ ۵۲ گریئەك کە لەزمانە، بیکەوہ، تاكو لە قسەم تى بگەن، ھەستى بەوہ کردوہ کە زمانى ئاسایى نەبووہ، ھەرچەندە ئەو کاتە لە سوورپەتى (طە) دا خواى ﷻ دەفەرموی: ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَىٰ﴾ ۵۳ واتە: ئەى مووسا! داواکارییە کانت جیئەجى بوون، کە یەکیکیان ئەوہبوو خوا زمانى بکاتەوہ، دیارە لەو کاتەوہ کە خوا دەفەرموی: داواکارییە کەت جیئەجى بوو، مووسا گەراوہتەوہ بۆ ھالەتى ئاسایى و، ئەو زمان گیرانەى نەماوہ.

بەلام ئەوہى ئیرە ھەر ئەو کاتەيە کە خوا دەینیرى و جارى داواى نەکردوہ وەلامى نەدراوہتەوہو زمانى چاک نەبووہ. ﴿فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَرُونَ﴾ ۵۴ ئنجا بنیرو بۆ لای ھاروون، واتە: ھاروونیش بکە بە پیغەمبەر، بۆچى؟ لەشوینى دیکە دەفەرموی: ﴿هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا﴾ ۵۵ القصص، ئەو زمانى لە من پاراوترە، با ئەویشم لەگەڵدا بى، ئەگەر من زمانم گیرا، ئەو لەجیاتى من قسان بکات، ﴿وَلَهُمْ عَلَىٰ ذُنُوبٍ﴾ ۵۶ ھەرۆھەا بۆ ئەوان گوناھىك لەسەر من ھەيە، واتە:

گوناھىڭىز بەرانبەر كىردۈن، يان ھەقى گوناھىڭىز لىسەر مەن ھەيە، ﴿فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾ ۱۴، دەترسىم مەكۈژن، مووسا ﷺ بە تەئكىد لى خۇدى كۈشتەنكە نەترساۋە، يانى: دەترسم مەكۈژن و، سەرەنجام نەتوانم پەيامەكەي تۆ بگەيەنم، واتە: كۈشتەنكەي ئەوان بۆ مەن بىتتە پەرچ و رېگر لى بەردەم ئەو ئەركەدا، كە تۆ پىم دەسپىرى جىيەجىي بگەم.

ئاۋا دەبى تەماشاي قسەي پىغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) بىرى، نەك بگۈترى: مووسا ﷺ لى كۈشتى ترساۋە! چۈنكە زۆر كەس كە پىغەمبەرىش نىە لى بەندە چاكەكانى خوا، لى مردن و كۈشتى، ناترسى لى پىناۋى خۇادا، پىغەمبەرىكى پاىە بەرزى خوا، چۆن لى كۈژران و مردنى دەترسى؟ يانى: دەترسىم مەكۈژن و، بە ھۆى كۈژرانەكەشمەۋە، نەتوانم پەيامەكەي تۆ بگەيەنم، ھەرۈەك چۆن دەترسىم بەدرۆم دابىن و، لى ئەنجامى ئەۋەش دا سىنەم تەنگ بى و، زىمانىشم بگىرى و، نەتوانم پەيامەكەي تۆ بگەيەنم، بۆيە بۆ مەسەلەي زىمانەكەم، با ھارۋونى برام لىگەلم دابى، ئىجا ئەو گوناھەشيان لىسەرم ھەيەو بۆ خۇاى پەرۋەردگارى باس دەكات، بىگومان خۇا ﷻ ھەموو شىتەك دەزانى، بەلام بەيانى خالى خۇى بۆ دەكات، تاكو بزانى خۇا چ تەگىرىكى بۆ دەكات؟

﴿قَالَ كَلَّا﴾، خوا فەرمۇي: نا، نەخىر ناتوانم بىكۈژن، ﴿فَأَذْهَبَا عَايَتِنَا﴾، يەكسەر ۋەلامى داۋاكارىيەكەشى دايەۋە: ھەردوۋكتان بچن بە نىشانەكانى ئىمەۋە، ﴿إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ﴾، ئىمەش لىگەلتان گۈگرىن، گۈى ھەلدەخەين، داخۇ چىتان لىبەيندا دەگۈزەرى؟

﴿فَاتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، بچنە لى فىرەۋن پىي بلىن: ئىمە ئىردراۋى پەرۋەردگارى جىھانىيانىن.

بىگومان فىرەۋن گۈتۈۋىەتى: ﴿أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى﴾ ۱۵، النازعات، مەن پەرۋەردگارى ھەرە مەزىتانم، ھەرۋەھا گۈتۈۋىەتى: ﴿يَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ

عَبْرَى ﴿۲۸﴾ القصص، واتە: ئەي قسە روڭشتووان! جگە لەخۆم پەرستراویکی دیکەم بۆ ئێوە پێ شک نایەت، یانی: هەم لافی پەرورەدگار ئیتیی (ربوبیە) ی لێداوە و هەم لافی پەرستراو ئیتیی (ألوهیة)!! بۆیەش خوا ﷻ بە مووسا و ھاروون دەفەر مووی: پێش ھەموو شتێک پێی بلین: ئیمە لەلایەن پەرورەدگاری جیھانییانەو ھە نێردراوین، کەواتە: تۆ ھیچ نی، بەس دروستکراویک و بەندە یەکی خوا ی.

ئنجای پێی بلین: ﴿أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، ھاتووین کە وەچە ی ئیسرا ئیلما ن لە گە ل بنیری، (بنی) یانی: وەچە، نەو ەکان (إسرائیل) نازناوی (یعقوب) ە، ﷺ، یە عقوقوب کوری ئیسحاق و ئیسحاق کوری ئیبراھیمە، سەلامی خوا لە سەر ھەموویان بێ، ئیسرا ئیل بەزمانی عیبری (ئیسرا) یانی: ەبەد، (ئیل) یانی: (اللہ)، واتە: (عبداللہ)، بەندە ی خوا.

ئنجای ئەو ە ھەمووی پێچراو ە تەو ە کە: چوون و پێیان گوت و... ھتە، چونکە بە سیاق و سەلیقە دەزانری، یە کسەر دێتە سەر ئەسلی مەبەست، واتە: پێیان گوت، ئەویش یە کسەر: ﴿قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ﴾ گوتی: ئایا تۆ بە گچکە یی، بە مندال لەمالیی ئیمەدا بەخیو نەکرای و، سالا ئتیک ی زۆر لەتەمەنی خۆت لەنیو ئیمەدا نەمایەو ە؟ فیرەو ن بەچاوی دادەداتەو ە کە ئەوان بەخیویان کردو ە! ﴿وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾، ھەر ەو ە ھا ئەو کردو ەو ە خراپەشت کرد، ئەو کەتەشت کرد، کە کردت و تۆ لەسپلان بووی، (کافر) لێرەدا بەمانای بێ پروا نیە، واتە: تۆ لەسپلەو ناسپاسان بووی، لەجیات ی ئەو ە ی لە بەران بەر چاکەدا، چاکەمان بەدیەو ە، کەچی ئیستا بەگژماندا ھاتی!

دەشگونجی: ﴿وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ واتە: تۆ ئەو کاتە بێ پروا بووی بە ئایین و بەرنامە ی ئیمە.

ئنجای تەماشای ئینصافی مووسا ﷺ بکەین و، تەماشای راستگو یی و سەر راستی پیغەمبەرە ن بکەین: ﴿قَالَ فَعَلْنَاهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾، مووسا لەبەر

ئەوێ کاتی خوێ یەکی لە قیبتییەکانی کوشتو، نکوویی لی ناکات، فەرمووی: ئەو کاتە ئەو کردەوێەم کردو - کە تۆ بە کردەوێەکی ناوۆلۆ دزیو بە کەتنی دادەنێی، بەلێ من کردوومە - بەلام ئەو کاتە من لە گومپایان بووم، واتە: ئەو کەسانە بووم کە نەمدەزانی بەپێی بەرنامە ی خوا، پەفتار بکەم، چونکە ئەوکاتە من پیڤەمبەر نەبووم، منیش کەسێک بووم وەك ئێو، ئەو کەسەشم بینی (کوژراوێ کە) ستەمی دەکرد لە ئیسپرائیلییەک، منیش بەزەهیم پێدا هاتەو، هەست و عاتیفەم بەسەرمدا زāl بوو، بۆکسیکم لێداو کوشتم، بەلام ئەگەر وەك ئیستا بوومایە، بە جوړیکی دیکە مامەلەم دەکرد، بەلام ئەو کاتە من لەوانە نەبووم کە بەرپیە بزائەم و، هەلس و کەوت و پەفتار چی پیویستە، وا بکەم، بەلکو ئەو کاتە پەفتارم بەپێی عاتیفەم سۆز بوو، بەپێی کلتووری کە من تێیدا گەورە بوو بووم، بە تاییەتیش کە موسا لە مائی فیرەوندا گەورە بووی، پەنگە هەر بەکوری فیرەونیشیان ناو بردی، ئنجا کوری فیرەون، کوری پادشا، بیینی کەسێک ستەم لە کەسێک دەکات، لێی قبوول ناکات، یانی: ئەو کاتە منیش هەر لەسەر کلتوو فەرپهنگی ئێو بووم - ئەوێ نەبینیوێ تەفسیرەکان باسی بکەن، بەلام پێم وایە ئایەتە کە دەیکەین - نەك هەر ئەوێ نەدە کە: ئەو کاتە من وەحییم بۆ نەهاتبوو نەبووبووم بە پیڤەمبەر! یانی: ئەو کاتە منیش هەر بەپێی ئەو کلتوو فەرپهنگی تێیدا گەورە بووبووم، کە کلتوو فەرپهنگی ئێوێ، ئەو کاتە هەر بەو شیوێە مامەلەم دەکرد.

﴿فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ﴾، ئنجا کاتیک لێتان ترسام، لە دەستان پامکردو هەلاتم، ﴿فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، پەرورەدگاریشم حیکمەتی پێدام، حیکمەت واتە: زانیاری و کرداری راست، یاخود زانینی راستییەکان و کارکردن بەو زانییە، کە زۆر لە زانیان وایان پێناسە کردو: (الإِصَابَةُ فِي الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ أَوْ: عِلْمًا وَعَمَلًا) ئەوێ کە ئێسان لەرووی زانیاری و لەرووی کردەوێ، یان لەرووی قسەو لەرووی کردەو، بیپێکی، ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، منیشی

گېرا بەيەكى لە پىغەمبەرەن، ﴿وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنَّا عَلَيْ﴾، ئەو چاكەيەش كە منەتى پى لەسەر من دەكەي، بە ھۆى ئەو ھو ھو: ﴿أَنْ عَبَدْتَ بِغَيْرِ إِسْرَءِيلَ﴾، كە تۆ كە بەنو ئىسرائىلت بىندەست كىرەبوو، كىرەبووتن بە كۆيلە، دايكەم بۆ ئەو ھى سەرنەبىر دىم، خستوومى سىندووقەو ھو بە ئاوى داداوم، چونكە دەلەين: ھەر سال نە سالىك، فەرەھون نىرەو ھەزەكانى بەنى ئىسرائىلى سەربىرەو، ئىچا ئەو سالە كە مووساى تىدا لە دايكە بوو، نۆرەى سەربىرەن بوو، ئەو ھى ھاروونى تىدا لە دايكە بوو، نۆرەى رىزار بوونى بوو، دايكى مووسا كە ھاروونى دەبى پىوئىست ناكات، ھىچ بىكە، چونكە ئەو سالە سەربىرەن لە گۆرپى دا نى، بەلام ئەو سالەى مووساى تىدا لە دايكە بوو، سالى سەربىرەن بوو، بۆيە ھەك باسكراو لە سوورەتى (القصص) و لە سوورەتى (طه) دا، خاى پەرەردگار ئىلھامى بۆ دەكات و دەيخاتە دلى، كە بىخاتە سىندووقىكەو، تابووتىكەو ھو بەرووبارى نىلى دابدات و مالى فەرەھون بىگرنەو، ئىچا لەمالى فەرەھوندا گەرەبى و بەخىو بىرى، يانى: بە ھۆى ئەو ھو ھو كە لە مالى ئىو ھەدا بەخىوكرام!

واتە: ئەگەر تۆ بەنو ئىسرائىلت ژىر دەستە نەكردبان و نەتچەوساندىبەنەو ھو مىندالە نىرەكانىانت سەر نەبىرەيە، مىش دايكەم ناچار نەدەبوو، مەلۇتكەى خۆى بخاتە تابووتىكەو ھو، بەرووبارى دابدات!

كەواتە: ئەو چ چاكەيەكە بەچاوى منى دادەدەيەو؟ لە راستىدا تۆ نەك چاكەت لەگەل مىندا نەكردو، بەلكو تاوانىكى گەرەت بەرانبەر ھەموو گەلەكەم كىردو، ئىستا تۆ دەتەوئ ئەو تاوانە گەرەيەى بەرانبەر بە گەلەكەم كىردو، كە بەرووبار دادرانى من و، گىرانەو ھى من لەلەين ئىو ھەو بەخىو كرانم لەمالى تۆدا، ھەمووى دەرھاوئىشتەى ئەو تاوانە گەرەيەتە، كە بەرانبەر بە گەلەكەى من كىردو، ئەو جىنۆسايدە، ئەو قىرە بىر كرانە، ئىستا دەتەوئ بىكەيە چاكەو بەچاوى منى دابدەيەو؟!

تہ ماشا بکہن! وہ لَامِیْکِی چہند حہ کیمانہو لیژانانہیہ، ہەر شایستہی پیغہمبہرانی
خوایہ (عليهم الصلاة والسلام)!

﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾، فیرعہون کہ ئہو دوو قسہیہی چرووک
دہکہن، کہ: ا۔ لہ مائی تيمہدا بہ خيُو کراوی، ب۔ کہ تنیکیشٹ کردوہ، موسا
عليه السلام وہ لَامِی ہہردووکیان دہداتہوہ، کہ ہہردووکیان پؤنی خؤتانن لہسہری
خؤتان دہدرینہوہ:

ا۔ ئہمما کہ نہ فہرہکہم کہ کوشتوہ، ئہو کاتہ وەك ئیوہ گومرا بووم و، بہ پیی کلتوورو
فہرہنگی ئیوہ مامہلہم دہکرد، بؤیہ وامکردوہ.

ب۔ ئہوہش کہ لہمائی تؤدا بہ خيُو کرام، بہ هوئی ئہوہوہ بوو کہ تؤ گہلہکەي منت
کردبوو بہ کؤیلہو ژیر دہست و دہتچہوساندنہوہ.

ئنجہ دواي ئہوہی فیرعہون ئہو دووہی چرووک دہکہن، ئہو دوو تیرہی
نیشانہ ناپیکن، دہگوازیتہوہ بؤ قسہیہ کی دیکہ: ﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾،
فیرعہون گوئی: پەرورہدگاری جیہانییان چییہ؟ ناشلی: کئیہ!

﴿ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴾، موسا فہرمووی:
پەرورہدگاری ئاسمانہکان و زہوی و ئہوہیہ کہ دہکہویتہ نیوانیان، ئہگەر
زانباریہکی دُنیاکەرتان ہہبی {ئہوہ دہزانن، کہ ئہم گہردوونہ شاری بی
خاوەن نیہ} ﴿ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَعُونُ ﴾، (فیرعہون) بہ دہوروبہرہکەي
خؤی گوت: ئہری گویتان لی نیہ، چ قسہیہکی سہرسورہینەر دہکات؟

ئنجہ موسا عليه السلام بہ لگہیہکی دیکہ دینیتہوہ:

﴿ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴾، موسا فہرمووی: خوا پەرورہدگاری
ئیوہوہ پەرورہدگاری باب و باپیرانی پیشووشتانہ، ﴿ قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ
إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴾، فیرعہون دووبارہ ئاورپی لہ کؤرو مہجلیسہکەي خؤی دایہوہو

گوتى: ئەو پەوانە كراوەى بۆ لاتان نێردراوە، بەدلىيى شىتە! واتە: ئەوەى كە بانگەشە دەكات پەوانە كراو پىڤەمبەرە، ئەگەرنا فیرەهون دانى بەوەدا نەهیناوە، پىڤەمبەرى خوايە، بەلكو بە تەوسەووە بە گالتەو توانجەووە، ئەوەى گوتووە.

مووسا عليه السلام بەلگەيەكى دیکەى بۆ دەهینتەووە: ﴿قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾، هەتا فیرەهون قسەكان توندتر دەكات، مووساش توندتر دەبێ، خوا بە خۆپایى مووسای بەگژ فیرەهوندا نەكردووە، وەك گوتراووە: (لِكُلِّ فِرْعَوْنٍ مُّوسَى) ئەگەر فیرەهون تونده، مووسا لەو توندترە، بەلام بەهەق، مووسا فەرمووی: پەرەردگارى پۆژەهلات و پۆژئاواو ئەوەى دەكهوێتە نێوانیانەووە، ئەگەر عەقڵتان هەبێ، یانى: ئەگەر بفامن ئەو خۆرە كە هەلدى و ئاوا دەبێ و، ئەو زەوییهو، ئەو ئاسمانە، خاوەنیکیان هەیه!

ئنجى دواى ئەوەى فیرەهون لەبوارى بەلگاندا تێدەشكى و دەدۆرێ، دەگوازیتهووە بۆ شیوازیكى دیکە، دواى ئەوەى هیزی لوژیكى بەدەستهووە نامینى، پەنا دەباتە بەر لوژیكى هیز: ﴿قَالَ لَنْ اُتَّخَذَتِ الْهَاءُ غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُورِينَ﴾، (فیرەهون) پێى گوت: ئەگەر جگە لە من پەرستراویكى دیکە بگرى، دەتخەمە گەل گیراوان، واتە: زۆرى دیکەشم گرتوون، ﴿قَالَ أَوْلَوْ جِئْتَاكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ﴾، مووسا عليه السلام فەرمووی: ئەدى ئەگەر شتیكى روون و ئاشكرات بۆ بێنم، بەلگەيەكى ئاشكرا، یان بەلگەيەكى روونكەرەووە كە بیسەلمینى: من پىڤەمبەرى خوام؟ ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنْ الْكَافِرِينَ﴾، فیرەهون گوتى: ئەگەر لەراستانى بیهینە، بیخە روو؟

﴿فَالْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ﴾، مووسا عليه السلام گۆچانەكەى فڕیدا بوو بە ئەژدیهايهك، ماریكى گەورەو ئاشكرا، ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظَرِينَ﴾، دەستیشى خستە بن هەنگلى و دەرى هینا، یەكسەر سپى و درەوشاوە بوو،

بۇ ھەر كەسى بىيىنى، ﴿ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴾، فیرعهون به دەستپوڭىشتووان و دەستەو دایەرەكەى خۆى گوت: ئەمە جادووگەرئىكى زانايە، شارەزايە، ﴿ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴾، دەيەوئى به جادووهكەى خۆى لەسەر زەمىن و نىشتىمانى خۆتان دەرتان بكات، وەدەرتان بنى، ئنجا ئايا فەرمانتان به چيە؟

هەلبەتە مووسا بەس گوتوويهتى: بەنوو ئيسرائيلەم لەگەل بنيرە، بەلام فیرعهون دەيەوئى خەلكەكە هانبدان، كە مووسا دەيەوئى ولاتەكەتان لى كاوول بكات و ئيوە شار بەدەر بكات! ﴿ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴾، ئەوانيش گوتيان: خۆى و برايهكەى دواخە، {سزايان مەدەو پەلە مەكە} و كۆكەرەوان بنيرە بە شاراندا ﴿ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ﴾، با ھەر جادووگەرئىكى زۆر كارامەو زۆر زاناو شارەزات، بۇ يىنن.

ئنجا دەفەرموئى: ﴿ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴾، ئنجا جادووگەرەكان بۇ ژوانگەى پوژئىكى ديارىيكرائو كۆكرانەو، ناكرى يەكيان ئەمپو، ئەوى ديكە سبەينى و، يەكى ديكە دووسبەى بى، لە پوژئىكى ديارىيكرائودا، ئەوانيش ديارە ميژووويان ھەبوو، شوئيئىكى ديارىيكرائويشيان ھەبوو، ھەموويان كۆكرانەو.

﴿ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴾، بە خەلكيش گوترا: ئايا ئيوە كۆبوو، ھەن، خپ بوونەتەو؟

﴿ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴾، بەلكو بەدواى جادووگەرەكان بكەوين ئەگەر ئەوان زالبىن، يانى: ئەوانە لەگەل ئەو كەسەدان كە زال بى و لەلای سەرەو، بى، ئەگەر جادووگەرئىش بن، بە زۆرى خەلك و جەماوهرىك كە لەسەر پى پاست نەبن و، ھىدايەتدراو نەبن، عەقل و دليان پۆشن نەبوويتەو بە ھىدايەتى خوا، تەماشە دەكەن: كى لەلای سەرپىيەو كى زالە؟ تەماشە ناكەن: كى ھەقە؟ تەماشە دەكەن: كى بەھيزە، ئەو پوژئىكى خەلك و جەماوهر، لە

كاتىكدا كە چەۋاشە كراۋە، لە كاتىكدا كە لە خستە براۋە، ھىدايەت دراۋ نى،
عەقلى و دلى پۇشن نەبۇتەۋە بە ھىدايەتى خوا، ئەگەرنا ئەو ۋەختەى عەقلى
و دلىان پۇشن دەبىتەۋە بە ھىدايەتى خوا، تەماشاناكەن: كى بە ھىزە؟ تەماشانا
دەكەن: كى ھەقى بە دەستەۋەى؟

﴿ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَمَّا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴾ ئىنجا
كاتىك جادوۋگەرەكان ھاتن بە فىرەۋنىان گوت: ئايا ئەگەر ئىمە زال بوۋىن،
پاداشت و خەلات و بەراتمان دەبى؟ ﴿ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴾
فىرەۋن گوتى: بەلى، بە دلىايىھە، ئىۋە ئەو كاتە لەزۇر ۋە نىزىكخراۋانىش
دەبن، واتە: لەو كەسانە دەبن كە من زۇر لەخۇمتان نىزىك دەخەمەۋە يانى:
كرى و پاداشتىستان دەدەمى و خەلاتىستان دەكەم، زۇرىش لەخۇمتان ۋە نىزىك
دەخەم، بۇيە دلخۇشبن و ھەرچى تواناتان ھەيە سەرفى بكەن، بەس زال بن!

ئىنجا خوا ﷺ دووبارە ئەۋەى ھەموو پىچاۋەتەۋەۋ قرتاندوۋىتەى، كە بە سىاق و
سەلىقە دەزانرى: يانى: كاتىان داناۋە، مووسا ھاروون ئاگادار كرانەۋە، شوئىنكىيان
دىارىيەكرە، كاتىكىيان دىارىيەكرە، ۋەك لە سوۋرەتى (طە)دا مووسا ﷺ پىيان
دەفەرمۇى: ﴿ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَن يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴾ ۵۹، لە شوئىنكى
دىكەدا دەفەرمۇى: ﴿ مَكَانًا سُوًى ﴾ ۵۸، طە، شوئىنكى تەخت بى بۇ ئەۋەى دىار
بى، پۇژەكەشى پۇژى جەژن بى و، خەلك دەمەۋ چىشتەنگاۋ كۆبكرىنەۋە، لەبەر
ئەۋە چىشتەنگاۋ وردە وردە خۇر دەكەۋىتە نىۋەراستى ئاسمان، پۇژى جەژنىش بى،
پۇژىكىيان ھەبوۋە پۇژى جوانى (يوم الزينة) خۇيان تىدا رازاندۇتەۋە، جەژن و
بۇنەيەك بوۋە، شوئەكەش تەخت بى، گردۆلكەۋ تەپۆلكەى لى نەبن، بۇ ئەۋەى
ھەموو خەلك بىنى، ئەو كەسەى ھەقى پىيى، پىيى خۇشە لە تەختايى خەلك
كۆبىتەۋە، نەك لەپەناۋ پەسىۋان و، لەپشت گردۆلكەۋ دۆل و شىۋان، ھەروەھا ھەتا
خەلكى زياتر لىبى، پىيى خۇشترە، چونكە ھەقى پىيە، (ئەۋەى پاكە بى باكە)،
دىسان پىشى خۇشە كاتىك بى، خۇر بە نىۋەراستى ئاسمانەۋە بى، بۇ ئەۋەى

هیچ حه شارگه و نه دیویک نه بی خه لك خوئی تیگرئی، بوولیلی تیواره نه بی، یاخود بوولیلی به یانی، یاخود تاریکایی شهو.

ئجائا له وکات و حاله دا: ﴿ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴾، موسا علیہ السلام پیی فهرموون: ئه وهی تیوه فریده رینی، فریی بدهن، زانیویه تی گوچان و پته و گوریسیان هیناون و، جادووه که یان به هوئی گوچانه کان و گوریس و پته کانیانه وه ده کهن، ههرچی فریی ده دن فریی بدهن و بی منهت بن، ﴿ فَأَلْقَوْا حِجَابَهُمْ وَعَصِيَّتَهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴾، پته کانیان و گوچانه کانیان فری دان و گوتیان: به هوئی عزیزه تی فیرعه ونه وه به دلناییه وه ئیمه زال ده بین، یاخود سویند به عزیزه تی فیرعه ون، ئیمه زالین.

﴿ فَأَلْفَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ ﴾، موساش گوچانه کهی فریدا {خوئی و گوچانی و هاروونی براشی} ﴿ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴾، یه کسه رکت و پر گوچانه کهی، ئه وهی که ئه وان به درو هه لیان به سته بو، قووتی دا، له شوینی دیکه ده فهرموئی: گوچانه کهی بوو به ماریک، ئجائا ئه و شتانهی کردبوویانن، ههرچی گوچان و پته و گوریس بوو، هه موویانی قووت دان، ده بی بوویته ئه ژدیهایه ک و حه زیایه کی زور گه وره، له کتیه کانداس باس ده کات، که بوته ئه ژدیهایه کی زور زور گه وره و ئه و پته و کوریس و گوچانانه، ههر خوا ده زانی: سه دان گوچان و پته و گوریسیان هیناوه، هه موویانی قووت دابن، دیاره گه وره بووه.

له هه ندیک له گیردراوه کانداس هاتوه: ماره که هینده گه وره بووه، ده وری هه موو ئه و خه لکهی داوه که کوپوونه ته وه و سه ری خستوته سه ر کلکی و ده میشی کردوته وه! به لام به ههر حال ئه و ورده کاریبانه له قورئانییدا نه هاتوون، گرنگ ئه وهیه ئه و هه موو گوریس و گوچان و پته تانهی قووت دابن، دیاره زور گه وره بووه.

﴿ فَأَلْفَىٰ السَّحَرَةُ سِحْرَ مُوسَىٰ ﴾، ئجایه کسه ر جادوو گه ره کان به کپنووش داخران، وه ک ویستی ئازادی خوئیان له ده ست دابی، له به رانبه ر ئه و موعجیزه یه ی

مووسادا عليه السلام، چونكه هەر خاوهن هونەرێك دهزانى هونەرەكەى هەتا كوێى بىر دەكات، ئەوان كە جادووگەر بوون، زانیویانە جادوووەکیان هەتا كوێى بىر دەكات! ئنجا كە ئەوەى مووسایان عليه السلام دیو، گوتویانە: جادووی چى! ئەو جادوو نیەو شتیكى دیکەى، بۆیە یەكسەر ئەوانە بە كړنووشدا كەوتوون، ﴿قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، گوتیان: بڕوامان هێنا بە پەروەردگارى جیهانیان، ئەك بە فیرعهون كە خوێ بە پەروەردگارى ئەو خەلكە دەزانى، پەروەردگارى جیهانیان كێیە؟ ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾، {بە تايبەت} پەروەردگارى مووسا و هاروون كە بەم شیۆهە خەم دەخوات لە مووسا و هاروون، بەم شیۆهە پشٹیوانیان دەكات و شتیكى پێداون ئیسپاتی پێغەمبەرایەتیان بکات، ئا ئەو پەروەردگارە، ئا ئەو مشوورخۆرو خاوهنە!

ئنجا فیرعهون لێردا چى بلى؟ ﴿قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ﴾، (فیرعهون) گوتى: ئایا بڕواتان بۆ هێنا، بەر لەوەى مۆلەتتان بدەم؟ فیرعهونەكان پێیان وایە: خەلك ئەك دەبێ ئازادى بىرو راي نەبێ، بەلكو دەبێ ئازادى بىر كێردنەوێشى نەبێ، دەبێ عەقلىشى بە مۆلەتى ئەوان ئیش بکات و، دڵ و ئیرادەشى لە ژێر كۆنترۆلى ئەواندا بێ! ئایا بڕواتان پێ هێنا؟ ئایا بڕواهیێنان بە دەست مەرۆقە؟ دەبێ هەلقوللوی قەناعەتى زاتى مەرۆق بێ، بەلام فیرعهونەكان زۆر لەخۆیان رادەبینن، پێیان وایە كە ئەك هەر خاوهنى پڕوالەتى مەرۆقەكانن، بەلكو خاوهنى دڵ و دەروونیشیان، خاوهنى ویستیشیان، خاوهنى دیوى پەنھانیان!!

﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكَمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ﴾، ئنجا یەكسەر فیرعهون تۆمەتباریان دەكات و دەلى: ئەو ئەو مامۆستایەتانه، ئەو گەورەیانە كە جادووی فێر كردوون، ئاخىر فیرعهون! تۆ خۆت جادووگەرەكانت كۆكردوونەو، بە مسۆگەرى پێشتر ئەو جادووگەرانه دەرسیان خویندو، خولیان هەبوو، خەلكى شارەزاکەریان هەبوو، هەر لەخۆرا نەبوونەتە جادووگەر، جادووش زانستیكە

دەخوینىرى، ئەدى چۆن فىرەھون ۋا دەلى؟ مووسا كەى ئەوانەى بىنىوھ؟ مووسا دۋاى ئەوھى كابر قىبىئەكەى كوشتوھ، قاچاغ بووھو دە (۱۰) سالان شۋانىي كىردوھ لەلای مەدىھن، ئەو شوینەى دەستەلاتى فىرەھونى بەسەردا نەشكاوھو لەوئىش ھاسەرگىرى كىردوھ، دۋاىي خوا كىردوۋىھەتى بە پىغەمبەر ھائۆتەوھ، جادوۋگەرەكانى ھەر نەبىنىون، بەلام ھوكمپرانە خوئسەپىئەكان ئاۋان، چەكى تۆمەت، چەكى ناشىرىن كىردن، چەكى چەواشە كىردنى خەلك، بەكاردەھىئەن لە دژى ئەوانەى ھەلگىرى پەيامى خواۋ پەيامى ھەقن.

ئىنجا فىرەھون ھەرەشەيان لىدەكات: ﴿فَلَسَوْفَ نَعْلَمُونَ﴾ بە دلىيى لەمەودا دەزانن، يانى: دەزانن چىتان پى دەكەم! ئايا چىيان پى دەكات؟

﴿لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلْفٍ وَلَا ضَلْبَتَكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ بە مسوگەرىي دەستەكانتان ۋ لاقەكانتان بە پىچەوانەوھ دەبىرم {ۋاتە: دەستى پاست ۋ لاقى چەپ، ھى ھەر كامىكتان} بە دلىيىش ھەمووتان تىكرا ھەلدەۋاسم، لە سوۋرەتى (طە)دا دەفەرەمۆي: ﴿وَلَأُصْلَبَتَكُمْ فِي جُدُوعٍ النَّحْلِ﴾ ۋاتە: بە قەدەكانى دارخورمايانەوھ ھەلتان دەۋاسم، بە گلوپكى دارخورما، دەستى پاستيان دەبىرى ۋ لاقى چەپيان دەبىرى، ھەلىشيان دەۋاسى تاكو خوئىيان لى دەبىرى! ئىنجا جادوۋگەرەكان چى دەلىن؟ ﴿قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُقْلِبُونَ﴾، گوتيان: ئەوھ ھىچ زىانى نىھ، چونكە ئىمە بو لای پەرۋەردگارمان دەچىنەوھ، كە بو لای ئەو دەچىنەوھ، ھەرچى تۆ لىمان دەستىنى، خوا زۆر بەزىادەوھ دەمانداتى، پاداشتمان دەداتەوھ.

پىشى كە ئىمانيان نەھىئەبوو، چاۋەپىي خەلات ۋ بەراتىكى بچوۋكىان دەكىرد، بەلام ئىستەنەك لە خەلات ۋ بەراتەكەى فىرەھون بى منەتن، لە كوشتىش بى منەتن.

﴿إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ئىمە ئومىدەمان ۋايە كە پەرۋەردگارمان لە گوناھەكانمان ھەمبۇورى، لەو جادوۋەى كە كىردوۋمانەو،

لېرە لە دژى دوو پېغەمبەرەكەى خوا ھاڭووينە مەيدانى: مووسا ھاروون، ﴿أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بە ھۆى ئەو ھو ٲىمە بووينە يەكەمى برۈاداران، واتە: لە خەلكى ميسر، دەنا بەنوو ئيسرائيل پېش ئەوان ئيمانان ھېتابوو.

ئىجا خوا ﷻ دەگوزىتەو ھە بەسەرھاتى مووسا ھو، بۆ قۇناغىكى دى، كە لېرەدا زۆر شت پېچراو ھتەو، چونكە مووسا ﷺ چەندان مو ھىزەو نىشانەى دىكە پېشانى فىرەھون و دارو دەستەكەى دەدا، كەچى ئەوان ھەر برۈاناھىتن، ھەك لە سوورەتى (الأعراف) دا بە تەفصىل باسما ىر ىرەو.

دوايى دەفەرمۆى: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعَبَادِي إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ﴾ سىروشما ىر ىر بۆ لای مووسا ھەھىما ىر بۆ ىر، كە سەفەرى شەو ى بەبەندەكانى ىر بىكە، شەوړۆيان پى بىكە، بەشەو دەر بازىان بىكە، چونكە ئىو ھە ىراو ھو ىراوان، (مُتَّبَع) كەسېكە يەكى دىكە ىراوى بنى و بەدواى بىكەو ى، يانى: ئىو ھەك بەدواتان دەكەو ى، كە فىرەھون و دارو دەستەكەى، ﴿فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ فىرەھون بەشاراندا كۆكەرەوانى ناردن، چارچىيانى ناردن، تاكو چى بلىن؟ ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ﴾ بلىن: ئا ئەمانە كۆمەلىكى بەش بەشى، كەم، واتە: ئەو بەنوو ئيسرائىلە كە مووسا خۆى لىكرەنە خاوەن و، گەلىكى سەملىكراون و مووسا بەرگرييان لىدەكات و دەيەو ى دەر بازىان بىكات، ئەوانە كۆمەلىكى پەراگەندەى كەم.

ھەلبەتە ئەو كاتىك بوو كە مووسا ھاروونى برأى و گەلەكەى دەرچوون لە ميسر، ئىجا دوايى كە فىرەھون پى زانىو، يەكسەر بەخىرايى چارچى ناردوون بەشاراندا خەلك كۆبكەنەو ھەچى سوپايە بى، بۆ ئەو ھە ىراو ھو ىراوان بنىن و بلىن: ئەوانە كۆمەلىكى پەراگەندەى كەم، ﴿وَأَنَّهُمْ لَنَا لَٰغِيطُونَ﴾ ھەر ھە ئەوانە بۆ ئىمە زۆر پەستكەرن، زۆر بىزاركەرن، ئىمەيان زۆر توورە ىرەو، ﴿وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ﴾ ئىمەش كۆمەلىكى تۆكەين و زۆرىش وريايىن و ئامادەين،

چەك و چۆلمان، ھیزو پېزما، تۆكمە يېمان، كەچى ئەوان لە دەستى ئېمە پايان كىردو! يەللا با بېرۆين بەدوایان دا، ﴿فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّن جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾ ئىدى ئېمە فېرعەون و دەستېرۆشتووانى و سوپايەكەيمان، ھېنانە دەرى لە باغ و بېستانەكان و لە كانىي و سەرچاوەكان، ﴿وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾ ھەرۈھە لە خەزەنەكان و لەو جىگاۋ پىگا خۆشە كە تېدا بوون، ئەو كۆشك و تەلارنە كە تېيان دا بوون، ﴿كَذَلِكَ﴾ ھەر بەو شىۋەيە، كە ئەوئەندە شىكى سەرسۈپھىنەر بوو، ھەر دەبى بە خۆى بچوئىرى، بەو شىۋە سەرسۈپھىنەر، ﴿وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ لە شىۋەى ئەوئە فېرعەون و دارو دەستەكەى لە مىسې بەجىيان ھىشت، لە شىۋەى ئەوئەمان كىردە مىراتى بەنوو ئىسرائىل، ۋەچەى ئىسرائىل، لە كوئى؟ بېگومان لەو شامە كە دوایى سەفەرى بۆ دەكەن و، كۆچى بۆ دەكەن، ئەگەرنا ھەرچەندە ھەندى لە توئىژرەوان گوتوويانە: دوایى بەنوو ئىسرائىل گەپاونەو بۆ مىسې، دوای ئەوئەى كە فېرعەون و دارو دەستەكەى خنكاون، بەلام ئەوئە لە قورئاندا باس نەكراو ۋە راستىش نى، ئەوان كە لە دەريای سوور پەرىنەو ۋە لە دەستى فېرعەون و سوپايەكەى پىزگارىيان بوو، فېرعەون و سوپايەكەى نغرو بوون، ئەوانىش كە پەرىنەوئە لە دەريای سوور، يەكسەر پەرىنەوئە بۆ دەشتى سىنا، دوایى بەرەو شام و فەلەستىن ھاتوون.

كەواتە: كە دەفەرموئى: ﴿وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ يانى: شىۋەى ئەوئە كە فېرعەون و سوپاۋ دارو دەستەكەى بەجىيان ھىشت، لە مىسې لە باخەكان و كانىي و سەرچاوەكان و، جىگاۋ پىگای خۆش، شىۋەى ئەوئەمان كىردە مىراتى گەلى يەعقوب و ۋەچەى يەعقوب عليه السلام، ﴿فَاتَّبَعُوهُمْ مَّشْرِيقًا﴾ ئىجا دەمەو خۆرھەلات كەوتنە شوئىيان، بەدوایان كەوتن، سوپايەكە ئامادە بوو و كەوتنە شوئىيان، ديارە لە مىسېرەو تاكو دەگاتە دەريای سوور، مەسافەيەكى زۆرى ھەيە، گرنگ ئەوئەيە لەوئىرا كەوتنە دوایان، ﴿فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ﴾ ئىجا كاتىك دوو كۆمەلەكە لىك ۋەدەر كەوتن، لىك ئاشكرا بوون، بەنوو ئىسرائىل

گەشتۈنە لای دەریای سوور، سوپای فیرەھون و دارو دەستەكەشى بە
 دوايانەھەن، گوتیان: پېشمان دەریایەو دوامان سوپایە، ﴿قَالَ أَصْحَبُ مُوسَىٰ إِنَّا
 لَمَذْكُونٌ﴾، {كاتیک دوو کۆمەلەكە لیک وەدەرکەوتن} ھاوہلانی موسا گەلەكە
 گوتیان: ئیمە گیراین، دەگیرین و فریمان دەكەھون، دەمانگەنئ، ﴿قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ
 رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾، موسا ﷺ فەرمووی: نەخیر، ھەرگیز وانیه، من پەرۋەردگارم
 لەگەلم دایە، ریم پېشان دەدا چی بکەم و چۆن بکەم؟ چۆن دەربازیم لەو
 حالەكە تئیکەوتووین؟ ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ﴾،
 یەكسەر سروشمان بو لای موسا كرد: كە بەگۆچانەكەت لە دەریاکە بدە،
 بەس گۆچانیکی لی بدە، ئەو گۆچانە بەس ئەو نیه بێتە ئەژدیھاو جادووی
 جادووەگەرەكان قووت بدات، زۆر شتی دی پی دەكری، گۆچانیك لە دەریاکە
 بدە، گۆچانیکی لە دەریاکە دا، شەق بوو، ﴿فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ﴾، ھەر
 بەشیکی، ھەر پارچە یەكی ئەو دەریایەكە لەت بوو، وەك چیا یەكی مەزنە.
 چونكە دەریای سوور وەك ھەر دەریایەكی دیکە لە دەریا گەرەكان، جاری
 وایە چەند کیلۆمەتریك قوولە، لەوانە یە چوار پینج کیلۆمەتر بی، بەلكو شوینی
 قوولی وا ھە یە، دەگاتە (۱۰ - ۱۵) کیلۆمەتر.

ئنجائۆ بێنە چیا یەك زۆر بەرز بی، ھەر دە (۱۰) کیلۆمەترە، چیا یە ھیمالایا
 دەوری نو کیلۆمەترە (۸۶۴)م، بێگومان دە پازدە (۱۰ - ۱۵) کیلۆمەتر زۆر زۆرە، ئنجا
 كە دەریاكەش شەق بوو، گەشتۆتە تەختی بنی، ئنجا لە تەختی بنیرا تاكو
 سەری سەری بی، ھەر بەشیکی وەك پارچە چیا یەكە، بۆیەش ئەم ئایەتە ئاماژە
 بەو دەكات، كە وەنەبی ھەمووی بوو بێتە دالانیك و ھەموویان بەو دالانەدا
 بپۆن، بەلكو ﴿كُلُّ فِرْقٍ﴾، ھەر بەشیکی وەك چیا یەكی مەزن بوو، ئەگەرنا
 دەیفەرموو: ﴿فَكَانَ فِرْقِي الْبَحْرِ﴾ دوو بەشەكە دەریا، بەلام ﴿كُلُّ فِرْقٍ﴾ وەك لە
 پەیمانی كۆندا ھاتو دەلی: بوو بە دوازدە (۱۲) دالان، چونكە بەنوو ئیسرائیل
 دوازدە تیرە بوون، بە ژمارە ی كۆرەكانی یەعقوب، یەعقوب ﷺ دوازدە كۆری

هەبوون، یوسف و بنیامینی برای لەگەڵ برایه کانی دیکەیان، دوازدە برا بوون، ئنجا ھەر کامێک لە کۆرەکانی یەعقوب، کۆرۆ کچ و نەوێ و ھەچەیان بوو و ھەبوونە دوازدە ھۆز و تیرە، کە بێگومان ھەر ھۆز تیرە ھەبەرشتیاریکی خۆی ھەبوو، بۆیە خوا ﷻ دەریاکە ی بۆ کردوونە دوازدە (۱۲) دالان، تا کۆ ھەر تیرە ھۆز بە دالانی خۆیدا بپروا، ﴿وَأَرْزَلْنَا ثَمَّ الْأَخْرِينَ﴾، دوا یی ئەوانی دیکەمان وەنیزیک خستن، واتە: لە دەریاکەمان نیزیکی خستن ﴿وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ﴾، مووسا و ئەوانە ی لەگەڵیدا بوون ھەموویانمان دەرباز کردن، ﴿ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْأَخْرِينَ﴾، دوا یی ئەوانی دیکەمان نغرو کردن، دوا ی ئەوێ کە کۆتا کەسی بەنو ئیسرا ئیل لە دەریادا دەچیتە دەر و، کۆتا کەسی فیرعەون و سوپا و دارو دەستە کەشی دینە نیو دەریاو، بەبێ ئەوێ بیانگەنێ، دەریا وێک دەکەوێتەو! کەواتە: بۆ مووسا و گەلە ستەملێکراو کە ی، خوا دەریاکە ی لەت کردو، ھەر وەھا بۆ ئەوێ کە فیرعەونی شی تیدا بخنکی، لەگەڵ سوپا ستەمکارە کە ی دا.

ئنجا خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، بە دنیایی لەوێدا نیشانە یەکی مەزن ھە یە، بەلام زۆربە یان بپروادار نین، واتە: زۆربە ی خەلکی پۆژگاری تۆ ئە ی موھومەد! یان زۆربە ی ئەوانە کە پە یامی خویان پێ دەگات، نابنە بپروادار، ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بە دنیاییش تەنیا پەر وەردگاری تۆ زالی میھرەبانە، زال و دەستپۆشیشتوویە، بالادەستە بۆ ناحەزو دوژمنەکان، میھرەبان و بەبەزە ییشە بۆ دوستانەکان.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی، ھەم عیززەتی خۆیمان پێشان بدات، لە پۆژگاری خۆماندا لەبەرانبەر دوژمن و ناحەزانماندا، کە دوژمن و ناحەزی پە یامی خوان، ھەر وەھا نەرم و نیایی و بەزە یی خۆیشیمان پێشان بدات و، ئیمە لەو کەسانە بین کە شایستە ی ئەوێ بین دوستی خوا بین و، خوا بەزە یی و میھرەبانیی خۆیمان بۆ بەکاریبێ و، مشوورمان لێ بخوات و سەرمان بخات.

مهسه له گرنه کان

مهسه له ی یه که م:

نیردرانی مووسا له لایه ن خواوه بو لای فیرعه ون و گه له که ی و، مه ترسی ی پیشاندانی مووسا، له به درو دانانیان له لایه ن فیرعه ون و گه له که یه وه و، زمان پاراو نه بوون و دلته نگ بوونی، له تۆله لیکرانه وه ی، به هو ی کوشتنی کابرایه کی قیبتیه وه و، دلنیا کردنه وه ی له لایه ن خوا ی میهره بانه وه:

خو ده فره مو ی: ﴿وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝۱۰ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۚ أَلَا يَتَّقُونَ ۝۱۱ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۝۱۲ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ ۝۱۳ وَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝۱۴ قَالَ كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ۝۱۵ فَأَتَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱۶ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝۱۷﴾.

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له سیژده برگه دا:

۱- ﴿وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ﴾، یاد بکه وه! کاتی پهره وردگارت بانگی مووسای کرد (إِذْ: إِسْمُ الزَّمَانِ مَنْصُوبٌ بِذِكْرِ) یاد بکه وه! که ی یاد بکاته وه؟ ئەو کاته ی پهره وردگارت بانگی مووسای کرد، بوچی ده فره مو ی: (نَادَى) و نافه رمو ی: (أَوْحَيْنَا)؟ چونکه لیڤه له و مه قامه دا که یه که مجار خوا ﷺ مووسای کردۆته پیڤه مبه ر، بانگی کردوه، نه ک وه حی ی بو ناردب ی، وه ک پیڤه مبه رانی دیکه، له شیوه ی فریشته یه کدا، یان له شیوه ی ده نگیدا، به لکو به شیوه یه ک بانگی کردوه، که به س خوا خو ی ده زانی و مووسای ﷺ دواندوه، وه ک له شوینیکی دیکه ده فره مو ی: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۝۱۶﴾ النساء،

بۆيەش فەرموویەتى: (نادى) (لَآئِنَّ سَمِعَ كَلَامَ اللَّهِ مِنْ غَيْرِ وَاسِطَةٍ مَلَكٍ)، مووسا ﷺ فەرمايشتى خواي ﷺ بیست، بەبى ئەوہى فەریشتەيەك بىتتە نۆوہندگىر لە نۆواندا.

ئىنجا خوا کہ بانگى مووساى ﷺ کرد، چى پى فەرموو؟

(۲) ﴿أَنْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿﴾، بچۆ بۆ لای کۆمەلى ستمکاران، گەلى فیرعەون (پىیان بلى) ئایا پارىز ناکەن؟

کەواتە: رستەى: ﴿أَنْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ نۆوہرۆكى دواندەكەى خواي پەرورەدگارە بۆ مووسا ﷺ: بچۆ بۆ لای کۆمەلى ستمکاران، ستمى گەلى فیرعەونیش، ھەم لە شیرکدا بوو، ھەم لە کوفردا بوو، ھەم لە پىشیل کردنى مافەکانى گەلى بەنى ئیسرائیلدا بوو، ھەم لە بە کۆیلە کردنیاندا بوو، ھەرورەھا لە سەربرینی نۆرینەکانیان و لە ھىشتەوہى ئافرەتەکانیان و، لە سۆغەرەو بىگار پىکرانیان و ... ھتەدا، ئەو ستمە لە زۆرشت دا بەرجەستە بوو.

ئىنجا ئەمە کہ مووسا ﷺ دەفەرموو: ﴿أَنْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ﴿﴾، ئەو دەگەيەنى کہ مووسا بە پلەى یەكەم نۆرراوہ کہ بەنوو ئیسرائیل دەرباز بکات لە چنگى فیرعەون، بەلام ھاوکات لەگەل ئەوہدا، نۆردراویشە تاکو فیرعەون و گەلەكەشى برۆاينن، ئەگەرنا خوا ﷻ دوایى لەسەر ئەوہ کہ برۆایان پى نەھیناوە، سزای نەدەدان، کەواتە: مووسا بۆ لای قىبتيەکانیش نۆردراوہ.

رستەى: ﴿قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾، جىگەرەوہ (بَدَلِى) (الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) ە.

﴿أَلَا يَتَّقُونَ﴾، پىیان بلى: ئایا پارىز ناکەن؟ ئەم ھەمزەى ئىستيفھامە، بۆ نکوولیلکەردنە، ئىنجا (أَلَا) دەگونجى ھەمزە (أَ) کہ بۆ پرسىار کردنى نکوولیلکەرەنە بى و، (لَا) یەكە، (لَا) ی لابرەن بى، (أَلَا يَتَّقُونَ) ئایا پارىز ناکەن؟ دەشگونجى (أَلَا) لە (أَلَا يَتَّقُونَ) دا، ھەمووى یەك وشە بى، بۆ ئاگادار کردنەوہ بى، واتە: ئایا خۆتان ناپارىزن لە توورەبوونى خواو جەزەرەبەى خوا ﷻ؟

۳- ﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴾، موسا ﷺ فەرمووی: پەرودەردگارم! من دەترسێم بە درۆم دابنێن، ئەسڵی ئەم تەعبیرە ئاواپە: (إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِي) من دەترسێم ئەوان بە درۆم دابنێن، بەلام (ی) کە دەقەرتێری لەبەر ئەوەی ژیر (کسرة) هە کە دەلالەتی لەسەر دەکات.

۴- ﴿ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي ﴾، مەترسی ئەوەشم هەیه سینه‌م تەنگ بێ و، زمانیشم دەرناچێ، واتە: زمانیشم بگیری، لە ئەنجامی ئەوەدا کە بە درۆم دادەنێن، دلم توندو سەغڵەت بێ و سینه‌م تەنگ بێ، زمانیشم گۆ نه‌کات، بە سروشت وایە ئینسان ئەگەر ناپەرەخت بوو و سینه‌ی تەنگ بوو، زمانیشی باش قسە‌ی بۆ نایەت.

۵- ﴿ فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ﴾ ئنجا بۆیە بنێرە بۆ لای هاروون، واتە: با هاروونیشم لەگەڵدا بێ، وەك دەفەرمووی: ﴿ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا ﴾ (٣٤) القصص، هاروونی براشم ئەو زمانی لە من پاراوترە، ئەگەر من زمانم گیرا، با ئەو هاوکارم بێ.

۶- ﴿ وَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ ﴾: بۆ ئەوان گوناھێك لەسەر من هەیه، واتە: سزای گوناھێك، یاخود مافی گوناھێکیان لەسەر من هەیه، گوناھێکم دەرھەق کردوون، ﴿ ذَنْبٌ ﴾ بریتیه لە تاوانێك، بریتیه لە سەرپێچیی کردنی یاساکانی ئەوان، لە سوورەتی (القصص) دا لە ئایەتەکانی: (۱۵ - ۲۱) خوا باسی ئەوە دەکات، کە موسا چۆن ئەو کابرا قیبتییە ی کوشتووە کە لەگەڵ یەکی بەنوو ئیسپرائیلی دا تێك گیراوە، ستمی لە کابرا بەنوو ئیسپرائیلیه‌کە کردووە، موساش ﷺ رقی لە ستم بوو و، ویستووێتی ئەو کەسە ستم دەکات لەو ستملێکراوە، دووری بخاتەو، رەنگە ئەویش دوور نەکەوتبێتەو، ﴿ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ﴾ (القصص، ﴿ فَوَكَرَهُ ﴾ (أي: ضربه بِقَبْضَةٍ يَدِهِ) دەستی کو کردۆتەو، بۆکسیکی لێداوە و کوشتووێتی، موسا پیاویکی زۆر بەهێز بوو، کابراش ئەجەلی هاتووە و بەو بۆکسە موسا پۆشتووە.

۷- ﴿ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴾، بۆیە دەترسێم کە بکوژن، وەك لە مانای گشتییە کەشدا گوتمان، لە راستیدا موسا ﷺ لە خودی کوشتنە کە نەترساو، بەلام لەو ترساو کە

كوشتنه كهی بېته كوښپ له بهردهم گه ياندنی په يامی خوادا، نهوهی كه جی سهرنجی مووسا بووهو، نهوهی كه خولیاى بووهو بیرى لیکردوتهوه، نهوه بووه: چوڼ په يانی خوا بگه يهنی؟

ننجا فهرموويه تی: کاتیک ده چمه لایان نه گهر به دروځم دابنن و، سینهم تهنگ بېی و، زمانم گو نه کاو بگیری و، دواى هه قى نهو گونا هه شیان له سهرم هه يه، ده ترسم همکوژن، مانای وایه په يامه كهی توځم بو ناگه يهنی!

۸- ﴿ قَالَ كَلَّا ﴾ (خوا) فهرمووی: نه خیر، (كَلَّا: حَرْفُ إِبْطَالٍ) (كَلَّا) وشه يه كه بو هه لوه شانده نهوهی قسه يه كه به کاردی، به لام لیړه دا كه تونديیه کی تیدایه، تونديیه كه بو نهوه يه، كه نه خیر نهوان، ناتوانن بتكوژن، (كَلَّا) يه كه بو نهوانه، واته: نه خیر نهوان توانای نهوه يان نیه، هه ددی نهوه يان نیه تو بكوژن.

۹- ﴿ فَأَذْهَبَا بِعَائِنَا ﴾، به نيشانه کاځمانه وه برؤن، توو هاروون.

مانای وایه دا وایه كهی جیبه جی بوو.

۱۰- ﴿ إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴾، ټیمه ش له گه لتانین، باش گوځگرین، واته: گوځ له قسه کانی توښ و، هاروونی براشت و، فیرعه ونیش و دهسته و دایه ره كه شی، ده گرین گوځمان له قسه ی هه مووانه.

که ده فهرمووی: ﴿ إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴾ (الإِستِمَاعُ تَكْلُفُ السَّمَاعِ، وَالْمَقْصُودُ بِهِ الإِعتِنَاءُ وَالِإِهْتِمَامُ) (إِستِمَاع) بریتیه لهوه كه ټینسان زور له خوځی بکات و، گوځ بگری، به کوردی ده گوتری: گوځ هه لڅستن، كه نه مه گرنگی پیدان و مشوور لیخواردن ده گه يهنی.

۱۱- ﴿ فَأَتَيَا فِرْعَوْنَ ﴾، هه ردووکتان بچن بو لای فیرعه ون.

۱۲- ﴿ فَقَوْلَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾، پپی بلین: ټیمه په وانه کراوو، نوښه ری په روه ردگاری جیهانیانین، واته: ټیمه له لایه ن په روه ردگار هوه نیردراوین، لیړه دا (رسول):

فَعُولٌ مَعْنِي: مُفْعَلٌ، أَي مُرْسَلٌ) ئىمە پەوانە كراوين لەلایەن پەرورەردگارى جیهانیانەو،
 كەواتە: ئەو ئیددیعیایەى تۆ دەیکەى و دەلیی: ﴿أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى﴾ (۲۴) النازعات، یان
 دەلیی: ﴿لَئِنْ أَخَذَتْ إِلَٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ﴾ (۲۹) الشعراء.

ئەو قسانە، قسەى بۆشن، تۆش مروۆقى، پەرورەردگارى جیهانیان، زاتیکە ئەم
 گەردوونە هەلدەسوورپنئى و تۆشى دروستکردو.

(۱۳)- ﴿أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، بە فیرەون بلین: بەنوو ئیسپرائیلان لەگەڵ
 بنیرە، واتە: ئەگەر گەلەكەشت ئیمان ناھینن، بەلای كەمەو گەلەكەى خۆمانان،
 ئەو گەلە چەوساوو كەساسەمان لەگەڵ بنیرە، وەك لە شوینی دیکەدا دەفەرموی:
 ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ﴾ (۴۷) طه، واتە: بەنوو ئیسپرائیلان لەگەڵ
 بنیرەو چیدیکە مەیانچەوسینەو، ئازارو ئەشكەنجەیان مەدە، ﴿أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي
 إِسْرَءِيلَ﴾ (هَذِهِ جُمْلَةٌ تَفْسِيرِيَّةٌ لِرَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)، ئەم پستەیه هەمووی روونکردنەو
 بۆ پستەى (رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ) یانى: ئىمە نێردەى پەرورەردگارى جیهانیانین، هاتووین
 كە گەلى بەنوو ئیسپرائیلان لەگەڵ بنیرى، (أَرْسِلْ: أَطْلِقْ، لَا تَحْبِسْهُمْ) چیدیکە لەلای
 خۆت گیران مەدەو، چیدیکە كۆنترۆلیان مەكە، ژێردەست و بىدەستیان مەكە، وەك
 كۆیلە مامەلەیان لەگەڵ مەكە.

مەسەلە ی دووهم:

چاکە بە چاودادانەوہی فیرعەون بۆ مووسا علیہ السلام کہ کاتی خۆی لە مائی واندا بە خێو کراوە، کہ چی سێلە بووہو کہ تێکیشی کردوہ، پیاویکی کوشتوہ، وەلام دانەوہی مووساش بۆ ھەردوو قسەکە ی فیرعەون، بەلام چ وەلامیک، وەلامیکی ددان شکین:

﴿ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۖ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۖ ﴿١٩﴾ قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ۖ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۖ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنَّ عَلَىٰ أَنْ عَبَدْتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ ﴿٢٢﴾ ﴾

شیکردنەوہی ئەم ئایەتە، لە نۆ برگەدا:

وہک پێشتر گوتمان لە مانای گشتییدا: خۆای پەرورەدگار ئەوہی ھەموو پێچاوەتەوہ کہ مووسا و ھاوون چوون و داوایان کرد فیرعەون بینن و، دەرگاوان لە دەرگایان داو، دەروازە کرایەوہو، ئەو ھەموو وردەکارییانە تاکو لەگەڵیدا پرووبەرۆو بوونەوہ، قسەو مشت و مریان بووہو ... ھتد ئەوہ ھەموو پێچاوەتەوہ، یەکسەر ھاتۆتە سەر وەلامی فیرعەون:

(١)- ﴿ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا ﴾، فیرعەون گوتی: ئایا بە مندالیی لە ئێو خۆماندا بە خێومان نەکردی، لە مائی ئێمەدا؟ ئەم پرسیار کردنە، پرسیار کردنی دانپێیدا ھێنانە، واتە: تۆ دەزانی و دانی پێدادینی کہ لە ئێو ئێمەدا بە خێو کرای، بەلام لێرەدا مەبەست پێی لازیمەکە ی دەرھاویشتەکە یەتی، واتە: تۆ دەبێ لەگەڵ ئێمەدا چاکە کار بی و گوێرایەڵ و فەرمانبەر بی، چونکە تۆ بە خێو کراوی خۆمانی.

(٢)- ﴿ وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴾، {ئەک ھەر بە خێومان کردی} چەندان سأل لە تەمەنت لەگەڵ ئێمەدا گوزەراندت، لە پەیمانی کۆندا دەلن: چل (٤٠) سأل، واتە: مووسا

www.alibapir.com

تَنْجَا فِيرَعُونَ لَهُ سَهْرَ قَسَهْ كَهَى خَوَى بَه رَدَه وَاَم دَه بَى وَ دَه لَى:

۴- ﴿وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾، واتە: تۆ لە سپلان و ناسپاسان بووی، ئەو کاتەى كە لە مالى ئیمەدا بەخو کرای كە چى كە سىكت لە گە لە كەى من كوشت، یاخود تۆ ئیستا سپلهو ناسوپاسى كە یەخەمان دەگری و داوا دەكەى گەلى بەنوو ئیسپرائیلت لەگەڵ دا بنیرین.

دەشگونجى وشەى (كافر) مەبەست پىی كوفرانى نىعمەت نەبى و، مەبەست پىی بىپروایى بى، واتە: تۆ بى پروای بە دینه كەمان، ئەو دین و بیرو بەرنامە یەى ئیمە هەمانە، یان هەر ئەو كاتەش بىپروا بووی.

مووساش ﷺ، وەلام دەداتەو دەفەر موۆ:

۵- ﴿قَالَ فَعَلْنَهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾، گوێ: ئەو كاتەى ئەو كە تنەم كرد، ئەو كە دەو یەى تۆ زۆر پىت ناشیرین و ناقولایە، لە بەرى نەزنان بووم، لە گومپریان بووم، چونكە (ضلال) بە چەند واتایەك دى:

أ- نەزانینی حەقیقەتى شتىك، وەك دەفەر موۆ: ﴿لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى﴾ ۵۲ طە، واتە: پەرودەرگارم شتى لى زایە نابى و، لە بیرى ناچى.

ب- رویشتن بەرەو هەلەت و هەلدیر و بە هەلە داچوون.

ج- بە مانای لەبەین چوون و ون بوونیش دى، وەك دەفەر موۆ: ﴿وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ ۱۰ السجدة، گوێیان: ئایا ئەگەر ئیمە لە زەویدا ون بووین، واتە: نىژراين و بووینەو هەك، ئایا لە نوێ دروست دەكرێنەو هە؟

لیرە: ﴿وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ دەگونجى مەبەست پىی ئەو بى كە من ئەو كاتە زانیارییم نەبوو، دەشگونجى مەبەست ئەو بى بە پىم نەدەزانى و زایە بوو بووم. بەلام بە دنیاییەو مەبەست پىی كوفر نیە، چونكە كوفر لە (كُفِّر) هەو هاتو، واتە: داپۆشین، مووساش هەقیكى بو نەهاتو داپۆشى و پەزى بكات.

کهواته: مەبەست ئەوەیە من ئەو کاتە هەقیقەتم نەدەزانی، بەرپێم نەدەزانی، ون بووبووم، نەمدەزانی چۆن بەندایەتی بوو خوا بکەم، نەمدەزانی چۆن ژيانی خۆم و کۆمەلگایە کەم پێک بخەم بە پێی شەریعەت و ھیدایەتی خوا.

لە مانا گشتییە کەیدا ئاوام لێکدایەو، کە لە تەفسیرەکاندا نەمبینووە و ئەو مانایەم زۆر پێ گونجاو، کە دەفەرموی: ﴿قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ واتە: من بە ھۆی ئەوەوە کە لە مالى ئێوەدا گەورە بووم و بە کلتووڕو فەرھەنگی ئێوە راھاتبووم، بە عادیەت و نەریتەکانی ئێوە، ئێوەش عادەتتان وابوو، بە تاییەت فیرەھون و دارو دەستەکەى، کە سێک لارییەکی لێ بینرابایە، ستەمییکی لێ بینرابایە، سزا دەدرا، منیش بەبێ گەپانەو بوو دادگاو لێپێچانەو، چونکە بەپێی کلتووڕو فەرھەنگی ئێوە پەفتارم کرد، ئەو کابرایەم بینی، لە بابای ئیسپرائیلی دەدا، ویستم لێی دووربخەمەو، کە لێی دوورنەکەوتەو و ویستی لەسەر ستەمەکەى بەردەوام بێ، بۆکسیکم لێدا تاکو لێی دوور بخەمەو و بە بۆکسە کە کوشتم.

واتە: من ئەو کاتە لەسەر پەویەو کلتووڕو فەرھەنگی ئێوە بووم، کەواتە: ھەر پۆنی خۆتانە لەسەری خۆتان دەدریتەو، وەك ئێوەم کرد، کە ئەو کابرایەم کوشت.

(٦) - ﴿فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ﴾: کاتیەک ترسم لێتان پەیدا بوو، لە دەست ئێوە پام کرد، ھەلەاتم.

(٧) - ﴿فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾: پەرورەدگاریشم ھیکمەتی پێدام، زانیاری بە سوودی پێدام، ھیکمەت یانی: زانیاری و کردەوی راست، (الإِصَابَةُ عِلْمًا، وَعَمَلًا، أَوْ فِي الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ) ئینسان لە نیشانە بدات، نیشانە بپێکی بە قسەو بە کردەو، یان بە زانیاری و بە کردەو، خوا ئەوەی پێدام، ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ منیشی گێرا

له ره‌وانه کراوان، واته: خوا زانیارییه کی پیدام که له ریگای وه حییه وه نه بی نازانری و، منیشی گیرا له نیرراوانی خو، ئه‌مه وه‌لامی کوشتنی کابرای قیبتی، ئنجا دیته سهر وه‌لامی قسه‌که‌ی دیکه، که له مالی ئه‌واندا به خپو کراوه:

۸- ﴿وَلَيْكَ نِعْمَةٌ تَمْنَاهَا عَلَيَّ﴾، ئه‌و چاکه‌یه‌ش که منه‌تی پی له‌سهر من ده‌که‌ی و به‌چاوی منی داده‌ده‌یه‌وه:

۹- ﴿أَنْ عَبَدْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، له سونگه‌ی ئه‌وه‌وه بوو که به‌نی ئیسرائیل ژیر ده‌ست و بنده‌ستکردبوو، کردبووتن به‌کوئله، ئنجا ئه‌گهر ژیر ده‌ست و بنده‌ستی تۆ نه‌بوونایه‌و، تۆ داته‌نابایه که نیرینه‌کانیان سهربری، به‌وده‌رده نه‌ده‌چووم که: دایکم له ترسی سهربرینی تۆ، منی خسته‌سندوو و تابووتیکه‌وه، که خوا خورپه‌ی بۆ کردو به‌رووباری نیلی دادام و له‌مالی ئیوه‌گیرامه‌وه، واته: ئه‌وه‌ش ههر پۆتیکه له‌سهری خۆت ده‌دریته‌وه، تۆ گه‌له‌که‌ی منت ژیر ده‌ست و بنده‌ست کردبوو، بۆیه منیش هاته‌مالی تۆ، ئه‌گه‌رنا منیش مالی باب و دایکی خۆم هه‌بوو، له مالی خۆم به‌خپو ده‌کرام، به‌لام بۆیه هاته‌مالی تۆ، له ترسی سهربرینی تۆ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تۆ گه‌له‌که‌ی منت هه‌موو کردبووه‌کوئله‌و سهرت ده‌برین و ده‌تچه‌وساندنه‌وه، ئنجا که من هاتوومه مالی تۆ، ده‌رهاویشه‌ی ئه‌و خراپه‌و جینۆسایدیه، که تۆ به‌گه‌له‌که‌ی منت کردوه!

مووسا وه‌لامیکی داوه‌ته‌وه، قوری بنی ده‌ره‌یناوه، مووسا عليه السلام، وه‌که هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی خوا، خاوه‌نی گه‌وره‌ترین عه‌قل بووه، به‌باشترین شیواز و ئه‌وپه‌ری دانایی و حیکمه‌ت، وه‌لامی داوه‌ته‌وه، هه‌م بۆ کوشتنی کابرای قیبتی وه‌لامیکی چاکی ده‌داته‌وه، که ئه‌وه ده‌رهاویشه‌ی فه‌ره‌نگ و کلتوری ئیوه‌یه، که من ئه‌و کاته وه‌که ئیوه‌گومرا بووم، نه‌که وه‌که ئیستا هیدایه‌تدراو بم، به‌پیتی کلتوری ئیوه‌په‌تارم کرد، که کابرام کوشت، ئه‌وه‌ی دیکه‌ش ئه‌و چاکه‌یه‌ی که به‌چاوی منی داده‌ده‌یه‌وه، ئه‌وه ده‌رهاویشه‌ی ئه‌وه‌یه که تۆ گه‌له‌که‌ی منت هه‌موو ده‌چه‌وساندنه‌وه، من له ترسی ئه‌وه که له‌لایه‌ن ده‌سته‌و دایه‌ره‌که‌ی تۆوه، سهرنه‌بردیم، به‌رووبار دادرام و، دواپی هاته‌مالی ئیوه‌و له مالی ئیوه‌دا به‌خپو کرام.

مه سه له ی سییه م:

پرسیار کردنی فیرعه ون له باره ی پهروه ردگاری جیهانیان هوهو، سى جوړه وه لامي زور به هیزی موسا علیه السلام و په نا بردنی فیرعه ون به لوژیکی هیز له جياتی هیزی لوژیک:

خوا ده فهرموى: ﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾ (۲۳) قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿ ۲۴ ﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ ﴿ ۲۵ ﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿ ۲۶ ﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿ ۲۷ ﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿ ۲۸ ﴾ قَالَ لَئِنْ أَخَذْتِ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُوتِينَ ﴿ ۲۹ ﴾ قَالَ أَوْلَوْ جِسْمُكَ بِشَىْءٍ مُّبِينٍ ﴿ ۳۰ ﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿ ۳۱ ﴾

شیکردنه وهی ئه م ثایه ته، له نو برکهدا:

(۱) ﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾، فیرعه ون گوتی: پهروه ردگاری جیهانیان چییه؟ دواى ئه وهی موسا و هاروونى برای (عليهما الصلاة والسلام) گوتیان: ﴿ إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ (۱۶)، ئیمه ئیردراوی پهروه ردگاری جیهانیان، خاوه نى جیهانیان، فیرعه ون پرسى: پهروه ردگاری جیهانیان چییه؟ ﴿ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾، ((و) عاطفه و (ما) إستفهامیه، والواو عاطفه هَذَا الإستِفْهَامُ عَلَى الإستِفْهَامِ الْأَوَّلِ، ((و) بؤ گپړانه وهو بادانه وهیه، (ما) له: ﴿ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾، دا، بؤ پرسیار کردنه، ئنجا ((و) ئه و پرسیار کردنه ده گپړیته وه بؤ سهر پرسیار کردنی پیشتړ، لیږده دا فیرعه ون له باره ی چییه ت (ماهیه) ی په وره ردگاری جیهانیان هوه ده پرسى، چونکه نالئ: (وَمَنْ رَبُّ الْعَالَمِينَ)؟ پهروه ردگاری جیهانیان کییه؟ به لکو ده لئ: چییه؟ با بزاین موسا علیه السلام، چوڼ وه لام ده داته وه؟

(۲) ﴿ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴾، (موسا علیه السلام) فهرمووى: پهروه ردگاری جیهانیان، خاوه ن و مشوورخوړو، پهروه ردگاری ئاسمانه کان

و زەۋى و، ئەۋەى دەكەۋىتە نىۋانىانەۋەى، [ھى ھەموۋىەتى]، ئەگەر تىۋە خاۋەنى زانىارىيەكى دلىياكەر بن، (الْيَقِينُ: الْعِلْمُ الْجَازِمُ الَّذِي لَا تَشْوَهِ شَائِبَةُ الْبَاطِلِ) (يقين) برىتە لەو زانىارىيە جىي دلىيايە، كە بە ھىچ رەنگىك خلتەى ناھەقى تىكەل نابى، واتە: ئەگەر تىۋە زانىارىيەكى چاكتان ھەبى، ئەك ھەروا بە دۋاى خەيال و ۋەھم و گومان كەۋتبى، ئەگەر زانىارىيەكى باشتان ھەبى و، ئەھلى زانست بن، دەزانن كە ئەم گەردوونە، بەسەرو خوارىەۋە، بە ئاسمانەكان و زەۋى و ئەۋەى نىۋانىانەۋە، خاۋەنىكى ھەىە، پەرۋەردگارىكى ھەىە، مشوورخۆرىكى ھەىە، واتە: فىرەھون لە بارەى چىيەتى خواۋە دەپرسى، بەلام مووسا عليه السلام لە رپى شوئىنەۋارەكانىەۋە، خوا عليه السلام و پەرۋەردگارى جىھانىيان دەناسىنى، بۆچى؟ چونكە تىمە ھىچ ئامپازىكمان نىە بتوانىن چۆنىەتى ماھىيەتى خوا عليه السلام دەرك بكەين، كەۋاتە: دەبى لە رپى شوئىنەۋارەكانىەۋە بىناسىن، ئايا ھەر خوا عليه السلام واىە؟ نەخىر بەلكو زۆرىك لە دروستكراۋەكانى خواش بەۋ شىۋەىەن، ھەر دەبى لە رپى شوئىنەۋارەكانىانەۋە پەىيان پى بېەن، بەلام چىيەت و خودى خۇيان بۆ تىمە ناسراۋ نىن، بۆ وئىنە ھىزى پاكىشان (قوة الجاذبية) ئەم گەردوونەى، بەم ھەموو كەھكەشانەۋە راگرتۋە، گەردووناسىى نوئى، ژمارەى كەھكەشانەكان لە نوئىترىن بىردۆزەيدا بە يەك ترىليۇن واتە: ھەزار مىليار (۱،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰) كەھكەشان مەزەندە دەكات، كە ھەر كام لەو كەھكەشانە بە تىكپراىى، مىلياران ئەستىرەن، بۆ وئىنە: كەھكەشانى تىمە كەھكەشانى رپى كاكتىشان، يان رپى شىرى، ژمارەى ئەستىرەكانى بە يەك ترىليۇن (ھەزار مىليار) مەزەندە دەكرى، ئەۋە ھەموۋى بە ھۆى ھىزى پاكىشانەۋە، ئەم گەردوونە ۋەستاۋە، كە خوا عليه السلام لە چەند شوئىنىك ئاماژەى پى دەكات: ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾ ﴿الرعد، واتە: خوا ئاسمانەكانى بە چەند كۆلەكەيەك بەرز كردۆتەۋە، كە نايانبىنن، كە مەبەست پى ھىزى كىشكرەنە،

بەلام ئايا فىرەھون ھەر بەراستىى لە ھەقى گەراۋە، ۋەك گوتراۋە: لە ھەقى ئاۋ پادەۋەستى! بە تەكىد نەخىر، بۆيە لە ۋەلامى ئەۋ ۋەلامەى مووسادا عليه السلام قسەيەكى زۆر نەفامانە دەكات:

(۳) ﴿ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ ﴾ (فیرعهون) بهوانه‌ی ده‌وروبه‌ری خۆی گوت: گویتان لی نیه! ئەمە سەر سوپماندنه، فیرعهون ویستوو یه‌تی: کۆپو مه‌جلیسه‌که‌ی والیبکات سهریان سوپمینی، له قسه‌ی مووسا عليه السلام یانی: ئیوه په‌نگه گویتان له‌و قسه‌یه نه‌بووبی، ئەگه‌رنا زۆرتان سهرسوپرده‌ما، زۆرتان عاجباتی ده‌هات، ئەوه گویتان لی‌نه‌بوو؟ پرسیار کردنه‌که‌ی، روو پێ کردۆته بیستنه‌که‌یان، یانی: ئەوه دیاره نه‌تان‌بیستوه، ئەگه‌رنا قسه‌یه‌کی زۆر سه‌یرو عه‌جایی کرد! به‌لام مووسا عليه السلام خۆی شلوی ناکات و وه‌لامیکی دیکه ده‌داته‌وه:

(۴) ﴿ قَالَ رَبِّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴾ {مووسا عليه السلام} فه‌رمووی: {په‌روه‌ردگاری جیهانیان} خاوه‌ن و په‌روه‌ردگارو مشوورخۆری خۆتان و باب و باپیرانی پێشووتانه، واته: ئەمجاره مووسا عليه السلام بۆیان داده‌به‌زی و به‌خۆیان به‌لگه دینیته‌وه، له‌سه‌ر په‌روه‌ردگاریتی خوا ﷻ، نه‌ك به‌که‌ون و کائینات، چونکه خۆیان نیزیکترن له ئاسمانه‌کان و زه‌وی و، بۆ خۆیان چاکتر خۆیان ده‌بینن، ده‌زانن که مروّفایه‌تی جیل له‌ دوای جیل به‌دوای یه‌کدا دی و ده‌روات، له‌به‌ر چاویانه.

به‌لام فیرعهون چی ده‌لی؟

(۵) ﴿ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴾ (فیرعهون) گوتی: به‌ دنیایی ئەو په‌وانه‌کراوه‌تان که بۆلاتان په‌وانکراوه، شیته، دیاره فیرعهون پێی لی هه‌لیناوه له به‌رانبه‌ر وه‌لامه‌که‌ی مووسادا، کاتیک ده‌فهرمووی: په‌وره‌ردگاری خۆتان و باب و باپیرانتان، یانی: خۆتان په‌روه‌ردگارتان هه‌یه و ئەی فیرعهون! تۆ که ده‌لی: ﴿ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴾ (۲۴) النازعات، درۆ ده‌که‌ی، به‌لام له‌ په‌نارا وای پێ ده‌لی، هه‌لبه‌ته فیرعهون خۆشی و، باب و باپیرانی دیکه‌شی که فیرعهون بوون، فیرعهون یانی: حوکمران و پادشا، که‌واته: مووسا به‌و قسه‌یه‌ی سیفه‌تی په‌روه‌ردگاریتی و خاوه‌نداریتی خه‌لکیان لی داده‌پرت، که حوکمرانیتی خۆسه‌پێتی و دیکتاتۆری بووه، بۆیه فیرعهون زۆر هه‌لده‌چی و ده‌لی: به‌ دنیایی ئەو په‌وانه‌کراوه‌تان که بۆلاتان په‌وانه‌کراوه، شیته، هه‌لبه‌ته فیرعهون دان به‌وه‌دا

نانى كە مووسا لەلایەن پەرورەدگارەووە پەوانە كراوە، بەلكو بە توانج و تەوسەووە وا دەلى،
بەلام مووساش عليه السلام لە بەرانبەردا، وەلامەكەى توندتر دەكات، مووسا عليه السلام لەو جوړە
مەعدەنانە نىە لە ژيړ فشاردا نەرم بى، لە بەرانبەر هەرەشەو گۆرەشەدا بترسى:

(٦- ﴿ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴾، (مووسا عليه السلام)
فەرمووى: {پەرورەدگارى جىهانىيان} پەرورەدگارو خاوەنى پۆژەهلات و پۆژئاواو ئەوەيە
كە دەكەويته نىوانيانەو، ئەگەر بفامن، ئەگەر عەقلىان هەبى، واتە: من شىت نىم،
بەلام ئەگەر ئىو عەقلىان هەبى، دەبى پەرورەدگارى خۆتان كە خاوەنى پۆژەهلات و
پۆژئاوايو، ئەوەى دەكەويته نىوانيانەو، دەبى بىناسن، ئەگەر عەقلىان هەبى.

ليرەدا مووسا عليه السلام بەلگە بە شتىك دىتتەووە كە پۆژانە دەبينن، پۆژانەو
شەوانە خۆر دەبينن كە هەلدى، ئىواران كە ئاوا دەبى.

هەردوو وشەى (المشرق) و (المغرب) دەگونجى ناوى شوين بن، واتە: ئەو دوو
شويتەى خورىان لى هەلدى و، خورىان لى ئاوا دەبى، دەشگونجى هەردوو كيان
چاوگ بن: (مشرق) خۆر هەلاتن، چاوگى (مغرب) واتە: خۆر ئاوا بوون، مووسا
عليه السلام يش قسەكانى وردە وردە توند دەبن، لە بەرانبەر قسەكانى فيرەهون دا، كە
ئەو مووسا تۆمەتبار دەكات بەوەى شىتە، مووساش عليه السلام دەلى: ئەگەر عەقلىان
هەبى دەبى پەرورەدگارى خۆتان، كە هەموو پۆژى لە خۆرەهلاتەو خۆرتان بۆ
هەلدىنى و، لە خۆرئاواو ئاوا دەبى، دەبى بىناسن، دواى ئەو سى بەلگانەى
مووسا عليه السلام، فيرەهون چىدىكە لەسەرى ناچى، چونكە تەماشە دەكات: تاكو
ئەو پرسىار دەكات، يان هەلويسى نەريئى دەنوئى، مووسا عليه السلام بەلگەيەكى
بەهيزترو گورجكپرترو بىقسەكەرتەر دىتتەووە، بۆيە لە مەيدانى هيزى لۆژيكەو،
دەگوازيتهووە بۆ لۆژيكى هيز:

(٧- ﴿ قَالَ لِيْنِ اتَّخَذَتِ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴾، فيرەهون گوتى: بە
دنيايى ئەگەر جگە لە من پەرستراوئىكى دىكە بگرى، دەتخەمە گەل گىراوان.

﴿لَجَعَلْنَاكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ﴾ دەتخەمە گەل زىندانىيان، واتە: زۆرى دىكەى
 ۋەك تۆشم زىندانىي كىردوون، لەسەر ئەو شتانەى بە دلم نەبوون، وشەى:
 ﴿لَيْن﴾ زانايانى شارەزاي زمانى عەرەبىي دەلّين: (ل)ى (لئن) بۆ سوئندە، يانى:
 (وَاللّٰه لَئِنْ)، سوئند بە خوا ئەگەر ... ياخود (لَا مَ مَوْطِنَةَ لِقَسَمِ)، (ل)ى رېخۆشكەرە
 بۆ سوئندو، بۆ تەكيد كىردنەۋەو جەختكردنەۋەيە، ئنجا مووسا عليه السلام لە ۋەلامى
 ئەو ھەرەشەيەى فیرەھون دا، قسەيەكى دىكەى تازە دەكات:

۸- ﴿قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ﴾ گوتى: ئەدى ئەگەر شتێكى روونت بۆ بېنم؟
 (مُبِين) دەگونجى: لە (أَبَان)ى (لازم)ەۋە بى، واتە: شتێكى روون و پۆشن، دەشگونجى
 لە (أَبَان)ى (مَتَعَدِّي)ەۋە بى، واتە: شتێكى پۆشنكەرەۋە، بەلگەيەك بيسەلمىنى و روونى
 بكاتەۋە كە من پىغەمبەرى خوام و راست دەكەم، ئەدى ئەگەر بەلگەيەكى ئاوات
 بۆ بېنم؟ (الِإِسْتِفْهَامُ الْإِنْكَارِي اسْتِغْرَائِي وَالْوَاوُ لِعُطْفِ الْإِسْتِفْهَامِ) ھەلبەتە لێرەدا پرسیار
 كىردنەكە، پرسیار كىردنى نكووئیلیكردن و پى سەیر بوونە، {ئایا ئەگەر بەلگەيەكى
 روون و روونكەرەۋەشت بۆ بېنم، ھەر ئەۋە قسەت دەبى} (و)كەش ھەر بۆ بادانەۋەو
 گێرانەۋەيە بۆ سەر قسەكانى پىشى.

۹- ﴿قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ (فیرەھون) گوتى: ئەو (شتە
 روون)ە بېنە، ئەگەر لە راستانى، دیارە ناچار بوو، وابلى، خەلك و كۆرۈ مەجلیس بوو،
 فیرەھون بلى: نەخیر نابى بەلگەى روون و روونكەرەۋە بىنى! مانا وایە تىدەشكى و
 ئەۋە دان پىداھىنەنە بەۋەدا كە مووسا عليه السلام لەسەر ھەقە، لەبەرئەۋە بە ناچارى دەلّى:
 بەلّى: بېھىنە ئەگەر لە راستانى، كە ئەۋەش جوړىكە لە تانەدان لە مووسا واتە: تۆ راست
 ناكەى.

مەسەلە ی چوارەم:

پیشاندانی مووسا علیه السلام بۆ دوو بەلگە کە ی: گۆچانە کە ی و دەسیتی و، پراویژ کردنی فیرە و ن بە کۆرۆ مە جلیسە کە ی و، بپریار دان بە کۆکردنە وە ی هەرچی جادووگەری شارەزایە و، کۆکردنە وە ی خەلکیش:

خو دە فەر موی: ﴿ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ۚ ﴾ (۳۲) وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظَرِ ۚ (۳۳) قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۚ (۳۴) يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۚ (۳۵) قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الدُّنْيَا خَشِيرِينَ ۚ (۳۶) يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ ۚ (۳۷) فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۚ (۳۸) وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ۚ (۳۹) لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۚ (۴۰)

شیکردنە وە ی ئەم ئایە تانە، لە چوار دە برگە دا:

(۱) - ﴿ فَأَلْقَى عَصَاهُ ۚ ﴾، گۆچانە کە ی فری دا، کە فیرە و ن پیگوت: ئە گەر راست دە کە ی ئە و شتە پو و ن و پو و نکەرە وە بی ئە، گۆچانە کە ی فری دا.

(۲) - ﴿ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ۚ ﴾، [ئە و (إِذَا) یە، (فُجَائِيَةً) یە]، یانی: کت و پڕ بوو بە ماریکی ئاشکرا، لیرە دا (مُبِين) لە (أَبَان) ی (لازم) هە وە هاتو، واتە: ماریکی پو و ن و ئاشکرا، هیچ کەس گومانی لە وە دا نە بوو کە مەر، ئنجا وشە ی (ثُعْبَانٌ) زانا یان دە لێن: بە ماری نیر دە گوتری، ماریک زۆر قە بە و زۆر درێژ و زل بێ، پێی دە گوتری: (ثُعْبَانٌ)، ئە وە بە لگە ی یە کە می، مووسا کە م ن پیغە مبه ری خو ام علیه السلام ئە وە تا کێ دە توانی گۆچان بکاتە حە زیا و ئە ژدیها یە ک؟

(۳) - ﴿ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظَرِ ۚ ﴾، دە ستیشی دەر هێ نا یە کسەر سپیی و درە و شا وە بوو بۆ بینەر ان، (النَّزْعُ: السَّلُّ، أَيْ: أَخْرَجَ يَدَهُ مِنَ الْقَمِيصِ مِنْ جَيْبِهِ) دە ستی دەر هێ نا، لە ب ن هە نگلی دەر یهێ نا، کە لە ب ن هە نگلی نابوو، یاخود لە یە خە ی کراسە کە یە وە

برديه بن قَوْلَى و دوايى دەستى دەرھینا، وَهَكَاهُ شَوَيْنَى دیکەدا خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ۚ﴾ النمل، واتە: دەستت لە یەخەى کراسەکەتەوہ بخە بن قَوْلَت، دوايى دیتە دەرئى بەبن خراپەو نەخوْشى.

لە شوینى دیکە لە سوورەتى (القصص) دا دەفەرموی: ﴿وَأَضْمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۚ﴾ قَوْلَت بەرەوہ لای خوْت، بینووشتینەوہ، بەلای خوْتیەوہ بنووسینە، بەکەلەکەت، لە کاتیکدا ترسیکت هەبى، ﴿فَذَانِكَ بُرْهَانٍ مِنْ رَبِّكَ ۚ﴾ لەویش وا دەفەرموی، واتە: ئەو دووانە: گوچانەکەت و دەستت، دوو بەلگەى ئاشکران لەلایەن پەروەردگار تەوہ.

﴿وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِ ۚ﴾ دەستیشى دەرھینا یەکسەر کت و پەر بوو بە شتیکی سپى بۆ بینەران.

لێرەدا دەفەرموی: سپى، بەلام بە تەئکید بەس ئەوہ نەبووہ پەرنگەکەى سپى بووبى، بەلکو یانى: شتیکی درەوشاوو تیشکدەر، کە لە هەندیک لە تەفسیرەکاندا دەلئ: ئەوہندە سپى و تیشک دەرو درەوشاوو بوو، چاوى لەبەر هەلنەهاتوہ، بە زاراوہى ئیستا: وَهَكَاهُ بِلَاكْتُورِيك، وَهَكَاهُ گُلُوبِيكى چەند هەزارى کە زۆر زۆر بە شەوق بى، چونکە دەفەرموی: ﴿لِلنَّظِيرِ ۚ﴾ واتە: بۆ بینەران کە لە ملاولارا بین تەماشای بکەن، لەبەر زۆر بە شەوقى.

٤- ﴿قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ﴾ {لە بەرانبەر ئەو دوو موعجیزەى مووسادا ﷺ فیرعەون} بە قسە روْشتووانى دەورو بەرى خوْى گوت:

٥- ﴿إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ﴾ بێگومان ئەمە جادووگەرێكى زانایە.

لە سوورەتى (الأعراف) دا دەفەرموی: ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ﴾ قسە روْشتووانى گەلەکەى فیرعەون گوتیان: ئەمە جادوو گەرێكى ئاشکرایە، بەلام لێرە قسەکە پال دەداتە لای فیرعەون، وادیارە

فیرعهون قسه که ی کردوه و ئه و قسه رۆشتووانهش، یه کسه ر وهك تووتی قسه که ی ئهویان دووباره کردۆتهوه، چونکه ئهوانه ی که به دهوری حوکمرانه خو سه پینه کانه وهن، وهك ئه شکه و تیان لی دی، ئه و چی بلی، وا دهنگ ده ده نه وه، یان وهك ته پللیان لی دی چۆنی ده ست لی بدهن، وا دهنگی دی، خاوه نی بیر کردنه وه و عه قل و ئیراده ی خو یان نین، چییان پی بگوتری، وا ده لّین، فیرعهون پی شی قسه یه کی کردوه، وهك لی ره دا هاتوه، ئه وانیش وهك له سووره تی (الأعراف) دا هاتوه، دووباره یان کردۆتهوه، ئه مه ش تیگگیران (تناقض) نیه، به لکو قسه که له بنه ره ته وه له لایه ن فیرعه ونه وه کراوه: ﴿قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ﴾، لی ره دا ئه سلی به سه ره اته که ده گپ رته وه، قسه که له کی وه سه رچاوه ی گرتوه؟ قسه که هی فیرعهون بووه.

به لام له سووره تی (الأعراف) دا که ده فه رموی: ﴿قَالَ الْمَلَإُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ﴾، یانی: دوا ی ئه وه ی فیرعهون وایگوتوه، قسه رۆشتووانی گه لی فیرعهونیش هه ر هه مان قسه ی فیرعهون دووباره ده که نه وه، وهك تووتی (ببغاء).

(٦)- ﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ﴾، ده یه و ی له سه ر زه مینی خو تان، به هوی جادووه که یه وه، ده رتان بکات، هه لبه ته ئه وه درۆیه کی گه وره بووه، چونکه مووسا علییه نه هاتوه بلی: وه ده رتان ده نیم، یا خود شهریان پی بفروشی، هی زیکی وای نه بووه!! به لکو فه رموویه تی: هیدایه ت و به رنامه ی خوام هی ناوه و لیم وه ربگرن، ئنجا که وه ری ناگرن، لانی که م ئه و گه له سته مدیده یه ی من با له گه لم بین و، چیدی که له ژیر چه نگال و پۆستالی و ئیوه دا نه چه وسیت رینه وه.

(٧)- ﴿فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾، فیرعهون به کوړو مه جلیسه که ی ده لی: فه رمانتان به چییه؟ دیکتاتۆر و حوکمرانه خو سه پینه کان هه روان، کاتیک لیان ده قه ومی، زۆر خاکی ده بن، زۆر خو به که مگر ده بن، ئه گه رنا ئه و فیرعهونه ی که لی ره دا، له به رانه ر هه ردوو

بەلگەكەى مووسادا ﷺ بە دەورو بەرەكەى خۆى دەلئ: فەرمانتان بەچییە؟ ھەر ئەو فیرعەونەىە كە لە سوورەتى (النازعات) دا خواى پەرورەدگار لئى دەگیرتەووە كە گوتووێت: ﴿ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴾ (۴۴). ئنجا ئایا پەرورەدگارى ھەرە بەرز، چۆن بەدەورو بەرەكەى خۆى دەلئ: فەرمانتان بەچییە؟

بەلام ئەو دىكتاتورو ھۆكمرانە ھۆسەپپانە ھەر وان، كاتىك لئیان دەقەومئ، زۆر خاكى دەبن، بەلام كاتىك ھاتیانە، زۆر لە كەولئى خویان دەردەچن و كە نەھاتیان بوو، زۆر تئ دەشكئن و خراپ دەرووخئ!

بەلام ئینسانى ئیماندار وانى، نە لە ھاتدا لەخۆى باى دەبئ، نە لە نەھاتدا ناوئمئ دەبئ، ھالەتئكى ھاوسەنگ و ئاسایى ھەى.

ئنجا با بزائىن قسە پۆشتووانى دەورو بەرى فیرعەون، بریار بەدەستان، ئەوانەى كە پئیان دەگوترئ: (ملاً) ^(۱) كە قسەیان لئ وەرەگیرئ و، گویان بۆ دەگیرئ، چى دەلئن؟

۸- ﴿ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ ﴾، گوتیان: خۆى و براىەكەى دوابخە.

(الإرجاء: التأخير، في الأصل: أَرْجَاهُ) (أَرْجِهْ) ئەصلئى خۆى (أَرْجَاهُ) ه، (الإرجاء) یانى: دواخستن، (أَرْجَأَ، يُرْجَى، إِرْجَاءً، فَهُوَ مُرْجَى) مورجئئە بۆیە وایان بئ گوتراو، چونكە كەدەوہیان لە ئیمان دواخستە.

بۆى پئشنیار دەكەن دەلئن: خۆى و براىەكەى سزا مەدەو دوايان بخە، یانى: جارى لئپرسینەوہیان لەگەلدا مەكەو سزایان مەدە، بە حیساب زۆر لەخۆرادیتوون و دەتوانن سزایان بدەن!

۹- ﴿ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴾، كۆكەرەوانیش بە شاراندا بنئیرە، (المَدَائِنِ: جَمْعُ مَدِينَةٍ، وَكَذَلِكَ الْمَدْنُ)، (المَدَائِنِ) كۆى (مدینە)یە (حاشرین) یش كۆى (حاشر) ه، واتە: كۆكەرەوہ، واتە: كۆكەرەان بە شاراندا بنئیرە.

(۱) ملاً: دَل و چاوپرەران: سال و ھەییەت

(۱۰) ﴿يَا تُؤْكِبُ كُلَّ سَحَابٍ عَلِيمٍ﴾: ھەموو جادوو گەریکی زۆر زاناو شارەزات بو بێن، لە سوورەتی (الأعراف) دا دەفەرموی: ﴿يَا تُؤْكِبُ كُلَّ سَحَابٍ عَلِيمٍ﴾ جادووگەری زانا، لێرە دەفەرموی: (سَحَابٍ) دیارە و پێرای ئەوێ پێشی، ئەمەشیان گوتو: (سَحَابٍ) کە پێژگە یزێدەرۆیی (ساحر)ە، یانی: زۆر جادووزان و شارەزا.

(۱۱) ﴿فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾: ئنجا جادووگەرەکان بو ژوانگە ی پۆژیکی زانراو، کۆکرانەو، (مِيقَاتِ) بە کوردیی ژوانگە، (المِيقَاتِ: المَوْعِد، الزَّمان المَحْدَد، المكان المَحْدَد) دەگوتری (مواقیت الحج) ئەو شوێنانە ی یاخود، ئەو کاتانە ی کە حەجیان تێدا دەکری، زانایان دەلێن: مِيقَاتِ کاتی ھەیە، مِيقَاتِ شوێنی ھەیە، بە کوردیی: ژوانگە، واتە: ئەو کات و شوێنە ی کە دیارییکراون.

کە دەفەرموی: بە شاراندا، چارەران، کۆکەرەوان بێرە، ھەموو جادووگەریکی زۆر جادووگەر زەبەر دەست و شارەزا بێن، ئەو ھەموو قرتێراو کە: کۆکەرەوانی ناردن و، بە شاراندا چاریان داو، حالیان کردن، ئەو ھەموو دەپێچیتەو ھەو یە کسەر دەفەرموی: ﴿فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾ تەنیا شوێنی مەبەست باس دەکات و، پێویست ناکات وردەکارییەکان ھەموویان باس بکات، چونکە جێی مەبەست و گەنگ ئەو ھەو یە کە: ھەموو جادووگەرەکان کۆکرانەو لە ژوانگە ی پۆژیکی زانراو دا.

(۱۲) ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ﴾: ھەر ھەو بە خەلکیش گوترا: ئایا تێو کۆبوونەتەو؟

(۱۳) ﴿لَعَلَّآ نَبْعُ السَّحَرَةَ﴾: بە لکو بەدوای جادووگەرەکان بکەوین.

(۱۴) ﴿إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ﴾: ئەگەر ئەوان زāl بن.

واتە: خەلک لە گەل زāl بوواندان، با جادووگەریش بن! بەو مەرجە لە گەل یانندان، کە زāl بن، ئەو بە زۆری لۆژیکی خەلک و جەماوەرە، کە حالی

نەبووبىي و خاوەن مەبدە نەبى، ئەگەر لەسەر مەزھەبى دىكتاتورو حوكمپرانە
خۆسەپىنەكان بى، بەو شىۋەيە، كى لەسەرەوە بى، لەگەل ويىە، كى زال بى،
لەگەل ويىە، كى پارەى لە لایى، لەگەل ويىە، كى دەستەلاتى ھەبى، لەگەل
ويىە، بەداخەو! خەلك و جەماوەر، مەگەر عەقل و دليان بە ھىدايەتى خوا
رۆشن بوويىتەو، ئەگەرنا زۆربەيان بەو شىۋەيەن.

بۆيە من پەندىڭم ھەيە دەلىم: [خەلك و جەماوەر وەك سەماوەرە، كى
ئاگرى بداتە بەر، بۆى دەكۆلى]، ھەلبەتە خەلك و جەماوەرېك كە ھىدايەتى
خوایان پى نەگەشىتبى، بەلام خەلك و جەماوەرېكى عەقل ھۆشیاری، دل بیدار،
نەخیر، تەماشاناكات: كى لەسەرئیهو، كى دەولەمەندەو، كى پارەى ھەيەو،
كى دەسەلاتى ھەيە، كى دەتوانى بكوژى و بېرى؟ تەماشادەكات، ھەق لە
كۆیە؟ بەلام تاكو خەلك دەگاتە ئەو ئاستەو ئاوا ھۆشیار دەبیتەو، كارى دەوئى!

مه سه له ی پینجه م:

هاتنی جادوو گهره کان بو لای فیرعه ون و، داوای خه لات و بهرات کردنیان له فیرعه ون و، گفت پیدرانیان له لایه ن فیرعه ونه وه و، فریدانی گوچان و په ته کانیان و، سویند خواردنیان به عزیزه تی فیرعه ون، یاخود گوتنیان: که به عزیزه تی فیرعه ون ئیمه زال ده بین، هاویشتنی مووساش علیه السلام بو گوچانه که ی و، قووت دانی گوچانه که ی مووسا علیه السلام که بوته حه زیاو نه ژدیهایه ک، بو ههرچی گوچان و په تی جادوو گهره کانه و، بپروا هینانی جادوو گهره کان و، ههره شه کردنی فیرعه ون لیان، که به خراپترین شیوه بیانکوژی و، بیباکیی دهر برینی جادوو گهره کان، دوا ی نه وه ی پروایان هیناوه:

خوا ده فهرموئ: ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَنَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ (۴۱) قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۴۲﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿۴۳﴾ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعَصِيَّتَهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿۴۴﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿۴۵﴾ فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِجِّدِينَ ﴿۴۶﴾ قَالُوا ءَأَمَّنَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۷﴾ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿۴۸﴾ قَالَ ءَأَمْسَئِرُ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ نَعْلَمُونَ ﴿۴۹﴾ لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَأَصْلَبَنَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۵۰﴾ قَالُوا لَا صَبْرَ لَنَا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿۵۱﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَن كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۲﴾

شیکردنه وه ی ئهم ئایه تانه، له بیست، برگه دا:

- (۱) ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾ کاتیک که جادوو گهره کان هاتن (ه لای فیرعه ون).
- (۲) ﴿قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَنَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ به فیرعه ونیان گوت: ئایا ئیمه پاداشت و کریمان ده بی ئه گهر زال بووین؟ له سووره تی (الأعراف) دا ده فهرموئ: ﴿إِنَّا لَنَأَجْرًا﴾ (۱۱۳) لیره دا به شیوه ی پرسیار: ئایا ئیمه پاداشتمان هه یه، هه لبه ته له ویش

دەگونجى بەشيۋەى پرسیار بخوینریتەوہ: ﴿إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا ۖ﴾؟ ئایا ئیمە کرى و پاداشتمان ھەيە؟ ﴿إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ ئەگەر ئیمە زال بووین.

۳- ﴿قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ (فیرعەون) گوتى: بەلى: ئیوہ ئەگەر وا بکەن لە حالیکى وادا، لە زۆر وەنیزیکخراوانیش دەبن، لە سوورەتى (الأعراف) دا دەفەرموى: ﴿قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾، واکەیان ھەریەکە.

بەلام خوا ﷻ بەپى سىاق و کەش و ھەواى گیرانەوہى بەسەرھاتەکەو، ئەو باروودۆخە کە بۆ پیغەمبەر و ﷺ ھاوہلانى لە ئارادا بوو، لە کاتى دابەزینی قورئاندا، بەپى ئەو و شەيەك کەم دەکات، زیاد دەکات، تەعبیریک دەگوێرێ، بەلام ھەمان ئیوہ پرۆکە.

۴- ﴿قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ﴾، مووسا پى فەرموون: ئەوہى فری دەدەن، فری بدەن، ئەوہى ئامادەتان کردوہ بۆ جادوو کردن، بە حیساب لەسەر ئەو بناغەيە کە ئەوہى مووساش ﷺ جادوویە، بۆيە فیرعەون جادوووگەرى ھێنان، ئنجا مووسا ﷺ کە تەماشای کردوہ گوچانیان بەدەستەوہن و، پەت و گوریسیان بەدەستەوہن، بۆ ئەوہى جادووویان پى بکەن، فەرموویەتى: ئەوہى بە دەستتانەوہیەو دەتانەوێ فری بدەن، فری بدەن، ئەوہى دەتانەوێ فریدەرى بن، فری بدەن.

۵- ﴿فَالْقُوا جِبَاهَهُمْ وَعَصِيَّتَهُمْ﴾، پەتەکانیان و گوچانەکانیان فریدان، (جِبَال) کۆى (حَبَل) ھو (عَصِي) کۆى (عَصَى) یە، واتە: ھەرچی پەت و گوریس و، ھەرچی گوچانەکانیان بوون، فریاندان.

۶- ﴿وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ﴾، گوتیان: بە ھۆى عیززەتى فیرعەونەوہ، بە دنیایی ھەر ئیمە زال بووانین.

لیرە دا (ب) ی ﴿بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ﴾:

أ- دەگونجى: (باء السَّبْبَةِ) بى، یانى: بە ھۆى عیززەتى فیرعەونەوہ، ئیمە زال دەبین.

ب- دەشگونجى: (باء القسم) بى، واتە: سۆيىد بە عىززەتى فىرەھون، ئىمە زال دەبىن.

ج- دەشگونجى ئەم (ب) بۇ (تَيْمَن) بى، واتە: بە ھۆى موبارەكى عىززەتى فىرەھونەھ، پىت و پىزى عىززەتى فىرەھونەھ، ئىمە زال دەبىن، چونكە ئەوانە پىيان وا بوو ھوكمپرانان پەرستراون، پەرورەدگارن، موبارەكن، جيان لە مروڤ، ھوكمپرانەكان خويان وا وئنا كردوھ، خەلكىكى زۆرىش پىيان چەواشە بوون و وایان زانیوھ: ئەوان شتىكى دىكەن و موبارەكن، پىروژن!

زۆرجاران كۆلكە عەلمانىيەكانى ولاتى خۇمان، كە ئىسلام قىياس دەكەنە سەر ئىوكپراسىي پۆژئاوا، دەلین: لە ئىسلامدا بەرپرس و ھوكمپران، موقەددەسە، بەلام عەلمانىيەت دەلین: دەبى پىروژى لى داپرنى! بەلام لەراستىيدا ئەوھ لە ئىوكپراسىي پۆژئاوا و ابووھ، كە عەلمانىيەتىش لەكاردانەوھى ئەو ئىوكپراسىيەدا سەرى ھەلدا، لە ئىوكپراسىي پۆژئاوايى دا، كە عەلمانىيەكانى ئىمە بەوئى سەرسام (مُعْجَب)ن، لەوئوھ بە پىروژ گرتنى دەستەلاتداران سەرى ھەلدا، بەلام لە ئىسلامدا ھەرگىز نەك ھەر ھوكمپرانانىك كە لەجى پىغەمبەرانن (عليهم الصلاة والسلام)، بەلكو پىغەمبەرانىش خويان بەپىروژ نەگرتوھ، ئەوھتا پىغەمبەر ﷺ خوا پىي دەفەرموئ: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ (الكهف، واتە: بلین: من تەنیا مروڤىكم وەك ئىوھ، بەس وەحىيم بۇ دى، واتە: جىايىم لەئىوھ تەنیا ئەوھىە كە خوا پەيامم بۇ دەئىرى، ئەگەرنا منىش وەك ئىوھ بەشەرم، مروڤم، پىغەمبەر خۆى بە پىروژو پاك و موقەددەس نەزانیوھ.

لە راستىيدا لە ئىسلامدا ھوكمپرانان مروڤن، وەكىلى خواش نىن، وەكىلى خەلكن، نوئەرى خەلكن، خەلك دایاندەنى و خەلك لىيان دەپرسىتەوھو، خەلك چاودىرييان دەكات، خەلك بۆى ھەيە لاشيان بەرى، لە ئىسلامدا ئاوايە و، ھەركەس دەستەلاتداران و ھوكمپرانان بە پىروژ و پاك و بەبى گوناھو ھەلە دەگرى، بەھەلەداچوويە و، پەفتارەكەى بە ئىسلام نامۆيە، بەپىروژگرتنى ھوكمپرانان ھىچ پەيوەندىي بە ئىسلامەوھ نىە.

تستاش به داخه وه عه مانیه کان به قسه وا ده لئن - که حوکمرانان پیروژنین -، که چی ئیمه ده بینین: حیزبه عه مانیه کان و پژیمه عه مانیه کان، ئه و که سانه ی ده بن به سه روک و حوکمرانیان، ئه گهر به قسه ش نه یلئن، به کرده وه به پیروژ به بی هه له له قه له م ده درین و، قبول ناکه ن که س ره خنه یان لئ بگری، پژیمه عه مانیه کان له و بواره دا زور زه قن و حیزبه عه مانیه کانیش زور دیارن.

ئجا به داخه وه ئیستا له هه ندیک له ولاتانی مسولماننشیندا، هاتوه: مه لیک زاتیکی موقه دده سه (لا تَمُسْ) له سه رووی ره خنه وه یه!! که له راستیدا ئه مه هه مان ئیوکراسیی پوژئاوایه، ههروه ها له لای زوریک له شیعانیس مه سه له ی (ولی فقیه) که له سه رووی ده سه لاته کانی دیکه یه، ئه ویش دیسان هه ر شیوه یه که له دووباره کردنه وه ی حوکمی پاپایی، پاپا کاتی خو ی نوینه رو وه کیل و سیبه ری خوا بووه، به لام له ئیسلامدا، حوکمرانان نه نوینه ری خوان، به و واتایه که س نه توانی ره خنه یان لئ بگری، نه سیبه ری خوان، به لکو بهنده ی خوان و، ده بی پابه ندبن به بهرنامه و شه ریه ته تی خواوه، ئجا ره وایه تییان پی ده درئ.

ئجا با بزاین مووسا عليه السلام کاتی که ئه وان گوچان و په ته کانی خو یان هه لدا، چی کرد؟

(۷) - ﴿فَالْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ﴾، مووساش گوچانه که ی خو ی فریدا.

(۸) - ﴿فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾، [(ف) ی (فَإِذَا) بو به دوا داهاتن (تعقیب) ه]، واته: یه کسه ر دوا ی ئه وه ی فریدا، هه رچی هه لیانه سته بو، هه مووی قووتدان و هه لیلووشین.

(إِذَا) لیره دا (فُجَائِيَّة) یه یانی: یه کسه رو کت و پی، هه رچی که هه لیانه سته بو، هه مووی قووتدان، (تَلْقَفُ) یانی: (تَبْلَعُ) (تَلْقَفُ) بریتیه له وه رگرتنی شتیک به ده ست، یان به زار به خیرایی و به کارامه یی، ﴿مَا يَأْفِكُونَ﴾ (مَا) لیره دا (موصولة) یه یانی: (الَّذِي يَأْفِكُونَ) ئه وه ی که هه لیانده به ست، ئه و درو یه ی که هه لیانده به ست، بویه ش خوا ناوی لیناوه: (إِفْك) چونکه جادوو زیاتر بریتیه له

هەلخەلە تاندنی چاوی خەلک و هەستەوهره کانی خەلک، ئەو گۆچانە ی مووسا بۆتە ئەژدیهايهك، بۆتە هەزیاو ماریکی گەورەو، هەرچی پەت و گۆچانی ئەوانە، کە بەحساب وەك مار دەجووڵین لەبەر چاوی خەلک، هەموویانی قووتداون، لە شوێنێکی دیکەدا دەفەرموێ: ﴿فَإِذَا جَاءَهُمْ وَعَصِيَتْهُمْ يَحْيَلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ طه، ٦٦﴾، واته: بە هۆی جادووی جادووگەرەکانەو، وا دەهاته بەرچاوی و، وای دەزانی دەپۆن، هەندێک لە زانایان دەڵێن: جیوهیان تێکردوون، بەهەر حال وا هاتۆتە بەرچاوی، کە ئەو گوریس و گۆچانانە، دەپۆن و مووساش عليه السلام ترسی لێ نیشتو، کە خەلک پێیان هەلخەلەتی: ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ طه، ٦٧﴾، بەلام دواوی خوا دڵیای کردەو لە سەرکەوتن: ﴿قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ طه، ٦٨﴾ ﴿وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كِيدٌ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ طه، ٦٩﴾، گوتمان: نەترسێ بە دڵنیایی تۆ لە سەری، ئەوێ بە دەستی راستتەو هیه فری بده، هەرچی ئەوان بە کارامهیی دروستیان کردو، هەمووی قووت دەدا، چونکە ئەوێ کردوویانە فێلی جادووگەرەو، جادووگەریش لە هەر جێهەوێ بێ، سەرفراز نابێ.

ئنجای جادووگەرەکان کە ئەوێان بینی:

(٩)- ﴿فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ طه، ٧٠﴾ جادووگەرەکان بەسەجدەدا خران.

وەك بێ ئەوێ ویستی خۆیانی تێدابی، بەسەجدەدا خران، (فَأَلْقَى) کەوتیان، ئەمە لەبەر ئەوێ زۆر سەرسام بوون و کەوتوونە ژێر کاریگەری، وەك ویست و بژاردە ی خۆیانیان لەدەست دابی.

(١٠)- ﴿قَالُوا أَمَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ طه، ٧١﴾ گوتیان: بڕوامان بە پەروردگاری جیهانیان هین، پەروردگاری جیهانیان، کێه؟

(١١)- ﴿رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ طه، ٧٢﴾: پەروردگاری مووسا و هاروون، بێگومان خوا پەروردگاری هەمووانە، بەلام پەروردگار یانی: خاوێ و مشوورخۆرو سەرپەرشتیار، ئنجای پەروردگاری

و مشوورخوړی و سهرپهرشتیاری خوا، بو ټو دوو بهندهیهی خوۍ که ناردوونی بو لای ټو فیرعهون و دارو دهسته ستمکاره، به باشتین شیوهی دهرکهوتوه.

ئجا لیړه دا فیرعهون دهستهو ټهژنو دانانیشی و، دهبی شتیکی دیکه بلې، پیشی که لهرووی به لگهوه تیشکا، هاته سهر به کارهینانی زمانی زبرو ههپره شه، دواپی جادووی به کارهینا، جادووگه ره کانیش پروایان هینا، لهویشدا تیشکا، ئجا چی بلې؟

(۱۲) - ﴿ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ ﴾: گوئی: ئایا پرواتان پیهینا، بهر لهوهی مؤلهتتان بدهم؟ دهلې: ﴿ آمَنْتُمْ لَهُ ﴾: نالې: (آمَنْتُمْ به) له شوینیکی دیکه دهلې: (آمَنْتُمْ به)، به لام لیړه دهلې: ﴿ آمَنْتُمْ لَهُ ﴾: ئایا بووی پرواتان هینا، بهر لهوهی من مؤلهتتان بدهم؟ فیرعهون و حوکمرانه خو سه پینه کان، نهك ههر ریگا به ئازادی بیروپا دهربرین نادهن، بگره ریگا به ئازادی بیر کردنه وهش نادهن، واته: چوڼ قه ناعهتتان بهوه هات که مووسا پیغه مبهری خوایه، بهر لهوهی من مؤلهتتان بدهم؟ دهبی عه قلتان دهبی قفلی منی له سهر بی و به کیلی من بکریته وه، ئجا بو تان ههیه قه ناعهتتان بگوړن!! بهلې فیرعهونه کان وا بیر ده که نه وه، که خه لك نهك بوی نیه شتیك بلې، ټهوان به دلیان نیه، به لکو بوی نیه بیریش له شتیك بکاته وه، که به دلیان نیه!

بیستوومانه کاتی خوۍ له سهردهمی پژی می گوړ به گوړی سه ددامدا، هی و هه بووه خه ونیکی بینیه، دواپی بیستوویانه ته وه و خه ونه که یان به دل نه بووه، لییدان داوه!

ههروه ها بیستوومه ټه و حیزبانیهی خو شمان جاری و هه بووه، که سیك خه ونیکی بینیه، به دلیان نه بووه، پیان گوتوه: چوڼ خه ونی و ده بینی و قسهی و ده که ی؟

(۱۳) - ﴿ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ﴾: [فیرعهون جادووگه ره کان تۆمه تبار دهکات و مووساش عليه السلام تۆمه تبار دهکات، دهلې]: به دلیانی مووسا ټه و گه ورهیه تانه که جادووی فیّر کردوون! به ته نکید فیرعهون بوخوۍ زور باشی زانیوه، ټه و جادووگه رانه

هی خوینی، له‌وانه‌یه مامۆستای تایبه‌تیان هه‌بووبی و خولی تایبه‌تیان هه‌بووبی، هه‌ر له‌خوڤا خه‌ك نابێته ساحیر، ئه‌وه‌ش زانستی‌كه‌و پێیستی به‌ كۆمه‌لیك فێركردن و مه‌شق و راهێنان هه‌یه، كه‌چی ئه‌وه ده‌لی، تاكو خه‌لكه‌كه هه‌لخه‌له‌تینی، ئه‌گه‌رنا ئه‌و جادووگه‌رانه هی تۆن و، هیناوتن له‌گه‌ل مووسادا (عليه‌السلام) پووبه‌پروویان بکه‌یه‌وه‌و به‌ره‌نگاری یه‌کدی ببنه‌وه، كه‌چی ده‌لی: ئه‌وه ئه‌و گه‌وره‌یه‌تانه جادووی فێر کردوون؟

(۱۴) - ﴿فَلَسَوْفَ تَعْمُونَ﴾ له‌مه‌ودوا ده‌زانن، ئه‌مه هه‌ره‌شه‌یه‌کی شیردراوه‌یه، كه‌ دوایی ته‌فسیری ده‌کات:

(۱۵) - ﴿لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ﴾ به‌دنیایی ده‌سته‌کانتان و لاقه‌کانتان، به‌پێچه‌وانه‌وه، ده‌بم.

﴿مِنْ خَلْفٍ﴾ یانی: به‌پێچه‌وانه‌وه: ده‌ستی راستان و لاقی چه‌پتان ده‌بم، راست و چه‌پ.

(۱۶) - ﴿وَلَأَصْلَبَنَكُمْ أَجْعِيثَ﴾ هه‌مووشان تیکرا هه‌لده‌واسم، له‌سێداره‌تان ده‌ده‌م، له‌ سووره‌تی (طه) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَأَصْلَبَنَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ﴾ (٧١) به‌قه‌ده‌کانی دارخورمایانه‌وه، هه‌لتان ده‌واسم، ده‌ستی راست و پێی چه‌پیان ده‌بم، هه‌لشیان ده‌واسی، تاكو خوینیان لی ده‌بم، كه‌ ئه‌وه خراپترین جووری كوشتنه‌.

(۱۷) - ﴿قَالُوا لَا ضَيْرَ﴾ گوته‌یان: زیانی نه‌یه، (الضَّيْرُ: والضَّرُّ مَعْنَى) هه‌ردووکیان یانی: زیان، (ضَارَهُ يَضِرُّهُ، وَضَرَهُ يَضِرُّهُ) واتایان وه‌ك یه‌كه، واته: (لَا يَضُرُّنَا وَعِيدُكَ) هه‌ره‌شه‌ی تۆ زیانمان لی نادات، (لا) لێره‌دا بۆ لابرده‌ی تیکرایه (لنفي الجنس) یانی: هه‌یج جوهره‌ زیانی‌که‌مان لی نادات، بۆچی؟

(۱۸) - ﴿إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ تێمه‌ گه‌راوه‌ین بۆ لای په‌روه‌ردگارمان و، ده‌چینه‌وه‌ بۆ لای په‌روه‌ردگارمان و پادا‌شتیشمان ده‌داته‌وه، بۆیه ئه‌و هه‌ره‌شه‌و كوشتنه‌ی تۆ بۆمان، زیانمان لی نادات، (مُنْقَلِبُونَ) یانی: (رَاجِعُونَ)، (الْإِنْقِلَابُ: الرَّجُوع)، یانی: مادام تێمه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ لای په‌روه‌ردگارمان، كوژرا‌مان، زیانی نه‌یه.

(۱۹)- ﴿ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا ﴾: ئیمە ئومیدمان وایە که پەروەردگارمان لە گوناھەکانمان بمانبورێ، ئەمە پوونکردنەوێ چۆنیەتی گەرانهوێکیانە بۆ لای پەروەردگاریان.

(۲۰)- ﴿ أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾: بە ھۆی ئەوێکیانە ئیمە یەكەمین بڕوادرانین، واتە: یەكەمین بڕوادرانین بە پیغەمبەرایەتی موسا و ھاروون (عليهما الصلاة والسلام) لە خەڵکی میسرو لە قیبتییەکان، ئومیدمان وایە خواي پەروەردگار لە بەرانبەر ئەوێدا، لە گوناھەکانمان بمانبورێ، کە تاكو ئیستا بەس جادووگەری و چەواشەکاریمان کردووە.

پاڤەیانەندنی مەکتەبی مەسئۇتە عەلی بایر

AliBapir

www.alibapir.com

پاڤەیانەندنی مەکتەبی مەسئۇتە عەلی بایر

لە تۆرە کۆمەڵایەتیەکان لەکەتات

بەس مەکتەب عەز مەسئۇتە عەلی بایر

پاڤەیانەندنی مەکتەبی مەسئۇتە عەلی بایر

AliBapir

www.alibapir.com

پاڤەیانەندنی مەکتەبی مەسئۇتە عەلی بایر

مه سه له ی شه شه م:

سروشکردنی خوا ﷺ بۆ مووسا علیه السلام که به شه و گه له که ی دهر باز بکات، شه و پو یان پى بکات، چونکه فیرعه ون و سو پایه که ی پاره دوویان ده نی، فیرعه ونیش جارچی به شاراندا ناردن، که له دژی گه لی مووسا خربنه وه، بۆ ریگرتن له هه لاتیان و، سه ره نجام دهر چوونی فیرعه ون و کۆمه له که ی، له و نازو نیعمه ته ی تیدا بوون و، بوونی به میرات بۆ گه لی ئیسرا ئیل:

خوا ده فه رموی: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِيٰ إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ﴾ (۵۲) فَأَرْسَلْ فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿۵۳﴾ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿۵۴﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَآِظُونَ ﴿۵۵﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَٰذِرُونَ ﴿۵۶﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّن جَنَّتِ وَعِیُونَ ﴿۵۷﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿۵۸﴾ كَذَٰلِكَ وَأَوْثَرْنَا بِهَا بَنِي إِسْرَءِیْلَ ﴿۵۹﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له نو بر گه دا:

(۱)- ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي﴾ (و) لێره دا بۆ بادانه وه (عطف) یه: سروشمان بۆ لای مووسا کرد که شه و پو بۆ به بنده کانم بکه، به بنده کان یانی: گه لی به نوو ئیسرا ئیل، ئنجا بۆچی شه و پو یان پى بکات؟

(۲)- ﴿إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ﴾ به دلنایی ئیوه پاره دوو نراو ده بن، واته: به دواتان ده که ون،

دیاره دوا ی ماوه یه کی زۆر که مووسا علیه السلام له گه ل فیرعه ون و دارو ده سه ته کهیدا خه ریک بووه، به لام هه ر نه هاتوونه ژێر بار، خوا ﷻ سه ره نجام وه حی بۆ مووسا ناردوه، که: به بنده کانم، به نوو ئیسرا ئیل دهر باز بکه له ده سه تی فیرعه ون و پو، وریاش بن ئه وان به دواتان ده که ون و پاره دوو تان ده نی، ئه وه ش بۆ ئه وه ی دوا یی که مووسا علیه السلام تووشی هه لو یستیک نه بی، چاوه روان نه کراو بی، پیشی خوا ئاگاداری ده کاته وه، که فیرعه ون بیه کان به دواتان ده که ون.

(۳) ﴿ فَارْسَلْ فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴾ تنجا فیرعهون به شاراندا کوکه ره وه کانی ناردن، (مَدَائِن) کووی (مَدینة) یه، (حَاشِرِينَ) کووی (حَاشِر) ه، فیرعهون جارچی کوکه ره وهی ناردن به شاراندا، چونکه نهو کاته وهک خاوهنی (التحریر والتنوير) دهلی: میصر چوارده شاری قهره باله غی لیبوون.

تنجا ئایا جارچییه کان چی به خه لک بلین؟

(۴) ﴿ اِنْ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴾، ئا نه مانه کوومه لیکی دابر دابری که من، یانی: نهو خه لکه ی له به ردهستی ئیمه رایان کردوه ده یانه ووی رابکه ن، خه لکه که کو بکه نه وهو جاربان به نیودا بدن: که نهوانه کوومه لیکی پچر پچری که من، (شِرْذِمَةٌ) دهلی: (الطَائِفَةُ: الْقَلِيلَةُ مِنَ النَّاسِ) خه لکیکی که م، هه ندی گوتوو یانه: (شِرْذِمَةٌ) که کویه که ی (شِرَازِم) یانی: خه لکیکی دابر دابری په راگه نده، یانی: که میشن و په راگه ندهو دابر دابریشن.

(۵) ﴿ وَانْتُمْ لَنَا لَغَاطُونَ ﴾، به راستی نهوانه بو ئیمه زور تووره که رو په سته کرن، ئیمه یان زور په سته کردوه، (غَاطِظ: اِسْمُ فَاعِلٍ، مِنْ غَاظَهُ)، الَّذِي هُوَ مِمْنِیْ اَغَاظَهُ اَي: جَعَلَهُ ذَا غَيْظٍ، واته: وایکرد زور (غَيْظ) ی بچیته دل، (غَيْظ) یش (أَشَدُّ الْغَضَبِ) زور تووره بوون، یانی: نهوانه ئیمه یان زور نار هه تکر دوه.

(۶) ﴿ وَاِنَّا لَجَمِيعٌ حَازِرُونَ ﴾، ئیمه ش توکمه یان و پیکه وهین و زوریش وریاین و زوریش ئاماده یان، خاوهنی هه موو پیداویستییه کی جه نگین، بویه با به دوا یان بکه وین و نه هیلین برؤن.

(۷) ﴿ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴾، {خوا ده فهرموی:} ئیمه نهوانان، {فیرعهون و دارو ده سته که ی و سوپایه که یمان} له نیو نهو باخ و بیستان و کانی و سه رچاوانه که تیان دا بوون، ده رمان کردن، دیاره له ووی باخی دار خورماو سه رچاوهو بیرو کاریزان، سازکردوون.

(۸) ﴿ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴾، [(الكنوز: الأموال المدخرة)] هه روه ها فیرعهونیه کان زور خه زنهو سه روه ت و سامانی له سه ریک که له که بوو و، جیگاو ریگایه کی زور چاکیان

هەبوو، (الْكَرِيمُ: النَّفِيسُ مِنْ نَوْعِهِ)، (كریم) ھەر شتێك كە لە جووری خویدا زۆر باش بێ، شوپىنى نىشتەجى بوونى زۆر باش و، پر نازو نىعمەتیان ھەبوو، ئىمە لەو ھەمووى، ھەدەرمان نان.

۹- ﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، ئاوا ھەر بەو شیوەیە {كە دەبى ھەر تەشبیە بکرى بەخۆیەو، ئەو ھەندە بە ھەجایی دەرمان کردن} و کردمانە میراتی بەنوو ئیسرائیل، ھەلبەتە بەنوو ئیسرائیل دوایی نەچوونەو ھەبوو میسر، ھەر چەندە ھەندیک لە زانایان وایانگوتو، بەلام یانی: ئەو ھى فیرعەونیەکان بەجیان ھىشت، شیوەی ئەو ھەمان کرد بە میرات و دامان بە بەنوو ئیسرائیل، ھەك مولكى خویان لە فەلەستین و شام.

هە نۆزە کۆمەڵە نەتەکان لە کەتانی
بە نەتەکان عێز مەکانەکانی ئێزەکانی

AliBapir

Google Play App Store

AliBapir

کەتانی

ئێزەکانی مەکانەکانی مەکانەکانی

www.alibapir.com

مهسه لهی چهوته م:

لیک وهدهرکه وتنی گه لی مووسا وعلیه السلام سوپای فیرعه ون و، ترس ریشتنی گه لی مووسا، دنیا بوونی مووسا وعلیه السلام له ریتمای خوا بویان و، دواتر گوچان لیسانی مووسا وعلیه السلام لهدهریاکه و، شق بوونی دهریا و، دهرباز بوونی گه لی مووسا و، نغرو بوونی فیرعه ون و سوپایه که ی:

خوا دهفه رموی: ﴿فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ﴾ ۶۰ ﴿فَلَمَّا تَرَا الْجَمْعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمَذْكُورُونَ﴾ ۶۱ ﴿قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ ۶۲ ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ ۶۳ ﴿وَأَرْزَلْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ﴾ ۶۴ ﴿وَأَنجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ﴾ ۶۵ ﴿ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ﴾ ۶۶ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ۶۷ ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ۶۸ ﴿

شیکردنه وهی ئه و ئایه تانه، له یازده برگه دا:

۱- ﴿فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ﴾ ئنجا ده مه و خوره لات به دوایان که وتن، واته: به دوایان که وتن و پیشیان گه یشتن، چونکه زور لیان نیزیک بوون، (تبع) یانی: به دوای که وت، به لام (أتبع) یانی: دوای که وت و پیشیگه یشت، له بهر ئه وهی زور لیان نیزیک بوون، وه ک پیان گه یشتن، وابوو، (مُشْرِقِينَ) یانی: ده مه و خوره لات، هه ندیکیش گوتوو یانه: (مُشْرِقِينَ) یانی: له لای روزه لات، چونکه مووسا و ئه وان پرووه و ده شتی سینا و به ره و ده ریای سوور رۆیشتوون، یانی: به ره و لای روزه لات رۆیشتوون.

۲- ﴿فَلَمَّا تَرَا الْجَمْعَانَ﴾ کاتی دوو کو مه له که لیک وهدهر که وتن: ئه وه سوپای فیرعه ون، ئه وه ش مووسا و گه له که ی به ده ست به تالیی ده رۆن، به پیاوو ئافره ت و مندال و هه موو شتی که وه، لیک وهدهر که وتن، (الترائي: تفاعل لأنه حاصل من الجانبين) (تراءي) (تفاعل) ه له (رؤية) وه، یانی: لیک وهدهر که وتن و، هه ر کامیکیان ئه وهی دیکه یانی بینی.

(۳) - ﴿ قَالَ أَصْحَبُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمَذْكُورُونَ ﴾، ھاوہلانی مووسا (گەلەکە ی) گوتیان: ئیمە گیراین، ئیمە دەمانگەن، (إِنَّا لَمُلْحَقُونَ) یانی: ئیمە پینگە یشتوواین.

(۴) - ﴿ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴾، (مووسا) ھەرمووی: نەخیر، من پەرورەدگارم لەگەڵم دایەو ریتماییم دەکات، (كَلَّا: الْكَلِمَةُ رَدْعٌ، رَدَعَ بِهِ مُوسَى ظَنَّهُمْ) (کلا) بەرچەرچدانەوہی گومانەکە ی ئەوانە، نەخیر، ھەرگیز وانیه، چونکە پەرورەدگارم لەگەڵمدایە، رینگام پیشان دەدات، چی بکەم؟

(۵) - ﴿ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ﴾، ئنجا سروشمان کرد بۆ لای مووسا، کە بە گوچانەکەت لە دەریاکە بدە، واتە: دەریای سوور، کە ئەو کاتە (بەر القلزم) ی پینگوتراوہ.

(۶) - ﴿ فَأَنفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴾، یەكسەر دەریاکە شەق بوو، ئنجا ھەر پارچە یەك لە دەریاکە، وەك چیا یەكی مەزن دەركەوت.

(فِرْقٍ) یانی: (الجزء المَفْرُوق مِنْهُ) ئەو پارچە یەكی کە لێی جیا بۆتەوہ، (الطَّود) یش یانی: (الجبل)، وەك چیا ی مەزن، زانایان دەلێن: دەریایەكە بۆتە دواز دە (۱۲) دالان، نەك ھەر یەك دالان بێ، بەلكو لە دواز دە شوینەوہ قلیشاوہ بوو تە دواز دە دالان، بۆ ئەوہی دواز دە ھۆزەكە ی بەنوو ئیسرا ئیل پێیان دا بڕۆن.

(۷) - ﴿ وَأَرْزَلْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ ﴾، دوا یی ئەوانی دیکە شمان وەنیزیک خستن، واتە: فیرعەون و سوپایەكە ی.

(۸) - ﴿ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴾، دوا یی مووسا و ئەوانە ی لەگەڵیدا بوون، تیکرپایامان دەرباز کردن.

(۹) - ﴿ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴾، دوا یی ئەوانی دیکە مان خنکاندو نغرومان کردن، دوا ی ئەوہی دواکە سی کۆمەلێ مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ لە دەریایەكە دەرچوون و، دواکە سی سوپایەكە ی فیرعەونیش ھاتنە ئێو ئەو دالانەوہ، دەریا وێك کەوتەوہ.

ئىنجا خوا ﷺ دەفەر موۋى:

(۱۰) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، بەراستىيى لەو ھەدا بەلگەيەكى مەزن ھەيە، بەلام زۆربەيان بڕوادار نىن، زۆربەي ئەو خەلگەي پۆزگارى پىغەمبەرى خوا، يان مەروفايەتي بەگشتىي.

(۱۱) ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَھُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بە دۇنيایيەو ھەش بەس پەورەردگارت زۆر زالى بالادەستى بەبەزەيیە.

واتە: ئەو بەلگەيە لەسەر راستىيى خوا بەيەگگرتن و، راستىيى پىغەمبەرايەتي، خواش زالى بالادەستە لە بەرامبەر دوژمنان و ناحەزانی داو، مېھرەبان و بە بەزەيىشە بەرانبەر بە دۆستەکانى.

با کوټايى ئەم دەرسەمان بەبەسەرھاتىک بىننىن کە (القرطبي) لە تەفسیرەکەي خۆي (الجامع لأحكام القرآن)^(۱) دا، ھىناويەتى:

قەيسى کوپى حەججەج گوتوويەتى: کاتىک ميسر ئازاد دەکرى، خەلگەکەي دىنە لای ەمەرى کوپى عاص، ئەو دەبىتە والىي ميسر، کاتىک مانگى (بەئونە) دى، لە مانگەکانى قىبتيەکان کە ساليان پى ئەژمارکردوون، پى دەلین: ئەي سەرۆک! ئەم پووبارى نیلەي ئیمە، عادەتیکى ھەيە کە ھەتا ئیمە ئەو پەچاو نەکەين، ئاوى نیل ھەلئاستى و بەرز نايیتەو، ئەويش دەلئى: چيە؟

دەلین: کاتىک کە دوازە شەو تیدەپەرن لەم مانگى (بەئونە) دەبى ئیمە بىننىن کچیکى گەنج لە مالى بابى بى، باب و دايكى رازى بکەين، پارەيان بدەينى و رازيان بکەين، ئىنجا بىننى ئەو کچە پرازينىنەو بە جوانترین خشل و باشتەين پۆشاکى لەبەر بکەين، دوايى بە زیندوويى فریى بدەينەو ئیو پووبارى نیلەو، بۆ ئەو ھەي ئەو پووبارە قەناعەتى بىت و بۆمان ھەلئى!

عەمرى كوپرى عاص دەللى: ئەو لە ئىسلامدا ناگونجى، ئىسلام ئەو شتانەى
پېش خوۋى دەسپىتەو، دوايى عەمرى كوپرى عاص نامەيەك دەنووسى بۆ
عومەرى كوپرى خوتتاب خوا لىلى رازى بى و ئاگادارى دەكاتەو.

عومەر كە خەلىفەى مەسولمانانە دەللى: شىكى چاكت كەردە، ئەو ەت
نەكەردە، ئەمە عادەتتىكى نەفامىيە، دوايى عومەرى كوپرى خەتتاب خوا لىلى
رازى بى، نامەيەك دەنووسى بەم شىوہى:

{مَنْ عَبْدُ اللَّهِ عُمَرُ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى نَيْلِ أَهْلِ مِصْرَ، أَمَّا بَعْدُ ... فَإِنَّكَ إِنْ كُنْتَ
إِمًّا تَجْرِي مِنْ قَبْلِكَ، فَلَا تَجْرِي، وَإِنْ كَانَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ هُوَ الَّذِي يُجْرِيكَ، فَتَسْأَلُ
اللَّهُ أَنْ يُجْرِيكَ}.

واتە: لە بەندەى خوا فرماندەى پروادارانەو عومەر بۆ پروبارى نىل! دواى
ستایشى خوا، ئەگەر بۆ خۆت تاكو ئىستا رۆىشتووى، ئەو مەرپۆ، بەلام ئەگەر
خوای تاكى ملىكەچكەر توۋ پرواندەو، ئەو داوا لە خوای تاكى مل پىكەچكەر
دەكەين، بترۆينى.

پى دەللى: كاغەزەكە فرى بدەنە نىو پروبارى نىلەو، ئنجا كە نامەكەيان
فرىدايە نىو پروبارى نىل، پروبارى نىل ەلەسا، ئەو عادەتەش كە لە مىسر باو
بوو، ئەو عادەتە نەفامىيەش خەلكەكە لى دەرباز بوون.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

www.alibapir.com

پیناسہی نهم دہرسہ

نہم دہرسہمان ثایہ تہکانی: (۶۹ - ۱۰۴) دہگری تہ خوئی، لہو سی و شہش (۳۶) ثایہ تہدا، بیست و یہک (۲۱) ثایہ تیان تابیہ تن بہ گوشہ یہک لہ بہ سہرہاتی ٹیبراہیم علیہ السلام و پازدہ (۱۵) ثایہ تیشیان باسی سہرہ نجامی پر خیر و خوشی پاریزکاران بہ کورتیی و، بہ دریژیش باسی سہرہ نجامی شوومی بیروایان و ہاوبہش بوخوا دانہ رانن، کہ لہ پوژی دوا پیدا زور ژیان دہ بنہوہ، بہ لام بی سوود دہ بی.

﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِم نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ۖ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ۖ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظُلُّ لَهَا عَتِقِينَ ۖ قَالِ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ۖ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۖ قَالِ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ۖ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ۖ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ۖ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ۖ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ۖ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ۖ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ۖ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ۖ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ۖ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ۖ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۖ وَاعْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِحِينَ ۖ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ۖ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۖ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۖ وَأَزَلَفْتِ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ ۖ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ۖ وَقِيلَ لَهُمْ أَنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۖ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصُرُونَ ۖ فَكُفُّوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ۖ وَجُنُودُ

إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾
 إِذْ نُسَوِّكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا
 صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ قُلُوا أَنْ لَنَا كَرَّةٌ فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعَزُّ الرَّحِيمِ ﴿١٠٤﴾

مانای دهقاو دهقی نایہ تہکان

{ہہروہا ہہوالی (بہسہرہاتی) ئیپراہیمیان بہسہردا بخوینہوہ ﴿٩٥﴾ کاتیک بہ بابی و گہلہکھی گوت: ئہوہ چییہ (لہ جیاتی خوا) دہیہرستن؟ ﴿٩٦﴾ گوتیان: بتانیک دہیہرستین، پوژئی بہدہم پہرستنہوہ لہگہلیانین ﴿٩٧﴾ (ئیپراہیم) گوتی: ئایا کاتیک (لییان) دہپارینہوہ، دہبیستن؟ ﴿٩٨﴾ یان ئایا سوودتان پی دہگہیہنن؟ یان زیانتان لیدہدہن؟ ﴿٩٩﴾ گوتیان: بہلکو (بہلگہمان ہہر ئہوہیہ کہ) باب و باپیراغان دیوہ، ہہر وایان کردوہ ﴿١٠٠﴾ (ئیپراہیم) گوتی: ئہو (شت)انہتان دیوہ کہ دہیانپہرستن ﴿١٠١﴾ خوٹان و باب و باپیرانی پیشووتان ﴿١٠٢﴾ بیگومان ئہوانہ (ہہموویان) دوژمنن، جگہ لہ پہروہردگاری جیہانیانن ﴿١٠٣﴾ ئہو کہسہی وہدیہیناوم، ہہر ئہویش رینماییم دہکات ﴿١٠٤﴾ ہہروہا بہس ئہو خواردن و خواردنہوہم پیدہدات ﴿١٠٥﴾ کاتیکیش نہخوش بم، بہس ئہو چاکم دہکاتہوہ ﴿١٠٦﴾ ہہروہا ئہو کہسہی دہممرینن، دواپی زیندووم دہکاتہوہ ﴿١٠٧﴾ ہہروہا ئہو کہسہی بہتہمام پوژئی سزاو پاداشت لہ گوناہہکمہ ببووری ﴿١٠٨﴾ پہروہردگارم! حیکمہتم پی بہخشہو، بہ چاکانہوہ پہیوہستم بکہ ﴿١٠٩﴾ ناوبانگی باشیشم بہ نیو ئہوانی دیکہدا بلاوبکہوہو ﴿١١٠﴾ لہ میراتگرانی بہہشتی پر لہ نازو نیعمہتم بگیپروہ ﴿١١١﴾ لہ بابیشم ببوورہ، بیگومان ئہو لہ گومرایان بوو ﴿١١٢﴾ پوژئی کہ (مروّفہکانیش) زیندوو دہکریئہوہ، شہرمہزارم مہکہ ﴿١١٣﴾ ئہو پوژہ کہ

نەسامان و نە کورپان سوود ناگەيەنن (بە خواوەنەکانیان) ﴿۸۸﴾ مەگەر کەسێک بە دلێکی ساغەووە ھاتییتە خزمەت خوا ﴿۸۹﴾ (ئەو پوژە کە جگە لە دلێ ساغ دادی کەس نادات) بەھەشتیش بو پاریزکاران نیزیك خرایەووە ﴿۹۰﴾ دۆزەخیش پێشانی بێمرادان دراو ﴿۹۱﴾ پێیان گوترا: کوان ئەو (شت)انەي ﴿۹۲﴾ جگە لە خوا دەتانیپرستن؟ ئایا سەرتان دەخەن، یان (لانی کەم) خوێان سەردەخەن؟ ﴿۹۳﴾ ئیدی ئەوان (پەرستراوەکان و پەرستەرە) بێ مرادەکان، ھەموویان لەویدا بەسەریکدا کەوتن ﴿۹۴﴾ ھەروەھا تیکرای سەربازەکانی ئییلیسیش ﴿۹۵﴾ ئنجا لە کاتیکدا کە پێکەووە دەمەقالێیان بوو ﴿۹۶﴾ گوتیان: بە خوا تێمە لە گومرايیەکی ئاشکراو پروون دا بووین ﴿۹۷﴾ کاتیك ئێوەمان لە گەڵ پەرورەدگاری جیھانیاندا یەکسان دەکرد ﴿۹۸﴾ تەنیا تاوانبارانیش تێمەیان سەرگەردان کرد ﴿۹۹﴾ (تێستاش) ھیچ کەسمان نیە لە تەکاکاران (تکامان بو بکات) ﴿۱۰۰﴾ ھەروەھا ھیچ برادەرێکی دڵسۆزو بەپەرۆشییشمان نیە ﴿۱۰۱﴾ خۆزگە جاریک (دەرفەت)مان ھەبوایە، تاكو لە پرواداران بین ﴿۱۰۲﴾ بێگومان لەوێدا نیشانیەکی مەزن ھەیە، بەلام زۆربەیان پروادار نین ﴿۱۰۳﴾ بە دلنایێ تەنیا پەرورەدگاریشت زالی میھرەبانە ﴿۱۰۴﴾.

له نۆڤە كۆمەڵانە تێبەكەن ئەمكە ئه‌ڵانێش

بەڵگەبازدنی مەكەلەبە ماموستا عەلی بابێر

فەیسبۆک

AliBapir

Google Play

App Store

QR Codes

فەیسبۆک

علي بابير/ AliBapir

YouTube

کەتەبە

بەڵگەبازدنی مەكەلەبە ماموستا عەلی بابێر

QR Codes

بەڵگەبازدنی مەكەلەبە ماموستا عەلی بابێر

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(فَنَظَلُّ): ده‌گوتری: (ظَلْتُ وَظَلْتُ: بِحَذْفِ إِحْدَى اللَّامَيْنِ، يُعَبَّرُ بِهِ عَمَّا يُفْعَلُ بِالنَّهَارِ) (ظَلَّ يَظُلُّ) ده‌گونجی بلی: (ظَلَلْتُ) و (ظَلْتُ) یه‌کێ له (لام) هه‌کانی لایری، (ظَلَّ) ته‌عبیری پێ ده‌کری له‌و کرده‌وه‌یه‌ی که به‌پۆژی ده‌کری، هه‌روه‌ک (بَاتَ) ته‌عبیری پێ ده‌کری، له‌و کرده‌وانه‌ی که به‌شه‌و ده‌کری.

(عَكِيفٍ): (العُكُوفُ: الإِقْبَالُ عَلَى الشَّيْءِ، وَمَلَاَزَمَتُهُ عَلَى سَبِيلِ التَّعْظِيمِ لَهُ، وَالْإِعْتِكَافُ فِي الشَّرْعِ: الإِحْتِبَاسُ فِي الْمَسْجِدِ عَلَى سَبِيلِ الْقُرْبَةِ)، (عكوف) بریتیه له‌وه که ئینسان روو بکاته شتێک و له‌گه‌ڵیبی به‌شی‌وه‌ی به‌مه‌زنگرتن، (إعتکاف) له‌زاراوه‌ی شه‌رعه‌دا بریتیه له‌مانه‌وه له‌: مزگه‌وت به‌مه‌به‌ستی له‌خوا نزیك بوونه‌وه.

(حُكْمًا): (الحُكْمُ والحِكْمَةُ: إِصَابَةُ الْحَقِّ بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ)، (حُكْم) لێره‌دا مه‌به‌ست پێی حیکمه‌ته، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که ئینسان هه‌ق بپێکێ له‌ رووی زانیاری و، له‌ رووی کرده‌وه‌یه‌وه، یان: به‌قه‌و به‌کرده‌وه هه‌ق بپێکێ.

(لِسَانَ صِدْقٍ): یانی: زمانی راستی (وَيُعَبَّرُ عَنْ كُلِّ فِعْلٍ فَاضِلٍ ظَاهِرًا وَبَاطِنًا، بِالصَّدْقِ)، به‌لام لێره‌دا (صدق) ته‌عبیری پێ ده‌کری له‌هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی چاک، که به‌پوهانه‌ت و به‌پنه‌هان چاک بێ.

(سَلِيمٍ): (أَي: مُتَعَرِّ مِنْ الْأَقَاتِ الظَّاهِرَةِ وَالْبَاطِنَةِ) (سليم) ئه‌وه‌یه رووت بێ و دووربێ له‌هه‌موو ده‌رده‌ پوهانه‌تی و په‌نه‌نه‌کان، دێک که نه‌خۆشی پوهانه‌تی و په‌نه‌نایی تیدا نه‌بێ، به‌کوردیش ده‌لێن: ساغ و سه‌لیم.

(لِلْغَاوِينَ): (الغاوین) کو‌ی (غَاوِي) یه‌که له‌ (غَيَّ) هه‌هاته‌وه، (الغَيُّ: جَهْلٌ مِنْ اعْتِقَادٍ فَاسِدٍ)، (غِي) نه‌زانییه‌که له‌ بپروا پێ بوونیکی خراپه‌وه بێ، (راغب

الأصفهاني) وای لیکداوۋەتەو، بەلام ھەر (راغب) مانایەکی دیکەشی لیگرتو، دەلی: (غَوَى: فَسَدَ عَيْشُهُ) ژيانی تیکچوو، (غَوَى، أَيْ: خَابَ) واتە: بەدبەخت بوو، بيمراد بوو، که من پيم وایە زیاتر ئەمە مەبەستی (غَيَّ) یە، چونکە (ضَلَّال) بریتیه له گومپایی، بەلام (غَيَّ) بریتیه له دەرەنجامی گومپایی، ھەرۆک (هَدَايَة) بریتیه له پینمایی و بەپیزانین، بەلام (وُشِد) برتیه له دەرەنجامی ھیدایەت، کەسیک کە ھیدایەت دەدری، سەرپاست دەبی و، کەسیک کە گومپا بی، بەدبەخت و پەشیمان دەبی.

(فَكَبْكَبُوا): یانی: بەسەرێکدا کەوتن، (الْكَبُّ: إسْقَاطُ الشَّيْءِ عَلَى وَجْهِهِ، وَالْكَبْكَبَةُ: تَدْهُورُ الشَّيْءِ فِي هُوَّةٍ، كُبَّ وَكَبِكَبَ، نَحْو: كَفَّ وَكَفَّكَفَ)، (كَبَّ) بەردانەو، شتیکە لەسەر رووی، (كَبْكَبَةُ) وەك ئەو یە شتیک بەکویتە چالیکەو بەسەر یەك دا پرمی، ئنجا (كُبَّ عَلَى وَجْهِهِ) یانی بەسەر رووی دا خرا، وەك (كَفَّ) یانی: وازی ھینا، له (كَفَّكَفَ) دی، یانی: وازھینان، (كَبَّ) یش یانی: لەپەو روو کەوتن.

(حَمِيمٍ): (الماءُ الشَّدِيدُ الحَرَارَةِ، وهو القَرِيبُ المُشْفِقُ)، (حمیم) ھەم بە ئاوی زۆر گەرمی داغکراو دەگوتری، ھەم بە خزم و نزیکى دلسۆزو بەپەرۆش دەگوتری، بۆیە گوتراو: (العَامَّةُ وَالْعَامَّةُ) یانی: کەسانی زۆر نزیك و دلسۆز، (عامَّة) ش یانی: خەلک بەگشتی.

(كَرَّةً): (الْكُرُّ: العَطْفُ عَلَى الشَّيْءِ) واتە: بادانەو، بۆ شتیک، گەرانەو، بۆ شتیک، (والْكِرَّةُ: المَرَّةُ) یانی: جارێک گەرانەو، بۆ شتیک له (كَرَّ) ھو ھاتو، واتە: بادانەو.

مانای گشتیی ئەم نایەتانه

ئیمە بە تیرۆ تەسەلی توژیئەنەوومان لەبارەى ئیبراھیمەوہ علیہ السلام کردوہ، لە کاتی تەفسیر کردنی نایەتەکانی: (۳۵-۴۱) لە سوورەتی (إبراهيم)دا.

وہك زور جار گوتووومانە: لە سوورەتیکدا بەسەرھاتی پێغەمبەرێك دینین، کە ئەو سوورەتە بەناوی ئەوہوہ ناوێرا بێ، وەك: سوورەتی (یونس)، سوورەتی (إبراهيم) سوورەتی (الحجر) بەسەرھاتی صالح، سوورەتی (یوسف)، سوورەتی (ہود) بەسەرھاتی ھوودمان تیدا ھیناوە، جاری واش ھەیە کە زیاتر لە بەسەرھاتی پێغەمبەرێك لە سوورەتیکدا دەھینین، ئەگەر لەویدا زیاتر بە گونجاومان زانیی، ئنجا بەسەرھاتی (ئیبراھیم)مان علیہ السلام بە تەفصیل لە سوورەتی (إبراهيم)دا ھیناوە، بۆیە ئێرە بە خیرایی بەسەریدا دەڕۆین.

خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَنذَلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ﴾ ھەوایی ئیبراھیمیان بەسەردا بخوینەوہ، واتە: ھەوایی بەسەرھاتی ئیبراھیم بەسەر گەلەکەتدا، بەسەر خەلکەکەتدا بخوینەوہ ئەو موحەممەد صلی اللہ علیہ وسلم! ھەرۆھا دواى ئەویش، ئەو ھەر کەسێك کە لەرێی موحەممەدەوہ صلی اللہ علیہ وسلم دەپوا، بە رێبازی ئەودا دەپوا، لەگەڵ کۆمەلگای خوێ و دەورووبەری خویدا خەریک دەبێ، کە بەرەو ھیدایەتی خواو، بەرەو راستە شەقامی خوایان بێنێ! بەسەرھاتی ئیبراھیمیان بەسەردا بخوینە:

﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ﴾ کاتیک کە بە بابی و بە گەلەکەى خوێ گوت: چى دەپەرستن؟ یانی: ئەوہى ئیوہ دەپەرستن چییە؟ ﴿قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَافِئِينَ﴾ ئیبراھیم علیہ السلام بینیویەتى بتان دەپەرستن، بەلام وێستووێتى لە زمانى خوێانەوہ بیانگرێ، وەك عەرەب دەلێن: (أَدِينُكَ مِنْ قَمَك) بەزارى خوێ دەتگرم! با بۆ خوێان دانى پێدا بێن کە بتان دەپەرستن، ﴿قَالُوا﴾

نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلُهَا عَنْكَيْنِ ﴿﴾ گوتیان: ئیمە چەند بتانیك دەپەرستین که به دریزایی پوژئی لەلایان دەمیتینهوه {بەمەزنیان دەگرین و لیان دەپارینهوه!}

﴿ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ تَدْعُونَ ﴾، ئیبراھیم عليه السلام فرمووی: ئایا کاتیک لیان دەپارینهوه، گوئیان لیتانە؟ یانی: (تَدْعُونَهُمْ) یان (تَدْعُونَهَا)، ئایا کاتیک لیان دەپارینهوه، گوئیستان دەبن؟ ﴿ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴾ یان ئایا سوودتان پێ دەگەیهنن، یان زیانتان لێدەدەن، ئەگەر لیتان پازی بن، سوودتان پێ دەگەیهنن، یان ئەگەر لیتان تووڕە بن، بەخەیاڵی خۆتان، زیانتان لێدەدەن؟

﴿ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴾ ناکرێ بڵین: پارانەوهمان دەبیستن، یان سوودمان پێدەگەیهنن و زیانمان لێدەدەن، بۆیە گوتوویمان: بەلکو بەلگەمان ئەوێه که ئیمە باب و باپیرانمان وا بینووه، وایان کردوه، ئیمەش وەك ئەوان دەکەین، وەك چۆن مەر سەر لەدوای یەك دەنێ، ئەگەر مەرپکیان لە شاخ هەڵدێرێ، مەرپەکانی دیکەش هەموویان بەدوایدا هەڵدەدێرین، ئەوانی دیکە بیر ناکەنەوه: ئەو مەرپە هەڵدێر، با ئیمە هەڵنەدێرین و راوەستین!!

جاری وایە مەرپە لە شاخی دەچێ، سێ سەد، چوارسەد سەر مەرپە پێکەوه هەڵدەدێرێ لە چیا، خەلک و جەماوەری واھەییە لەسەر مەزھەبی مەرپە، لەسەر مەزھەبی بزە، لەسەر مەزھەبی ئازەلە، مرووف ئەگەر ھیدایەتی خوا لەفریای نەیت، خراپ بەسەر خۆی دێنێ، دەچێتە سەر مەزھەبی ئازەل و مەرپە بزە و گاگەل، ئنجا ئەو کاتە شوانیک ھەر دەبێ بەپیش خۆیانبدات، گاوانیک ھەر دەبێ لیان خورپ، بەلام ئەگەر بەندە ی خاوبن، مرووف دەبن، پێزو حورمەتی خۆیان دەزانن، بۆیە ئیستاگەلی ئیبراھیم، دوای ئەوێ ئیبراھیم عليه السلام ناچاریان دەکات بێنە گوو دان بە حەقیقەتدا بێنن، کە ئایا ئەوانە گوئیان لە پارانەوێ ئیو دەبێ؟ ئایا سوودتان پێ دەگەیهنن؟ ئایا زیانتان لێدەدەن؟ ناتوانن بڵین: بەلێ، دەلین: بەلکو بەلگەمان ئەوێه که باب و باپیرانمان ھەر وایان کردوه.

﴿ قَالَ أَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴾، ئىبراھىم عليه السلام فەرموۋى: ئەوانەتان بىنيون كە ئىۋە دەيانپەرستى، ﴿ أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴾، خۇتان و باب و باپىرانى پىشۋوتان، ﴿ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴾، بەدلىيى ئەوانە ھەموۋيان دۈژمنن بۇمن، جگە لە پەرۋەردگارى جىھانىيان، واتە: رىقم لىيانە، چونكە ئىۋە بە ھۆى ئەوانەۋە ھەلخەلەتاون، ئەگەرنا ئەوانە بەس پەيكەرن، من رىقم لىيانە، كە بوونە ھۆى گومرايى ئىۋە، من تەنيان پەرۋەردگارى جىھانىيان دۈستەمە، ئەوانى دىكە ھەموۋيان دۈژمنن.

ئىنجا دوايى پەرۋەردگارى جىھانىيان پىناسە دەكات، چەند سىفەتتىكى خوا ھەلدەدات، دەفەرموۋى:

﴿ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴾، ئەو زاتەى منى ھىناۋەتە دى و، ھەر ئەۋىش رىنمايىم دەكات و، رىم پىشان دەكات، ﴿ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴾، ئەو كەسەش كە تەنيا ئەو خواردنم پى دەداو خواردنەۋەشم پى دەكات، ﴿ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴾، كاتىكىش نەخۇش بىم، بەس ئەو چاكىم دەكات، نەخۇشىيەكەى پال داۋەتە لاي خۆى و، چارەسەرەكەى پال داۋەتە لاي خوا، چونكە بەزۈرىيە وايە مروۋف بە ھۆى كەمتەرخەمىي خۆيەۋە، لەروۋى تەندروسىتىيەۋە نەخۇش دەبى، ئەگەر نەخۇش كەۋتم خوا چاكىم دەكاتەۋە، بەلى رەنگە بە ھۆى دەرمان و چارەسەرەكەۋە چاك بىتەۋەۋە پزىشك چاكى بكاتەۋە، كە ئەۋە دەبىتە ھۆكار، بەلام ئەۋەى شىفايەكە دەھىنى خوايە، جارى وايە سەد پزىشك لە نەخۇشىك كۆدەبنەۋە، بۇشيان چاك نابىتەۋە، چونكە خوا مۆلەتى لەسەر نىە، جارى واش ھەيە بەبى پزىشكىش مروۋف دەگونجى چاك بىتەۋە، كەۋاتە: چاككەرەۋەكە خوايە ﷻ، بەلام ئەۋانى دىكە ھۆكارن، جارى وايە كاريگەرىيان دەبى و، جارى واش ھەيە پەرچىك دىتە رىى بەردەم ھۆكارەكان، كاريگەرىيەكەيان بەتال دەكاتەۋە.

﴿وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ﴾، ھەروەھا پەرورەدگارم ئەو کەسە ھەم ھەممەتتە، زیندوووم دەکاتەو، ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾، ديسان پەرورەدگارم ئەو زاتە، ئومیدم وایە کە لەپۆژی سزاو پاداشتتدا لە ھەلەو کەم و کورپیە کەم ببووێ.

ئایا کەم و کورپیە کەم ئیبراھیم عليه السلام چی بوو؟ پیغەمبەرەکان ھەمیشە لە بەرانبەر خواي پەرورەدگارد، خۆیان پێ کەمتەرخەم و گوناھبارو، پێویست بەو بوو، خوا لێیان ببووێ و چاوپۆشیان لێ بکات، ئەو ئەو کەم دیکە بە مستە ئاوێک بکەوێ مەلە، بەدوو پکات نوێژ، ھەوایە کە بچێتە کەللەیان! پیغەمبەرەکان (عليهم الصلاة والسلام) زانیویانە خوا ﷻ چ پایەو مەقامێکی بەرزێ بێ وێنە ھەب، بۆیە ھەرچی کردوویانە لە خواپەرستی و دینداری و چاکە، ھەر پێیان کەم بوو، خۆیان پێ گوناھبارو کەمتەرخەم بوو لە بەرانبەر خوا ﷻ.

﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقُّنِي بِالصَّالِحِينَ﴾، پەرورەدگار! ھیکمەتم پێ بدەو بە چاکانەو پەيوەستم بکە، ھەمخە ریزی چاکانەو، ﴿وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾، ھەروەھا زمانی چاکم، ناوبانگی چاکم لەئێوەوانی دیکەدا بۆ بڵاوبکەو.

ئەو دوایە ئیبراھیم عليه السلام تەماشای بکەن، چۆن قبوول بوو! ھەموو خاوەن ئایین و کتیبە ئاسمانییەکان، لەسەر ئیبراھیم یەک دەنگن، ھەر لە صابیئەو بگرە، تا کو جوولە کەکان، نەصرانییەکان، مسوڵمانان، ئەوانە پۆژھەلاتی ئاسیا، مەجووسییەکان، گەنگ ئەوێ ھەموو ئەوانە خۆیان پالداوێتە لای خوا ﷻ و لای کتیبە ئاسمانییەکان، ھەموویان ریزیان بۆ ئیبراھیم عليه السلام ھەب، ئەو دوایە ئیبراھیم زۆر چاک لە واقعیدا بەرجەستە بوو.

چونکە ﴿لِسَانَ صِدْقٍ﴾، یانی: مەدح و سەناو پێھەلاگوتن، ئنجا ئایا ئیبراھیم بۆچی ئەو دوایە کردو؟ بۆ ئەوێ خەڵک قسە لێ وەرگری، چونکە

خەلك ئەگەر خۇشى نەوئى و متمانەى پىت نەبى، قسەشت لى وەرناگرى، بۆ ئەوہى پەيامى خوا چاك بگەيەنئ، بۆيە گوتوويەتى: باس و خواس و ناوبانگى چاكم بە نىو خەلك دا بلاو بگەوہ، ﴿وَلَجَعَلَنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ﴾، ھەرۈھەا لە میراتگرانى بەھەشتى پەر لە نازو نىعمەتم بگىرہ، ﴿وَأَغْفِرْ لَأَيِّ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِّينَ﴾، لە بابىشم ببوورہ، چونکہ ئەو لە گومرايان بوو، چاوپۆشى لى بگہ، بەلام خوا ئەم دوغايەى ئىبراھىمى عليه السلام قبول نہ کردوہ، وەك لە سوورہتى (التوبة) و (الممتحنة) دا ھاتوہ، ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾، ھەرۈھەا لە پۆژىكدا كە زىندو دەكرىنەوہ، شەرمەزارم مەكە، پرو زەردم مەكە، با زەبوون و سەرشۆر نەبم، ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ ۸۸ ﴿إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾، ئەو پۆژەى كە نە سامان و نە كوران دادى كەس نادەن، سوود بەكەس ناگەيەنن، مەگەر كەسك بەدلىكى ساغ و سەلىمەوہ بىتەوہ خزمەت خوا ﷻ، ئەگەرنا ھىچ شتىكى دىكە بەفرايى كەس ناكەوئ.

لیرە كە دەفەرموئ: ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾، ئەمە لەبەرپا ھاویشتنەو كنارەيە بۆ ھاوبەش بۆخوادانەرەكان، يانى: ئەوانە سەرشۆر دەبن لە پۆژىك كە زىندو دەكرىنەوہ، بەلام من سەرشۆر مەكە، وەك ئەوان.

ھەرۈھەا كە دەفەرموئ: ئەو پۆژە كە سامان و كوران سوود بەكەس ناگەيەنن، يانى: ئەو ھاوبەش بۆخوا دانەرۈ كافرانە بە تەماي سەرۈەت و سامانەكەيان و، كورو خزميان تىكەوتوون، كە ئەوانە سوود ناگەيەنن، مەگەر كەسك بەدلىكى ساغەوہ بىتەوہ خزمەت خوا، دلى ساغىش ئەوہى كە خلتەى شىرك و كوفرو نىفاقى تىدا نەبى، ھەرۈھەا خلتەى رىاو بىدعەتى تىدا نەبى، دلىكى ساغ و صاف و سەلىم بى.

لیرە بەسەرھاتى ئىبراھىم عليه السلام كۆتايى دى، كە پىشترىش گوتمان: بىست و يەك (۲۱) ئايەتى بۆ تەرخان كرابوو.

ئنجاً ٺه پازده (۱۵) ٺايه ته کهي که دین، بیگومان هر په یوه ستن به به سهرهاتی ئیپراهیمه وه عَلَيْهِ السَّلَام، به لّام په یوه ستیشن به به سهرهاتی هه موو پیغه مبه رانه وه، له نیویشیاندا سهره ورو گه وړه ی پیغه مبه ران موحه ممه د عَلَيْهِ السَّلَام، چونکه باسی پوژی دوايي ده کات، که له وئی پاریزکاران حال و بالیان چوڼ ده بی؟ دوايي به دريژی باسی ٺه وه کراوه: چی پرووده دا بو هاوبه ش بوخوادانه ران، بو لاریان له راسته شه قامی خوا؟! ده فهرموئ:

﴿وَأَزَلَّتِ الْجَنَّةُ لِلْمُنْقِنِ﴾، به هه شت وه نزیکخرا بو پاریزکاران، ﴿وَرَزَّتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ﴾، هه روه ها کلپه ی سهره وری ناگری دوزه خیش رانویئرا، ئاشکرا کرا بو بیمرادان، بو ٺه وانه ی له ٺه نجامی گومراییدا بیمرادو به دبه خت و چاره په ش بوون، ﴿وَقِيلَ لَهُمْ أَنْ مَّا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، پیان گوترا: کوان ٺه وانه ی له جیاتی خوا ده تانپه رستن، له کوین؟ ﴿هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصُرُونَ﴾، ٺایا ئیوه سهرده خه ن، یاخود (ٺه گهر ئیوه ش سهرنه خه ن به لای که مه وه) خو یان سهرده خه ن؟ یانی: ٺه وان خوشیان پی دهر باز ناکری، چ جای ئیوه! ﴿فَكَبَّكُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ﴾، واته: بت و صه نه مه کان، په رستراوه ساخته کان له گه ل سهرگردان و بیمرا ده کان دا، هه موویان له په وروو که ووتنه ئیو ناگری دوزه خه وه، ﴿وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ﴾، هه روه ها سهر بازه کانی ئیبلیسیش هه موویان تیکرا و ویکرا که ووتنه ئیو دوزه خه وه، ﴿قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ﴾، ئنجا له کاتیکدا له ویدا ده مه قالی و، مشت و مریان بوو، گوتیان: ﴿تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾، سویند به خوا، ئیمه له گومراییه کی ئاشکرا دا بووین، ﴿إِذْ سَأَلْتُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، کاتیک ئیوه مان یه کسان ده کرد به په روه ردگاری جیهانیان.

ئیمه دهر باره ی شیرک و هاوبه ش بوخوا دانهران، له کوتایي سووره تی (یوسف) دا باسیکی تیرو ته سه لمان کردوه و گوتوومانه: ٺه صل و ریشه ی شیرک، ٺه م ٺایه ته موباره که پیناسه ی ده کات، شیرک بریتیه له یه کسان کردنی غه یری خوا له گه ل

خوادا، چ له به ديهينه رايه تيدا، چ له پهروه ردگار تيدا، چ له خاوه ندار تيدا، چ له ناوو سيفه ته كاندا، چ له په رستراو تيدا، چ له هر تايبه تمه ندييه كى ديكه ي خواي پهروه ردگارا، غه يري خوا يه كسان بكه ي له گه ل خوادا، ئه وه ريشه ي شيركه، بناغه ي شيرك ئه وه يه، كه وهك خواي پهروه ردگار، ته ماشاي هه نديك له پهروه رده كراوه كانى بكه ي، وهك خواي به ديهينه ر، ته ماشاي هه ندي له به ديهينه ر و دروست كراوه كانى بكه ي، چ له زاتياندا، چ له سيفه تياندا، چ له ناوياندا، چ له هر شتيكدا كه تايبه تمه نديي خواي پهوره دگاره.

﴿ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴾، ته نيا تازانبارانيش ئيمه يان گومرا كرد، ﴿ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴾، ئيستاش هيچ تكاكارمان نينه، ﴿ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴾، ههروه ها دوست و هاوه ليكي دلسوزو به به زه يي و نزيك و دل سووتاو يشمان نيه، بي كه س و كار كه وتووينه گوړي، ده ستخه پو و په نجه پوين، بي كه س و كه ساسين! ﴿ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾، خوژگه جاريكمان بو هه بووايه تاكو له برواداران بين، ياني: خوژگه جاريك بگه پرينه وه بو دنيا، تاكو له وي تووشى ئه و سه ره نجام و ده ره نجامه شووم و بيخي ره نه بين، به لام وهك پيشينان ده لين: (داري خوژگه و بر يا بهر ناگري)، ئه وه هر ئاواتيكه و ده يخوازن، به لام بايي فلسي كه، ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾، له مه دا نيشانه يه كى مه زن هه يه، به لام زوبه يان بروادار نين، ﴿ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهْوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴾، ته نيا پهروه ردگار يشت بالاده ستى به به زه ييه، به سه ر ناحه زاني خو ي و ئايين و په يام و پيغه مبه راني دا زال و بالاده سته و، له بهر انبه ر پيغه مبه ران و شوينكه وتووانيان دا، ميهره بان و به به زه ييه.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

به سه رهاتی ئیپراهیم له گه ل بابی و گه له کهیدا، که له باره ی به
په رستراوه کانیانه وه لیان ده پرسى و، دواى ئه وه ی لیان ده پرسى: ئایا
پارانه وه که تان ده بیستن؟ یان سوودو زیانیان هه یه؟ ئه وان هه لۆیسته که یان به
لا سایکردنه وه ی پیشینانیان پاساو ده دهنه وه:

خوا ده فه رموى: ﴿وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ۖ﴾ (٦٩) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ
(٧٠) قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلُهَا عَنْ كِفِّينَ (٧١) قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ (٧٢) أَوْ
يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ (٧٣) قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ (٧٤)

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له شه ش برگه دا:

(١)- ﴿وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ﴾ هه روه ها هه والی به سه رهاتی ئیپراهیمیان به سه ردا
بخویننه وه و، بۆیان بگێره وه، واته: ئه وه ی که خوا ﷻ له قورئاندا له باره ی ئیپراهیمه وه
بۆی گێراویه وه، بۆیان باس بکه.

(٢)- ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ﴾ یاد بکه وه! کاتى ئیپراهیم به بابی و
به گه له که ی خوێ گوت: چی ده په رستن؟ (ما: اسم استفهام، يُسأل به عَن تَعْيِينِ الْجِنْسِ)
(ما) بۆ پرسیار کردنه، پرسیارى پى ده کړى له باره ی پروونکردنه وه ی جینس و ماهیه تی
شتیک، که به ته ئکید لیږده دا پرسیار کردنه که مه به ست پیتى: کردنه وه ی ده رگای وتووێژو
دیالوگه، نه ک مه به ستى بى: چیه ت و چۆنیه تی شته کانی پى بناسین، چونکه خوێ
زانویه تی که دارو به ردن و، یان ئه و که رهسته و ماددانه ن که لیان دروستکراون.

(۳) ﴿قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلُهَا عَنْ كَيْفَيْنِ﴾، گە لە کە ی و بابیشی گوئیان: ئێمە ئەو پەیکەرە ئانە دە پەرستین، ئەو بتانە دە پەرستین، بە درێژایی رۆژی ئێمە لە لایان دە مینینە و دە بە گە و رە یان دە گرین، لێرە دا (عاکفین: ضَمَّنَ مَعْنَى «عَابِدِينَ» فَعَدِّي إِلَيْهِ الْفِعْلُ بِاللَّامِ) یانی: (فَنَظَّلُ لَهَا عَاكِفِينَ وَعَابِدِينَ) وشە ی (عاکفین) مانای (عابدین) یشی خراوە تە ئیو، بۆیە بە (ل) بەرکاری خواستو، ئە گەر نا دە گو تر ی: (ظَلَّ عَلَيْهِ عَاكِفًا) نە ك (ظَلَّ لَهُ عَاكِفًا)، بە لام لە بەر ئەو ی (عاکفین) مانای (عابدین) ی خراوە تە ئیو، یانی: لە سەریان دە مینینە و دە دیان پەرستین، بۆیە بە (ل) تێ پەری پێکراو بو بەرکار (مفعول به).

(۴) ﴿قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ﴾، ئیبراھیم عليه السلام فەر مووی: ئایا کانتیک دە پارینە وە {واتە: لێیان دە پارینە وە} گوئیستان دە بن؟

(۵) ﴿أَوْ يَفْعَلُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ﴾، یان ئایا سوودتان پێ دە گە یە نن، یان زیانتان لێ دە دە ن؟

(۶) ﴿قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾، گوئیان: بە لکو ئێمە باب و با پیرا ئمان، پێشینا ئمان، و ابینیو هەروایان کردو، (بَلْ: إِضْرَابٌ انْتِقَالٍ مِنْ مَقَامِ إِثْبَاتِ صِفَاتِهِمْ إِلَى مَقَامِ قَاطِعٍ لِلْمَجَادَلَةِ فِي نَظَرِهِمْ، وَهُوَ أَنَّهُمْ وَرِثُوا عِبَادَةَ هَذِهِ الْأَصْنَامِ عَنْ آبَائِهِمْ) کە دە لێن: ﴿قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾، واتە: پێویست ناکات ئێمە وە لامی ئەو پرسیارە تە بدە ینە وە، ئایا سوودمان پێ دە گە یە نن یان زیان و، ئایا گوئیان لە پارا نە وە مان دە بی یان نا؟! وشە ی (بل) بو لێدان و گواستە وە یە (گواستە وە لە حالیکە ی نزمە وە بو حالیکە بەر زتر) لە پێگە ی ئیسا تکردنی سیفە تە کانی پەرسترا وە کانیان، بو پێگە ی کۆتایی پێهێنایی مشت و مپە کە، کە ئێمە ئەو وە مان لە باب و با پیرا ئمانە وە بە میرات گرتو، کە واتە: جیی مشت و مپو قسە لێکردنی نە، ئەوانە لاسای کردنە وە ی باب و با پیرانیان، وا دانا وە کە هێندە هە قە، پێیان وابوو جیی قسە لێکردنی هەر نە.

مه سه له ی دووهم:

په څه گرتنی ئیبراهیم علیه السلام له بت پرسته ګان و، خستنه پرووی چەند
خه سله ټیګی بنه پړه ټی خوا ی به رزی مه زن، که به لگه و پاساوی پرستنیشینی و
سه رجه م هه شتن:

خوا ده فهرمو ی: ﴿قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ۖ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
الْأَقْدَمُونَ ۖ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ۖ﴾ (۷۷) الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ (۷۸)
وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ۖ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ (۸۰) وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ
يُحْيِينِ (۸۱) وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ (۸۲) ﴿﴾

شیکردنه وهی ئه م ټایه تانه، له نو برګه دا:

(۱)- ﴿قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ﴾، واته: ئیبراهیم علیه السلام فهرمو ی: ټایا ئه وانه تان
بینیوه که ده یانپه رستن!

(۲)- ﴿أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ﴾، خو ټان و باب و باپیرانی له میژینه و پیشینتان،
که ده فهرمو ی: (أَفَرَأَيْتُمْ) ده گونجی مه به ست پی بینینی چاو (الرؤية البصرية) بی،
چونکه به چاو بت و صه نه مه کان بیناون، ده شگونجی مه به ست بینینی عه قل و دل
(الرؤية القلبية) بی، واته: ټایا به چاوی عه قل و دل، ئه و بت و صه نه مانه ی خو ټان و باب و
باپیرانی پیشینتان ده یانپه رستن، ده بین و ده زانن! (الْأَقْدَمُونَ)، (أَقْدَم) که به (أَقْدَمُونَ)
کوډه کریته وه یانی: (أَكْثَرُ قِدَمًا) واته: ئه وانه ی زور زور له مه وپیښن، ئه وانه ده بینن که
ده یانپه رستن خو ټان و باب و باپیرانی پیشووتان.

(۳)- ﴿فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾، به دلنایای هه موویان بو من، دوژمنن
جګه له په روه ردګاری جیهانییان، که ده فهرمو ی: دوژمنن بو من، ئه مه وه ک زانایانی
په وانیژیی ده لاین: (هَذَا مِنَ التَّشْبِيهِ الْبَلِيغِ) ئه مه له وپچواندننی ئه و پړه، که جوړیکه

له ويچواندن، واتە: ۋەك دوژمن وان، ئەگەرنا خۆيان دوژمن نين، بەلام يانى: هيئەدم
رق لى هەلەستى، ۋەك دوژمن وان.

(عَدُوٌّ) ش ۋەرگىراۋە لە (عُدوان) ۋە، واتە: دەستدریژی و سنوورشكىنى،
هەرۋەها (الْعَدُوُّ: الْمُبْغِضُ وَهُوَ فَعُولٌ، مِغْنِي «فَاعِل» مِنَ الْعُدْوَانِ يُلَازِمُ الْإِفْرَادَ
وَالتَّذْكِيرَ، فَلَا تَلَحُّقُهُ عَلَامَاتُ التَّأْنِيثِ إِلَّا نَادِرًا) (عدو) كەسكە رقى لە كەسك
يان شتیک بى، لەسەر كيشى (فعول) ە، بەلام بە مانای (فاعل) ە، ۋەك (مُبْغِض)
كەسك كە رقى لە كەسك دەبێتە ۋە، كە هەميشە بەتاك و بەنیر دى و، مەگەر
بەدەگمەن ئەگەرنا نیشانەكانى مېنەى ناچنەسەر.

ئىجا پەرۋەردگارى جىهانىيان، بەچەند ۋەسفیک پێناسە دەكات، كە سەرجهەم
هەشت ۋەسفن:

٤- ﴿الَّذِي خَلَقَنِي﴾، ئەو پەرۋەردگارى منى هیناۋەتە دى، منى دروست کردو. ئەمە
سيفهتى يەكەم.

٥- ﴿فَهُوَ يَهْدِينِ﴾، ئىجا هەر ئەویش پێنمايم دەكات، ئەمەش سيفهتى دووهم.
(خلق) ى بە كارى رابردو و گوتو، چونكە دروست بوو، (خَلَقَنِي) منى هیناۋەتە دى،
﴿فَهُوَ يَهْدِينِ﴾، ئەو پێنمايى من دەكات، بەلام هيدايتى بە پانەبردو و هیناۋە، چونكە
مرووف هەميشە پيوستى بە پێنمايى و خستنه سەر پى بەردەوامى خواي پەرۋەردگار
هەيە.

٦- ﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ﴾، هەرۋەها پەرۋەردگارى جىهانىيان ئەو كەسەيە
كە خوراکم پى دەدا و خواردنەۋەم پێدەدا.
ئەمانەش سيفهتەكانى سێهەم و چوارەم.

٧- ﴿وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾، سيفهتى پێنجەم: كاتيك نەخۆش كەوتم، بە
هۆى كەمتەرخەمى خۆمەۋە لە پرووى تەندروستىيەۋە، يان بە هۆى ئەو ژینگەيەۋە

که تیتیدا ده ژیم، یان به هوئی ته وه وه که مروڤ له جهسته یه ک خو لقاوه، کار تیکه ره کارنی ده و روبه ری کاری تیده کهن، کاتیک که نه خوښ کهوتم، ﴿فَهُوَ يَشْفِين﴾، تهو (خوا) چاکم ده کاته وهو شیفام ده دا، بویه ش ده فهرموئی: ته گهر نه خوښ کهوتم، یانی: له داهاتو دا ههر کاتیک نه خوښ کهوتم، تهو چاکم ده کاته وهو چاره سهرم ده کات، بیگو مان ته مه ش ته وه ناگه یه نن که ئیبرا هیم علیه السلام ده رمان و چاره سهری پزیشک به کار نه هیئی، به لام ته مه یانی: ته وانه هه موویان هو کارن و له پشت هو کاره کانه وه، ئیراده ی ره های خوا هه یه، که کاریگه ری ره های هه یه وه، کاریگه ری ده داته هو کاره کانیش.

(۸) - ﴿وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِي﴾: سیفہ تی شہ شہم و حہو تہم، کہ خوی پەرہ ردگار یان پی وەسف دہ کات: ہەر وەہا خوا ئەو کہ سہیہ کہ دہ ممرینئی و دوایش زیندووم دہ کاتہوہ، واتہ: خوا ئە گەر بیہوئی، لہ ہەر کاتیک و ہەر شوینیک دا، بہ ہەر شیوہیہک، دہ مرم و، ہەر ئہویش زیندووم دہ کاتہوہ.

(۹) ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾ سيفه تی هه شتەم و کو تایی که لی ره دا ئیبراهیم علیه السلام په روهردگاری پێ ده ناسیئێ: ههروه ها په روهردگاری جیهانیان ئه و که سه یه، که ئومێدەم وایه له پرۆژی سزاو پاداشتدا له گونا هه که م ببووړی.

ده‌گوتری: (خَطِيءٌ خَطِيئَةٌ: أَي اذْنَبَ وَخَالَفَ مَا أَمَرَ بِهِ الشَّرْعُ) (خطيء) یانی: گونا‌هی کرد، شتیکی کرد پیچه‌وانه‌ی ته‌وه‌بوو که شه‌ریعت فه‌رمانی پی‌کرده، به‌لام (أَخْطَأَ، خَطَأً) واته: هه‌له‌ی کرد، (خَطِيئَةٌ) شتیکه بزانی گونا‌حه‌و بیکه‌ی، به‌لام (أَخْطَأَ) ته‌وه‌یه ئینسان به‌هه‌له شتیک بکات، ئیپراهیم عليه السلام هه‌له‌کانی خو‌ی به‌ران‌به‌ر مه‌قامی به‌رزی خو‌ای په‌روه‌ردگار، به (خَطِيئَةٌ) ناو ناوه، (خَطِيئَةٌ) ش ته‌وه‌یه به ته‌نقه‌ست گونا‌هی‌ک بکه‌ی، ته‌مه‌ش ته‌فسیره‌که‌ی ته‌وه‌یه که وه‌ک گوتراوه: (حَسَنَاتُ الْأَبْرَارِ سَيِّئَاتُ الْمُقَرَّبِينَ) ته‌وه‌ی بو چاکه‌کاران چاکه، بو زور له‌خوا نزیکان به گونا‌ح له‌قه‌له‌م ده‌دری، له‌به‌ر ته‌وه‌ی ته‌وانه زانیویانه خوا چ بایه‌و مه‌قامیکی به‌رزی هه‌یه، ته‌وه‌ی خو‌یان ته‌گه‌ر به‌هه‌له‌دا چوونیک بووبی،

ئەگەر لە ئىجتىھادىڭدا نەيانىڭ كەبى، شەتتىكى بېجىڭ كىش بوۋى، لەلايان گەورە بوۋە، ھەر بۆيە خوا ﷺ ھەم لە نوۋى گىراۋە تەۋە، ھەم لە ئىپراھىمى گىراۋە تەۋە، بە نىسبەت پىڭەمبەرى خۇشمانە ۋە ﷺ فەرماۋىيەتى:

﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ الفتح - ۲ -، که به نسبت پایه و مهقامی به رزی نه وانه وهو، به هوئی زور نیزیکی نه وانه وه له خوا، نه و ورده هه لانه به گوناح له قه له م دراو، نه گهرنا له راستیدا پیغه مبه ران ﷺ پاریزراو بوون له وهی شتیک بکه ن، بزانی خوا پئی ناخوشه و گوناحه، دیاره دواى نه وهی وه حیانی بو هاتوه، پئش پیغه مبه رایه تییش خوا ﷺ مه عده نه که ی هینده پاک و، زگماکی هینده چاک دروست کردوون، که به خواریسک له شتی خراپ و ناشیرین دوور بوون، به لام ته نیا له دواى پیغه مبه رایه تییه وه خواى پهروه ردگار پاراستوونی له و شتانه ی به گوناح و تاوان له قه له م ده درین، به لام که هه ندی له هه لس و کهوت و هه له کانی خویان، به گوناح له قه له م داوه، له بهر نه وهیه که پایه و مهقامی خوا هینده به رزه، نابى ورده هه له و که م و کوپیش له به رانه ویدا بکری.

[illegible]

مەسەلەى سىيەم:

چەند داواكارىيەكى گەورەو گرنگى ئىبراھىم عليه السلام لە خواى پەرورەدگار كە سەرچەم شەش داواكارىين:

خوا دەفەرموى: ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ۝۸۳ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ۝۸۴ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝۸۵ وَأَغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ۝۸۶ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ۝۸۷ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۝۸۸ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝۸۹﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە ھەشت بەرگەدا:

(۱)- ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا﴾، يەكەم داواكارىي ئىبراھىم عليه السلام ئەوہى دەفەرموى: پەرورەدگارم! ھىكمەتم پى بىخەشە، ھىكمەتىش: (الْحِكْمَةُ: الإِصَابَةُ فِي الْعِلْمِ وَالْعَمَلِ) ھىكمەت برىتيە لەو كە ئىنسان لەرووى زانىارىي و كەردەوہە نىشانە بپيكن، واتە: ھەم زانىارىيەكى راست و دروستى ھەبى، ھەم كەردەوہەكى پاك و چاكى ھەبى، پەرورەدگارم! ھىكمەتم پى بىخەشە.

(۲)- ﴿وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾، داواكارىي دووہمى ئەوہى: بە چاكانەوہ پەيوەستم بکە، واتە: ھەمخە ريزى ئەوانەوہ، (أَسْلُكُنِي فِي سَلِكِهِمْ) لە ريزى واندا دامبىنى، واتە: با ھىندە چاك بىم، بچمە نىو قوولايى چاكەكارانەوہ.

(۳)- ﴿وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾، داواكارىي سىيەمى ئەوہى دەفەرموى: ناوبانگى چاكىم بەلكو ئەوانى دىكەدا بڵاوبكەوہ، (لِسَان) يانى: زمان (لغة) زمانى قسە پيكردن، ھەرەك بە زمانى گوشتينيش دەگوترى، ئنجا لەبەر ئەوہى زمانى گوشتين، ئامرازى قسە كردنە، (صدق) یش ھەر شتيكى خوشتراوى ئارەزوو بو كراوہ، ئنجا كە دەفەرموى: ﴿لِسَانَ صِدْقٍ﴾، واتە: ناوبانگى چاك، خەلك باسى خيىرم بکەن و ستايشم

بىكەن، ئايا ئەوھى بۆچى بوو؟ بۇ ئەوھى بوو تاكو خەلك پەيامى خواى لئوھ ربگىرى، مەبەستى ئەوھ بوو: ئەگەر خەلك منيان خۆش بوى و، پىزم لى بگرن و، ناوبانگى چاكم بىلاويىتەوھ و متمانەم پى بىكەن، قسەشم لى وەردەگرن، پىغەمبەران سەلامى خوايان لىبى، ھەموو شىكىيان بەستۆتەوھ بە خواى پەروەردگارەوھ، بەپەيامى خواوھ، بەو ئەركەوھ كە خوا پى سپاردوون.

(۴) ﴿وَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ﴾ داواكارى چوارەمى: ھەروھە ھەمگىرە لە مىراتگرانى بەھەشتى پر لە نازو نىعمەت، واتە: لەو كەسانەى لە لای خوا شايستەى خاوەن ماف دەبن، شايستەى ئەوھ دەبن ئەو بەھەشتە پر لە نازو نىعمەتەيان بدرىتى.

(۵) ﴿وَاغْفِرْ لِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ﴾ داواكارى پىنجەمى: لە بايىشم ببوو، چونكە بىگومان ئەو لە گومرايان بوو. بەلام ئەم داواكارىيەى وەلام نەدراوھتەوھ، چونكە بابى شايستەى لىبوردان نەبووھ.

(۶) ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾ داواكارى شەشەمى: لەرۆژىكدا كە مەرقەھەكان زىندوو دەكرىنەوھ، سەرشۆرم مەكە، شەرمەزارم مەكە، بە ھۆى ئەوھوھ كە باىم سزا بەدەى، ياخود شەرمەزارم مەكە، بەھەر ھۆيەكەوھ بى.

ئىجا دوایی باسى ئەو پۆژە دەكات كە برىتتە لە:

(۷) ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ ئەو پۆژەى كە نەسامان و نە كوران سوود ناگەيەنن بەكەس.

(۸) ﴿إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ مەگەر كەسەك بە دلىكى ساغ و سەلىمەوھ، بىتەوھ خزمەت خوا.

لە فەرمایشەدا ھاتوھ: {يُؤْتَى بِأَبِي إِبْرَاهِيمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي صُورَةِ ذِيخٍ، فَيُلْقَى فِي النَّارِ فَلَا يَشْعُرُ بِهِ أَهْلُ الْمَوْقِفِ} (۱).

(۱) السيوطي، الدر المنثور (۳۷/۶).

واتە: بابى ئىبراھىم لە پۆژى دوايدا دەھىنن لە شىۋەى كەمتيارىكى ئىردا،
 فېرى دەدرىتە نىو ئاگر، ئەو خەلكەى لەوئوۋە ۋەستاۋە كەس ھەستى پىناكات.
 بۆ ئەۋەى ئىبراھىم ھەست بە شەرمەزارىي و سەغلەتتى نەكات.

واتە: خۋاى پەرۋەردگار ئەو دوعايەشى قېۋول كىردوۋ، لەو پۆژەدا واناكات ئىبراھىم
 ھەست بە شەرمەزارىي بىكات، بە ھۆى بايىھوۋ، بەلام بابى ھەر سزا دەدرى.

ۋشەى (صدق) لە قورئاندا نۆ (۹) جاران ھاتوۋ:

- (۱) ﴿لِسَانَ صِدْقٍ﴾ مەرىم، واتە: زمانى راست كە مەبەستى پى ناۋبانگە.
- (۲) ﴿مُدْخَلَ صِدْقٍ﴾ الإسراء، واتە: بېچمە نىو ھەر كارىكەۋە، بە چاكىي بېچم.
- (۳) ﴿مُخْرَجَ صِدْقٍ﴾ الإسراء، واتە: بە چاكىي لە كارىك بىمە دەرى.
- (۴) ﴿وَعَدَ الصِّدْقِ﴾ الأحقاف، واتە: بەلىنى چاك.
- (۵) ﴿مَقْعَدِ صِدْقٍ﴾ القمر، واتە: نشىنگەى چاك.
- (۶) ﴿قَدَمَ صِدْقٍ﴾ يونس، واتە: پاداشتى باش.
- (۷) ﴿مُبَوَّأَ صِدْقٍ﴾ يونس، واتە: نىشتە جىكردنى چاك.
- (۸) ﴿وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ﴾ الزمر، واتە: راستى بە درۆ دانا.
- (۹) ﴿جَاءَ بِالصِّدْقِ﴾ الزمر^(۱)، واتە: راستىي ھىنا.

لە فەرۋودەى كى دىكەدا ھاتوۋ: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ
 إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ يَرَى أَبَاهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، عَلَيْهِ الْغَبْرَةُ وَالْقَتَرَةُ» الْغَبْرَةُ هِيَ
 الْقَتَرَةُ} (أخرجه البخاري: ۳۳۵۰).

(۱) تفسیر الشعراوى، ج ۱۷، ص ۱۰۵۹۹.

مه سه له ی چواره م:

نیزیک خراڤه وهی به ههشت بۆ پارێزکاران و، وه دهرخانی دۆزهخ بۆ بێمرادان و، به سه ریه کدا که وتنی بێپروایان له دۆزه خدا، وێرای سه ربازه کانی ئیبلیس و، دان پێداهیانی کافران به تاوانی شیرکداو، چهند خۆزگه خواستیکی بی جییان:

خوادیه فرموی: ﴿وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكَبَّكُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَخُذُوا إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِن كُنَّا لِنَكُنَّ ضَالِّينَ مِثْلَ مِثْلٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نُسَوِّكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَھُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له ههژده برگه دا:

(١)- ﴿وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ به ههشت نیزیکخرایه وه بۆ پارێزکاران، (و) ی سه ر (وَأُزْلِفَتِ) (الواو لِحال، وَالْعَامِلُ فِيهَا: لَا يَنْفَعُ مَالٌ) واته: (و) بۆ حاله و (منصوب) ه، یان له شوێنی (منصوب) دایه، ئنجا ئه وهی وای کردوه (و) (منصوب) بی، ئەم کرداری (وَأُزْلِفَتِ) ه، که له دوایه وه دی، ﴿وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ﴾ واته: له حالیکدا ئه وه ده بی، به ههشت نیزیکخراوه ته وه بۆ پارێزکاران، دیاره له رۆژی دوایدا وه که له فه رمایشتی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه، هه م به ههشت و هه م دۆزهخ، به ده ست فره شتانه وهن و ده هیترین، ئیمه نازانین حال و بارودۆخی قیامهت چۆنه، گرنگ ئه وه یه به ههشت ههروه ها دۆزه خیش هه ردووکیان ده هیترین، باسی دۆزهخ کراوه که چه ندان هه زار فره شته ده یهینن^(١)، لێره خوا هه ر هینده دیتی، ده فه رموی: به ههشت نیزیک خرایه وه بۆ پارێزکاران.

(١) له تەفسیری ئایه تی (وَجَاءَ يُؤْمِنُ بِهِمْ) - ٢٣- له سوورته ی (الفجر) دا زیاتر له و باره وه ده دوین.

ہے لہٰذا وہ زانایان (وَأَزْلَفَتْ) یان بہ (قُرْبَتْ)، (أُذْنِيتَ) لیکداوہ تہوہ، واتہ: نیزیکخراہوہ، بہ لَام بہ بُوچوونی من، لہ بہر تہوہی (زُلْفَى) بہ مانای (قُرْبَى) دی، واتہ: نیزیکیہ کی تابہت، بُوچی خوا ﷺ نہیفہرموہ: (قُرْبَتْ)؟ یان (أُذْنِيتَ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ) وشہی (أُزْلَفَتْ) بہ کارہینراوہ؟ واتہ: تہو پاریزکارانہ پلہی نیزیکیان لہ خزمہت خواہی پەرورہدگاردا ہہیہ، بُوچہ خوا ﷺ بہہشتیان بُو نیزیک دہخاتہوہ، واتہ: بہہشت تہو شوین و جیگاو ریگاہیہ، کہ مایہی نیزیکی پاریزکارانہ لہ خواہی پەرورہدگار.

وہ کہ لہ سوورہتی (القمر) دا خوا ﷺ دہفہرموہ: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ۖ فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْدِرٍ ۝۵۵﴾، واتہ: بیگومان پاریزکاران لہ باخان و رووباران دان، لہ نشینگہ کی پاک لہ لای حوکمرانی توانادار. بہ تہئکید تہہلی بہہشت لہ خوا نیزیک دہبن، بہو شیوہ نیزیکیہ کی کہ بُو خوا شایستہیہ، ہہروہ کہ تہہلی دوزہخیش لہ خوا دوور دہبن، ﴿وَقِيلَ بَعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝۵۶﴾ ہود، کہواتہ: وشہی (أُزْلَفَتْ) تہنیا مانای نیزیکیہ کی پروت، ناگہیہ نی، بہ لکو یانی: نیزیکیہ کہ نشانہی خو شہویستی خواہی پەرورہدگارہ بُو پاریزکاران و نیزیکی مہعنہوی لیان، یانی: دہیانخاتہ شوینیکہوہ، کہ لہ خواہی پەرورہدگارہوہ نیزیکہ.

وہ کہ لہ فہرماہستی پیغہمبہردا ﷺ ہاتوہ، پیغہمبہری خوا ﷺ دہفہرموہ: {...} فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ، فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ، فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ، وَأَعْلَى الْجَنَّةِ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ، وَمِنْهُ تَفْجَرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ^(۱).

واتہ: تہگہر داواتان لہ خوا کرد، فیردہوسی لی داوا بکہن، چونکہ نیوہراستی بہہشتہو بہرترین شوینی بہہشتہو لہ سہرووی فیردہوسہوہ، عہرشی خواہی خواوہن بہزہییہ، لہ فیردہوسہوہ رووبارہکانی بہہشت ہلڈہقولن و دینہ خوار.

(۱) حدیث ابی ہریرۃ: أخرجه أحمد: ۸۴۰۰، والبخاري: ۶۹۸۷، مطوّلًا، ومن حديث معاذ: أخرجه ابن ماجه ۴۳۳۱، ومن حديث عبادة بن الصامت: أخرجه الحاكم: ۲۶۹، وأخرجه أيضًا: الترمذي: ۲۵۳۱.

(۲) - ﴿وَبُرِّزَتِ الْجَحِیمُ لِلْغَاوِینَ﴾ دۆزه خیش وه ده رخرا، پیشاندرای بو بیمرادان، له نهجامی گومرپا بووندا مروؤف بیمراد ده بن، هه رکه سیک (ضال) بوو ده بیته (غاو) یش، وه ک هه ر که سیک (مُهْتَدِی) بوو، (رَشِید) یش ده بن، به ره نجام و به ره می (هدی)، (رُشد) هو، بیمرادی (غَوَاة) یش به ره می (ضلال) گومرپاییه، چونکه هه ندیک له زانایان (غاوین) یان هه ر به (ضالین) لیکداوه ته وه، به لام وشه ی (ضالین) له قورئاندا هه یه و (غاوین) یش هه یه، که واته: مانا کانیان به ته نکید لیک جیان، که وه ک گوتم: (غَوَاة) به ره نجام و به ره می و ده رهاو یشته ی گومرپاییه، له نه نجامی گومرپا بووندا، ئینسان بیمرادو بن به ش ده بن، چاره ره ش ده بن، خوا همانپاریزی.

وشه ی: (بُرِّزَتْ) له جیاتنی (أُبْرِزَتْ) هاتوه، (أُزْلِفَتْ)، (أُبْرِزَتْ)، که (أُبْرِزَتْ) له پرووی بیژیه وه زیاتر له گه لی ده گونجا، به لام (بُرِّزَتْ) زیده پووی زیاتری تیدایه له (أُبْرِزَتْ)، چونکه بنچینه یه له زمانی عه ره بییدا که (تضعیف)، {(فعل) یك که یه کیك له پیته کانی دوووقات ده کرینه وه} زیده پووی زیاتر له واتا که ییدا هه یه، واته: زور چاک وه ده رخراو پیشاندرای هینرایه گوژی.

(۳) - ﴿وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّا مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، پییان گوترا، {بهو بیمرادو چاره ره شانه، بهو بن ئاکام و بن نه نجامانه} کوا له کوپییه، نه وه ی جگه له خوا ده تانپه رست؟

په رستراوه کان چ بت و صه نه م بن، چ دروستکراوه کانی دیکه ی خوی په روه ردگار بن، به شه ربن، به ردبن، داربن، له هه ر قالدیک دابن هه مووی ده گریته وه، بویه ش له شوینه که یان پرسیار کراوه، یا خود له کرده وه که یان له کوین، بوچی شتیک ناکه ن؟ ئه مه هیچ له ده ست نه هاتوو یی بت و صه نه مه کانیان ده گه یه نی و وه ک نه بوونیان ته ماشا کراوه، چونکه بهو شیوه یه نین که ئه وان لیتیان چاوه پری کردوون، بتوان زیانیان لی دووربخه نه وه، یا خود قازانجیان بو ده سته بهر بکه ن.

(۴) - ﴿هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ﴾، ئایا ئیوه سه رده خه ن؟

(۵) ﴿أَوْ يَنْصُرُونَ﴾، یاخود {به لای که مه وه} خوْیان سهرده خه ن؟ (إِنْ تَصَار) له سهر کیشی (إِنْ تَعَالَ) ه، ئه وه یه که ئینسان خوْی سهر بخت، (إِنْ تَصْر) وهك (إِنْ تَقْم) له خوْیدا هه لسا به خوْسه رخستن، ئایا ئه وانه له توانایان داهه یه، ئیوه سهر بخه ن، یان به لای که مه وه ئه گهر ئیوه ش سهرنا خه ن، ده توانن خوْشیان سهر بخه ن؟ خوْیان دهر باز بکه ن؟ هه لبه ته وه لامی ئه و پرسیارانه هه موویان قرتینراوه، چونکه هیچ وه لامیان نیه، به لام له جیاتی وه لامدانه وه، خوا ده فهرموئ:

(۶) ﴿فَكُبِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُنَ﴾، واته: له په وروو خرا نه نیوی، ئه وانیش و سهر گهر دانه کانیش، واته: بت و صه نه م په رستراوه ساخته کان، له گه ل ئه و بمرادو، بئ ئاکامانه ی که په رستوویانن، هه موویان خرا نه نیو دوزه خه وه.

(كُبِّبُوا، أَيْ: كُبُّوا فِيهَا كَبًّا بَعْدَ كَبٍّ) یانی: له په وروو خرا، له په وروو که وینرا، (كُبِّبُوا) یانی: جار له دوا ی جار، که وینرا وهك (كُفِّفَ) یانی: جار له دوا ی جار وازی هیئا، له (كُفِّفَ) وه هاتوه.

بویه ش خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿فَكُبِّبُوا فِيهَا﴾ بت و صه نه مه کان راناوی کوْی بوْ به کاره ییانو، وهك راناوی عاقلان، نه یفه رموه: (كُبُّتْ فِيهَا هُمْ الْغَاوُنَ)، ئه وه به پیی تیگه یشتن و عه قلئ په رسته ره کانیا نه، چونکه ئه وان پییان و ابووه: په رستراوه کان ئیراده و عه قل و شعوریان هه یه، بویه خوا ی په روه ردگار به پیی ئه وان فهرمایشتی کردوه، (نُزِّلُوا مَنَزِلَةَ الْعُقَلَاءِ حَسَبَ عَقُولِهِمْ)! راناوی عاقلانیان بوْ به کارهاتوه، به پیی تیگه یشتنی ئه وانه ی په رستوویانن.

(۷) ﴿وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ﴾، هه روه ها سهر بازه کانی ئییلیسیش پیکرا هه موویان له په وروو خرا نه دوزه خه وه، به سهر یه کدا خرا نه دوزه خه وه.

(۸) ﴿قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ﴾، له حالیکدا که مشت و مرو ده مه قالییان بوو، گوئیان، کن مشت و مرو ده مه قالیی بوو؟ بیگومان ئه وانه ی بت و صه نه مه کانیا ن

پەرستوون، لە نێو خۆیاندا دەمەقالێیان بوو، ئەگەرنا ئەهلی بەهەشت هەر سەلام لەیەکدی دەکەن، بەرێزو حورمەتەوه، بە ئارامی و ویقارەوه، بەلام ئەهلی دۆزەخ، هەمیشە سەرگەرمی گالەو قالەن، ئەگەر تەماشای ئابەتەکان بکەین هەم لێرە، هەم لەشوینەکانی دیکە، بۆ وینە: ﴿كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْهَا﴾ (۲۸) ﴿الأعراف﴾، واتە: هەر کاتێک کۆمەلێک دەهاتن، نەفرینی دەکرد لەدەسته خوشکەکە، واتە نەفرینی دەکرد لە کۆمەلەکە، چ شوینکەوتووون لە پەڕەویی لێکراوان، چ پەڕەویی لێکراوان لەوانە شوینیان کەوتووون، نەفرینیان لێک دەکرد، هەرکامیان بەوی دیکە گوتو: بە هۆی ئێوەوه ئیمە تووشی ئەو سزایە بووین و، بەم داووەوه بووین، ئنجا لە حالیکدا کە مشت و مەرو دەمەقالێیان بوو گوتیان:

۹- ﴿تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، سویند بە خوا ئیمە لە گومپراییهکی ئاشکرا دا بووین، وشە: (إِنْ) لێرەدا، (مُخَفَّفَةً لِلتَّأْكِيدِ بِدَلِيلِ وُجُودِ اللَّامِ)، ﴿تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، ئەمە بۆ تەئکید کردنەوهیە چۆن دەزانین و جیاوازی ئەو (إِنْ) ه، لەگەڵ (إِنْ) ی لابردن (نافیة) بەچی دەکری؟ جیاوازییەکیان ئەو (ل) یە کە دەلکێنری بەو ناووەوه کە لەدوای دی: ﴿إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، ئەگەر فەرمووبای: (إِنْ كُنَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) یانی: (ما گنا) بەلام (إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ)، ئەمە بۆ جەختکردنەوهیە، واتە: بە دلنیایی ئیمە لە گومپراییهکی ئاشکرا دا بووین، لە چیدا؟

۱۰- ﴿إِذْ نُسَوِّكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، واتە: لە کاتیکدا ئیمە ئێوەمان لەگەڵ پەرەردگاری جیهانیاندا یەکسان دەکرد، ئەو بێت و صەنەمەکان! ئەو پەرستراوە ساختەو بێ نیوەرۆکەکان! ئیمە لە گومپراییهکی ئاشکرا دا بووین، (نُسَوِّكُمْ) یانی: (مُثْلُكُمْ)، (التَّسْوِيَةُ): (المُعَادَلَةُ وَالْمُثَالَةُ) (تسوية) یانی: وەك یەك لێکردن و هاوشێوە کردن، یانی: وەك ئەوانمان یەکسان دەکردن، وەك ئەوان مامەلەمان لەگەڵدا دەکردن، ئنجا ئا ئەمە بناغە ی شیرك و هاوبەش بۆخوا دانانە، شایانی باسە: ئیمە باسیکی تیرو تەسەلمان لەبارە ی شیرك و هاوبەش بۆخوا دانانەوه کردو، لە کۆتایی سوورەتی (یوسف) داو گوتوویمان: ریشە ی شیرك و هاوبەش بۆخوا دانان، ئەوەیە کە: جگە لەخوا، کەسیك، یان دروستکراویك،

وہك خوا مامہ لہی لہ گہ لدا بکہی، لہ ہەر پرویکہوہ، چ بہ شیک لہ پەرورہ ردگار یتیی و بہ دیہینہ رایہ تیی و خواہندار یتیی بخریتہ پال، یان یہ کیك لہ سیفہ تہکانی خوا وہك: شیفہ ہیئان، سہر خستن، یان یہ کیك لہ کردہ وہکانی خوا، یان یہ کیك لہ ناوہکانی خوا، بو بہ کار بہیترئی، یاخود لہ پرووی پەرستانہ وہ، کہ ئہمہ جہوہرو نیوہ پروکی شیرکہ، یان ہہندی لہ دروشمہکانی خوا پەرستی، بو بکریں چ دروشمہ پروالہ تیہکان، وہك: پارانہ وہو پشت پین بہستن و، ہاوار تی بہستن و، نوپژو، پروژو، خوا پەرستیہکانی حہج و نہزو قوربانیی، چ شتہ دہروونیہکان بن، وہك: ئہوپہری خویشوستن، ئہوپہری لی ترسان، ئہوپہری سام لیکردن، ئہوپہری بہ گہورہ گرتن، ئہوپہری مل بوکچ کردن، ہہرشتیک لہو شتانہی کہ دہبی تہنیا بو خوا بن ﷺ، چ لہ دروشمہ پروالہ تیہکان، چ لہ سیفہت و خہسلہ تہ دہروونیہکان، بو جگہ لہ خوا بکریں، مانای وایہ ئہو شتہی یاخود ئہو کہسہی بہ ہاوبہشی خوا داناوہ، ئنجا ئہوانہ دہلین: ئیمہ لہ گومپایہ کی ئاشکرادا بووین، کہ ئیوہمان لہ گہل پەرورہ ردگاری جیہانیاندا یہ کسان دہکرد.

(۱۱) ﴿وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ﴾، تہنیا تاوانبارانیش ئیمہیان گومپاکرد، لیژہدا مہبہستی پین کافرہکان و ہاوبہش بوخوا دانہرہکانی دیکہیہ، کہ گومپایان کردوون بہلام سیفہتی تاوانباریان دہداتہ پال و بہوہ دہیانناسیئی.

(۱۲) ﴿فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ﴾، ئنجا باسی حالی خویمان دہکەن کہ ئایا دہبی چ دہرہ تانیکیان ہہبی، دہلین: ئیمہ ہیچ تکا کارانیکیان نین، (الشَّافِعُ: الَّذِي يَكُونُ وَاسِطَةً جَلْبِ نَفْعٍ لِّغَيْرِهِ أَوْ دَفْعُ ضَرِّ عَنْهُ)، (شافع) ئہو کہسہیہ کہ دہبیٹہ ہوکار بو ئہوہی قازانیک بو ئہو مروفہ بیئی، یاخود زیاتیکی لی دوور بخاتہوہ، واتہ: دہبیٹہ ہوکار لہ نیوان: تکا لہ لاکراو و تکا بو کراودا، خوای پەرورہ ردگارو ئہو کہسہی تکای بو دہکری.

(۱۳) ﴿وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ﴾، ہہرہہا ہیچ دوست و برادہریکی دلسوزو بہپہروش و نزیکیشمان نیہ، (حَمِيمٌ: أَي قَرِيبٌ مُشْفِقٌ) لہ (حَمٌّ) وہ ہاتوہ، بہ مانای (سَخْنٌ) واتہ: گہرم بوو، واتہ: ہیچ دوستیکی گیانی بہ گیانی گہرم و گورمان نیہ.

(۱۴) ﴿فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ﴾ خۆزگە، گەرانهوهیه کمان بۆ هه‌بووایه، (لَوْ) واته: ئەگەر، به‌لام لێره‌دا بۆ خۆزگە به‌کارهاتوه، چونکه له‌نیوان ئەو شته‌دا که ناگونجی و، له‌نیوان خۆزگە خواستندا، ئەو بۆنه‌و مونا‌سه‌به‌ته‌هیه، نه‌خۆزگە پێ‌خواراوه‌که دێته‌دی، نه‌ئەو شته‌ش که په‌یدا نه‌بوو (مُمْتَنِع) ه، ئه‌ویش نایه‌ته‌دی، ئنجا به‌و مونا‌سه‌به‌ته‌وه لێره‌دا (لَوْ) مانای خۆزگە پێ‌خواستن ده‌گه‌یه‌نێ، یانی: ئەگەر ئیمه‌ جارێکی دیکه‌مان هه‌بووایه، (کَرَّةٌ: أَي مَرَّةً مِنَ الْكَرِّ وَهُوَ الرَّجُوعُ) ئەگەر ئیمه‌ جارێکی دیکه‌ گه‌رابوواینه‌وه، یه‌که‌ ده‌رفه‌تی دیکه‌مان درابووایه‌و، گه‌راباینه‌وه بۆ ژیا‌نی دنیا.

(۱۵) ﴿فَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئنجا بووباینه‌ بر‌وادار، (فَتَكُونَ، مَنْصُوبٌ لِأَنَّهُ جَوَابُ التَّمَنِّي) (فَتَكُونَ) (من‌صوب) ه، چونکه، وه‌لامی خۆزگە پێ‌خواستنه‌که‌یه، ئەگەر یه‌که‌جارمان هه‌بووایه‌و، ببووینایه‌ بر‌وادار، خۆزگە به‌وه‌ ده‌خوازن، به‌لام داری خۆزگه‌و بریا بۆ هه‌یج که‌س به‌ری نه‌گرتوه، تا‌کو بۆ ئەوان به‌ر بگرێ، ئنجا ئەمه‌ وه‌که‌ خۆزگه‌ خواستنی ئەو شاعیره‌ وایه‌ که‌ گوتویه‌تی:

أَلَا لَيْتَ الشَّبَابَ يَعُودُ يَوْمًا فَأَخْبِرَهُ بِمَا فَعَلَ الْمَشِيبُ

خۆزگه‌ گه‌نجی‌تی گه‌رابایه‌وه‌ پ‌وژێک تا‌کو هه‌والی پێ‌ده‌م پیری چی به‌سه‌ر هه‌یناوم

به‌لام د‌وای پیر بوون و به‌سال‌دا‌چوون، گه‌نجی‌تی ناگه‌رێته‌وه، ئەوانیش د‌وای چ‌وونه‌ قیامه‌ت و پ‌وژێ د‌وایی، ناگه‌رێنه‌وه‌ بۆ ژیا‌نی دنیا، ئەوه‌ به‌س قسه‌یه‌که‌، ده‌یکه‌ن، وه‌که‌ خوا ﷻ له‌ سووره‌تی (المؤمنون) دا ده‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿حَقَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۚ ۝٩١ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۚ ۝٩٢﴾ واته: هه‌تا کاتێک یه‌کیان مردنی بۆ هات گوتی: خ‌وایه‌! به‌گێر‌نه‌وه‌ (بۆ ژیا‌نی دنیا) به‌ل‌کو کرد‌ه‌وی باش به‌که‌م له‌وه‌دا که‌ به‌جیم هه‌یشه‌وه‌! [به‌لام وه‌لامی ده‌درێته‌وه‌ به‌ (كَلَّا)] نه‌خ‌یر، ئەوه‌ قسه‌یه‌که‌ هه‌ر خ‌و‌ی ده‌یلێ، هه‌ر خ‌و‌ی بێ‌زه‌ریه‌تی و له‌ پشتیان‌وه‌ ن‌یوانێک هه‌یه‌ تا‌کو ئەو پ‌وژ‌ه‌ی ت‌یدا هه‌ل‌ده‌ست‌یرێنه‌وه‌و زین‌د‌وو ده‌کرێنه‌وه، یانی: تازه

پشت پەردە دەبن و دەكەونە قۇناغیكى دیکەو ژیانیکى دیکە، بەپیی ئەو سیستمە کە خوا ﷻ بۆ گەردوون و ژیانى دنیای داناو، قۇناغ قۇناغ، ژیانى دنیا ھەيە، ژیانى بەرزەخ ھەيە، ژیانى ئاخیر زەمان ھەيە، قۇناغى ھەلسانەو ھەيە، لەھەر قۇناغەدا شتیک دەبی، لە قۇناغەکەى دیکەدا نابى، قۇناغى قیامت بەرەنجام و بەرھەمى قۇناغى ژیانى دنیایە، ھەرۋەھا بەرزەخیش، وەك قۇناغىكى کاتىی و پاگوزەر.

(۱۶) - ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾، بە دنیایی لەوہدا کە باس کرا نیشانەيەك ھەيە، بەلگەيەکی گەرەو گرنگ ھەيە، لەسەر ئەوہ کە دەبی تەنیا خوا پەرسەتیی، لەسەر ئەوہ کە پیغەمبەران ھەقن، لەسەر ئەوہ کە پۆژی دوایی و دیداری خوا ھەقە، لەسەر ئەوہ کە بەرنامەو ریبازی راست، بەس ئەوہیە کە خوا بە پیغەمبەراندا ناردوویەتی بۆ ژیانى ئینسان و، بۆ ئەوہ کە مروّف بە شیوہیەك بژی کە لە لای خوا پەسەند بی، ئەویش ئەوہیە کە ژیانیکى ئیماندارانە، ژیانیکى راست و ساغ لە ھەلس و کەوت و ژیانى تاکىی و خیزانیی و کۆمەلایەتی و سیاسیی، بگوزەریئن، لەوہدا کە باسکرا بەلگەو نیشانەيەکی گەرەو گرنگ ھەيە، بۆ ھەموو ئەوشتانەى باسکران.

(۱۷) - ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، بەلەم زۆبەشیان پروادار نین، واتە: کافرەکانى رۆژگارى پیغەمبەر ﷺ یاخود: مروّفایەتی بەرەھایی، ئەم قورئانە بەس بۆ ئەو کاتە دانەبەزیو، مەگەر بە بەلگەيەك شتیک دیار بی، تاییەت بی بە خەلکی ئەو کاتەو، ئەگەرنا قورئان بۆ ھەموو قۇناغەکانى ژیانى مروّفایەتی، ئەوہش کە خوا فەرموویەتی، ھەرۋایە، زۆرەى مروّفەکان پروادار نابن، وەك لە شوینی دیکە دەفەرموی:

﴿وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كِرْهُونَ﴾ (۷۰) المؤمنون.

﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ (۱۳) سبأ.

﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُونَ﴾ (۱۰۶) يوسف.

تەننەت ئەوانەش كە بېرواش بەخو دىنن، زۆربەيان ھاوبەش دانەر دەبن، ھاوبەش پەيدا كردن بۆ خوا، ئاۋىتەي ئىمانەكەيان دەكەن، ئاۋىتەي خواناسىيەكەيان دەكەن.

(۱۸) - ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بە دۇنيايىيەۋەش تەنيا پەرۋەردگارت زالى بەبەزەيىيە، بالادەستى مېھربانە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

The banner is divided into several sections:

- Top Left:** Facebook icon and text: "پاكىستاندىكى مەكتەپنى مەمۇرىيەت ئورگانى بارىدۇر".
- Top Right:** Facebook icon and text: "AliBapir/پاكىستان".
- Middle Left:** YouTube icon and text: "AliBapir/پاكىستان".
- Middle Right:** YouTube icon and text: "AliBapir/پاكىستان".
- Bottom Left:** App Store and Google Play logos with QR codes. Text: "AliBapir".
- Bottom Right:** WhatsApp, Telegram, and Messenger icons with QR codes. Text: "پاكىستاندىكى مەكتەپنى مەمۇرىيەت ئورگانى بارىدۇر".
- Center:** A portrait of a man in a turban with text: "بە تۈرۈك كۈمۈرلەرنىڭ ئىكەنلىكىنى بىلىش ئۈچۈن بىزنىڭ بىز مۇلازىمەتلىرىمىزگە كىرىڭىز".

دەرسى چوارەم

لە نۆزە كۆمەلارە ئىپتىخار ئەمەلئارىز

بىز مەكەم بىز مۇلازىمەت ئالغۇچى

پاڭىياندنى مەكەمى مۇستەھەلى باپىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Download on the App Store

GET IT ON Google Play

www.alibapir.net

تەلەپپۇز: 00962777777777

AliBapir/عەلى باپىر

تەلەپپۇز: 00962777777777

پاڭىياندنى مەكەمى مۇستەھەلى باپىر

تەلەپپۇز: 00962777777777

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەژدە (١٨) ئایەت پێکھاتووە: (١٠٥ - ١٢٢)، ھەموو ئایەتەکانیش بوو بەسەرھاتی نووح تەرخان کراون، ھەر لە سەرەتای دەستپێکردنی بانگکردنی گەلەکیەووە بوو خواپەرستی و پارێزکاری و، بەرپۆوەچوون بە پێی بەرنامەی خوا... تاکو ئەو ھەموو چەرمەسەریانەی بەسەری ھاتن، ئەو ھەموو کەللەرەقی و عینادی و بوغرایییە گەلەکە و، تاکو نغرۆ بوونی گەلەکە و جگە لە برواداران لەو لافاوە مەزەدا، کە ھیچ کەسی لێ قوتار نەدەبوو..

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا نَنْقُوتَ ﴿١٠٦﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهِ يَنْتُحَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{گەلی نووح پیغەمبەرانیان بە درۆ دانا (بروایان پێیان نەهێنا) ﴿۱۰۵﴾ یاد بکەو! کاتی نووحی برائیان پێی گوتن: ئایا پارێز لە خوا ناکەن؟ ﴿۱۰۶﴾ بە دنیایی من پەوانە کراویکی ئەمێندار (و راست و ساغ) م بوۆتان ﴿۱۰۷﴾ بۆیە پارێز لە خوا بکەن و بەقسەم بکەن ﴿۱۰۸﴾ هیچ کرێه کێشتان لە بەرامبەریدا لی داوا ناکەم، پاداشتم تەنیا لەسەر (خوای) پەرورەدگاری جیهانیانە ﴿۱۰۹﴾ بۆیە پارێز لە خوا بکەن و، بەقسەم بکەن (فەرمانبەریم بکەن) ﴿۱۱۰﴾ (گەلەکە)ی گوتیان: چۆن بپروات بۆ بێنین لە حالێکدا کە (تەنیا مڕۆڤە) هیچ و پووچەکان شوێنت کەوتوون! ﴿۱۱۱﴾ (نووح) گوتی: ئنجا من چوو زانم ئەوان کاتی خوێ چیان کردو، (تاکو بزانی ئایا تۆمەتە کەتان گوايه: خەلکیکی نزم و پەست، راستە یان نا؟) ئەگەر هەست و هۆشتان هەبێ ﴿۱۱۲﴾ لێ پرسینەوه یان تەنیا لەسەر پەرورەدگارمەو ﴿۱۱۳﴾ من (هەرگیز) دەرکەر دوورخەرەوه ی برواداران نابم (لە دەوری خۆم بۆ رازی کردنی ئێوە) ﴿۱۱۴﴾ من تەنیا ترسینەرو هۆشیار کەرەوه یەکی پوون و ئاشکرام ﴿۱۱۵﴾ (گەلەکە)ی گوتیان: ئەی نووح! ئەگەر وازنەهێنی، بێگومان لەبەرد باران کراوان دەبی ﴿۱۱۶﴾ (نووح) گوتی: پەرورەدگارم! بێگومان گەلەکەم بە درۆیان دانام ﴿۱۱۷﴾ دەجا دادوهریه کی بەکلایکەرەوه لە نیوان من و ئەواندا بکەو، خۆم و بروادارانێک کە لەگەڵ من پزگارمان بکە ﴿۱۱۸﴾ سەرەنجام ئیمەش خوێ و ئەوانە ی لەگەڵیدا بوون، لە کەشتیه پرە کەدا دەر بازمان کردن ﴿۱۱۹﴾ دوا یی ئەوانی دیکە کە مابوونەوه (لەسەر کوفر) (لە تۆفانە کەدا) خنکاندمانن ﴿۱۲۰﴾ بە دنیایی لەوه دا نیشانه یەکی مەزن هەیه، بەلام زۆر بەیان بروادارینن ﴿۱۲۱﴾ بێگومانیش بەس پەرورەدگارت بالادەستی بەبەزەیه ﴿۱۲۲﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(الْأَرْدَلُونَ): به کوردیی به (هیچ و پووچه‌کان) لێکم داوه‌ته‌وه، ئەم وشه‌و ته‌عبیره‌م له‌گه‌ڵ ڕیزو ته‌ده‌بی قورئاندا به‌ گونجاو زانی، ئەگه‌رنا بۆ وشه‌ی (الْأَرْدَلُونَ) جگه‌ له‌و وشه‌یه‌ی به‌کارم هێناوه، ڕه‌نگه‌ وشه‌ی دیکه‌ش هه‌بن، به‌لام ئینسان ده‌بی ورد بی، که ته‌عبیری‌ک به‌کار دێنی به‌پێی ئەو زمانه‌ی قسه‌ی پێ ده‌کات، ته‌عبیری‌کی سووک نه‌بی، هه‌لبه‌ته‌ ده‌زانم هیچ و پووچ تا ڕادده‌یه‌ک ته‌عبیری‌کی سووکه، به‌لام له‌وه‌ش سووکتر هه‌یه، (الْأَرْدَلُونَ) (الرَّذُلُ وَالرُّذَالُ: الْمَرْغُوبُ عَنْهُ لِرِدَاءَتِهِ) (رَذُلٌ وَرَذَالٌ) شتێک که ناویستری له‌به‌ر خراپییانی، ئنجا (أَرَادِلٌ وَأَرْدَلُونَ: جَمْعُ أَرْدَلٍ) (أَرَادِلٌ وَأَرْدَلُونَ) هه‌ردووکیان کۆی (أَرْدَلٌ)ن، واته‌: زۆر خراپ، وه‌ک گوتم: به‌کوردیی مه‌گه‌ر بگوتری: هیچ و پووچ، ده‌گونجی بگوتری: بی نرخ، په‌ست و زه‌بوون، مه‌به‌ستیانی پێ ئەوه‌بووه‌ ئه‌وانه‌ی شویت که‌وتوون، به‌وجوده‌ن، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌وانه‌ی شوین نوح عليه السلام که‌وتوون و شوین هه‌موو پیغه‌مبه‌ران که‌وتوون، به‌زۆری وه‌ک خوا جل جلاله له‌ قورئاندا باسی کردوه، خه‌لکه‌ بیهێزو بی ده‌ستلآت و، داماوو چه‌وسێراوه‌که‌ بووه، به‌لام له‌چاوی خۆبه‌زلگرو هوکمرانه‌ مله‌وهره‌کاندا، ئه‌وانه‌ هیچ و پووچ و بی نرخ و بی مایه‌ بوون.

(لَوْ تَشْعُرُونَ): (الشُّعُورُ: الإِدْرَاكُ بِالْحَوَاسِّ) (شعور) یانی: ئینسان به‌ هه‌سته‌وه‌ره‌کان شت بزانی، به‌لام جاری واش هه‌یه (شعور) بۆ عه‌قل و ده‌رکه‌ردنی عه‌قل و هۆشیش به‌کارهێنراوه، چونکه‌ عه‌قلیش له‌پێی هه‌سته‌وه‌ره‌کانه‌وه‌ که‌ره‌سته‌ی بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌کری، ئەو وێنا‌یه‌ی به‌ تۆری شه‌داوی چاو ده‌گیرین، وه‌ک ئەو ده‌نگانه‌ی هێزی بیستن، هه‌روه‌ها تامکراوه‌کان، بۆنکراوه‌کان، ده‌ستلێدراوه‌کان، که به‌ هۆی پینچ هه‌سته‌کانه‌وه‌ کۆ ده‌کرێته‌وه، عه‌قل ده‌توانی دوا‌یی چه‌مک و واتایه‌کان به‌هۆیانه‌وه‌ دروست بکات.

(الْمَرْجُومِينَ): (الرَّجَامُ: الْحِجَارَةُ، وَالرَّجْمُ: الرَّمْيُ بِالرَّجَامِ، يُقَالُ: رُجِمَ فَهُوَ مَرْجُومٌ) (الرَّجَامُ) يانی: بەرد، (رَجَمَ) بریتیه له بەرد پێدادان، بەردباران کران، (الْمَرْجُومِينَ، الْمُقْتُولِينَ شَرَّ قِتْلَةٍ) ئەوانەى دەکوژرێن بە خراپترین شیوە، (وَيُسْتَعَارُ الرَّجْمُ لِلرَّمْيِ بِالظَّنِّ، وَالتَّوَهُّمِ وَالشَّتْمِ، وَالطَّرْدِ) وشەى (رَجَمَ) دەشخوازێتەووە بۆ ئەوێ گومانى خراپ بە کەسێک بەرددرێ، یان کەسێ بە وەهم تاوانبار بکری، یاخود قسەى پێ بگوتری و دووربخێتەووە، هەندى له تویژەرەوانى قورئان وەك دواى باسى دەکەین گوتووین: لێرەدا هەرەشەیان لێکردووە کە قسەى پێ بڵێن، یانى: ئێمە قسەت پێ دەلێن!

بەلام له راستیدا ئەو مانایە بپهێژەو کێشەو دوژمنایەتیی گەلە کافرەکان لەگەڵ پیغەمبەرەکان و، شوێنکەوتووانى پیغەمبەرەکاندا، لەوێ گەورەتر بوو، کە بە قسە پێ گوتیان واز بێن!

(فَتْحًا): واتە: دادوەرییمان له نێواندا بکە، له نێوان خووم و گەلە کەمدا، (الْفَتْحُ: إِزَالَةُ الْإِغْلَاقِ وَالْإِشْكَالِ، وَفَتْحَ الْقَضِيَّةِ فَتَاحًا: فَصَلَ الْأَمْرَ فِيهَا، وَأَزَالَ الْإِغْلَاقَ فِيهَا)، (فتح) واتە: کردنەووە، بەلام لێرەدا بە مانای لابردنى شتیکە کە داخراپى و لابردنى ئیشکالیکە، واتە: له کێشە کەدا دادوەرى کردو ئەو داخراویى و نامۆییەى تێیدا بوو: کى لەسەر هەقەو، کى لەسەر هەق نیە؟ بۆى لابراو نوختەى بۆ خرایە سەر پیت.

(الْفَلَاحُ الْمَشْحُونُ): کەشتی پێ، (أَي: الْمَمْلُوءُ، وَالشَّحْنَاءُ: عَدَاوَةٌ أَمْتَلَأَتْ مِنْهَا النَّفْسُ، يُقَالُ: عَدُوٌّ مُشَاحِنٌ)، (شحناء) بە دوژمنایەتییەك دەگوتری: کە دل و دەروونی ئینسانی پێ کردبێ، دەگوتری: (عَدُوٌّ مُشَاحِنٌ) فلانکەش دوژمنیکە کە دلى مرووف پێ دەکات له بوغزو تووڕه‌یى و رق، کەواتە: (الْفَلَاحُ الْمَشْحُونُ) یانى: کەشتی پێ، ئیستاش وشەى شەحن بەکارده‌یێرى، بۆ پێ کردن بە هەموو جوړەکانیەووە.

مانای گشتی نایه تەکان

بەسەرھاتی نووح و ﷺ گەلە کەیمان - وەك پشتریش ئاماژەم پێدا - لە تەفسیری سوورەتی (ھود) لە کاتی تەفسیر کردنی نایە تەکانی: (۲۵ - ۴۹) دا ھیناوە، باسیکی تیرو تەسەلمان کردووە، ھەم لە پرووی نایە تەکانی قورئان، کە ھەموویانمان کۆکردۆتەووە، ھەم لە پرووی گەرانەووە بۆ سەرچاوە میژوییەکان، ئەوێ کە دەستمان پێیان گەیشتووە، لەو بارەووە باسیکی تیرو تەسەلمان کردووە، بەلام لێرەدا ھەروا پوختە یەك لە بەسەرھاتی نووح ﷺ دینین، ھەر وەك ھی پیغەمبەرانی دیکەش (عليهم الصلاة والسلام)، ئیمە بە پیتی ئەووە کە لێرەدا ئەو پوختە یە ھاتووە، ئیمەش ھەروا پوختە یەکی بەسەرھاتە کە ی دینین.

خوا دەفەرموی: ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾، گەلی نووح پیغەمبەرانیان بە درۆ دانان، برۆیان پێ نەکردن، پێیان بیپروا بوون، ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُّ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا نَنْقُوتُ﴾، یادبکەووە! کاتی نووحی برۆیان پێی فەرموون: ئایا پارێز ناکەن؟ واتە: پارێز لە خوا ناکەن، یان پارێز لە لێرسینەووە سزاو جەزەر بەی خوا ناکەن، کە بە ھۆی کوفرو شیرکەووە بە ملتان دادی؟ ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، من (لەلایەن خواوە) بۆ ئێوە پەوانە کراویکی ئەمێندارم، واتە: راست و ساغم لە گەلتان، چیتان پێ دەئێم، ئێم وەر بگرن، چونکە خوا منی بۆ لای ئێوە ناردووە نوێنەری خوا، ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، کەواتە: پارێز لە خوا بکەن و بە قسەم بکەن، فەرمانبەریم بکەن.

﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، لە حالیکدا من ھیچ کرێتان لێ داوا ناکەم لەسەری، لەسەر گەیانندی ئەو پەيامە، چونکە کرێ و پاداشتی من تەنیا لەسەر پەروەردگاری جیهانیانە، ھیچ چاوەروانییەکم لە ئێوە

نيه، هيچ بارگراييه كم بۆتان نيه، ئىشى خوتانم به خوتانه، مه دارى خوم به ئيوه ساز ناكهم، ده مه وى مه دارى ئيوه ساز بكهم، ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ دووباره دى ده كاته وه، كه واته: پاريز له خوا بكهن و به قسه م بكهن، فه رمانبه ريم بكهن.

ئىنا با بزائين گه له مله ورو كه له ره قه كه ي، چى وه لام ده ده نه وه؟

﴿قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ﴾، ئايا بروات بو بئين له حالى كدا هه رچى و په رچيه كانت شوين كه وتوون؟ له سوورپه تى (هود) دا پى ده ئين: ﴿وَمَا نَرْبُكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادْيِ الرَّأْيِ﴾، واته: نابئين شوينت كه وتبى، جگه له وانهمان كه هيچ و پووچن، بى نرخن، كه من، ئەوانه ي كه رايان زور رواله تيه، واته: تيناگهن و زور سه ركيئل، ليره ش ده ئين: ئايا شوينت بكه وين، له حالى كدا كه ته نيا كه م و هيچه كان شوينت كه وتوون، ئەوانه ي كه م بايه خن؟ ﴿قَالَ وَمَا عَلِمَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، نووح گوئى: من چووزانم پيشتر چيان كردوه، كه له ئەنجامى كردوه كانى پيشووياندا، ده بى ئيوه ئەو ئەنجامگيرييه تان كردبى، كه ئەوان هيچ و پووچ و بى نرخ و كه م بايه خن، ليره دا نووح عليه السلام سه رنجيان بو ئەوه راده كيشى، كه مروف له كردوه وه هه لويس ته كانيدا خولاصه ده بيته وه، من نازانم چيان كردوه، ئيوه ئەوه تان لى هه ئينجاون، كه هيچن؟! دياره ئەوان خويان به وه جاخ و ره چه له ك و سه روه ت و سامانه وه هه لكيشاوه: له بهر ئەوه ي پارهم زوره، ده سه لاتم زوره، ده وله مه ندم و خه لك و خزمم زوره، بويه شتيكى گرنگم! ئەوانه ش له بهر ئەوه ي ره ش و پروتن بى توانان، چه وسيتراوه ن، بى ده سه لاتن، كه واته: هيچن، ته ماشا بكهن! ئەو ته رازووه لاسه نگ و لاتهل و بى ويژدانه يه!! سه روه ت و سامان و ده سه لاتى هه رام و قورخر اويش، بويه كه وتوته ده ستى ئەوانه، له ئەنجامى ئەوه دا كه سته ميان كردوه، چه وسيتراوه كانيش بويه چه وسيتراونه وه و پروت و ره جال بوون، له ئەنجامى ئەو هوكمپراييه سه قه ته دا كه ئەوانه كر دوويانه، كه هه موو شتيكيان بو خويان قورخر كردوه، بو خزم و حيزيان، بو ده ورو به ريان، ئەوانى ديكه ش بى ده سه لات

و بى چاره كەوتۈنەتە گۆرى! نوح ﷺ دەيەۋى سەرنجيان پاكىشى بۇ ئەو
كە ئەگەر كەردەۋەى خراپيان بوۋى، من ئاگادار نىم، چونكە بە ھۆى كەردەۋەى
خراپەۋە مەرۇف خراپ دەبى، بە ھۆى ھى چاكىشەۋە، چاك دەبى، نەك بە ھۆى
سەرۋەت و سامانەۋە، ئەگەر ھەيى چاك بى و، ئەگەر نەيى خراپ بى!

﴿إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ﴾ لېرسىنەۋەيان تەنیا لەسەر
پەرۋەردگارمە، ئەگەر ئىۋە ھەست بکەن، ئەگەر شعور تان ھەبى، من ناچم
لېرسىنەۋەيان لەگەلدا بکەم، ئىستا بانگيان دەكەم بۇلاى خوا، ئەو ئەركى
منە، ئەمما من بىم ھەلىانسەنگىنم، بەو تەرازوو و پىۋەرە لاتەل و لاسەنگەى
ئىۋە، ئەو كارى من نىەو ئەو شتىكى نالۋىكىيە.

ئىجا ئەۋان داۋايان لى كەردە، ئەو برۋادارانە دەرېكات و دوورىان بختەۋە،
بۇيە دەلى: ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ من دەرکەرى برۋادارەكان نىم، بۇ
پازىكەردنى ئىۋە، ﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ من تەنیا ترسىنەرۋ ھۆشيار كەرۋەيەكى
رۋون و ئاشكرام، ياخود رۋونكەرۋەۋە ئاشكراکەرم بۇ راستىيەكان.

دووبارە گەلە سەرکەش و ياخيەكەى، زمانى زېر بەكاردىنن، ھەلبەتە ۋەك
لە سوۋرەتى (ھود)دا، ھاتۋە لە سوۋرەتى (الأعراف)ىش دا، ئەۋانە كە ئەو
قسانەيان كەردوون، دەستپۇشتوو و برپار بەدەست و خۆسەپپنەكان بوون،
﴿قَالُوا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يَنْفُخْ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ گوتيان: ئەى نوح! ئەگەر
ۋاز نەھىنى، تۆ لەبەرد باران كراۋان دەبى، واتە: ھى دىكەشمان بەرد باران
كەردوون، تۆش دەبەينە رىزى ئەۋان.

ئىجا دەگونجا تەعبىرەكە ئاۋا بوۋايە: (لَتَرْجُمَنَّكَ) ۋەك لە شوۋنى دىكە بەو
تەعبىرەش ھاتۋە، بەلام ئەم تەعبىرە: ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ مانايەكەى
بەھىزترە، واتە: ھى دىكەشمان بەردباران كەردوون، تۆش ۋەك ئەۋان لىدەكەين و
بە مەرەدى ئەۋانت دەبەين.

ئىنجا كە ئەوان ھەر لەسەر كەللە پەقىي و نەسەلماندى خۇيان و، لەسەر ھەرپەشەو گورەشەى خۇيان بەردەوام بوون، نوح ﷺ ھىچ چارى نەما، مەگەر پەنا بەریتە بەر خوا، فەرمووی: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمٌ كَاذِبُونَ﴾، پەرودەردگارم! گەلەكەم، خەلكەكەم منیان بەدرۆ دانا، ﴿فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ئىنجا لە ئیوان من و گەلەكەمدا دادوهریى بكەو، خۆم و ئەوانەى لەگەلمن لە بپرواداران، دەر بازمان بكە، ﴿فَانَجِّنْهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَائِكِ الْمَسْحُورِينَ﴾، بە (ف) بەدواداھاتن، خوا وەلامى دایەو: (تعقيب) یەكسەر خۆى و ئەوانەى لەگەلى بوون لەبپرواداران، لە كەشتیە پرەكەدا دەر بازمان كردن، ﴿ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ﴾، دواییش ئەوانەى كە مابوونەو، واتە: ئەوانەى لەسەر كوفر مابوونەو، یاخود مابوونەو و سواری كەشتیەكە نەبوو بوون، ئەوانەمان ھەموو خنكاندن و لە تۆفانە گەورەكەدا نغرومان كردن، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، لەویدا نیشانەى كى گەورە ھەيە {لەسەر راستى ئیمان و، راستى پىيازى بەندایەتى بوخواو، شوینكەوتنى پیغەمبەرانى خوا} بەلام زۆربەیان بپروادار نین، كافرەكانى پۆزگارى پیغەمبەر ﷺ ھەرودەها كافرەكانى ھەموو پۆزگارەكان.

بۆچی دەفەرموئى: (أَكْثَرُهُمْ)؟

چونكە ھەندىكىان بپروادینن، ھەیانە بپروا دینى و واز لە كوفرو شىرك دینى، ﴿وَلِإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بە دنیایى تەنیا پەرودەردگارىشت زالى بەبەزەییە، كەواتە: پشت بە پەرودەردگارت بەستە، لە بەرانبەر دوژمن و ناحەزەكانتدا، كە ئەو لە بەرانبەریان دا زال و دەستپۆشیشتوو و بالادەستە، بۆ تۆو شوینكەوتووانیشت، میھرەبان و بەبەزەیی و بەپەرۆشە.

مەسەلە گرنەکان

مەسەلە ی یە کەم:

بە درۆ دانانی گەلی نوح عليه السلام بۆ پیغەمبەرە کە یان و، ئامۆزگاری کرانیان لە لایەن نوح عليه السلام کە پارێز لە خوا بکەن و، گوێرایە ئێی و فەرمانبەری وی بکەن، چونکە نوێنەرێکی ئەمینداری خۆیە بۆ لایان و، هیچ چاوەروانییە کیشی لێیان نیە:

خوا دەفەرموی: ﴿كَذَبَتْ قَوْمٌ نُّوحَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا نَنْفُونَ ﴿١٠٦﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١١٠﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە ھەوت بڕگەدا:

١- ﴿كَذَبَتْ قَوْمٌ نُّوحَ الْمُرْسَلِينَ﴾، خەڵکی نوح پیغەمبەرانیان بە درۆ دانا، بۆچی (تاءُ التَّائِيث) خراوەتە سەر (كَذَبَتْ)؟ بە ھۆی ئەو ھەوێ کە وشە (قَوْم) بە مانای ئۆممەت (أمة) یان بە مانای کۆمەڵ (جماعة) لێکدراوەتەو، ئەگەرنا (قَوْم) بۆ خۆی لە ڕووی ڕێزمانی عەرەبییەو، نێرینە ی مەجازی (المُذَكَّر المجازي) یە، بەلام مانای ئۆممەت و کۆمەڵی ئی وەرگیراوە، بۆیە (تاءُ التَّائِيث) ی خراوەتە سەری.

فەرموویەتی: (كَذَبَتْ قَوْمٌ نُّوحَ الْمُرْسَلِينَ) لە گەڵ ئەو ھەوێ کە نوح عليه السلام یە کەم پیغەمبەری خاوەن ئۆممەت بوو، ئەوان تەنیا یە ک پیغەمبەریان بە درۆ داناو، بەلام لەبەر ئەو ھۆی ئەوان بۆیە ڕوایان بە نوح نەھێناو، نە ک لەبەر خۆدی نوح عليه السلام، بە لکو لەبەر پەیام و بەرنامە کە ی، پەیام و بەرنامە کە شی لە گەڵ

ھى ھەموو پېغەمبەرلەر ئايدا يەكە، بۆيە پروانە ھېئەن بەيەككە لە پېغەمبەرلەر، ۋەك پروا نەھيئەنە بە ھەموویان، چونكە لە سۆنگە ئەو ۋە پروایان پى ناهيئەن، كە دان بە ۋەدا ناهيئەن: نوپنەرى خۋابن، ئنجا ھەموو پېغەمبەرلەر نوپنەرى خۋان و، ئەگەر بىرۋات بە يەككىيان نەبوو، كە نوپنەرى خۋايە، واتە: بىرۋات بەھيچيان نيەو، ئەگەر بىرۋات بە پەيام و ۋەھيەك نەبوو، كە بۆ يەكيان ھاتو، واتە بىرۋات بە ھى ئەوانى دىكەش نيە.

(۲) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا نُنْقِوْنَ﴾، كاتىك كە نوۋى برايان پى فەرموون: ئايا پارىز لە خوا ناكەن؟! ﴿أَلَا نُنْقِوْنَ﴾ (الّا) ئامپازى ئاگادار كەرنەۋەيە، ياخود ھاندانە، ۋەك دەفەرموئى: ﴿أَلَا تُنْقِلُونَ قَوْمًا﴾ (التوبة، ئايا لە دژى كۆمەلەك جەنگ ناكەن كە ئىۋەيان لە ۋلاتى خۇتان ۋەدەرنە؟ ھەندىكەش گوتوۋيانە: (الّا) ھەمزە (أى) پىرسىار كەرنە، لەگەل (لا) لابرەن، (أ) (لا) (نُنْقِوْنَ) ئايا پارىز ناكەن؟

(۳) ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، مەن پەوانە كراۋىكى ئەمىندارم، واتە: راست و ساغم لەلەيەن خاۋە بۆ ئىۋە.

(۴) ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، ئنجا پارىز لە خوا بىكەن و فەرمانبەرى مەن بىكەن، پارىز لە خوا بىكەن، ۋەك تاكە پەرستراۋى شايستەى پەرستەن، بە قسەى مەنىش بىكەن، تاكو رىي خوا پەرستىيەن پىشان بەدەم.

(۵) ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾: ھىچ جۆرە كرىيەكتەن لى داۋا ناكەم، واتە: لەسەر گەياندنى ئەو پەيامە، ھىچ كرىيەكتەن لى داۋا ناكەم و ھىچ بارگرايىيەك بۆ سەرتەن نيە، بارى شانتەن قورس ناكەم.

(۶) ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾: كرى و پاداشتى مەن، تەنيا لەسەر پەرۋەرگارى جىھانىيانە.

(۷) ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾: كەۋاتە: پارىز لە خوا بىكەن و فەرمانبەرىيەم بۆ بىكەن.

له (صحيح البخاري) دا هاتوه، كه هيره قل چهند پرسيارىك له ئەبوو سوفيان دهكات له باره ي پيغه مبهري خاتمه وه ﷺ، ئەبوو سوفيان پرسيارى لى دهكرى: ئايا موحه ممه د تاكو ئىستا له گه ل ئيوه دا قسه ي درؤى كردوه، خيلافى كردوه؟ ئەويش ده لى: تاكو ئىستا درؤمان لى نه بينيوه، به لام په يمانى كمان له گه لى به ستوه، {ئهو قسه و باسه دواى صولحى حوده يبيه بووه} ئنجا نازانين چى دهكات؟ هيره قل پى ده لى: {فَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ مَا كَانَ لِيَدَعَ الْكَذِبَ عَلَى النَّاسِ، ثُمَّ يَكْذِبُ عَلَى اللَّهِ} ^(۱) بو خو ت ده زانى كه ناگونجى درؤ له گه ل خه لكى نه كا، كه چى بچى درؤ به ناوى خواوه بكات!

له ئۆره كۆمهاله تيممىل له كنه لايى
بىن مەكم عىز موافق البوخلل الاتمما

علي بابير AliBapir

www.alibapir.com

AliBapir

Google Play App Store

کەتالی
زاکه پاندنی مەکتەبی ماموستا علی بابیر

زاکه پاندنی مەکتەبی ماموستا علی بابیر

(۱) صحيح البخاري: ۲۷۸۲.

مهسه لهی دووهم:

نکوولییکردنی گهلی نووح عليه السلام له پروا پیهینانی و، تانه دانیان له شوین که وتوانی، به وه که خه لکی نزم و که من و، وه لامدانه وهی نووح عليه السلام که نه و وه ک حال و واقعی ئیستایان مامه له یان له گه لدا ده کات و، لپرسینه وه یان له سهر خویه و، نه و ته نیا ترسینه رو وشیار که ره وه یه:

خوا ده فهرموئ: ﴿قَالُوا اَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْضُ ذَلُوْنَ ۝۱۱۱﴾ قَالَ وَمَا عَلٰی مَا كَانُوا يَعْمَلُوْنَ ۝۱۱۲ اِنْ حَسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰی رَبِّ لَوْ تَشْعُرُوْنَ ۝۱۱۳ وَمَا اَنَا بِطَارِدٍ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝۱۱۴ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝۱۱۵﴾

شیگردنه وهی نه و پینج، ئایه ته له پینج برگه دا:

۱- ﴿قَالُوا اَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْضُ ذَلُوْنَ﴾: ئایا پروات بۆ بئین، له حالیک دا هیچ و پووچه کانت شوین که وتوون؟ بۆچی ده ئین: (اَنْتُمْ لَكُمْ)؟ هه ندیک گوتوو یانه: (ل) لیره دا له شوینی (ب) به کار هیتراوه، واته: (اَنْتُمْ لَكُمْ)؟ به لام نا، یانی: ئایا پروا بئین له بهر تو، وایانزانیوه که پرواهیتانه که به قازانجی نووحه عليه السلام، نه یانزانیوه به قازانجی خو یانه، هه لبه ته نه وانه ی نه و دیالوگ و وتوو یانه یان له گه ل نووح عليه السلام دا کردوون، بریار به ده ست و ده سترۆیشتوو ه کان بوون، ئنجا نه مه لیره دا پرسیار کردنیکه بۆ نکوولییکردن، واته: چۆن پروا بۆ تو دئین؟

﴿وَاتَّبَعَكَ الْاَرْضُ ذَلُوْنَ﴾: نه م (و)ه، (واو الحالیه)یه، یانی: له حالیکدا که هیچ و پووچه کان، که م مایه کان، بی نرخه کان، شوینی تو که وتوون، حاشای نه و ئیماندارانه ی که شوینی نووح عليه السلام که وتوون، (اَلْاَرْضُ ذَلُوْنَ: سَقَطَ الْقَوْمُ الْمَوْصُوفُوْنَ بِالرَّذَالَةِ، وَهِيَ الْخِسَّةُ، وَالْحَقَارَةُ، اَرَادُوا بِهِم: الضُّعْفَاءُ وَالْفُقَرَاءُ) (أرذلون) واته: نه وانه ی له خه لکه که، خه لکی که من و، وه سف کراون به سیفه تی که می و

بى نرخی و، هیچ و پووچى، (حاشای ئەوان)، مەبەستیان پى بى دەسەلات و چەوسىنراوە کان و هەزارە کان بوون.

(۲) ﴿قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾: واتە: گوێ: چووژانم پىشتەر چىيان کردو! ((أَي شَيْءٍ عَلِمِي، وَضُمِّنَ (عِلْمِي) مَعْنَى اهْتِمَامِي، فَعُدِّي بِالْبَاءِ، ﴿وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ { لێرەدا وشەى (عِلْمِي) مانای بايەخ پىدانى خراوەتە ئىو، بۆيە بە (ب) تەعەددای کردو، يانى: زانىارى من و گرنگى پىدانى من، کەى لەوهدايە داخۆ کاتى خۆى چىيان کردو؟

(۳) ﴿إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَنِي لَوْ تَشْعُرُونَ﴾: لىرسىنەوہيان تەنيا لەسەر پەرورەدگارمە، ئەگەر ئىوہ هەست پىیکەن، ئەمە بە نەقام دانانى ئەوانە، تاكو لەخۆبايى بوونيان و بەخۆ سەرسام بوونيان بشکىتى، ﴿لَوْ تَشْعُرُونَ﴾ ئەم ئەگەر (لَو) وەلامەکەى قرتىنراوە، چونکە رستەکانى پىشى، دەيگەيەنن، واتە: ئەگەر هەستتان پىکردبايە، نەدەبوو ئەو پەخنەيان لى بگرن، لەبەر ئەوہى بى دەستەلاتن و کەم توانان، چونکە ئەصلى مروّف کردووەکەيەتى، من چووژانم پىشتەر چ کردووەيەکیان کردو! من وەك ئىستا مامەلەيان لەگەڵ دەکەم.

(۴) ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ﴾: بە دلىيايەوہ من دەرکەرى پرواداران نىم، دوورخەرەوہيان نىم.

(۵) ﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾: من تەنيا ترسىنەرکى روون و ئاشکرام، ياخود، ترسىنەرکىم روونکەرەوہم بۆ راستىيەکان.

پوختەى وەلامى نووح ﷺ ئەوہيە:

ئەو تانەيەى ئىوہ لىيان دەدەن، لەلای منەوہ نرخی نيە، پىوہرى من بۆ هەلسەنگاندن، کردووەکانيانە، نەك مال و سامانيان، بۆيە دەفەرموى: ﴿وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ من چووژانم داخۆ چىيان کردو؟ چونکە جەوہەرى مروّف و نرخ و پايەى لە ئىو کردووەکانيدا شىردراوەتەوہ، ئەگەر چاکى کرد، ئەو مروّفە چاک دەبى و، ئەگەر کردووەکانىشى خراپ بن، خراپ دەبى.

مه سه له ی سییه م:

هه پره شه کردنی گه لی نوح علیه السلام به به رد باران کردنی، نه گهر واز نه هینی و، په نا بردنی نوح علیه السلام به په روه رد گاری، که دادوه ریپان له به یندا بکات، خو ی و برواداران دهر باز بکات و، رزگار بوونیان له که شتییه پره که داو نغرو بوونی کافره کان:

خو ده فهرموی: ﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنْحُوتْ لَتَكُونَ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ۝۱۱۶﴾ قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ۝۱۱۷ فَأَفْنِ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فِتْنًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۱۱۸ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلَاكِ الْمَشْحُونِ ۝۱۱۹ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ۝۱۲۰ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۱۲۱ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝۱۲۲﴾

شیکردنه وهی ئه و جهوت ثایه ته، له هه شت برگه دا

۱- ﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنْحُوتْ لَتَكُونَ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾، پینانگوت: ئه ی نوح علیه السلام! نه گهر واز نه هینی، ده سته رداری په یامه که ت نه بی، {بیگومان زله زله و ده ستر و یشتووانی گه له که ی وایانگوتوه} به دلنیا یی له به رد باران کراوان ده بی.

هیچ که سیك توانای ئه وه ی نه بووه، نه له رابردو و داو نه ئیستاش هه پره شه له خه لك بکات: به رد بارانت ده که م و، له سیدار هت ده دهم، ئه وه دیاره هوکمرانه خو سه پیته کان بوون، به لی لیره دا خوای په روه ردگار هه ر به ناوی گه له که یه وه، ده دوی، چونکه ئه و خو سه پیته که خه لكه که له گه لیان بووه، مانای وایه وه كه خه لكه که شته که ی کرد بی وایه، ئه و خه لك و جه ماوهره ش که له گه ل ئه و حیزبه عه لمانیا نه یه و، ده نگیان پی ده داو، ته زویریان بو ده کات و، سه ریان ده خات و کاره کانیا ن بو راده په ریئی و، پشتیان ده گرن له سه ر ناهه ق، هه موویان یه كه حیسایان هه یه له قیامه تدا، ئه وه نیه کابرا بلی: خوایه! من به س بو موو چه که له گه لیان بووم!! نه گهر تو نه بووای و ئه و نه بووایه و هم نه بووایه، به ته نی نه یانده توانی، ئه و سته مه بکه ن، کاتیک خه لك ده که ویتته پیش سته مکارو ئه ویش لی ده خو ری وه كه

مهرو بزن، خوځيان لى ده کات به گاوان و شوان، خه لکيش ده چټته سهر سروشتى ږه شه ولاخ و نازهل، ههر که سيک خوځى لى بکات به گاوان و شوان، پيشى ده که وى، ماناى وايه هه مان حوکمى تهويان هه يه، وهک خوا ده فهرموى: ﴿أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (۲۲) مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿۲۳﴾ الصافات، واته: کوځيان بکه نه وه (ږه پيچه کيان بدهن خړيان بکه نه وه) سته مکاران و ته وانهى هاووښه شيان بوون، (له گه ليان دابوون و په ږه وويان لى کردوون)، وپړاى تهو شتانهى ده يانپه رستن، به ره و دوژه خ ږه پيچه کيان بدهن، هه موويان پيکه وه.

که واته: ﴿قَالُوا لَنْ لَمْ تَنْتَهَ يَنْتُحُ﴾، واته: ده سترپوښتووه خو به زلگره کان، گوځيان، به لام به ناوى خه لک و کومه لگاوه قسه يان کردوه، چونکه خه لکه که له گه ليان بووه له به رانبه رياندا بيدهنگ بووه، ته وانش شوښکه ووتنى کوځرانهى خه لک بوځيان و، له خزمهت دابوونى خه لکيان قوژتو ته وهو گوځوويانه: تهو خه لکه هه مووى له گه ل ټيمه يه! له حالیکدا که هه رکام لهو خه لکه، ته گهر دلى خوځى کردبايه وه، سهد نه فرينيان لى ده کردن، به لام ته وه بايى فلسيکه، چونکه تو مادام به کرده وه له گه لى بووى و له خزمه تى دا بووى، تهو مه دارى خوځى به تو ساز کردوه، ثامانجه ناشه رعييه کاني خوځى به تو جيبه جى کردوون و دژايه تى هه قى به تو کردوه، توى به گژ هه قدا کردوه! ثنجا ته وه له سهرده مى نووحيشدا ﷺ و ابووهو، ټيستاش و دواى ټيستاش هه روايه.

هه ربويه ش له ته فسيري سوږه تى (الأعراف) دا باسيكى سهر به خوځمان لهو باره وه کرده^(۱)، که خوا ﷺ باسى ته وانه ده کات، په ږه وويان ليکراوهو، ته وانه ش که په ږه وويان کرده، ته وانهى شوښکه ووتوى سته مکاران بوون و سته مکارانش، که خواى په روه ردگار پيښان ده فهرموى: ﴿لِكُلِّ ضَعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۳۸)، واته:

(۱) هه روه ها له ته فسيري سوږه تى (سبا) يش دا کورته باسيکمان لهو باره وه کرده له کاتى ته فسیر کردنى ثايه تى: (وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ ...) دا.

بۇ ھەركامېكتان سزاي دووچەند ھەيە، بەلام تېوھ نازانن، ستەمكارەكان و ھوكمپرانە
خۆسەپېنەكان، بۆيە دووقات سزا دەدرېن، لەبەر گوناھى خۆشيان و، كە ئەو
خەلكەشيان بەدواي خۆيان داوھ، شوينكەوتووھ چەوسىتراوھ كانىش، لەبەر خۆشيان
سزا دەدرېن و، لەبەر ئەوھەش كە ئەو فېرەھون و طاغوت و خۆسەپېنانەيان بەسەر
خۆيانەوھ كەردوونە مۆۆم، ئەگەر ئەو خەلكە نەبووايە ئەوانە نەدەبوونە مۆۆم.

﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ ئەگەر وازنەھيىنى بېگومان لە بەردباران كراوان،
دەبى، (الرَّجْمُ: الرَّمْيُ بِالْحِجَارَةِ: أَي الرِّجَام) (رجم) ئەوھيە بەرد بە شتېكدا
بدەي، (رجام) يانى: بەرد، ھەندىك گوتوويناھ: واتە: لە جىئو پېدراوان و قسە
پېگوتراوان، دەبى! بەلام نەخېر، كېشەكەي نىوان ئەو ھوكمپرانە خۆسەپېنانەو
نووھ عليه السلام، ھەروھە پېغەمبەرانى دىكەش، زۆر لەوھ گەرەتر بووھ، بە قسە
پېگوتن و جىئو پېدان وازيان لى بېنن!

٢- ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ﴾ نووھ عليه السلام پارايەوھ و گوتى: پەرۋەردگارم! بە دۇنيايى
گەلەكەم، (خەلكەكەم كە من بۇ لايان نېردراوم) منيان بە درۆ دانا، ئەمە رېخۆشكردنە
كە دوايى نزاين لى بكات، وەك لە سوورەتى (نوح) دا ھاتوھ، دەفەرموى: ﴿وَقَالَ
نُوحُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ واتە: پەرۋەردگارم! تاقەوار لە
كافرەكان مەھيئلە، كەسيان لى مەھيئلە، چونكە وەك لەوئ دەفەرموى: ﴿إِنَّكَ إِن
تَذَرَهُمْ يَضْلُوا عِبَادَكَ وَلَا يَلْدُوا إِلَّا فَاكِراً كَفَّارًا﴾ ، ئەوانە وا گومرا بوون، ھەرچى
لېشيان دەبى ھەر گومرايە.

٣- ﴿فَأَفْنَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا﴾ دادوھرى لە نىوان من و ئەواندا بكة، دادوھرىيەك
كە شايسەي خۆتە، واتە: ھوكممان لە نىواندا بكة.

٤- ﴿وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ خۆشم و ئەوانەي لەگەلمدان، لە بېرواداران
پرزگارمان بكة، واتە: پرزگارمان بكة لەو توفانەي كە دى، يان پرزگارمان بكة لەو ستەم و
ھەرەشەو گۆرەشەي كافرەكان.

(۵) ﴿ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَكَ الْمَشْحُونِ ﴾، يەكسەر دواى ئەو ھەخۆى و ئەوانەى لە گەلى بوون، لە كەشتىيە پرەكەدا، دەر بازمان كردن، پرزگارمان كردن، بە (ف) ى بەدواداھاتن (تعقيب) ھىناويەتى، (المشحون) يانى: (المملوء) پرکراو، لەبەر ئەو ھى كەشتىيە كە پر کرابوو، ھەم لەو پرودادارانەى كە لە خزمەت نووھدا بوون، ھەم لە ھەر كام لە ئازەلەكان و پەرەورەكان، لەوانەى تۆيان نەپریتەو ھو نەفەوتتین، ئەوانەى كە لە ئاودا دەخنکین، لە ھەركامیكان جووتىكى سوار كردو ھ.

(۶) ﴿ ثُمَّ اغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴾، دوايىش ئەوانەى كە لە كوھدا ما بوونەو ھ، لەسەر كوھ بەردەوام بوون، ئەوانەمان خنكاند و نغرومان كردن.

(۷) ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾، بە دلىيائى لەو ھدا نيشانەيەكى گەورە ھەيە، بەلام زۆربەيان پرودار نەبوون، واتە: لەو ھدا نيشانە ھەيە، كە خوا دۆستەكانى خۆى دەر باز دەكات و، دۆژمنەكانى دەفەوتتینى، بەلام لەكاتى خۆیدا.

(۸) ﴿ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴾، بە دلىيائى تەنيا پەرەردگارى تۆ زۆر زال و بالادەستەو، زۆريش مېھرەبان و بەبەزەيە.

كەواتە: پشتى پى بەستەو بى منەت بە لە دۆژمنەكانت، دلىياشە كە خوا ﷻ دۆستانى خۆى وىل ناكاو، پشتگووى ناخات، بەلى تووشى ئازارو ناپەھەتى دەبن، بەلام ھەركات ھىكمەتى خوا خواستى، دۆژمنەكانى دەفەوتتینى و، ئيماندارە دۆستەكانى خۆشى دەر باز دەكات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسي پښجه

The collage features several elements:

- Top Left:** A Facebook post from 'AliBapir' with the text 'له نوره كومه لاريښودل كېدو ښه ده' (It is good that there is more light) and 'د نن مهال د نورو اوسنيو ټولنو د اجتماعي' (Social gathering of today's communities).
- Top Right:** A Facebook post from 'AliBapir' with the text 'علي بابېر' (AliBapir).
- Middle Left:** A mobile app interface showing a profile picture of a woman and the text 'علي بابېر' (AliBapir).
- Middle Right:** A YouTube video player showing a video titled 'علي بابېر' (AliBapir).
- Bottom Left:** A section for the 'AliBapir' app, showing download links for Google Play and the App Store, and two QR codes.
- Bottom Right:** A section for 'علي بابېر' (AliBapir) featuring a contact form with fields for 'Name', 'Email', and 'Phone', and three QR codes.

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەژدە ئايەت پیکھاتو: (۱۲۳ - ۱۴۰) کە ھەموویان تەرخانکراون بۆ پوختەيەك لە بەسەرھاتی ھوود عَلَيْهِ السَّلَام و گەلەكەى عاد، ھەر لە دەستپیکى بانگەوازیەو لەگەڵیان بەرەو خواپەرستى و پارێزکاری، ھەتا فەوتانیان بە ھۆى ملھووپی و خو بەزەلگریانەو، بەبایەكى زۆر بەھیز، کە ھەوت پۆژو ھەشت شەوان بى پسانەو لە دژیان ھەلیکرد، وەك لە شوێنەکانى دیکەى قورئاندا ھاتو:

﴿وَأَمَّا عَادُ فَاهْلَكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۖ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعِجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ۚ﴾ (۷) العاقبة.

واتە: بەلام ھەرچى گەلى عاد، بە بایەكى زۆر ساردى لەسنوور دەرچوو، فەوتیەزان، کە ھەوت شەوو ھەشت پۆژان خوا لە دژیان ھەلیکرد، بنبەرى کردن، خەلکەكەت دەبینى لە شارو ولاتەكەى خویان دا کەوتبوون بە مردووی، وەك بنكى دار خورما کەوتوووەكان.

دارخورما کە دەكەوێ و بنكەكەى دەمینیئەو، بەو شیوەیە دەھاتنە بەرچاو.

﴿كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ۚ (۱۲۳) إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا نَتَّقُونَ (۱۲۴) إِنِّي لَكُمُ رَسُولٌ أَمِينٌ (۱۲۵) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (۱۲۶) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۲۷) أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ (۱۲۸) وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ (۱۲۹) وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ (۱۳۰) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (۱۳۱) وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ

بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمْذَكُمْ بِنَعْمٍ وَبَيْنَ ﴿١٣٣﴾ وَجَنَّتِ وَعُيُونِ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾ إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{(گەلی) عاد پیغەمبەرانیان بە درۆ دانان (پروایان پێ نەهێنان) ﴿١٣٢﴾ یاد بکەو! کاتیک هوودی برایان پێگوتن: ئایا پارێز (لە خوا) ناکەن! ﴿١٣٤﴾ بێگومان من بو ئێوە پیغەمبەریکی ئەمێندار (راست و ساغ) م ﴿١٣٥﴾ دەجا پارێز لە خوا بکەن و، بە قسەم بکەن ﴿١٣٦﴾ هیچ کرێشتان لە بەرانبەریدا لێ داوا ناکەم، پاداشتم تەنیا لەسەر پەرورەدگاری جیهانیانە ﴿١٣٧﴾ ئایا هەروا بەهەوێنتە (بێ ئامانجێکی پێویست)، لە هەموو بەرزاییان (بینایەکی) نیشانە (ئاسا) دروست دەکەن! ﴿١٣٨﴾ هەروەها کۆشک و تەلاران (لەسەر حیسابی خەلکی رەش و پووت) دروست دەکەن (بە خەیاڵی خۆتان) بەهێوای ئەوێ هەر ماوێن (لەژایانی دنیا) بە هۆی کۆشک و بالەخانە و شوێنی مەحکەمەو! ﴿١٣٩﴾ هەر کاتیکیش بۆ سزادان پەلامار (ی کەسانیک) تاندا، ملهوپرانە و تیکشکێنەرانی سزاو پەلامار دەدەن ﴿١٣٠﴾ دەجا پارێز لەخوا بکەن و، بەقسەم بکەن (فەرمانبەریم بکەن) ﴿١٣١﴾ هەروەها پارێز لەو کەسە بکەن، ئەوێ خۆتان دەزانن پێداون ﴿١٣٢﴾ ئازەلەکان و کورانی پێداون ﴿١٣٣﴾ هەروەها باخ و کانی و سەرچاوەکان ﴿١٣٤﴾ بەراستی من مەترسی ئازاری پۆژێکی مەزنم لێتان هەیە ﴿١٣٥﴾ (گەلەکە) گوتیان: یەکسانە لەلامان ئامۆژگاری بکە، یان لە ئامۆژگاریکاران نەبی ﴿١٣٦﴾ ئەمە (کە تۆ رەخنە لێدەگری و، هەولێ گۆڕینی دەدە) هەمان نەڕیت و خووی پێشوانە

(پرى ئادەين دەستکاری بکەي) ﴿۱۳۷﴾ ئېمەش لە سزاداران نابین (راست نیه خوا
 سزامان بدات) ﴿۱۳۸﴾ سەرەنجام بە درۆیان داناو، ئېمەش فەوتاندمانن، بیگومان!
 لەوهدا نیشانهیهك (ی گەوره) ههیه، بەلام زۆربهیان بروادار نین ﴿۱۳۹﴾ تهنیا
 پەرەوهردگاریشت بالادەستی میهرهبانە ﴿۱۴۰﴾.

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(رِیع): (الرَّيْعُ: الْمَكَانُ الْمُرْتَفِعُ الَّذِي يَبْدُو مِنْ بَعِيدٍ، الْوَاحِدَةُ: رِيعَةٌ) (ریع)
 بە شوینیکی بەرز دەگوێری، کە لە دوورەوه دیارە، ئەمە ناوی (جنس)ە، تاکە کە ی
 بریتیه لە (رِيعَةٌ) یەك شوینی بەرز.

(ءَايَةٌ): (عَلَامَةٌ ظَاهِرَةٌ) نیشانهیهکی ئاشکرا، واتە: ئەو شتانە ی دروستی
 دەکەن لە دووررا، وەك نیشانهیهك و دروشمێك دیارن.

(مَصْنَعٌ): هەم بەمانای کۆشکەکان لیکدراوەتەوه، کۆی (مَصْنَع)ە، کە (مَصْنَع)
 هەم بەمانای (صِهْرِيحُ الْمَاءِ) لیکدراوەتەوه، ئەوهی ئاوی تێدا کۆکراوەتەوه، کاریز،
 حەوز، هەم بە مانای شوینی جوان و پێك هاتوه.

(بَطْشُم): (البَطْشُ: تَنَاوُلُ الشَّيْءِ بِصَوْلَةٍ) (بَطْشُ) بریتیه لەوه بەزەبر پر بدەیه شتێک.

(جَبَّارِينَ): (الْجَبَّارُ: الْمُتَعَالِ عَنْ قُبُولِ الْحَقِّ، وَيُقَالُ لِلْقَاهِرِ غَيْرُهُ: جَبَّارٌ) (جبارین)
 کۆی (جَبَّار)ە کە سێکە لە بارمبەر هەقیدا خۆی بەبەرز بگێری و، کە سێک مل بە
 جگە لە خۆی کە چ بکات پێی دەگوێری: (جَبَّار)، کە ستهم بکات جگە لە خۆی.

(خُلُقُ الْأَوَّلِينَ): (أَيُّ خُلُقٍ أَسْلَفَهُمْ وَأَسْوَأَهُمْ، فَلَا يَقْبَلُونَ مِنْهُ عَذْلًا وَلَا مُلَامًا) کە
 دەلێن: ئە ی هوود! ئەوه هەر نەریتی پێشووانانە، واتە: ئەوان سەر مەشقی ئێمەن،
 بۆیه قبوول ناکەین، سەرکۆنە ئاراستە ی ئەوان بکری و پەخنەیان لێ بگێری.

مانای گشتیی ئایەتەکان

بەسەرھاتی ھوود عليه السلام و گەلەكەى (عاد)مان بەتێرو تەسەلىي لە تەفسیری سوورپەتى (ھود)دا خستۆتە پوو، لەكاتى تەفسیر کردنى ئایەتەکانى: (۵۰ - ۶۰)دا، بۆیە لێرە بەخیرایى بەسەرىدا دەپۆین.

خو عليه السلام لە دواى بەسەرھاتەکانى مووسا و ھاروونى براى (عليهما الصلاة والسلام)و، گەلەكەيان لەگەڵ فیرعەون و گەلەكەیدا، پاشان بەسەرھاتى ئیبراھیم عليه السلام لەگەڵ بابى و گەلەكەیدا، دواى بەسەرھاتى نوح عليه السلام لەگەڵ گەلەكەیدا، ئنجا بەسەرھاتى ھوود عليه السلام و گەلى (عاد)مان، بۆ دەگیرێتەو، كە یەكەمجار بۆ پیغەمبەرى خاتەم عليه السلام و، ھاوێلانێ بەپێزى خوا لێیان پازى بێ، بوو، كە ئێوەش وەك ئەو پیغەمبەرەنە خوڤاگر بن، ئەوانە سەرمەشقى ئێوەن، ھەروەھا ئەو برۆادارانەى كە لە خزمەتیان دا بوون.

ھەروەھا ھۆشداریی و ترساندیش بوو بۆ نەیارەکانیان، كە ئێوەش ئەگەر لەسەر ئەو حالەتان بەردەوام بن، بەمەردەى ئەو گەلە كافرانەى ئەو پیغەمبەرەنە (عليهم الصلاة والسلام) دەچن.

دەفەرموی: ﴿كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ﴾ گەلى عاد پیغەمبەرانیان بەدرۆ دانان، دیارە لەو كاتیدا ھەر ھوودیان پیغەمبەر بوو، بەلام بیگومان لەبەر ئەو ھوودیان بەدرۆ داناو، كە پەيامێكى ھێناو، ئەوان برۆایان بەو پەيامە نەبوو، برۆایان بەو راستییانە نەبوو كە ئەو پەيامە گرتوونى خۆى، ئنجا پەيامى ھەموو پیغەمبەرانیان (عليهم الصلاة والسلام) لە ئێوەپۆكدا وەك یەك بوون، واتە: كەسێ برۆا بەیەكێ لە پیغەمبەرەنە نەكات، لەبەر پەيامەكەیان، مانای وایە ھەر لەبەر ئەو ھەر برۆا بە ھیچیان ناكات.

﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا نَتَّقُونَ﴾، یاد بکوهه! کاتیک هوودی برایان پیی گوتن: ئایا پاریز ناکهن، واته، پاریز له خوا ناکهن، یاخود: پاریز لهو به لاو موصیبه تانه ناکهن، که به هوئی کوفره وه به سهرتان دین، یاخود: پاریز ناکهن له سزای خوا له پوژی دوايیدا، ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، من به دنیایی بو ئیوه په وانیه کراویکی ئەمیندارم، راست و ساغم، بۆتان دلسۆزم، ﴿فَأَنقَرُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، ده جا پاریز له خوا بکهن و به قسه م بکهن، فرمانه برییم بکهن، چونکه من پیی خواتان پیشان دهدهم ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، هیچ جوړه کریه کیشتان له به رانه بریدا، له به رانه ر ئه و په یامه دا که پیتان ده گه یه نم، لی داوا ناکه م، کری و پاداشتی من ته نیا له سه ر په روه ردگاری جیهانیانه، دلتان نه ترسی بلین، په نگه کاری خوئی به ئیمه بی! کاری خو تانم به خو تانه، نه ک کاری خو م، ده مه وئی مه داری ئیوه ساز بکه م، نه ک مه داری خو م، ئه وه زور زور گرنگه بو شوینکه وتووایی پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) پیغه مبه ران که به قسه وایانفه رمووه و، خوا فهرموویه تی وا بلین، به کرده وه ش هه روا بوون، گرنگه شوینکه وتووایی پیغه مبه رانیش، به قسه ش و به کرده وه ش واین، هیچ چاوه روانیه کیان له خه لک نه بی.

تجنا هوود سه رزه نشتیان ده کات و ده فهرموئی: ﴿أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ﴾، ئایا له هه ر به رزاییه ک قه لاو باله خانه یه ک دروست ده کهن وه ک نیشانه له دووره وه دیار بیت، ﴿تَعْبَثُونَ﴾ واته: هه روا به هه وه نته بی ئامانجیکی پیویست، به س بو خو هه ئیشان و خوړانان به سه ر خه لکی ره ش و پروت دا، ئه و قه لاو باله خانه به رزانه دروست ده کهن؟ ﴿وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ﴾، هه روه ها کو شکان دروست ده کهن، یاخود ئه و شتانه ی دیکه دروست ده کهن، (مَصَانِعَ) کوئی (مَصْنَع) ه، هه ر بینایه ک که دروست ده کری، کو شک بیت، قه لابی، کاریزی ئاو بی، هه وزی ئاو بی، هه رچی بی دروست بکری، به ورده کاری و به کارامه یی (مَصَانِعَ) ی پی ده گوتری، (مَصَانِعَ) دروست ده کهن بو ئه وه ی

بەلکە مېننەھە، ھەر ماوبن لە ژياندا، ﴿وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ﴾ کاتى پەلامارىش دەدەن و سزای خەلک دەدەن، زۆر دڵپەقەنە و ملھوو پانە سزا دەدەن، تىدە پەرتىن لە سزا داند، ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ جارێكى دیکە پىتان دەلێم: بەقسەم بکەن و، پارێز لە خوا بکەن، ﴿وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ﴾ خوشتان لە سزاو لى پىچىنەھەى ئەو کەسە پارێزن کە ئەھەى دەيزانن، بە ئیوھى بەخشیوھە (أَمَدَّكُمْ) يانى: (أَعْطَاكُمْ) پىداون، (إمداد) ئەھەى جار لە دواى جار شىتک بەکەسىک بەدەى، (أَمَدَّة، مُدَّة، إمداداً) يانى: بەردەوام خوا ﷻ ئەھەى کە دەيزانن، پىتان دەداو پى داو.

دواى پرونى دەکاتەھە ئەھەى کە پىداون چىھە؟ ﴿أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمٍ وَبَيْنَ﴾ خوا ﷻ ئازەلان و کورانى بە ئیوھ داو.

ھەندىکىش گوتوو يانە: (بَيْنَ) واتە: منداڵ بە گشتى، کور و کچ، بەلام ئەگەر وابايە دەیفەرموو: (أَوْلَاد)، (بَيْنَ) واتە: کوران، ئەوان زياتر کور يان بە پشت و ھىزى خويان دەزانی، لىرەدا بەپى عەقلى ئەوان، پىغەمبەرە کە يان ﷻ ئەوانى دواندە، ئەوان ئافەرەتيان پى ھىچ نەبوو، پىغەمبەرە کە شيان بەپى عەقلى ئەوان دواندوونى، ئەگەر فەرھەموباي کچى پىداون، دەيانگوت: کچ چىھە؟ بەلام دەفەرموو: ھەم ئازەلى پىداون و ھەم کورانيشى پىداون، ئەوانەش نىعمەتى خوان ﴿وَحَنَّتْ وَعُيُونٌ﴾ ھەرھەبا باخ و بىستانەکانى پىداون و کانى و سەرچاوەکانىشى بو پەخساندوون، پارێز لەو کەسە بکەن کە ھەموو ئەو نىعمەتانەى پىداون، ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، بەدلىايى من مەترسى ئازارو سزای پوژىكى مەزەم لىتان ھەيە، ئەگەر لەسەر ئەو ھالەى تىيدان بەردەوام بن، ﴿قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ﴾ پىيان گوت: بەنسەت ئىمەھە يەكسانە، يەكسانە لەسەر ئىمە، ئامۆزگارى بکەى، ياخود لە ئامۆزگاريىکاران نەبى، قسەکانى ھووديان بە ئامۆزگارى (وَعظ) لىکداوھە، واتە: تۆ بەس ئامۆزگاريىکى، ئامۆزگارى بکەى، يان نەیکەى، ھەرھەك خومانين، ھىچ لەھالى ئىمە ناگوو، ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ﴾

أ- ئەوێی کە ئیمە لەسەرینی، هەمان داب و نەریتی پێشووە کاغانەو، ئیمە لەسەر ئەوێ بەردەوام دەبین.

ب- یاخود: ئەوێ کە خەڵک دین و دەپۆن، جیل دواى جیل دین، ئەم سەر زەوییه بەجی دین، عادت و نەریتی پێشووەکان هەر وابوو، خوانەبوو کە پێشووەکانی ئیمە فەوتاندوون، بەلکو هەر وابوو.

ج- واتایەکی دیکە ئەوێ لەپێش ئیمە شدا کەسانی دیکە وەك تۆ بوون، هاتوون بە ناوی خواوە وەك پێغمبەر قسەیان کردو، بەلام بە قسەیان نەکردوون، ئیمەش هەر وەك وان بەردەوام دەبین.

﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾، ئیمە لە سزادراوان نین لەلایەن خواوە: ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾، بەدرۆیان دانا، لە هەموو روویکەو بە درۆیان دانا:

أ- گوتیان: نە تۆ نوێنەری خۆی و، نە خۆیەك پەیام و بەرنامەى ناردو.

ب- نەوێ تۆ دەلێی وایە، کە پێشووەکان ئەوانەى بە قسەى پێغمبەرانیان نەکردبى خوا سزای دابن، ئەوانە هیچیان راست نین.

﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ﴾، بە (ف)ى (تعقيب)، یاخود بە (ف)ى (جزائية) یانى: لە سزای ئەویدا فەوتاندمان، یاخود دواى ئەوێ کە تەواو دەرکەوت بە درۆیان داناو، پەیامەکیان قبوول نەکرد، فەوتاندمان و لەبەینمان بردن، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، بەراستی ئەویدا نیشانەیهکی گەورەو بەرچاو هەیه، بەلام زۆبەیان بڕوادارن، ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَھُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بە دنیایی بەس پەرورەدگاریشت بالادەستی میھرەبانە، کەواتە: پشت بەو قایم بێ، لە بەرانەر دوژمن و ناحەزەکانی تۆدا بالادەست و زالەو، بۆ خۆت و کەسانیک کە شوینت کەوتوون، میھرەبان و بەبەزەیی و پەرۆشە.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

باسی پەوانە کرانی هوود بۆ لای گەلە کە ی (عاد) و، بە درۆ دانانیان بۆی و، ئامۆزگاریی کردنی دڵسۆزانە ی بۆیان کە پارێز لە خوا بکەن و، بە قسە ی بکەن، چونکە هیچ تەماعێکی پێیان نیە و، هیچ چاوەروانییەکی لێیان نیە، پەخنە گرتنی لە زیدەپەرۆیی کردنیان، لە خەرج کردنی مāl و سامان لە دروستکردنی خانوو بەرەو شتی ناپیویست و، سنوور شکێنیان لە زەبر وەشاندن و سزاداند، دووبارە ئامۆزگاریی کردنیان بە پارێز کردن و گوێرایە لێی و، یاد کردنی چاکەکانی خوا بە سەر خۆیانە وەو، ترسان لە سزای مەزنی خوا، کە بە ملیاندا بێ:

خوای دە فەرموێ: ﴿كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ (۱۲۲) إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا نُنْقِذُ (۱۲۴) إِيَّاكُمْ رَسُولٌ آمِينٌ (۱۲۵) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (۱۲۶) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۲۷) أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ (۱۲۸) وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلَدُونَ (۱۲۹) وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَارِينَ (۱۳۰) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (۱۳۱) وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ (۱۳۲) أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ (۱۳۳) وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (۱۳۴) إِنْ أَحَافَ عَلَيْكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ (۱۳۵)﴾

شیکردنەوێ ئەو ئایەتانە، لە پازدە بڕگەدا:

(۱) - ﴿كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ﴾، گەلی عاد پەوانە کراوانیان بە درۆدانا.

وەك پێشتریش گوتمان: لێرەدا عاد یانی: گەلی عاد، ئنجا لەبەر ئەوێ کۆ (جمع)ن، (كُلِّ جَمْعٍ مُؤَنَّثٍ) لەبەر ئەوێ فەرموویەتی: ﴿كَذَّبَتْ﴾، یان ئۆممەتی عاد (أمة عاد)،

كۆمەلەكەى عاد (جماعة عاد) ئەوانە پىغەمبەرانىان بە درۆ دانا، يەك پىغەمبەريان بە درۆ داناو، بەلام لەبەر ئەوئى ھەموو پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) پەيامەكەيان لە نىوەرۆكدە يەك بوو، باسى ئەو دەكەن كە تەنیا خوا بپەرستى و، تەنیا خوا ﷻ بە ھەمەكارەى ژيانى مروڤ دابنرئ، پاشان باسى ئەو كە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) نوئىنەرى خوان و باسى ئەو كە پۆژى دوايى ھەيە، سزاو پاداشت ھەيە، پەيامى ھەموو پىغەمبەران ئەو نىوەرۆكەى ھەبوو، بۆيە كەسى يەككىيانى بەدرۆ دانابئ، ماناى واىە ھەموويانى بە درۆ داناو.

۲- ﴿إِذْ قَالَ هُمْ أَخُوهُمْ هُوَ أَلَّا نَنْقُونَ﴾، كاتىك ھوودى برايان پىيگوتن: ئايا پارىز ناكەن، ديارە ھوود ﷺ لە رەچەلەكىشدا برايان بوو، لە مروڤايەتبيشدا برايان بوو، براى ئىنسانىيان و براى نەتەوويشيان بوو، ئەگەرنا لە دىندا برايان نەبوو.

﴿أَلَّا نَنْقُونَ﴾، پىيگوتن: ئايا پارىز ناكەن؟ (أَلَّا، ھەمزة استفهام مع «لا» التَّأْيِيدِ) (أَلَّا) يان ھەمەزەى ئىستيفھام (أَ) ھەلگەل (لَا) لابردين، ياخود (أَلَّا) ھەمووى يەك وشەيە، بۆ ھاندان، ياخود بۆ وريا كەرنەو، وەك: ﴿أَلَّا إِبْرَاهِيمَ أَوْلَيْتَهُ اللَّهُ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ۶۲ يونس، كە بە تەكيد ليرە (أَلَّا) بۆ ئاگادار كەرنەو، يانى: ئەھا وريا بن! دۆستانى خوا نەترسيان لەسەرەو نە پەژارە دادەگرن.

۳- ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، بەدلىيى من بۆ ئىو پوانە كراوئكى ئەمىندارم، واتە: راست و ساغم.

۴- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، دەجا پارىز لە خوا بكەن و، فەرمانبەريى من بكەن.

۵- ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾، لەسەر گەياندى ئەم پەيامەش ھىچ كرىتان لى داوا ناكەم.

۶- ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، كرى و پاداشتم تەنیا لەسەر پەرورەدگارى جىھانىيانە.

دووبارە كۈندەۋەي ئەم رېستانە، ئاگادار كۈندەۋەيە كە ئەمانە چەند پېرەنسىپكى
 بىنەپەتتىن و، زۆر زۆر گرنگىن لە ھەمووچاخ و سەردەمەكاندا، كە پېغەمبەرانىيان و
 شۇنىكە وتووانيان دەبى ئاۋابىن بۇ خەلك، دەبى لەگە ئاياندا ئەمىندار بىن و، داۋايان لى
 بىكەن كە پارىز لە خوا بىكەن و، بە قىسەيان بىكەن بۇ لاي خوا، نەك بۇ لاي خۇيان، پاشان
 ھىچ چاۋەروانىيە كيان لە خەلك نەبى، تەنيا چاۋەروانىيان لە خۋاي پەرۋەردگار ھەبى.

ئىنا ھوود عليه السلام ژمارەيەك لە ھەلەو كەم و كۆپىيەكانى خۇيانيان دەخاتەۋە
 بەرچاۋ، لە روۋى ئابوورىيى و كۆمەلايەتتى و، سىياسىي و ئەمنىي و ھەموو
 رەھەندەكانى دىكەي ژيانەۋە.

(۷) ﴿أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً﴾ ئايا لەسەر ھەر بەرزاييەك نىشانەيەك دروست دەكەن
 (رِيع) واتە: (المكان المرتفع) شوئىنى بەرز، (آيَةً) ش بە ماناي نىشانە (علامة) دى، واتە:
 پىي پى بزاننەۋەو قوۋچكە (معلم) ي رىگا بى، ياخود دروستكراۋىكى سەرسۈرھىنەر،
 كە بەلگەي ئەۋەبى: ئەو كەسەي دروستىكردۈ، زۆر كارامەو شارەزايە، يانى: نىشانەيە
 بۇ ئەۋەي پىي پى بزانرى، ياخود: بۇيە پىيگوتراۋە نىشانە: لەبەر ئەۋەي بەلگەيەو
 نىشانەيە لەسەر كارامەيى و شارەزايى ئەو كەسەي دروستىكردۈو بىياتى ناۋە.

ئىنا ئايا بۇچى لەسەر ھەر بەرزاييەك بالەخانەيەك دروست دەكەن، ۋەك نىشانە؟
 (۸) ﴿تَعْبَثُونَ﴾: گالتە دەكەن و بەھەۋنتە و بى ئامانچىكى راست ۋا دەكەن. (الْعَبَثُ،
 اللّهُو، وما لا فائدة منه) (عبث) يانى: خافلان و شتىك كە سوۋدى نەبى، ھەروا بە گالتە،
 بە ھەۋەنتە.

(۹) ﴿وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ﴾: ھەرۋەھا بىنيان دروست دەكەن، بەلكو
 ھەرماۋىن، (مَصَانِعَ جَمْعُ مَصْنَعٍ، مَصْدَرٌ مِمِّي، وَصَفٌ بِهِ لِلْمُبَالَاةِ) (مَصَانِعَ) كۆي (مَصْنَعِ)
 ە، چاۋگى مېمىيە، كراۋەتە ۋەسەف بۇ زىدەرۋىي تىدا كۈندەن، ھەندىك دەللىن: (مَصْنَعِ) بە
 ماناي ھەۋزىك دى، كە لەزەۋى ھەلقەنراۋە ھەندىك گوتوۋىيە: بەماناي كۆشك دى،
 بەلام (الطبري) زۆر جوان دەلى: (مَصَانِعَ جَمْعُ مَصْنَعٍ، وَهُوَ كُلُّ بِنَايَةٍ قَصْرًا أَوْ حَوْضًا أَوْ غَيْرِهَا)

واتە: (مَصْنَع) كۆى (مَصْنَع)ە، ئەویش برىتيە لەھەر بالەخانەيەك، ئنجا كۆشك بى، ھەوز بى، ھەر شتىكى دىكەبى كە دروست بىرى بە كارامەيى و لىزانى، پىي دەگوتى: (مَصْنَع). ﴿لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ﴾ بۆ ئەوھى مېننەو، بەلكو ھەر ماوبىن لە ژياندا، بەپىي گومانى خۆتان، ئەوھ لەرووى ئابورىيەوھ پەخنىيان لى دەگرى، دوايى لە رووى ئەمنىي و لە رووى سەربازىيەوھ:

(۱۰)- ﴿وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ﴾ كاتىك كە سزاش دەدەن، زۆر ستمەكارانەو ملھورانە سزا دەدەن، دەلى: (البطش: الضرب عند الغضب) (بطش) لىدانە لە كاتى تورەيىدا. (۱۱)- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ جارىكى دىكەش لىيان دووبارە دەكاتەوھ: پارىز لەخوا بىكەن و بەقسەم بىكەن.

(۱۲)- ﴿وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ﴾ ئنجا جارىكى دىكە دىتەوھ سەرباسى ئەو نىعمەتانەي خوا پىيداون: ھەروھە پارىز لەو زاتە بىكەن، ئەوھى بەئىوھ داوھ، كە دەيزان، واتە: ئەوھى دەيزان بۆ ئىوھى پەخساندوھ بەبەردەوامىي (أَمَدَّكُمْ: اسْتَمَرَّ فِي إعطائها لكم) بەردەوام بووھ لە پىدانىدايىتان.

(۱۳)- ﴿أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمٍ وَبَيْنَ﴾ ئازەلانى بە ئىوھ داون (بەھەر چوار جورەكەيانەوھ) ھەروھە كورانىشى پىداون، ياخود ھەموو ئەو ژياندارانەي كە مروڤ لىيان بەھەرمەند دەبى، چ چوار جورەكە: (پەشە و لاخ و، وشتر و، مەرو، بزن) چ و لاخە بەرزەو، ھىسترو، كەرو ھەموو ئەو ئازەلانەي دىكە، وەك فىل و ژياندارانىك كە لەسەر گۆي زەوى، مروڤ لىيان بەھەرمەند دەبى.

(۱۴)- ﴿وَحَنَّتْ وَعُيُونٍ﴾ ھەروھە چەندان باخ و بىستان و، كانىي و سەرچاوھى پىداون، پارىز لەو زاتە بىكەن.

(۱۵)- ﴿إِنَّ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ بەپراستىي من مەترسىي پۆزىكى مەزىنم لىتان ھەيە، بەلام ئايا ئەوان چ وەلام ددەنەوھ؟ ئەوھ لەمەسەلەي دووھەمدا دى.

مەسەلەى دووھم:

وہ لامدانہ وہی ملہورانہ و لاساییکہرہوانہ و، بیباکانہی گہلی عادو سەرہنجام
فہوتیرانیان:

خو دەفہرموی: ﴿قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ﴾ (۱۳۶) **إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ** (۱۳۷) وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ (۱۳۸) فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ **إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ** وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۳۹) وَإِنَّ رَبَّكَ لَھُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۴۰﴾

شیکردنہ وہی ئەو پینج ئایہتہ، لە ھەوت بڕگەدا:

(۱)- ﴿قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ﴾، گەلەکەى {یان دەسترویشتووانى گەلەکەى کە بە ناوی گەلە ھەلخەلەتاوو چەواشەکراوەکەوہ قسەیان کردوہو، خویان لى کردوونە مامۆتک و دەمپراست و، ئەوانیش بێدەنگ بوون} پێیان گوت: پێنمایى تۆ بو ئیمەو، پێنمایى نەکردنت، ئامۆژگاریى کردنت و، ئامۆژگاریى نەکردنت بو ئیمە، یەکسانە، ئامۆژگاریى بکەى، یاخود لە ئامۆژگارییکەران نەبى، بو ئیمە یەکسانە، واتە: خۆماندوو ددرنت لەگەلمان دا ھیچ سوودیکی نیە، ویستوو یانە ئائومیدى بکەن.

(۲)- ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ﴾: ئەمە جگە لە ڕەوشت و نەریتی پیشووان، ھیچی دیکە نیە. خۆتیراوتەوہش: (إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ)، ھەلبەتە (إِنْ) ھى لایەرە (نافیة)یە، یانی: ئەمە ھەر دروستکراوی پیشووانە.

ئنجابە ھەردووک جوړه خویندنهوہکە، چەند واتایەك دەگەینن:

أ- ئەوانى پێشینیانیش، وەك ئیمە لەگەل پێخەمبەرەکانى خۆیاندا ناکۆک بوون، بە قسەیان نەکردوون، کەواتە: دروستکراوانى پێشووش ھەرابوون.

ب- عادەت و نەریتی گەلە پېشووەکانیش ھەروا بوو، لەوھدا کە بت و صەنەمیان پەرستوون و پېشینانیان بەمەزن گرتوون.

ج- یاخود عادەت و نەریتی گەلە پېشووەکانیش ھەروەك ھی ئیمە بوو، کە بەقسە ی پێغەمبەرانیان نەکردووە.

د- یاخود ئەووە کە خەلك كۆمەلگایەك دەفەوتی و، كۆمەلگایەکی دیکە دیتە جیتی، نەریتی پېشووەکانیش ھەروا بوو، واتە: ئەووە نیە وەك تۆ بانگەشە ی بۆ دەکە ی، کە خوا خاوەنی ئەو كۆمەلگایانەو ئەو مرووفانە بێ، کە لەسەر زەوین و، ئەگەر لایندا سزایان بدات، نەخیر، عادەت ھەروا بوو، خەلك ھەر مردوووەو، ژیاووەو، بە دوا ی یەكدا ھاتوون.

۳- ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾، ئیمەش لە سزادراوان نابین، لەلایەن خواوە، لە دنیا دا، یان لە دوا پۆژدا، یان لە ھەردووکیان دا.

۴- ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ﴾، بە درۆیان داناو، ئیمەش فەوتاندمان، (ف) ی ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ (الفاء الفصيحة) یە، نەك (ف) ی (تعقيب) بێ، یانی: یەكسەر بە درۆیان دانا، چونکە پێی چوو، واتە: پوون بوو کە ئەوان گوتیان: یەكسانە ئاموگارییمان بکە ی و ئاموژگارییمان نەکە ی، بۆی دەرکەوت کە ئەوانە بێ سوودە، خو لەگەڵ ماندووکردنیان، (ف) ی ﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ﴾ (فاء الجزائية) یە، یاخود (فاء التعقيب) ە، واتە: لەسزای ئەوھدا فەوتاندمان، یاخود یەكسەر دوا بەدوا ی ئەووە فەوتاندمان.

۵- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾، لەوھدا نیشانە یەکی گەرەو گرنگ ھە یە، یانی: لەوھدا کە باسکرا، کە خوا ﷻ لە مرووفەکان نەگەراووەو، ژیا نی دنیا ی بۆ نەکردوونە شاری بێ خاوەن، بەلكو سەرپەرشتییان دەکات و کەسیك لایدا، لە کاتی خۆیدا سزای دەدا، ھەروەھا لەوھدا کە باسکرا نیشانە ھە یە لەسەر ئەووە، کە خوا لەسەر دۆستانی خۆی، لەسەر پێغەمبەرا نی خۆی وەدەنگ دی و ویلیان ناکات.

(۶)- ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾: به لام زور به یان پروادار نین.

(۷) - ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾: به دنیای هه ره‌ره‌دگاریشت زۆر زالی میهره‌بانه، که‌واته: دنیابه‌دوژمن و‌ناحه‌زانت ده‌فه‌وتینی و، تۆو شوینی‌که‌وتووانیشت سه‌رده‌خات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

راڳه ياندني مه ڪنهي هانوسا علي باهر

پیناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە نۆژدە (۱۹) ئایەت پێك دى: (۱۴۱ - ۱۵۹) ھەمووشیان بۆ باسکردنى پوختەى بەسەرھاتى صالح عليه السلام و گەلەكەى (ئەود)، تەرخانكراون، ھەر لە سەرھەتای بانگەوازەو ھەتا سەرەنجامى شوومى گەلە ملھورەكەى، كە بە ھارژن و چریكەيەكى گەورەو بێرەزا فەوتینراون، وەك لە سوورەتى (الحجر) دا ھاتو، خوا دەفەرموى: ﴿ فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ۚ ﴿۸۳﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۸۴﴾ ۝ واتە: دەمەو بەیان ھارژن و چریكەيەكى بێرەزا گرتنى، ئایا ئەوھى وەدەستیان دەھێنا و دەیانكرد، چ سوودىكى پێ گەياندن؟ بە تەئكید ھیچ، ئەوھ ئەگەر (ما) لێرەدا بۆ پرسیار كردن (استفهام) بى، ئەگەر بۆ لابردن (نفي) یش بى، یانى: سوودى پێ نەگەياندن، ئەوھى كە بەدەستیان ھێنا.

﴿ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۴۱﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ صَالِحٌ ﴿۱۴۲﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۴۳﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿۱۴۴﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۴۵﴾ أَتُزَكُّونَ فِي مَا هُمْنَا أَمِينٌ ﴿۱۴۶﴾ فِي جَنَّتٍ وَعَيْوُنِ ﴿۱۴۷﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿۱۴۸﴾ وَتَنَحُّونَ مِنَ الْجِبَالِ يُوْتَا فَرِهِينَ ﴿۱۴۹﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿۱۵۰﴾ وَلَا تَطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿۱۵۱﴾ الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿۱۵۲﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿۱۵۳﴾ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۵۴﴾ قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿۱۵۵﴾ وَلَا تَمْسُوهَا إِسْوَاءً فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۵۶﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَادِمِينَ ﴿۱۵۷﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۵۸﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۵۹﴾ ۝

مانای وشە بەوشە ئایە تەکان

{(گەلی) ئەموود پێغەمبەرانیان بەدرۆ دانان (پێیان بپروا بوون) ﴿١٤١﴾ یاد بکەوه! کاتێک صالحی برایان پێگوتن: ئەرێ پارێز (لە خوا) ناکەن؟ ﴿١٤٢﴾ بێگومان من بۆ ئێوە پێغەمبەرێکی ئەمیندار (راست و ساغ)م ﴿١٤٣﴾ بۆیە پارێز لە خوا بکەن و، بە قسەم بکەن ﴿١٤٤﴾ هیچ کرێشتان لەبەرانبەریدا لێ داواناکەم، پاداشتم تەنیا لەسەر پەرورەدگاری جیهانیانە ﴿١٤٥﴾ ئایا (پێتان وایە) لێرە (لەم نازو نێعمەتەدا) وازتان لێ بهێنرێ و، هەرwa هێمن و بێ ترس بێگوزەرینن؟ ﴿١٤٦﴾ لە ئێو باخ و کانێ و سەرچاوانداو ﴿١٤٧﴾ لە ئێو کشتوکال و دارو خورمایانێکی بەرومیوه گەییو نەرمدا ﴿١٤٨﴾ هەرweها کارامانەو شادمانانە خانوووان لە چیاپان دادەتاشن ﴿١٤٩﴾ دەجا پارێز لە خوا بکەن و، بە قسەم بکەن و ﴿١٥٠﴾ بە قسە ی زێدەپۆییکاران مەکەن ﴿١٥١﴾ ئەوانە ی تێکدان و خراپەکاریی لە زەویدا دەکەن و چاکسازی ناکەن ﴿١٥٢﴾ (گەلەکە ی) گوتیان: بێگومان تۆ تەنیا لە زۆر جادوولیکراوانی ﴿١٥٣﴾ تۆ تەنیا مروۆفێکی وەك ئیمە ی و، ئەگەر لە راستانی، نیشانە یە کمان بۆ بێنە ﴿١٥٤﴾ (صالح) گوتی: ئەمە حوشرێکە (وەك بەلگە و نیشانە) ئەو بەش و نۆرە ئاوی خوێ هە یە (لەسەرچاوەکەو) ئێو ش بەش و نۆرە ئاوی پوژێکی زانراوتان هە یە (نۆرە بریی لێ مەکەن) ﴿١٥٥﴾ نەچن بە خراپە دەستی بگە یە ننێ (زیانی لێدەن) ئەگەرنا سزای پوژێکی مەزن دەتانگری ﴿١٥٦﴾ (کەچی) سەریان بری و پەییان کردو، هەر زووش پاش هاتنی سزا، پەشیمان بوونەوه ﴿١٥٧﴾ ئیدی ئازارو سزا گرتنی، بێگومان لەویدا نیشانە یە کی گەوره هە یە، بەلام زۆربەیان بروادار نەبوون ﴿١٥٨﴾ تەنیا پەرورەدگاریشت زالی میهرەبانە ﴿١٥٩﴾}.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(طَلَعَهَا): (طَلَعَ) بەو کێفە دەگوترێ کە هێشووە خورمای تێدا.

(هَضِيمٌ): (الْهَضِيمُ: شَذَخْ مَا فِيهِ رَخَاوَةٌ أَيْ: دَاخَلَ بَعْضُهُ فِي بَعْضٍ كَأَمَّا شَذَخَ، هَضِيمٌ) شتێک کە نەرمییەکی تێدا بێ و بکووترێ، واتە: ئەو کە خورمایە کە چوو بێتەووە نێو یەک، وەک کوترایی، ئاوا نەرم و خوش بێ.

(فَرِهَيْنَ): (الْفَرَةُ: الْأَشْرُ، أَيْ: حَاذِقَيْنِ، وَجَمْعُهُ فُرَّةٌ)، (فَرَةُ) یانی: زۆر بە کارامەیی، (فَرِهَيْنَ) بە مانای (أَشْرَيْنَ) یەش هاتو، واتە: زۆر لە خووبایی بووانە.

(الْمُسْحَرِينَ): (الْمُسْحَرِينَ بِقُوَّةٍ) ئەوانە ی کە زۆر بەهێز جادوویمان لێکراوە، هەندیکیش گوتوویمان: (مَنْ جَعَلَ لَهُ سَحَرٌ تَنْبِيهاً أَنَّهُ مُحْتَاجٌ إِلَى الْغِذَاءِ) (سَحَرٌ) بە مانای گەدە دی، (مُسْحَرِينَ) واتە: تۆش یەکیکی لەوانە ی پێویستت بەخواردنە، تۆش یەکیکی لەوانە ی گەدەت هەیە.

بەلام بە دنیاییەووە ئەو مانایە بێهێزە، (مُسْحَرِينَ) یانی تۆش یەکیکی لەوانە ی کە بەشیوەیەکی بەهێز جادوویمان لێکراوە.

(شَرِبٌ): (الشَّرْبُ: النَّصِيبُ مِنَ الشَّرَابِ)، (شَرِبَ) واتە: پشک و بەش لە خواردنەو، یاخود بە مانای نۆرە خواردنەو دی.

(فَعَقَرُوهَا): واتە: سەریان بپری، دەگوترێ: (عَقَرْتُ النَّخْلَ: قَطَعْتُهُ مِنْ أَصْلِهِ) واتە: لە پێشەووە بپرم، (وَعَقَرْتُ الْبَعِيرَ: نَحَرْتُهُ، أَوْ قَطَعْتُ قَوَائِمَهُ، أَسْقَطْتُهُ عَلَى الْأَرْضِ) حوشرە کەم عەقەر کرد، یانی: سەرم بپری، یاخود چوار پەلە کەیم بپری و، کەوتە سەر زەوی.

مانای گشتیی نایه ته کان

تیمه به سهرهاتی صالح و گهله کهی (ثمود) مان له تهفسیری سووره تی (الحجر) دا به دریژیی باس کردوه، نایه ته کان ی: (۸۰ - ۸۴)، بویهش ئه ویمان هه لبارد بو خسته پرووی به سهرهاتی صالح عَلَيْهِ السَّلَام و گهله کهی (ثمود)، چونکه له هه موو قورئان دا ته نیا له ووی به ناوی شوینه که یانه وه ناو نراوه، بویه لیره دا به خیرایی به سهریدا ده روین:

﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾، گهلی (ثمود) پیغه مبه رانیان به ردو دانا، پئیان بی پروا بوون ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ﴾، یاد بکه وه! کاتی که صالحی برایان، {له پرووی ره چه له کی نه ته وه یی و نه ژادییه وه} پیگوتن: ئایا پاریز ناکهن؟ واته: پاریز ناکهن له سزای خوا، یان: پاریز ناکهن له وهی به لاتان به سهر بی پاریز ناکهن له خوا، یان: له پروژی دوا یی ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، به دنیایی من بو ئیوه ره وانه کراویکی ئه مینمدارم، راست و دلسوزم بوئان، ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ﴾، ئنجا پاریز له خوا بکه ن و، به قسه م بکه ن، فه رمانبه ریی و گوپراه لییم بکه ن، ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، له سهر گه یاندنی په یامی خواش پیتان، هیچ کریه کتان لی داوا لی ناکه م، پاداشت و کریی من، ته نیا له سهر په روه ردگاری جیهانیانه.

ئنجا هه ندی له نیعمه ته کانی خویان ده خاته بهرچاو: ﴿أَتُركُونَ فِي مَا هَهُنَا ءَامِنِينَ﴾، ئایا لیره دا وازتان لی ده هیئری، وا به هیمنیی و ئارامیی، به بی ئه وهی حیساب بو خواو بو خه لک بکه ن، ﴿فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾، له چه ند باخ و بیستاتی که و، له چه ند کانی و سه رچاوه یه کی زور بهرچاوو ره ونه قداردا، ﴿وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَتْ هَضِيمٌ﴾، هه روه ها له نیو کشت و کال و دارخورمایان دا، که

بەرەكەتى زۆر نەرم و خۆشە، بە لیوان دەخوری، ﴿وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا
فَرِهِينَ﴾، عادەتیشتان وایە لە چیاىەکان، خانووان دادەتاشن زۆر بە خۆشحالیی
و بە شادمانی، یاخود: زۆر بە کارامەیی و لێزانى، ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾،
ئنجای پارێز لە خوا بکەن و فەرمانبەرییم بکەن، بە قسەم بکەن.

﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ﴾ (۱۵۱) ﴿الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾،
گوێپرایەلیی و فەرمانبەریی سەتەمکارانێک مەکەن، کە تێکدان لە زەوییدا دەکەن و،
هەرگیز عادەتیان نیە چاکسازی بکەن.

مەبەست پێی ئەو حوکمرانە خۆسەپێن و گەندەڵ و مشەخۆرانەن، کە لەسەر
حیسابی خەلکی رەش و پرووت دەژین و، دەستیان گرتووە بەسەر موخەددەرات و
سامانی ولاتدا.

کەواتە: ئەو تەنیا ئیستانتە بوو، بەلکە عادەتی سەرچەم حوکمرانە خۆسەپێن و
ملهورو حیساب بۆ خوا نەکەرەکان هەروا بوو، ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾،
گوێیان: بە دلنایى تۆ لەوانەى، کە زۆر جادووت لێکراوە و تێکچوو، ﴿مَا أَنْتَ
إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾، وێرای ئەوەى تۆ جادووت لێکراوە و عەقل و ھۆشت لە جێى
خۆى نەماوە، بۆیە ئەو قسانە دەکەى کە زۆر سەيرو عەجایب و، پێچەوانەى
کلتووور و فەرھەنگى ئێمەن، وێرای ئەوەش، تۆ بەسەر موقفیکى وەك ئێمەى،
﴿فَأْتِ بِعَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾، ئنجای نیشانەیکەمان بۆ بێنە لەسەر
راستیى خۆت، ئەگەر لە راستانى.

﴿قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَّمَّا شَرِبْتُ وَلَكُمْ شَرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾ (صالح عليه السلام) فەرمووی:
ئەمە حوشرێکە ئەو بەشە ئاوی خۆی هەیه، ئێوەش نۆرە ئاوی خۆتان و بەشى
خۆتان هەیه، لە پۆژێکی زانراودا، نۆرە بریى لى مەکەن.

حوشرە کە زۆر گەورە بوو، خەلکی شارە کە هەمووی شیریان لى دۆشیو،
بەلام یەك پۆژیش بە تەنى، ئاوی کانیه کەى هەموو خواردۆتەو، دواى

پۆژیکى دیکەش، خەلکەکە ئاویان لە کانیهە کە هەلینجاوه، تەنیا یەك کانیاان هەبووه، واتە: نۆرە بریى لى مه کەن، ئاوه کەش کە دەخواته وه هەر بوخۆتانه، دواى دەیکات بە شیرو لى دەدۆشن.

﴿وَلَا تَسْوَاهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، بە خراپەش دەستى مه گەیه ننى، ئەگەرنا سزای پۆژیکى مهزن دەتانگرى و تووشتان دەبى.

﴿فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ﴾، کەچى سەریان برى، یاخود چوار پەلیان برى ﴿فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ﴾، هەر یەك سەرىش پەشیمان بوونه وه، لە ئەنجامى ئەوکارەیان پەشیمان بوونه وه ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ﴾، یەك سەر سزاو ئازار گرتنى ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، بە دنیایى له وه دا، نیشانه هەیه، بەلگە هەیه لەسەر راستى پەيامى خوا، لەسەر راستى پیغەمبەرەران (عليهم الصلاة والسلام)، لەسەر ئەوه کە خوا ئەم دنیایەى نه کردوه بەشارى بى خواهن و، لە مەروڤه کان دەپیچیت ه وه، ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، بەلام زۆر بەیان برودار نه بوون، ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بە دنیایى تەنیا پەرورەدگارت زۆر بالادەستى میهرەبانە، بالادەستە بەرانبەر بە ناحەزانى و، لەسەر کەسانیک کە ئازارى دۆسته کانى دەدەن، هەر وه ها بە بەزەیی و بەپەرۆشه له گەل دۆسته کانى دا.

له نۆره كۆمهڵابەن بیهكان لهكەلانی
بەن مەكەم عێز مۆاف المۆاف الیكەلانی

AliBapir / علی بابیر

www.alibapir.com

کەتالی
دەكەلانی مەكەمبى مامۆستا علی بابیر

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for social media and app downloads.

مەسەلە گىرەنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

بەدرۆ دانانى گەلى ئەموود بۆ سەرجهەم پىغەمبەران، دواى پەوانە کرانى صالح بۆلايان و، گەياندنى پەيامى خوا پىيان و، ئامۆزگارىيى کردنيان که پاريز له خوا بکەن و، بەقسەى بکەن و، هيج تەمايکى تياندا نيهو، کارى خويانى پيانە نهک کارى خوى! هەروەها هۆشداريى پيدانيان که ناگونجى هەروا لهو نيو نازو نيعمهتەدا، که لىي بەهرەمەندن، وازيان لى بهيئى: باخ و کانى و کشتوکال و خورماى گەيوو خانووبەرەى له چيا داتاشراو ... هتە، بۆيه دەبى بە هوى بەقسە کردنى زيەدرۆيىکارانهو، تىکدان له زەويدا نهکەن و خراپەکاریى نهکەن:

خوا دەفەرموى: ﴿كَذَبْتَ ثُمُودَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتَتْرَكُونَ فِي مَا هُنَّاءٌ أَمِينٌ ﴿١٤٦﴾ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنَحُّونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥٠﴾ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾ الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾﴾

توێژینهوێ ئەو ئایەتانە، لە سێژدە برگەدا:

١- ﴿كَذَبْتَ ثُمُودَ الْمُرْسَلِينَ﴾ ئەموود پىغەمبەرانىيان بەدرۆ دانا، ئەموود گەلى صالحن، ئەوانەش عەشیرەتىک بوون، کۆمەلەیک بوون، بۆيه وشەى: ﴿كَذَبْتَ﴾ يان بۆ بەکارهێنراو لەبەر ئەوێ کۆمەلە بوون و، (کُلِّ جَمْعٍ مُؤَنَّثٍ)، ياخود لەبەر ئەوێ

بِئْزِهِ (جَمَاعَةً) يان (أمة) يان تېدا رەچاۋ كراۋە، بۆيە پاناۋى مېنەيان بۆ بەكارھېتراۋە.
پېشتريش گوتمان:

يەك: ھەر كام لە گەلە كافرەكان كە پېغەمبەرانىان بەدرۆ داناۋە، پروايان پى نەھىنان،
لەبەر شەخسى پېغەمبەرەكە نەبوۋە، بەلكو لەبەر پەيامەكەى بوۋە، پەيامى ھەموو
پېغەمبەرانىش (عليهم الصلاة والسلام)، لە ھىلە گشتىيەكانىدا و، لە نىۋەرۆكىدا، يەكە، كە
بريتيە لەۋەى تەنيا خوا بەدھېنەرۋ خاۋەنى مشوورخۆرى گەردون و ژيان و مروڤەو،
دەبى بەس ئەو بەندايەتتى بۆ بىكرى و بپەرستى.

دو: پاشان پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) نوينەرى خوان و، پەيامى خويان
ھىناۋە، بۆيە دەبى گويپرايەلىيان بىكرى و فەرمانبەرييان بىكرى و، پەپرەويى لەو پەيام و
بەرنامەيە بىكرى، كە ھىناۋانە.

سى: پۆژىك دى، قۇناغىكى دىكە دى، كە مروڤ لەسەر ئەم ژيانى دىنايەى لى دەپرسىتەۋەو
لېيچىنەۋەى لەگەلدا دەكرى، سزاۋ پاداشتىك كە لە پۆژى دوايى دا ھەيە، ۋەرىدەگرنەۋە.

ئەم سى بنچىنەيە جەۋھەرۋ نىۋەرۆكى پەيامى ھەموو پېغەمبەرانىان (عليهم
الصلاة والسلام) پىك ھىناۋە، ئنجا ھەر كۆمەلگايەك و گەل و نەتەۋەيەك، پرواي
بە ھەركام لە پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) نەھىنابى، لەبەر ئەو سى
ئەسلە بوۋە:

۱- خوا بەيەكگرتن،

۲- پېغەمبەرايەتتى و ۋەھىي.

۳- ئيمان ھىنان بەپۆژى دوايى، بەرنامەى ھەموو پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)
ھەر وابوۋە، بۆيە ھەر يەككىك لەو گەل و نەتەۋانە پرواي بە يەككىك لە پېغەمبەران
(عليهم الصلاة والسلام) نەھىنابى، ماناي وايە پرواي بە ھەموويان نەھىناۋە، پرواي
بەھىچ كاميان نەھىناۋە.

دوایی خوا ﷺ بۆمان باس دەکات و دەفەرموی:

۲- ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ﴾ یاد بکەوه! کاتیک صالحی برایان پێی گوتن: ئایا پارێز ناکەن؟ هەلبەتە صالح هەر لە گەلی ئەموود بووهو، لە پرووی پەچەلەک و نەتەوهوه، برایان بووه، یاخود: ئەو پێغەمبەرانه، ئەگەر لە پرووی پەچەلەکیشهوه، برای نەتەوهکانی خۆیان نەبووبن، برای ئینسانیان، بۆیه وشە: برایان ﴿أَخُوهُمْ﴾ یان بۆ بەکار دێنێ، ﴿أَلا تَتَّقُونَ﴾ ئایا پارێز ناکەن، واتە: ئایا پارێز لە خوا ناکەن؟ یاخود: ئایا پارێز لەوه ناکەن که تووشی سزای خوا بن؟ یاخود: ئایا خۆتان لەوه ناپارێزن که لادان نەکەن و، لاندەدن لە راستە شەقامی خوا، که بە پێی زگمەک و خۆپسکی خۆتان و، بە پێی عەقڵی سەلیمی خۆستانە، بۆ ئەوه تووشی ئەو باج و دەرھاویشته خراپانە نەبن، که بە هۆی لادان لە شەریعتی خواوه، بەسەرتان دێن، پستە: ﴿أَلا تَتَّقُونَ﴾ لەبەر ئەوهی بەرکار (مفعول به) هەکە قرتیتر اووه، دەگونجێ هەموو ئەو شتانەو زۆر شتی دیکەشی بۆ مەزەندە بکری.

۳- ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بە دُنیاوی من بۆ ئێوه پەوانە کراویکی ئەمیندارم، واتە: راست و ساغم و بۆتان دلسۆزم.

۴- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ کهواتە: پارێز لە خوا بکەن و بە قسەم بکەن، فەرمانبەریم بکەن، که بێگومان پارێز لە خوا کردن، لەمیان بەقسە کردنی پێغەمبەرەوهو ﷺ پەیرەویی لێ کردنیهوهو، شوێنکەوتنیهوه، دێتە دی، چونکە پێغەمبەرانی ﷺ که مرووفەکان فێردەکەن: چۆن پارێز لە خوا بکەن و، خۆی پەروەردگار دەبێ چۆن مامەلە لە گەلدا بکری؟ پارێز لە خوا کردنی و هە زۆر جار گوتوو مانە: لە دوو شتدا خولاصە دەبێتەوه:

أ/ فەرمانەکانی خوا جێبەجێ بکری.

ب/ قەدەغە کراوهکانی خوا دووریان لێ بکری.

ئىنجا دوايى بۇ ئەوھى ئەوھ نەكەنە بىانوو، كە ئەو پىڭمبەرە ﷺ بارگرانىي خستۆتە سەريان، ئەركىكى خستۆتە سەر شانيان، دەفەرموى:

(۵) ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾، ھىچ جوړە كرپە كتان لى داواناكەم، ھىچ چاوەروانيە كم لىتان نيه.

(۶) ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، پاداشتى من، كرى من تەنيا لەسەر پەروردگارى جىهانىيانە، واتە: ئەگەر بۆيە برۆا ناهيئن، پىتان وايە من كاريكى خۆم بە ئيوه، مەداريكي خۆم بە ئيوه ساز دەكەم، نەخىر وانيە، بەلكو من كاري خۆتانم بە خۆتانەو، پاداشتى من، چاوەروانيى من، تەنيا لە خوايە ﷺ، كە وەك پيشتر باسماں كرد: ئەمە خاليكى يەكجار گرنگە بۆ ھەموو ئەوانەى خەلك بۆ لای خوا بانگ دەكەن، ئەو ترس و وەھمەيان لە پيش چاوەروينيەو، كە ئەوانيش وەك ئەو تاغوت و ھوكمرانە خۆسەپين و دىكتاتور قورخكارو گەندەلانى نين، كە ھەموو شتيكيان دەخەنە ژيەر پکيفى خويانەو، خوشيان دەكەنە كويلەو دەست بەسەر موقەددەرات و خيرو بيري ولايشيان دا دەگرن، نەخىر، پىڭمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بەپىچەوانەو: ئەك خەلك ناكەنە كويلە، بەلكو ئازاديان دەكەن و، زنجيرو كۆت و پيوەندى دەست و پى و گەردنيان دەپچرين، ﴿وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ (۱۵۷) الاعراف.

پىڭمبەران ھاتوون خەلك ئازاد بکەن، ئەك ھەر نەيانكەنە كويلە، بەلكو كۆت و زنجيري دەست و پى و گەردنيان بپچرين و ئازاد بن بەماناي وشەو تەنيا بەندەى خوابن، پاشان نازو نيعمەتەكانيش كە خوا دايان لە زەويدا، ھەموويان بەيەكساني لىيان بەھرمەند بن و كەس قورخيان نەكات و، ھىچ كەس دەست بەسەر ھىچ شتيكدا نەگرى، چونكە خوا ھەموو نيعمەتەكانى بۆ ھەموو مروڤەكان پەخساندوون و، پىڭمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بەس بە قەدەر ئەوانيان بەش پى دەبرى.

دوايى صالح پەخنە دەگرى لەگەلى ئەموود، چونكە پىڭمبەران (عليهم الصلاة والسلام) نەھاتوون موحامەلەى خەلك بکەن، نەھاتوون تەنيا ھەست و نەستى

خەلك بچوولتین، یاخود خەلك چیان پى خوشه، ئەو هیان پى بلین، بەلكو خەلك چیان بۆ چاکه، وایان بە خەلك گوتوه، راستی و ساغی له گەل خەلكدا، ئەو هیه خەلك چى بۆ چاکه بۆ دنیاو دواړوژى، ئەو هی پى بلی، نهك چى پىخوشه، نابى به دواى ئاره زووه کانی خەلك بکهوى، وهك حوکمرانه خو سه پین و دیکتاتورو خو به پهروه ردگارو خو به په رستراو زانه کان، به دريژایى میژوو وایان کردوه، ههولیان داوه له رپی جوولاندنى غه ریزه کان و تیرکردنى غه ریزه کانهوه، به شیوهى ناشه رعیی، خەلك به دواى خویان بخهن، پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) هاتوون خەلك فیر بکهن، غه ریزه کانی خویان هه زو ئاره زووه ناشه رعیه کانی خویان کپ بکهن و، خویان کوئتروژ بکهن، کاریک بکهن که به قازانجى دنیاو دواړوژیان ته واو بى، به قازانجى پروو و جهسته یان ته واو بى، نهك پروو حیان بکهنه کوپله ی ئاره زووه جهسته یه کانیان، بویه صالح ده فهرموى:

(۷) ﴿ أَتُرْكُونَ فِي مَا هَنُئْنَا ءَامِنِينَ ﴾، ئایا ئا لیره دا وا به ئارامی و هیمنی وازتان لی ده هیترى، ﴿ هَنُئْنَا ﴾، یانى: لیره لهم ولاته دا، ﴿ ءَامِنِينَ ﴾ واته: به هیمنی و ئارامی، که به هره مه ند بن له هیمنی و ئاسایش، چونکه گه وره ترین نیعمه ت و یه که مین نیعمه ت، بریتیه له نیعمه تی هیمنی و ئاسایش، هه ر گه ل و ولاتیک هیمنی و ئاسایشی تیدا سه قامگیر نه بى، نه له پروو سیاسیه وه، نه له پروو ئابووریه وه، نه له پروو کومه لایه تییه وه، نه له پروو فیکریه وه، ناتوانی گه شه بکات و بهرده وام بى.

(۸) ﴿ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴾، ئایا لیره وازتان لی ده هیترى به هیمنی و ئاسایشی بیگوزهرین، له نیو باخ و بیستانه کاندو له نیو کانى و سه رچاوه کاند، (جَنَّت) کوى (جَنَّة) یه، یانى: باخ، (عُيُون) کوى (عَيْن) واته: کانى و سه رچاوه.

(۹) ﴿ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعُهَا هَضِيمٌ ﴾، ههروه ها له نیو کشت و کال و دارخورمایانى میوه گه یودا، (زُرُوعٍ) کوى (زَرْع)، یانى: کشتوکال، (نَخْلٍ) ناوى جینسه بۆ (نَخْلَة) و مانای کو ده گه یه نى، واته: له نیو دارخورمایه کاند، ﴿ طَلَعُهَا هَضِيمٌ ﴾ واته: به ره که ی زور نه رم و گه یوه، وهك کورده واری ده لین: به لیوان ده خورى.

(۱۰) - ﴿وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ﴾ له چیایه کانیشدا خانووان دادەتاشن زۆر بە دلخۆشیی و، شادمانیی، یاخود زۆر بە کارامەیی و لێزانیی، ﴿فَرِهِينَ﴾ وەك پێشتر گوتمان:

ئەگەر (فَرِهِينَ) بێ و لە (فَرِه) هەو هاتبێ، یانی: (الأشْر) واتە: شانازی بەخۆووە کردن و لەخۆبایی بوون، دەشگونجێ (فارهِينَ) بێ و کۆی (فارِه) بێ، یانی: (حاذِق) واتە: زۆر بەلێزانیی و کارامەیی، کە (فارِه) ئەو کاتە (إِسْمُ الْفَاعِلِ) هەو کۆیە کە دەبێتە (فَرِه).

دەربارەی وشەی (طَلَع) کە دەفەرموێ: ﴿وَنَخْلٍ طَلَعُهَا هَضِيمٌ﴾ (طَلَع) لێرەدا مەبەستی پێ میوه کە یە، بەلام (طَلَع) لە ئەصْلی زمانی عەرەبییدا: (الطَّلُع: وَعَاءٌ يَطْلُعُ مِنَ النَّخْلِ، فِيهِ ثَمَرُ النَّخْلَةِ فِي أَوَّلِ أَطْوَارِهِ، يَخْرُجُ كَتَصَلِ السَّيْفِ فِي بَاطِنِهِ شَمَارِيخُ الْقِنُو، وَيُسَمَّى الطَّلُعُ «رَكْمٌ»، ثُمَّ يَنْفَلِقُ ذَلِكَ الْوَعَاءُ عَنِ الشَّمَارِيخِ، وَهِيَ الْأَغْصَانُ الَّتِي فِيهَا الثَّمَرُ كَحَبِّ صَغِيرٍ، ثُمَّ يَغْلُظُ وَيَصِيرُ بُسْرًا ثُمَّ قَمْرًا^(۱).

واتە: (طَلَع) بریتیه لەو کێفە ی کە یە کە مجار لە دارخورما دەردەچێ، کە پێ دەگات، پێشێ وەك نووکی شمشیر وایە، کە هێشووه کانی (یاخود ئەو لقانە ی دوایی دەبنە هێشووی دارخورما تێیدان) و (رَکَم) یشی پێ دەگوترێ، دوایی ئەو کێفە دەپشکوێ، شەمپاخە کانی لێ دێنە دەر، کە بریتین لە لقه کانی و میوه کە یان تێدایە، پێشێ وەك دەنکی بچوووک بچوووک، دوایی ورده ورده گهوره ده بێ و، دەبێتە فەریکە خورما، دواییش دەبێتە خورمای تەواو.

کەواتە: (طَلَع) یانی: ئەو کێفە ی، هێشووه خورمای تێدایە، بەلام مەبەستی پێی ئەو یە لە نێو کێفە کە دایە، کە خورمایە کە یە و نەرم و خۆشە.

﴿بُيُوتًا﴾ وەك زۆر جاری دیکە گوتوو مانە: بە: (بُيُوت) خۆنراوە تەو، بە بۆر (ضَم) ی (ب) یە کە، هەروەها بە (بُيُوت) بە ژێر (كسرة) ی (ب) یە کەش

(۱) التحرير والتنوير، ج ۱۹، ص ۱۷۵.

خوئىراوه تەوہ.

(۱۱)- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، جارئى دىكە صالح عليه السلام دووبارەى دەكاتهو، دەلى: پارىز لە خوا بکەن و، بە قسەى من بکەن.

(۱۲)- ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ﴾، بە قسەى زیدەپۆيىکاران مەکەن فەرمانى زیدەپۆيىکاران جىبە جى مەکەن، کى بوون ئەو زیدەپۆيىکارانە؟ ديارە گەورەکانیان و بپيار بە دەستەکانیان بوون.

(۱۳)- ﴿الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ (۱۵۲)، ئەوانەى خراپەکاری دەکەن لە زەویدا، واتە: لە ولادت، ئەو ولاتە کە گەلى ئەموودى تیدا بوو و چاکسازی ناکەن، یانى: هێندە خراپەکارن خراپەکارییەکیان هیچ چاکەى تێدانیه.

بە تەئکید لێردا کە دەفەرموى: ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ﴾، یانى: (ولا تطيعوا أَمْرَ كِبَرَائِكُمُ الْمُشْرِكِينَ) فەرمانبەری گەورەکانتان کە زیدەپۆيىکارن، مەکەن، هەمیشە هەر ئەو حوکمرانە خووسەپێنانەى خەلك و ولات (عباد و بلاد) دەخەنە ژێر پکێفى خۆیانەو، نازو نىعمەتەکان دەخەنە ژێر دەستى خۆیان، ئەوانەن کە زیدەپۆيى دەکەن و، زۆر بە کەیف و کووف و بە خوشگوزەرانانە دەژین، لەسەر حیسابى خەلكى رەش و پرووت و، هەزار خستى خەلك و جەماوەر.

بەو شىوێەى صالح عليه السلام پەيامى خواى پەرورەدگاریان پێدەگەيەنى و، زیاتر لە پرووى ئابوورى و سیاسییەو لە پرووى کۆمەلایەتیەو، پەخنیان لى دەگرى.

مەسەلەى دووھم:

تۆمەتبار كۈندى گەلى ئەموود بۇ صالح، كە جادوۋىيەكى قورسى
 لىكراۋە، بۇيە ھالى عەقلى تىكچۈۋە، تەنيا مەۋقئىكى ۋەك خۇشيانە،
 ئەگەر راست دەكات، با نىشانەيەك بىنى بۇ ئىسپاقى دەعوایەكەى، خواش
 حوشترىكى سەرسۈرھىنەرى پىدا، كە گەلى ئەموود و حوشترەكە، بە نۆرە ئاۋ
 لەسەرچاۋەكەيان بخۇنەۋە، ھۆشدارى پىدانی صالح كە زىانى پى نەگەيەنن،
 ئەگەرنا توۋشى سزا دەبن، كەچى سەربىرىنى و پاشان سزادرانىان:

خو دەفەرمۇي: ﴿ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۝۱۵۳ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ
 بَيَاةَ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝۱۵۴ قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ هَآ شَرِبَ وَلَكُمْ شَرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ
 ۝۱۵۵ وَلَا تَمْسُوهَا يُسُوءَ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۱۵۶ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ
 ۝۱۵۷ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۱۵۸ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝۱۵۹﴾

توۋرىنەۋەى ئەم ھەوت ئايەتە، لە سىز دە برگەدا:

دۋاى ئەۋەى صالح بەۋ شىۋەيە پەيامى خۋاى پى پاگەياندن و زۆر بەرۋون و
 راشكاۋى، دەستى خستە سەر عەيب و كەم و كۈرپىيەكانيان بەبى مۇجامەلە
 كۈر، بەبى خاتەر گۈر، بەلكو دىسۋانەۋ ۋون و راشكاۋانە، ئاۋا ۋەلاميان
 دايەۋە:

۱- ﴿ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴾ گەلى ئەموود گۈتيا: بەدلىيى تو تەنيا
 لە جادوۋ لىكراۋانى، (مُسَحَّر) يانى: زۆر جادوۋ لى كراۋ، لەشۋىنى دىكەدا ھاتۋە:
 (المسحورين) واتە: جادوۋلىكراۋان، بەلام ﴿ الْمُسَحَّرِينَ ﴾: (زِيَادَةُ الْمَبْنَى تَدُلُّ عَلَى
 زِيَادَةِ الْمَعْنَى) واتە: زۆر جادوۋ لىكراۋە، جادوۋىكى زۆر بىرەزاۋ سەخت لىكراۋە،

ئامۇڭگارىيى و دلسۆزىيەكەي صالحيان، بەبوختان پيكردن و تۆمەت بۇ ھەلبەستىن ۋەلام دايەۋە، كە عەقلى تىكچۈەۋ جادوۋى لىكراۋە!

(۲) ﴿ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ﴾: ئەمەش پەخنى دوۋەمە كە لىي دەگرن، دەلئىن: تۆ تەنيا مرقۇئىكى ۋەك ئىمەي، ۋەك مرقۇبۋون عەيب و پەخنىيەك بى كە لە صالحدا ھەيە، ئەۋانە چۈنكە لە پوانگەي بووناسىي ماددىي و بە ئاۋەل تەماشىا كىردنى مرقۇفەۋە، تەماشىا مرقۇئىان كىردە، مرقۇئىان پى شايستەي ئەۋە نەبوۋە، نوئەرى خواۋ پىغەمبەرى خوا بى، يان مەبەستىان ئەۋە بوۋە تۆش ھەر مرقۇئىكى ۋەك ئىمەي، بۆيە ۋەك چۈن جادوو لىكردن كاريگەرىي نەرىنىي لەسەر ئىمە دادەنى، لەسەر تۆشى دادەنى.

(۳) ﴿ فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴾: ئىنجا ئەگەر لە راستانى نىشانەيەك بىنە، موعجىزەيەك بىنە، بىسەلمىنى تۆ پىغەمبەرى خواي، ئەمە دوو واتاي ھەن:

أ- ئەگەر تۆ لەۋ پىغەمبەرانەي كە بەراستىي پىغەمبەر بوون، كە ھەموويان موعجىزەيان بوۋە، تۆش موعجىزەيەك بىنە.

ب- مەبەست ئەۋە نىە كە ويستىتتىان دان بە پىغەمبەرايەتتىي پىغەمبەرانى پىشۋودا بىنن، بەلكو يانى: ئەگەر تۆ راست دەكەي پىغەمبەرۋ پەۋانە كراۋى خواي، بەلگەيەكمان بۇ بىنە، نىشانەيەكمان بۇ بىنە.

(۴) ﴿ قَالَ هَٰذِهِ نَاقَةٌ ﴾ (صالح) فەرموۋى: ئەمە حوشترىكە، ئىمە پىشتەر ئاماژەمان پىدا لە كاتى تەفسىر كىردنى سوۋرەتى (الحجر)دا، ھەرۋەھا لە كاتى تەفسىر كىردنى سوۋرەتى (الأعراف)يشدا، بەسەرھاتى گەلى ئەموودو صالحى برايانمان بە درىژىي باس كىردە، كە ئەۋ حوشترە چۈن پەيدا بوۋە؟ لەچپايەك ھاتۆتە دەرى، چپايەكە ژانى گرتەۋە حوشترەكەي لى ھاتۆتە دەرى و، بەچكەيەكشى لەگەلىدا بوۋە، ئىنجا لەبەر ئەۋەي لەۋى وردەكارىيەكەيمان باس كىردەۋ، لىرەش خواي پەروەردگار بەكورتىي باسكىردەۋ، ئىمەش خوا ﷻ لىرەدا چۈنى باسكىردەۋ، ھەر ئەۋەندەي باسدەكەين.

ياني: ئەمە حوشتىكى تايىبەتە، لە حوشتى دىكە پەيدا نەبوو، لە پارچە چىايەك ھاتۇتە دەرى، بەچكەيەكىشى لەگەلدایە، دەبى حوشتىكى زۆر گەورە بووبى، چونكە بەشى ھەموو گەلى ئەموود شىرى تىدا بوو.

(۵) ﴿لَمَّا شَرِبَ وَلَكُمُ شَرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾، حوشتەكە ئەندازەيەك لەئاو خواردنەوھى خۆى ھەيە، ياخود نۆرە ئاوى ھەيە، (شَرْب: نَوْبَةُ الْمَاءِ، النَّصِيبُ مِنَ الْمَاءِ)، (شَرْب) دەگونجى بە ماناي نۆرە ئاوى، ياخود: ياني: پشك و بەشە ئاوى خۆى ھەيە، ئىوھش پشك و بەشى ئاوى خۇتان ھەيە، ئەو نۆرە ئاوى خۆى ھەيە، ئىوھش نۆرە ئاوى خۇتان ھەيە، وەك لە كات و شويىنى خۆى دا باسمايىن كىردو، گەلى ئەموود كانيى و سەرچاوەيەكى گەورەيان ھەبوو، ئەو حوشتەش زۆر گەورە بوو، پۆژىك تايىبەت بوو بە حوشتەكە، كە ئاوى لى بخواتەو، پۆژى دووھمىش خەلكەكە ئاويان لە كانيى و سەرچاوەكە ھەلئىنجاو، ئىنجا ئەو پۆژە كە حوشتەكە ئاوى لەكانيى و سەرچاوەكە خواردۇتەو، لە بەرانبەر ئەو ھەبوو كە خەلكەكەش ھەمووى شىرى ئەو حوشتە بدۆش، بەشى ھەموويان شىرى تىدا بوو، واتە: ئاوى لى خواردوونەو، بەلام شىرى پىداون و زۆر قازانجيان بوو.

(۶) ﴿وَلَا تَمْسُوهُنَّ﴾، بەخراپەش دەستى مەگەيەننى، تەنانەت بەدەست گەياندنىش بە نيازى زيان پىگەياندن، دەستى مەگەيەننى، چە جاي بىكوژن و لاقەكاني پەي بكن!

(۷) ﴿فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، ئەگەرنا ئازارى پۆژىكى مەزن دەتانگىرى و تووشتان دى.

كەچى ئەوان:

(۸) ﴿فَعَقَرُوهَا﴾، يەكسەر پەييان كىردو سەريان برى. بە (ف)ى (تعقيب) ھىناويەتى، ئەو ھەندە سەرىپچىكار بوون، ھەر دواى ئاموژگارىي و پىنمايەكەى صالح، يەكسەر سەريان برى، (عَقْر) بە ماناي سەربىرىن دى بۆ حوشتە، بەلام بۆ پەشە ولاخ و مەرو بزن دەگوتى: (ذبح)، ياخود (عَقْر) بە ماناي چوار پەل بىرىنە.

به لَام ده گونجی چوار په لیشیان بریږی و سهریشیان بریږی.

(۹)- ﴿فَأَصْبَحُوا نَدِمْينَ﴾، که چی هەر زوو په شیمان بوونه وه، زور به خیرایی، ټه ویشی به (ف) ی به دوا داهاتن (التعقیب) هیناوه، واته: زور به خیرایی په شیمان بوونه وه و هینده ی پینه چوو، سزایان به ملدا هات.

(۱۰)- ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ﴾، ټیدی سزاگرتنی، له سووړه تی (الحجر) دا باسماں کردوه، که ټه و سزایه بریتی بووه له هارژن و چریکه یه کی زور گه وره، که له شوینی دیکه دا به (صاعقه) هاتوه، واته: بلښه ټاگړیک له ټاسمانه وه، وه ک له سووړه تی (فصلت) ده فهرموئ: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۱۷) وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَنْقُوتُونَ (۱۸) فصلت.

واته: به لَام گه لی ټه موود پښماییمان کردن، که چی ټه وان کویریان به سهر پښماییدا هه لېژارد، بویه بلښه ی ټازاریکی پړسواکه ر گرتنی، به هوئ ټه وه وه که ده یان کردو، ټه وانه ی پروایان هینابوو و پاریزیان ده کرد، ټه وانه مان ده ربا ز کردن، لیره ش ده فهرموئ: ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ﴾، یه کسهر ټازارگرتنی، له شوینه کانی دیکه باسی کردوه، که ټه و ټازار و سزایه چی بووه، هارژن و چریکه یه ک بووه، دواپی بوته بلښه یه ک، له سووړه تی (الشمس) دا ده فهرموئ: ﴿فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا﴾ (۱۳) فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا﴾ (۱۴) وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾ (۱۵).

واته: پیغه مبه ری خوا (که صالحه) پیی گوتن: ټه وه حوشتی خوایه! وریابن له حوشتی خواو، نوره ټاوه که ی (ټاو خواردنه وه که ی) که چی به درویان داناو حوشته که یان په ی کرد، یاخود سهریان بری په روه ردگاریشیان به هوئ گونا هه کانیا نه وه زه وییه که ی له بندا لهر زانده وه، [به هوئ ټه و هارژن و چریکه یه وه که بوته بلښه یه ک، یان ټاگر پڙیټیک، له سهریوه بویان دابه زیوه]، ټنجا زه وییه که یانی ته خت کردو ټه وانی شی له گه ل خا کدا یه کسان کرد، په روه ردگاریش له سهره نجامه که ی ټاترسئ، [ترسی نیه له وه ی سزایان بد او ټوله یان لی بکاته وه].

(۱۱) - ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾، به راستی له وه دا، نیشانه یه کی مه زن و گه وه هه بوو.

(۱۲)- ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، ئەوانىش زۆربەيان بېروادار نەبوون، ئەوان كىن؟

أ- گه لی ته موود، که به ته ئکید هه ندیکیان بر وایان هیئاوه.

ب- یاخود: کافره کانی روژگاری پیغهمبه ر صلوات الله وسلامه

ج- یان بیبروایان به گشتی، زۆبهیان برودار نین.

۱۳- ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به دنیای ته نیا په روه ردگارښت، زور زالی میهره بانی به به زه ییه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

www.alibapir.com

[illegible]

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

AliBapir

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

AliBapir

QR Code 6

QR Code 7

QR Code 8

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له شازده نایه‌تان پیک دی: (۱۶۰ - ۱۷۵) که هه‌موویان بو
باسکردنی به‌سهرهاتی لووط و گه‌له‌که‌ی تهرخانکراون، ههر له ده‌ستپیکه‌وه
که لووطیش وه‌ک سهرجه‌م پیغه‌مبه‌رانی برای به: ﴿أَلَا نَنْقُوتُ﴾ (۱۶۱) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ
أَمِينٌ ﴿۱۶۲﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿۱۶۳﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۴﴾ ده‌ستپیکردوه.

پاشان هاتوته سهر ره‌خنه لیگرتیان له‌باره‌ی نه‌و کاره قیزه‌ونه‌ی نه‌و گه‌له
ره‌وشت نزمه پیی ناسراون، (نیربازی) جووتبوونی پیاوانیان له‌گه‌ل یه‌کدی،
هه‌تا سزادانی گه‌له‌که‌ی به‌هوی وهرنه‌گرتنی په‌یام و ئامۆزگاریی لووطو، بگره
هه‌ره‌شه‌ی دهرکردن و شاربه‌دهر لیگردنیشی.

﴿كَذَبَتْ قَوْمٌ لُوطُ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۱۶۰) إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا نَنْقُوتُ ﴿۱۶۱﴾ إِنِّي لَكُمْ
رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۶۲﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿۱۶۳﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا
عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۴﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۵﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ
مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿۱۶۶﴾ قَالُوا لَنْ لَمْ تَنْتَهَ بِلُوطٍ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ
﴿۱۶۷﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿۱۶۸﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۱۶۹﴾ فَجَنَّبَهُ وَاهْلَهُ
أَجْمَعِينَ ﴿۱۷۰﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿۱۷۱﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿۱۷۲﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ
مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ ﴿۱۷۳﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۷۴﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ ﴿۱۷۵﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{گەلی لووط پیغەمبەرانیان بە درۆ دانان (بروایان پێنەهێنان) ﴿۱۶۰﴾ یاد بکەو! کاتیک لووطی بریایان پێگوتن: ئایا پارێز (لە خوا) ناکەن؟ ﴿۱۶۱﴾ بێگومان من بو ئێوە پیغەمبەریکی ئەمیندار (راست و ساغ)م ﴿۱۶۲﴾ دەجا پارێز لە خوا بکەن و، بە قسەم بکەن ﴿۱۶۳﴾ هیچ کرێهە کێشتان لە بەرانبەریدا لێ داوا ناکەم، پاداشتم بەس لە سەر پەرورەدگاری جیهانیانە ﴿۱۶۴﴾ ئایا لە ئێوە جیهانیاندا (ئێوە) لە گەڵ نێرینان جووت دەبن! ﴿۱۶۵﴾ ئەوێش کە پەرورەدگارتان لە هاوسەرانتان بوی دروستکردوون، وازی لێ دێن! بە لکو ئێوە کۆمەڵیکی سنوورشکێنن ﴿۱۶۶﴾ (گەلە کە ی) گوتیان: ئە ی لووط! ئە گەر وازنەهێنی، بە دنیایی لە دەرکراوان دەبی ﴿۱۶۷﴾ گوتی: مسۆگەر من پەم لە کردەوێ (نەزم و دزیوێ) کە تانە ﴿۱۶۸﴾ پەرورەدگارم! خۆم و نیزیکانم لە (سزای) ئەوێ دەیکەن، قوتارمان بکە ﴿۱۶۹﴾ ئیدی خۆی و تیکرای نیزیکانیمان دەرباز کرد ﴿۱۷۰﴾ جگە لە پیرەژنیک لە فەوتوان (بە جێماوان) ﴿۱۷۱﴾ دوایی ئەوانی دیکەمان فەوتاندن (تەفرو توونامان کردن) ﴿۱۷۲﴾ بارانیکیشمان بە سەردا باراندن (لە قورپی بە بەرد بوو) بارانی ترسیژراوان (ی بێیاک) خراپترین باران بوو ﴿۱۷۳﴾ بێگومان لەوێدا (کە باسکرا) نیشانه یەک (ی گەورە) هەیهو، زۆر بەشیان بروادار نەبوون ﴿۱۷۴﴾ بە دنیایی تەنیا پەرورەدگاریشت زالی میهرەبانە ﴿۱۷۵﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(الذُّكْرَانُ): (ذُكُور: جَمْعُ ذَكَرٍ، وَإِنَاث جَمْعُ أُنْثَى) (ذُكْرَان) و (ذُكُور) هه‌ردووکیان کۆی (ذُکْر)ن، (ذُکْر) یانی: نێرینه، پیاو، یان کۆر، (إِنَاث)یش کۆی (أُنْثَى)یه، واته: مێینه، ئافرهت، ژن یان کچ.

(الْقَالَيْنِ): (الْقَالِي: شِدَّةُ الْبُغْضِ، قَلَاءٌ، يَقْلِيهِ، وَيَقْلُهُ قِلَاءً) (قَالِي) بریتیه له رق لیبوونه‌وه‌یه‌کی زۆر، ده‌گووتری: (قَلَاءٌ، يَقْلِيهِ، وَيَقْلُهُ قِلَاءً) واته: رق‌ی لیبوووه، رقی لی ده‌بیته‌وه، به رق لیبوونه‌وه‌یه‌کی زۆر، واته: من رقم زۆر له کرده‌وه‌که‌تان هه‌لده‌ستی، نه‌ک له خودی خۆتان وه‌ک مروؤف.

(عَجُوزًا): (العَجُوزُ: سُمِّيَتْ لِعَجْزِهَا فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأُمُورِ) (عَجُوز) یانی: پیره‌ژن، بوچی پیره‌ژن، یان پیره‌پیاو، ئه‌و وشه‌یان بو به‌کار دی؟ به‌نسبه‌ت پیره‌ژنه‌و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له زۆر کاراندا بیتوانایه‌و، ده‌ستپاچه‌یه، هه‌روه‌ها پیره‌پیاویش به زۆری وان.

(الغَابِرِينَ): (الغَابِرُ: الْمَاكِثُ بَعْدَ مُضِيِّ مَا هُوَ مَعَهُ) (غَابِر) یانی: ماوه، ئه‌و که‌سه‌ی ده‌می‌نیتته‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌سی‌ک که له‌گه‌لی بووه‌و رویشتوووه‌و، ئه‌و ماوه‌ته‌وه.

هه‌روه‌ها به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه: (غَابِر) به‌مانای رویشتوو دی، یانی: (غَابِر) هه‌م به‌مانای ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک ده‌می‌نیتته‌وه، هه‌م به‌مانای ئه‌وه‌ی تێپه‌ریوه، دی، (غَابِرین) واته: ئه‌وانه‌ی که‌مانه‌وه له‌سزادا، ئه‌ویش له‌وان بوو، ئه‌و پیره‌ژنه له‌وان بوو، ژنه‌که‌ی لooط، له‌وانه‌بوو که‌مانه‌وه، سزایان به‌ملده‌ات، یاخود (غَابِر) به‌مانای تێپه‌ری، ئه‌وانه‌ی تێپه‌رین، واته: سزا دران و فهوتان و نه‌مان،

واته: وشه‌ی (غایر) لیږده‌دا له یه‌ك كاتدا دوو مانای پیڅه‌وانه‌ی یه‌كدی هه‌ن، هه‌م به مانای ماوه‌وه، هه‌م به مانای تیږه‌ریو دی، هه‌روه‌ك وشه‌ی (عَسَس) كه له سووړه‌تی (التَّكْوِیْر) دا هاتوه: ﴿وَاللَّیْلُ إِذَا عَسَسَ ۝۱۷﴾، هه‌م به مانای هات (أَقْبَلَ) دی، هه‌م به مانای پړویی (أُذْبِرَ) دی، یانی: شه‌وگار كه دی، یاخود شه‌وگار كه تیږه‌په‌رئ.

(فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ): (بئس) خراپترین بوو، بارانی ناگادار کراوان و ترسینراوان.

(الْمُنْذِرِينَ): (الْإِنْذَارُ: إِخْبَارٌ فِيهِ تَخْوِيفٌ) واته: ئەوانەى ترسیژان و ئاگادار کرانهوه، بەلام ئەوان بیباک بوون، (إِنْذَار): بریتیه له ئاگادار کردنهوهیه که ترساندنێ تێدایێ، واته: ترسیژاوان، هۆشداریی پێدراوان.

له توده کومه! پښتانه کي له کهلتاس

مخى همکى عز مواقع الواصل الاجتماعي

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

archive.org/details/aliabapir

AliBapir

که تاسي ډاگه پاندي همکتي ماموستا علي بابير

www.alibapir.net

ډاگه پاندي همکتي ماموستا علي بابير

مانای گشتیی ئایەتەکان

شایانی باسە: ئیمە کاتی خووی بەسەرھاتی لُوط عَلَيْهِ السَّلَام لەگەڵ گەلەکەیمان، بە درێژیی لەکاتی تەفسیر کردنی سووپەتی (ھود)دا باسکرد، ئایەتەکانی: (۷۷ - ۸۳) واتە: ھەوت ئایەت، بۆیە لێرە بە خێرای بەسەریدا دەپۆین.

لەوۆ بەوردیی باسی چۆنیەتی سزادرانی گەلی لُوطمان کرد، لەلایەن خواي دادگەرەو، باسی ھوکی نێربازی و، ھەموو ئەو وردەکارییانەمان کرد کە بەسەرھاتی لُوط عَلَيْهِ السَّلَام دەیانگریتە خووی و، لە ھەموو ئەو شوێنانەدا کە بەسەرھاتی لُوطیان تیدا ھاتو، ئایەتەکانمان لە تەفسیری سووپەتی (ھود)دا ھیناو، ئەو ھەوێ فیکرمان پێی شکاو، لەبارەي ئەو بەسەرھاتەو ھەستوو مانەتە پروو، وەك عەدەتمان لە کاتی تووژینەو ھەو بەسەرھاتی ھەرکام لە پیغەمبەرەکان دا، بۆیە لێرە بە خێرای بەسەر تەفسیر کردنی ئەو ئایەتانەدا دەپۆین، کە بەسەرھاتی لُوطیان عَلَيْهِ السَّلَام لەگەڵ گەلە پەوشت نزمەکەي، گرتۆتە خۆیان.

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطِ الْمُرْسَلِينَ﴾ گەلی لُوط پیغەمبەرانیان بەدرۆ دانا، پێیان بێپروا بوون، وەك پێشتریش باسمان کرد: کاتێک گەلی لُوط پڕوایان بە لُوط نەکردو، مانای وایە پڕوایان بە ھەموو پیغەمبەرەکان (عليهم الصلاة والسلام) نەکردو، چونکە ھەموو پیغەمبەرەکان (عليهم الصلاة والسلام) لە لووتکەي پەوشبەرزیی و نەجابت و پاکیی و چاکیی دابوو، کەواتە: لەبەر شەخسی خۆیان نەبوو، بە درۆ دانراون و، لەبەر پەيامەکەيان بوو، پەيامی پیغەمبەرانیش (عليهم الصلاة والسلام) ھەمووی لەنیوہ پۆکدا وەك یەکە، کەواتە: بپروا بە یەکیکیان نەھینۆ، مانای وایە بپروا بەھیچیان نەھینۆ، ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا نُنْقِوُ﴾، یاد بکەو! کاتی لُوطی برايان پێی فرموون: ئایا پارێز ناکەن؟ دەگونجی بەرکار (مفعول)ەکەي کە قرتینۆ (محذوف)ە، بریتی بی:

- ۱- له: (أَلَا تَتَّقُونَ اللَّهَ) ئايا پارىز له خوا ناكهن؟
 ۲- يان: ئايا پارىز ناكهن له گوناھو تاوان و لادان؟
 ۳- يان: ئايا پارىز ناكهن و، خوتان ناپارىزن له سزاي ئهو گوناھ و تاوانانھى ده يانكهن؟
 ۴- يان: ئايا پارىز ناكهن له سزاي پوژى دوايى؟
 ۵- يان: ئايا پارىز ناكهن له توورھ بووني خوا؟ ھەموو ئەمانە دەگرێتەوھ.

﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، بە دُنْيايى من بۆ ئێوھ پەوانە کراویکی ئەمىندارم و چى بۆتان چاکە ئەوھەتان پى دەئیم، وشەى (أَمِين) لە کوردییدا بەراست و ساغم لیکداوھتەوھ، دەزانم: يانى: ئەمىندارو ئەمین کەسێکە ئەمانەتێکی پى بسپێردرێ و بپارێزێ، بەلام لێرەدا کە دەفەرموێ: من پەوانە کراویکی ئەمىنم واتە: راست و ساغم لەگەڵتان، ﴿فَأَتَقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ﴾، کەواتە: پارىز له خوا بکهن و بە قسەم بکهن.

﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، ھەموو پێغەمبەرەکان (عليهم الصلاة والسلام) ئەوھەیان دووبارە کردۆتەوھ: لەسەر ئەوھەش کە ئێوھى بۆ بانگ دەکەم، لەسەر گەياندنێ پەيامى خوا، ھىچ کرێھەکتان لى داواناکەم، راناوی ﴿عَلَيْهِ﴾ دەچێتەوھ بۆ پەيامێک کە لووط پێیان دەگەيەنئ، کە ئەم ئايەتانه پەيامەکە دەگرەخوian، با بە بێژە (لفظ) یش باسێ پەيامەکە نەکرايئ، بەلام ئێوھپوکی پەيامەکە دیارە، يانى: لەسەر گەياندنێ ئەو پەيامەو، ئەو ئەرکەى خووم، ھىچ کرێھەکتان لى داواناکەم، ھىچ بارگرانيھەکم بۆ سەرتان نيە، ﴿إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، کرێ و پاداشتی من تەنيا لەسەر پەروەردگارى جیھانیانە.

ئنجادێتە سەر باسێ پەخنە لێگرتیان: ﴿أَتَاتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾، ئايا ئێوھ دەچنە لای نێرینان، لە ئێو ھەموو خەلکی جیھاندا، ئێوھ بەوھ ناسراون؟ يان: ئايا ئێوھ لە مەوڤقەکان، لەگەڵ نێرینان دا جووت دەبن؟ ﴿وَتَذَرُونَ مَا

خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ أَنْوَجِكُمْ ﴿۱﴾ ئەو ھەش كە پەرۋەردگار تان لە ژنەكان تاندا بۆى خولقاندوون، وازى لى دەھىن، كە جووت بوونە لەگەل ئەواندا؟ خوا ئافرەتى بۆ ئەو ھەروستكردو، پياو لەگەلى جووت بى، نەك پياو! ھەروەك خوا پياویشى بۆ ئافرەت دروستكردو، لە پرووى تىر كردنى غەريزەى جىنسىيەو، ئەوانە بەكەلكى يەكدى دىن، نەك پياو لەگەل پياو، ئافرەت لەگەل ئافرەت، كە ئەگەر وابى، بەشەر تووى لەسەر زەوى دەپرئەو! ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾ بەلكو ئىو كۆمەللىكى سنوور شكىن و تىپەپنەرن، كۆمەللىكى سنوربەزىن و دەستدرىژىكارن.

﴿قَالُوا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ﴾ گوتيان: ئەى لووط! ئەگەر وازنەھىنى، بەدلىيى تو لە دەرگراوان دەبى، لەوانەى شاربەدەر دەكرىن، واتە: خەلكى دىكەشمان وەك تو شاربەدەر كردو! ﴿قَالَ إِنِّي لَعَمَلِكُمْ مِّنَ الْفَالِينَ﴾ (لووط) گوتى: بەدلىيى من بۆ كردهووەكەى ئىو لە بوغزىنەرانم، زۆر رقم لە كردهووەكەتان ھەلدەستى، چونكە (القلی) يانى: (أَشَدُّ الْبُغْضِ) لەوانەم كە زۆر رقم لە كردهووەكەتان ھەلدەستى، نەك لە خۆتان، واتە: ھىچ كىشەم لەگەل خۆتان نيە، وەك مرووف، ھەموو مرووفەكان لەلای خوا بەپرز، بەلام رقم لە رەشتە نزم و پەستەكەتانە، ﴿رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ﴾، پەرۋەردگارم! خۆم و نىزىكانم لەو ھى ئەوان دەيكەن، دەر باز بكە، واتە: لە سزای پەتارىك كە ئەوان دەيكەن، ئەگەر نا خۆى و نىزىكانى توخنى ئەو كردهووەيە نەكەوتوون، يانى: ﴿رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِّنْ عِقَابِ مَا يَعْمَلُونَ﴾ ئەمەش بە سىاق و سەلىقە دەزانى، يانى: كاتىك كە ئەوانت سزادا، لەسەر ئەو كردهووە پەشتىزمانەيە، ئەو كردهووە قىزەونە، خۆم و نىزىكانم دەر باز بكە، ﴿فَنَجِّنْهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ﴾ يەكسەر خۆى و نىزىكانيان دەر باز كرد.

بە (ف) بەدواداھاتن (تعقيب)، وشەى (أهل) بەمانای ژن و مأل و منداڵ دى، بەلام لىرەدا بە مانای نىزىكان، ئەو كەسانەى لى نىزىك بوون دى، بە تەكىد ئەوانەش لە

لووط نيزىك بوون، كه به قسه يان كرده، چ له رووى ره چه لهك (نسب) هوه پيوه
 په يوه ست بووبن، چ پيوه پيوه ست نه بووبن، چونكه ئه وانه ئه هلى مروفن، كه
 لى نزيكن، به نسبت پيغه مبه رانه وه (عليهم الصلاة والسلام) و به نسبت ديندارانه وه،
 ئه وانه ئه هليانن و لتيان نزيكن، كه له گه ليانندان، له شويئكه وتتى ثايين و به رنامه ي
 خوادا، خو و نيزىكانيان تيكرا ده رباز كردن ﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ﴾ جگه له
 پيره ئنيك له وانه دا كه مابوونه وه واته: له سزادا مابوونه وه، يا خود: ﴿فِي الْغَيْرِينَ﴾
 يانى: (في الماضين) ئه وانه ي كه تپه رين و، بوونه به سهرهات و په ندو سزا دران.

﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ﴾ دوايى ئه وانى ديكه مان تيك شكاندن، فه وتاندمانن، وهك
 چون خانويهك كا و ده كرى و به سهر يه كدا ده پمى، ئاوا ئه وانه مان فه وتانندن،
 ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ﴾، بارانيكى سهر سوپه ينه رمان به سهردا
 باراندن، خراپترين باران بارانى ترسيئراوان بوو.

﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾، مادام به نه زانراو (نكرة) هاتوه، واته: بارانيك چ
 بارانيك، كه له وه سف نايهت، بارانيكى تايهت بوو، كه بريتى بووه له وه خوا
 قورى وشك بووه وه ي به به رد بوويان به سهردا بباريئى، وهك له شويئكه كاني
 ديكه دا ده فه رموى: ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا مِّن سِجِّيلٍ مِّنْ مَّضُودٍ﴾ (۸۲) هود،
 به ردنيك كه له قورپكى وشك بووه وه دروست بوو بوو به سهرماندا باراندن،
 پيشتريش باسمان كرده، ﴿سِجِّيلٍ﴾ له (سنگ گل) هوه هاتوه، واته: (الطين
 المتحجر) به رد قورپن، به ردنيك كه له ئه صلدا قور بووه بوته به رد، ﴿إِنَّ فِي
 ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، له وه دا نيشانه يهك هه يه، نيشانه يهكى گه وره
 گرنگ هه يه، له سهر په روه ردگاريتي خوا، له سهر ئه وه كه پيغه مبه ران (عليهم
 الصلاة والسلام) راستيان كرده، به لام زور به يان برودار نه بوون، واته: له گه لى
 لووط، يا خود ئه وانى روژگارى پيغه مبه ر (عليه السلام) كه له و نايهت و نيشانه ي خوا
 به هره مه ند نه بوون، په ندى لى وه رى گرن، يان له مروفايه تى به گشتى، ﴿وَإِنَّ
 رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، به دنيايى ته نيا په روه ردگاريت ده سترويشتوو و
 بالاده ستى به به زه يى ميه ره بانه.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

گه یاندنی په یامی خوا له لایه ن لووطه وه به گه له که ی، که جگه له هیئانه دی
به رژه وه ندیی خو یان، هیچ چاوه روانییه کی لیان نیه و، په خنه ی توند گرتنی
لیان، له سه ر نی ر بازی و واز لی هیئانی ژنه کان یان:

خوا ده فهرموئ: ﴿كَذَبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۱۶۰) إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ
(۱۶۱) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۶۲﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿۱۶۳﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ
أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۴﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۵﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ
لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿۱۶۶﴾

شیکردنه وه ی ئه م، حهوت ثایه ته، له نو بر گه دا:

(۱) - ﴿كَذَبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه لی لووط پیغه مبه رانیان (عليهم الصلاة والسلام)
به درو دانا، ته نیا لووط عليه السلام پیغه مبه ری ئه وان بووه، به لام له بهر ئه وه ی له بهر جه وه هرو
نیوه روکی په یامه خوا ییه که، لووطیان به درو داناوه، مانای وایه پیغه مبه رانی دیکه ش (عليهم
الصلاة والسلام) که هه ر هه مان په یامیان پی بووه، ئه وانیشیان به درو داناوه.

(۲) - ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ یاد بکه وه! کاتیک لووطی برایان پی فهرموون:
ئهری پاریز ناکه ن:

۱- (له خوا)؟

۲- پاریز ناکه ن له سزای خوا، به هو ی کرده وه خرا په کانتانه وه؟

۳- پاريز ناكهن لهو كردهوه خراپانهى كه پيچهوانهى زگماك و عهقلى سه لىمن؟

۴- پاريز ناكهن لهو ده رهاويشتانهى كه به هوئى ئهو كردهوه قيزه و نهوه، دوايى تووشتان دئى؟

۵- پاريز ناكهن له سزاي دواړوژ؟ هه موويان ده گريتهوه.

كه ده فهرموئى: ﴿أَخُوهُمْ لُوطٌ﴾ واته: برايان بووه له مروفايه تييدا، چونكه گه لى لوط عليه السلام له كه نعانبيه كان بوون، خه لكى فه له ستينى ئهو كاته، به لام لوط عليه السلام له گه ليكى ديكه بووه و برازاي ئيبراهيم (عليهما الصلاة والسلام) بووه.

۳- ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، به دنيايه وه من بو ئيوه پيغه مبهريكى ته ميندارم، راست و ساغم، چى بو تان چاكه ته وه م بو تان دهوئى و، ته وه تان پى راده گه يه نم.

۴- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، مادام وايه پاريز له خوا بكهن و به قسه م بكهن.

۵- ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾، له سهر گه ياندنى ته م په يامه ش، هيچ كرييه كتان لى داوا ناكه م، هيچ پاداشتتكم ليتان ناوئى.

۶- ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، پاداشتم ته نيا له سهر پهروه ره دگارى جيهانيانه، ته م په يامه سى برگه ييه، زور گه وره و گرنگه، بويه خوا ﷻ ليره دا له به سهرهاتى ته م پيغه مبه رانه دا، هه موويان به يه ك بيژه، هه موو جاري دووباره ي ده كاته وه.

۷- ﴿أَتَأْتُونَ الذَّكَرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾، ئايا ئيوه ده چنه لاي نيرينان، له نيو هه موو جيهانياندا، (أَتَى الذَّكَرَ: وَطَنَهُ) له گه ل نيرينه دا جووت بوو، (الذَّكَرَان: الرُّجَال، وَالشَّبَاب، وَالصَّبِيَان)، (ذَكَرَان) به ماناي نيرينه دئى، ئنجا پياو بن، گه نج بن، گچكه بن، هه موويان ده گريته وه، بويه خوا ﷻ بهو بيژه يه ي هيناوه، تاكو هه موويان بگريته وه.

واته: له نيو هه موو گه ل و نه ته وه كاندا، ئيوه ئهو كردهوه خراپه ده كه ن، وه ك له شوينى ديكه دا ده فهرموئى: ﴿أَتَأْتُونَ الْفَنَحْشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ ۸۰ الاعراف، واته: ئايا ئيوه ئهو كردهوه دزيو و ناقولايه ده كه ن، كه له پيش ئيوه دا هيچ كه س له جيهانيان پيشتان نه كه وتوته وه له وه دا،

واتە: یەكەمین گەلن كە بەو دیاردەو، نەخۆشییە قێزەونە ناسراون، ئەگەرنا ئەو گوناھە، پەنگە ھەر بووبی، بەلام بە شیوەیەکی تاك تاك و بە شیوەیەکی دەگمەن بوو، بەلام ئەوان كەردوویانە بە دیاردە.

یاخود: ئایا ئیوە لە نیو مەروڤاندا غەریزە ی جینیسی خۆتان لە نیران تیر دەكەن، لە جیاتی ئافەرەتان؟!

۸- ﴿وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾، ئەوێ پەرورەدگارتان لە ژنەكانتان بۆی خولقاندوون، وازی لێ دەهێنن؟ واتە: ئەوێ خوا لە ژنەكانتاندا بۆی خەلقاندوون، كە شۆینی تیر بوونی غەریزە ی جینیسی، ئەوێ وازی لێ دەهێنن؟ یاخود: ئەو ئافەرەتانەتان خوا بۆ ئەو مەبەستە دروستیكردوون، كە غەریزە ی جینیسی خۆتانیان لەگەڵ تیر بكەن، بۆ ئەوانیش و بۆ ئیوەش بەهەمان شیوە، ئەو غەریزە ی بە شیوەیەکی خوا پرسك و زگمەك تیر دەبێت، ئەوێ وازی لێ دەهێنن؟

۹- ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾، بەلكو راستییەكە ی ئەوێ كە ئیوە كۆمەڵیكی سنوور شكێنن، سنوور بەزێنن، تێپەرێنن، ﴿عَادُونَ﴾: (جَمْعُ عَادِي، أَيْ الْمُتَجَاوِزِ حَدَّ الْحَقِّ إِلَى الْبَاطِلِ، عَادَا عَلَيْهِ: ظَلَمَهُ)، (عادون) كۆی (عادي)ە، بریتیە لە بابای تێپەرێن لە سنووری ھەق، بەرھە ناھەق، (عَادَا عَلَيْهِ) واتە: ستەمی لێ كرد.

بەم شیوەیە لووط عليه السلام پەيامی خوا بە گەلەكە ی خۆی دەگەيەن.

مه سه له ی دووهم:

وه لآمدانه وهی گه لی لووط، به هه ره شه لی کردنی و شار به ده رکردنی و، په نا به خوا گرتنی لووط، که خو ی و نیزیکانی قوتار بکات، له سزای تاوانی گه له که ی و، ده رباز بوونیان و فه وتیترانی گه له که ی به سزای به رد باران کران:

خوا ده فه رموی: ﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَ مِنَ الْمُخْرَجِينَ﴾ (۱۶۷) قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿۱۶۸﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَاهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۱۶۹﴾ فَجَنَيْنَاهُ وَاهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿۱۷۰﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿۱۷۱﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿۱۷۲﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿۱۷۳﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۷۴﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۷۵﴾

شیکردنه وهی ئەم نو ئایه ته له دوازه بر گه دا:

(۱) - ﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ﴾، گو تیان: ئە ی لووط! ئە گەر واز نه هینی، ده ست هه لئه گری له و قسانه ت، له گه یاندنی ئە و په یامه ت.

(۲) - ﴿لَتَكُونَ مِنَ الْمُخْرَجِينَ﴾، زۆر به دلنایی له ده رکراوان ده ی، چونکه هه م (ل) بو سویند خواردنه، یانی: (وَاللَّهِ لَتَكُونَ) هه م (ن) بو ته ئکیده، یانی به دلناییه وه تو له ده رکراوان ده ی، نه یانگوتوه: (لَتُخْرِجَنَّكَ) له شوینی دیکه دا هاتوه، گه لی شوعه یب (عَلَيْهِ) به شوعه ی بیان گوتوه: ﴿لَتُخْرِجَنَّكَ يَشْعَبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتَا أَوْ لَتَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا﴾ (۸۸) ﴿لَتَكُونَ مِنَ الْمُخْرَجِينَ﴾، به لām لی ره دا ده لێن: ﴿لَتَكُونَ مِنَ الْمُخْرَجِينَ﴾، تو له ده رکراوان ده ی، له شار به ده رکراوان ده ی، واته: خه لکی دیکه ش پیش تو، که شتیکی بووبی، پیچه وانیه ی ریبازو به رنامه و شیوه ژیا نی ئیمه بی، شار به ده رمان کردوه، تۆش به و ده رده ده بین.

(۳) - ﴿قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ﴾ (لووط) گو ی: بیگومان من بو کرده وه که تان له بوغزینه رانم.

پیغمبره ران (عليهم الصلاة والسلام) هه رگیز عاده تیان نه بووه له به ران بهر هه ره شهو گوره شه دا، یان له به ران بهر ترس و ته ماح و موحامه له دا، ده ست به رداری په یامی خو یان بن، لوط عليه السلام فه رمووی: من به دنیاییه وه رقم له کرده وه که ی ئیوه یه، له زور رق لی بووه وانی کرده وه که ی ئیوه م، (القلی) یانی: زور رق لی بوونه وه، که سیک که رقی له شتیک ده بیته وه، زور به خهستی، یانی: زور به خهستی رقم له کرده وه که تانه، کرده وه که یان پیچه وانه ی عقل و زگماک بووه، وپرای ئه وه ی پیچه وانه ی شهریه تیش بووه، که بریتی بووه له جووت بوونی پیاوان له گه ل یه کدی.

۴- ﴿رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ﴾: په روه ردگارم! خو م و نزیکانم له وه ی ده یکه ن، ده ربازمان بکه، (آی: مِنْ عَقُوبَةٍ مَا يَعْمَلُونَ) واته: له سزای ئه وه که ده یکه ن، ده بی لی ره دا پال دراو (مضاف) یك ته قدیر بکری، چونکه مه بهستی ئه وه نه بووه له کرده وه که یان، چونکه له کرده وه که یان دیاره که پاریزراو بووه، به لام یانی: له سزای کرده وه که یان، تیمه پاریزه، خو م و نزیکانم.

۵- ﴿فَنَجِّنُهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ﴾، خو ی و نزیکه کانیمان ده رباز کردن، یه کسه ر دوا ی پارانه وه که ی به خیرایی، چونکه (ف) ی ﴿فَنَجِّنُهُ﴾ بو به دوا داهاتن (تعقیب) ه، یه کسه ر به دوا ی ئه وه دا، خو ی و نزیکانیمان تیکرا ده رباز کردن.

۶- ﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ﴾، جگه له پیره ژنیک له سزادراوان، که له نئو سزادراوان دا مایه وه، چونکه (غابرین: ما کین) یانی: ئه وانه ی که مانه وه له سزادا، یا خود ﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ﴾ (غابرین: ماضین) جگه له پیره ژنیک له وانه ی که تیپه رین و رویشتن، فه وتان، که بریتی بووه له ژنه که ی، له شوینی دیکه دا ده فه رمو ی: ﴿إِلَّا أَمْرًا تَهُ كَانَتْ مِنْ الْغَيْرِينَ﴾ ۸۲ ﴿الأعراف﴾.

۷- ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ﴾، دوا یی ئه وانی دیکه مان تیکشکاندن (ثُمَّ: لِلتَّوْبَةِ الرَّئِی) واته: دوا ی ئه وه ی که نزیکانیمان ده رباز کردن، ئنجا ئه وانی دیکه مان فه وتاندن، له بهر ئه وه ی فه وتاندنی خوا ی کارزان بو گه لی لوط عليه السلام له پرووی پله وه، زور گرنگترو

گەورەتر بوو، لە دەرباز کردنەکە، کە بەس ئەو بوو خوا ﷻ بە لووطی فەرموو: خۆت و مāl و مندالەکەت و ئەوانەى برۆيان بە تۆ هیناوه، برۆن، ئەوانیش پۆشتن، بەلام دواى فەوتیترانەکە، زۆر شتیکی گەورە بوو، بۆیە دواى (ثم) هیناویەتی.

۸- ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾، بارانیکی تایبەتمان بەسەردا باراندن، بارانە تایبەتەکەش بریتی بوو لەووە کە خوا قورى وشك بوووە و بە بەرد بووی بەسەردا باراندوون، وهك فەرموویەتی: ﴿حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنْصُودٍ﴾ ۸۲ هود، لە قورپکی بەبەرد بووی وشککراوە، بەرپز بەسەریاندا، دەبارى لە شوینیکی دیکە دەفەرموی: ﴿لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ﴾ ۳۳ الذاریات. تاكو بەردیکی قورپیان بنیترینه سەری.

۹- ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ﴾، خراپترین باران، بارانی ئاگادار کراوان، ترسینراوان بوو، کە ترسینران و هۆشیار کرانەووە، بەلام بیياك بوون. (ساء: بئس) خراپترین بوو.

۱۰- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾، بە دلنیایی لەوهدا نیشانەیهکی گەورەو گرنگ هەبوو.

۱۱- ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، بەلام زۆربەیان برۆادار نەبوون، واتە: گەلەکەى لووط، یان: کۆمەلگای موخەممەد ﷺ یان: ئەهلى کوفر بەگشتی، کە بە درێژایی میژوو ئەو سزایانەى خوا ﷻ بەسەر ئەو گەلە لادەراندەدا سەپاندوونی، نیشانەو بەلگەیهکی گەورە بوون، بەلام خەلکەکە پەندیان لێ وەرەگرتوون.

۱۲- ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بەدلنیایی تەنیا پەروەردگاری تۆ زالی بە بەزەییە، بیگومان ئەو دووبارە کردنەوێ، بۆ جەخت لەسەر کردنەوێ، چونکە هەر کامیک لەو حەوت بەسەرھاتە، هەمووی، دەرس و پەندە، هەرکامیان چەندان دەرس و پەندی تیدا هەن، بەلام بەداخەووە کە مروّفەکان کەمتر وایە لە بەسەرھاتەکانی میژوو عیپرەت و پەند وەرێگرن، بەلکو هەر کامیکیان، هەلەى ئەوانی دیکە دووبارە دەکاتەووە، لە جیاتی ئەوێ پەند لە خەلکی پیش خۆیان وەرێگرن، دەبنە دەرس و پەند بۆ خەلکی دواى خۆیان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى ھەشتەم

بە ئۆزۈڭلەرگە ئۇچرىدىغان ئەمەللىرىڭلارنى
بىزنىڭ بىزگە مەلۇمات بېرىڭلار

Facebook: [AliBapir/](#)

YouTube: [AliBapir/](#)

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for app downloads

QR codes for social media

QR codes for contact information

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە بیست و یەك (۲۱) ئایەت پیکھاتو، ئایەتەکانی: (۱۷۶ - ۱۹۱) که هەموویان بۆ گێرانەوێ پوختەى بەسەرھاتی شوەیب و گەلەکەى (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) تەرخان کراون، ھەر لە دەستپێکی بانگەوازەکیەو، ھەتا سوور بوونی گەلەکەى لەسەر بەدرۆ دانان و بێپرواییان و، سەرەنجام فەوتیتزانیان، بە (عَذَابُ يَوْمِ الظَّلَّةِ) ئازاری پوژی سیبەرەکە، کە سزایەکی زۆر بە ئیش و بێرەزا بوو.

شایانی باسیشە ھەركام لە (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) و (مَدْيَن) ناوی ئەو خەلك و كۆمەلگایەن، کە (شعیب) یان (عَلِيٍّ) بۆ لا نێردراو، ھەندیک لە زانیان گوتووین: (أَصْحَابُ الرَّسِّ) یش ھەر ناویکی دیکەى ئەو خەلك و كۆمەلگایە، بەلام ئەو پشت ئەستوور نیە بە بەلگەیکە بەھیز.

﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۱۷۶) إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا نَنْقُونَ ﴿۱۷۷﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۷۸﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿۱۷۹﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۸۰﴾ * أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿۱۸۱﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿۱۸۲﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۱۸۳﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِيلَةَ الْأُولَىٰ ﴿۱۸۴﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿۱۸۵﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿۱۸۶﴾ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۸۷﴾ قَالَ رَبِّ أَعْلَمْ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۸۸﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظَّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۸۹﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۹۰﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۹۱﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ ھاوہ لانی دره ختە که پیغەمبەرانیان بە درۆ دانان (بروایان پی نەهینان) ﴿۱۷۶﴾
یاد بکەوہ! کاتیک شوعەیب گوئی: ئەرێ پارێز (لە خوا) ناکەن؟ ﴿۱۷۷﴾ بیگومان
من پیغەمبەرێکی ئەمیندار (راست و ساغ)م بۆ ئێوہ ﴿۱۷۸﴾ ئنجا پارێز لەخوا
بکەن و، بە قسەم بکەن ﴿۱۷۹﴾ هیچ جوۆرە کرێە کیشتان لەسەری لی داوا ناکەم،
پاداشتم تەنیا لەسەر پەروەردگاری جیہانیانہ ﴿۱۸۰﴾ بە تەواوی (بۆ خەلک) بیئون
و، لە کەمکەرەوان (ی پیوان) مەبن ﴿۱۸۱﴾ ھەر وہا بە تەرازووی راست و ریک
(شت بۆ خەلک) بکیشن ﴿۱۸۲﴾ دیسان شتەکانی خەلک بە کەم مەگرن (مافەکانیان
لە مامەلە ی ماددی و مەعنەویدا پیشیل مەکەن) و تیکدەرانە خراپە لەزەویدا
مەکەن ﴿۱۸۳﴾ ھەر وہا پارێز لەو کەسە بکەن، کە ئێوہ و خەلکانی زۆری پیشووی
دروستکردوون ﴿۱۸۴﴾ خەلکە کە گوئیان: بیگومان تۆ تەنیا لە جادوو لیکراوان (و
عەقل تیکچوووان) ی و ﴿۱۸۵﴾ تۆ تەنیا مروؤئیکی وەک ئیمە ی و، پیمان وایە لە
دروکارانی ﴿۱۸۶﴾ ئەگەر لە راستانی، چەند پارچە یە کمان لە ئاسمانی بەسەردا
بخە خوارێ ﴿۱۸۷﴾ گوئی: پەروەردگارم بەوہی دەیکەن زانائەرہ ﴿۱۸۸﴾ سەرەنجام
بە درۆیان داناو، لە ئاکامدا ئازارو (سزای) پۆژی (ھەورە) سیبەرە کە گرتی،
کە بە دنیایی ئازاری پۆژیکی مەزن بوو ﴿۱۸۹﴾ بیگومان لەوہدا (کە باسکرا)
نیشانە یەک (ی گەورەو گرنگ) ھەبوو، بەلام زۆربەیان بروادار نەبوون ﴿۱۹۰﴾
تەنیا پەروەردگاریشت زالی بەبەزەییہ ﴿۱۹۱﴾ }.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أَوْفُوا): واته: به ته واوی بیکن (أَمْرٌ بِالْإِيفَاءِ: أَي جَعَلَ الشَّيْءَ تَامًا) واته: فه مانکردنه به ته واوکردن، یانی: ته واوکردنی شت، یانی: پیوان به ته واوی ته نجام بدهن، غهش و فیل و ساختهی تیدا مهکن.

(الْمُخْسِرِينَ): (الْمُخْسِرُ: فاعِلُ الْخَسَارَةِ لِغَيْرِهِ، أَي الْمُنْقِصُ، أَي لَا تَكُونُوا مِنَ الْمُطَفِّينَ، وَهَذِهِ الصِّغَةُ، أَي لَا تَكُونُوا مِنْ أَهْلِ هَذَا الصَّنِيعِ) (مُخْسِر) کهسیکه زیان لیدان به به رانبه ره کهی ته نجام ددها، کهمکه ره وه، زیانگه یه نهر، واته: تئوه له وانه مه بن که له کیشان و پیواندا، هه قی خه لک کهم بکه نه وه، ئهم سیغه یه ش یانی: له و که سانه مه بن که ئه و کرده وه یه ته نجام ددهن.

(بِالْقِسْطِ اِس): (المیزان، العَدْل) (قسطاس) به مانای ته رازوو دی و، به دادگه ریش ده گو ترئ.

(وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ): شته کان خه لک به کهم مه گرن، کهم مه که نه وه، (البَخْس: النِّقْص وَالذَّم) (بخس) به مانای کهمکردن و به مانای زه مکردنیش دی، (وَهُوَ غَبْنٌ مَنَافِعِهَا وَذَمُّهَا بِغَيْرِ مَا فِيهَا لِيَضْطَرُّوهُمْ إِلَى بَيْعِهَا بِغَبْنٍ) له سووده کانی شته کانی کهم مه که نه وه و مه یانشکینن، سیفه تیکیان تیدا باس بکهن، که ئه و سیفه ته خراپه یان تیدا نه بی ئه و شتانه، سه ره نجام خه لک ناچار بکهن به نرخیکی کهمتر له نرخى شایسته ی خویان بیانفرۆشین.

(وَلَا تَعْتَوُوا): یانی: (وَلَا تُفْسِدُوا) خراپه کارانه خراپه له زه ویدا مهکن.

(وَالْجِبِلَّةَ): (الْجِبِلَّة: الْخُلُقَةُ وَأُرِيدُ بِهِ الْمَخْلُوقَات، لِأَنَّ الْجِبِلَّةَ اسْمٌ كَامِلٌ مُدْرٍ أَي: الْأُمَمِ السَّابِقَةِ) واته: (جبله) یانی: دروستکردن که مه به ست دروستکراوه کانن، چونکه (جبله) ناوه وهک چاوگ، واته: گه له پیشووه کان.

(کِسْفًا): (الْکِسْفَةُ: الْقِطْعَةُ مِنَ الشَّيْءِ، وَالْکِسْفُ جَمْعٌ وَقِيلَ: الْکِسْفُ: الْقِطْعَةُ)
 (الْکِسْفُ) هه نديکيان گوتوو يانه: کۆي (کِسْفَةً) يه، به ماناي: (قِطْعَةً) که واته:
 (کِسْفُ) يانی: (قِطْعُ) چه ند پارچه يه ک، هه نديکيشيان گوتوو يانه: (کِسْفًا) يانی:
 (قِطْعَةً) يانی: پارچه يه ک، نه ک کۆي، به لکو تاکه.

(يَوْمِ الظَّلَّةِ): (الظَّلَّة: السَّحَابَة) (ظَلَّة) يانی: سیّہر، ھوړیك سیّہری بکات، یاخود تھم و مژیک ھیندہ چرو پر بی، سیّہر لہ خەلک بکات.

مانای گشتی نایه ته کان

پیشتریش باسمان کرد که ئیمه به سهرهاتی شوعه ییمان عليه السلام له گه ل گه له که ی گه لی مه دیه ن و (أَصْحَابُ الْآيَةِ) دا، له کاتی ته فسیر کردنی سووره تی (هود) دا، باسکردوه، نایه ته کانی: (۸۴ - ۹۵) بویه لی ره به خیرایی باسی ده که یین.

خوا ده فهرموئ: ﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ نَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ﴾ واته: هاوه لانی دره خته که، یا خود هاوه لانی باخه که پیغه مبه رانیان به درو دانا، که مه به ست پیان گه لی مه دیه نه، ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا نَنْقُونَ﴾ یاد بکه وه! کاتیک شوعه یب پی فهرموون: ئه ری خو تان نا پاریزن، پاریز ناکه ن؟ لی ره دا نه یفه رمووه: (أَخُوهُمْ) له بهر ئه وه ی شوعه یب عليه السلام له خو یان نه بووه، له پرووی ره چه له ک (نسب) وه، دواپی له مه سه له گرنگه کاندایا تر تیشک ده خه ینه سهر هوکاری ئه وه ی بوچی خوی په روه ردگار وشه ی (أَخُوهُمْ) ی بو به کارنه هی ناو، چونکه لووطیش له گه لی لووط نه بووه، به لام خوی عليه السلام وشه ی (أَخ) ی به کاره ی ناو، دیاره شتیکی تیدا هه یه، دواپی له وباره وه قسه ی لی ده که یین، ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ به دنیاییه وه من ره وانه کراویکی ئه میندارم راست و ساغم بو تان ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ ده جا پاریز له خوا بکه ن و، به قسه م بکه ن.

﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِيَّاهُ إِلَّا عَلَى رِبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له سهر گه یاندنی ئه وه په یامه ی خواش، له سهر ئه وه کاره ی خوشم که گه یاندنی په یامی خواجه، هیچ پاداشت و کرّیه کتان لی داوا ناکه م، کرّ و پاداشتی من ته نیا له سهر په روه ردگاری جیهانیانه، چاوه روانیم ته نیا له وه هیهو، هیچ بار گرانییم بو ئیوه نیه.

﴿أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ﴾ پیوانه ته واو بکه ن، به ته واوی بیون بو خه لک و له زیانگه یه نه ران پیان مه بن، ﴿وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ﴾

الْمُسْتَقِيمَ ﴿١﴾ (له رووی كیشانیسه وه) به ته رازووی راست بو خه لك بكیشن، ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ شته كانی خه لك به كه م مه گرن، له بهر چاویان مه خه ن، كه سه ره نجام زیانیان لی بدهن، ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ (لا تَنْقُصُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ) شته كانی خه لك كه م مه كه نه وه، چ له رووی ماددی، چ له رووی مه عنه ویه وه، ﴿وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ خراپه كارانه ش له زه ویدا خراپه مه كه ن، ﴿وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ پاریزیش له و زاته بكه ن، له و كه سه بكه ن كه ئیه وى دروست كرده، ﴿وَالْحِجَلَةَ الْأُولَى﴾ ههروه ها ئه و خه لكانه ی پیشووشی هیئانه دی، هه موو ئه و خه لك و نه ته وانیه ی رابردوون.

﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ گوتیان: به دلیایی تو ته نیا له وانیه ی كه زور جادوو یان لیكراوه، واته: جادوو یكى زور بیړه زاو خه ست و سه خت لیكراوه، بویه حالت ئاواى لیها توه، عه قل و هوشت تیکچوه، قسه ی وا ده كه ی كه پیچه وانیه ی عه قل و لوژیکه، له بهر ئه وه ی پیچه وانیه ی عاده ت و نه ریته ی تیمیه ﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ ئنجا توش ته نیا مرو فیکى وه ك تیمیه ﴿وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ به دلیایی تیمه پیمان وایه تو له درو كه رانی، ﴿فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ ئنجا چهن د پارچه یه كمان له سه ریوه به سه ردا بكه وینه، یان پارچه یه ك له ئاسمانان له سه ریوا به سه ردا بخه خوارى، ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ته گهر تو له راستانی، ﴿قَالَ رَبِّیْ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (شوعه یب) گوئی: په روه ردگارم زانتره به وه ی ئیه وه ده یكه ن، خوا هه موو شتیكتان له باره وه ده زانی، واته: كه سزاتان ده دات، له سه ر ئه وه سزاتان ده دات كه بو خو ی له باره تانه وه ده زانی، نه ك ئه وه ی من ده یزانم ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ سه ره نجام به درو یان دانا، ﴿فَأَخَذَهُم عَذَابٌ يَوْمِ الظَّلَّةِ﴾ ئنجا ئازارى روژی سیبه ره كه گرتی، ئه و هه وه كه سیبه ری لیكردن، دوا یی باسی ده كه ین، هه وریك بووه هه وریكى زور خه ست بووه، سیبه ری لیكردوون، وایان زانیوه ئه وه په ناگه یه كه و په نایان پیبردوه، دوا یی به هو ی ئه وه وه فه وتاون، ﴿إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ به راستی

ئەو سزاو ئازارە، ئازارى پۆژىكى مەزن بوو، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، لەو هەدا كە باسكرا، نیشانەو بەلگە هەيە لەسەر راستى پەيامى خوا، لەسەر راستى پىغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام)، لەسەر ئەو كە خوا ﷻ ئەم ژيانى دنيايەى نەكردو بەشارى پىخواوەن، لەسەر ئەو كە خوا پاداشتى چاكەكاران دەداتەو و سزاي تاوانباران دەدات، ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، بەلام زۆبەيان برودار نەبوون، واتە: زۆربەى ئەو جيلانەى مروڤايەتى كە بە دوايە كدا هاتوون، لەو هەموو نیشانانە بەهرەمەند نەبوون، ئەو دەرس و پەندو عىپرەتانە، كە لە بەسەر هاتى پىغەمبەرەندا (عليهم الصلاة والسلام) هەبوون، سووديان لىيان وەر نەگرت و نەبوونە برودار، ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بەدلىايش تەنيا پەرورەدگارت زالى بەبەزەيى، بالادەستى مېهرەبانە، بالادەست و زالە، بۆ دوژمنان و ناحەزان، هەرورەها مېهرەبان و بەبەزەيى، بۆ كەسانىك كە شايستەى مېهرەبانى و سۆزو بەزەبى خوان.

مەسەلە گىرەنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

بە درۆ دانانى (أصحاب الأيكة) بۆ شوعەيب عليه السلام، دواى ئەوھى پەيامى تەنيا پەرستنى خواو، بەقسە کردنى پىغەمبەى خواى پى راگەياندن و، ئامۆزگارىيى کردن که له بواری کيشان و پيواندا راست و دادگەر بن و، ستم و خراپە کارىي نەکن:

خوا دەفەر موى: ﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۱۷۶) إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا نَنْقُونَ ﴿۱۷۷﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۷۸﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿۱۷۹﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رِبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۸۰﴾ * أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿۱۸۱﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿۱۸۲﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۱۸۳﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأُولَىٰ ﴿۱۸۴﴾ ﴿۱۸۵﴾

شیکردنەوھى ئەم نو ئایەتانە، لە نو برگەدا:

(۱)- ﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ﴾، هاوەلانى، یان خواوەنانى (الأيكة) پىغەمبەرانیان بەدرۆ دانان، ئەم ئایەتە خوێنراویشەتەوھ: (كَذَّبَ أَصْحَابُ الْلَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ) ھەم بە (الأيكة) ھەم بە (الليكة) خوێنراوھتەوھ، (الأيكة)ش بە مانای درەختىكى چرو پرو گەورە دى، ھەرۆھا بە مانای باخىكى چرو پر دى، كەواتە: باخىكى گەورە، یان درەختىكى زۆر گەورەیان ھەبوو، گەلى شوعەيب عليه السلام.

(۲)- ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا نَنْقُونَ﴾، كاتى شوعەيب پى فەرموون: ئەرى پارێز ناكەن، خۆتان نا پارێزن! لێرەدا وشەى (أَخُوهُمْ) نەھاتو، بەلام لەكاتىكدا كە باسى

(مَدَّيْن) كراوه، خوا فەرمووئەتی: ﴿وَإِلَى مَدَّيْنٍ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ ٨٤ هود، ھەر ھەر ھا دە فەرموئ: ﴿وَإِلَى مَدَّيْنٍ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ ٨٥ الأعراف، كەواتە: (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) دە بئى جبابىن لە (مَدَّيْن) و شوەيب عليه السلام لە گەلى (مَدَّيْن) بوو، لە پرۆوى رە چە لە كەو، بۆيە لە ھەر شوئىك كە باسى (مَدَّيْن) كراو ھا فەرمووئەتی: شوەيبى برايان، بەلام بۆ (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) نەیفەرموو: (أَخَاهُمْ) يان (أَخُوهُمْ) ئنجا ئەمە لى وەر دەگىرى، كە دە بئى ئەم (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) جبابىن لە (أَصْحَابُ مَدَّيْن) چونكە رايەك ھەيە دە لى: شوەيب عليه السلام بۆ لای (أَصْحَابُ مَدَّيْن) یش رەوانە كراو، بۆ لای (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) یش رەوانە كراو، خوئى خەلكى (مَدَّيْن) بوو، بۆيە فەرمووئەتی: ﴿أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾، بەلام لەبەر ئەو ھى لە پرۆوى رە چە لەك (نَسَب) ھە لە گەلى (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) نە بوو، بۆيە وشەى (أَخُوهُمْ) ى بۆ بەكارنەھيئاو، بەلام گرت لىرەدا ئەو ھى كە خوا ﷻ بە نەسبەت لووط عليه السلام ھە فەرمووئەتی: ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوطُ﴾ ١٦١ الشعراء، كە بە دلىايى ھە (لووط) یش لە عەبرانىيەكان بوو، بەلام گەلى لووط لە كەنعانىيەكان بوو، لووط ديارە كە برازای ئىبراھىم بوو، كەنعانىيەكانىش كە گەلى لووط بە شىكان بوو و لە شام و فەلەستىن بوو، ئەمە حىسابە كە مان لى تىكدەدا.

كە لەوئى مەگەر بەو ھە تەئويل بكرى، كە لووط لەبەر ئەو ھى زۆر لە نىو ئەو خەلكەدا ماو ھەو، ماو ھى كى زۆريان لە نىودا بوو ھە بۆتە يەك كە لەوان، بۆيە خوا ﷻ وشەى (أَخُوهُمْ) ى بۆ بەكارنەھيئاو، مەگەر بەم شىو ھى تەئويل بكرى، ئەگەر ئەو ھى يان نەبووايە، دەمانتوانى بلىين: ئەو بەلگەيە لەسەر ئەو كە (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) جبابوون لە (مَدَّيْن) كە رايەكى واش ھەيە، وەك لەكاتى توئزىنەو ھى بەسەرھاتى شوەيب عليه السلام لە گەل گەلەكەيدا لە تەفسىرى سوورەتى (الحجر) دا بە تەفصىل باسمان كردو، رايەكى وا ھەيە كە شوەيب تاكە پىغەمبەر ك بوو، بۆ لای دوو گەلان نىردرابى، بەلام ھەندىكىش دە لىن: (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) و (مَدَّيْن)، ھەردووكان ھەر يەكن و، لە پرۆوى رە چە لە كيانەو پىيان گوتراو: (مَدَّيْن)، كە دە چەو ھە سەر (مىديان) ى كورى ئىبراھىم عليه السلام.

له پرووی ئه وه وه ش که چیان هه بووه؟ باخکیان هه بووه، یاخود دره ختیکی زۆر گه وه یان هه بووه، پێیان گوتراوه: (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) هه ردووک رایه کان هه، که ئیمه له تهفسیری (الحجر) دا زیاتر ئه وه مان په سند کردوه، که یه گهل بن، به لام له تهفسیری سووره تی (الأعراف) دا، زیاتر ئه وه مان هه لَبْزاردوه که دوو گهل بن، به هه رحال زانایانیش لهو باره وه راجیایان هه یه، بواری قسه لیکردنی تیدا هه یه.

ئنجا وهك پیغه مبه رانی پیشوو سهلامی خوایان لیتی، هه مان په یامی دووباره کردوه:

۳- ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، من بو ئیوه پیغه مبه ریکی ته میندارم، راست و ساغم.

۴- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، ده جا پارێز له خوا بکهن و، به قسه م بکهن.

۵- ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾، له سه ر ئه م (په یام گه یاندن) هه هیهچ کریتان لی داوا ناکه م.

۶- ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، پاداشت و کریتی من، ته نیا له سه ر پهروه ردگاری جیهانیانه.

۷- ﴿أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ﴾، ده جا پیوانه ته واو بکهن و له زیان گه یه نه ران مه بن، له وانه مه بن که زیان به خه لکی به رانه برتان بگه یه نن، کاتیک دانه ویله یان بو ده پیون، (أَوْفُوا: أَيِ أَهْوَاءِ أَيِ: اجْعَلُوا الْكَيْلَ غَيْرَ نَاقِصٍ) واته: به چاکی بویان بیون و، با پیوانه که ناته واوی تیدا نه بی، ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ﴾ پیشت گومان: (المُخْسِر: فاعِلُ الخسارة لِلْغَيْرِ) که سیك زیان به به رانه به ره که ی بگه یه نی، له کاتیک دا شتی بو ده پیوی.

۸- ﴿وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ﴾، به ته رازووی راستیش بویان بکیشن، با کیشانیشتان ته واو بی، (القِسْطَاس) یه کیکه له ناوه کانی ته رازوو، (المُسْتَقِيم) یش یانی: ریک و راست.

(۹) ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾، شتہ کانی خہ لک بہ کہم مہ گرن، (البخس: النقص والذم) (بخس) بریتہ لہ کہمکردنہوہو زہمکردن، مہ بہست تہوہیہ شتہ کانیان لہ بہرچاو مہ خہن، لہرووی مہ عنہوہوہو لہرووی ماددیہوہش، زیانیان پی مہ گہیہن۔

(۱۰) ﴿وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾: خراپہ کارانہش لہ زہویدا خراپہ مہ کەن، (عَنَى فِي الْأَرْضِ فَسَادًا: أَي: أَفْسَدَ، لَا تُفْسِدُوا أَشَدَّ الْفَسَادِ) زور خراپہ کاری لہ زہویدا مہ کەن، چونکہ وشہی (عَنَى) لہ گہل (أَفْسَدَ) مانایان زور لہ یہک نیزیکہ۔

(۱۱) ﴿وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأُولَى﴾، پاریزیش بکەن لہو زاتہ کہ تیوہش و میللہ تان و گہلانی پیشی تیوہشی دروستکردوون، (جِلَّةً) ہندیکیان بہ مانای (الْخِلْقَةُ وَالسَّجِيَّةُ) یان لیکداوہتہوہ، کہ لہ تہصلدا وایہ، (جِلَّةً) تہو حالہتہیہ کہ خوا ﷻ مروفی لہ سہر سروشتاندوہ، کہ (خِلْقَةً) و (جِلَّةً) و (سَجِيَّةً) شی پی دہگوتری و، مہ بہست پیی دروستکراوہ کانہ، واتہ: تہو دروستکراوانہی خوا کہ لہ سہر یہک شیوہ سروشتاندوونی و، لہ بناغہدا ہمووی بہ یہک شیوہ دروست کردوون، خوتان لہ سزای تہو زاتہ پیاریزن۔

لہ توره کوملاریہیہکان لہ کەنلانیان
بحی مہکم عیر مواقع التیامیل الا تجمعی

علی بابیر/ AliBapir

archi@ang/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

کەنالی
زاکەیانندی مەکتەبی ماموستا علی بابیر

www.alibapir.com

زاکەیانندی مەکتەبی ماموستا علی بابیر

مەسەلەى دووھم:

وہ لآمدانہ وہى گەلەكەى بە تۆمەتبار كردنى بە شىتتى، بە ھۆى جادوو لىكرانہ وہو، كە ئەویش بەس مرقەو، داوا لىكر دىيان بەسەردا بەربوونە وہى پارچەكانى ئاسمان و، سەرەنجام ناردنى سزای ھەورە سىبەر، فەوتىرانىان:

خوادە فرموى: ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۝۱۸۵ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۝۱۸۶ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝۱۸۷ قَالَ رَبِّیْ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝۱۸۸ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُم عَذَابٌ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۱۸۹ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ۝۱۹۰ وَإِنَّ رَبَّكَ لَھُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝۱۹۱﴾

توژىنەوہى ئەم ھەوت ئایەتە، لە یازدە برگەدا:

(۱)- ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾: بە (ف)ى بەدواداھاتن (تەقیب) ھاتو، یانى: یەكسەر دواى ئەوہى پەيامى خواى پىگەياندن، ئەوانیش دوا بە دواى ئەوہ گوتیان: بەدلىايى تۆ تەنيا لەوانەى كە زۆر جادووت لىكراو، (مُسَحَّر) رىژگەى زىدەپۆيى (مَسْحُور)ە، یانى: جادوو لىكراو، (مُسَحَّر)یش یانى: زۆر جادوو لىكراو، جادووئىكى زۆر سەخت و خەستە لىكراو، تۆمەتباريان كردوہ بەوہى: تۆ عەقڵ و ھۆشت تەواو نى، لەبەر ئەوہى جادووت لىكراو.

(۲)- ﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾، تۆش تەنيا مروؤئىكى وەك ئىمەى، ھى پىشى فرموى: ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۝۱۸۶﴾ الشّعرا، بەلام لىرە: ﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ ئنجا ئەگەر (و)ى لەگەلدا بى واتە: یەكەم: تۆ زۆر جادووت لىكراو، دووھم: تۆش تەنيا مروؤئىكى وەك ئىمە، كەواتە: ئەمە دەبىتە دوو بەلگە، ئەگەر (و)ى لەگەلدا بى، یەكەمیان: زۆر جادووت لىكراو، دووھمیان: تۆش مروؤئى وەك ئىمەى، بەلام ئەوہى

پیشی: هی (صالح) و (ثمود): ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ ۱۵۴ تۆش هەر مروؤفیکى وهك ئیمه، بویه هیچ ئیمتیازیکت به سهر ئیمه وه نیهو، بۆت نیه هیچ بانگه شهیهك به سهر ئیمه دا، بکه ی که تۆ نوینه ری خوی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾.

۳- ﴿وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَذِبِينَ﴾ به دنیایی ئیمه تۆ له درۆکه ران ده بینن، ئهم (إن) ه، (مُخَفَّفَةً) یه، به به لگه ی ئه وه که دواپی (ل) خراوه ته سهر ئه و ناوه ی دى: ﴿وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَذِبِينَ﴾ به دنیایی ئیمه تۆ له درۆکه ران ده بینن، ده شگونجی (ظَنُّ) به مانای دنیایی (یقین) بى، ده شگونجی به مانای گومان بى، گومانمان وایه تۆ له درۆکه رانی، چونکه (ظَنُّ) جاری واهیه به مانای دنیایی دى و، جاری واهیه به مانای گومان دى، زāl کردنی بوونی شتیک به سهر نه بوونی، یاخود نه بوونی به سهر بوونیدا.

۴- ﴿فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ ئنجا چهند پارچه یه کمان له ئاسمانه وه به سهر دا بخه خوارى، (کِسْف) خوی تراوه ته وه و (کِسْف) یش خوی تراوه ته وه، (کِسْف) ده گونجی کو ی (کِسْفَة) بى، (کِسْفَة) یانی: (قِطْعَة) پارچه، ئه گهر (کِسْف) بى به مانای (قِطْعَة) پارچه دى، پارچه یه ک له ئاسمانمان به سهر دا ببارینه، یاخود: چهند پارچه یه ک له ئاسمانمان به سهر دا ببارینه، چونکه ئه گهر (کِسْف) بى، کو ی (کِسْفَة) یه، هه ندی له زانایان ده لئین: (کِسْف) یش ههر به مانای (قِطْعَة) یه، به لām ئه گهر (کِسْف) بى، (کِسْف) ههر یه ک مانای هیه واته: (قِطْعَة)، یانی: چهند پارچه یه ک له ئاسمان به سهر ماندا ببارینه، یاخود له سهر یوه پارچه یه کمان به سهر دا ببارینه، پارچه ی خرۆکه و ئه ستیره کان.

۵- ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئه گهر تۆ له راستانی.

۶- ﴿قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (شوعه یب) گوتی: پهروه ردگارم زاناره به وه ی ئیوه ده یکه ن، لی ره دا (أَعْلَم) مه به ست پیی هه لباردن (تفضیل) نیه، به لکو مه به ست پیی زیده پرویه، واته: مه به ست ئه وه نیه که پهروه ردگارم زاناره له من، یان زاناره له ئیوه، به لکو به په های پهروه ردگارم زاناره، به بی ئه وه ی به رانبه ره که ی دابترى، که ده فه رموی: زاناره، یانی: من هه ندی گونا هو هه لوه په له تان لی ده زانم، به لām پهروه ردگار هه موو شتیکتان له باره وه ده زانی و، هه رچییه ک ئیوه ده یکه ن، ده یزانی.

(۷) ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ﴾، بە درۆیان دانا، ئىنجا سزاي پوژى سىبەرەكە گرتى، پوژى سىبەرەكە (يوم الظلة) عەبدوللاى كوپرى عەبباس خوا لىيان پازى بى، ئاواى تەفسىر دەكات، دەلى:

{أَصَابَهُمْ حَرٌّ شَدِيدٌ، فَأَرْسَلَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ سَحَابَةً فَهَرَبُوا إِلَيْهَا لِيَسْتَظِلُّوا بِهَا، فَلَمَّا صَارُوا تَحْتَهَا، صِيحَ بِهِمْ فَهَلَكُوا، وَقِيلَ: أَقَامَهَا اللَّهُ فَوْقَ رُؤُوسِهِمْ، وَأَلْهَبَهَا حَرًّا حَتَّى مَاتُوا مِنَ الرَّمْدِ} (۱).

واتە: گەلى مەدىەن، يان گەلى (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ)، گەرمایەكى زۆریان تووش بوو، خوا ھەورەكى بو نارد، ئەوان رایان کرد بو ژیر ھەورەكە، تاكو بىتە سىبەر بۆیان، كاتىك ھەموویان لەژىر سىبەرى ھەورەكە كۆبوونەو، {چونكە ھەرەو سىبەرى ھەورەكە زۆر گەرم بوو} چرىكەيەك لىیدان و ھەموویان ھەوتان، ھەندىكىش گوتوویانە: خوا ﷻ ھەورەكەى بەسەر سەریانەو ھاگرت و دوایى بوو بە ئاگرو بلىسەيەك و، ھەموویان بوونە خوڵەمیش.

(۸) ﴿إِنَّهُ كَانَ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، بە راستى ئەو ئازارە، ئازارى پوژىكى مەزن بوو.

(۹) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾، لەو ھەدا نىشانەيەكى گەورەو گرنگ ھەبوو بو خەلك، لەسەر پەرەردگار تىتى خوا، لەسەر راستى پىغەمبەران، لەسەر راستى پەيامى خوا.

(۱۰) ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، بەلام زۆبەيان پرودار نەبوون، بەھەرەمەند نەبوون لەو دەرس و پەندو عىپرەتانە، كە لە بەسەرھاتى پىغەمبەراندا (عليهم الصلاة والسلام) ھەن.

(۱۱) ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بە دنىايى تەنيا پەرەردگار ىشت زۆر زالى بەبەزەيە، زۆر دەستپوشتوو و بالا دەستى مېھرەبانە.

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۳، ص ۱۱۲.

كەواتە: ئەي موحەممەد! تۆ دۇنيا بە پەرۋەردگارت بۆ دوژمنان و ناحەزانت بالادەست و زالە، دەتوانى سزايان بدات و لە ژىر دەستەلات و ھەيمەنەي ئەو دەرناچن، ھەرۋەھا بۆ تۆو بۆ پروادارانىكىش كە شوئىت كەوتوون، مېھرەبان و بەزەيى و خاۋەنى پەرۋشە، پىشى پى بېستەو دلت خۆش بى بە مېھرەبانىي و بەزەيى خوا، بەرانبەر بە ئىو، زالىي و زەبەر دەستىشىي بەرانبەر دوژمنان و ناحەزانتان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

لە نۆرە كۆمپلەزىيەكان ئەكەلتان

نەس مەكەم عىز مۇقەم انوارىل اوجىمانى

AliBapir/عەلى بابىر

پاڭەربادىنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

AliBapir

Google Play

App Store

پاڭەربادىنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

www.alibapir.com

تەلەپون

۲۰۲۰

دەرىسى نۆپەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان دەرسى كۆتايىيە لە تەفسىرى سوورەتى (الشُّعَرَاءُ) و، لە سى و شەش (۳۶) ئايەت پىك ھاتو، ئايەتەكانى: (۱۹۲ - ۲۲۷) تەوھرى سەرەكىي ئەو سى و شەش ئايەتە، باسى قورئان و سەرچاوەى لىو ھاتنى و، بەرپە چدانەوھى ژمارەيەك لەو تۆمەتانەيە كە لەلايەن كافرەكانەوھ لەبارەيەوھ دەگوتران.

ئىجا ھەر پەيوەست بەو بابەتەوھ، باسى سەرەنجامى شوومى بېرۋايان كراوھ لەرۋژى دوايىدا، ھەرۋەھا باسى ئەوھ كە ناگونجى شەيتانەكان دەستيان لە دابەزاندى قورئاندا ھەبى، ھەرۋەھا چەند پىنمايەكى پىغەمبەرى كۆتايى موھەممەد ﷺ كراون، لەبارەى چۆنەتى ھەلس و كەوتى لەگەل خەلكدا بە گشتى و خزمانى نىزىكى بەتايەت.

لە كۆتايىشدا باسى شاعيران كراوھ بە خراپ و چاكيانەوھ، چونكە يەكيك لەو تۆمەتانەى كافرەكان بەرانبەر قورئان و پىغەمبەر دەيانگوتن، برىتى بوو لە: شىعر بوونى قورئان و، شاعير بوونى سەرەوھرى پىغەمبەران ﷺ!

﴿وَلَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَلَنَزَّلْنَاهُ فِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾ أَوْ لَوْ يَكُنْ لَهُ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ

جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا
 مِنْ قَرْنٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذَكَرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ
 ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ
 مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ﴿٢١٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾ وَخُفِّضْ
 جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾
 وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِي يَرِنَكَ هِجِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقْبَلُكَ فِي السَّجْدِينَ ﴿٢١٩﴾
 إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ أَنْبَيْتُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾ تَزَلُّ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ
 أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾ وَالشَّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾
 أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾
 إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا
 وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ههروه ها ئه م (قورئان)ه به دنیایی دابه زیترای پهروه دگاری جیهانیانه
 ۱۹۲} پرووحی ئه میندار دایه زاندوته ۱۹۳} سهر دلت، تاكو له ترسینه ران و هوشار
 كه رهوان بی ۱۹۴} (ئهم قورئانه) به زمانیکی عه پهبی پروون و پووشنكه ره وهیه
 ۱۹۵} بیگومانیش ئهم (قورئانه) باس و خواسی له کتیه پيشوووه کانداهیه ۱۹۶}
 ئایا ئه وه كه زانایانی به نوو ئیسرا ئیل بیزانن، نیشانه و به لگه نیه بو یان (له سهر
 راستی تو)؟! ۱۹۷} ته گهر گریمان داشمانه زاندباهیه سهر هه ندیک عه جه م (یان
 زمان نارووشن) ان و ۱۹۸} به سه ریاندا خویندبانه وه، پیی پروادار نه ده بوون ۱۹۹}

بهو شیوهیه خستومانه ته دلی تاوانبارانه وه (۲۰۰) که بروای پی ناهینن، هه تا سزاو ئازاری به ئیش ده بینن (۲۰۱) که کت و پر، بی ئه وهی هه ست پی بکه ن، بویان دی، ئنجا (لهو کاته دا) ده لئین: ئایا مؤله تمان نادرئ (توبه بکه یین و چاکه بکه یین)؟ (۲۰۲) ئایا په له له هاتنی سزاو ئازاری ئیمه ده که ن؟ (۲۰۳) هه والم پییده (ئه ی موحه ممه دا!) ئایا ئه گهر سالانیک (ژياندمانن و) به هر مه ندمان کردن (۲۰۴) دوایی ئه وهی هه ره شه یان پیی لیان ده کری، به ملیان داهات (۲۰۵) ئایا ئه وه نده ژيانه ی پیی به هر مه ند کران، چ سوو دیکیان پی ده گه یه نی (له دوور خسته وهی سزاو جه زره به ی خوا دا)؟ (۲۰۶) هیچ ئاوه دانیه کیشمان نه فه وتاندوه، مه گهر ترسینه ریان هه بوون (۲۰۷) بو بیر خسته وه و ئاموژ گاریان و ئیمه سته مکار نه بووین (له له نیو بردنیاندا) (۲۰۸) ئهم (قورئان) هه ش شه ی تانه کان دایاننه به زاندوه (وه ک کافره کان ده لئین) و، (۲۰۹) لیشیان ئاوه شیته وه و ناشتوانن (۲۱۰) چونکه ئه وان له گو یگرتن (له وه حیی خوا و قسه ی فریشتان) دوور خراوه ن (۲۱۱) ده جا (ئه ی موحه ممه دا!) وی پرای خوا، له هیچ په رستراویک مه پارێوه، ئه گه رنا له سزا داروان ده بی (۲۱۲) خزمه نیزیکه کانیش تترسینه (وریان بکه وه) (۲۱۳) بالیش ت شو پ بکه بو پروا دارانی شوینکه وتووت (له گه لیان میهره بان به) (۲۱۴) هه ر کاتیش سه ریچییان لی کردی، بلئ: من دوورم له وهی ده یکه ن (له سه ریچی و لادانتان) (۲۱۵) پشتیش ت هه ر به (خوا ی) زالی میهره بان به سته (۲۱۶) ئه و که سه ی کاتیک هه لده ستی بو نو یژ (یان پاده وه ستی له نو یژدا) ده تبینی (۲۱۷) هه ره ها جم و جو لئ له نیو کړنو و ش به راندا (ده بینئ) (۲۱۸) به دلنایی ئه و (خوا) بیسه ری زانایه (۲۱۹) ئایا هه وائتان پی بده م شه ی تانه کان داده به زنه سه ر کی؟ (۲۲۰) داده به زنه سه ر هه ر دروژنیک ی زو ر گونا هکار (۲۲۱) گو ی هه لده خه ن (بو فریشتان، تا کو زانیاریان لی بدزن بو کاهینه کان) و زو ر به شیان (کاهینه کان) درو کهرن (۲۲۲) شاعیره کانیش (که بی پروان) بیمراده سه رگه ر دانه کان شوینیان ده که ون (۲۲۳) ئایا ناپینی که سه راسیمانه به هه موو شیواندا ده رو ن و (۲۲۴) شتی

وا دەلێن کە نایکەن و نەیانکردووە ﴿۲۳۶﴾ بێجگە لەو کەسانەی برۆیان هێناوەو،
 کردووە باشەکان دەکەن و، زۆر یادی خوا دەکەن و، دواى ستملیکرانیان، تۆلە
 دەکەنەو، (ئەوانە لەو حوکمەى پیشوو هەلاویژراون) لەمەودواش ئەوانەى
 ستمیان کردو، دەزانن بەچ گەرانهوێهەك دەگەرێنەو (چۆن لە دنیاو دواڕۆژدا
 بێمراڤو بێ ئاکام دەبن)! ﴿۲۳۷﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(زُبُرُ): (زُبُر: جَمْعُ زَبُور، مِثْل: كِتَابٍ وَكُتُبٍ، أَوْ: جَمْعُ زَبْرٍ، وَهُوَ مَصْدَرٌ سُمِّيَ
 بِهِ كَالْكِتَابِ)، (زُبُر) كَوَى (زَبُور) ه، (زَبُور) یش بە مانای (کتاب) ه، وهك (كِتَاب
 وَكُتُبٍ)، یاخود كَوَى (زُبُر) ه، ئەویش چاوگە کراوە بە ناو وهك: (كِتَاب) کە لە
 ئەصْلدا وشەى (كِتَاب) چاوگە، (كُتِبَ كِتَاباً أَيْ: كِتَابَةً) یانى: نووسین، بەلام دواى
 (الْكِتَاب) کە چاوگە لە ئەصْلدا، کراوە بەناو بو کُتِبَ.

(الْأَعْجَمِيْنَ): كَوَى (أَعْجَم) ه، واتە: زمان ناپۆشن، یاخود غەیری عەرەبی،
 (الْعُجْمَةُ: خِلَافُ الْإِبَانَةِ، وَالْإِعْجَامُ: الْإِبْهَامُ، وَالْأَعْجَمُ: مَنْ فِي لِسَانِهِ عُجْمَةٌ، عَرَبِيًّا
 كَانَ، أَوْ غَيْرَ عَرَبِيٍّ، اعْتِبَاراً بِعَدَمِ فَهْمِهِمْ عَنِ الْعَجَمِ)، واتە: (عُجْمَةُ) پێچەوانەى
 (إِبَانَةُ) یە، (إِبَانَةُ) ش پۆشکردنەوێهە، (عُجْمَةُ) واتە: ناپۆشینی، یان قسە کردن بە
 شیوەیەکی ناپۆشن، (إِعْجَامٌ) یانى: (إِبْهَام) قسەیهك تەم و مژاوى بى، (أَعْجَم)
 یش کەسێکە لە زمانیدا ناپۆشینی هەبى، چ لە خودى خۆیدا عەرەب بى، یان
 غەیری عەرەب بى، بەو ئیعتیارەى کە عەرەب لە زمانى عەجەمان حالىی
 نەبوون، بۆیە هەر زمانێک غەیری عەرەبییان، ناو ناو (أَعْجَمِي)، یان (عَجَمِي)
 یان گوتووێانە: ئەو زمانە (عُجْمَةُ) ی تێدايە.

هەلبەتە زماڤى عەرەبىيىش بۆ غەيرى عەرەبان ھەر عەجەمىيە، ھەر زمانىك كە لىي ھالىي نەبووى، بۆ تۆ زمانىكە عوجمەي تىدايەو نارۆشنە بۆت، بەلام لەبەر ئەو ھى خواي پەرورەدگار قورئانى بە زماڤى عەرەبىي ناردو، عەرەب غەيرى خۆيان بە عەجەم ناو ناو، ئەگەرنا لە راستىدا زماڤى عەرەبىيىش بۆ غەيرى عەرەب، عەجەمىيە، يانى: تىيىناگەن، ھەر زمانىك كە سىك لىي ھالىي نەبوو، ئەو زمانە بۆ ئەو عوجمەي تىدايەو نارۆشنە.

ئەگەرنا زماڤى كوردىي بۆ كوردان پۆشنە، ئىنگلىزىي بۆ ئىنگلىزان پۆشنە، چىنىي بۆ چىنىيەكان پۆشنە، عەرەبىيىش بۆ عەرەبان، بەلام عەرەب پەرىدە بوون و لاپەر ژيان و، شوئەكەيان چەقى شارستانىي نەبوو ھە لە مۆز بوو، دەولەتتىكى يەكگرتوويان نەبوو، لەبەر ئەو زياتر بە زماڤى عەرەبىي لە ئىو خۆياندا قسەيان كردو، كە زماڤى عەرەبىيىش ئەو كاتە بەسەر چەند زارىكى تىرەو ھۆزەكاندا دابەش بوو، ئىدى زمانەكانى پۆمىي و فارسىي و، ئەو زمانانەي دىكەيان ناوناو عەجەمىي، لەبەر ئەو ھى لىيان ھالىي نەبوون.

(سَلَكْنَهُ): (أَي: أَدَخَلْنَاهُ)، ﴿كَذَلِكَ سَلَكْنَهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ واتە: ئاوا بى پروايىمان خستۆتە ئىو دلى بىپروايانەو، بەپىي ياسا گەردوونىيەكانى خوا لە ژيانى مروڤدا (السُّلُوكُ: النَّقَادُ فِي الطَّرِيقِ، يُقَالُ: سَلَكْتُ الطَّرِيقَ)، (سلوك) لە ئەسلىدا برىتيە لە چوونە ئىو رىگا، دەگوترى: (سَلَكْتُ الطَّرِيقَ) واتە: رىگا كەم گرت و چوومە ئىوى، كەواتە: (سَلَكْنَاهُ) يانى: (أَدَخَلْنَاهُ) خستمانە ئىوى.

(وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ): واتە: بۆيان نەگونجاو، بۆيان شايستە نىە.

(يَنْبَغِي مُطَاوَعُ بَغَى: أَي: طَلَبَ، أ-يَكُونُ مُسَخَّرًا لِلْفِعْلِ نَحْو: النَّارُ يَنْبَغِي أَنْ تَحْرِقَ الثِّيَابَ، ب-يَكُونُ عَلَى مَعْنَى الْإِسْتِهَالِ، نَحْو: فَلَانٌ يَنْبَغِي أَنْ يُعْطَى لِكَرْمِهِ).

واتە: (يَنْبَغِي) (مُطَاوَعُ) (بَغَى) يە، يانى: (طَلَبَ) داواي كرد.

كهواته: (يَنْبَغِي) يانى: بۇ ئەو پېويستە:

أ- ئنجا جارى وايه له پرووى پېويست بوونى سروشتيه وهيه، وهك: (النَّارُ يَنْبَغِي أَنْ تَحْرِقَ الثِّيَابَ) ئاگر بۆى شايسته يه كه پۆشاك بسووتىنى، ئەوه له پرووى سروشته كه يه وه وايه.

ب- ياخود جارى وا هه يه به ماناي شايسته يى هه يه، دى، وهك: (فَلَانٌ يَنْبَغِي أَنْ يُعْطَى لِكْرَمِهِ) فلانكهس پېويسته پىي ببه خشرى، له بهر ئەوهى بۇ خۆى به خشنده يه، واته: شايسته يى پهيدا كردوه، نهك به سروشت وابى.

(لَمَعَزُولُونَ): واته: كه نارگير كراون، دوور خراوهن، (الإِعْتَزَالُ: تَجَنَّبِ الشَّيْءِ عَمَالَةً، كَانَتْ أَوْ بَرَاءَةً، أَوْ غَيْرَهُمَا، مَعَزُولُونَ: أَي: مَمْنُوعُونَ بَعْدَ أَنْ كَانُوا يُمَكِّنُونَ، (إِعْتَزَالُ) برىته له دوورى گرتن له شتىك وهك كاركردن، يان ههروهك حاشا لىكردن، يان جگه له وائيش كهواته: (مَعَزُولُونَ) پى لىگراون، دواى ئەوهى پىشتر دهرفه تيان هه بووه، شه يتانه كان پىش پىغه مبهرى كوئايى ﷺ كه بۇ هه موو مروفايه تىي نىردراوه، دهرفه تيان هه بووه گوئى له قسه ي فرىشتان بگرن، دهرفه تيان زياتر بووه، به لام له دواى په وانه كراني موحه ممه د ﷺ راگىراوه و زۆر به رته سك كراوه ته وه، ههروهك له سوورپه تى (الجن) دا ده فهرموئى: ﴿وَأَنَا كُنَّا نَفْعُدُّ مِنْهَا مَقْعِدَ اللَّسْمَعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَحْدِثْ لَهُ شَهَابًا رَصْدًا﴾ ﷻ واته: ئيمه پىشتر له ئاسمان چهند شوئىنكىمان هه بوون، گويمان له قسه ي فرىشتان ده گرت، به لام هه ر كه سن ئىستا گوئى بگرئى، بلىسه ئاگرىك بۆى له بۆسه دايه، {ناتوانئ گوئى بگرئى}.

(عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ): واته: خزمه نيزيكه كانت، (العشيرة: أَهْلُ الرَّجُلِ الَّذِينَ يَتَكَلَّفُ بِهِمْ، أَي: يَصِيرُونَ لَهُ مِمْنَزِلَةِ الْعَدَدِ الْكَامِلِ: عشرة)، عه شيره تى پياو، واته: ئەو كه سانهى كه خويان پى زۆر دهكات و، دهورى خويان بى قه له بالغ دهكات و بۆى وهك ژماره ي ته ووايان لىدى، كه ژماره ده (۱۰) يه، عه شيره تيش ئەو خزم و خه لكهن، كه دهورى مروؤ قه له بالغ دهكهن.

(جَنَاحَكْ): (جَنَاح) يانى: بال، (الطَّيْرُ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ)، بالئندە بەدوو بالان دەفرى، (وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ: إِسْتِعَارَةٌ أَيْ: ذُلُّ لَهُمْ وَتَحَنُّنٌ عَلَيْهِمْ) ئەمە خواستنەوہیە: بۆيان مېهرەبان بەو لەگەڵيان بەسۆزو پەرۆش بە، (خَفَضَ) يانى: شۆرکردنەوہ، نزمکردنەوہ، (وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ) يانى: بالت شۆرپکەوہ، وەك چۆن بالئندە بەچکەکانى لى نزيك دەبنەوہو بالى بەسەرياندا دەهيئى، تۆش ئاوا مېهرەبان بە، ئەگەرنا مروۆف بالى نيەو مەبەستيش ئەوہ نيە، چونکە لەبن دەستيدا جييان ناييئەوہ، يانى: وەك چۆن بالئندە بالە شۆرە دەكات بۆ بەچکەکانى، تۆش مېهرەبان بە، ئنجا ئەو حالەتەى بالئندە، خوازاراوەتەوہ بۆ ماناي مېهرەبانى و بەزەيى و شەفەقەت و سۆز، يانى: ئەو پروادارانەى شوينت کەوتوون، لەگەڵيان بە بەبەزى و مېهرەبان بە.

(وَقَلْبُكَ): هاتن وچوونت، هەلس و کەوتت، (التَّغْلِبُ: التَّصْرُفُ) واتە: هەلس و کەوتکردن.

(أَفَاكْ): (الكثيرُ الإفك، وَهُوَ الكَذِبُ) (أَفَاكْ) زۆر خاوەن (إفك) (إفك)يش بریتىە لە هەلبەستنى درۆ.

(الْعَاوُنَ): كۆى (غاوي)ه، (الْخَائِبُونَ، الْجَاهِلُونَ عَنِ اعْتِقَادٍ فَاسِدٍ، غَوَى: فَسَدَ عَيْشُهُ) (غاوي) يانى: بيمراد، بەئامانج نەگەيشتوو، بى ئاکام، هەندىکيش گوتوو يانە: (غاوي) کەسکە نەزان بى بە هوى پروايەكى خراپەوہ، هەندىکيش گوتوو يانە: (غوى) يانى: ژيانى تىکچوو، بەلام من لە بەرانبەر (غاوي)دا بيمرادو بى ئاکام، بە ئامانج نەگەيشتوو، دەستخەرۆ، پەنجەرۆ، دادەنييم.

(فِي كُلِّ وَادٍ يَهيمُونُ): واتە: بە هەموو شىواندا دەرۆن، بە هەموو دۆلанда دەرۆن، پيشينانى خويمان دەلین: [لە هەموو ديزان دەيئە ئەسکوى]، يان [هەر تيرە بە کەنداىکەوہ دەنى]، دەلى: (يَهيمُونُ: أَيْ يَغْلُونَ فِي المَدْحِ والمَذَمِّ) زيەدەرۆي دەکەن لە ستاييشکردن و زەمکردندا، (الهائم على وجهه: المخالف القصد

الذَّاهِبَ عَلَى وَجْهِهِ) (هائِم) كەسكە ئامانجىكى ھەبى، بەلام ئەو پىچەوانەى ئەو ئامانجەى بىروات، ۋەك پىشىنان دەلىن: سواری سەرى خوۋى بىى و، سەرى خوۋى ھەلبىگىرى و نەزانى بەرەو كوۋى دەچى! (هَامَ أَي: ذَهَبَ فِي الْأَرْضِ) بە زەویدا رۆى، بە شىوو دۆلندا رۆى، بى ئەو ھى ئامانجىكى دىارىيىكراوى ھەبى، يان: بەبى ئەو ھى بەرەو ئامانجەكەى بچى، پەنگە ئامانجىكى ھەبى، بەلام رىيەكى گرتۆتە بەر، نايگەيەنى بە ئامانجەكەى.

(مُنْقَلَبٍ): يانى: (أَي مَرْجِعٍ يَرْجِعُونَ) دواىى بۆيان دەردەكەوۋى چ جورە گەرانەو ھەك دەگەپىنەو، چونكە (مَرْجِع) دەگونجى بە ماناى چاوك بى، واتە: (رجوع) دەزانن بەچ جورە گەرانەو ھەك دەگەپىنەو، ياخود (مَرْجِع) ناوى شوپنە، واتە: دەزانن دەچنەو ھە كوۋى و بەرەو چ سەرەنجامىك دەچن!

AliBapir

Download on the App Store

GET IT ON Google Play

له تۆرە كۆمەنارەنەبەكەن لەكەنەنەنەن

بەن مەكەن عىز مەكەن مەكەن مەكەن

www.alibapir.com

AliBapir

AliBapir

Download on the App Store

GET IT ON Google Play

مانای گشتیی ئایەتەکان

بەرپـزان!

ئەم سوورەتى (الشُّعَرَاء) بە باسى قورئان دەستى پىکرد، دەستپىك برىتى بوو لە شەش (۶) ئایەتى دەرسى يەكەم، ئەم سى و شەش (۳۶) ئایەتى دەرسى كۆتايىش، بە هەردووکیان: پىشەکیى و پاشەکیى دەبنە چل و دوو ئایەت، ئەو (۴۲) ئایەتەى سەرەتای سوورەتەكەو كۆتاییهكەى باسى قورئانە، خوا ﷻ لە كۆتایى ئەم سوورەتەدا، دواى ئەوەى بەسەرھاتى حەوت لە پىغەمبەرانى (عليهم الصلاة والسلام) گىراپەو لە گەل گەلەکانیان، كە هەموویان گەلەکانیان فەوتتەراون، لەبەر ئەوەى كەللەرق و نەسەلمىن بوون، ئنجا گىرانەوەى ئەو بەسەرھاتانەش، دوو دیوى هەن:

دیویکیان بۆ پىغەمبەر ﷺ بروادارانى شوینكەوتووێتى، كە ئەگەر ئیووش خەلكە كافرو ھاوبەش بۆخوا دانەرە كەللەپەقەكەى رۆژگارى خۆتان، لەگەلتان نەیارەو ناحەزەو نایەتە ژىر بارى شەرع، بزەنن كە گەلانى پىشوووش هەروا بوون، ئەوە گەلى فیرعەون، كە مووسا ﷺ بۆلايان پەوانە كرا، ئەوە گەلى نووح ﷺ ئەوە گەلى هوود ﷺ، كە عادن، ئەوە گەلى ئەموود، ئەوە گەلى لووط ئەوە گەلى ئیبراھیم كە ئیبراھیمیان بۆلا پەوانە كرا، ئەوە گەلى ئەصھاب و لئەيتكەو مەدیەن، كە شووعەیبیان بۆ پەوانە كرا.

دیویكى دیکەیان ھۆشدارى و ترساندنە بۆ كافرەكان، كە ئیو پەند وەربگرن لەو گەلە پىشوووانە، سەرنج بدەن! لەبەر ئەوەى ئامادە نەبوون مل بۆ پەيامى خوا كە چ بکەن، پەيامى خوا وەربگرن و بەقسەى پىغەمبەرەكانیان (عليهم الصلاة والسلام) بکەن، بە چ دەردىك چوون! ئیووش پەند لەوان وەربگرن و خۆتان بەو دەردە مەبەن كە ئەوانى پىچوون.

خو له كۆتایی دا ده فەرموئ: ﴿وَأَنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به دلتیایی ئەم قورئانه دابه زینراوی پەرورەدگاری جیهانیانە، سەرچاوەکە پەرورەدگاری جیهانیانە، ئەدی هیئەرەکە کێه؟ ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ ڕووحی ئەمیندار دایبە زاندو، ئەمە یەکیکە لە ناوەکانی جیبریل عليه السلام یان یەکیکە لە نازناو وەسفەکانی، بە (روح القدس) یش هاتو، بە (الروح) یش هەر هاتو، ڕووحی ئەمیندار دایبە زاندو ﴿عَلَى قَلْبِكَ﴾، بۆ سەر دلتی تو، ئەدی موخەممەد صلى الله عليه وسلم! ﴿لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ تاكو تو له ترسینەران و هوشار کەرەوان بی بۆ هەموو جیهانیان، نەك تەنیا بۆ هوژی قورەیش و دەورو بەریان لە مەككەدا، یاخود بۆ گەلی عەرەب بە تەنیا، کە ئەوکاتە وایان زانیو پێغەمبەرێکی ناوچەیی و پێغەمبەرێکی عەشیرەتییه! بەلام نەخێر، هەر ئەو کاتە خوا فەرموویەتی: ئەو پەيامێکە بۆ هەموو جیهانیانە، ﴿يَلِسَانِ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾، بە زمانێکی عەرەبیی ڕۆشن، وشەیی: عەرەبیی یانی: ڕۆشن، ﴿مُبِينٍ﴾ یش، یانی: ڕۆشنکەرەو، بە زمانێکی زۆر ڕۆشنکەرەو، کە مەبەستەکان چاک ڕۆشن دەکاتەو، ﴿وَأَنَّهُ لَنَزِيلُ زُبُرِ الْأَوَّلِينَ﴾، بە دلتیایی ئەم قورئانەش باس و خواسی ئەم قورئانە، لە کتێبە پێشوووەکاندا هەیە، هەندیکیش گوتووین: راناووەکە دەگەرێتەو بۆ سەر موخەممەد صلى الله عليه وسلم، یانی: باسی موخەممەد صلى الله عليه وسلم لە کتێبە پێشوووەکاندا هەیە، کە لە هەر شوێنێک باسی موخەممەد صلى الله عليه وسلم کرابی، باسی قورئانیش کراو، ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَن يَأْتِيَ الْبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، ئایا بۆ ئەوان نیشانەو بەلگە نیە، لە سەر ئەو کە قورئان دابه زینراوی خوایهو، موخەممەد صلى الله عليه وسلم پەوانە کراوی خوایه، کە زانایانی بەنی ئیسرائیل، واتە: نەوێ ئیسرائیل، وەچە ئیسرائیل، کە (ئیسرائیل) نازناوی یەعقوب عليه السلام ئایا ئەو زانایانە بیزانن، نیشانە نیە بۆ ئەوان کە لە کتێبەکانی ئەواندا باسی هەبووبی؟!

کەواتە: ئەم قورئانەو ئەم موخەممەد صلى الله عليه وسلم ئیستاشی لەگەڵدا بۆ، باس و خواسیان لە کتێبە پێشوووەکاندا هەیە، وەك ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (الأعراف)دا

باسمان کردوه، لهو شوئینهی که دهفه رموی: ﴿الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ (۱۵۷) الأعراف، لهوی باسیکی سه ره خو مان کردوه، له باره ی هه بوونی ناوی موحه ممه د ﷺ باسی قورئان و ئیسلام له کتیبه پيشوو ه کاند، هه روه ها لهو کتیبه دا که ته رخا مان کردوه بو ژيانی پيغه مبه ر ﷺ، کتیبی هه وته می مه و سو وعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، (خاتم النبیین مُحَمَّد ﷺ) موجز سیرته وبراهین نبوته له ویدا باسی ته وه مان کردوه، که چو ن باس و خوا سی موحه ممه د ﷺ له کتیبه پيشوو ه کاند هاتوه.

ئنجا خوا دهفه رموی: ئایا بو ئه وان به لگه و نیشانه نیه له سه ر راستی موحه ممه د ﷺ و راستی قورئان، که له لایه ن خوا وه هاتوه، که زانایانی پيشوو، واته: زانایانی به نوو ئیسرا ئیل و، غه یری به نوو ئیسرا ئیلش ناوی بزانه ن و، له کتیبه کانی ته واند هه وائی پی درا بی، که پيغه مبه ریک دی له کو تایی دا، که سه دان سأل له پيش پيغه مبه ر (موحه ممه د) دا ﷺ بوونه؟!

﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ﴾، ته گه ر ته م قورئانه شمان دابه زاندا بیه سه ر هه ندی له غه یری عه ره بان ﴿الْأَعْجَمِينَ﴾، واته: ته وانه ی زمانیان نارو شنه، به نسه بت عه ره بانه وه، گه لانی دیکه ی غه یری عه ره ب، ﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ﴾، ئنجا ته و بابا غه یری عه ره به قورئانی به سه ر خو ئندا بانه وه، به سه ر گه لی عه ره بدا ﴿مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ﴾، پیی بر وادار نه ده بوون.

ته مه له مه سه له گرنگه کاند زیاتر ده چینه ئیو ورده کارییه که یه وه، ره نگه هه ندیکیان به هانه یان گرتبی: قورئان بوچی بو بابایه کی عه ره ب هاتوه؟ گو تو ویا نه: رۆم و فارس و هیندو چین چه نده پيشکه و توون! ته دی بوچی قورئان له ئیو ته واند نه هاتوه؟ خوا ﷺ دهفه رموی: ته گه ر بو سه ر غه یری عه ره بيشمان دابه زاندا بیه، هه ر پروایان پی نه ده هیئا، واته: له به ر ته وه نیه که به عه ره بییه، ته وه بیانوو یان بی، ته گه ر به عه جه می بو وایه، ته و کاته بیانوو هه کیان به هیتر

دەبوو، دەیانگوت: ئیمە چۆن بېروا بە پیغەمبەرێك یێنین، که له ئیو خۆماندا نههاتوه، له زمانه کهی تیناگهین؟!

﴿كَذَلِكَ سَلَكَنَا فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾، ئاوا خستوو مانه ته دلی تاوانبارانهوه، چی خستۆته ئیو دلیان؟ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾، بېرواییمان خستۆته ئیو دلی تاوانبارانهوه، به هۆی تاوانه که یانهوه، دل و دەر و وێکی پيس و نه گريس و خراپیان ههیه، شایستهی ئهوه نیه ئیمانی بچێته ئیو، به لکو کوفری چۆته ئیو، یاخود: رستهی پیشی تهواو بووه، دوا یی ده فهرمو ی: ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾، بېروای پیناهێتن، ﴿حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾، تا کو ئازاری به ئیش نه بینن، بېروا به قورئان ناهێتن، تا کو ئازاری به ئیش نه چێژن، ﴿فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، کت و پر به ملیان دادی، ئه و ئازاره به ئیشه، بی ئه وهی ههست پی بکهن، چاوه روانیی ناکهن، که ئازاره که یان به ملی دادی.

﴿فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ﴾، {وا پیده چی ئه مه مه به ست پی ئازاری سه ره مه رگ بی} ئنجا ده لێن: ئایا ئیمه مۆله ت پیدراوین، مۆله تمان نادری، چاوه ریمان ناکری؟ ﴿أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾، خوا ده فهرمو ی: ئایا په له ده کهن له سزاو ئازاری ئیمه! ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ﴾، ئایا ده زانی، ده بین ی ئه گه ر ئیمه سالانیک ئه وانمان به هره مه ند کردو، له ژیا نی دیا دا هی شتمان نه وه، ﴿ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ﴾، دوا یی ئه وه ی که هه ره شه ی پی لێیان ده کری، بۆیان هات ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ﴾، ئایا ئه وه نه ده سالانه ی که به هره مه ند کراو له ژیا ندا، چ سوو دیکیان پی ده گه یه نی و چ دادیکیان ده دا؟ ئایا ئازاریان لی دوور ده خاته وه؟ ئه مسال نا، ده سالی دیکه، ده سالی دیکه نا، په نجا سالی دیکه، هه ر ده مرن، یا نی: هه رچه نه ده ژیا ن بکه ن له زه ویدا و، سالانیک زور بژین، به لام سه ره نجامه که یان هه ر مه رگه و، هه ر ده چنه وه به رده ستی خوا ﷻ، که واته: ئه وه نه ده ژیا نه ی که ده ژیه ن و به هره مه ند ده کری ن، سزاو ئازاری خویان لی دوور ناخاته وه و، چه پاله یان نادا له سزاو ئازاری خوا.

دوایی دةفه رموی: ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرَبَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ﴾ واتە: هیچ ئاوەدانیه کمان نەفەوتاندو، مەگەر ترسێنەری هەبوون، (قَرَبَةٍ) لە قورئاندا یانی: شاری قەرەبەل، یاخود کاتی خۆی دەولەتە شارەکان (دویلات المەدن) هەبوون، هەر شارێک دەولەتۆکیەک بوو، جاری واش هەبوو کە ئیمپراتۆریەتیک دروست بوو، چەند شارێک و چەند ولایتیک خراوەتە ژێر یەک بەیداغ و یەک حوکمرانییەو، ئەگەرنا (قَرَبَةٍ) بە شاری قەرەبەل و گەورە دەگوتری، بۆیە وشە (قَرَبَةٍ) زیاتر بە ئاوەدانیی لیکدەدەمەو، یانی: شاری گەورە و قەرەبەل، خەلکی هیچ ئاوەدانیه کمان لەبەین نەبردو، مەگەر ترسێنەرانی هەبوون، هۆشیار کەرەوانی هەبوون، ﴿ذَكَرَى﴾ بۆ بیرخستنهو یان ﴿وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ ئێمەش ستمکار نەبووین، یاخود: ئێمە ئەو راستییه باس دەکەین وەک بیرخستنهو ﴿وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ ئێمە ستمکار نەبووین کە لە بەینمان بردوون، چونکە پێشتر ئاگاداران کردبوونەو، ترساندبوومان و هۆشیار کرابوونەو، بەلام ئەوان هەر سوور بوون لەسەر کاری خۆیان، لەسەر کوفرو تاوان و لادان و ستم و خراپەیی خۆیان، بۆیە شایستەیی ئەو هەبوون خوا سزایان بدات.

ئنجای خوا ﷻ باسی قورئان دەکات ئەم تەوهرهیه زۆربهی تایبهته به باسی قورئانهوه، ئنجایه کێک لە تۆمەتەکان کە ئاراستەیی قورئانیان دەکرد، دەیانگوت: شەیتانەکان بۆ موخەممەدی دەنێرن، ئەو یەکیک لە تۆمەتەکان بوو، بۆیە خوا دةفه رموی: ﴿وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ﴾ (ئەم قورئانە) شەیتانەکان دایانە بەزاندو، ﴿وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ شایستەیان نیەو ناشتوان، نەشایستەیانەو نە دەشتوان، ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ﴾، چونکە ئەوان (شەیتانەکان) کە نارگیر کراون لە گوێگرتن، واتە: لە گوێگرتن لە فریشتان کە نارگیر کراون و دوورن.

کەواتە: کاتیک جیبریل لەگەڵ فریشتەکان وەک پەیکێک پەيامی خوا دەهێنن بۆ موخەممەد ﷺ، وەحیی خۆی بۆ دێنن، شەیتانەکان دوورخراونەو دەرفەتی ئەو هیان نیە گوێ بگرن.

﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ ئىنجا خوا پىنمايى پىغەمبەر ﷺ دەكات: لەگەڵ خوادا ﷻ لە هەيچ پەرستراویکی دیکە نەپارپیهوه، وێپرای خوا، هاوار لە هەيچ پەرستراویک مەبەستە، بە هەيچ پەرستراویک نەبیتە داوالیکراوت، ئەو پەرستراو ساختەو بى نیوهرۆکانە، لییان مەپاریوه.

هەلبەتە لێرەدا ئەمە هۆشدارییە بۆ کافرەکان! ئەگەرنا پىغەمبەر ﷺ هەرگیز لە جگە لە خوا نەپاراوهتەوه، بەلام واتە: جگە لە خوا پارانەوه گوناھىکی هیندە گەورەیهو شتىکی هیندە گرنگە، پىویست دەكات، پىغەمبەرى خاتەمیش ﷺ هۆشدارىی بدریتى لەلایەن خواوه، لەبارەیهوه، ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾ ئەگەر لە جگە لە خوا پارپیهوه، لە ئازار دراوان دەبى، لەسزادراوان دەبى، کە دوایى باسى دەکەین: مەرچ نیه شیرک و لە جگە لە خوا پارانەوه، تەنیا ئازارو سزاو ناپەرەحتییهکانى تەنیا لەدوارۆژدا بن، بەلکو لە دنیا شدا هەروایە.

﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ هەروەها خزمە زۆر نيزیکەکانت بترسینه، وریاو ئاگاداریان بکەوه، ﴿وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بالیشت شوپبکە بۆ ئەو بروادارانەى شویت کەوتوون، بۆ ئەوانەى شویت کەوتوون لە برواداران، واتە: لەگەلیان میهرەبان و بە شەفەقەت و بە پەرۆش بە.

﴿فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ئىنجا ئەگەر خزمە نيزیکەکانت، یان هەر کام لە برواداران سەرپىچیان لیکردى، بلى: من دوورم لەوهى ئیوه دەیکەن، واتە: من حاشا دەکەم لە کردەوه خراپەکەتان، ئىنجا چ خزمە نيزیکەکانت بن، چ ئەو بروادارانە بن، کە شویت کەوتوون، ئەگەر لە شتىکدا هەلەیان کردو لەبەرنامە لایاندا، تۆ دووریان لى بکەو موحامەلەى کەس مەکە، وەك چۆن پىغەمبەر ﷺ کاتیک خالیدی کورى وەلید خوا لى پازى بى، ئىجتیهادیکی هەلەو دەکاو، هەندى خەلک دەکوژى بەناھەق، هۆکارەکەشى ئەو بوو کە خەلکە کە گوتووینانە: (صَبَّأْنَا) بەحیسابى خویان، واتە: ئیمە وازمان لەدینی خۆمان هیناو،

هاتووین مسولمان بین، به لّام دیاره هیندئ له وشه و موفره داتی زمانی عه پره بی، به پئی زاری عه شیرته کان مانای پیچه وانه یان هه بووه، خالید وای لی حالی بووه که گوتوو یانه: هه لگه راینه وه! ئیدی دهستی کردوه به کوشتیان، دوایی پیغه مبه ر ﷺ وه که له فهرمایشتی سه حیددا هاتوه، دهستی به رزکردوته وه و فهرموویه تی: {اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۰۸۴) واته: خویه! من به ریم له وهی خالیدی کوری وه لید کردی، پیغه مبه ر ﷺ که ئهم قورئانهی هه موو له دل و سیندا بووه، یه کسه ر ئهم ئایه تهی جیبه جئ کردوه.

چونکه پیغه مبه ر ﷺ سه رمه شقی ئه هلی ئیمان، به درژایی زهمان و به پانایی زهمین، بویه ئه گهر که سیك هه له یه کی کرد، ئه گهر نیزیکیش بی، نابئ چاوی لی بیوشی و خاتری بگری، له گه ل ئه وه شدا هه ر خوشیشی دهوی و رژیشی ده گری، به لّام له هه له کهیدا له گه لی نیه و، ده بی نوخته بخاته سه ر پیت، تا کو خه لکیک که له دوایی دین، بزائن ئه و هاوه له، ئه و که سه زور نزیکه له پیغه مبه ر ﷺ له و خاله دا نه پیکاوه.

﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ (۲۱۷) ﴿الَّذِي يَرَبُّكَ حِينَ تَقُومُ﴾ (۲۱۸) ﴿وَتَقَلِّبُكَ فِي السَّجْدِ﴾ (۲۱۹)

له کۆتایی هه موو ئه و به سه رهاتانه دا که لی ره دا هاتوون، خوی پهروه دگار وشه کانی: (العزیز) و (الرحیم) ی زور بوخوی دووباره کردوونه وه: زالی به به زهی، بالادهستی میهره بان، واته: پشت به بالادهستی میهره بان به سه ته، ئه و زاته ی تو ده بینئ کاتیک هه لدهستی، واته: کاتی هه لدهستی هه ر هه لسانیک بی، یا خود کاتیک که راده وهستی، له نوژی دا راده وهستی، یا خود کاتیک هه لدهستی وه بو ئیش و کارت، یا خود به یانیا که هه لدهستی، یان که له خه و هه لدهستی، ههروه ها هاتن و چوونت له نیو کړنووش به راندا، ئه وه ش ده بینئ، ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به دنیایی هه ر خوا بیسه ری زانیه.

﴿ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴾ ئىنجا خوا ﷺ دەفەرمۇي: ئايا ھەۋالتان پىي بىدەم شەيتانەكان دادەبەزىنە سەر كى؟ يانى: لەگەل كىدا ھاودەم و ھاۋرازن، لەگەل كىدا زياتر نىزىكىيان ھەيە، كە خوتخوتەو دىنەدانى خراپى بۇ بىكەن؟ ﴿ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴾ (تَنَزَّلُ) لە ئەۋلدا (تَنَزَّلُ) يە، دادەبەزىنە سەر ھەر زۆر درۆھەلەستەرىكى زۆر گوناھبار، (أَفَّاكٍ) (أَفَّاكٍ) سىغەي زىدەپروۋى درۆھەلەستەر (أَفَّاكٍ)، (أَفَّاكٍ) يانى: (كثير الإفك) كەسىك كە زۆر درۆھەلەستى ھەيە، (أَثِيمٍ) يىش رېژەگەي زىدەپروۋى (أَثِيمٍ)، يانى: گوناھبار، (أَثِيمٍ) يىش زۆر گوناھبار، كەۋاتە: مروڤ تاكو دوور لە خواتر بى و گوناھبارتر بى، ھەرۋەھا تاكو درۆزىتر بى، شەيتانەكان لىتى نىزىكتىر.

من ھەندى خەلكم بىنيوھ كە جادوۋگەر بووھو دوۋىي مسولمان بووھ، دىگوت: ئىمە بۇ ئەۋەي جادوۋ بىكەين، دىۋوۋايە شتى زۆر خراپ و زۆر پىس، بىكەين، يەكى لەۋانە ئايەتەكانى قورئان بە شتى پىس بنووسىن، كە وامان دىكرد، شەيتانەكان زياتر ھاۋكارمان دىبوون، ھىچ گومانىشى تىدا نىە ئەۋەي خوا دەفەرمۇي، وايە.

﴿ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَذِبُونَ ﴾ شەيتانەكان گوۋى ھەلدەخەن، (يُلْقُونَ) يانى: (يُرمون) فرى دىدەن، يانى: گوۋىيان فرى دىدەن، مەبەست ئەۋەيە گوۋى ھەلدەخەن، لە فرىشتەكان ﴿ وَأَكْثُرُهُمْ كَذِبُونَ ﴾ زۆربەشيان درۆزىن، يانى: شەيتانەكان درۆزىن، ياخود: ئەو كاهىنانەي شەيتانەكان گوۋىيان بۇ لە فرىشتان دىگرن كە زانىارىيەك لە فرىشتەكان بدزن و بىھىنن بۇ كاهىنەكان، ئەو كاهىنانە زۆربەيان درۆزىن.

﴿ وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴾ شاعىرەكانىش، سەرگەردان و بىمرادەكان شوۋىيان دىكەون، لىرەدا مەبەست لە شاعىرەكانى ئەھلى كوفرە، چ لە پۆزگارى پىغەمبەردا ﷺ، چ لە ھەموو پۆزگارەكاندا ﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴾ ئايا نابىنى چۆن بە ھەموو دۆلندا دىپرون بە سەرگەردانىي، (واد) يانى: دۆل، شىو، (يَهِيمُونَ) واتە: بەسەرگەردانىي و سەراسىمەيى و، بەبى ئامانجىي دىپرون.

لېرەدا مەبەست ئەوھىيە كە شاعىرەكان، ئەوانەى ئەھلى كوفرن، ھەرچى بە دلياندا ھات و بە ئارەزوويان بوو، دەيلين، درۆ بى، راست بى، چاك بى، خراپ بى، ھەروھەا وەنيو زۆر بابەتان دەكەون بە ناشارەزايى، واتە: بە پيخواسىي بە نيو دەكەون و، ھەر تيرەى بە كەندالتيكى وەدەيتن، ھەر جارە مل لە شيونك دەيتن، مەبەست ئەوھىيە، ئەگەرنا مەبەست ئەوھىيە كە: بە نيو شيوو دۆلندا دەرۆن، لېرەدا (واد) يانى: شيو، خوازراوھتەوھ بو بابەت، واتە: ھەر جارە بە ناشارەزايى و بە سەرگەردانىي بە دواى بابەتيك دەكەون و، لەبارەى بابەتيكەوھ دەدوين.

﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾ ھەروھەا ئەوانە ئەوھى دەيلين، ئەنجامى نادەن، يانى: شاعىرى وا ھەيە ھەر لە خوۆھ دەلي: ئاوام و ئاوام، بەردەوام شيعر، مەگەر چۆن دەنا زیدەپۆيى زۆرى تىدايە، ھەر بۆيە شافيعى پەحمەتى خواى لىبي گوتوويەتى:

وَلَوْلَا أَنَّ الشُّعْرَ بِالْعُلَمَاءِ يُزْرِي ... لَكُنْتُ الْيَوْمَ أَشْعَرَ مِنْ لَبِيدٍ

ئەگەر لەبەر ئەوھ نەبووايە كە شيعر گوتن زانايان ناشيرين دەكات، ئەمپۆ لە (لەبىدى كۆرى پەيىعە) شاعىرتر دەبووم.

(لەبىد) شاعىرىكى ناودار بوو، بەلام شافيعى پەحمەتى خواى لىبي ھەرچەندە شيعرى ھەن، بەلام زۆر پييدا نەچۆتە خوار، لەبەر ئەوھى شيعر بو زانايان جوان نيەو ناشيرينيان دەكات، ھەلبەتە شيعرى چاك چاك ھەن، دواتر بابەتيكى تىرو تەسەل لەبارەى شيعرو شاعىرانەوھ باس دەكەين، بەلام بە دريژايى ميژوو، بەزۆرى شاعىرەكان لەو بابەتە بوون و كەميكيان چاك بوون، وەك دوايى خواى پەروەردگار دەفەرموي: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ مەگەر ئەوانەى ئيمانيان ھيئاو، بە ھەموو ئەو شانەى پيويستە پروايان پيى بھيترى و كەردەوھ چاكەكانيان ئەنجام داو، ئەوانە ھەلاويژدراون لەو حوكمە، كە سەرگەردانەكان شويينيان بكەون و، بە ھەموو دۆل و شيواندا برۆن و، شتيك بليين، كارى پي نەكەن، ئەوانە لەوھ ھەلاويژدراون و وانين، ئنجا چەند سيفەتيكيان لى باس دەكات:

يَه: ﴿ءَامِنُوا﴾، پروايان ھىناو، بەھەموو ئەو شتانەى پىويستە پروايان پى ھىترى.

دوو: ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، کردەو ە باشەکانیان ئەنجام داو.

سى: ﴿وَذَكِّرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾، زۆرىش يادى خوايان کردە.

چار: ﴿وَأَنْصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾، خوشيان سەرخستە، دواى ئەو ەى ستەميان لىكراو، واتە: تۆلەى خويان دەكەنەو، ئەك بەپى ھۆكارو پاساو ھىرش بکەنە سەر خەلک، بەلکو ئەگەر كەسێك قسەيان پى بلّ و ستەميان لىبكات، ئەوانىش كە دەرفەت دىن، دواى تۆلەى خويان دەكەنەو، ﴿وَجَزَّوْا سَيِّئَةً سَيِّئَةً مِّثْلَهَا﴾ الشورى، ەك چۆن پىغەمبەر ﷺ كە شاعىرەكانى ئەھلى شىرك و كوفر دەھاتن قسەيان دەگوت بە پىغەمبەر ﷺ ئىسلام و ەھ جوويان دەكرد، پىغەمبەرىش ﷺ بە ەسسانى كورى سابىت و كەبى كورى مالىك و ەبدوللای كورى رەوا ەو، ەندى لەو ھاو ەلنە (خوا لىيان رازى بى) كە شاعىر بوون، شاعىرى زەبر دەست بوون، دەيفەرموو: ئىو ەش وەلاميان بدەنەو، ەك دواى باسى دەكەين.

﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾، لەمەودواش ئەوانەى ستەميان کردە، دەزانن چ جورە گەرانەو ەيەك دەگەرپنەو، يان بۆ چ سەرەنجامێك دەگەرپنەو؟

﴿مُنْقَلَبٍ﴾ دەگونجى چاوگ بى، (إنقلاب) يانى: (رجوع) گەرانەو، دەشگونجى ناوى شوپى بى واتە: بۆچ شوپىك، بۆچ سەرەنجامىك دەچنەو! دەزانن چۆن چۆنى دەگەرپنەو چ گەرانەو ەيەك دەگەرپنەو، ياخود دەزانن بۆ كو دەگەرپنەو، كە بە تەكيد ئەوانەى ستەمكارن، دەگەرپنەو بۆ سزاو جەزەبەى خوا ﷻ.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی په که م:

ناساندنی قورټان: سه رچاوه که ی، هیڼه ره که ی، نه وه ی بوی هیڼراوه، زمانه که ی،
باسکرانی له کتبه پيشووه کاند، زانرانی له لایه ن زاناکانی جووله که وه، نه گهر
بو عه جه ميک هاتبايه خوار، پروایان پی نه ده کرد:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَلِئِنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبْرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾ أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾﴾

شیکردنه وه ی نه و ټایه تانه، له دوازه برکده:

(۱)- ﴿وَلِئِنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به دنیایي ته م قورټانه دابه زیتراوی په روه ردگاری
جیهانیانه، واته: په روه ردگاری جیهانیان ته م قورټانه ی دابه زاندوه، نه ک فیری موحه ممد
ﷺ کرابی له لایه ن غولامیکی نه صرانی، یان کابرایه کی ته عجه مییه وه، یان شهیتانه کان
خستیا نه دلی، یاخود فیدیان کردی، نه وه هیچ نه صل و بنه مایه کی نیه، که ده فهرموئ:
﴿وَلِئِنَّهُ﴾ راناوه که بو قورټان ده چیته وه، هه رچه نده باسی قورټان نه کراوه به راشکاوی،
به لام وه ک زانایان گوتوو یانه: (عَائِدٌ إِلَى مَعْلُومٍ مِنَ الْمَقَامِ بَعْدَ ذِكْرِ آيَاتِ الرُّسُلِ الْأَوَّلِينَ) دوا ی
نه وه ی باسی نیشانه کانی پیغهمبه رانی پيشوو کراوه، به سیاق و مه قام ده زانری که

مەبەست پىي قورئانە، چونكە: ئەوھى كە دابەزىئراوھو (روح الأمين) ھىئاوئەتى، بۆ سەر دلى پىغەمبەر ﷺ، بۆ ئەوھى لە ترسىنەران بى و، بە زمانى عەرەبىي ھاتبى، ئنجا لە كىتبە پىشووە كاندا باسى كرابتى، قورئانە.

﴿وَلَئِنَّهُ﴾ (و) (وَالْوَاوُ عَاطِفَةٌ عَلَى الْجَمَلِ السَّابِقَةِ الْمُتَضَمِّنَةِ لِأَخْبَارِ الْأَنْبِيَاءِ) (و) بۆ بادانەوھو گىئرانەوھىيە بۆ سەر رستە پىشووە كان، كە ھەوالى پىغەمبەرانى پىشوويان گرتوونە خوئان، واتە: ھەك چوون ئەو بەسەرھاتانە ھاتوون و ئەو نىشانانە دابەزىئراون، ئەم قورئانەش دابەزىئراوى پەرورەدگارى جىھانىيانە.

۲- ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَى قَلْبِكَ﴾، واتە: پروھى ئەمىندار دابەزانئوتە سەردلى تۆ، وشەي ﴿نَزَلَ﴾ خوئىئراوھتەوھش (نَزَلَ)، ﴿نَزَلَ﴾ يانى: دابەزانئوتە، (نَزَلَ) يانى: زۆرى دابەزانئوتە، ﴿الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ ئەوھ ديارە كە ناوى جىيرىلە، پروھ بەكوردىي دەبىتە گيان، بۆ بەشەر، ﴿الْأَمِينُ﴾ يانى: ئەمىندار، پىشى كە دەفەرموى: ﴿وَلَئِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، كە بە (إِنَّ) و بە (ل) جەخت كراوھتەوھ، (إِنَّ) بۆ تەئكىدەو، (ل) بۆ دەستپىكردنە، ئەمە بۆ بەرپەرچ دانەوھى نكوولپىكردنى نكوولپىكەرانە، كە نكوولپى لەوھ دەكەن قورئان لەلایەن پەرورەدگارى جىھانىيانەوھ، بۆ موھەممەد ﷺ دابەزىيى.

لە قورئاندا چەند وشەيەك بۆ ناساندنى جىيرىل بەكارھاتوون: (جبريل، الروح الأمين، الروح، روح القدس)، لە ئايەتەكانى قورئاندا ئەم چوار ناوھ ھەموويان ھاتوون.

شايانى باسە: لە كاتى تەفسىر كردنى سوورەتى (يونس)دا، باسىكى تىرو تەسەلمان لەبارەى وەھىيەوھ كردوھ، كە ئەوئىشمان ھەك گوشراو پۆختەيەك لە باسىكى مەوسووعەي: (الإِسْلَامُ كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ) وەرگرتوھ، لە كىتبى شەشەمى، كە باسى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دەكات.

ئنجا ئايا بۆچى (الروح الأمين) بە فرمانى پەرورەدگارى جىھانىيان، دابەزانئوتە سەر دلى و دەروونى پىغەمبەر ﷺ؟

(۳) ﴿لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾، تاكو تۆ له ترسینه ران بى، بۆ هه موو مروؤا يه تى، وهك له شوینی دیکه دا هاتوه: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ (۲۸) ﴿قُلْ يَتَايَهَاتُ النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾ (۱۵۸) ﴿الأعراف﴾، ئنجا به چ زمانیک؟

(۴) ﴿يَلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾، به زمانیکی عه ره بیی پۆشکنه ره وه، عه ره بیی یانی: زمانیک که گه لی عه ره بیی قسه ی پى ده کات، به لام وشه ی عه ره بیی یانی: پۆشن، (أَعْرَبَ عَنْ قَصْدِهِ) واته: نیه ته که ی خو ی ئاشکرا کرد، ﴿مُبِينٍ﴾ ده گونجی به مانای پۆشن بى، ئه گهر له (أَبَانَ) ی (لازم) وه هاتى، ده شگونى: ﴿مُبِينٍ﴾ له (أَبَانَ) ی (مُتَعَدِّي) وه هاتى، واته: پۆشکنه ره وه، (أَبَانَ الْقَمَرَ) مانگه که ده رکه وت، به لام: (أَبَانَ الْمُدْرَسَ الدَّرْسَ لِلطَّلَابِ) واته: وانه بیژه که ده رسه که ی پوونکرده وه بۆ قوتابییه کان.

وشه ی (لسان) به مانای (لغة) دى، له هه موو قورئاندا به س وشه ی (لسان) هاتوه، چ به کو، چ به تاک.

(۵) ﴿وَإِنَّهُ لَفِي زُبْرِ الْأَوَّلِينَ﴾، به دنیایى ئه م قورئانه له کتیبه کانى پیشوواندا هه یه، ﴿زُبْرٍ﴾ کو ی (زبور) ه، له کتیبه کانى پیغمبه رانی پیشوودا هه یه، یانی: (إِنَّهُ لَفِي كُتُبِ الرُّسُلِ السَّابِقِينَ) لیڤه دا مه به ست ئه وه یه: ناوی قورئان له ویدا هه یه، ئه گه رنا قورئان هه مووی له ویدا نیه، یانی: باس و خواسی قورئان له ویدا هه یه، یاخود: هه ندی له مانا مه به سته کانى قورئان، که خالی هاوبه شی نیوان هه موو پیغمبه رانن، (عليهم الصلاة والسلام) له کتیبه پیشووه کاندا هه یه.

(۶) ﴿أُولَئِكَ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، ئایا بۆ ئه وان نیشانه نیه، که زانایانی به نى ئیسرا ئیل بیزانن، (بنو إسرائيل) یانی: نه ته وه ی ئیسرا ئیل که له یه عقووب په یدا بوون، ئایا بۆ خه لکی به گشتی به لگه و نیشانه نیه، که قورئان له کتیبه پیشووه کاندا هه یه و زانایانی به نوو ئیسرا ئیل دانیان پیدا هیتاوه؟ ئیمه کاتى خو ی باسیکی سه ره به خو مان له ته فسیرى سووره تی (الأعراف) دا له و باره وه کردوه، ئنجا ئیمه هه ر باسیک که له هه ر

شوئێك كردهومانە، دوايی ئە شوئێهكانی دیکە، بەس ئاماژەى بۆ دەكەین و، ناكړى ئەو باسانە لە هه‌موو شوئێهكان دووباره‌ ببنه‌وه، ئە‌گه‌رنا ئەم تەفسیره‌ هه‌رچه‌نده‌ ئیستاش قه‌باره‌كه‌ی گه‌وره‌یه، به‌لام زۆر گه‌وره‌تریش ده‌بێ.

(٧)- ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ﴾ ئە‌گه‌ر ئەم قورئانه‌مان دابه‌زاندبايه‌ سه‌ر هه‌ندیك عه‌جه‌مان، غه‌یری عه‌ره‌بان (أعجمين) كۆی (أعجم)ه، (وَهُوَ شَدِيدُ الْعُجْمَةِ وَهُوَ هُنَا مُرَادِفٌ لِلْعَجْمِيِّ) (أعجم) كه‌سێكه‌ زمانێكى زۆر نارۆشنی هه‌بێ و لێره‌دا هاوواتای عه‌جه‌میه، واته‌: غه‌یری عه‌ره‌پ، ئە‌گه‌ر ئەم قورئانه‌مان دابه‌زاندبايه‌ سه‌ر هه‌ندیك له‌ عه‌جه‌مه‌كان، واته‌: غه‌یری عه‌ره‌به‌كان.

(٨)- ﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ﴾، ئنجا به‌سه‌ریشیدا خوێندبانه‌وه.

(٩)- ﴿مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ﴾، دیسان پێی پروادار نه‌ده‌بوون.

ئهو‌هی پێشی كه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿أَنْ يَعْلَمَهُ﴾ واته‌: ناوی قورئان بزانی، بزانی كه‌ قورئان ناوی له‌ كتیبه‌كاندا هاته‌وه، یاخود زانیانی به‌نوو ئیسپرائیل بزانی كه‌ له‌ كتیبه‌ پێشووه‌كاندا هه‌یه، لێره‌ش كه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ﴾ واته‌: ئە‌گه‌ر بابایه‌كى غه‌یری عه‌ره‌بیش به‌سه‌ریدا خوێندبانه‌وه، كه‌ زمانی خۆشی نیه، مانای وایه‌ ئه‌وه‌ موعجیزه‌ ده‌بوو، ئه‌وه‌ كه‌ عه‌جه‌مێك ئه‌و قورئانه‌ پروون و په‌وان و په‌وانبێژه بخوێنێته‌وه، ئه‌و كاتیش پروایان پێ نه‌ده‌هێنا، یاخود: پروایان پێ نه‌ده‌هێنا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌مارگیرن بۆ گه‌ل و نه‌ته‌وه‌و زمانی خۆیان.

واته‌: ئیستا پێغه‌مبه‌رێك كه‌ به‌ زمانی خۆتان و له‌ نه‌ته‌وه‌ی خۆتان، پروای پێ ناھێنن، ئه‌وه‌ كه‌ پێشنیاری ده‌كهن: بۆچی بۆ سه‌ر غه‌یری عه‌ره‌بێك دانه‌به‌زیوه‌؟ ئنجا ئە‌گه‌ر بۆ سه‌ر غه‌یری عه‌ره‌بێك دابه‌زیایه، كه‌ ئه‌و زمانه‌كه‌شی عه‌جه‌میه‌و به‌ عه‌ره‌بیی به‌سه‌ریدا خوێندبانه‌وه، هه‌ر پرواتان پێ نه‌ده‌هێنا، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا كه‌ ئه‌وه‌ له‌ خۆیدا موعجیزه‌یه، یاخود: پرواتان پێ نه‌ده‌هێنا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی داخراوو ده‌مارگیرن.

(۱۰) ﴿كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾

هەر بهو شیوهیه، [که دهبن هەر بشوبهیتته خوئی، هیئنده سه رسوپهیتته ره]، خستوو مانه ته نیو دلی تاوانبارانه وه.

ئه وه که برۆای پئی ناهیین، تاكو سزای به ئیشی خوا نه بینن، له ئه نجامی ئه وه دا که خویمان ئه هلی کوفرو تاوان و خراپهن، هه رکه سیك ئه هلی کوفرو خراپهش بئ، دله که ی وهك چون موگناتیش بزمارو ده رزی و ئاسنه واله راده کیشی، به هه مان شیوه، دلی ئینسانی کافرو تاوانباریش، هه ر خراپه په لکیش ده کات به لای خویدا، هه روهك دلی ئینسانی چاکه کاریش، چاکه په لکیش ده کات به لای خویدا.

ئهم ئایه ته موباره که له سووپه تی (الحجر) یشدا هاتوه، به لام له وئی ده فهرموئی: ﴿كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ (۱۲) ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ﴾ (۱۳)، واته: ئاوا بهو شیوهیه ده یخهینه دلی تاوانبارنه وه، برۆای پئی ناهیین و، یاسای پیشووانیش رابردوه، یاسایه که خوا مامه له ی پئی له گه ل گه له پیشووه کان دا کردوه، تپه ریوه، ئه وه یاسا (سنة) ی خوایه، هه ر که سیك تاوانبار (مجرم) و خراپه کار بئ، برۆا به قورئان ناهیین، ئیستاش هه روایه و دوا ی ئیستاش هه رواده بئ.

﴿سَلَكْنَاهُ﴾ له سووپه تی (الشعراء) دا به رابردوو هاتوه، به لام له (الحجر) دا به رانه بردوو هاتوه: ﴿نَسْلُكُهُ﴾ که ده لالهت له سه ر ئیستاو له سه ر به رده وامیی ده کات، ﴿سَلَكْنَاهُ﴾ و ﴿نَسْلُكُهُ﴾ یانی: (أَدْخَلْنَاهُ) و (وَنُدْخِلُهُ): خستوو مانه ته نیوی و ده یخهینه نیوی.

﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾، برۆای پیناهیین تاكو ئازاری به ئیش نه چیژن، واته: ئازاری به ئیشی دنیا، یاخود ئازاری به ئیشی پوژی دوا یی.

لیره که ده فهرموئی: ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ ئهمه دوو ئه گه ری هه ن:

یەكەم: دەگونجى ئەمە پستەيەكى دەستپىكەرەو (إِسْتِنَافِيَّة) بى بەلام ھى پىشى پروون بکاتەو، واتە: كە دەفەرموى: ﴿كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ پستەكە لەوى تەواو بووبى، ئىجا ئەم پستەيە لەنوى دەست پىيكات و بفەرموى: ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ پروای پى ناھىتن، تاكو ئازارى بە تىش نہ چىژن.

دووهم: دەشگونجى: ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ لە شوینى (نَصْب) دا بى و حال بى لە پاناوى: ﴿سَلَكْنَاهُ﴾ واتە: بەو شیوەيە خستوو مانە تە دلى تاوانبارانەو، لە حالیکدا كە ئەوان پروای پى ناھىتن^(۱).

(۱۱)- ﴿فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ {سزاو ئازارە بە تىشەكە، ھى دنیا، يان ھى دواپۆژ، يان ھى ھەردووکیان} كە و پر بۆيان بى، بى ئەو ھى ھەستى پى بکەن، ﴿بَغْتَةً﴾ (أَي: فَجَاءَةً)، كە و پر لە ناكاو، بۆيان بى، ئەو ئازارو سزايەى دنیا، يان ھى دواپۆژ، يان: ھى ھەردووکیان.

(۱۲)- ﴿فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ﴾، ئىجا ئەو کاتە دەلین: ئایا تىمە مۆلەت نادریین؟! (هل) (إِسْتِفْهَام يُرَادُ بِهِ التَّمْنِي) (هل) ئایا، پرسىار کردنە، بەلام مەبەست لى خۆزگە خواستەن، واتە: خۆزگە تىمە مۆلەت بدریین.

مه سه له ی دووهم:

باسکردنی ئەو راستییە، کە پەلە کردنی کافره کان له هاتنی سزای خوا، شتێکی بێجێیه، چونکە ئەگەر خوا سالانێکی زۆریش بههره مه ندیان بکات له ژيانی دنیاو نازو نيعمه ته کانی، کاتێک سزایه که ی دی، ئەو بپرە ته مه نه، هیچ دادیان نادات و، خوا هیچ ئاوه دانیه کیشی به بی ئاگادار کردنه وه و ترساندن نه فه وتاندوه:

خوا ده فه رموی: ﴿أَفِعْدَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ (٢٠٤) ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ﴾ (٢٠٥) ﴿ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ (٢٠٦) ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَنِعُونَ﴾ (٢٠٧) ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا هَا مُنْذِرُونَ﴾ (٢٠٨) ﴿ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ (٢٠٩)

شیکردنه وه ی ئەو شەش ئایه تانه، له شەش برگه دا:

(١)- ﴿أَفِعْدَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾، ئایا پەلە ده که ن له (هاتنی) سزاو ئازاری ئیمه؟ ئەمه پرسیار کردنه بۆ سه رسورماندن، له له خۆبایی بوونی ئەوان، یانی: سه رتان سو پر مینێ که پەله مان لێ ده که ن، پەلە له هاتنی سزای ئیمه ده که ن!

(٢)- ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ﴾، ئایا تو ده بینێ (هه وائلم پێ بده) ئەگەر سالانێکیش ئەوانمان بههره مه ند کردو ژياندمان، ﴿أَفَرَأَيْتَ﴾ ده گونجێ مه به ست پێی پێغه مبه ری خوا ﷺ بێ و دوینراوه که نه وبی، ده شگونجێ دواندنه که بۆ که سیکی دیارییکراو نه بێ، به لکو هه موو که سێک بگریته وه.

(٣)- ﴿ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ﴾، دوا یی ئەوه ی که هه ره شه یان پێی لێ ده کری، بۆیان بێ.

(٤)- ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَنِعُونَ﴾، چ سوودیکیان پێ ده گه یه نێ، ئەو نه ندازه یه ی که پێی بههره مه ند کراون، له ته مه ن و سالانێک که پێی ژیتراون؟ (ما ی) ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ﴾

﴿ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ ﴾ بۇ پىرسىپار كىردنە: (أَيَّ غَنَاءٍ يُغْنِي عَنْهُمْ مَتَاعُهُمْ سَنَوَاتٍ) چى سوودىكىيان پى دەگەننى، چەند سالىك بەهرەمەند كىردىيان لە ژيانى دنيا؟!

۵- ﴿ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ﴾، ھىچ ئاۋەدانىيە كىشمان نەفەوتاندو، مەگەر ترسىنەرەن و ھۇشيار كەرەۋانى ھەبوون، واتە: ھىچ ئاۋەدانىيە كىمان لە ھىچ حالەتتە دا نەفەوتاندو، مەگەر لە ھالىكدا كە ھۇشيار كەرەۋەو ترسىنەرەيان بۇ چوۋو و ئاگادارى كىردوونەۋە، بۇ ئەۋەى بەلگەيان لەسەر تەۋاۋ بىرى.

۶- ﴿ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴾، واتە: ئەمە بىر خستەنەۋەى، ئامۇزگارىيە و ئىمە ستەمكار نەبووين.

﴿ ذِكْرَىٰ ﴾ أ- دەگونجى گوزارەى نىھادىكى قىرتىراۋ بى، واتە: (هَذِهِ ذِكْرَى) ئەمە بىرخەرەۋەى، ئامۇزگارىيە.

ب- دەشگونجى رستەيەكى دەستىكىردو (جمله مُستأنفة) بى، بەمچۆرە: ئەۋەى گوتمان بىرخەرەۋەو ئامۇزگارىيە، ئىمەش ستەمكار نەبووين.

ج- دەشگونجى ﴿ ذِكْرَى ﴾ تەۋاۋكەرى رستەى پىشوو بى: ﴿ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ﴾ (۲۰۸) ﴿ ذِكْرَى ﴾ (۲۰۹)، ھىچ ئاۋەدانىيە كىمان نەفەوتاندو، مەگەر ترسىنەرى ھەبوون، بۇ بىرخستەنەۋەو ئامۇزگارىيە كىردن.

(القرطبي) لىرەدا ئەۋەى گىپراۋەتەۋە: {عَنِ الزُّهْرِيِّ أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ كَانَ إِذَا أَصْبَحَ أَمْسَكَ بِلَحْيَتِهِ ثُمَّ قَرَأَ: ﴿ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴾ (۲۰۵) ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿ ۲۰۶ ﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ ﴿ ۲۰۷ ﴾، ثُمَّ يَبْكِي وَيَقُولُ:

نَهَارَكَ يَا مَعْرُورَ سَهُوٌ وَغَفْلَةٌ ... وَلَيْلِكَ نَوْمٌ وَالرَّدَى لَكَ لَازِمٌ
تُسْرٌ بِمَا يَفْنَى وَتَفْرَحُ بِالْمُنَى ... كَمَا سُرٌّ بِاللَّذَاتِ فِي النَّوْمِ حَالِمٌ
فَلَا أَنْتَ فِي الْأَيَاقِاطِ يَقْظَانُ حَازِمٌ ... وَلَا أَنْتَ فِي النَّوَامِ نَاجٍ فَسَالِمٌ

وَتَسْعَى إِلَى مَا سَوْفَ تَكْرَهُ غِبَّةٌ ... كَذَلِكَ فِي الدُّنْيَا تَعِيشُ الْبَهَائِمُ^(۱).

شيعرى خۆى نه بووه، به لام به پراستی شيعرىكى جوانه:

زوهرى ده گيرتهوه كه عومهرى كورى عه بدولعه زيز په حمه تى خويان لیبى
كه هاوته مهنى بووه و هاوچه رخی بووه {عومهرى كورى عه بدولعه زيز شه شه مين
خه ليفه ى راشيد} كاتيك به يانيان هه لده ستا، ريشى خۆى ده گرت و ئهم ئايه تانه ى
ده خویندن: ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾
مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾﴾ الشعراء، دوايى ده گرياو ده يگوت:

پوژه كه ت هه ر له بى ئاگايى و له سه هووداى هه ى له خوڤايى! شه وه كه شت
هه ر خه وه و مردنيشت شتيكى پيوسته و هه ر به ملت دادى، به وه دل خوش
ده بى كه ده فه وتى و، دلخوشى به هيو او ئاواته كان، هه روه ك چوڻ باباى خه وتوو
خه ون ده بينى و دلخوش ده بى، نه كاتيك كه بيدارى بيدارىكى واى كه كارى
خوت چاك راگرتبى، نه كاتيك كه له نوستووانيشى، نوستوويه كى واى سه لامه ت
بى، به ره و شتيك هه ولده ده ى كه دوايى سه ره نجامه كه يت زور پيناخوشه، هه ر
به و شيويه ئاژه لانيش له دنيا دا ژياون.

هه لبه ته حاشاى ئه و، چونكه به پراستی عومهرى كورى عه بدولعه زيز پياويكى
زور صالح و ديندارو خواناس بووه و، حوكمرانيكى پله يه ك بووه له دادگه رى و
چاكه كارى دا.

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۳، ص ۱۱۵.

مەسەلەى سىيەم:

بەرپە چدانە ۋەى تۆمەتتىكى دىكەى باۋى كافىرە كان بۆ قورئان، گۋايە شەيتانە كان دايانە زاندۆتە سەر موخەممەد ﷺ! بەۋە كە شەيتانە كان دەرەفەتى گۋى گرتىيان لە فرىشتان نىە:

خو دەفەرمۆى: ﴿وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ﴾ (۱۱۰) وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ (۱۱۱) إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ ﴿۱۱۲﴾

شىكردنە ۋەى ئەو سى ئايەتە، لە چوار بىرگەدا:

۱- ﴿وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ﴾ قورئان شەيتانە كان دايانە بە زاندۆە، چونكە ھەندىك لە كافىرە كان و ايان زانيوہ يان وا بانگە شەيان كردوہ، كە قورئان شەيتانە كان بۆ پىغەمبەريان ﷺ دابە زاندۆە، ئەو تۆمەتەيان پالدوۋەتەلا، بۆ وىتە لە ۋبارەوہ ئەم گىرپراوہىە ھەيە: (قَالَتْ امْرَأَةُ أَبِي لَهَبٍ لِّمَا تَخْلَفُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ قِيَامِ اللَّيْلِ، لَيْلَةً أَوْ لَيْلَتَيْنِ لِمَرْضٍ، أَرْجُو أَنَّ شَيْطَانَكَ قَدْ تَرَكَكَ) (۱) واتە: ژنەكەى ئەبوو لەھەب، {ئامۆژنى پىغەمبەر ﷺ} كاتى پىغەمبەرى خوا ﷺ شەۋىك، يان دوو شەۋان نەچوو بۆ شەۋنوئىز و ديار نەبوو، بە ھۆى نەخۆشىيەكەوہ، گوتى: ئومىدىم وايە شەيتانەكەت وازى لىھىنابى، بۆيە خوا ﷺ دەفەرمۆى: ﴿وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ﴾ شەيتانە كان قورئانيان دانە بە زاندۆە.

۲- ﴿وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ﴾ شەيتانە كان شايسەيان نىە، لىيان ناوہ شىتەوہ، بۆيان نالۆى.

۳- ﴿وَمَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ھەرۋەھا تواناشيان بەسەر ئەوہدا نىە، يانى: (وَمَا يَسْتَطِيعُونَهُ) كارى وا ناتوانن و پىيان ناكرى.

(۱) رواه البخاري: ۴۹۸۳ ومسلم: ۱۷۹۷، ولم يذكر اسم المرأة بل قال: امرأة من قريش.

(۴) - ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ﴾، چونکہ شەیتانەکان لە بیستنی و گوێگرتن (لە فریشتان) کە نارگیر کران و دوورخراونەو، (المَعزُول: الْمُبْعَدُ عَنْ أَمْرِ، فَهُوَ فِي عَزْلَةٍ عَنْهُ) (معزول) کەسێکە لە شتێک دوور دەخرێتەو و کە نارگیر دەکری.

تێمە لە تەفسیری سوورەتی (الحجر) دا، کاتی خوێ، باسیکی پوختمان لەبارەی شەیتانەکان و گوێ گرتیان لە فریشتانەو کردو، بۆیە لێرە لەسەری ناچین.

لە نۆڤە کۆمەڵانە ئێمەکان لە کەلتانی
بەشێکێک لە مەسەلەکانی ئاساسی

AliBapir / ئالە بایر

ئالە بایر / AliBapir

AliBapir

Google Play

App Store

AliBapir

www.alibapir.com

ئالە بایر / AliBapir

AliBapir

Google Play

App Store

AliBapir

www.alibapir.com

ئالە بایر / AliBapir

مه سه له ی چواره م:

فه رمانکردنی خوا به پیغه مبه ره که ی به خوا به یه گگرتن و، هوشیار کردنه وه ی خزمه نیزیکه کانی و، میهره بانیی نواندن له گه ل بروادارانی شوینکه وتوویداو، پشت به خوا به ستی:

خوا ده فره موی: ﴿فَلَا نَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾ (۲۱۳) وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿۲۱۴﴾ وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۱۵﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنَّي بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۲۱۶﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿۲۱۷﴾ الَّذِي يَرْفَعُ جَدَّكَ فَقَوْمٌ ﴿۲۱۸﴾ وَتَقْلُبُكَ فِي السَّجْدِينَ ﴿۲۱۹﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۲۲۰﴾

شیکردنه وه ی تهو ئایه تانه، له نو برکه دا:

(۱)- ﴿فَلَا نَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، ئنجا له گه ل خوا دا، له هیچ په رستراویکی دیکه مه پارپوه، پرووی دواندن له پیغه مبه ره ﷻ، یاخود له که سیک ی دیاری نه کراوه.

(۲)- ﴿فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾، ته گه رنا له سزادراوان ده بی، ته مه له په نا را قسه گوته به هاوبه شدانه ران، که به هوی شیرکه وه سزا ده درین له دواړوژدا، به لām ئایا ته مه ته نیا مه به ستی پښ ته وه یه که له دواړوژدا، شیرک ده بیته هوی سزاو تازار، یاخود له دنیا شدا؟ ئیمه دواپی قسه یه که له و باره وه باس ده که ین، که شیرک و کوفر، هه ر له دنیا شدا مایه ی سزاو تازارو جه زره به ی پرووح و جه سته شن.

(۳)- ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾، خزمه زور نیزیکه کانیش بترسیته و وریایان بکه وه، (العشيرة: الْأَذْنُونَ مِنَ الْقَبِيلَةِ، وَوَصْفِهِمُ بِالْأَقْرَبِينَ للتأكيد) عه شیرت ته وانه ی که له هوز لیت نیزیکترن و وه سفکردنیان به: ﴿الْأَقْرَبِينَ﴾، بو جه ختکردنه وه یه، ته وانه ی که زور نیزیکن.

(۴)- ﴿وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، بآلت شوړ بکه بو تهو بروادارانه ی شوینت که وتوون، ته مه ته عبیری که خوا زراوه ته وه، یانی: وه ک چوڼ بالنده بالی خو ی

شۆر دەکات بۆ بەچکەکانی، تۆش بە شیوەیەکی نەرم و نیان و میهرەبان و بەبەزەییانە، لەگەڵ شوێنکەوتووani بروادارت دا مامەلە بکە.

(۵) ﴿ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيٌّ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴾ ئنجا ئەگەر سەرپێچیان لێکردی عەشیرەتەکەت، یاخود هەندێک لە برواداران، بۆ: من بەریم لەوەی ئێوە دەیکەن (لە کردەوه خراپە کانتان)، پێشتر باسما کرد: نابێ و نەشبوو پێغەمبەر ﷺ موحامەلە ی کەس بکات، هەر کەس هەلەیه کی کردبێ، با نزیکتەین کەسێش بووبێ، ئاگاداری کردۆتەوه.

(۶) ﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴾ پشتیش بە خۆی زالی میهرەبان بەستە، کە بەرانبەر دوژمنانت زالەو، بۆتوو شوێنکەوتوو، میهرەبانە.

(۷) ﴿ الَّذِي يَرِنَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴾ ئەو زاتە ی دەتبینێ کاتێک هەلەستی، هەلەستی بۆ شەونوێژ، یاخود هەلەستی بۆ هەر ئیش و کاریک، یاخود هەلەستی لەنوێژیدا رادەوهستی.

(۸) ﴿ وَتَقَلِّبَكَ فِي السَّجْدِ ﴾ هەر وهە کاتێک لەگەڵ کەنوش بر دوواندا، لەگەڵ نوێژکەراندا دی و دەچی، پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: {قَوَالِهِ مَا يَخْفَى عَلَى خُشُوعِكُمْ، وَلَا رُكُوعِكُمْ، إِنِّي لَأَرَاكُمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِي} (أخرجه البخاري: ۴۰۸، ومسلم: ۴۲۴).

واتە: سوێند بە خوا خشووعی ئێوه، چونه رکووعی ئێوه لەمن شێردراوه نیهو، من لە پشتمهوه دهتانییم.

پێغەمبەری خوا ﷺ یەکی لە سیفەتەکانی کە موعجیزە بوو بۆی، ئەوه بوو کە لە پشتمهوهش خەلکی بینیوه!

بەلگە ی نوێژی بەکۆمەل:

(قَالَ مُقَاتِلٌ لِأَبِي حَنِيفَةَ: هَلْ تَجِدُ الصَّلَاةَ فِي الْجَمَاعَةِ فِي الْقُرْآنِ؟ فَقَالَ أَبُو حَنِيفَةَ: لَا يَحْضُرُنِي، فَتَلَا مُقَاتِلٌ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿ الَّذِي يَرِنَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴾ (۲۱۸) وَتَقَلِّبَكَ فِي السَّجْدِ (۲۱۹)).

موقاتیل بە ئەبوو حەنیفەى گوت: ئایا نوپۇزى بە كۆمەل رپى تېدەچى له قورئاندا باس كرابى؟ ئەبوو حەنیفە گوتوویەتى: له یادم نیه له هیچ ئایەتیکدا باس كرابى، موقاتیل ئەو ئایەتەى خویندەو: ﴿الَّذِي يَرَبُّكَ حِينَ تَقُومُ﴾ (۲۸) وَقَلْبُكَ فِي السَّجْدَيْنِ ﴿۲۹﴾

واتە: ئەمە بەلگەیه لەسەر نوپۇزى بە كۆمەل.

جى بە جىكردنى پىغەمبەر ﷺ بۆ فەرمانى خوا:

ئەم فەرمودەیه هەیه لەوبارەو: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ دَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُرَيْشًا فَاجْتَمَعُوا، فَعَمَّ وَخَصَّ فَقَالَ: يَا بَنِي كَعْبٍ بَنِي لُؤَيٍّ! أَنْقِذُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي مُرَّةٍ بَنِي كَعْبٍ! أَنْقِذُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي عَبْدِ شَمْسٍ! أَنْقِذُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ! أَنْقِذُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي هَاشِمٍ! أَنْقِذُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ! أَنْقِذُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا فَاطِمَةُ! أَنْقِذِي نَفْسَكَ مِنَ النَّارِ، فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا، غَيْرَ أَنَّ لَكُمْ رَحِمًا سَابِلَهَا بَبَلَاهَا} (أخرجه مسلم: ۲۰۴).

واتە: ئەبوو ھورەیرە رەدەلى: كاتى ئەم ئایەتە دابەزى: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ {ئەبوو ھورەیرە لە مەدینە مسولمان بوو، بەلام دیارە لە ھاوەلانى بیستو، ھەندى لە فەرمايشتەکان کە ئەبوو ھورەیرە دەیانگیزیتەو لە ھاوەلانى دیکەى بیستوون} کاتیک ئەم ئایەتە دابەزى، پىغەمبەر ﷺ ھۆزى قورەیشى بانگ کرد، ھەم بە گشتى قسەى بۆ کردن، ھەم بە تايبەتیی، گوتى: ئەى بەنى کەعبى کوپى لوئەى! خۆتان لە ئاگر دەرباز بکەن، ئەى بەنى موپرەى کوپى کەعب! خۆتان لە ئاگر دەرباز بکەن، ئەى بەنى عەبدوششەمس! خۆتان لە ئاگر دەرباز بکەن، ئەى بەنى عەبدولمەناف! خۆتان لە ئاگر دەرباز بکەن، ئەى بەنى ھاشم! خۆتان لە ئاگر دەرباز بکەن، ئەى فاتیمە! خۆت لە ئاگر دەرباز بکە، من لەلایەن

خواوه هیچ سوودیکتان پى ناگهیهنم، ئهوهنده نهى كه خزمایه تیه كه ههیه له نیوان من و ئیوه دا ده مهوى، ئه و په یوه ندى خزمایه تیه بگهیهنم.

(بَلال: مَا يُبَلُّ بِهِ الْحَلْقُ، وَبَلال أَيْ: عَطَاءٌ، وَصَلَةُ الرَّحِمِ) (بَلال) یانى: شتیک كه قورگی پى ته ر ده كرى، ئه وهنده ئاوه، ههروه ها (بَلال) به مانای به خشین و جیه جى كردنى خزمایه تى دى.

واته: هه قى په یوه ندى خزمایه تیتان به سه رمه وه ههیه، بویه له پیش هه موو خه لكدا، ئیوه ئاگادار ده كه مه وه، كه خۆتان له ئاگر پاریزن.

۹- ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، به دنیایه وه خوا بیسه رى زانایه.

له باره ی ئه وه وه كه خوا ده فه رموى: ﴿فَلَا تَنْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهَاءَ آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾ له گه ل خوا دا له هیچ په رستراویكى دیکه مه پار یوه، ئه گه رنا له سزادراوان ده بى، یا خود له ئازار چیش تووان ده بى.

له نۆره كۆمهله تیهكان له كه لانیس

بەن مەشەم عێز مەواڵە ئامانەكە

AliBapir/بابیر

سەڵامەتییەكە

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for app downloads

QR codes for social media and website

www.alibapir.com

كارىگهريى شيرك و كوفر

له سهر تىكچوونى دهروونى و جهستهيى مروؤف

(د. محمد راتب النابلسي) له تهفسيره كهى خویدا^(١)، ههم له راي خوئی، ههم له پزىشكانىك كه لىيان وهرده گرى، چهند قسهيهك دىنى، من يه كسهر وهرگىرانه كوردىيه كه يان دىنم، ده لئ:

تست پزىشكيگهريى دهروونى خهريكه تىكه ل ده بىتهوه له گه ل پزىشكيگهريى جهستهيى دا، هه تا زانياريى به ره و پيشه وه ده چى، زياتر ئه وه دهرده خات، كه ئه وه كه م و كورپيانه ي تووشى جهسته ده بن، به هوئى حالته ي دهروونيه وه ن، يه كئ له پزىشكه كانى د ل بوى باسكردم گوتى: خوئنبه رى د ل ئه وه نده لووس و صافه، بروانا كرى، ناگونجى هيچ شتىك پىوه ي بنووسى، ههروه ها خوئنبه ره كانى نىوه وه ي د ل، به تايبه تى خوئنبه رى تاجى، هيچ شتىك پىوه ي نالكئ، به لام حالته ي دهروونى وه ك: ترس و، كينه و بوغزو، ئه وه حالته دهروونيه خراپانه، كه لىن و شوخت پهيدا ده كهن، له سهر ئه وه ده مارانه، كه زور زور لووس و صافن، شوخت و كه لىنى بچووكى له سهر پهيدا ده كهن، دوايى ئه وه كه لىن و شوخته گچكانه، مادده چهورىيه كان له كاتىك دا كه خوئن جوول ه ده كات، مادده چهورىيه كانيان له سهر كوؤده بىتهوه وه له نه جامى ئه وه دا ده ماره كانى خوئن ته سك ده بنه وه، به هوئى ئه وه حالته دهروونيه وه كه شوخت و گرى له سهر ده ماره كانى خوئن پهيدا ده كهن.

ههروه ها هه ندىك له ئاوسانه پيسه كان، به هوئى حالته ي دهروونيه وه پهيدا ده بن، وه ك ئاوسانى كوانى سه ره تانيى، ههروه ها هه ندىك له نه خوئشيه كانى برىنى گه ده وه، نه خوئشيه شه كر و خوئن خهست بوونه وه له ميشكد، ههروه ها هه ندىك

(١) تفسير النابلسي ج ٦ ص ٣٦٥.

له ئازاره كانى ماسوولكه كان، دكتورىك پيى گوتم: ئه گهر فشارى خوين (صَغَطُ الدَّم) ناوى بنرى: فشارى خه م و خه فته (صَغَطُ الهَم) زور باشتريه، ئنجا ئه و حالته نه خوشييه ده روونيانه ش، به دنياييه وه له شيركه وه سه رچاوه ده گرن.

بیگومانیښ به هوۍ ټیمانه وه، ټینسان حاله تی نه فسی، ټارام و هیمن ده بی و له و نه خوښیانه و له و دهرهاویشته خراپانه دوور ده بی، هر بویه ش خوا ښه له ټایه ته کانی: (۸۱ و ۸۲) ی سووږه تی (الأنعام) دا، زور جی سی سه رنجه که ده فهرموۍ:

﴿فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۸۱) ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا﴾ (۸۲) ﴿إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ واته: ټایا کام له دوو کومه له کان شایسته ترن به هیمنی و ټاساییش، ټه گهر بزانون؟ ټه وانه ی پرویان هیناوه و پروایه که یان ټیکه ل به سته م، (یانی: به شیرک) نه کردوه، ټا ټه وانه هیمنی و ټاساییشیان هه یه و، ټه وانه پړی پښاندراون و پړی راست گرتووانن.

هیمنی و ټاساییشه که ش ټه وه یه که له دنیا شدا حاله تی ټه من و سه قامگیریی دهروونیان ده بی و، له دواړو ژیشدا حاله تی ټارامی و، هیمنی و، ټاساییشیان ده بی و له سزای خوا به دوور ده بن.

مەسەلەى پېنجه م:

پاگە ياندنى ئەو راستىيە كە شەيتانە كان دادەبەزىنە سەر كەسانى زۆر درۆزنى
گوناهكار، كە گوئى بۆ فريشتان هەلدەخەن، تاكو قسەيان لى بدزن بۆ
كاھينە كان و، ئەوانىش زۆربەيان درۆزن:

خو دەفەرموى: ﴿ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَذِبُونَ ﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانە، لە چوار بېرگەدا:

- (۱)- ﴿ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴾، ئايا هەوالتان پى بدەم شەيتانە كان
دادەبەزىنە سەر كى؟ ئەم پرسىار كردنە ﴿ هَلْ ﴾ مەبەست پى گرنگى هەوالەكەيە،
كە شايستەى ئەوئەيە لەبارەيەو پرسىار بكرى، شەيتانە كان دادەبەزىنە سەر كى؟
- (۲)- ﴿ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴾، دادەبەزىنە سەر هەر زۆر درۆ هەلبەستەرىكى زۆر
گوناهبار، (كثير الإفك، كثير الإثم).

(۳)- ﴿ يُلْقُونَ السَّمْعَ ﴾ (شەيتانە كان) گوئى هەلدەخەن، ياخود: (كاھينە كان) گوئى
هەلدەخەن بۆ شەيتانە كان، هەردووك واتاى هەن. ﴿ يُلْقُونَ السَّمْعَ ﴾ (إلقاء
السَّمْعِ: شِدَّةُ الإِصْغَاءِ حَتَّىٰ كَأَنَّهُ إِقْلَاقٌ لِّلْسَمْعِ مِنْ مَّوْضِعِهِ) يانى: زۆر باش گوئگرتن،
دەلىي گوئى فريداو بۆ ئەو شوئەي ئەو هەوالەى لى ببىستى، يانى: زۆر چاك
گوئى هەلدەخەن.

- (۴)- ﴿ وَأَكْثُرُهُمْ كَذِبُونَ ﴾، زۆربەشيان (زۆبەى كاھينە كان كە گوئى بۆ شەيتانە كان
دەگرن) ياخود زۆربەى شەيتانە كان كە گوئى دەگرن بۆ قسەى فريشتان، درۆزن.

www.alibapir.com

مه سه له ی شه شه م:

شاعیرانی بېپروا، که سانی سەرگەردان شوینیان دەکهون، ئەوانەى به هه موو شیوو دۆلێکدا دەرۆن و، ئەوهی ده یلێن: نایکهن، جگه له بروادارانى کردار باشى، زۆر خوا له یادی، هه قى خوئه ستین لهوانه ی سته میان لى ده کهن و، سته مکارانیش سهره نجامیان شوومه:

خوا ده فه رموی: ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ۚ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ۚ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ۚ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۚ وَسِعِلُّمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ۚ﴾

شیکردنه وه ی ئەو چوار ئایه ته، له هه شت برگه دا:

(۱)- ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾، شاعیره کان، {شاعیرانی بېپروا} سەرگەردانان شوینیان دەکهون ئەمه سهرزه نشتى شوینکه وتووانهو، پێشتر چاکتریش سهرزه نشتى ئەوانه یه که په پیره و بیان لیکراوه. (الغاون) کۆی (الغاوي)یه، که که سیکه بيمراد و بى تاکامه، ده سخه پۆو په نجه پۆیه.

(۲)- ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ﴾، ئایا سهرنج ناده ی! به هه موو شیواندا سەرگەردانانه سهراسیمانه دەرۆن.

له باره ی شاعیره وه گوتراوه: (أَعَذَّبُهُ: أَكْذَبُهُ) شاعر خوشترینی درۆترینه، ﴿فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ﴾ شاعیرێك که پابه ند نیه به شه ریه ته وه، ته شبیه کراوه به حوشتێکی سەرگەردانه وه، که سهری خو ی هه لگرتوه و نازانی بو کوی ده چن! چونکه: (الْهَائِمُ: الدَّاهِبُ فِي الْأَرْضِ عَلَى وَجْهِهِ) (هائِم) به زه ویدا رویشتووی سهری خو هه لگرتوو، (الهیام: الحیره والتَّدُّدُ فِي الْمَرْعَى) (هیام) به

سەرگەردانی و دل له دلدان دەگوتری، (الْوَادِ: الْمُتَخَفِضُ بَيْنَ عَدَوَتَيْنِ) نزمایی و گۆملاییه که ده کهوێته نێوان دوو قەدپالەوه، ئەو وشەو تەعبیرانە بۆ شاعیرانی بێپروای سەرگەردان خوازانەوه، وەك چۆن حوشتێك بە دۆل و شیواندا دەپروا بێ ئەوهی بزانی بۆ کوێ دەچی، ئەو شاعیرانەش بە شیوو دۆلی بابەتاندا دەپۆن و، له هه‌موو دیزان دەبنه ئەسوێ و، به نێو هه‌موو بابەتان دەکهون به پێخواسیی.

۳- ﴿وَأَنْتُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾ هه‌روه‌ها شتی وا ده‌لێن، که کاری پێناکه‌ن، واته: زۆر قسان ده‌که‌ن به زێده‌پۆیی‌هوه که کرده‌وه‌یان پێناکه‌ن، لێره‌دا به دلتیایی مه‌به‌ست پێی شاعیره بێپروا بێ به‌ندوباره‌کانه، چونکه دوا‌ی ده‌فه‌رموێ: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾.

۴- ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ جگه له‌وانه‌ی پروایان هێناوه‌و، کرده‌وه‌ی باشه‌کان ده‌که‌ن، ئەوانه‌ خوا جیا‌یان ده‌کاته‌وه‌و هه‌لیانداوێ.

۵- ﴿وَذَكِّرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (ئەوانه‌ی) زۆریش یادی خوا ده‌که‌ن.

۷- ﴿وَأَنْصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾ تۆله‌ی خوشیان ده‌که‌نه‌وه، دوا‌ی ئەوه‌ی سته‌میان لێ‌کراوه، نه‌ك سته‌م له‌ خه‌لك بکه‌ن.

۸- ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ ئەوانه‌ش که سته‌میان کردوه، له‌مه‌ودوا بۆیان ده‌رده‌که‌وێ، چ جو‌ره‌ گه‌رانه‌وه‌یه‌کی خراپ ده‌گه‌رێنه‌وه!

هه‌لبه‌ته ئەو ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ ترساندن و وریا‌کردنه‌وه‌یه‌ بۆ هه‌ر که‌سی‌ک تا‌کو هه‌قی خه‌لکی پێشیل نه‌کات.

ئنجا که ده‌فه‌رموێ: ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ ئەم شیوازه ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نێ، که خراپ گه‌رانه‌وه‌و بۆ شوێنی خراپ، گه‌رانه‌وه، چاره‌نووسی به‌دی سته‌مکارانه به‌ هو‌ی سته‌مه‌که‌یانه‌وه، (الْمُنْقَلَبُ: مَصْدَرٌ مِمِّي مِنَ الْإِنْقِلَابِ،

وَهُوَ الْمَصِيرُ وَالْمَالُ، لَأَنَّ الْإِنْقِلَابَ هُوَ الرُّجُوعُ، (مُنْقَلَب) چاوگیکى میمییه له (إِنْقِلَاب) هوه هاتوه، یانی: گه پانه وه واته: بۆیان دهرده که وێ چ جوره گه پانه وه یه کی خراپ ده گه پینه وه، یاخود به ره و چ سه ره نجامیکى خراپ ده چنه وه.

که ده فهرموئى: ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ ئەمه سى شیوازی زیده پوویی تیدا هه ن:

یه ک: (س) ی ﴿وَسَيَعْلَمُ﴾ به مزووانه بۆیان به دهر ده که وێ، هینده ی پیناچی.

دوو: ﴿الَّذِينَ﴾ ئەوانه ی ئە وکاره ده که ن، ئە و سه ره نجامه خراپه بۆیان له بۆ سه دایه.

سى: ﴿أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ ئەمه نادیاریه کی تیدایه، بۆ ئە وه ی زهین به هه رایه کدا بچی، یانی: ئە وه هه ره شه یه که له وه سف نایه ت، بۆیه نه خراوه ته پروو و به نا پروونی (غامض) هیلاوه ته وه.

نه توره كۆمهله ئه تهرهكان مهكتهبى
بەن ههكم عهز موافق النوازل الزمناسى

علي بابير AliBapir

مكتبة مواصلات علي بابير

AliBapir

Google Play App Store

مكتبة مواصلات علي بابير

مكتبة مواصلات علي بابير

مكتبة مواصلات علي بابير

کورتە باسیک لە بارەی شیعرو شاعیرانەوه

بەرێـزان!

ئەم کورتە باسە لە چوار برگەدا دەخەینە پروو:

یەكەم: بەپێی ئەو سێ ئایەتە بەپێزە، شیعریش وەك هەر قسەیەکی دیکە، دەگونجێ باش و پەسندو ستایشکراو بێ، دەشگونجێ خراپ و زەمکراو بێ، چونکە خوا ﷻ باسی شاعیرانی خراپی کردووە و فرموویەتی:

(۱)- ﴿يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾ بێمراوان شوێنیان دەکەون.

(۲)- ﴿فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ﴾ بەهەموو دۆڵ و شیوان دا سەرگەدانانە مل دەنێن.

(۳)- ﴿يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾ ئەوێ دەیلێن کاری پێناکەن.

هەرۆهە باسی شاعیرانی باشیشی کردووە، فرموویەتی:

(۱)- ﴿ءَامِنُوا﴾ برۆیان هێناوە بە هەموو ئەوستانە پێویستە برۆیان پێ بهێنێ.

(۲)- ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کردووە چاکەکانیان کردوون.

(۳)- ﴿وَذَكِّرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ زۆر یادی خۆیان کردووە.

(۴)- ﴿وَأَنْصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾ دواي ستملێکراویان تۆلەیان ستاندۆتەوه.

بەلام ئایەتەکە لێی وەردهگیری، کە شیعری خراپ و شاعیرانی خراپ، هۆکاری سەرگەردانی زیاترن و، لە واقعیش دا هەرۆایە.

دووهم: پێغەمبەری خواش ﷺ هەر شیوەی تەعبیرە قورئانییەکە فرمووە، لە بارەی شیعرو شاعیرانەوه، بۆ وێنە:

(۱) - {حَسَنُ الشُّعْرِ كَحَسَنِ الْكَلَامِ، وَقَبِيحُهُ كَقَبِيحِ الْكَلَامِ} (أخرجه الدارقطني: ۸۵۶/۴) عن أبي هريرة (رضي الله عنه).

واته: چاکی شیعر، وهك چاکی هەر قسه یه که، خراپ و ناقولای شیعریش، وهك ناقولای دزیوی هەر قسه یه که.

(۲) - {الشُّعْرُ مِمَّنْزِلَةِ الْكَلَامِ: حَسَنُهُ كَحَسَنِ الْكَلَامِ، وَقَبِيحُهُ كَقَبِيحِ الْكَلَامِ} (أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ۸۶۵، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي).

واته: شیعر وهك هەر قسه یه کی دیکه یه، چاکه که ی وهك چاکی قسه ی دیکه وایه، خراپه که شی وهك خراپی قسه ی دیکه وایه.

سینه م: پیغهمبه ری خوا (صلی الله علیه و آله) ههم سه رزه نشتی شیعر، ههم ستایشی کردوه، به گویره ی حال و مه قام و، به پیی جووری شیعره که و، که سایه تی شاعیره که، بو نموونه:

(۱) - {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: بَيْنَا نَحْنُ نَسِيرُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلی الله علیه و آله) بِالْعَرَجِ إِذْ عَرَضَ شَاعِرٌ يُنْشِدُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه و آله): خُذُوا الشَّيْطَانَ أَوْ أَمْسِكُوا الشَّيْطَانَ، لَأَنْ يَمْتَلِئَ جَوْفُ رَجُلٍ قَيْحًا، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِئَ شِعْرًا} (أخرجه مسلم: ۲۲۵۹).

واته: نه بوو سه عیدی خودری (صلی الله علیه و آله) ده لی: کاتیک له خزمه تی پیغهمبه ری خوا (صلی الله علیه و آله) ده رویشتن، شاعیریک هاته پیشی شیعر ده گوت، پیغهمبه ری خوا (صلی الله علیه و آله) فهرمووی: نهو شهیتانه بگرن، {با چیدیکه شیعر نه لی، دیاره شیعره کانی خراپ بوون} ته گهر پیاویک هه ناوی پر بی له کیم و زوخوا، بوی باشته که پر بی له شیعر.

هیچ گومانی تیدانیه مه به ست پیی شیعر خراپه، شیعر خراپ، خولیاو بیر خراپ و ته عیری بی نه زاکه ت و ناشیرینی تیدایه و، هیرشه بو سه ر خه لک، ناو زپاندنی خه لک، ناشیرین کردنی خه لک، هه ق گوپین به ناهه ق، ناهه ق گوپین به هه ق، به ته نکید پیغهمبه ری خوا (صلی الله علیه و آله) مه به ستی پی نهو جووره شیعره بووه.

(۲) - پیغمبر مہری خوا ﷺ دہ فہرموی: {إِنَّ مِنَ الشَّعْرِ حِكْمَةً} (أخرجه أحمد: ۲۱۱۹۲، والبخاري: ۵۷۹۳).

واتہ: بہ دنیایی لہ شیعدرا حکمت ہئیہ، واتہ: قسہی بہ سوود و چاک، ریّک و سوود بہ خش.

(۳) - {عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِحَسَّانَ بْنِ ثَابِتٍ: اهْجُ الْمُشْرِكِينَ، فَإِنَّ رُوحَ الْقُدُسِ مَعَكَ} (أخرجه أحمد: ۱۸۶۶۵، والبخاري: ۳۸۹۷، ومسلم: ۲۴۸۶).

واتہ: بہ پرائی کوری عازیب رضی اللہ عنہ دہ لئ: پیغمبر مہری خوا ﷺ بہ حسسانی کوری ساییتی فہرموو: (ہیّرش بکہ سہر ہاوبہش بوخوا دانہران (روح القدس) جبریل) یش لہ گہ لتدایہ، ہاوکاریت دہ کات).

ہاوبہش بوخوا دانہران قسہیان بہ ئیسلام و مسولمانان دہ گوت، دہ بووایہ کہ سیّک ہہ بی بہ زمانی خویان بیاندوئنی، بہ چہ کی خویان لہ گہ لیاندا رووبہروو بیّتہوہ، کہ شیعرہ.

(۴) - پیغمبر مہری خوا ﷺ فہرمویہ تی: {إِنَّ مِنَ الشَّعْرِ حُكْمًا، وَمِنَ الْبَيَانِ سِحْرًا} (أخرجه ابن أبي شيبة: ۲۶۰۰۲، إسناده حسن).

واتہ: لہ شیعدرا حکمت ہن و، لہ قسہ کردن و روونکردنہوہدا، جوړیّک لہ جادوو ہہیہ.

واتہ: کاریگہری پنهانی بو سہر بہرانبہر، ہہیہ.

(۵) - {عَنْ عَمْرِو بْنِ الشَّرِيدِ عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: رَدِفْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَوْمًا فَقَالَ: هَلْ مَعَكَ مِنْ شَعْرِ أُمِّيَّةَ بْنِ أَبِي الصَّلْتِ شَيْءٍ، قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: هِيَ، فَأَنْشَدْتُهُ بَيْتًا، فَقَالَ: هِيَ، ثُمَّ أَنْشَدْتُهُ بَيْتًا، فَقَالَ: (هِيَ)، حَتَّى أَنْشَدْتُهُ مِائَةَ بَيْتٍ} (أخرجه مسلم: ۲۲۵۵، والبخاري في الأدب المفرد: ۸۶۹، وابن ماجه: ۳۷۵۸، وابن حبان: ۵۷۸۲، والطيايبي: ۱۲۷۱، والحميدي: ۸۰۹ وغيرهم).

واتە: عەمىرى كۆرى شەرىد لە بابىهوه دەگىرپتەوه (خوا لىيان پازى بى) دەلى: لە پشت پىغەمبەرەوه ﷺ سوار بووبوووم، {حوشتر بووه، ئىستر بووه، ئەسپ بووه، گوڭدريژ بووه} فەرمووى: لە شىعرى ئومەييەى كۆرى ئەبى سەلت دەزانى؟ گوتم: بەلى، فەرمووى: بۆم بلى، دىرە شىعريكم بۆ گوت، فەرمووى: بلى، دىرپكى دىكەشم بۆ گوت، فەرمووى: بلى، ئىدى ھەر بەوشىوہى، ھەتا سەد دىرە شىعرم بۆ گوت.

پىغەمبەر ﷺ ديارە پىي خوش بووه، چونكە شىعرەكانى مانای چاك و تەبىرى رىك و جوان و قسەى نەستەق بوون.

چوارەم: پىغەمبەرى خوا ﷺ وەك چەكىكى كاريگەر، لە بەرانبەر شىعرى كافراندا، سوودى لە شىعر وەرگرتو، شاعيرانى لەو بارەوه ھاندان، بۆ وینە:

أ- {عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ عَنْ أَبِيهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ أَنْزَلَ فِي الشَّعْرِ مَا أَنْزَلَ، فَكَيْفَ تَرَى فِيهِ؟ قَالَ: إِنَّ الْمُؤْمِنَ يُجَاهِدُ بِسَيْفِهِ وَلِسَانِهِ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَكَأَنَّمَا تَرْمُوهُمْ بِهِ نَضْحَ النَّبْلِ} (أخرجه أحمد: ۲۷۲۱۸، وابن حبان: ۵۷۸۶، وغيرهما).

واتە: كەبى كۆرى مالىك ﷺ بە پىغەمبەرى ﷺ گوت: خۆت ئاگادارى لەبارەى شاعيرانەوه ئەوه دابەزىناوه، كە دابەزىناوه، ئنجا ئايا چى تیدا دەبینى و چۆنە؟ پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: (بە دلىيايەوه برودار بە شمشىرى و بە زمانى تیدەكۆشى لە پىناوى خوادا، سویند بەو كەسەى گيانى منى بەدەستە، ئەو شىعرانەى كە لە دژى كافرهكان دەلین، وەك تىریان پىوہ بنین {ئەوہندە بە ئازارە بۆيان}.

كە ديارە لە بەرانبەر شىعرى خراپى ئەواندا، مسولمانانیش بەرگرييان كردوہ لە ئىسلام و لە قورئان و لە پىغەمبەر ﷺ، لىرە دەرەفت نىە ئەگەرنا لەو بارەوه شىعر زۆرن، ھەم لە سىرەى (ابن ھىشام)دا، ھەم لە سەرچاوەكانى دىكەدا، شىعرى زۆر ھاتوون.

ب- {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ دَخَلَ مَكَّةَ فِي عُمْرَةِ الْقَضَاءِ، وَعَبَدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ يَمْشِي بَيْنَ يَدَيْهِ، وَهُوَ يَقُولُ:

خَلُّوا بَنِي الْكُفَّارِ عَنْ سَبِيلِهِ
الْيَوْمَ نَضْرِبُكُمْ عَلَى تَنْزِيلِهِ
ضَرْباً يُزِيلُ الْهَامَ عَنْ مَقِيلِهِ
وَيُذْهِلُ الْخَلِيلَ عَنْ خَلِيلِهِ

فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: يَا ابْنَ رَوَاحَةَ! بَيْنَ يَدَيِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَفِي حَرَمِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ تَقُولُ الشُّعْرَ؟ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: خُلْتُ عَنْهُ، فَلَهُوَ أَسْرَعُ فِيهِمْ مِنْ نَضْحِ النَّبْلِ { (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۸۴۷، والنسائي في الكبرى: ۳۸۵۶، والبزار: ۲۰۹۹، وابن حبان: ۵۷۸، وابن خزيمة: ۲۶۸، وعبد بن حميد: ۱۲۵۷، وأبو يعلى: ۳۴۴۰).

واته: عەبدوللاى كورى عەبباس (خوا لىيان رازى بى) دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ له عومرەى گىپراوه (عُمْرَةُ الْقَضَاءِ) دا {واته: له سالى ھەوتەمدا، چونكە له سالى شەھەمدا، رىيان لىگىراو صولحى ھودەبىيەى لىكەوتەو، سالى داھاتوو كە سالى ھەوتەمى كۆچىيە، چوون ئەو عومرەيەيان گىپرايەو، كاتى دەچوو نىو مەككەو، عەبدوللاى كورى رەواھە لەپىش دەستى پىغەمبەرەو ﷺ دەپۆيى، ئەو شىعرەى دەگوت:

ئەى نەوھى كافران رى پىغەمبەر چۆل بکەن
ئەمپرو لىتان دەدەين لەسەر دابەزاندنى قورئان
لىدانىك كە سەرتان لەسەر ئەو شوئىنەى كە لەسەرى دانراوە لاپچى^(۱).
لىدانىك وابكات خۆشەويست ئاگای لە خۆشەويستى نەمىنى.

(۱) واتە: سەرتان لە جەستەتان جيا بکاتەو.

عومەر خوا لئی پازی بئی گوتی: ئەهی کوری پەواحه! لە ھەرەمی خواداو، لە پیش دەستی پێغەمبەری خوادا ﷺ ئەو شیعەرە (توندە) دەلئی؟ پێغەمبەری خواش ﷺ ڤەرمووی: لئیگەرئی (عومەر!) بە خوا ئەم (شیعر)ە خیراترە، لە کاریگەریی لە کافرەکاندا، لە خیرایی کاریگەریی تیر تیاندا.

کەواتە: پێغەمبەر ﷺ ھەم شاعیرانی ھان داو و، ھەم لە شیعریش بەھرەمەند بوو، لە بواری خۆیدا، وەك چەکیك بەکاری ھێناو، کە ئەو ھەش شتیکی زۆر لۆژیکییە و زۆر راست و پەوانە، کە ئیمە پێویستە لە ھەر بواری، مەیدانەدا بە چەکی شایستەیی خۆی شەر بکەین و، بە شتێوازی گونجاوی خۆی لە گەڵ نەیارانی ئیسلامدا روو بە روو ببینەو.

لیرەش دا کۆتایی بە تەفسیری سوورپەتی (الشُّعْرَاءُ) دینین، لە خوای پەرورەدگار داواکارم یارمەتییمان بدات، پەندو عیبەرەتی زۆر لە بەسەرھاتی پێغەمبەرەان (عليهم الصلاة والسلام) وەر بگرین.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی، ھانپازینیتەو بەو پەوشت و بەھاو ئاکارە بەرزانی، کە پێغەمبەرەان (عليهم الصلاة والسلام) پێیان پازاونەو، زیاتر بەھرەمەندمان بکات لە پووناکیی و بەرەکەتی قورئان و، یارمەتییمان بدات، کە ولات و کۆمەلگامان بە پۆشنایی قورئان زیاتر پۆشن بکەینەو، بە پووچی قورئان زیاتر ببوونینەو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تەفسیری سوورەتی

النَّهْمُ

له نوره کومه لار په پرمختیا له کمپلایس

په مخکې سره منابع الیواکس

www.alibapir.com

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ که چوار (۴)ی شەووالی سالی (۱۴۴۰)ی کۆچییه، بەرانبەر (۲۰۱۹/۶/۷)ی زاینی، خوا پشتیوان بێت، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (النَّمْل).

پێناسەی سوورەتی (النَّمْل) و بابەتەکانی

(۱)- ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر بە ناوی (سُورَةُ النَّمْلِ) ناسراوە، وەك لە (صحيح البخاري) و (جامع الترمذي) دا هاتووە، بەلام هەر كام لە ناوەکانی: (سُورَةُ سُلَيْمَانَ) و (سُورَةُ هُدُودِ) یشی، بۆ بەکارهێنراون، شایانی باسیشە که وشەکانی: (النَّمْل) و (هَدَد) تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون و، بەسەرھاتی پێغەمبەر سولهيمان عليه السلام لە هیچ سوورەتێکدا، وەك ئەم سوورەتە بە درێژی نەهاتووە، بەسەرھاتی لەگەڵ میروولە قسەکردن و بیستنی، پاشان ناردنی هودھود بۆ لای شاژنی (سبأ) و، هاتنی شاژنی (سبأ) بۆ پایتەختی حوكمپرانیی سولهيمان (قودس) لە فەلەستین، تەنیا لێرەدا باسکراوە.

(۲)- شوێنی دابەزینی:

ئەم سوورەتە سوورەتێکی مەككەییە و، زانایان لەسەر مەككەیی بوونی ئەم سوورەتە موبارەكە یەك دەنگن، لە تەفسیرەکاندا نەكەوتۆتە بەرچاوم لە بارە ی هیچ ئایەتێکی ئەم سوورەتە موبارەكەو، که مەدینەیی بێ، راجاییان هەبێ، هەموویان لەسەر مەككەیی بوونی سەرجهەم ئایەتەکانی یەك دەنگن، جاری وایە

قسه يه كي ريزپه ږ ده كړي، كه زانايان ئيعتباريكيان بو دانه ناوه، هيچ به لگه يه كيشي له پشته وه نيه، ئه وه شاياني باس نيه.

(۳)- ريزبه نديي له موصحف و دابه زيندا:

ئهم سووړه ته له ريزبه نديي (مصحف) دا، ژماره (۲۷) و، له ريزبه نديي دابه زين (ترتيب النزول) دا، ژماره (۴۸)، دواي سووړه تي (الشعراء) و، پيش سووړه تي (القصص)، دابه زيوه، واته: هه مان ئه و شوينه ي كه ئيستا له موصحفه فدا هه يه تي، له ريزبه نديي دابه زينيش دا، هه ر كه وتوت ته ئيوان ئه و دوو سووړه ته وه.

(۴)- ژماره ي ئايه ته كاني:

ژماره ي ئايه ته كاني ئهم سووړه ته، به سي جوړ هاتوه:

أ- هه نديك به (۹۳).

ب- هه نديك به (۹۴).

ج- هه نديك به (۹۵) ئايه تيان داناون، به لام زياتر ژماره ي (۹۳) باوه، له موصحفه فدا كاني كه له بهر ده ستمانن، ژماره (۹۳) نوو سراوه، پيشتر هو كاري جياوازي ژماره ي ئايه ته كاښان باسكردوه، كه برتية له كورتي و دريژي رسته كان و شويني وه ستانه كان، واته: يه كيك له زانايان پي و ابووه ئه و رسته قورئانيه تاكو كو تايي ده چي، يه كيكي ديكه پي و ابووه ده بي له نيوه راستيدا بوه ستي و، بوته دوو رسته، بويه له هه نديكياندا رسته يه ك بوته دوو ئايه ت و، له هه نديكيان دا هه ر يه ك ئايه ته، دريژي و كورتيه كه ليړه دايه، نه ك يه كيك بلي: ئه و ئايه ته هه يه و، يه كيكيان بلي: ئه و ئايه ته نيه.

(۵) - نيوه پړوکی:

تهم سووپړه ته هه مان نيوه پړوکی سووپړه ته مه ککه ييه کانی دیکه ی هه يه له:

۱- باسی خوا به يه کگرتن و نيشانه کانی خوا ﷻ له مروّف و ده ورو به رو گه ردووندا.

۲- باسی قورڼان و پيڅه مبه را يه تیی و وه حیی.

۳- باسی پړوژی دوايي و به هه شت و دوزخ و سزاو پاداشتی خوا.

۴- باسی به سهرهاتی پيڅه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له گه ل گه له کانیاندا، که چييان به سهرهاتوه؟ که به زوړی و ابووه سزا بدرین، له نه نجامی لاملی و سهر پيچيکار بوونیان دا، له وهی پيڅه مبه ران بویان هيټاون.

(۶) - تاييه تمه ندييه کانی:

له نه نجامی تيوه پرامان و سهره نجدانی خوّم، شه ش (۶) تاييه تمه ندييم بهرچاو که وتوون، که تاييه تن بهم سووپړه ته وه:

تاييه تمه نديی يه که م: ته نيا لهم سووپړه ته دا هه ردووک وشه ی: (مَلَّةٌ وَالنَّمْلُ) له ټايه تی ژماره (۱۸) داو، وشه ی: (هُذْهِدْ) له ټايه تی ژماره (۲۰) دا هاتوون.

تاييه تمه نديی دووهم: هه روه ها به سهرهاتی سوله يمان ﷺ و شاژنی (سبأ)، ته نيا لهم سووپړه ته دا هاتوه، که له ټايه ته کانی: (۱۵ - ۴۴) دا، چهند جاريک به ناوه يټنان و به ټماژه باسکرون، هه لبه ته ناوی سوله يمان له قورڼان دا زوړ هاتوه، به لام وهک به سهرهات له گه ل (ملکه سبأ) دا، ته نيا ليړه دا هاتوه.

تاييه تمه نديی سييه م: هه روه ها باسی هيټانی ته خت و کورسیی شاژنی (سبأ) له چاو ترووکا نیکدا له لايه ن که سيکه وه، که زانياریی کتيبی له لا بووه: ﴿الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ﴾، ته نيا لهم سووپړه ته دا هاتوه، له ټايه تی ژماره (۴۰) دا.

تایبەتمەندی چوارەم: تەنیا لەم سوورەتەدا، لە بەسەرھاتی صالِح عليه السلام دا، باسی نو کۆمەڵ، یان نو کەس ﴿تَسْعَةُ رَهْطٍ﴾ کراوە، لە ئایەتی ژمارە: (۴۸) دا، کە دەگونجی مەبەست پێی نو کەس بێ، کە لە خراپەکارییدا ھەر کامیکیان وەک گرووپی و ابوون، یاخود وشە (رَهِط) ھەر لەسەر ئەسلی مانا زمانەوانییە کە خۆیەتی، نو گرووپی تێکدەر.

تایبەتمەندی پێنجەم: تەنیا لەم سوورەتدا باسی (دَابَّةُ الْأَرْضِ) کراوە، لە ئایەتی ژمارە (۸۲) دا، واتە: ژياندارى زەوى و، پێڕۆى زەوى و، زیندەوهرى زەوى، لە سوورەتی (سبا) دا: ﴿مَادَلَّكُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ﴾ سبا: ۱۴، لەویدا باسی (دَابَّةُ الْأَرْضِ) کراوە، بەلام مەبەست پێی مۆرانە، مۆرانە لە گۆچانە کە سولهیمانی عليه السلام داو، بەلام لێرەدا ئەم (دَابَّةُ الْأَرْضِ)، بەو شیوەیە کە لێرە پێناسە کراوە: ﴿أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ (۸۲) تەنیا لێرەدا ھاتووە کە لە فەرماشتی پێغەمبەریشدا عليه السلام ئاماژەى پێدراوە، کە دواى دەیگەینى، کە ئەو یەکیکە لە ھاتنى نیشانە گەورەکانى ئاخیر زەمان.

تایبەتمەندی شەشەم: تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی جوولەى چیاىەکان کراوە، وەک پوشتى ھەور لە حالیکدا، کە بابای بینەر و دەزانى وەستان: ﴿وَتَرَىٰ الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ لِذِي الْأُنْفُسِ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾ (۸۸) کە لە ئایەتی ژمارە (۸۸) دا، ھاتووە.

(۷) - دابەشکردنی بۆ چەند دەرسیک:

تێمە (۹۳) ئایەتە کە ئەم سوورەتەمان، بۆ ھەشت (۸) دەرسان دابەشکردوون، بەم جوهری خواری:

دەرسی یەکەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۶)، واتە: شەش (۶) ئایەت، پێناسەى قورئان و پرۆاداران و بێپرۆایان، ئنجا سەرەنجامی شوومی بێپرۆایان.

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی: (۷ - ۱۴)، واتە: هه‌شت (۸) ئایەت، کورتەیه‌ک له به‌سهرهاتی موسا عليه السلام و، ڕووبه‌ڕوو بوونه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی و، گه‌له‌ گومراییه‌که‌ی دا به‌ گشتی.

دەرسی سێیه‌م: ئایەتەکانی: (۱۵ - ۴۴)، واتە: سی (۳۰) ئایەت، به‌سهرهاتی داوود و سولهیمان، دیاره‌ ئاماژه‌یه‌ک کراوه‌ به‌ داوود عليه السلام و هه‌ک بابی سولهیمان عليه السلام ته‌گه‌رنا زیاتر به‌سهرهاتی سولهیمان باسکراوه‌، که به‌لای شیوێکدا ڕۆیشتوه‌، به‌ ناوی (وادی النمل) و گوێی له‌ قسه‌ی می‌رووله‌یه‌ک بووه‌، گو‌توویه‌تی: ئه‌ی می‌رووله‌کان! بچنه‌ ئێو کونه‌کانی خۆتان، بۆ ئه‌وه‌ی سولهیمان و سوپایه‌که‌ی تیکتان نه‌شکێنن، به‌بێ ئه‌وه‌ی هه‌ستتان پێکه‌ن، پاشان لێپێچینه‌وه‌ی سولهیمان له‌ هوده‌ود، که دیار نه‌بووه‌، که ئێمه‌ له‌ کورده‌واریدا په‌پوو سولهیمانه‌ی پێ ده‌لێین، ئه‌ویش دوا‌یی دی و، هه‌وێ دیار نه‌بوونه‌که‌ی خه‌وێ بۆ باس ده‌کات، که چووه‌ سه‌ردانی (سبأ)ی کردوه‌و، له‌وێ شازنێک حوکمیان ده‌کات، بینویه‌تی، که خه‌وێ و خه‌لکه‌که‌ی کړنووش بۆ خۆر ده‌به‌ن.

دوا‌یی سولهیمان نامه‌یه‌کی پێدا ده‌نێرێو، شازنیش ڕاویژ ده‌کات به‌ کۆڕو مه‌جلیسه‌که‌ی خه‌وێ، ئه‌وانیش هه‌موویان هه‌ر ئاماده‌یه‌ک ده‌رده‌بێن، به‌لام ئه‌و ده‌لێ: دیارییه‌کی بۆ ده‌نێرم، بزانه‌م داخۆ وه‌لامه‌که‌ی چی ده‌بێ؟ کاتیک دیارییه‌که‌ ده‌گاته‌ سولهیمان عليه السلام، ده‌لێ: ئایا ئێوه‌ ده‌تانه‌وه‌ی هاوکاریی من بکه‌ن به‌ ماڵ و سامان؟ ئێوه‌ به‌ دیاریی خۆتان دله‌خۆشن و له‌ لای من هه‌یج نه‌، ئنجا هه‌ره‌شه‌یان لێده‌کات، که ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵی ته‌با نه‌بن، سوپایان بۆ ده‌نێرێ، چونکه‌ ئه‌و بانگێشتی شازنی کردوه‌ که بێ و پێکه‌وه‌ دیالوگ و وتووێژ بکه‌ن.

سه‌ره‌نجام شازن دی، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی بێت کورسیی و ته‌خته‌که‌ی که له‌سه‌ری داده‌نیشی، سولهیمان عليه السلام و هه‌ک موعجیزه‌یه‌ک بۆی دینێته‌ ئه‌وه‌ی له‌ چاوترووکانێکدا، ئنجا کاتیک عه‌رش و کورسییه‌که‌ی خه‌وێ پێشان ده‌ده‌ن، ده‌لێن:

ئایا ئەو ھە تۆیە؟ بەلام دەستکاریان کردو، دەلی: وەك ئەو وایە، دوایی سولهیمان عليه السلام پێی دەلی: بچیتە نیو ئەو کۆشکەو، کۆشکەکش زەویە کە ی شووشە بەند کراو، و ھاوتۆتە بەرچاو کە لە ژیری دا پووبار دەپروا، پەنگە ئاویشی تیدا بوویت، ئیدی ئەو ئافرەتە دەلینگى ھەلدەکات، بۆ ئەو ھە تەر نەبی، بەلام سولهیمان عليه السلام دەلی: ﴿صَرَخَ مُمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيرَ﴾، ئەو کۆشکە لە شووشە ی لووس، شووشە بەند کراو، ئیدی ئەو ئافرەتە کە ئەو ھەموو ئیمکانیەتە زۆرە دەبینی، دەزانى ئەو لەسەر ووی ئاستی بەشەرەو ھە، و پرای نیشانەکانی دیکە، بۆیە سەرەنجام مسولمان دەبی و بۆ خوا گەردەنکە چ دەبی.

دەرسی چوارەم: ئایەتەکانی: (۴۵ - ۵۳)، واتە: نو (۹) ئایەت، بەسەرھاتی صالح عليه السلام و گەلە کە ی ئەموود باسکراو، کە بانگیان دەکات بۆ لای خوا ﷻ: پارێز لە خوا بکەن و، پەلە نەکەن لە ھاوتی سزا، بەلام نو کەس، یاخود نو گرووپ، لە گەلە کە ی ھەر خەریکی تیکدان و خراپەکاریی دەبن و، تەگبیر دەکەن و پیلان دادەپێژن، بۆ صالح عليه السلام کە بیکوژن، خووی و مال و خیزانی، بەلام پیلانە کە سەری خوێان دەخوات و، سەرەنجام گەلی ئەموود لە بەین دەچن.

دەرسی پێنجەم: ئایەتەکانی: (۵۴ - ۵۸)، واتە: پێنج (۵) ئایەت، بەسەرھاتی لوط عليه السلام و گەلە کە یان تیدا خراو تە پروو، کە ئەوانیش وەك گەلی ئەموود، سەرەنجامی شوویمان دەبی، لە ئەنجامی ئەو ھەدا کە ئامادە نابن، بە قسە ی لوط عليه السلام دەست لەو کارە قیزەو نەو لەو پەوشت نزمییە ی خوێان ھەلبگرن، کە بریتی بوو لە نێربازی.

دەرسی شەشەم: ئایەتەکانی: (۵۹ - ۶۶)، واتە: ھەشت (۸) ئایەت، باسی پەرورەدگار ئیتی خوا و نیشانەکانی خوا ﷻ، لە ئاسمان و زەوی دا، ئنجا لە پووبارو دەریایەکان کە ئیوانیان خراو تە بەین و، پیکەو ئەو تەو تە نابن، پاشان چیا یەکان کە پووبارەکانیان بە ئیودا دەپۆن و، ھەرچی خوا ﷻ دەپروینی، پاشان چۆن خوا ﷻ

له فریای بابای تێگیراو و ناچار دێ، له کاتێکدا دەستی له هه‌موو پچکان ده‌بێ، ئنجا باسی هه‌ورو باران، پاشان باسی ئه‌وه که چوون خوا ﷻ دروستکراوه‌کان ده‌ست پێ ده‌کات و وه‌دییان دینێ و دواي له به‌ین چوونیان ده‌شیانگێڕێته‌وه، ئنجا چوون خوا ﷻ بژیوی مروّقه‌کان ده‌دات، له ئاسمان و زه‌وییه‌وه؟

ده‌رسی هه‌وته‌م: ئایه‌ته‌کانی: (۶۷ - ۷۵)، واته‌: نو (۹) ئایه‌ت، باسی قسه‌ی کافره‌کان له باره‌ی قیامه‌ته‌وه، که زیندوو نا‌کرێنه‌وه‌و، کاتی خو‌ی ئه‌و به‌لێنه به‌باب و با‌پیرانی‌شان دراوه، به‌لام که‌س له قیامه‌تیوه نه‌هاتۆته‌وه، وه‌ک له بێ‌روایانی ئیو کورده‌واریدا باوه! وه‌لام فی‌کردنی خواش ﷻ بو‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ که وه‌لامی ددان‌شکێتیان بداته‌وه‌و، چه‌ند راستییه‌ک ب‌خاته‌ روو، که نا‌راسته‌وخو وه‌لامی ئه‌و ئیشکال و پرسیاره‌ی ئه‌وانیان تیدا‌یه.

ده‌رسی هه‌شته‌م و کو‌تایی: ئایه‌ته‌کانی: (۷۶ - ۹۳)، واته‌: هه‌ژده (۱۸) ئایه‌ت، باسی قورئان و چه‌ند پێنماییه‌ک بو‌ پێغه‌مبه‌ر ﷻ ئنجا باسی رۆژی دوا‌یی و ئاخیر زه‌مان، پاشان چه‌ند بابه‌تیکی جو‌راو جو‌ر، وه‌ک ژيان‌داری زه‌وی (دابة‌ الأرض) و، کو‌کرانه‌وه‌ی مروّقه‌کان له رۆژی دوا‌یدا، پاشان باسی دیارده‌ی شه‌وو رۆژو، باسی فوو به‌ که‌ره‌نادا کردن و باسی چیا‌یه‌کان، که پێت وایه وه‌ستاون، به‌لام وه‌ک رۆیشتنی هه‌ور ده‌رۆن، ئنجا باسی چاره‌نووس و سه‌ره‌نجامی چاکه‌کاران و خراپه‌کاران و، دوا‌یی چه‌ند پێنماییه‌کی خوا ﷻ بو‌ مو‌حه‌ممده‌ ﷺ که کو‌تایی سووره‌ته‌که‌یان پێهاتوه.

دەرسى يەكەم

ایک بائیسویں صدی کے مذہبی و معاشرتی انقلاب

پیناسه ی ئه م ده رسه

ئهم ده رسه له شه ش (٦) ئایه تی سه ره تای سووره تی (النمل) پیکهاته: (١ - ٦)، که تیاندا پیناسه ی قورئان کراوه، وه ک پینمای ی و دلخۆشکه ر بۆ برواداران، پاشان پیناسه ی برواداران کراوه به سه ره کیتترین خه سلەت و سیفه تیان، دوای ی پیناسه ی بیروایانیش کراوه، به پئی سیاق و که ش و هه وایه ک که ئه م سووره ته ده یخوازی، پاشان باسی سه رچاوه ی لیوه هاتنی قورئان کراوه، که خوای کاربه جیی زانایه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ طَسَ تِلْكَ ءَايَتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ① هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ② ﴾
 الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ③ إِنَّ الَّذِينَ لَا
 يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ④ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
 وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسُونَ ⑤ وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ⑥ ﴾

مانای ده قا و ده قی ئایه ته کان

{به ناوی خوای به بهزه یی به خشنده، طا سین ئه وانه ئایه ته کانی قورئان و کتییکی پروونکه ره وه ن ① پینمای ی و موژده (دلخۆشکه ر)ن، بۆ برواداران ② ئه وانه ی نوێژ به رپا ده که ن و زه کات ده ده ن، هه ر ئه وانی ش دلنیاو برپا پته ون به پۆژی دوای ی ③ به دلنیا یی ئه وانه ی برپایان به پۆژی دوای ی نیه، کرده وه (خرابه) کانیا مان بۆ پازاندوونه وه، بۆیه سه راسیمه بوون ④ ئه وانه که سانیکن (له ژبانی دنیا یاندا) خراپترین ئازاریان هه یه و، له پۆژی دوایی شدا

هه ره نهوانن هه ره زيانبار ﴿٥﴾ بېگومان (تهه موحه ممه د) قورئانت له لايهن (خوای) کارزانی زاناوه پېده درى ﴿٦﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَبَشِّرِ): (بُشِّرَى وَبَشَارَةَ: الْخَيْرُ السَّارُّ)، هه والی خوښ، (بَشَارَةَ، بُشْرَى) بویه وایان پېگوتراوه، چونکه هه والی خوښ کاریگه ریی هه یه له سهر پیستی دهم و چاوی ئینسان، پروو خساری ده کاته وه و گه ش و جوانی ده کات، هه روه ها به هه والی ناخوښیش به پېچه وانه وه: دهم و چاوی ئینسان ټیکده چی و گرژ ده بی و دیته وه یه ک.

(يَعْمَهُونَ): سه راسیمه و سه رگه ردان ده بن، (الْعَمَهُ: التَّوَدُّدُ فِي الْأَمْرِ مِنَ التَّحِيرِ)، (عَمَهُ): بریتیه له دل له دلدان له کاریکدا، واته: نه زانی به کام لایدا بیخه ی، له نه نجامی سه راسیمه بوون دا.

(لَنُلْقِيْ): واته: پیت ده درى و وه ری ده گری، (تُلْقَى مُضَارِعُ لِقَاءُ، مَبْنِيٌّ لِلْمَجْهُولِ، أَيْ جَعَلَهُ لَاقِيًا، وَاللَّقِيَّ وَاللِّقَاءُ: وَضُوءٌ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ إِلَى شَيْءٍ آخَرَ، قَصْدًا أَوْ مُصَادَفَةً، وَالتَّلْقِيَةُ: جَعَلَ الشَّيْءَ لَاقِيًا غَيْرَهُ)، (تُلْقَى): بکه ره که ی دیار نیه، واته: وایکړد که تووشی بیت، (لِقِيٍّ وَلِقَاءُ): بریتیه له وهی دوو شت هه بن، یه کیکیان به وی دیکه بگات، ئنجا یان به شیوه یه کی ئامانجداران، یاخود هه روه ها به ریکه وت و به تووش بوون، (تَلْقِيَةُ): بریتیه له وهی شتی که به شتیکی دیکه بگات، که واته: له کوردیدا بو وشه ی (تُلْقَى) مه گه ر بلین: پیت ده درى، یان پیت ده به خشرى، به عه ره بیی: (تُعْطَى، أَوْ تُؤْتَى)، به لام دیسان مانای (تُلْقَى) به ته وایی ناگه یه نن ﴿وَإِنَّكَ لَنُلْقِيْ الْفَرَّانَ﴾ واته: تو قورئانت تووش دى و بووت دى، به بی نه وهی پېغه مبه ری خوا ﷺ چاوه روانی کردبى و مه به ستی بووبى، وه ک خوا

دەفەرموی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ﴾ (۸۶) القصص، واتە: تۆ
پیشتر ئومیدەوار نەبووی کە قورئانت پێ بدری (قورئانت بۆ لا بنێردری) یانی:
پێغمبەر ﷺ وە نەبێ چاوەڕپی شتێکی کردبێ، بە لکو خوا ﷻ وە حیی بۆ ناردو
بەبێ ئەوێ چاوەڕوانیی بکات.

مانای گشتیی نایەتەکان

لەم سوورەتەدا لە دەستپێک و کۆتاییدا، باسی قورئان هاتو، لەو ڕوووە
وەك سوورەتی (الشعراء) وایە، سوورەتی (الشعراء) یش هەم لە سەرەتاوە باسی
قورئان هاتو، هەم لە کۆتاییدا، ئەم سوورەتەش بە هەمان شیوە، دواى وی
سوورەتی (القصص) دی، دەتوانین بڵین: ئەم سوورەتە کەوتوو نە ئیوە پراستی
دابەزینی قورئانەو، لە ڕووی قەبارەو ژمارەى سوورەتەکانەو، واتە: لە پیش
ئەم سوورەتەدا، قورئانیکی زۆر دابەزیو، لە دواى ئەم سوورەتە موبارەكەش
قورئانیکی زۆر هاتو، بۆیەش لێرەدا بۆ وینە: کە باسی بەسەرھاتی موسا ﷺ و
ھاروونی برای لەگەڵ فیرعەوندا کراو، زۆر بە کورتیی باسکراو، ھەر ڕوہا باسی
بەسەرھاتی صالح ﷺ لەگەڵ گەلەکەى (ثمود) داو، بەسەرھاتی لوط ﷺ
لەگەڵ گەلەکەى دا، زۆر بە کورتیی باسکراو، ھەر ڕوہا ئاماژەى بە کراو بە
داوود ﷺ و سولەیمان ﷺ کە خوا ﷻ چى پێداو، بەلام لە سوورەتەکانى
پیش ئەم سوورەتەدا، زۆر شت باسکراو، کە خوا ﷻ چیداو بە داوودو چى
داو بە سولەیمان! بۆیە ئەو شتانەى کە لە سوورەتەکانى دیکەدا، درێژەیان
هاتو، بە پێویست نەزانراو خوا ﷻ لێرەدا درێژە بداتە ئەو بەسەرھاتانەو،
ئەو باس و خواسانەى کە لە سوورەتەکانى پیشى دا هاتوون.

ئەم سوورەتە ئاوا دەست پێدەکات، سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده.

هه رکات مروّف ئه و پرسته موباره که ی گوت، ده بی به لای که مه وه چوار
مه به ستان له عه قل و دلی خویدا ئاماده بکات:

۱ - ئه م کاره به ناوی خوا ده که م.

۲ - به پی شه رعی خوا ده یکه م.

۳ - به تواناو یارمه تی خوای پهروه ردگار ئه م کاره ده که م.

۴ - ئه م کاره بو هیئانه دی په زامه ندیی خوا، ئه نجامی ده ده م.

﴿طس﴾، ئه مانه دوو پیتن: پیتی (ط)، له گه ل پیتی (س)، پیشتر چهند جاریک
باسمان کردوه، که (۲۹) سوورته له قورئاندا به و پیته پچر پچرانه (الحروف
المقطّعة)، ده ستیان پیکردوه، چونکه پبویسته وا گو بکرین، که لیک جیان،
نه ئین: (طس) یان (الم)، به لکو ده ئین: (طا سین)، (الف لام میم)، ئیمه باسیکی
تیرو ته سه لمان له باره ی ئه و پیته پچر پچرانه وه له سه ره تای سوورته ی (یونس)
دا، کردوه، بو که سیك بیهوئ له و باره وه بهرچاوو پرووتر بی، با بگه رته وه وئ،
که له سه ره تای (۲۹) سوورته دا ئه م پیتانه هاتوون، ئنجا هه یانه پیتیکه وهك:
(ص، ق، ن)، هه یانه دوو پیتن وهك: (طه، طس، یس)، هه یانه سی پیتن وهك:
(الم، اعر، طسم)، هه یانه چواره وهك: (المص، المر)، هه شیانه پینج وهك: (کهیصص)
ئنجا ئایا چ مه به ستیک هه یه له پشت به کاره یئانی ئه و پیته پچر پچرانه وه، له
سه ره تای (۲۹) سوورته دا، که دووانیان مه دینه یین، به لام (۲۷) یان مه که یین؟
لهوئ قسه ی تیرو ته سه لمان له و باره وه کردوه، به لام لیresh ته ئکید ده که ینه وه
که زیاتر وا پیده چئ ئه وه مه به ست بی: ئه و قورئانه، ئه ی مروّفه کان! که له بهر
ده ستانه و ده یخویننه وه، فه رمایشتی خوایه و، هه ر له و پیتانه و له و ده نگانه
پیک هاتوه، که ئیوه قسه یان پی ده که ن، به لام ته ماشا بکه ن! ئیوه ناتوانن،

نَهَكَ وَيَنْهَى لَهُ قَوْمَانَهُ وَيَنْهَى دَه (۱۰) سووږهت، بهلكو وينهه سووږهتتيكي
سى ئايهتيشى بينن، وهك (العصر، الكوثر، النصر)، كهواته: بزائن كه هم قورئانه،
فهرمايشتى خوايه ﷺ، كه ههر لهو كه رهسته يهه له بهر ده ستي تيوه شدا هه يه،
لهو قورئانهه پيكهيناوه، بهلام تيوه ناتوانن وينهه سووږهتتيكي كورتيش بينن و، له
به رانه ريدا ده سته وسانن، كهواته: دياره له كارگه يهه كي ديكهه سهرووي به شهردا،
لهو پيت و دهنگانه ليكدراون و، لهو فهرمايشته موباره كه يان لى پيكهينراوه،
كه فهرمايشتى بى وينهه خوايه ﷺ، بويه بزائن كه لهو قورئانه، لهو كتبه،
فهرمايشتى خواي پهروه ردگارو، كتبي خوايه و، خويندراوهه خوايه ﷺ.

﴿تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ﴾ ئا تهوانه ئايه ته كاني قورئان و
كتبيكي روونكه ره وهن، ده شگونجى بلتي: كتبيكي رووشنن، روونن، چونكه (مبين)
ده گونجى له (ابان)ى (لازم)ه وه بيت، يان له (ابان)ى (مُتَعَدِّي)يه وه، (لازم)
تهويه كه پيوستى به بهر كار (مفعول به) ناكات، وهك (أَبَانَ الْقَمَرُ) مانگه كه
دهر كهوت، رووشن بوو، بهلام (أَبَانَ الشَّمْسُ الْأَرْضَ)، (مُتَعَدِّي)يه، ياني: خوړه كه
سه ر زهوى رووناك كرده وه، هه لبه ته قورئان هم رووشنه وه هم رووشنه ره وه،
بو لهو راستيانهه خوا ﷺ خستوويه دوو تووى لهو فهرمايشته بى وينه و
موباره كهه خويه وه.

﴿هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ هم قورئانه، رينماييكاره و موژده دهر و دلخوشكهره
بو پرواداران، نجا تاي لهو پرواداران هه قورئان دليان خوش دهكات و موژده يان
پى ده دات؟ هم له دنيا دا موژدهه سه رفرازي و ژيانتيكي پاك و چاك و راست و
ساغيان پيده دات، هم له دواړوژدا موژدهه سه ربه رزي و سه رفرازيان پى
ده دات؟

خوا به سى سيفه تان لهو ئيماندارانه پيناسه دهكات: ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾، لهو كه سانهه نويز بهرپا ده كه ن و،

زەكات دەدەن و، بە پۆژی دوایی برۆیان زۆر پتەوو دامەزراره، (يُوقُنُونَ): يانی: (يُؤْمِنُونَ إِيْمَانًا جَازِمًا لَا تَرَدُّدَ فِيهِ). برۆیه کی پتەوی نەلە خشاویان هەیه که لەره لهری تێدانیه.

ئنجای دوای پێناسە کردنی ئەو برۆادارانە، که ئەم قورئان و کتیبە روون و پۆشکەرەوهیه، بۆیان دەبێتە پێنماییکارو موژدەدەر و دلخۆشکەر، دێتە سەر پێناسە ی بێبرۆیان: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ﴾، بە دنیایی ئەوانە ی برۆیان بە پۆژی دوایی نیه، کردەوه کانیامان بۆ پازاندوونەوه و بۆ جوان کردوون، بۆیه ئەوان سەراسیمە و سەرگەردانن.

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ﴾، ئا ئەوانە خراپترین، ئازاریان هەیه، ﴿وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ﴾، له دواپۆژیشتا بەس ئەوانن زیانبارترین.

کهواته: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ﴾، مەبەستی پێ ژیانی دنیایه، یانی: هەر له دنیادا، سزای زۆر خراپیان هەیه، که وا پێدهچێ مەبەست ئەوه بێ بابای بێپروا، له دەرروونی خۆیدا ناموړتاح و ئااسوودەیه و زۆر بەرچاو ئیله، تەماشای رابردووی دەکات هەر تاریکییهو، تەماشای ئێستای دەکات هەر تاریکییهو، تەماشای داهاتووی دەکات هەر تاریکییه، که ئەوه ناخۆشترین، ژیانه، وهك خوا ﷻ له سوورەتی (طه) له ئایهتی (۱۲۴) دا، دەفهرموێ: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾، هەر کهسێک پشت له بهرنامه ی من بکات، پشت له یادی من بکات، منی له بیر نه بێ، ژیا نیکی تهنگ و تال و ناخۆش و به سووت و سوپی ده بێ.

ئنجای له دواپۆژیشتا ئەوانەن زیانبارترین و، کهس لهوان زیانبارتر نیه، ده بێ کێ لهو کهسه زیانبارتر بێ، که له سەر بوونه که ی خۆی قەرزار ده بێتەوه!! جاری وا هەیه کهسێک بازرگانیی دەکات، زەرەر دەکات، به لām دەستمايه که ی ماوه، له قازانجی زەرەر دەکات، به لām کهسێک که دەستمايه که ی بفهوتی، ئەوه هیچ

كەس لەو زەرەرمەندتر نیه، بابای بیپرواش لەسەر ئەصلى بوونەكەى خوۆى
 قەرزەر دەبیتهوه، وهك له سوورەتی (النبا) دا خوا ﷻ دەفەرموۆ: ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ
 يَلَيْتَنِي كُنْتُ رَبًّا﴾، واتە: بیپروا لەو پرۆژەدا دەلێ: خۆزگە گل بوومایه، واتە:
 خۆزگە هەر دروست نەکرابام، یاخود خۆزگە كە دەمردم و دەبوومهوه به خاك
 و خوۆل، زیندوو نەكرابامهوه، ئنجا كەسیك ئاوات بهوه بخوازی كە نەبووبایه،
 مانای وایه لەسەر بوونەكەى خوۆى قەرزەر بۆتەوه.

له كۆتاییی دا خوا دەفەرموۆ: ﴿وَإِنَّكَ لَتَلْقَىٰ الْقُرْآنَ مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ﴾،
 به دنیایی تو (ئەى موحەممەد ﷺ) قورئانت بوۆ دێ، قورئانت پیت دەدرێ له
 لایەن خوای کارزانی زاناوه، خوایهك كە کاربه جییه و زانیه و ئاگای له هه موو
 شتیكه، كهواته: متمانهت بێ بهو فهرمایشتهی خوا ﷻ كه بۆت دێ، چونكه
 خوا خاوهنی ئەوپه پری لێزانیی و کاربه جیى و زانیاریی و شارەزاییشه.

له ئۆره كۆمەڵەزەبەكان لێكەلتان
 بێن ههكم بێر موافق النوازل التجماعی

AliBapir

www.alibapir.com

AliBapir

Google Play App Store

AliBapir

www.alibapir.com

AliBapir

www.alibapir.com

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یە کەم:

پێناسە ی قورئان و، پێناسە ی پرواداران بە سێ لە خەسلەتە بنەرەتییەکانیان:

خوایە (ﷺ) دەفرموی: ﴿طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابِ مُبِينٍ ۝ ١ هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ ٢ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝ ٣﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە: لە پێنج بڕگەدا:

١- ﴿طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابِ مُبِينٍ﴾ (طا سین) ئا ئەوانە، ئایەتەکانی قورئان و کتییکی پروو، یان پروونکەرەوهن، خوای پەروەردگار قورئانی هەم بە قورئان ناوانو، لەبەر ئەوهی دەخویندریتەوهو، قورئان یانی: (مَقْرُوء)، خویندراوه، هەم بە (کِتَاب) ناوانو، چونکە نووسراوەتەوهو دەشنووسریتەوه، واتە: ئیمە بە دوو شیوە قورئانمان لەبەر دەست دایە: هەم بە خویندراوهی و هەم بە نووسراوهی، بە دوو پێیان پێمان گەشتو:

أ- لە پێی زارەکیی (شفهی) یەوه خویندراوەتەوه، خوایە (ﷺ) فێری جییریلی کردو، ئەویش بەسەر پێغەمبەردا (ﷺ) خویندووێتەوه، ئەویش بەسەر هاوێلانی داو، ئەوانیش بەسەر شوێنکەوتوو (تابعین) داو، تاكو گەشتوئە ئیمە، ئەو پێگایەکی گەشتنی قورئانە بە ئیمە، کە بە خویندەوه، وەرگیراو و لەبەرکراو و گەیهنراو.

ب- لە پێی نووسراوهی (کتابە) هوه، وهك لە کتیی: (با لە خزمەت قورئاندا بین)، بە تەفصیل باسی چۆنیەتی گەشتنی قورئان و کوکردنەوهیمان کردو، ئەو ئیشکالانە ی کە

کورتە باسیک

شەش وردە سەرنج لەو ئایەتە موبارەکانە (۱-۳)

۱- (طس): پێشتر باسمانکرد کە ئیمە لە سەرەتای سوورەتی (یونس) دا، باسی پیتە پچر پچرە کاھمان کردووە، باسیکی سەربەخۆمان لەو بارەووە کردووە.

۲- (الْقُرْآنِ وَالْكِتَابِ): باسمانکرد کە ئەم ئایەتە موبارەکانە، خوا ﷻ ھەم ناوی ناوێن، ھەم ناویشی ناوێن (کتاب)، لەبەر ئەوەی ھەم بە شیوەی خوێندراوێی، ھەم بە شیوەی نووسراوێی، بە ئیمە گەشتوون.

لە سوورەتی (الحجر) دا، ھەر ئەم تەعبیرە، بەلام کەمێک جیاوازتر ھاتووە، کە دەفەرموێ: ﴿الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ ۝١﴾، ئەوانە ئایەتەکانی، کتیب و قورئانیکی روون و روونکەرەوون، پاش و پێش کردنی کتیب و قورئان، دەگەرپێتەووە بۆ سروشتی ئەو سیاقە کە تێیدا ھاتوون، لە سوورەتی (الحجر) دا، کە (کتاب) پێش خراوە، دیارە ھالەتی کتیب بوون و نووسراو بوونی قورئان پتر خوازارا بوو، بەلام لێرەدا کە قورئان پێش خراوە، ھالەتی خوێندراو بوونی قورئان، زیاتر سروشتی ئەم سیاقە خواستووێتی.

۳- (مُبِينٍ): یان لە کرداری (أَبَانٍ) ی تێپەرکەر (مُتَعَدٍ) ھو، ھاتو، واتە: روونکەرەو، یاخود لە (أَبَانٍ) (لَازِمٍ) ھو، ھاتو، واتە: رۆشن و ئاشکرا، بۆیە لە یەك کات ھەردوو واتایەکی ھەن: قورئان ھەم رۆشنە لە خودی خۆیدا، ھەم روونکەرەو ھەشە بۆ راستییەکان.

کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ئەو قورئانە رێنماییکارە، وشە (هُدًى): بەمانای رێنمایی و ھاوکارو بە ئامانج گەیەنەر ھاتو، ئنجا لێرەدا پرسیارێک دەکری؟ باشە ئەگەر قورئان رێنماییکارو ھاوکارو بە ئامانج گەیەنەرەو، ھەرچی ژیانی مرووف پێوستی پێھتی تێدا، ئایا وردەکارییەکانی ژیانی دنیای تێدان؟ کە چۆن شتان دروست بکەین؟ چۆن بەرپێوەبچین؟ چۆن بخوین؟ چی بکەین؟

دەلّیڭ: بە دلتیایی ئەو وردە کاریانە ی تیدانین، بەلام قورئان پرتمای مروت دەکات لە هیلە گشتیەکاندا، ئەو وردە کاریانە چۆن جیە جی بکات، لەو بارەو بە ئەو بگرتنەو، کە (محمد متولي الشعراوي)، پەحمەتی خوا لیبی، لە تەفسیرەکی خۆی دا^(۱) قسەیکە لە (شیخ محمد عبده) هەو پەحمەتی خوا لیبی، دیتی، کە کاتی خۆی لە فەرەنسا بوو، پۆژە لاتناسیک لیبی دەپرس: ئیو دەلّیڭ: قورئان هەموو شتیک کە ژیانی مروت پتویستی پتی هەبی، تیدایە، ئایا (ئێدەیک)، گەنم، چەند نانی تیدا دەبن، چەند کولتیرە تیدان؟ ئیمام موحمەد عەبدەش دەلی بانگی نانه و اچییە ک دەکەین و لیبی دەپرسین، بابای پۆژە لاتناس دەلی: من دەمەوی لە قورئان بۆم دەریتی! شیخ موحمەد عەبدە دەلی: ئاخر قورئان دەفەرموی: ﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (النحل، ۴۳) ئەگەر نازانن لە شارەزایان بپرسن، قورئان پرتمای کردووم کە لە نانه و اچییە کە بپرسم! کەواتە: هەر بەپتی پرتمای قورئان بۆ زانیی وردە کاریەکانی هەر مەسەلەیک، دەگەرتنەو بۆ شارەزایانی ئەو بواری.

۴- (هُدًى وَبُشْرَى): هەردووکیان چاگ (مصدرن)، (هُدًى، يَهْدِي، هِدَايَةً وَهُدًى)، (بُشْرَى، يُبَشِّرُ، بُشْرَى وَبَشَارَةً)، بەلام لیرەدا هالن، واتە: ئەم ئایەتانە قورئان و ئەو کتیبە پۆشنکەرەو، لە هالنکدا کە پرتمایکارن و موژدەدەرن بۆ پرواداران.

کە دەفەرموی: ﴿هُدًى وَبُشْرَى﴾، واتە: هالنە قورئان پرتمایکار بوونی قورئان و هالنە موژدەدەری و دلخۆشکردنی بوونی بۆ پرواداران، هالنە تیکی بەردەوامە، بۆیە بە چاگ هاتو، قورئان: چاگ و سەرچاوەی پرتمای و موژدەدەری و دلخۆشیە، بەلام بۆ پرواداران.

۵- ﴿يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾: لە زۆر شوین دا باسمانکردوون، کە بەرپاکردنی نوێژ، پایە مەعنەوی دینداری و مسوڵمانەتی، هەروەها زەکاتدان، پایە ماددی دینداری، نوێژکردن ئەوپەری بەندایەتی مروتی تیدا بەرجەستە دەبی، زەکاتدانی ئەوپەری هاوکاربوون

(۱) خواطر فضيلة الشيخ محمد متولي الشعراوي حول القرآن الكريم: ج ۱۷، ص ۱۰۷۲۹.

مه سه له ی دووهم:

پیناسه ی بیرویان به سی له خه سه له ته په سته گانیان و، راگه یانندی نه و راستیه که له دنیا دا خراپترین ئازارو سزایان هه یه و، له دواړو ژیشدا نه و په یری زیانبارن:

خوا ﷻ ده فهرمو: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زِينَتًا لَّهُمْ أَعْمَلُهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ۖ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِرُونَ ۝٥﴾

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له چوار برگه دا:

(١)- ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زِينَتًا لَّهُمْ أَعْمَلُهُمْ﴾ به دنیایی نه وانه ی برویان به پوژی دوا یی نه، کرده وه گانیانمان بو رازندوونه وه، بۆمان جوان کردوون. بیگومان مه به ست پتی کرده وه خراپه گانیانه، که ههر نه وه شایسته ی وانه.

(٢)- ﴿فَهُمْ يَعْمَهُونَ﴾ بۆیه سه ره نجام نه وان، سه رگه ردان و سه راسیمه ن، (رشید الخطیب الموصلي) له باره ی مانای ئەم ئایه ته وه ده لی: (وَالْمَعْنَى: أَي مَضَتْ سُنَّتُنَا فِي أَخْلَاقِ الْبَشَرِ وَشُئُونِهِمْ أَنْ يَسْتَحْسِنُوا مَا يَجْرُونَ عَلَيْهِ وَيَتَعَوَّدُونَهُ، مِمَّا كَانَ عَلَيْهِ آبَاؤُهُمْ، أَوْ مِمَّا اسْتَحْدَثُوهُ بِأَنْفُسِهِمْ، وَيَفْقِدُونَ الْإِسْتِعْدَادَ لِلنَّظَرِ الصَّحِيحِ، وَلَا يَسْمَعُونَ قَوْلًا مُخَالَفًا أَوْ مُبَايِنًا لِقَوَاعِدِهِ)^(١).

واته: یاسای ئیمه له په وش و ئاکارو حال و با لی به شه ردا تپه ریوه، که نه وه ی له سه ری به رده وام ده بن و، ده یکه ن به عاده ت و نه ری تی خو یان، له وه ی باب و با پیرانیان و پیشینیانیان له سه ری بوون و، له وه ی بو خو یان دا یده هیئن، پیان چاک بئ و له لایان جوان بئ و، ئاماده یی ته ماشا کردنی راست و دروست و هه لسه نگاندن له لای نه وان نامینئ و، هیچ قسه یه ک که پپچه وانه ی نه وه بئ، نایبستن و، ههر قسه یه ک پپچه وانه ی بنچینه کانی نه وه بئ که پپی راهاتوون، نایبستن.

(١) أولى ما قيل في آيات التنزيل: ج٥، ص٣٤.

(۳) ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هُمْ سُوءُ الْعَذَابِ﴾، ئەوانە خراپترین سزایان ھەیە، لە ژیاڵی دنیا دا.

(۴) ﴿وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ﴾، لە پۆژی دواییش دا ھەر ئەوانەن زیانبارترین.

پیشتریش باسمان کرد، خراپترین ئازار لە دنیا دا، ئەو ھالەتە دەروونیە خراپەییە، کە بابای بیروا پیوھی دەژی، وەك لە سوورەتی: (الشعراء) دا، باسمان کرد، کە دەفەرموی: ﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ﴾ (۲۱۳)، لە راستیدا شیرك و کوفر، سەرچاوەی گەلیك لە دەردو نەخۆشییە جەستەییە کانیشە، بە ھۆی تیکچوونی ھالەتی دەروونی و پرووھی مروڤەوہ.

لە نۆرە کۆمەڵایەتیەکان ئەکەڵێت
ئەو ھەم ھەر موافقە نەواڵی

فەیسبۆک: AliBapir/آلباپیر

یوتیوب: قنالی یوتیوبی آلباپیر

دانەدان: ڤەیسبۆک، ڤەیسبۆک، ڤەیسبۆک

آلباپیر

Google Play App Store

www.alibapir.com

ڤەیسبۆک، ڤەیسبۆک، ڤەیسبۆک

مه سه له ی سییه م و کو تایی:

دهر خستنی نهو راستیه، که سه رچاوه ی لیوه هاتنی قور ئان، خوی کار به جیی زاناییه:

خوا ده فرموی: ﴿وَإِنَّكَ لَنَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ﴾ (۶)

شیگردنه وهی ئه م ئایه ته، له دوو برگه دا:

(۱) - ﴿وَإِنَّكَ لَنَلْقَى الْقُرْآنَ﴾ (لَتَلْقَى: ئی تُعْطَاهُ وَتُؤْتَاهُ)، تو قور ئانت پی ده به خشری و پی ت ده در ی، که واته: موحه ممهد ﷺ که م و زور ده ستی له قور ئان دا نه بووه، له لایه ن خوی کارزان و میهره بانه وه پییدراوه، وه ک خوا ده فرموویه تی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ (۸۶) القصص.

(۲) - ﴿مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ﴾، له لایه ن (خوی) کار به جیی زاناهه.

وشه ی (لَدُنْ)، له واتا دا وه ک (عِنْد) وایه، به لام وشه ی (لَدُنْ)، زیاتر حاله تی تاییه تی و نزیکیی نهو شته، له و که سه وه ده گه یه نی، وه ک خوا ده فرموویه تی: ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ (۶۵) الکهف، واته: له لایه نی خو مانه وه به شیوه ی تاییه ت زانیاریمان فی کرد بووه.

که خوا ﷺ ده فرموی: ئه م قور ئانه ت پی ده در ی له لایه ن (خوی) کار به جیی زاناهه.

که واته: ئه م قور ئانه هه م حیکمه تی گرتوته خو ی، هه م زانیاری له هه رچی دا که ده یفرموی، له به سه رهات و هه والی پیشووان دا، له خستنه پرووی راستیه کان دا، له حوکمه کان دا، واته: ئه ی موحه ممهد ﷺ و ئه ی هه ر که س که قور ئان ده خوینی! نهو په ری متمانه ت هه بی به قور ئان، که زانیاری و حیکمه تی گرتوته نیو خو ی، چونکه له لایه ن خوی خاوه نی نهو په ری زانیاری و نهو په ری حیکمه ته وه هاتوه.

کۆتایی ئەم دەرسەمان بەو قسەیهی ئیمام (فخر الدین الرازی) دینین، که له تەفسیره‌کهی خوێ دا ^(۱) که به (مفاتیح الغیب) ناسراوه، ده‌لێ:

(فَإِنْ قِيلَ: الْحِكْمَةُ إِمَّا أَنْ تَكُونَ نَفْسَ الْعِلْمِ، أَوْ أَنْ تَكُونَ دَاخِلًا فِيهِ، فَلَمَّا ذَكَرَ الْحِكْمَةَ، فَلِمَ ذَكَرَ الْعِلْمَ؟ جَوَابُهُ: الْحِكْمَةُ هِيَ الْعِلْمُ بِالْأُمُورِ الْعَمَلِيَّةِ، فَقَطَّ، وَالْعِلْمُ أَعَمُّ مِنْهُ، لِأَنَّ الْعِلْمَ قَدْ يَكُونُ عَمَلِيًّا وَقَدْ يَكُونُ نَظَرِيًّا..).

هه‌میشه پێشه‌وا (فخر الدین الرازی) عاده‌تی وایه، ئیشکالێک، یان پرسیارێک که له‌سه‌ر ئایه‌تێک یان پرسته‌یه‌ک هه‌لده‌ستێ، وه‌لامی ده‌داته‌وه، ده‌لێ:

ئه‌گه‌ر بگوترێ: حیکمه‌ت یان هه‌ر خودی زانیاریه، یاخود له‌ ئیو زانیاری دایه، ئه‌دی کاتێک که حیکمه‌ت باسکراوه، بۆچی زانیاریش باسکراوه؟ (حَکِیمٌ عَلِیمٌ).

وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه: حیکمه‌ت ته‌نیا بریتیه له‌ زانیاری هه‌بوون به‌ شته‌ کرده‌یه‌کان، به‌لام زانیاری چه‌مه‌که‌ی گشتیته‌، چونکه جاری وایه زانیاری بریتیه له‌ شاره‌زابوون به‌ شتی کرده‌یی و، جاری واش هه‌یه بریتیه له‌ شاره‌زابوونی به‌ شتی تیوری.

به‌لام من پێم وایه چه‌مکی حیکمه‌ت فراوانتره له‌ چه‌مکی زانیاری (عِلْم)، حیکمه‌ت بریتیه له‌وه‌ی ئینسان له‌ پرووی زانیاری، یان له‌ پرووی کرده‌وه‌وه، هه‌ق بپێکێ، ئه‌و کاته چه‌مکی حیکمه‌ت فراوانتر ده‌بێته‌وه له‌ چه‌مکی زانیاری، زانیاری هه‌ر بریتیه له‌ خودی زانیاری هه‌بوون به‌ شته‌کان، (الْعِلْمُ بِالشَّيْءِ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ)، زانیان وایان پێناسه‌ی زانیاری کردوه، زانیاری هه‌بوون به‌ شتی که به‌و شیوه‌یه‌ی که بۆ خوێ له‌سه‌ریه‌تی، به‌لام حیکمه‌ت بریتیه له‌وه که تۆ زانیاریت پێی بێ، وه‌ک خوێ و، پاشان کرده‌وه‌ش بکه‌ی به‌و شیوه که پاست و ته‌واوه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهریسی دووهم

پیناسہی ئہم دہرسہ

ئہم دہرسہمان لہ ہہشت (۸) ئاہت پیک دی، ئاہتہکانی: (۷ - ۱۴) کہ
تییاندا، پوختہیہ کی قوناغی سہرہتای وەحیی بو ہاتنی مووسا علیہ السلام، کرانہ
پیغہمبہری و، پەوانہکرانی بو لای فیرەہون و گەلەکە ی بە نو (۹) نیشانہو
بەلگەوہ، خراوہتەپروو، کہ دووانیان لہو نو بەلگەو موعجیزہیہ (دہستی و
گوچانہکە ی) بوون، سہرەنجام نکوولیییکردنیان و بە جادووگەر تۆمەتبارکردنی،
ہەرچەندە دلنیاش بوون لہ راستی خوئی و نیشانہکانی، دوایش سەر بە
فەتارەتچوونی فیرەہون و گەلەکە ی، لہ ئەنجامی بە درۆدانانی مووسا علیہ السلام
ہاروونی برای دا علیہ السلام، کہ ئەویش لہ گەلیدا ھاوکارو پالپشت بوو.

﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ بَأْتِكُمْ بِسَحَابٍ مِّمَّنْ لَعَلَّكُمْ
تَصْطَلُونَ﴾ (۷) فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿۸﴾ يَمْوَسَّىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۹﴾ وَأَلْقَىٰ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا
جَانٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوَسَّىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمَرْسُولِ ﴿۱۰﴾ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ
ثُمَّ بَدَّلْ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۱﴾ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ
سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۱۲﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً
قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿۱۳﴾ وَحَمَّدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿۱۴﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{(یاد بکهوه!) کاتیک مووسا به خیزانه کهی گوت: (لیره بوهستن) من ئاگریکم بهدی کردوه، (دهچم) له لای ئهو ئاگرهوه، ههوالیکتان بۆ دینم (له باره ی ریه کهمانهوه) یان بلیسه ئاگر (بزووت) یکی وه رگیاوتان بۆ دینم، به لکو (ئاگری پی بکهینهوه) خۆتان گهرم بکه نهوه ﴿۷﴾ ئنجا کاتیک هاته لای (ئاگره که) بانگ کرا: ئهو که سه ی له ئیو ئاگراکه دایه وه، ئه وه ش که له ده وریه تی پیزدار بی و، پاکیی بۆ خوای پهروه ردگاری جیهانیان ﴿۸﴾ ئه ی مووسا! بیگومان من خوای زالی کارزانم ﴿۹﴾ گوچانه که ت فرییده (ئویش فرییداو بوو به ماریکی گه وره)، ئنجا کاتیک بینى وه ک تیره مار هه لبه زو دابه ز ده کات و دق و ده چی، به پشت تیکردنه وه پایکردو نه گه رایه وه، خوا فه رمووی: ئه ی مووسا! مه ترسه بیگومان په وانه کراوان له لای من ناترسن ﴿۱۰﴾ مه گهر که سیک سته می کردبی، دوایی خراپه که ی به چاکه گوپیی، به دنیایی من (به رانه بری) لیئورده ی به به زه ییم ﴿۱۱﴾ ههروه ها ده ست (ی راست) یشت له یه خه ته وه بخه بن باله، به سپیه تی (و دره وشاوه یی) دیته ده ری، به بی نه خوشیی، (ئهو دوو به لگه و نیشانه یه ت ده ده نیی)، له ئیو نو نیشاناندا، (حه وتی دیکه ش بچۆ) بۆ لای فیرعه ون و خه لکه که ی، چونکه بیگومان ئه وان کو مه لپی لاده رن ﴿۱۲﴾ ئنجا کاتیک (مووسا) به نیشانه پی بینهره کانه وه (به رچاو پۆشنکه ره کانه وه) هاته لایان، (فیرعه ون و گه له که ی) گوئیان: ئه مه جادوو یه کی ئاشکرایه ﴿۱۳﴾ ههروه ها نکو و لییان لییان (له ئایه ته کانی) کرد، هه رچه نده له ده روونی خوشیاندا لییان (له راستییان) دلیا بوون، به هو ی سته م و خۆبه زلگرتنه وه، ئنجا سه رنج بده، سه ره نجامی تیکده ران چۆن بوو! ﴿۱۴﴾}.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(ءَأَنْتُمْ نَارًا): (أَي: أَبْصَرْتُهَا مِنْ بَعِيدٍ، أَحَسَّسْتُهَا، آنَسَ: رَأَى الشَّيْءَ مُؤَنِّسًا لَهُ، الْإِنْسَانُ: الْإِحْسَاسُ وَالشُّعُورُ بِأَمْرٍ خَفِيٍّ)، (أَنْتُمْ نَارًا): واته: له دووره‌وه به‌رچاوم که‌وتوه‌وه هه‌ستم پیکردوه، (آنَسَ) واته: شتی‌کی بینی که‌تهو شته‌مایه‌ی هوگری‌ی بوو بو‌ی، مایه‌ی دلخو‌شی‌ی بوو بو‌ی، (ایناس): بریتیه له هه‌ستی‌کی باش به شتی‌کی په‌نهان.

(سِهَابٍ قَبَسٍ): بلیسه‌ی وه‌رگیراو، (أَصْلُ الشَّهَابِ: عُوْدٌ فِي أَحَدِ طَرَفَيْهِ جَمْرَةٌ وَالْآخَرُ لَا نَارَ فِيهِ)، وشه‌ی (شِهَاب): له به‌ه‌تدا یانی: بزووت، به‌ کوردیی ده‌لیین: بزووت، بزوتی‌کی دار، بریتیه له داری‌ک که‌ سه‌ری‌کی پشکو‌و ئاگر بئ و سه‌ره‌که‌ی دیکه‌ی ئاگری پێ‌وه نه‌بئ، مرو‌ف ده‌توانئ بی‌گری، (وَالْقَبَسُ: أَيِ الْمَقْبُوسِ)، وه‌رگیراو.

(تَصْطَلُونَ): (أَي: تَسْتَدْفِئُونَ مِنَ الْبَرْدِ، الْإِصْطِلَاءُ إِفْتِعَالٌ مِنَ الصَّلَاةِ)، (صَلَاةٍ): واته: خرا‌نه نی‌و ئاگر، (إِصْطِلَاءُ) (إِفْتِعَالٌ مِنَ الصَّلَاةِ) واته: خو‌تانی پئ گه‌رم بکه‌نه‌وه، دیا‌ره شه‌وی‌کی ساردی زستان بووه، سه‌رمایان بووه‌و پێ‌شیان لئ و ن بووه، مووسا عليه‌السلام پووناکیه‌کی به‌دی کردوه، وایزانی‌وه ئاگره، به‌خیزانی گو‌توه لی‌ره بوه‌سته ده‌چم بزوتی‌کتان بو‌ دینم، خو‌تانی پئ گه‌رم بکه‌نه‌وه‌و، به‌ل‌کو هه‌والی‌کی‌ش له لای ئه‌و ئاگره‌وه بینم، تا‌کو بزانی‌ن پێ‌یه‌که‌مان چۆ‌نه؟

(تَهْتَزُّ): (الْإِهْتِزَازُ: الْإِصْطِرَابُ إِفْتِعَالٌ مِنَ الْهَزِّ)، (هَزٌّ): واته: راوه‌شاندن و جوو‌له، (تَهْتَزُّ): له (هَزٌّ) وه‌هه‌توه، (إِهْتِزَازُ)، واته: جوو‌له جوو‌ل و هه‌له‌ه‌زو دا‌به‌ز.

(جَانٌّ): کو‌یه‌که‌ی (جَنَان)، واته: ماری به‌چووک، یان تیره‌مار، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و گو‌چانه‌ی مووسا فری‌ی داوه، له‌ پووی قه‌به‌یی‌وه ماری‌کی گه‌وره‌ بووه، بو‌یه وشه‌ی (تُعْبَانُ) ی بو‌ به‌کاره‌اتوه، به‌لام له‌ پووی جوو‌له‌وه، له‌ شی‌وه‌ی ماری‌کی

گچکەو تیرە ماردە جووللۆه، کە زۆر بە خێرایێ دەجوولێ، بەلام وشە (جَان) ناوی کۆیەو تاک (جَن) ه، هەروەها (جَان) وەك ناوی کۆ، بۆ جینەکانیش، بەکاردی.

(وَلَمْ يُعَقِّبْ): (لَمْ يَرْجِعْ) نەگەرایەو و ناوری نەدایەو.

(مُبْصِرَةٌ): بینەر (أَبْصَرَ، يُبْصِرُ فَهُوَ مُبْصِرٌ)، بینێ دەبینێ ئەو بینەر، (مُبْصِرٌ) یش یانی: بینراو، بەلام لێرەدا کە دەفەرموێ: (مُبْصِرَةٌ): واتە: ئاشکراو روون، (صَيَّغَ لَهَا وَزُنْ اسْمِ فَاعِلِ الْإِبْصَارِ عَلَى طَرِيقَةِ الْمَجَازِ الْعَقْلِيِّ، وَإِمَّا الْمُبْصِرُ النَّاطِرُ إِلَيْهَا)، خوا ﷻ رێژگە (اسْمُ فَاعِلِ) ی (إِبْصَارٍ)، بە شیوەی مەجازی عەقڵیی بەکارهێناوە {بۆ نیشانەکان کە روون بوون و، بوونە هوێ ئەوێ هەر کە سێک تەماشایان بکات هەقیان پێ بینی} ئەگەرنا لە ئەوێدا ئەو کەسێ تەماشایان بکات، چاک دەبینێ، بەلام وەك ئایەتەکان خۆیان بینەر بووبن، دەشتوانین بڵین: (مُبْصِرٌ) یانی: پێبینەر، یانی: دەبنە هوکاری ئەوێ خەلک بینی، هەق بینی.

(وَحَدِّثُوا بِهَا): (الْجَحْدُ: الْإِنْكَارُ بِاللِّسَانِ)، (جَحَدَ) بریتیه لە نکوولییکردن بە زمان، چونکە دەفەرموێ: ﴿وَحَدِّثُوا بِهَا وَأَسْتَقْنَتَهَا أَنْفُسُهُمْ﴾، بە زمان نکوولییان لێکرد، بەلام لە دەروونیاندا، بپروا پتەو بوون و دلتیا بوون، کە ئەو ئایەتانه راستن.

(وَأَسْتَقْنَتَهَا أَنْفُسُهُمْ): (أَيَّ تَحَقَّقَتَهَا عُقُولُهُمْ)، بە عەقڵ و دڵ دلتیا بوون ئەو نیشانانە مووسا ﷺ راستن، بەلام بە زمان دانیان پێدا نەدەهێنان و نکوولییان لێدەکردن.

مانای گشتیی ئایەتەکان

پیشتریش باسماں کرد، که له سوورەتی (الأعراف) دا، ئیمە هەموو ژیاى مووسا عليه السلام و هاروونی برای عليه السلام لەگەڵ گەلەکیان، گەلی جوولەکە، بەنوو ئیسپرائیل، لە بەرانبەریشیاندا فیرعهون و هامان و قاروون و قیبتیهکان و دارو دەستەکیان، ئەو چیرۆکە هەموویمان دابەشکردووە بۆ سێزدە قۆناغ، هەشت قۆناغیمان لەبەر پۆشنایی ئایەتەکانی سوورەتی (الأعراف) دا، ئایەتەکانی: (۱۰۳ - ۱۷۱) دا، واتە: (۶۹) ئایەت، توێژبۆنەو، پێنج قۆناغی سەرەتایی ژیاى مووساش عليه السلام وەك بەلێنمان داوە، خوا پشتیوان بێت دواى ئەم سوورەتە، لە سوورەتی (القصص) دا، پێی دەگەین، ئایەتەکانی: (۱ - ۴۳)، ئەو پێنج قۆناغەى ماون لە ژیاى مووسا عليه السلام، تەنیا لە سوورەتی (القصص) دا، بەو شیوەیە هاتوون، بۆیە هەلمانگرتوون، بۆ ئەوەی و لەوێ توێژبۆنەوێ تەواویان لەسەر دەکەین و، ئەو کاتەش بەسەرھاتی مووسا عليه السلام و هاروونی برای عليه السلام و گەلەکیان و، فیرعهون و دارو دەستەکەى، دوا بەسەرھات دەبێ، که تەواوی دەکەین، لەم تەفسیرەدا، چونکە ئیمە عادیەتمان وایە، ژیاى هەر کام لەو پیغەمبەرەکانەى که ناویان لە قورئاندا هاتووە، جگە لە موحەممەد صلی اللہ علیہ وسلم بیست و چوارە کەى دیکە، هەر لە ئادەمەوێ تا کو عیسا، هەر کامێکیان شوێنێکی تایبەتمان بۆ هەڵبژاردووە، که لێکۆلینەوێ تێرو تەسەل و گشتگیر لە بارەى ژیاى ئەو پیغەمبەرەو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بکەین: چەند جارێ ناوی لە قورئاندا هاتووە، رەچەلەکی چۆن بوو، چیی کردووە چۆنی کردووە، قۆناغەکانی ژیاى و، هەلۆیستەکانی؟ هەر کامێکیان لە قەدەر خۆی، بۆیە لێردا بە کورتیی بەسەر ژیاى مووسا عليه السلام و پووبەرپووبوونەوێ لەگەڵ فیرعهوندا، تێدەپەرین، لە قەدەر ئەم ئایەتانە، بایى ئەوەندەى چەمک و واتای ئایەتەکان پوون بکەینەو، ئەگەرنا وردەکارییەکان لەو دوو شوێنەدا که

گوتهانن: ئەوەی سوورەتی (الأعراف) کە تێپەری و، ئەوەی سوورەتی (القصاص)، خوا پشتیوان بێت باس دەکەین.

﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ﴾ یاد بکەوه! کاتێک موسا ﷺ بە خێزانەکەیی خۆی گوت، (أهل) واتە: هاوسەری ئێنسان، بەلام جاری وایە، وێرای هاوسەر، منداڵ و کوڕو کچیش دەگریتهوه، بۆیە وشەیی {خیزان}م بەکارهێناوه، کاتی موسا ﷺ بە خیزانی خۆی گوت، چونکە لە هەندێ پڕوایە تاندا هاتوه، کە دوو کوڕیشی بوون، یاخود چەند مندالیکیشی بوون، بەلام ئەوه لە قورئاندا، دیار نیە، ﴿إِنِّي أَنَسْتُ نَارًا﴾ من ئاگرێکم بە چاو ئەنگاوتوه، واتە: بە شیوەیەکی پەنهان بینومەو بۆتە هۆی هۆگرییم و ئاشناییم، بۆتە هۆی ئەوه کە جوړیک لە هیمینیم بۆ دروست بێ، ﴿سَأَتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ﴾ بە دنیایی بە خیرایی هەوالیکتان لەو ئاگرەوه بۆ دینم، واتە: لە لای ئەو ئاگرەوه هەوالتان بۆ دینم، وا دیارە پێیان لێ ون بووهو شەو بووهو سەرماو سوڵە بووه، بۆ ئەوهی بزانی پێیەکیان بە کوێ دایە؟ وهک ئیستا نەبووه، شەقامە پێگا یان جادهی قیرتاو هەبێ، ﴿أَوَأَتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ﴾ یاخود ئەگەر هەوالیکیشم دەست نەکەوت، بە لای کەمەوه، بزوویتی ئاگرتان بۆ دینم، ﴿لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ بەلکو خۆتان پێ گەرم بکەنەوه، لەبەر ئەوهی وێرای ئەوهی پێیان لێ ون بووه، سەرماشیان بووه.

﴿فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ ئنجا کاتێک موسا ﷺ چوو بۆ لای ئاگرەکە، بانگ کرا، ئایا بانگکردنەکە نێو پۆکەکەیی چی بوو؟ ئەمە بوو: پێزدارە، بەرکەتدارە، ئەوهی لە نێو ئاگرەکە دایەو، ئەوهش کە لە دەوری ئاگرەکە یە، وا دیارە موسا چۆتە نێو ئاگرەکەوه، هەلبەتە ئاگر نەبووه و پڕوناکیی بووه، ئەوهی لە دەوری ئاگرەکە یە، دەگونجی مەبەست پێی فریشتەکان بن، یان ئەو سەر زەمینەو ئەو خەلکە بێ کە لە سەر ئەو سەر زەمینە ژیاون، کە ناوچەیی (شام) بووه، ﴿وَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ هەرودەها پاکیی بۆ خوا ی پەرودەردگاری جیهانیان.

نَجَا خَوًّا ۖ يَهْ كَسَهَر دَوَانْدِي: ﴿يَمُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ۖ ئه‌ی مووسا! اللّٰهُ به دُنْيَايِی مَنَم خَوای زَالِی کارزان.

﴿وَأَلْقِ عَصَاكَ﴾ ۖ گۆچانه که شت فری بده، هه‌لّه‌ته خَوًّا ۖ لَیْرَه‌دا به کورتیی بۆمان ده‌گِیژِیته‌وه، نه‌گه‌رنا له پِیش ئه‌وه‌وه، خوا شتی دیکه‌ی فره‌مووه، وه‌ک له سووره‌تی (طه) دا، ده‌فرمووی: ﴿وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَمُوسَىٰ﴾ ۖ ﴿قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيَّهَا وَهَئِشْ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ﴾ ۖ ﴿١٨﴾ به‌لام لَیْرَه‌دا بۆ ئیمه‌ی کورت ده‌کاته‌وه، که پِیی فره‌مووه: مَن ده‌تکه‌م به پیغه‌مبه‌رو، موعجیزه‌ت پِی ده‌ده‌م، یه‌کیک له موعجیزه‌کان گۆچانه‌که‌ته، فری بده، به‌لام لَیْرَه‌ ئه‌وه هه‌مووی کورت کراوه‌ته‌وه و هاتۆته سهر ئه‌وه: که گۆچانه‌که‌ت فری بده، ﴿فَلَمَّآ رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ﴾ ۖ کاتیک گۆچانه‌که‌ی بینِی، بوو بووه به‌ماریک، هه‌لده‌به‌زیه‌وه، زۆر به‌خیرایی و وه‌ک تیره‌ماریان ماری بچووک، ﴿وَلِيَ مَذْبُوحًا وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾ ۖ مووسا به‌پشت هه‌لکردنه‌وه، پشت تیکردنه‌وه رایکردو ئاوریشی نه‌دایه‌وه، یاخود نه‌گه‌رایه‌وه، ﴿يَمُوسَىٰ لَا تَخَفْ﴾ ۖ ﴿خَوًّا ۖ فره‌مووی:﴾ ئه‌ی مووسا! اللّٰهُ مه‌ترسی، ﴿إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَىٰ الْمُرْسَلُونَ﴾ ۖ به‌دُنْيَايِی ره‌وانه‌کراوان له لای مَن ناترسین، چونکه خَوًّا ۖ که‌سیک بکاته نوینه‌رو ره‌وانه‌کراوی خو‌ی، به‌ته‌ئکید دلی پر ده‌کات له دُنْيَايِی و هیمنیی و ئاسایش و نابی بترسی، ههر شتیک بینن.

﴿إِلَّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ۖ مه‌گه‌ر ئه‌و ره‌وانه‌کراوانه، که‌سیکیان سته‌میک بکات، هه‌لّه‌یه‌ک بکات، دوا‌یی یه‌کسه‌ر ئه‌و سته‌م و خراپه‌یه‌ بگۆرِی به‌چاکه، چاکه بِنِیته شوینی خراپه، به‌دُنْيَايِی مَن لَی‌بوردی میهره‌بانم له‌گه‌لیدا، واته: هیچ کام له پیغه‌مبه‌ران له لای مَن نابی ترسیان هه‌بی، مه‌گه‌ر یه‌کیکیان هه‌لّه‌یه‌ک و که‌م و کورپیه‌کی هه‌بی و، ئه‌ویش نه‌گه‌ر یه‌کسه‌ر چاکه‌یه‌ک له شوین خراپه‌که‌ دابنِی، دیسان ئیمه به‌رانبه‌ری لَی‌بوردو به‌به‌زه‌یی و میهره‌بانین.

مووسادا **عَلَيْهِ السَّلَام** و ملکہ چى شەرىعەتتە بن، کہ مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام** ھىناویەتی، ئەو کاتە ئەو شەرىعەتە دەستى دەگرتن لە ستەم و خوۋفەرزکردن و خوۋسەپاندن.

﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾، ئنجا سەرنج بەدە! سەرنجامى تىكدەران و خراپەكاران چۆن بوو! ئەوەبوو دواى ئەوەى مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام** بەلگەى لەسەر تەواوکردن و بیانوو براوى كردن، مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام** پيش گەلەكەى خۆى كەوت تاكو دەربازيان بكات بە دەريای سوورداو، دەريایان بۆ شەق بوو، فیرەهون و سوپایەكەى كەوتنە دوايان و، لەو دەريایەدا نغرو بوون و فەوتان.

AliBapir

www.alibapir.com

AliBapir App

AliBapir

www.alibapir.com

AliBapir App

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

ئاگادارکردنەوهی موسا (علیه السلام) بۆ خیزانی کە لە دوورەوه ئاگریکی بەدی کردووە، دەیهوێ بچێ لەوێو هەواڵێکیان بۆ بینێ لە بارە ی پێگاکەو، یان بزوویتیکی ئاگری بلیسەداریان بۆ بینێ، خۆیانی پێ گەرم بکەنەوه:

خوا دەفهرموێ: ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ بَاتِكُمْ بِشَهَابٍ فَبِئْسَ لَكُمُ تَصَدُّقًا﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە چوار بڕگەدا:

(۱)- ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا﴾، یاد بکەوه! کاتێک موسا (علیه السلام) بە خیزانی گوت، من ئاگریکم بەدی کردووە هۆکاری هۆگرییم، تەنیا (محمد الطاهر بن عاشور) لە (التحریر والتنوير) دا^(۱) دەلێ: (أهله: زَوْجُهُ وَابْنَانِ صَغِيرَانِ)، خیزانی: ژنەکە ی و دوو کوپی گچکە ی، کە لە پەیمانی کۆن وەرێگرتووە و، تێبینیم کردووە (محمد الطاهر بن عاشور) زۆر پشت بە پەیمانی کۆن دەبەستێ! بە زۆریش قسەکانی وەک راستییەکی سەلمێتراو دێنێ، کە بێگومان لەوێ دا نەپێکاو.

لە سوورەتی (القصص) دا دەفهرموێ: (أَمْكُشُوا)، بوەستن، بەملاولادا مەرۆن، شوێنێکی بۆ دیاریکردن، ئەگەرنا بەم شەوه چۆن بیاندۆزیتەوه، (آنَسْتُ)، یانی: لە دوورەوه بینومە، یاخود ئاگریکم بەر چاوەوتووە، بۆتە هۆی ئولفەت و جوړێک لە هیمنیی و ئوخژن بۆم.

(۱) التحریر والتنوير: ج ۱۸، ص ۲۲۵.

۲- ﴿سَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ﴾، بە زوویی ھەوالیکتان لە لای ئەو ئاگرەووە بۆ دینم، لە سوورەتی (القصص)، ئایەتی ژمارە (۲۹)دا، دەفەرموی: ﴿لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ﴾، بە لکو لە لای ئەو ئاگرەووە ھەوالیکتان بۆ بینم، بە لام لێرەدا دەفەرموی: ﴿سَاتِيكُمْ﴾، بە جەزمیی و مسۆگەریی دەیلێ.

خاوەنی (التفسير الكبير)^(۱)، لێرەشدا ئیشکالیک کە ھەلدەستی، دەیهوێ لایبەرێ، دەلێ: بۆچی لە سوورەتی (القصص)دا، دەفەرموی: ﴿لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ﴾، ئومید وایە، بە لام لێرەدا، بە جەزمیی دەلێ: (ساتیکم) ھەوالیکتان بۆ دینم؟! وەلامەکە ی ئەوێ، دەلێ: (قَدْ يَقُولُ الرَّاجِي إِذَا قَوِيَ رَجَاؤُهُ سَأَفْعَلُ كَذَا مَعَ تَجْوِيزِهِ الْخَبِيَّةِ)، واتە: بابای ئومیدەوار ئەگەر ئومیدەکە ی زۆر بێ، دەلێ: وادەکەم، لەگەڵ ئەوێشدا ئەگەری ھەیە، لەو شتەشدا نەپێکێ و شتەکەشی بۆ نەیتە دی.

بە لام پێم وایە وەلامێکی باشتەر لەو ھەییە، ئەویش ئەوێ کە: موسا عليه السلام سەرەتا فەرموویەتی: ﴿لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ﴾، ئومیدم وایە بچم ھەوالیک بینم، دوا یی ئومیدەکە ی بەھێزتر بوو، ئەوێش فەرموو: ﴿سَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ﴾، بە دنیایی ھەوالیکتان ھەر بۆ دینم، واتە: دەگونجێ ھەردوو قسەکە ی کردبەن خوای پەرورەدگار لە سوورەتی (النمل)دا، یەکیکیانی گێراو تەووە، لە سوورەتی (القصص)دا ئەوی دیکەیان گێراو تەووە.

ئەجا ئەو بۆ گەلێک شوینی دیکە ی قورئانیش ھەر وایە، کە خوا تعالى جاری وایە شتێک لە یەکیک لە پێغەمبەران دەگێرێتەو، یان لە گەلەکیان، بە سێ جوړ دەگێرێتەو، ئەو پێغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، کە قسەیان لەگەڵ ئەو خەلکەدا کردووە، چ دەستڕۆشتوو خۆبەز لگرەکان، چ خەلکە کە بە گشتی کە قسەیان لەگەڵ پێغەمبەران دا کردووە، مەرج نیە ھەر یەک قسە بوو بێ، بۆیە خوا تعالى لە سوورەتێک دا یەکیکیان دینێ و، لەوی دیکەدا یەکیکیان دینێ و، لەو دیکە یەکیکی دیکەیان دینێ.

(۳) ﴿أَوَّاتِكُمْ إِشْهَابٍ قَبَسٍ﴾، یان بزوووتیکی وه رگراو لهو ئاگره تان بو دینم، (شهاب) بریتیه له داریک، یه کیک له سه ره کانی ئاگری پیوه بی، ئه وی دیکه ش ئاگری پیوه نه بی و به ده ست بگیری، به کوردیی بزوووتی پی ده لئین، هه ندیکش گوتوو یانه: (شهاب: الجمرُ الْمُشْتَعِل)، پشکویه کی داگیرساو، که به ته ئکید پشکو ناگیری و ده بی سه ریکی دار بیته.

(۴) ﴿لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾، به لکو خو تان گهرم بکه نه وه، خوا ﷺ لیره دا زور به کورتیی و پوختیی ده یفه رموی، هه لبه ته له شوینه کانی دیکه ش هه ر ئاوا هاتوه، به لام ئیمه ده توانین ئه نجامگیری بکه ین، که مووسا ﷺ و خیزانی دوو گرفتیا ن هه بوون:

یه که م: پریان لی تیکچوو ه.

دوو ه م: سه رماشیان بووه.

به لکه مان چیه؟

یه که م: به لکه مان ئه وه یه که ده فهرمو ی: ﴿سَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ﴾، یان ده فهرمو ی: ﴿لَعَلَّيْكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ﴾، به لکو هه والیکتان له لای ئه و ئاگره وه بو دینم، هه والی چیان بو دینی؟ دیاره پریان لی ون بووه و، هه والی پیه که یان بو دینی.

دوو ه م: که ده فهرمو ی: ﴿لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾، آی (تَسْتَدْفِنُونَ)، به لکو خو تانی پی گهرم بکه نه وه، دیاره سه رمایان بووه، که واته: خوا ﷺ نه یفه رموو ه پریان لی تیکچوو ه سه رماشیان بووه، زستان بووه و ئاوا بووه، به لکو دوو وشه ی به کاره ی ناو، یه کسه ر عاقل تیده گات، که هه والکه بویه دینی، له بهر ئه وه ی پریان لی تیکچوو ه به پریان نه زانیوه، بزوو ته که ش بویه دینی، تا کو خو یانی پی گهرم بکه نه وه، دیاره سه رمایان بووه.

مه سه له ی دووه م:

چوونی مووسا علیه السلام بۆ ئه و شوینه که پیتی وابوو ه ئاگری لیه و، بانگکرا نی له لایه ن خواوه عليه السلام، ئنجا کرا نی به پیغه مبه رو، پێشاندانی هه ر کام له گوچانه که ی که ده بێته ماریکی گه وره ی جوو له خیرا، هه روه ها ده ستی که دوای خسته یه بن قوۆلی له پیتی یه خه یه وه، سپیی و دره وشاوه و پرشنگدار ده بی، پاشا ن نار دنی به نو به لگه و نیشانه وه (له نیواندا گوچانه که ی و ده ستی) بۆ لای فیرعه ون و گه له که ی، تا کو په یامی خویان پی رابگه یه نی:

خو ا ده فه رموی: ﴿ فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝٨﴾ ﴿يُمُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٩﴾ ﴿وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمَرْسُولِ ۝١٠﴾ ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝١١﴾ ﴿وَادْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي ثِيَابٍ سَبْعَ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝١٢﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له شازده بر گه دا:

(١)- ﴿ فَلَمَّا جَاءَهَا ﴾، کاتیک که چوو بۆ لای، واته: چوو بۆ لای ئاگره که، ئنجا له وانه یه یه کیک بلی: ئاگر نه بووه و پروناکیی بووه! ده لێین: له خه یال و گومانی مووسا دا عليه السلام ئاگر بووه، چوو بۆ لای ئه وه که پیتی وابوو ه ئاگره.

(٢)- ﴿ نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ﴾، بانگکرا که پێژدار بی که سیک که له ئاگره که دایه و، که سیک که له ده وریه تی. (نودی) بانگکرا! به بکه ر نادیار هاتوه، که به دلنیا بی له لایه ن خواوه عليه السلام بانگکرا وه، وه ک له شوینی دیکه دا ده فه رموی: ﴿ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاحْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝١٢﴾ طه، که واته: خو ا عليه السلام له و دو له پاکه دا که ناوی (طوی) بووه، بانگی کردوه (بانگکرا) که پێژدار و به ره که تدار بی ئه وه ی

که له نږو ټاگره که دایه و، ټه و ه ش که له ده ور یه تی، ټه و ه ی له نږو ټاگره که دایه به پښی
 گومانی مووسا علیه السلام یان ده بینی ټاگریش بووه، به لأم ټاگری سوو ټینهر نه بووه، یان له
 شیوه ی ټاگر دابووه، به لأم گهرم نه بووه و سوو ټینهر نه بووه، مووسا علیه السلام چو ټه نږو ی و
 واپښده چی پانتاییه کی داگرتبی، **(وَمَنْ حَوْلَهَا)**، ټه و ه ی که له ده وری ټاگره که شه، ټه و ه ی
 له نږو ټاگره که دایه، زور به ی زانایان ده لږن: مووسا علیه السلام بووه چو ټه نږو ی، ټه و ه ی له
 ده وری ټاگره که یه جیریل بووه، یا خود ټه و ه ی له نږو ټاگره که دایه مووسا علیه السلام بووه و،
 ټه و ه ی له ده وری ټاگره که بووه، ټه و خه لکه بوون که له و ناوچه یه نیشته چی بوون، یان
 خوا عليه السلام به گشتی فهرموویه تی، به ره که تدارو پږداره ټه و ه ی له نږو ټه و ټاگره دایه و،
 ټه و ه ی له ده وریشیه تی که فریشته کانن و مروقه کانن و جینی پروادارن، هر که سیکن،
 ټه و شوینه هه مووی، چه که که ی و ده ورو به ره که ی پږدارو به ره که تداره.

۳- ﴿وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، پاکیی بو خوی په روه ردگاری جیهانیان، جارانی
 دیکه ش گوتوومانه: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، یانی: (سَبِّحِ اللَّهَ تَسْبِيحًا، أَوْ أَسْبِحِ اللَّهَ تَسْبِيحًا)، خوا
 به پاک بگره به پاکگرتن، یان من خوا به پاک ده گرم به پاکگرتنی ته و او، یانی: (نَزَّهَ اللَّهُ
 تَنْزِيهًا عَنْ كُلِّ مَا لَا يَلِيْقُ بِهِ، مِثْلُ: الْخُلُولِ فِي مَكَانٍ مَا)، خوا به پاک بگره، له هر شتی که
 شایسته ی نیه، وه که ټه و ه که له شوینیکی دیارییکراودا بی.

۴- ﴿يَمْوَسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ټه ی مووسا! به دلناییی من خوی زالی
 کارزانم، (إِنَّهُ)، ټه و (هـ) ی سهر (إِنَّ)، رانوی حال (صَمِيرُ الشَّانِ) ی پی ده گوتری و بو
 ته ټکید، که ده فهرمووی: ﴿يَمْوَسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، واته: گرنگی به دوژمنه کانت
 مه ده، من زالم و کاروباریشت لیزانانه و کاربه جییانه بو راده په پرنم، ټه و په یامه ی که
 پیتدا ده نیرم و ټه و کاره ی که پیت ده سپیرم، زور متمانه داربه به په روه ردگاری خوت،
 هه م بالا ده سته و، هه م کارزان و کاربه جیشه.

۵- ﴿وَأَلْقِ عَصَاكَ﴾، گوچانه که شت فرییده، واته: پیما ن گوت، گوچانه که ت فری بد،
 به لأم ټه و ه پیچراوه ته و ه بو کور تکر دنه و ه.

(۶) ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ﴾ خوا ﷺ تهوهی کورت کردوتهوه: {گوچانه کهی فریډاو بوو به ماریکی گهوره} تنجا کاتیک بینی وهک تیره مار، یان وهک ماریکی گچکه هه لبه زو دابه زو دهکات و، جووللهی خیرا دهکات، وشهی (جَانٌّ): واته: ماری گچکه، که به (جِنَان) کوډه کریتهوه، وهک له ماهرموده هاتوه: {قَالَ أَبُو لُبَابَةَ الْأَنْصَارِيُّ إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ قَتْلِ الْجِنَانِ الَّتِي تَكُونُ فِي الْبُيُوتِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۳۱۲، ومسلم: ۲۲۳۳)، واته: تهبوو لوبابهی ته نصاری خوا لئی رازیبی دهلئ: له پیغه مبهری خوا ﷺ بیست، قه دهغهی کردوه که ماره خانه کییه کان له مالاندا بکوژرین.

ههروهه (جَانٌّ)، یان بابی جیننه (ئیبلیس)، یان کووی جیننه.

که دهه فرمووی: ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ﴾ (تَهْتَزُّ): له (هَزَّ) هوه هاتوه، (إِهْتَزَّاز) یش (إِفْتَعَالَ)، (إِهْتَزَّاز) واته: (إِضْطِرَاب) واته: جوولله جوول و، هه لبه زو دابه زو، وشهی (هَزَّ) یش به مانای بهرزبوونهوه دی، ههندیک له زانایانیش گوتوو یانه: (الْجَانُّ: ذِكْرُ الْحَيَاتِ) نیره ماره، مووسا گوچانه کهی بینی له قه به ییدا وهک (تُعْبَان) بوو، ماریکی گهوره، هه زیاو ته ژدیها، به لام له خیرایی جوولله دا، وهک تیره مارو به چکه مار بوو، که تهوهی بینی ترساو پشتی تیکردو پویش، دوورکه وتهوهو ئاوریشی نه دایهوه، یاخود نه گه رایهوه.

(۷) ﴿وَلَيْ مُذْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾، پووی وهرگیپاو به پشت تیکردنهوه، ئاوریشی نه دایهوه، یاخود نه گه رایهوه.

(۸) ﴿يَمُوسَى لَا تَخَفْ﴾، واته: (خوا فرمووی: تهی مووسا ﷺ مه ترس).

(۹) ﴿إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ﴾، به دلنایی پیغه مبهران له نيزیک منهوه ناترسین، پیغه مبهران له لای من ناترسین، واته: له کاتیکدا کاریکیان پی ده سپیرم، نابی هیچ ترس و بیمیکیان هه بی، چونکه (لَدَى: أَي فِي حَضْرَتِي، أَي: حِينَ تَلْقَى رِسَالَتِي)، کاتیک له لای من ناماده ده بن، کاتیک په یامی من وهرده گرن، یاخود من تهرکیکیان پی ده سپیرم، نابی ترسیان هه بی.

(۱۰) - ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾، مه گەر یه کێکیان سته میك بکات.

(۱۱) - ﴿ثُمَّ بَدَلْ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ﴾، دواییش یه کسه ر چاکه له شوینی خراپه بکات، چاکه بێنێته شوین خراپه.

(۱۲) - ﴿فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، ئەو کاتەش من لیبوردهی به بهزهیی میهره بانم، ئەمه ئەگەر (مَنْ ظَلَمَ) مه بهست پێی پیغه مبه ران بێ، ئەوه به هه لاواردنی په یوه ست (الْإِسْتِثْنَاءُ الْمُتَّصِلُ) داده نری، به لام ئایا مه بهست له سته می پیغه مبه ران چیه؟! دوو واتایان بۆ لێك داونهوه:

یه کهم: واته پێش پیغه مبه رایه تی، دووهم: نه خێر هه ر له سه رده می پیغه مبه رایه تیدا، به لام به و واتایه که: (حَسَنَاتِ الْأَبْرَارِ سَيِّئَاتِ الْمُقْرِبِينَ)، واته: ئەوه له قه ده ر پیغه مبه ران به سته م له قه له م ده درێ، ئەگه رنا بۆ جگه له پیغه مبه ران به سته م و گوناخ له قه له م نادرێ، چونکه جاری وا هه یه چاکه ی چاکان، بۆ زۆر له خوا نیزیکان، به خراپه له قه له م ده درێ، بۆ وێنه: ئەگه ر که سیك ته نیا به نوێژه فه رزه کان و پۆژووه فه رزه کان، ئیکتیفا بکات، بۆ که سیك که ئاسته که ی نزم بێ، چاکه، به لام بۆ که سیك ئاسته که ی به رز بێت، ته نیا فه رزه کان بکات و سونه ته کان نه کات خراپه، بۆی به خراپه داده نری، وه ک پیغه مبه ر فه رموویه تی: {نِعْمَ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ لَوْ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ} (۱)، واته: عه بدوللای کوری عومه ر پیاوی زۆر باشه ئەگه ر شه ونوێژ بکات.

لێره دا مه بهست ئەوه بووه، که مووسا عليه السلام دلێ ئارام بێته وه، ئەگه ر گریمان کهم و کورپیه کیشی بێ، له کاتی هه لچوونیکدا، وه ک کاتی که توو ره بووه، ریشی هاروونی برای گرتوه و قژی سه ری گرتوه، له وحه کانی فێرداون، خوا ده فه رموی: دوا ی ئەو توو ره یی و هه لچوونه، ئەگه ر قسه یه کی هه له و په فتاریکی هه له ت لێ بپشکوێته وه، به لام دوا یی بگه رپیه وه به چاک بیگوێری، من لیبورده ی به به زه ییم، وه ک خوا تعالى له سووره تی (الأعراف) دا، ده فه رموی:

(۱) أخرجه البخاري: ۱۱۲۲، ومسلم: ۲۴۷۹.

﴿وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسْفًا قَالَ بَشَرَا خَلَفْتُونِي مِنْ بَعْدِي ۖ أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَادْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾﴾

مانای وایه مووسا علیه السلام داوای لیبوردنی له خوا ﷺ کردوه، بو ئه وه که سه رو ریشی هاروونی برای تیکباهه لداوه و له وحه کانی فریداون، به توورهی، له سه ر خوا ﷺ تووره بووه، بویه خوای پهروه ردگار لی نه گرتوه.

به لام نه و رایه ی ده لی: پیش پیغه مبه رایه تی، پیم راست نیه، چونکه خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ﴾، واته: نه وانه له و حاله ته دا که پیغه مبه رو په وانه کراون، له لای من ناترسی، کاتیک من ئه رکیکیان پی ده سپیم.

نجا نه وه ش که وا بزانی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هیچ شتیکیان نه کردوه، داوای لیبوردنی بو له خوا ﷺ بکه ن، نه وه هه له یه، چونکه پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، زور جارن داوای لیبوردنیان له خوا ﷺ کردوه، بو نه وونه:

(۱)- له سووره تی (الأعراف) دا، ده فهرموئ: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَادْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾﴾

(۲)- له سووره تی (القصص) دا، مووسا علیه السلام، هه رچه نده پیش پیغه مبه رایه تییه، کابرای قیبتی ده کوژی دوایی ده لی: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغُفِرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾﴾

(۳)- ههروه ها ئاده م علیه السلام و هاوسه ره که ی گوتوو یانه: ﴿قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾﴾ (الأعراف).

(۴) - ههروهها نوح عليه السلام: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ (٤٧) هود.

ههروهها پیغه مبه رانی دیکه (عليهم الصلاة والسلام)، داوای لیبوردنیان له خوا کردوه، چونکه گرنگه تيمه بزانی، که گونا هکردنی پیغه مبه ران، وهك گونا هی خه لکی دیکه نیه، ئهوان ئه گهر ئیجتهاد و کوششیکیان کردبی و له بوچوونیکدا نه یانیپکابی، پییان گوناخ بووهو داوای لیبوردنیان له خوا کردوه، ههروهها له کاتی هه لچوونیکدا، قسه یه کی کهم و زیادیان کردبی، با بو خه لکی دیکه به گونا هیش له قه له م نه دری، ئهوان بو خو یان به گونا هیان له قه له م داوه.

ئنجا له راستییدا ئینسان تا کو زیاتر له خوا نیزیك بی و، پله و پایه و مه قامی به رزو بی وینه ی خوا عليه السلام، زیاتر ده رك بکات و پیی ئاشنا بی، خو ی پی که مته رخه مته، نهك هه ر له سه ر گونا هه کانی، به لکو له سه ر چاکه کانی شی داوای لیبوردن له خوا ده کات، وهك پیغه مبه ری خاته م هه ر کاتیك سلاوی له نوێژه فه رزه کاند ا داوه ته وه، سی جار ان فه رموو یه تی: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) (الله) (۱)، سی جار ان داوای لیبوردنی له خوا کردوه، واته: من داوای لیبوردن له خوا ده کهم، که ئه و تاعه ت و نوێژه ی ئه نجام دا، شایسته ی خوا نیه، به لام من هه ر ئه وه نده م له توانا دایه، ههروهها سووره تی (النصر): ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ (۱) وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿۲﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿۳﴾ له مه قامیکدا که مه کهه ئازاد ده کهن، خوا عليه السلام پیی ده فه رموی: داوای لیبوردن له خوا بکهو، ستایشی بکهو، به پاکیی بگهرو، داوای لیبوردنی لئ بکه، خوا زۆر تۆبه وه رگه.

(۱۳) - ﴿وَادْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ﴾ ده ست له یه خه که ته وه، بخه بن با لت.

(۱۴) ﴿تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ عَيْرٍ سُوءٍ﴾ به سپییەتی، بئ ئەوێ نەخۆشی هەبئ، دێتە دەری، هەلبەتە لە هەموو شوێنەکان دا دەفەرموئ: (بَيْضَاء)، به سپییەتی، بەلام من پێم وایە، ئەو سپییەتیە، هەر ئەو نەبوو، سپیەکی وەك کاغەز، بئ، چونکە دەفەرموئ: ﴿هِيَ بَيْضَاءٌ لِلنَّظِيرِينَ﴾ (۲۲) الشعراء، سپیە بۆ تەماشاکاران، کەواتە: بە شیوەك بوو خەلک بە سەر سۆرمانەوێ بێن تەماشای بکەن، دیارە سپییەتیەکە و ابووێ درەوشاوێ تەو و وەك بلاجکتۆرێک شەوقی داوێ.

(۱۵) ﴿فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ﴾ لە نیو نۆ نیشاناندا (ئەو دوو نیشانە یەشت با هەبئ) بچۆ لای فیرعەو و خەلکەکە و واتە: ئەو دوو وە حەوتی دیکەش، زانیان لە بارە و ئەو نۆ نیشانانەو، زۆر قسەیان کردوون و لە تەفسیری سوورەتی (الأعراف) دا، لەو بارەو بە تەفصیل قسەم کردوێ.

(الفیروز آبادی): گوتووێت: نۆ نیشانەکان، ئەمانەن: (عَصَا، سَنَّة، بَحْر، جَرَاد، وَقُمَّل، يَد، وَدَم، بَعْدَ الضَّفَادِ، طُوفَان)، گۆچان و، سالی گرانییەکان و، دەریا (لەت بوونەکە) و، کوللەو، ئەسپی و دەستی و، خوین، دواي بۆقەکانیش، توفان،

خوا دەفەرموئ: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِ وَالْذَّمَ﴾ (۱۳۳) الأعراف، ئەو پێنج، پێشیش باسی دووان دەکات: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ (۱۳۰) الأعراف، ئنجا دەستی و گۆچانەکەشی، ئەو نۆ.

هەندیکیش دەئین: دەریا لەت بوونەکەو، کانێ و سەرچاوێ بۆ دەرقولێنیان لە دەشتی سینادا، کە مووسا علیهِ السَّلَام بە گۆچانەکە لە شاخەکید، لەو بارەو پرا جیایی لە نیو زانیاندا هەیه، ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ﴾، بەرەو لای فیرعەو و کەلەکە، کە خەلکی میسر بوون، قیبتییەکان.

(۱۶) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾، بە دلنایی ئەوان کۆمەلێکی لادەر بوون، لادەر بوون لە زگمەك و عەقڵ و شەرع.

مەسەلەى سىيەم و كۆتايى:

دواى ئەوھى نىشانە پۇشنەكانى خويان بۇ ھاتن (فیرعەون و گەلەكەى)،
گوتيان: ئەوھ جادوویەو، ھەرچەندە دلتیابوون لە راستیان (بە دل و دەروون)،
بەلام بە زار نکوولیان لیکردن، بە ھۆى ستەم و خۆبەرزکردنەوھو:

خو ﷺ دەفەرموی: ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ ءَايُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّثْبِتٌ ۖ وَحَدِّثُوا بِهَا وَأَسْتَفِئْتَهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلُمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝۱۴﴾

شیکردنەوھى ئەم دوو ئایەتە، لە پینچ برگەدا:

(۱) - ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ ءَايُنَا مُبْصِرَةً﴾، ئنجا کاتیک نىشانە پۇشنەكانیان بۇ ھاتن، ئەوھ ھەمووی پێچراوہتەوھ، کە مووسا ﷺ چووہوھ بۇ میسرو، داواى لە خواى پەرورەدگار کرد: ھاروونى پى بەخشى وەك پێغەمبەر، وەك خوا دەفەرموی: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ۝۵۱﴾ وَتَدِينُهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۝۵۲ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝۵۳﴾ مريم، ھەرورەھا لە کتیب دا یادى مووسا بکە، کە بۇ خوا ساغ و یەکلا بووہو پروانەکراو پێغەمبەر بوو، لە تەنیشتی راستى طوورپیشەوھ بانگمان کردو بە دواندى پەنھانەوھ نیزیکیماں خستەوھ، ھاروونى برايشماں لە بەزەیی خۆمانەوھ بە پێغەمبەر پى بەخشى. {کە لەگەلى بى وەك وەزیرو پالپشت} لێرەدا ئەوھ ھەمووی پێچراوہتەوھو، یەکسەر دەفەرموی: ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ ءَايُنَا مُبْصِرَةً﴾، کاتیک نىشانەكانى ئیمەیان پێینەرانە، یاخود: زۆر پۇشنانە، بۇ ھاتن.

عەلى كورى حوسەین و قەتادە وشەى (مُبْصِرَةً)یان خویندۆتەوھ: بە (مُبْصِرَةً)، واتە: پۇشنکراوہ، یانى: (إِسْمُ الْمَفْعُول)، ئنجا گوتوویمانە: وەك: (مُجِبَّةٌ وَمُبْخَلَّةٌ)وايە، (مُبْصِرَةً، أَيْ مَكَانَ الْإِنْبَارِ، أَوْ تَبْصِيرٍ)، شوینی بەرچاو پروونکەرەوھ بوون، بەرچاو پروونکەرەوھ بوون، وەك دەلى: (الْوَلَدُ مُجِبَّةٌ مُبْخَلَّةٌ)، منداڵ ئینسان ترسنۆك دەكات و چرووکیشى دەكات..

(۲) - ﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾، گوئیان ئەووە جادووێه کی ئاشکرایه.

(۳) - ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ﴾، واتە: نکوولییان لە ئایەتەکان کرد، لە دەروونیشیان دا لییان دانیابوون، (الجُحُودُ: الإنْكَارُ بِاللِّسَانِ)، (جحود): بریتیه لە نکوولییکردن بە زمان، یانی: بە زمان دانیان پێدا نەهێتان.

﴿وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ﴾، بەلام لە دەروونی خۆیاندا، لییان دانیابوون، (الْإِسْتِيقَانُ: أَبْلَغُ مِنَ الْإِقْنَانِ، لَأَنَّ زِيَادَةَ الْمُبْتَى تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى)، (إِسْتِيقَان) که (س) و (ت) خراونە سەر (إِيقَان)، زێدەرپۆیی زیاتری تێدایه لە (إِيقَان) چونکه زۆری پیتان، بە هیزی واتا دهگهیهنی. یانی: تهواو دنیای بوون، لە دلی خۆیاندا که ئەو نیشانانە، لە سەررووی ئاستی توانای بەشەرەکانن و موعجیزەن و، خوا ﷻ بە مووسا ﷺ ی داو، بەلام بەزمان نکوولییان لیکردن.

(۴) - ﴿ظَلَمًا وَعُلُوًّا﴾، بە هۆی ستم و خو بەرزکردنەوهوه، (ظلم) یانی: سنوورشکینیی و سنووربەزینیی، بەتایبەت مافی ئەوانی دیکە پێشیل بکهی، (عُلُوٌّ) یش واتە: خو بەرزکردنەوهوه خو بە گهوره زانین، لهبەر ئەوهی ئەگەر برۆیان بە مووسا ﷺ و بە ئایەتەکانی کردبایهوه، پابه‌ندبان بە شەریعتە کە یهوه، ئەو شەریعتە پێ زولمی دهگرێ و، پێ له خو بەرزکردنەوهوه خو سه‌پاندن، دهگرێ، هه‌موو ئەو تاغووتانە ی له‌سەر ئاستی پرژیمه‌ عه‌لمانییه‌کانی ناوچه‌که‌و، له‌سەر ئاستی حیزبه‌ عه‌لمانییه‌کان، که دانووینان له‌گه‌ڵ ئیسلامدا ناکوێ، به‌هانه‌ ده‌گرن به‌ فلان لایه‌نی ئیسلامیی و فیسار لایه‌نی ئیسلامیی، باشه‌ وه‌ره‌ بو‌ خو‌ت ئیسلام پیاده‌ بکه‌، چیدیکه‌ وه‌ك بانگه‌شه‌ی خراپ و ناو به‌دکردن مه‌لێ: فلان لایه‌نی ئیسلامیی تیرۆریسته‌، هه‌لبه‌ته‌ تێمه‌ قسه‌مان له‌ سەر ئەو لایه‌نه‌ په‌رگیرو تێپه‌رینه‌رانه‌ی وه‌ك داعش و ئەوانی پیش وان و ئەوانه‌ی دوای وان نیه‌، تێمه‌ ده‌لێین: ته‌وژمی ئیسلامیی هاوسه‌نگ و شه‌رع‌ه‌و که ده‌یه‌وێ مسو‌لمانان ئیسلام پیاده‌ بکه‌ن له‌ ژیا‌نی خۆیاندا، له‌ ژیا‌نی تاکیی، خیزانیی، کومه‌لایه‌تی، سیاسییان دا، ئەگەر تو‌ ئەو به‌ تێپه‌رینه‌رو به‌ خراپ ده‌زانی، ئەگەر راست ده‌که‌ی، وه‌ره‌ ئیسلام پیاده‌ بکه‌، شه‌ریعت بکه‌ سه‌رچاوه‌ی یاساکانت، واز له‌ زولم و

قورخکاری بېنه، واز له گەندەلێ بېنه، وەرە دادگەریی بچە سپېنه، بۆ ئەوەی ئیسلامیەکان بیانوو یان نەمێن، بڵێن: گەندەلێ و قورخکاری و ستەمکاری، هەیه، ئنجا ئەوە بە نسیبەت هەر ئیمەو و عێراقەو و ولاتانی ناوچە کەو و، بە گشتی قسە لە جیهانی ئیسلامی دەکەم، واتە: ئەوانە ی که ئیددیعای مسوڵمانەتی دەکەن و لایەنە ئیسلامیەکان و تەوژمە ئیسلامیەکان تۆمەتبار دەکەن، با بۆ خۆیان بێن ئەوەی لایەن و تەوژمی ئیسلامی دەیلێن، پیادە ی بکەن، ئەگەر راست دەکەن، پروایان بە ئیسلام هەیه.

هـ- ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ سەرنج بدە! سەرەنجامی تیکدەران چۆن بوو.

(كَيْفَ)، یان: مەبەست پێی پرسیارکردن نیە، بە لکومەبەست پێی سەرنج دان و پامانە، یان: مەبەست پێی پرسیارکردنی سەرسورمانانە، واتە: سەرت سورپمێن لەو سەرەنجامە شوومە ی، کە بە مل فیرەو و دارودەستە کە ی و گەلە سەرکەشە کە ی داها، کە ئەوە بوو لە دەریای سووردا نغرو بوون و خنکان و، بێ قەرە بوون و دوابراو بوون!

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی یارمەتییان بەدات، بە دوا ی پێبازو پێ و شوینی پیغەمبەرەکان دا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بچین و، خوا لەو سیفەتە بە دوورمان بکات، کە لە ناحەز و دوژمنانی پیغەمبەرەکان دا هەبوون.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سىيەم

پیناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سی (۳۰) ئایەت، پێک دێ، ئایەتەکانی: (۱۵ - ۴۴)، ھەموویشی تەرخانکراوە بۆ گێرانەوێ گۆشە یەك لە بەسەرھاتی سولەیمان عليه السلام و ئاماژە یەکی کورتیش بە داوودی عليه السلام، کە داوودو سولەیمان باب و کور بوون، وێرای ئەوێ کە پێخەمبەر بوون، لە ھەمان کاتیشدا ھوکمرانیشت بوون، بەسەرھاتە کە ی سولەیمانیش عليه السلام باسی سەفەر یکیەتی بەسەر جەم سوپایە کە یەو، لە مروۆف و، جند، بآئندەو، تێپەر بوونیان بە لای شارە میروولە یەك دا، یان دۆلێکدا کە بە (وادي النمل)، ناسراوە.

پاشان پرسینی سولەیمان دوا ی ئەوێ بآئندەکانی بەسەر کردنەو: ئایا ھودھود {کە لە کوردەواریی دا پێی دەلێن: پەپوو سولەیمانە} لە کوێیە؟ ئنجا ھەوالدان ی ھودھود بە سولەیمان لە بارە ی شازنی سەبەئەو، دوا یی نامە ناردنی سولەیمان بۆ ی و، راویژ کردنی شازن بە بریار بە دەستان و قسە پۆشتووانی ولاتە کە ی، لە کۆر مەجلیسە تاییە تییە کەیداو، ئامادە یی دەر برینی قسە پۆشتووان بۆ ھەر بەرەنگار بوونەو یەك و، سەرەنجام بریار ھاتنە سەر ئەوێ، دیاری ی بنێر ی بۆ سولەیمان، بە لآم قبوڵنە کردنی سولەیمان و، سوور بوونی لەسەر ئەوێ ئەگەر بە شیو یەکی ئاشتییانەو تەبا یی سەردانی نەکات، بۆ وتویژو دیالوگ، لەشکر کێشی ی لە دژی دەکات، سەرەنجام چوونی شازن و، پێش ئەوێ کە خۆ ی بگات، ھینرانی عەر ش و کورسییە کە ی بۆ بارە گای سولەیمان.

دوا یی دروست کرنی کۆشکیکی بەرز کە زەویە کە ی شوشە بەند بوو، و ھاوۆتە بەر چاو کە ئاوی بە ژێردا دەپوات، سەرەنجام شازن کە ئەو دیمەنە سەرەنجراکێشانە دەبینی، ھەر و ھا دیالوگ و وتویژیشت دەکات لە گەل سولەیمان

دا، دیتہ تھو بروایہی کہ بو خوا ملکہ چ بیت، واز له خوږپه رستی و بتپه رستی
بینیت.

﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ
الْمُؤْمِنِينَ ۝۱۵﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَتَاءَتِيهَا النَّاسُ عِلْمَنَا مَنَظِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ۝۱۶ وَخَشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝۱۷ حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَتَاءَتِيهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا
مَسْكَنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۱۸ فَانْبَسَمَ ضَاحِكًا
مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَتِي وَأَنْ
أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ۝۱۹ وَتَفَقَّدَ
الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ۝۲۰ لِأَعَذَّبْنَاهُ
عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحْنَاهُ أَوْ لِيَأْتِنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۝۲۱ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ
فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ ۝۲۲ إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً
تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ۝۲۳ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا
يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ
لَا يَهْتَدُونَ ۝۲۴ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ
مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۝۲۵ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۲۶﴾ قَالَ
سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝۲۷ أَذْهَبَ بِكُنُوزِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى
عَنْهُمْ فَأَنْظَرُ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۝۲۸ قَالَتْ يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُوٓا۟ إِنِّي آلَقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ۝۲۹ إِنَّهُ مِنْ
سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۳۰ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأُتُوْنِي مُسْلِمِينَ ۝۳۱ قَالَتْ
يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُوٓا۟ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ۝۳۲ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوٓا۟ قُوَّةً

وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْنَزَةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِذُّونَنِي بِمَالٍ فَمَاءَ آتِنَنِي اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَيْتُكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يَأْتِيَنَّهَا أَلْمُلُوكُ أَتَيْتُكُمْ بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَانِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَانِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكَرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرُ أَتَنْهَدِي أَمْ نَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن سَاقِيهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرٍ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ههروه‌ها به د‌ل‌ن‌ی‌ای زانیاری (یه‌کی تاییه‌ت) مان به داوودو سوله‌یمان دابوو، گوتیان: ستایش بۆ ئه‌و خوایه‌ی که به‌سه‌ر زۆر له‌ به‌نده‌ ب‌پ‌رواده‌کانی دا هه‌لی‌ب‌ژاردووین ﴿١٥﴾ سوله‌یمانیش میراتی (زانست و حوکمرانی) له‌ داوود گرت و گوئی: ئه‌ی خه‌ل‌کینه! دواندنی ب‌ل‌ندا‌مان فیرکراوه‌و، له‌ هه‌موو شتێک (ی گ‌ر‌گ) مان پ‌ی‌د‌راوه‌، به‌ مسوگه‌ری هه‌ر ئه‌وه‌ش به‌خششیکی پ‌وونه‌ ﴿١٦﴾ سوله‌یمان سه‌ربازه‌کانی له‌ مروؤف و جندو ب‌ل‌ندان بۆ کوک‌رانه‌وه‌، له‌ حالیکدا که زۆر فه‌رمانبه‌ر بوون ﴿١٧﴾ هه‌تا کاتی‌ک گه‌یشته‌ دۆلی می‌روولان (به‌لایدا ره‌ت‌بوون) می‌رووله‌یه‌ک گوئی: ئه‌ی می‌رووله‌کان! ب‌چه‌ ماله‌ کانتانه‌وه‌، با سوله‌یمان و سه‌ربازه‌کانی تیکتان نه‌شکینن، له‌ حالیکدا که هه‌ست (تان پ‌ی) ناکهن ﴿١٨﴾ سوله‌یمان به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ به‌ قسه‌که‌ی پ‌یکه‌نی و گوئی: په‌روه‌ردگارم! یارمه‌تییم بده سوپاسی ئه‌و چاکه‌یه‌ت بکه‌م، که به‌ خو‌م و باب و دایکیشمت به‌خشیوه‌، هه‌روه‌ها که کرده‌وی چاک بکه‌م، تۆ په‌سندی بکه‌ی و، به‌ به‌زه‌یی خو‌ت بمخه‌ ریزی به‌نده‌ چاکه‌ کانتانه‌وه‌ ﴿١٩﴾ (ئ‌نجا سوله‌یمان) ب‌ل‌نده‌کانی به‌سه‌رکردنه‌وه‌ (چاوی پ‌ی‌داگ‌ی‌ران) گوئی: ئه‌وه‌ چییه‌ هو‌ده‌ود نابینم (ئایا په‌رچێک ر‌ی‌گره‌ له‌ دیتنی)، یان له‌ نادیاران (نا ئاماده‌بووان) ه‌؟! ﴿٢٠﴾ به‌ د‌ل‌ن‌ی‌ای (به‌ پ‌ی‌ جو‌ری سه‌رپ‌ی‌چیه‌که‌ی ته‌گه‌ر له‌سه‌ری ساغ ب‌ی‌ته‌وه‌) ئازاریکی توندی ده‌ده‌م، یان سه‌ری ده‌ب‌رم، یان ده‌ب‌ی به‌لگه‌یه‌کی پ‌وونم بۆ ب‌ینن (که پاساوی ئاماده‌نه‌بوونی ب‌ی) دواي ماوه‌ پ‌ی‌چوو‌ن‌یکي که‌م (هو‌ده‌ود هاته‌وه‌) گوئی: ئاگاداری شتێک بووم، که تۆ ئاگاداری نیت، له‌ سه‌به‌ئه‌وه‌ هه‌وال‌یکي راست و ج‌یی د‌ل‌ن‌ی‌ایم بۆ ه‌یناوی ﴿٢١﴾ من ئافره‌تیکم (له‌ سه‌به‌ه‌) دی حوکمرانیانه‌و هه‌موو شتێکی (که حوکمرانی پ‌ی‌ویستی ب‌ی) پ‌ی‌د‌راوه‌و، ته‌خت‌یکي مه‌زیشی هه‌یه‌، (بۆ حوکمرانی

له سه‌ری داده‌نیشی) ﴿۲۳﴾ خو‌ی و خه‌لکه که‌یم دی له جیاتی خوا، کړنووش بو‌
 خو‌ر ده‌به‌ن (خو‌ر په‌رست) و شه‌یتان کرده‌وه (خراپه) کانیا‌نی بو‌ رازاندوونه‌وه،
 له ړی (ی راست) ی لاداون، بو‌یه ړی پاستیان نه‌گرتوه ﴿۲۴﴾ (شه‌یتان شیرک و
 کرده‌وه خراپه کانیا‌نی بو‌ جوان کردوون) تا‌کو کړنووش بو‌ ټه‌و خوا‌یه نه‌به‌ن، که
 (شتی) په‌نه‌ان و شیراوه له ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌رده‌هین‌ی و، ټه‌وه‌ی په‌نه‌انی
 ده‌که‌ن و، ئاشکراشی ده‌که‌ن، ده‌یزانی ﴿۲۵﴾ (ټه‌و) خوا‌یه که جگه له‌وی هیچ
 په‌رستراو‌یک نه‌ی، خوا‌ه‌نی ته‌خت و باره‌گای مه‌زنه ﴿۲۶﴾ (سوله‌یمان) گو‌تی: سه‌رنج
 ده‌ده‌ین (لیده‌کو‌لینه‌وه) ئایا راست ده‌که‌ی، یان له درو‌زنان‌ی؟ ﴿۲۷﴾ ټه‌م نو‌وسراوه
 ببه بو‌یان فری‌یده، ئنجا لی‌یان دو‌ور بکه‌وه‌وه، داخو‌ چ وه‌لام‌یک ده‌ده‌نه‌وه! ﴿۲۸﴾
 (نامه‌که‌ی بردو شا‌ژن) گو‌تی: ټه‌ی بریار به‌ ده‌ستان! من نو‌وسراو‌یکی به‌ر‌یزم بو‌
 فری‌دراوه ﴿۲۹﴾ (که ټه‌مه نی‌وه‌رؤ‌که که‌یه‌تی: ټه‌مه له سوله‌یمان‌ه‌ویه‌و، به‌ نا‌وی
 خوا‌ی به‌ به‌زه‌یی به‌خشنده ﴿۳۰﴾ (داواتان لیده‌که‌م) که خو‌تانم له به‌ران‌به‌ردا
 به‌ به‌رز مه‌گرن و، به‌ (ته‌بایی و) ملکه‌چی و ه‌رن بو‌ لام (بو‌ و تو‌یژ) ﴿۳۱﴾ (شا‌ژن)
 گو‌تی: ټه‌ی قسه به‌ ده‌ستان! له باره‌ی کاره‌که‌مه‌وه، پای خو‌تانم پی‌ بل‌ین: من
 تا‌کو ټی‌وه ئاماده‌ی کو‌پرو کو‌بو‌ونه‌وه‌که‌م) نه‌بن، بریاری یه‌کلایکه‌ره‌وه ناده‌م
 ﴿۳۲﴾ (بریار به‌ده‌ستان) گو‌تیان: ټی‌مه خوا‌هن هی‌زین و خوا‌هن زه‌بری سه‌خت‌شین
 (له جه‌نگدا)، بریاری کاره‌که‌ش به‌ ده‌ست خو‌ته‌و، رام‌ینه داخو‌ فه‌رمانت
 به‌چی‌یه؟ ﴿۳۳﴾ (شا‌ژن) گو‌تی: ه‌هر کات پادشایه‌کان چو‌ونه شارو و لا‌تیکه‌وه (کا‌ولی
 ده‌که‌ن و) ټیکی ده‌ده‌ن و، خه‌لکه بال‌اده‌سته‌که‌شی زه‌بو‌ون ده‌که‌ن (نه‌ر‌یتیان
 وایه‌و) ه‌هر وایان کردوه‌و ه‌هر واده‌که‌ن ﴿۳۴﴾ منیش دیاری‌یه‌ک (ی تای‌یه‌ت)
 یان بو‌ ده‌ن‌یرم، ئنجا چا‌وه‌ړی ده‌بم، داخو‌ نو‌ینه‌ران چ وه‌لام‌یک د‌ینه‌وه! ﴿۳۵﴾
 ئنجا کا‌تیک نو‌ینه‌ره‌که (به‌ دیاری‌یه‌که‌وه) ها‌ته لای سوله‌یمان، گو‌تی: ئایا ما‌ل و
 سامانم ده‌ده‌نی! (له به‌ران‌به‌ر گه‌یان‌دن‌ی په‌یام‌ی خوا‌دا، که پی‌تان ده‌گه‌یه‌نم)،
 بی‌گومان ټه‌وه‌ی خوا پی‌یداوم، زو‌ر با‌شته له‌وه‌ی به‌ ټی‌وه‌ی داوه، به‌ل‌کو ټه‌وه

ئىۋەن كە بە ديارىيەكەتان زۆر دلخۆشن ﴿۳۶﴾ (ئەي نوپنەرى شاژن!) بگەرپۆه
 بۆ لايان، مسۆگەر ئەگەر نەيەن بۆ لام، سوپاۋ سەر بازائىكيان بۆ دىئىن، كە
 تواناي بەرەنگار بوونەۋەيانىان نەبى و، لە شارو ولاتەكەشيان بە زەبوونىي
 ۋەدەريان دەئىن ﴿۳۷﴾ (دوای ئەۋەي شاژن برىارى هاتنى دا)، سولەيمان گوتى:
 ئەي مشوورخۆزان! كىتان تەختەكەيم (بارەگاي حوكمپرانىيەكەيم كە لەسەرى
 دادەنىشى) بۆ دىئى بەر لەۋەي بە ملكەچىي (و تەبايى) بىنە لام؟! ﴿۳۸﴾ عىفرىتتىك
 لە جىنن گوتى: بەر لەۋەي لە شوينى خۆت هەلسى، بۆتى دىنم و، من لەسەر
 (هينانى) يشى بەهيزم و (بۆ پاراستنىشى) ئەمىندارم ﴿۳۹﴾ ئەو كەسەي زانبارىي لە
 كىتپەۋە لە لابوو، گوتى: من بەر لەۋەي چاوت بىتەۋە لات (بە چاوترووكايتىك)
 بۆت دىنم، ئنجا كاتىك بە ئامادەيى لە لاي خۆي بىنى (بۆي هين) گوتى: ئەمە
 لە بەخشى پەرۋەردگارمە، تاكو تاقىم بكا تەۋە، ئايا سوپاسگوزارىي دەكەم، يان
 سىلەيى! هەر كەسىكىش سوپاسگوزارىي بۆ خوا بكات (سوودەكەي) بۆ خۆيەتى
 و، هەر كەسىكىش ناسوپاسىي بەرانبەر بە خوا بكات، بىگومان پەرۋەردگارم
 بىنيزى بەخشندەيە ﴿۴۰﴾ (سولەيمان) گوتى: تەختەكەي (بگۆرن و) نامۆ بكن
 و سەرنج دەدەين داخۆ: (دەيناسىتەۋەو بۆ ناسىنى) رىي راست دەگرى، يان
 لەوانە دەبى كە رىي راست ناگرن؟ ﴿۴۱﴾ ئنجا كاتىك (شاژن) هات گوترا: ئەرى
 تەختەكەت ئاۋا بوو؟ گوتى: دەلىي ئەۋە، (سولەيمان گوتى: پىش (هاتنى) ئەۋ
 ئافرەتەش زانبارىيمان درا بوويەۋ، هەر لە ملكەچان بووين (بۆ خوا) ﴿۴۲﴾ ئەۋە
 رىي لىگرت (لە شاژن كە خوا بپەرستى) كە لە جياتى خوا دەپەرست، چونكە
 ئەۋ لە كۆمەلى كافران بوو ﴿۴۳﴾ پىي گوترا: (بە شاژن) بچۆ كۆشكەكەۋە، بەلام
 كاتىك دىتى، وايزانى شەپۆل (ى ئاۋەو، لاقەكانى هەلكردن، (سولەيمان) گوتى:
 ئەۋە كۆشكىكى شووشەيى لووسە! (شاژن) گوتى: پەرۋەردگارم! من (تا ئىستا)
 ستەمم لە خۆم كردو (كە بپروادار نەبووم و ئىستا) لەگەل سولەيماندا بۆ
 خواي پەرۋەردگارى جىهانىيان ملكەچ بووم ﴿۴۴﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(مَنْطِقَ): (آی: کلام، سُمِّيَ أَصْوَاتِ الطَّيْرِ نَطْقًا اِعْتِبَارًا بِسَلِيمَانَ الَّذِي كَانَ يَفْهَمُهُ، مَنْطِقَ الطَّيْرِ)، واته: قسه ی بالنده، ئنجا دهنگی بالندان، به (کلام) ناوبراوه، به ئیعتیباری ئه وه که سوله یمان عليه السلام له دهنگی بالندان حالیی بووه، که پیکه وه ده تاخفن.

(يُوزَعُونَ): (وَزَعْتُهُ عَنْ كَذَا، أَي: كَفَفْتُهُ عَنْهُ، وَيُوزَعُونَ: كَانُوا مَسْؤُوسِينَ وَمَقْمُوعِينَ، أَوْ حُبَسَ أَوْ لُحِمَ عَلَى آخِرِهِمْ)، (وَزَعْتُهُ عَنْ كَذَا)، واته: گیرامه وه وه قه ده غه م کرد لی، (يُوزَعُونَ) مه به ست ئه وه یه که ئه وانه کۆنترۆل کراو بوون و، مه شق پیکراو بوون، به رفه رمان بوون، یاخود (يُوزَعُونَ) واته: پیشینه کانیان را گیراون تا کو دوایینه کان پێیان گه یشتوون، سوپای زۆر ده بێ هی پیشه وه را بگیرێ، بۆ ئه وه ی هی دواوه پێیان بگات، چونکه له بهر زۆرییان ماوه ی زۆریان ده که وێته به یین.

(أَوْزَعَنِي): (أَي: أَلْهَمَنِي، أَوْزَعَ بِالشَّيْءِ أَوْلَعَ بِهِ أَي: أَوْلَعَنِي)، یانی: ئیلهامم بکه، یان هوگری بوو، که واته: (أَوْزَعَنِي) واته: هوگرییم بکه، ده شگونجی (أَوْزَعَنِي) واته: خوایه! ڕیم لێ بگره که ناسوپاس بم، واته: یارمه تییم بده که سوپاسگوزاریم، چونکه (وَزَعَ) یانی: (مَتَعَ)، (يَزَعُ) یانی: (يَمَتَعُ)، (أَوْزَعَنِي) واته: خوایه ڕیم لێ بگره، (أَوْزَعَنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ)، واته: (أَوْزَعَنِي عَنِ الْكُفْرَانِ وَأَعْنِي أَنْ أَشْكُرَكَ)، ڕیم لێ بگره له ناسوپاسیی و، یارمه تییم بده بۆ سوپاسگوزاری.

(وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ): واته: بالنده کانی به سه رکردنه وه، (التَّفَقُّدُ: التَّعَهُدُ)، واته: به سه رکردنه وه و ئاگالی بوون.

(الْهَدُّ): به کوردیی پێی ده لیین: په پوو سوله یمانه، جوړه بالنده یه که.

(الْخَبَاءُ): (الْخَبَاءُ: كُلُّ مَذْخَرٍ مَسْتَوٍ، يُقَالُ الْجَارِيَةُ الْمُخْبَأَةُ)، (خَبَاءٌ) ههه شتيكه كه هه لگيراي و په نهان كرایی، ده گوتري: (الْجَارِيَةُ الْمُخْبَأَةُ)، واته: كچيك شيردرايته وه له پشت په رده، كه كچ عاده ت وايه، شه رمنتره له زن.

(لَا قَبْلَ لَهُمْ يَٰهَا): (لَا يُمْكِنُهُمْ مُّقَابَلَتُهَا، لَا طَاقَةَ لَهُمْ عَلَى اسْتِقْبَالِهَا وَدِفَاعِهَا)، واته: ناتوانن به رهه لستي بكن، رووبه رووي ببنه وه، ياخود توانايان نيه، له سهه چوونه پيش و بهر په چدانه وهي.

(صَغُرُونَ): واته: زه بوونان و ملكه چان، (الصَّغُرُ: الرَّاغِي بِالْمَنْزِلَةِ الدِّيَّةِ)، واته: كه سيكه كه به پلويه كي خوارتر پازي بي، به زه بووني و ملكه چي.

(بِعَرْشِهَا): (الْعَرْشُ: فِي الْأَصْلِ شَيْءٌ مُّسَقَّفٌ، جَمْعُهُ الْعُرُوشُ، سُمِّيَ مَجْلِسُ السُّلْطَانِ عَرْشاً اعْتِبَاراً بِعُلُوِّهِ)، عه رش له ريشه دا به شتيكه ده گوتري كه سه قفي هه بي، سه رباني هه بي، كويه كه ي (عُرُوش) ه، تهو شوينه ي كه هوكمپان له سههري داده نيشي پي گوتراوه: عه رش، بهو ئيعتباري بهرزه، لهو شوينه ي كه كورو مه جليسه كه لي دانيشتون، بهر زتر بووه.

(عِفْرِيَّتُ): (عِفْرِيَّتُ: جَوْرِيَّتُ لِه جند، (أَي: الْعَارِمُ الْخَبِيثُ)، واته: زور زه برده ست و زور پيس و زه بر وه شين، هه لبه ته عيفريت ده گونجي بو مروقيش به كار بهي نري، ته گه زور زه بر ده ست و به هي زو ده ستوه شين بي.

(طَرْفُكَ): (الطَّرْفُ: تَحْرِيكُ الْجَفْنِ، وَطَرْفُ الْعَيْنِ: جَفْنُهُ، وَعَبْرٌ بِهِ عَنِ النَّظَرِ)، (طَرْفُ) جوولاندني پيلووي چاو، (وَطَرْفُ الْعَيْنِ) واته: پيلووي چاو، به لام به كاريش ده هي نري و ته عبيري پي ده كرى له ته ماشا كردن، واته: چاو ترووكان، سه رنج دانيك، ئينسان به هو پيلووه كانه وه چاو ده كاته وهو، يان چاو داده خات، (جَفَنِي الْعَيْنِ) واته: دوو پيلووه كاني چاو.

(الصَّرْحُ): (الصَّرْحُ: بَيِّنَةٌ عَالٍ مُّزَوَّقٌ اعْتِبَاراً بِكَوْنِهِ صَرْحاً أَي: خَالِصاً مِنْ الشُّوبِ)، (صَرَحَ): به ژووريكي بهرز، ماليكي بهرز، خانويكي بهرز ده گوتري كه

رازیندرایتەو، لەو ڕووەوە پێی دەگوتری: (صَرَح): واتە: هیچ خلتە ی پێو نیه،
هیچ شتی دیکە ی تیکەل نیه، واتە: لووس و ساف و ڕیک.

(لُجَّةٌ): (لُجَّةُ الْبَحْرِ: تَرْدُدُ أَمْوَاجِهِ)، (لُجَّةُ الْبَحْرِ): بریتیه له جوولە ی شەپۆلەکانی،
ئنجاً (لُجَّةُ الصَّوْتِ: أَي تَرْدُدُهُ)، دەنگ که به شەپۆل دیت، دەلەریتەو، ئەو ش
هەر پێی دەگوتری: (لُجَّةٌ) که به (لُجَج) کو دەکریتەو.

(مُرَدٌّ): (أَي مُتَمَلِّس) واتە: زۆر سافکراو، لووس، (شَجَرَةٌ مَرْدَاءٌ، إِذَا لَمْ يَكُنْ
عَلَيْهَا وَرَقٌ)، (شَجَرَةٌ مَرْدَاءٌ): درەختێکی ڕووت و لووس، که گەلای پێو نەبێت،
لووس بووبێت، واتە: گەلاکانی هەموو وەریوون.

(قَوَارِيرَ): کۆیه که ی (قَارُورَةٌ) یه واتە: شووشه، پارچه شووشه یه ک.

له نۆڤه خۆمان بارییهكان له كەلتانی

بە ئێمەش عەر موافق النوازل الاجتماعی

AliBapir/بابیر

AliBapir

Google Play App Store

AliBapir

YouTube

کەلتانی

زاکە پاندنی مەکتەبی ماموستا عەلی بابیر

www.alibapir.com

زاکە پاندنی مەکتەبی ماموستا عەلی بابیر

مانای گشتیی نایه ته کان

خوا ﷺ له پیزی ئه و به سه رهاتانه دا، که ئه م سوورپه تی (النمل)، ده یانگێرێته وه بو پێغه مبه ر ﷺ و بو پرواداران و شوێنکه وتووێ تاکو قیامه ت، بریتیه له به سه رهاتی داوود سوله یمان (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هه لبه ته داوود سوله یمان، باب و کوپ بوون، که خوا ﷺ له سوورپه تی (ص) دا، ده فه رموی: ﴿وَهَبْنَا لِداوود سُلَيْمَنَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝۳۰﴾، واته: سوله یمانمان به داوود به خشی، باشتین بهنده بوو، زۆر بو لای خوا ده گه رایه وه.

سوله یمان کوپی داوود بووه (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له دادوه رییدا هه ندیک جار له بابیشی وردترو لیزانتر بووه، وه ک له سوورپه تی (الانبیاء) دا، خوا ﷺ ده فه رموی:

﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَنَ إِذْ يَخْتَصِمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمُّ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ۝۷۸ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَنَ وَكُلَّآءِئِنَّا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ۝۷۹﴾، واته: داوود سوله یمان که دادوه رییان ده کرد، له باره ی کشتوکالێک که به شه وی مه ری کۆمه لێکی دیکه پێی وه ربوو بوو زه پی کردبوو، لێی خواردبوو، حوکمه راسته که مان زیاتر له سوله یمان گه یاند.

وه ک له ته فسیری سوورپه تی (الانبیاء) دا، به ته فصیل باسمان کردوه، که ئه و خه لکه ی کشتوکاله کیان خورابوو به شه وی، له لایه ن خه لکیکی دیکه وه، که ئاژه له کیان چوو بووه نیو کشتوکاله که، کاتیک چوونه لای داوود ﷺ گوتی: مادام ئه و کشتوکاله هه مووی خوراوه، با خاوه ن زه وییه که له قه ره بووی کشتوکاله کهیدا

که خوراوه، مه‌په‌کانی بدرینتی و زه‌وییه‌کش هی خاوه‌ن مه‌په‌کان بیت، به‌لام که گه‌یشتنه سوله‌یمان له‌رِنگا، یاخود سوله‌یمانیش هه‌ر له‌وئی بوو، سوله‌یمان عَلَيْهِمُ السَّلَامُ گوئی: جه‌نابی باب! ته‌گه‌ر به‌شیویه‌کی دیکه بی‌باشتره، با مه‌په‌کان بدرین به‌خاوه‌ن زه‌وییه‌که‌و له‌به‌رهمه‌کانیان به‌هرم‌ند بی، زه‌وییه‌کش بدریتته خاوه‌نی مه‌په‌کان، کشتوکاله‌که‌ی بو‌په‌نیو بیئی، تا‌کو ده‌گاته‌وه‌ته‌و ئاسته‌ی که زه‌په‌کراوه، ته‌و کاته‌با کشتوکاله‌که‌ته‌سلیمی خاوه‌ن زه‌وییه‌که‌بکریته‌وه‌و، مه‌په‌کانیش ته‌سلیمی خاوه‌ن مه‌په‌کان بکریته‌وه‌و، که دیاره‌ته‌وه‌یان راستر بووه، دوایش داوود عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بریاره‌که‌ی سوله‌یمانی کوری په‌سند کرد.

تنجا خوا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ به‌سه‌رهاقی داوودو سوله‌یمان ده‌گیریتته‌وه‌بو پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِمُ السَّلَامُ و بو‌پرواداران، هه‌روه‌ها بو‌مرو‌ق‌ایه‌تی هه‌مووی تا‌کو بزاندری، که پیغه‌مبه‌ری خاته‌میش عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ئالقه‌یه‌که‌له‌و زنجیره‌ی پیغه‌مبه‌ران‌ه‌ی که هه‌یان‌بووه، حوکمران بووه، و‌پرای ته‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا بووه حوکمران و بریار به‌ده‌ست بووه و، خاوه‌ن ته‌مرو نه‌هیی بووه و، ته‌مه‌ئاماژیه‌کیشه به‌وه‌ی که ته‌ی موحه‌ممه‌د عَلَيْهِمُ السَّلَامُ! هه‌روه‌ها ته‌ی هاوه‌لانی به‌پیزی موحه‌ممه‌د! دیسان ته‌ی شوینکه‌وتووایی موحه‌ممه‌د! له‌لای خوا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ نیزیکه‌که‌تپوش وه‌ک داوودو سوله‌یمان بکاته حوکمران له‌زه‌وییدا، له‌و‌حاله‌تی چه‌وساوه‌یی‌ه‌و بیده‌سته‌لاتیه، ده‌رتان بیئی، سه‌ره‌نجامتان به‌و‌شیویه‌بی، که هه‌ندیک له‌پیغه‌مبه‌رانی خوا بوون، حوکمران و بریار به‌ده‌ست و بالاده‌ست بوون.

خوا ده‌فه‌رموئی: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا﴾، به‌دئیایی ئیمه زانیاریمان دابوو به‌داوودو سوله‌یمان (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به‌ته‌ئکید داوودو سوله‌یمان هه‌ردووکیان پیغه‌مبه‌ر بوون و حوکمرانیش بوون، به‌لام که باسی زانیاری ده‌کات، که‌واته: زانیاری گرن‌گترین پیکه‌ینه‌ری هه‌م پیغه‌رایه‌تی و هه‌م حوکمرانییشه، پیغه‌مبه‌رایه‌تی واته: وه‌ده‌ست هینانی زانیاریه‌کی تایه‌ت له‌خواوه‌به‌هوئی وه‌حیییه‌وه، که له‌پیی ئاساییه‌وه‌خه‌لک ناتوانی به‌ده‌ستی بیئی،

ههروه‌ها حوکمرانییش پێش هه‌موو شتێک پێویستی به‌ زانیاری و زانست و شاره‌زایی هه‌یه، ﴿وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، (داوود سوله‌یمان) گو‌تیان: ستایش بۆ ئه‌و خواجه‌ی که به‌سه‌ر زۆریک له‌ به‌نده‌ برواداره‌کانی دا هه‌ڵبژاردووین، له‌وه‌دا که پله‌ی پێغه‌مبه‌رایه‌تی پێداوین و، زانیاری تایه‌تی پێداوین و، هه‌ندیک تواناو ئیمکانیه‌تی بۆ په‌خساندووین، که نه‌یداون به‌ خه‌لکی دیکه‌.

﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَنُ دَاوُدَ﴾، سوله‌یمان میراتی له‌ داوود گرت، به‌ دنیایی مه‌به‌ست پێی میراتی زانیاری و پێغه‌مبه‌رایه‌تی، له‌ پرووی حوکمرانییشه‌وه له‌ شوینی بابی دانیشه‌وه، نه‌ک به‌ شیوه‌ی حوکمی میراتی، به‌لام به‌و شیوه‌ی که له‌ دوا‌ی بابی هات و هه‌مان پله‌ی پێغه‌مبه‌رایه‌تی که به‌ بابی درابوو، به‌ سوله‌یمانیش درابوو، هه‌روه‌ها هه‌مان ئیمکانیه‌ت و توانا که بۆ داوود په‌خسێنرابوو، خوا ﷻ بۆ سوله‌یمانیشی په‌خساند، به‌لکو زیاده‌شی بۆ خسته‌ سه‌ر، ئه‌گه‌رنا ئه‌وه ناگه‌یه‌نی که سوله‌یمان به‌ شیوه‌ی حوکمی میراتی و بنه‌ماله‌یی هاتبێته‌ شوینی بابی، به‌لکو یانی: هه‌مان تواناو ئیمکانیه‌ت که خوا به‌ داوودی دابوو، به‌ سوله‌یمانیشی دابوو، ئنجا وه‌ک چۆن میراتیک که به‌ که‌سیک ده‌گات، پێوه‌ی ماندوو نابێ، ئاوا خۆی په‌روه‌ردگار ئه‌و توانایه‌شی که به‌ داوودی دابوو، به‌ سوله‌یمانیشیداو پێوه‌ی ماندوو نه‌بوو، چونکه به‌خششی خوا بوو، نه‌ک بۆ خۆی وه‌ده‌ستی هێنابی.

﴿وَقَالَ يٰأَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مَنَطِقَ الطَّيْرِ﴾، سوله‌یمان گو‌تی: ئه‌ی خه‌لکینه‌! ئیمه‌ دواندی بالندا‌مان فێر کراوه، ﴿وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾، هه‌روه‌ها له‌ هه‌موو شتێکه‌مان پێدراوه، یانی: له‌ هه‌موو شتێک که بۆ پاره‌په‌راندنی ئه‌رکی پێغه‌مبه‌رایه‌تی و، ئه‌رکی حوکمرانییه‌مان پێویست بێ، پێماندراوه، ﴿إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ﴾، بیگومان ئا ئه‌وه به‌خششیکی پروون و ئاشکراو بێ چه‌ندو چوونه‌.

ئىنجا خوا ﷺ باسى سەفەر يېڭى سولەيمان ﷺ دەكات: ﴿وَحِشْرَ لَسْلِيمَنَ جُنُودَهُ مِنْ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ سەربازەكانى بۇ سولەيمان كۆكرانەو، لە جند و مروؤف و بالندان، (فَهُمْ يُوزَعُونَ)، ھى پىششىيان رادەگىرا تاكو ھى دوایەيان پى دەگەشت، (حُبْسَ أَوْلَهُمْ لِأَخْرَهُمْ)، (يُوزَعُونَ): (أَي: يُمْنَعُونَ)، يانى: رىيان لى گىرابوو بەملاولادا داپرۆن، ياخود بى فەرمانىي و سەرپىچىي بكن، واتە: مەشق پىكراو بوون و راھىتراو بوون و، فەرمانبەر بوون، سوپاي سولەيمان بە پىچەوانەي ھەموو سوپايەكانى ھوكمرانانى دىناو، تەنيا لە مروؤقان نەبوون، بەلكو لە جند و لە بالندانىش بوو، ﴿حَتَّى إِذَا أَتَوْا عَلَى وَادِ النَّمْلِ﴾، (حَتَّى) لىرەدا (حَتَّى الْإِبْتِدَائِيَّة) يە، واتە: بەردەوام بوون لە پۇيشتن، تاكو بە لاي شىوي مىروولان دا تىپەرین، بە لاي دۆلى مىروولاندا، ديارە شوپىنك بوو بەو ناو ناسراو بوو، ھەندىك دەلین: لە فەلەستين و شام بوو، يان شىويك بوو، شارە مىروولەي زۆرى لىبوون، يان شارە مىروولەيەك بوو، ژمارەيەكى زۆر مىروولەي لى بوون، ﴿قَالَتْ نَمْلَةٌ يَأْتِيهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسْكَنَكُمْ﴾، مىروولەيەك گوئى: ئەي مىروولەكان! بچنە ئىو خانووەكانى خۆتانەو، يانى: بچنە ئىو كونەكانى خۆتانەو، كە بۇ ئەوان خانووبەرەو جىگاو رىگايە، ﴿لَا يَحْطُمَنَّكُمْ سُلَيْمَنُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، نەبادا سولەيمان و سەربازەكانى بەبى ئەو ھەستتان پىبكن، تىكتان بشكىنن، ئەمە ئىعجازىكى زانستىشى تىدايە، ئىستا دەرکەوتو كە پىكھاتەي جەستەي مىروولە، زياتر پىكھاتەيەكى رەقە، كە ئەگەر پى لىبنرى تىكدەشكى، نەك پان بىتەو، ماددەيەكى شووشەيى رەق و ئىفسانىيە.

﴿فَبَسَّ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا﴾، (سولەيمان) بە زەردەخەنەو پىكەنى، بە ھۆي قسەي ئەو مىروولەيەو، يانى: دلخۆش بوو، بەو دلخۆش بوو كە سەربازەكانى و سوپايەكەي ھىندە دوور بىنن و، ھىندە بەرىكىي دەپرۆن، تەنانەت پى لە مىروولەش نانىن، مەگەر ھەستى پىنەكەن، ئەگەرنا مىروولەش پان ناكەنەو تىكى ناشكىنن، بە پىيەكانيان.

﴿وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ﴾، ههروهه ها گوئی: ئه ی پهروهه ردگارم! وام لی بکهو هانم بده، که سوپاسگوزاری ئه و چاکه یه ت بکه م، که له گه ل من دا کردووته، ﴿وَعَلَىٰ وَلَدَيْكَ﴾، ههروهه ها ئه و چاکه یه ی له گه ل دایک و بابیشم دا کردووته، ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾، یارمه تیی م بدهو هانده رمبه، که کرده وه ی باش بکه م، تو لی پازی بی و په سندی بکه ی، ﴿وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾، به به زه یی خوشت بمخه نیو به نده چاکه کانته وه.

ئنج اخوا عزوجل باسی پرووداویکی دیکه ی سوله یمان ده کات، ده فهرمو ی: ﴿وَتَقَدَّ الْأَطْيَرُ﴾، ههروهه ها سوله یمان بالنده ی به سه رکرنه وه، دیاره چه ندان جو ره بالنده له سوپایه که ی دا هه بوون، هه ر کامیکیان بو ئه رکیک به کاره یئراوه، ﴿فَقَالَ مَا لِي لَا أَرَىٰ الْهَدَىٰ﴾، گوئی: ئه وه چیمه! بوچی هو دهو د نابینم؟ ﴿أَمْ كَانَ مِنَ الْغَايِبِينَ﴾، {ئایا خه تای منه نابینم، شتیک که وتو ته به رچاوم، په رده یه ک، نیوانیک؟} یاخود هه ر ئاماده نیه و له ئاماده نه بووانه، بو یه نابینم؟! ﴿لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِي سُلْطَانٌ مُّبِينٌ﴾، دوا ی ئه وه ی بو ی ده رکه وت له و ی نیه و ئاماده نیه، گوئی: به دلنایی زور به سه ختی ئازارو سزای ده ده م، {له ته فسیره کان دا هاتوه: به سه ختی سزادان و ئازاردانی ئه وه بووه، ئه و په رو باله جوانه ی پرووتییته وه و، په رکهانی بکیشی} یاخود سه ری ده برم، یان ده بی به لگه یه کی پروون و ئاشکرام بو بیئ، واته: به پی تاوانه که ی سزای ده ده م، ئه گه ر تاوانه که ی وابی، هه ر بایی سزادان بی، سزای ده ده م و، ئه گه ر بایی سه رپرین بی، سه ری ده برم، ئه گه ر به لگه یه کی ئاشکراشم بو بیئ، نه سه رپرین و ئازاردانی ناکه ویتته سه ر، ﴿فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ﴾، ماوه یه کی دوور نه مایه وه، یاخود: له شوینیک که دوور نه بوو، مایه وه، (غیر بعید) هه م ده گونجی بو کات بی، هه م بو شوین بی، واته: شوینه که ی دوور نه بوو، یان کاته که زوری پی نه چوو، که مایه وه، دوا یی هو دهو د هات، ﴿فَقَالَ أَحَطْتُ

بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ، گوئی: من دەوری شتیکم داوه، تۆ دەورت نه داوه، واته: من ئاگاداری شتیکم، تۆ ئاگاداری نی ئەی سولهیمان! ﴿وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَاٍ یَقِینَ﴾ له سه به ئەوهش هه والێکی جیی دلهیاییم بۆ هیناوی، دیاره هودهود له پرووی هه والگرییه وه کاری کردوه، به دواي کاره کهی خوێ کهوتوه، به لام زۆری پێچووه، بۆیه سولهیمان ههستی به ئاماده نه بوونی کردوه، ئنجا بۆی ده گیرێته وه که ئەو هه واله چیه، بۆی هیناوه تهوه: ﴿إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيتَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾ من ئافره تیکم بینیه، هوکمپرانیه، هی خه لکی (سبأ) و له هه موو شتیکی پیدراوه، که هوکمپرانیه کهی پێویستی پێ بێ، واته: پیداو یستیه کانی هوکمپرانیه هه موو هه ن و پێی دراو، بۆی ره خسیژاو، و ته ختیکی مه زینشی هه یه، که له سه ری داده نیشی بۆ هوکمپرانیه کردن، (عرش) کاتی خوێ ته ختیکی به رز بووه، له مه جلیس دایانناوه، هوکمپران له سه ری دانیشته، جیی ئەوه هه بووه دوو سێ نه فره یش له سه ری دابنیشن، ئاسته کهی به رزتر بووه، پێی گو تراوه: (عرش)، بهو ئیعتیاره که سه قفییکی هه بووه و به رزتر بووه له ئاستی دانیشتوانی کوڤو مه جلیسه که.

﴿وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، ئەو ئافره ته م بین، خوێ و گه له کهی کړنووش بۆ خوڤ ده بن، له جیاتی خوا، ﴿وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ﴾ شه ی تانیش کرده وه کانی بۆ رازاندوونه وه، ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾ له ریی راست لایداو، ﴿فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾، بۆیه ریی راستیان نه گرتوه.

﴿أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، شه ی تان له ریی لایداو، تا کو کړنووش نه بن، بۆ ئەو خوایهی که نه یینی له ئاسمانه کان و زه وی ده ردین، هه ندیک گو توویانه: ﴿فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ﴾، واته: (أَنْ يَسْجُدُوا لِلَّهِ)، ریی راستیان نه گرتوه، که کړنووش به رن.

هەندیکیش گوتووینە: ئەو پرسیارکردنە، کە دواتر لە مەسەلە گرنگەکان دا زیاتر تیشکی دەخەینە سەر، ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾ هەرۆهەا خوا ئەوێی کە پەنھانی دەکەن و ئەوێی ئاشکرای دەکەن، هەمووی دەزانن، ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾، خوا جگە لەو هیچ پەرستراویک نیە، خاوەنی بارەگای مەزنە.

هەوھود بەو شیوەیە هەوالەکە ی خۆی بۆ سولەیمان گیرایەو، بەلام ئایا سولەیمان ﷺ وەك حوکمرانیکی وردو کارامە، یەکسەر تەسلیمی ئەو هەوالە ی هودھود دەبێ، یەکسەر هەوالەکە ی لێوەردەگرێ؟! نەخێر، دەفەرموی: ﴿قَالَ سَنْظُرُ أَصْدَقَتْ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾، سولەیمان گوتی: تەماشای دەکەین و سەرنج دەدەین، لێدەکوێنەو، ئایا راست کردو، یاخود تۆ لە درۆکارانی.

﴿أَذْهَبَ بِكَتَبِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ﴾، ئەم نووسراوەی من بەرە، ئەو نامە یە ی من بەرە بۆیان فرێدە، ﴿ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَأَنْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾، دوایی لێیان دوور بکەو، پشتیان تێبکەو، چاوەڕێ بە، سەرنج بدە، داخۆ وەلام چی دەبێ؟ ئایا نامە یەکت پێدا دەنێرنەو، داخۆ چیی دەلێن؟ هەوالەکەم بۆ بێنەو.

ئەجا خوا ﷻ ئەو هەمووی دەپێچێتەو، کە هودھود نامەکە ی بردو بۆی فرێدان، ئەجا شاژن نامەکە ی بینی و خوێندێهەو، ئەجا: ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْاْ إِلَىٰ أُلْقَىٰ إِلَيْكَ كِتَابٌ كَرِيمٌ﴾، (هەلا)، ئەو کەسانەن کە بپار بە دەستن و هاوکارو یارمەتییدەری حوکمرانن، گوتی: ئەو هاوکاران و ئەهلی کۆڕو مەجلیسی من، ئەو بپار بە دەستان، من نووسراویکی بەرێزم بۆ هاویشتراوەو نێردراوە، کە نێوەرۆکەکە ی ئاوايە:

﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە دنیایی ئەمە لە سولەیمانەو، بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنە، ﴿أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأَنُؤِنِّي مُسْلِمِينَ﴾، لە بەرانبەرمدا خۆتان بە بەرز مەگرن، بە ملکەچی و تەبایی وەرن

بۆ لام، ئەمە نێوە پۆکە کە یەتی، بێگومان سوله یمان ^{الْعَلَّامُ} تێیدا نووسیوه: من فلانکەسم و له فلان شوینم له قودسی شام و، وێرای ئەوهی که حوکمپانم، پیغمبهریکی خوام و، دەمهوی تۆش له په یامی خوا حالیی بکه،م، وهره بۆ وتوێژو بۆ دیالوگ، به شیوه یهکی ئاشتیانهو، خۆت به بهرز مه گره، که بێی بۆ لام، بۆ وتوێژ، به لام لێره دا خوا ی پهروه ردگار پوخته که ی باسکردوه، ﴿قَالَتْ يَتَأْتِيَ الْاَلَمْلُؤُاْ اَفْتُونِي فِيْ اَمْرِيْ﴾، شاژن گوتی: ئە ی بریار به دهستان! له باره ی کاره که مه وه رای خۆتانم پێ بلین، فه توام بۆ بدەن، پیشناری خۆتانم بۆ بکه، ﴿مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰی تَشْهَدُوْا﴾، من هیچ بریارێکی یه کلایکه ره وه نادهم، تاكو ئێوه ئاماده نه بن.

ئا ئەمه ش نێوه پۆکی حوکمی شووپایی و پاوێژه، به زاراوه ی ئەمپۆ حوکمی دیموکراسیی، واته: بریاری یه کلایکه ره وه به دهستی مه جلیسه، ئەو مه جلیس و کۆره ی نوێنه رانی خه لکن، ﴿قَالُوا نَحْنُ اَوَّلُوا قُوَّةً وَّاَوَّلُوا بِاَسْ شَدِيْدٍ وَّاَلَا اَمْرًا لِّكَ﴾، بریار به دهستان و ئەهلی کۆپو مه جلیسه که ی گوتیان: ئێمه خاوهن هێزین و خاوهن زهبری توندو سه ختیشین، هه م هێزمان هه یه، هه م له شه رێشدا زه بر دهستین، ئەگه ر پووبه روو بینه وه، به لام بریاری کۆتایی به دهست تویه، ﴿فَاَنْظُرِيْ مَاذَا تَأْمُرِيْنَ﴾، سه رنج بده! داخۆ فه رمان به چی ده که ی؟

﴿قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوْكَ اِذَا دَخَلُوْا قَرْيَةً اَفْسَدُوْهَا وَجَعَلُوْا اَعْرَۃَ اَهْلِهَا اِذْلَةً وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ﴾، شاژن گوتی: پادشایه کان عاده تیان وایه، که چوونه ئاوه دانیه که وه، تێکی ده ده ن و خه لکه بالادهسته که ی زه بوون ده که ن و، نه رێتیان وابوو هه ر وایان کردوه، هه ر واشده که ن، واته: ئەو سوله یمانه که ئەو نامه یه ی ناردوه، له دوو حال به ده ر نیه: یان پادشایه که وه ک باقی ئەو پادشایانه، حوکمپانیکه وه ک ئەو حوکمپانانه ی که چاویان له خۆ فه رزکردن و خۆ سه پاندنه، به سه ر گه لان و ولاتاندا، یاخود جوړیکی دیکه یه.

ئىنجا شاژن تاقىيىكىردنەو دەكات بۆ سولەيمان: ﴿وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ﴾، من نىرەررى ديارى و خەلاتىك دەبىم بۆ لايان ﴿فَنَاطِرَةٌ يَمَّ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ﴾، ئىنجا چاوپى دەكەم، داخۇ نوپنەرەكان چ وەلامىك دىننەو دە بە چى دەگەرپنەو بۆ لام،

ئىنجا ديسان ئەو دەمووى پىچراو تەو، كە نوپنەرەكە چوو، ديارى و خەلاتەكە بىر دو، بە دلىيى نامەشى پىدا ناردو.

﴿فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِدُّونِي بِمَالٍ﴾، كاتىك چوو لاي سولەيمان، واتە: نوپنەرەكە شازن، ديارى و خەلاتەكە بىر دو، سولەيمان گوتى: ئايا ئىو مالى و سامان دەدەن، بە من؟ ﴿فَمَا آتَيْنَاهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَيْنَاكَ﴾، ئەو خا ﷺ پىيداوم، زۆر باشتە لەو بە ئىو داو، واتە: ئەو ئىو هەتانه، زۆر كەمتە لە تواناكاني كە خوا ﷻ بە منى داو، ﴿بَلْ أَنشُرْ بِهَدِيَّتِكُمْ نَفْرَحُونَ﴾، بەلكو ئىو هەر خوتان بەو ديارىيە خوتان دلخوشن و، لە لاي ئىو شتىكى گەرەيە، بەلام لە لاي من شتىكى كەم بايەخەو، تەماعم لە سەرودەت و مالى و سامانى ئىو دە نى، كە نامەم ناردو گوتوومە: با شازن بى، بۆ ئامانجىكى دىكەيە، كە برىتيە لە وتويزو گەياندنى پەيامى خوا ﷻ، پىي، ﴿أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ﴾، ئەي نوپنەرە شاند! بگەرپىو بۆ لايان ﴿فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بَحْنُودٌ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا﴾، بە دلىيى سەربازانىكيان بۆ دىين، كە ناتوانن بەرەلستىيان بكن و، لەگەلىان بەرەنگار بىنەو، ﴿وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾، ئىنجا ئەگەر بە تەبايى نەيەن، ماناي وايە ئىمە بە سوپاوە دىين، كە بە سوپاشەو هاتىن، ناتوانن بەرەلستىي بكن، ئەگەر بەرەلستىيش بكن، بە دلىيى بە زەبوونى دەريان دەكەين، لە شارو ولاتى خويان و، ملكە چ و زەبوون دەبن.

ديسان ئەو دەش لىرەدا پىچراو تەو، كە بە تەكىد شازن نامەي ناردو، كە ئىمە دىين، بۆيە سولەيمان ﷺ دەلى: ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ

يَا تَوَّابُ مُسْلِمِينَ ﴿١٠٠﴾ گوئی: ئه‌ی پریار به دهستان! کامه‌تان ته‌خت و کورسییه‌که‌یم بو دینتی، پیش نه‌وه‌ی به ملکه‌چی بین بو لام، نه‌ک وه‌ک زۆربه‌ی پروونکه‌ره‌وانی قورئان گوتوو‌یانه: به مسو‌لمان‌یی! به‌لکو به ملکه‌چی، چونکه مسو‌لمانیه‌تی دوایی یتیه‌یاندن و قه‌ناعه‌ت هاته‌.

﴿قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَانِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيَّ أَمِينٌ﴾ عیفریتی‌ک له جینن {که جو‌ری‌ک له جینن، زۆر به‌هیزو زه‌بر ده‌ستن و توانایه‌کی تاییه‌تیان هه‌یه} گوئی: من ته‌خته‌که‌یت بو دینم، به‌ر له‌وه‌ی له شوینی خۆت هه‌ل‌سی، سوله‌یمان عاده‌تی وابوو، پیش نیوه‌پو‌ریان دانیشتوه‌و نیوه‌پو‌ریان هه‌ل‌ساوه‌، واته‌: به‌ چهند سه‌عاتیک، به‌ دل‌نیا‌یش من له‌سه‌ر هینانی ئه‌و ته‌خته به‌هیزیشم و نه‌مینداریشم.

﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ﴾ ئه‌وه‌یان که زانیاری له باره‌ی کتیه‌وه پیدرابوو، له کتیب شاره‌زا بوو، کتیبی خوایی، گوئی: ﴿أَنَا ءَانِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ﴾ من بو‌تی دینم به‌ر له‌وه‌ی چاوت بگه‌رتنه‌وه بو لات، واته‌: له چاو‌تروو‌کانیکدا بو‌ت دینم، ﴿فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي﴾ کاتیک ته‌خت و نشینگه‌که‌ی له لای خو‌ی به‌ ئاماده‌یی بینی، گوئی: ئه‌وه به‌خششی په‌روه‌ردگارمه‌، ﴿لَسَلَوْنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ﴾ تا‌کو تاقییم بکاته‌وه‌، ئایا سوپاس‌گوزاری ده‌که‌م، یاخود سپله‌یی و ناسوپاسی ده‌که‌م؟ ﴿وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ﴾ هه‌ر که‌سی‌ک سوپاس‌گوزاری بکات، سوپاس‌گوزارییه‌که‌ی بو‌ خو‌یه‌تی و، هه‌ر که‌سی‌ک‌یش سپله‌یی بکات، ئه‌وه په‌روه‌ردگارم ب‌نیازی به‌خشنده‌یه‌.

﴿قَالَ نَكِرُوا لَهَا عَرَشَهَا نَنْظُرَ أَتَنْهَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ سوله‌یمان علیه‌السلام گوئی: ته‌خته‌که‌ی بو‌ نه‌ناسراو نامۆ بکه‌ن، ده‌ستکاری بکه‌ن و بی‌گۆرن، نه‌ک هه‌مووی بگۆرن، به‌لکو ده‌ستکاری هه‌ندی‌ک شوینی بکه‌ن، وای لی بکه‌ن

نامۆی بکه‌ن، ئنجا ته‌ماشا ده‌که‌ین: ئایا له‌ پڕی راستگرتوو‌ان ده‌بی {له‌وه‌دا که‌ بێناسیته‌وه‌} یاخود له‌وانه‌ ده‌بی که‌ په‌ی به‌ شت نابهن و بو‌ ناسینه‌وه‌ی شاره‌زا نین، سوله‌یمان و یستوو‌یه‌تی عه‌قلی ته‌زموون بکات.

﴿فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عِرْشُكَ﴾، کاتیك شازن هات، پپی گوترا: ئایا ته‌خته‌که‌ت ئاوا بوو؟ ﴿قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ﴾، ته‌ویش وه‌لامیکی زۆر حه‌کیمانه‌ی دایه‌وه‌، گوتی: ده‌لیی هه‌وه‌، ﴿وَأُوْتِنَا الْعِلْمُ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ﴾، زانیاریمان پپش هاتنی ته‌و ئافره‌ته‌ش پیدرابوو، ئیمه‌ بو‌ خوا ملکه‌چ بووین، ته‌مه‌ زانیان مشتومریان هه‌یه‌، که‌ ئایا قسه‌ی سوله‌یمان عليه السلام، یاخود قسه‌ی شازنه‌؟ که‌ شازن به‌ر له‌وه‌ی ته‌و موعجیزه‌یه‌ش بینی له‌ سوله‌یمان، زانیاری پیدرابوو، که‌ سوله‌یمان شتی سه‌رسوپه‌ینه‌ری هه‌یه‌.

ئنجا که‌ ده‌لی: ئیمه‌ ته‌و کاته‌ش هه‌ر ملکه‌چ بووین، یانی: ملکه‌چ بووین و دانپیدا‌هینه‌ر بووین، به‌ موعجیزه‌کانی سوله‌یمان دا.

یاخود: قسه‌ی سوله‌یمان عليه السلام، که‌ به‌ر له‌وه‌ی ته‌و ئافره‌ته‌ش بی، ئیمه‌ زانیاریمان هه‌بوو و بو‌ خواش ملکه‌چ بووین، یاخود: پپش ته‌وه‌ی ته‌و موعجیزه‌یه‌شی پپشان به‌دن، زانیاریمان هه‌بوو و بو‌ خواش هه‌ر ملکه‌چ بووین.

﴿وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، به‌لام ته‌وه‌ی له‌ جیاتی خوا ده‌په‌رست، {که‌ خۆر بوو} پپی لیگرت ﴿إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾، چونکه‌ به‌ دلنایی ته‌و ئافره‌ته‌ له‌ کۆمه‌لیکی کافر بوو، یانی: پپی لیگرت که‌ خوا به‌رستی، یاخود سوله‌یمان پپی لیگرت، که‌ چیدیکه‌ له‌سه‌ر کوفر به‌رده‌وام بی، به‌ره‌و خوا به‌یه‌گرتن و خواپه‌رستی هینای، هه‌ردوو واتیه‌کان هه‌ن.

ئنجا سوله‌یمان عليه السلام شتیکی دیکه‌ی پپشاندا: ﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ﴾، پپی گوترا: به‌ شازن، بچۆ نیو کۆشکه‌که‌وه‌، ﴿فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا﴾، کاتیك کۆشکه‌که‌ی بینی، پپیوابوو شه‌پۆلی ئاوه‌، ته‌ختی زه‌ویه‌که‌

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

خوا ﷺ زانیارییه کی تاییه تی به هه ر کام له داوود و سوله یمان (علیهما السلام) داوه، ئه وانیش ستایشی خویان له سه ر کردوه، سوله یمانیش له پرووی پیغه مبه رایه تی و زانست و حوکمرانییه وه، له شوینی بابی (داوود) دانیشته وه:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ۱۵ و وَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَأَيُّهَا النَّاسُ عِلْمَنَا مَنَظِقَ الطَّيْرِ وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿۱۶﴾

شیکردنه وه ی ئه م دوو ئایه ته، له جهوت برگه دا:

۱- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا﴾ به دنیایی ئیمه زانیارییمان به داوود و سوله یمان داوو، وشه ی: (لَقَدْ) (ل)، (لَامُ الْقَسَمِ)، لامی سوینده و (قَدْ) (حَرْفُ التَّحْقِيقِ)، پیتی دلیا کردنه وه یه، بۆ ئه وه به کارهاتوه که خوا ﷺ دویتراوانی له هاوبه ش بۆ خوا دانه ران، له شوینی که سانی که داناه، که نکووی بکه ن، له وه که داوود و سوله یمان، زانیاریان پیدراوه، یا خود بۆ دلیا کردنه وه ی بابای دویتدراو، هه ر که سی که که قورئان ده خوینی، خوا ﷺ دنیای ده کاته وه که، ئیمه زانیارییه کی تاییه تمان به داوود و سوله یمان داوو، (عِلْمًا) که به نه زانراو (نُكْرَة) هاتوه، نه یفه رموو، (وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ الْعِلْمَ)، به لکو به (نُكْرَة) هاتوه، ئه وه (لِلتَّعْظِيمِ وَالتَّفْخِيمِ) ه، بۆ مه زنکردن و گه وه کردنه، واته: زانیارییه کی تاییه ت، که خه لکی دیکه ده رکی ناکات، که مه به ست پتی زانیاری وه حییه، ئه وه ی که خوا ﷺ به شیوه ی تاییه ت به پیغه مبه رانی خو ی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) داوه، به گشتیی، که لیره دا باسی داوود و سوله یمانه، سه لامی خویان لی بی.

(۲) ﴿وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هەردووکیان (واتە: داوود و سولهیمان) گوتیان: ستایش بۆ ئەو خواوەی کە بەسەر زۆریک لە بەندە برۆادارەکانیدا، هەلبێژاردووین، واتە: پلە ی پێخەمبەراییەتی و زانیاری تایبەتی پێداوین، پلە ی پێخەمبەراییەتی بەرزترین پلە یە کە بە مەزۆقەکان درا بۆ، خوا ی پەرۆردگار بە هەندێک لەو مەزۆقەنە ی کە هەلبێژاردوون، پێداوون، لە دوا ی موحەممەدیش ﷺ دەرگای پێخەمبەراییەتی و وەحیی گالە دراوە و داخراوە، ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾ (٤٠) الأحزاب، موحەممەد بابی هیچ کام لە پیاوانیان نیە، بەلکو نێرراوی خوا و کۆتایی پێخەمبەرانیە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بەلام هەموو پێخەمبەرانی هەلبێژاردە بوون، خوا ﷻ گۆلبێژی کردوون، وەك دەفەرموێ: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى﴾ النمل، واتە: بۆ: ستایش بۆ خوا و سەلام لەو بەندەنە ی خوا کە هەلبێژاردوون، کە بەلنایی پێش هەموو کەس، پێخەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، گۆلبێژی هەلبێژاردە ی خوان لە نێو مەزۆقیەتی دا، بۆیەش دەلێ: ﴿عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چونکە پێخەمبەرانی دیکەش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هەر هەلبێژێردراو بوون، لە نێو بەندە برۆادارەکاندا، بۆیە گوتووین بەسەر زۆریک لە بەندە برۆادارەکان دا هەلبێژاردووین.

(۳) ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَنُ دَاوُدَ﴾ سولهیمانیش میراتی لە داوود گرت، سولهیمان میراتی لە داوود گرت، واتە: هەمان ئەرك کە بە داوود سپێردرابوو، بە سولهیمانیش سپێردراو، هەمان زانیاری کە داوود پێی درابوو، خوا ﷻ بە سولهیمانی کۆریشی داو، هەمان حالەتی حوکمرانی و بەلادەستی کە داوود هەیبوو، خوا ی پەرۆردگار بۆ سولهیمانیشی پەخساند، ئەگەرنا لێرەدا مەبەست ئەوە نیە کە سولهیمان بە شیوەی نەرێت و سیستمی حوکمرانی و بنەمالەیی و میراتی، لە شوێنی بابای دانیشتی، وەك دوا یی لە سەردەمی ئومەویەکان و، عەباسییەکان و، عوسمانییەکانەو، تاكو ئیستاش ئەو شیوە حوکمرانییە سەقەتە، بەردەوامەو، شتیکی نامۆیە بە پڕووحی شەریعەت، بەلکو مەبەست لێرەدا ئەوەیە: وەك چۆن کە سێک میراتی کە دەگری، پێوەی ماندوو نابێ، بە هەمان شیوەش دوا ی ئەوەی

خوایا ﷺ پلهی پیغمبه رایه تی و، هوکاره کانی حوکمرانیی بو داوود ره خساندن، سوله یمانی کوریشی پلهی پیغمبه رایه تی پیداوو، هوکاره کانی حوکمرانیی بو ره خساندن، بی ئه وهی خوئی وه دهستی بیتی، چونکه پیغمبه رایه تی پلهی کی وه هبیه و که سببی نیه، مروّف خوئی وه دهستی ناهیتی، به لکو خوا ﷺ ده بیه خشی، به هر کهس که بیهوئی، **﴿اللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾** (۱۲۴) **﴿الْاَنْعَام﴾** بویه ش ئه مه وا توخ ده که مه وه، تاکو هیچ کهس وا تینه گات، که حوکمی بنه مالهی و میراتی، شتی که له پیغمبه رانی پیشووش دا هه بووه!! نه خیر، به لکو مه به ست ئه وه یه: خوا ﷺ هه مان شت که بو داوودی ره خساند بوو، بو سوله یمانیشی ره خساند بوو، بویه ش وشه ی (وَرِثَ) به کار دیتی، له بهر ئه وهی میرات ئینسان پییه وه ماندوو نابن و، شتی که به ئاسانی دیته دهستی.

۴- **﴿وَقَالَ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ﴾**، ههروه ها سوله یمان گوئی: ئه ی خه لکینه! به دلنایی ئه قسانه ی سوله یمان وتاریک بووه، له کوژی فراواندا دراوه.

۵- **﴿عَلِمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ﴾**، دواندن بالندا هان فیکرکراوه، یانی: ده توانین بیان دوتین و لیان تیگه یین.

۶- **﴿وَاَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾**، له هه موو شتی که مان پیدراوه، له هه موو شتی که حوکمرانییه که مان پتویستی پ هه بی، هوکاره کان و پیداو یستییه کانی حوکمرانیی مان بو ره خسیندراون و پیمان دراون.

۷- **﴿اِنَّ هٰذَا هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِيْنُ﴾**، به دلنایی هه ره ئه وه شه به خشی روون و ئاشکرا.

جی سهرنجه، که خوا ﷺ له سهره تاوه باسی داوود ﷺ و سوله یمان ﷺ ده کات، که زانیاریان پیدراوه، ستایشی خویان کردوه، که به سهر زوړیک له بهنده برپواداره کانی دا هه لیژاردوون، به لام دوا یی یه کسهر دیته سهر باسی به سهرهاتی سوله یمان ﷺ، له بهر ئه وه ی له شوینه کانی دیکه دا باسی داوود ﷺ کراوه، ئه م به سهرهاته ی سوله یمان: تیپه ربوونی به شیوی میروولانداو، دوا یی

قسە کردنی لەگەڵ ھودھودو، نامە پێدا ناردنی و ... ھتد، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتووە.

شایانی باسە: لە پەیمانی کۆندا دەڵێ: داوود یازدە (۱۱) کۆری بوون، یەکیکیان سولەیمان، ئنجا بە دنیایی ناگونجی میرات مەبەستی مآل و سامان و ھوکمرانیی بێ، کە سولەیمان مآل و سامان و ھوکمرانیی ھەمووی لە بابی بگری و، دە کۆرەکە ی دیکە بێ بەش ببن، ستم لە پێغەمبەرەکان ناوەشیتهو.

بەلام وەك گوتمان: بۆیە وشە ی: میراتگرتن (إرث، میراث)، بەکارھاتووە، کە لێرەدا بە مانا مەجازییەکیەتی، چونکە ئەو حالەتە گەورەو گرنگە ی کە داوود بوویەتی، کە دوایی یە کسەر خوای پەرورەدگار بە خشیویەتی بە سولەیمان، چۆنراوە بە مآل و سامانیکیووە کە لە بابەووە بۆ کۆر دەچێ، ئەگەرنا مەبەست ئەو نیە کە سولەیمان بە میراتی گرتبێ، وەك ھوكمی میراتی و بنەمالە یی.

ئنجا بێگومان کە دەفەرموێ: ﴿وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾، ھەم وشە ی ﴿كُلِّ﴾، ھەم وشە ی ﴿شَيْءٍ﴾، ھەردووکیان چەمکی گشتیان ھەیە، بەلام لێرەدا ﴿كُلِّ﴾، بێگومان مەبەست پێی زۆرە، یانی: زۆریك لە شتەکان پێدراو، ﴿شَيْءٍ﴾ ییش، لێرەدا واتە: شتی گرنگ، کە مەبەست پێی ئەو یە: ھەموو ئەو شتانە ی پێویست بۆ ھوکمرانیی کردن، ئێمە پێماندراون و بۆمان پەرسیندراون، ئەگەرنا ھەموو شتی بەرەھایی، تەنیا ھی خوا یە ﷻ و ھیچ کاتیك ھیچ کەسێک ھەموو شتیکی نەبوو، بەلام چەمکە عورفی و باوہکە ی ئاویە، یەکیك بە یەکیك دەڵێ: تۆ ھەموو شتیكت ھەیە، یان: تۆ ھیچ شتیكت نیە، یانی: ھەموو شتیك کە عورف و باوہ، خەلك ھەیبێ، ھەتە، نەك بەرەھایی، یانی: بە پێی عورفی باوی خەلك ئەو وشە ی بەکار دەھێنێ و مەبەستە کە ی لێ وەر دەگیرێ، ﴿وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾، دواییش کە بۆ شارێ سەبەئیش بەکار دەھێنێ: ﴿وَأُوتِيتَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾، یانی: ھەموو ئەو شتانە ی کە باون و، عورف و نەریت وایە کە ھوکمرانان ھەیانبن، ھەینی، ئەو شارنەش ھەموو شتیك کە عورف و باوہ، کە ھوکمرانان ھەیانبن، ھەینی.

که ده‌فهرموئ: ﴿إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَضْلُ الْمُمِينُ﴾، به دنیایی هەر ئه‌وه به خششی ئاشکرایه، وشه‌ی: (الْفَضْل)، (الزِّيَادَة فِي الْخَيْرِ وَالنَّفْعِ)، واته: زیدیه‌ی له چاکه‌و سووددا، (المُئْمِن) یش لیره‌دا، به مانای پۆشن و ئاشکرا دئ، واته: ئه‌و به خششه که خوا به زیده پێیداوین، زۆر پوون و ئاشکرایه، بۆ هەر که سێک ته‌ماشای بکات.

لیره‌دا سوله‌یمان که ئاوا قسه ده‌کات، ئه‌و فه‌رمانه‌ی خوا ﷻ جییه‌جی ده‌کات، که ده‌فهرموئ: ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ (۱۱) الضحی، واته: ئنجا باسی چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارت بکه، واته: له‌و پروه‌وه‌یه که باسکردنی چاکه‌کانی خوایه، (التَّحَدُّثُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ)، ئه‌گه‌رنا له‌و پروه‌وه‌یه، خۆی به‌سه‌ر خه‌لکدا هه‌لکیشی، به‌لکو ده‌یه‌وی بلی: خه‌لکینه! خوا ﷻ به‌خششیکی زۆری به‌ ئیمه‌ داوه‌و، خوا چاکه‌ی زۆری به‌سه‌ر ئیمه‌وه‌هیه، ئیوه‌ش له‌و چاکه‌و به‌خششه به‌هره‌مهند بن، که بریتیه له‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی و زانیاری و، له‌و هوکمرانییه‌ی که پیغه‌مبه‌ران ده‌یکهن، که هوکمرانییه‌کی دادگه‌رانه بووه، هوکمرانییه‌ک بووه که دادگه‌ریی بچه‌سپۆ و، سته‌م و خراپه‌و جیاوازیی ریشه‌کیش بکری.

له نۆزه کۆمه‌ڵه‌بێنمه‌کان له‌کەلتانی

بەڕێوەبەرێکی مۆڵه‌تی ئه‌وێڵه‌ی

بەڕێوەبەرێکی مۆڵه‌تی ئه‌وێڵه‌ی

AliBapir

www.alibapir.net

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

AliBapir

www.alibapir.net

AliBapir

QR Code

مەسەلەى دووهم:

كۆكرانه وهى سوپايەكهى سولهيمان عليه السلام له جند مروّف و بالّندان و، گوزەركردنيان به لای دۆلى مېروولانداو، بانگکردنى مېروولهيهك له مېروولهكان كه بچنه وه كونهكانى خويان، نه وهك سولهيمان و سوپايەكهى بيانشكېنن بى نه وهى پييان بزائن و، زهرده خه نه كردنى سولهيمان له قسهكهى و، پارانه وهى له خوا عليه السلام و ستايشكردنى بۆ خوا عليه السلام:

خو عليه السلام ده فەرموئ: ﴿وَحِشْرَ لِّسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝١٧ حَتَّى إِذَا أَتَوْا عَلَى وَادِ التَّمَلِّ قَالَتْ نَمَلَةٌ يَتَأْتِيهَا التَّمَلُّ أَدْخُلُوا مَسَكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝١٨ فَنَبَسِمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدَيْ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ۝١٩﴾

شیکردنه وهى ئەو ئایەتانه، له چوارده برکهدا:

(١)- ﴿وَحِشْرَ لِّسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ﴾، سه ربازهكان بۆ سولهيمان عليه السلام كۆكرانه وه، سه ربازهكانى سولهيمان بۆى كۆكرانه وه، واته: سوپايەكهى بۆى كۆكرايه وه بۆى ئاماده كرا، دياره سه فەريكى له پيش بووه گوتووويهتى: سوپايەكهى، بۆ ئاماده بكهن، ليرەدا له جياتى وشەى (جيش)، ده فەرموئ: (جُنُود)، سه ربازهكانى بۆ كۆكرانه وه، ده لئى: (الجُنُود): جَمْعُ جُنْدٍ، وَهُوَ جَمْعُ جُنْدِيٍّ، كه واته: (جُنُود)، كۆى كۆيه، ئنجا ئايا سوپاو سه ربازهكانى سولهيمان چى بوون؟

(٢)- ﴿مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ﴾، له جند مروّف و بالّنده، پيكهاتهى سوپايەكهى سى جوړ بوون: مروّف بوون و، جند بوون و، بالّندهش بوون، هه لبه ته هه ر كاميك لهو سى پيكهاتهيه، كارى تايبه تى خوى هه بووه، به لام نهك جند هه موو يهك كارو، مروّف

هه‌موو یه‌ك كارو، بآئنده‌ش هه‌موو یه‌ك کاریان بووبی، به‌لكو هه‌ر له‌ نێو جنددا کاره‌كان دابه‌شكراون، وه‌ك له‌ شوێنه‌كانی دیکه‌دا خوای په‌روه‌ردگار باسی ده‌كات، هه‌یانبووه‌، شتیان بۆ له‌ بنی ده‌ریا ده‌ره‌یناوه‌و، هه‌یانبووه‌ بۆ شه‌ر به‌کاری هێنان و، هه‌یانبوو بۆ پیشه‌سازی به‌کاری هێنان و، هه‌یان بووه‌ گرتوونی و که‌له‌پچه‌ی کردوون، هه‌روه‌ها مرو‌قه‌کانیش به‌ هه‌مان شیوه‌و بآئنده‌کانیش، بۆ وێنه‌: هودهودی بۆ هه‌والگری به‌کاره‌یناوه‌و، هه‌ر یه‌که‌و بۆ شتیکی به‌کاره‌یناوه‌.

٣- ﴿فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ له‌ حالیکدا که‌ ئه‌وان، کو‌کراونه‌وه‌ سه‌ریه‌ك، کو‌نترۆل کراون، (الْوَزْعُ: الْكَفُّ عَمَّا لَا يُرَادُّ، فَشَمَلَ الْأَمْرَ وَالنَّهْيَ، أَيِ مُلْتَزِمُونَ التَّزَامًا تَامًا)، (وزع): بریتیه‌ له‌ نه‌ه‌یشتنی شتیك که‌ ناویستری، که‌واته‌: هه‌م حاله‌تی فه‌رمان و، هه‌م حاله‌تی نه‌ه‌یشتن و قه‌ده‌غه‌کردن، ده‌گریته‌وه‌، (فَهُمْ يُوزَعُونَ) واته‌: زۆر پابه‌ند کرابوون و به‌رفه‌رمان بوون. (أَوْ يُخَبَسُ أَوَّلُهُمْ عَلَى آخِرِهِمْ)، یاخود: یانی: هه‌ی پێشیان پاده‌گیرا، تاكو هه‌ی دوايه‌ پێنده‌گه‌یشت.

به‌لام (فَهُمْ يُوزَعُونَ) زیاتر واینده‌چی مه‌به‌ست پێی ئه‌وه‌ بێ: پێیان لێ ده‌گیرا به‌ملاولادا بچن و سه‌رپێچی و لاملی بکه‌ن، یانی: پابه‌ند بوون و پێك و پێك بوو، نه‌ك هه‌ر که‌سه‌و به‌ دۆلیك دا بپروا، سه‌رپێچی بکه‌ن.

٤- ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادٍ النَّمْلِ﴾ هه‌تا کاتیک به‌ لای شیوی میروولاندا، تێپه‌رین، (حَتَّىٰ) بۆ گه‌یشتنه‌ به‌ ئامانج، واته‌: به‌رده‌وام بوون، هه‌تا گوزه‌ریان کرد به‌ لای دۆل و شیوی میروولاندا.

(وَادٍ النَّمْلِ)، دوو واتای هه‌ن:

یه‌که‌م: ئه‌و شوێنه‌ی میرووله‌ی تێدان، چونکه‌ هه‌ر چۆن بێ، شاره‌ میرووله‌، هه‌ندیک کون و که‌لێنان له‌ زه‌ویدا دروست ده‌که‌ن، که‌ وه‌ك دۆل و شیوان وان، بۆ ئه‌وان و، له‌ قه‌ده‌ر ئه‌وان وه‌ك دۆل و شیوان وان، ئه‌و که‌لین و کونانه‌ی میرووله‌کان دروستیان ده‌که‌ن و، خانوبه‌ره‌ی خوایانیان تێدا بنیات ده‌نێن، یانی: وه‌ك چۆن مرو‌قه‌کان به‌ قه‌د

پالۋ چپایە کانهو و، لە دۆل و شیوە کاندای خانووبەرە دروست دەکەن، مێروولەش لەو کون و کەلتیانە ی لە نێو زەویدا هەن، ئەو کون و کەلتیانە بۆ ئەوان وەک دۆل و شیو وان.

دووهم: یاخود شوێنێکی تاییەت بوو، کە پێگوتراو: (وَإِذْ التَّمَلُّ)، کە هەندێک دەڵێن: لە فەلەستین بوو.

وشە ی: (التَّمَلُّ): ناوێ بۆ جوړیك لە زیندەوەر، گچکە یەو شەش پێی هەن، تاکە کە ی پێی دەگوتری: (التَّمَلَّة)، کەواتە: کە دەفەرموی: ﴿قَالَتْ نَمَلَةٌ﴾، ئەو نەگە یە نێ کە ئەو مێروولە یە مێینە بوو، بە لکو ئەو دەگە یە نێ کە هەر تاکێک بوو، لەو جوړە، واتە: (التَّمَلَّة: وَاحِدُ التَّمَلِّ)، (مەلە) یە کێکە لە مێروولە، ئنجا ئایا نێرە یان مێیە؟ نازانین، بۆیە دەفەرموی: ﴿فَنَبَسَّ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا﴾، بە هۆی قسە کە یەو بە زەردە خەنەو پێکە نێ، ئنجا کە راناوی مێینە ی خراوە تە سەر، ئەو لەبەر راجاوکردنی بیژە ی (مەلە) یە، کە راناوی مێینە ی بۆ بە کارهاتو، نە ک لەبەر ئەو ی رەگە زە کە ی مێینە بیت، وەک هەندێک لە توێژەرەوان وایانگوتو، گوتوو یانە: ئەو مێروولە یە کێ مێینە بوو، بە بە لگە ی ئەو کە فەرموو یە تی: (مەلە)، بە لām، نە خێر (مەلە) واتە: مێروولە یە ک، ئنجا نێر بی، یان می، هەر وەک (بَقَرَة)، یانی: رەشە ولāخ، ئنجا نێر بی یان می، پێی دەگوتری: (بَقَرَة)، هەر چە نە ئیستا وایاوە کە هەر گوتیان: (بَقَرَة)، واتە: مانگا، (تور) یش، واتە: گا، بە لām لە راستیدا لە زمانی عەرەبییدا: ﴿سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ﴾ ٤٣ یوسف، واتە: حەوت رەشە ولāخ، ئیدی مەرچ نیە، نێر بن، یان می بن.

٥- ﴿قَالَتْ نَمَلَةٌ﴾، مێروولە یە کێان گوتی:

٦- ﴿يَأْتِيهَا التَّمَلُّ أَدْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ﴾، ئە ی مێروولە کان! بچنە نێو کونە کانی خوێتانهو، بچنە نێو خانووبەرەو شوێنە کانی خوێتانهو.

٧- ﴿لَا يَحْطَمَنَّكُمْ سُلَيْمَنُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، بۆ ئەو ی سولە یمان و سەربازە کانی تێکتان نە شکێنن، لە حالێکدا کە هەست ناکەن.

(الْعَطْمُ: الْكَسْرُ لِشَيْءٍ صَلْبٍ)، (حَطْمٌ): بریتیه له شکاندنی شتیکی رهق، ئنجا له تهفسیرکاندا هاتوه: (وَاسْتُعِيزَ هُنَا لِلرَّقْسِ بِجَامِعِ الْإِهْلَاكِ)، لیره خوازراوه تهوه بو پیلینان و پانکردنهوه، له بهر تهوهی هەر شتیک پان بکریتهوه دهفهوتی، بهلام له راستییدا تهوه وایهوه، ئهوه تهعبیره ئیعجازیکی عیلمیی تیدایه: که ئیستا ده رکهوتوه پیکهاتهی جهستهی میرووله، له ماددهیهکی رهقهوه، ئه گهر پیی لیبری، ده شکیت، وهك چوون شووشهیهك ده شکیت، جهستهی میروولهش تیک ده شکیت، نهك پان بیتهوه، بو وینه: که پی له کریمیک ده نیی، پان ده بیتهوه، بهلام میرووله تیک ده شکیت و، کرپهوه دهنگی شکانی دی، وهك شووشهیهك.

پستهی: ﴿لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَنُ وَجُودُهُ﴾، ئەمە وهك تهوه وایه: (لَا أَعْرِفَنَّكَ تَعْمَلُ كَذَا)، تو نهاسم ئاوا بکهی، یانی: ئاواتان لی نهیهت، تاكو سولهیمان و سه ربازه کانی تیکتان نه شکینن.

﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، (و) لیره دا (الواو حَالِيَةً) واته: له حالیکدا که ههست ناکه، له حالیکدا تهوان ههست ناکه، ئەمە ستایش و مه دحیک گه وره ی سولهیمان (عليه السلام) و سوپایه که یهتی، که تهوانه پی له میروولهش نانین، میروولهش تیکناشکینن، ئه گهر پیی بزنان، له حالیکدا که پی نه زانن، پی له میرووله ده نیین، بهلام ته گهر بینن، پی له میروولهش نانین، چ جای باغ و کشتوکالی خه لک بشیلن، یان خه لک به ناههق بکوژن، یان ئاژهل و مهرو مالی خه لک وه بهر خو به دن! به لکو پی له میروولهش نانین.

۸- ﴿فَتَبَسَّ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا﴾، زه رده خه نه ی هاتی، له حالهتی پیکه نیندا، به هو ی قسه که یه وه، سولهیمان به زه رده خه نه پیکه نی، دیاره پیکه نینی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، زیاتر حالهتی زه رده خه نه ی هه بووه، چونکه (ضَاحِكًا) ده لی: (حَالٍ مِنَ التَّبَسُّمِ)، یانی: (ابْتَسَمَ، ضَحِكَ تَبَسُّمًا، أَوْ ابْتَسَمَ ضَاحِكًا)، یانی: زه رده خه نه ی هاتی، له حالهتی پیکه نیندا، که پیکه نینه که ی بریتی بوو له زه رده خه نه، که زه رده خه نه که مترین حالهتی پیکه نینه، واته: به قافا پیته که نی، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به قافا پیته که نیون،

وہك خەلكىك لەسەر پشت بكهوئى و، مروؤف لە حالەتى عاتىفیییدا پێكهەننى زۆرى بۆ دىئى، پێغەمبەران بەو شیوەیە نەبوون، وەك لە پێغەمبەرى خاتەم گێردراوەتەو، بۆیە زەرەدەخەنەى ھاتو، یانى: دلخۆش بوو، سوپایەكەى ھىندە صالح و چاكن پى لە مێروولەش نائىن، مەگەر مێروولەكان نەبینن و ھەستیان پى نەكەن.

(۹) ﴿وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدَتِي﴾ سولەیمان گوئى: پەروەردگارم! یارمەتیی بەدە، سوپاسى ئەو چاكەىەت بكەم، كە لەگەڵ مندا كردووتە، ھەروەھا لەگەڵ باب و دایكىشم دا، (أَوْزِعْنِي) یانى: (الْهَمْنِي)، واتە: فێرم بكە، یاخود ھانم بەدە، وام لى بكە سوپاسگوزارىم بۆ تۆ، لەسەر ئەو چاكەىەى كە لەگەڵ منت كردو، یاخود (أَوْزِعْنِي) ھەر لەسەر ئەسلە زمانەوانییەكەىەتى (وَزَعَهُ) واتە: (مَنْعَهُ)، كەواتە: (أَوْزِعْنِي) یانى: (امْتَعْنِي عَنِ الْغَفْلَةِ فِي أَظْلٍ شَاكِرًا)، واتە: پێم لێبگرە لە بى ئاگایى تاكو سوپاسگوزار بى، یان (امْتَعْنِي مِنَ الْكُفْرَانِ فِي أَشْكُرَكَ) پێم لێبگرە لە ناسوپاسى، تاكو بەردەوام سوپاسگوزار بى بۆ تۆ.

﴿وَعَلَىٰ وَلَدَتِي﴾ ھەروەھا سوپاسگوزارى ئەو چاكەىەشت بكەم كە لەگەڵ باب و دایكم دا كردووتە، چاكەى دایك بایش ھەر نىعمەتێكە بۆ پۆلە دەگەرێتەو، ھەر وەك چوون چاكەىەك كە لەگەڵ پۆلەكانیش دەكرى، دیسان بۆ باب و دایكان دەچێتەو بۆ ئەوانیش نىعمەتە، باب و دایكىك پۆلەىەكى باشیان ھەبى، چ كور، چ كچ، بۆ ئەوانیش نىعمەتە، ھەروەك باب و دایكىش ئەگەر چاك بووبن، بۆ پۆلەكان نىعمەتە، ئەگەر ئەو مروؤفە شانازى بە باب و دایكىەو بەكات، بە دلنایى لە چاكەى ئەوانیش بەھرمەند بوو.

(۱۰) ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾ ھەروەھا یارمەتیی بەدە، كە كردەوێ باش بكەم، جێى پەسندى تۆ بێت، تۆ لى پازى بى.

(۱۱) ﴿وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ بە بەزەى خۆشت بمخە نۆ بەندە چاكەكانتەو، واتە: بمخە نۆ پزى ئەوانەو.

راستکردنه‌وه‌ی هه‌له‌یه‌کی زه‌قی (محمد الطاهر بن عاشور)

لێره‌دا به‌ باشی ده‌زانم هه‌له‌یه‌کی زه‌قی (محمد الطاهر بن عاشور)، په‌حمه‌تی خوای لای بێ، راست بکه‌ینه‌وه‌، هه‌له‌یه‌یه‌ توێژه‌ره‌وانی دیکه‌ش جاری وا هه‌یه‌ قسه‌یه‌ک ده‌که‌ن، پێم هه‌له‌یه‌، به‌لام شتی‌ک که‌ زۆر به‌ پێویستی نه‌زانم، نامه‌وێ ته‌فسیره‌که‌ی خۆمی پێ قه‌ره‌بالغ بکه‌م، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی (محمد الطاهر بن عاشور)، هه‌م زانایه‌کی گه‌وره‌ بووه‌ له‌ زانایانی تونس، هه‌م ته‌فسیره‌که‌شی شتی زۆر وردی تێدایه‌، بۆیه‌ به‌ چاکم زانی ئاماژه‌ به‌وه‌ هه‌له‌یه‌ی بکه‌م، هه‌له‌که‌شی ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ ته‌فسیری ئه‌م رسته‌یه‌دا: ﴿وَعَلَىٰ وَلَدَيْكَ﴾ ده‌لێ: (وَوَالِدَاهُمَا أَبُوهُ دَاوُدُ بْنُ يَسَّىٰ وَأُمُّهُ بَثْشَبَعُ بِنْتُ الْيَعَامَ، وَهِيَ الَّتِي كَانَتْ زَوْجَةً (أُورِيَا) الْحِثِّيِّ، فَاصْطَفَاهَا دَاوُدُ لِنَفْسِهِ، وَهِيَ الَّتِي جَاءَتْ فِيهَا قِصَّةُ نَبَا الْخَضَمِ الْمَذْكُورَةِ فِي سُورَةِ ص)^(۱).

واته‌: باب و دایکی سوله‌یمان ئه‌مانه‌ن: بابی داوودی کوپی یه‌سسیه‌، دایکی‌شی (بَثْشَبَعُ بِنْتُ الْيَعَامَ)، ئه‌ویش که‌ پێشتر ژنی (أُورِيَا الْحِثِّيِّ) بوو، به‌لام داوود بۆ خۆی هه‌لییژارد، ئه‌و ئافره‌ته‌یه‌ که‌ به‌سه‌ره‌اتی (نَبَا الْخَضَمِ)، که‌ له‌ سووره‌تی (ص) دا، باسکراوه‌، له‌ باره‌یه‌وه‌ هاتوه‌.

ئنجا لێره‌دا ئه‌و زانایه‌ که‌وتۆته‌ دوو هه‌له‌ی زه‌قه‌وه‌:

یه‌که‌م: ده‌لێ: دایکی سوله‌یمان: (بَثْشَبَعُ بِنْتُ الْيَعَامَ)، ژنی (أُورِيَا الْحِثِّيِّ) بووه‌، که‌ ئه‌وه‌ له‌ (په‌یمانی کۆن) دا، هاتوه‌، ئنجا من هه‌م له‌: (موسوعة: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله، الكتاب السادس، الإيمان برسل الله وأنبیائه)، له‌ویدا باسم کردوه‌، هه‌م له‌ مه‌وسووعه‌ی: (ئیمان و ئیلحاد)یشدا، که‌ ئه‌و به‌سه‌ره‌اته‌ی په‌یمانی کۆن (العهد القديم) وه‌ک گه‌لێک چیروکی

(۱) التحرير والتنوير، ج ۱۹، ص ۲۴۴.

دیکەي، بە ھېچ جوړىك راست نيهو، له گه‌ل عه‌قل و لوژيك و، له گه‌ل پېگه‌ي به‌رزى پېغهمبه‌رانىش دا ناگونجى، كه په‌يمانى كۆن له: (سفر صموئيل الثاني، اصحاح: ۱۱ و ۱۲، وسفر الملوک، اصحاح: ۲) دا باسى ده‌كات و كورته‌كه‌ي ئه‌وه‌يه:

رؤژيک داوود عليه السلام له‌سەر بان پياسه ده‌كات، ئافره‌تيك ده‌بينى خو‌ي ده‌شوات، زۆرى پتى جوان ده‌بيت، دوايى به دوايدا ده‌نيړى و ده‌يهيښى بۆ مالى خو‌يان و له‌گه‌لى جووت ده‌بى، دوايى كه ده‌زانى خي‌زانى (أوريا الحثيى) ه، ئوريا ده‌نيړتته پېشه‌وه‌ي جه‌نگ و، به سوپايه‌كه‌ش ده‌لى: ئه‌گه‌ر شه‌ر گه‌رم داها، ئيوه بكشيته‌وه، با ئوريا بكوژرى، ئيدى ئوريا ده‌كوژرى و، دوايى داوود ژنه‌كه‌ي ماره ده‌كاتوه!

كه ئه‌مه مسولمانىكى ئاسايى و عاده‌تى، شتىكى ئاوا له خو‌ي ناوه‌شيښته‌وه، تاكو له داوود بوه‌شيښته‌وه، ئيمه‌ش مولزه‌م نين، ئه‌و ئه‌فسانه‌و ئه‌و شته بى مانايانه‌ي له په‌يمانى كۆندا هاتوون، كه شتى ديكه‌ي له‌وه‌ش بى ماناترى تيدايه، بيښ له‌سەر پېغهمبه‌رانىان بكه‌ينه مال.

ئه‌وه هه‌له‌ي يه‌كه‌مى خاوه‌نى (التحرير والتنوير) ه، نه‌ده‌بوو ئه‌و قسه‌يه بيښى له په‌يمانى كۆنه‌وه، يه‌كه‌سەر به موته‌لقى وه‌رى بگرى و، بيكاته مال له‌سەر داوودو، ئه‌و ئافره‌ته‌ش بكاته دايكى سوله‌يمان، كه ئافره‌تيك بى له مال و مي‌ردى خو‌ي بى و، له‌گه‌ل پياوښكى ديكه‌دا رابويړى، ئنجا سوله‌يمانى به زگ بكه‌وى! ئنجا ئه‌گه‌ر وابى سوله‌يمان له كاتيكد، به زگى دايكى كه‌وتوه - چونكه له په‌يمانى كۆندا ده‌لى: ئافره‌ته‌كه‌ گوتى: دوو گيانم، دواى ئه‌وه‌ي داوود له‌گه‌لى جووت بوو - جارى هه‌ر له ژي‌ر نيكاحى مي‌رده‌كه‌شى دابووه، كه ئوريايه! ئه‌وه‌ش تۆمه‌تيكى زۆر خراپه، هه‌م بۆ سوله‌يمان، هه‌م بۆ بابى سوله‌يمان، پيش سوله‌يمان.

دووهم: ئه‌وه‌يه كه يه‌كه‌سەر (محمد الطاهر بن عاشور)، ده‌لى: (وَهِيَ الَّتِي جَاءَتْ فِيهَا قِصَّةُ نَبِيِّ الْخَصَمِ الْمَذْكُورَةِ فِي سُورَةِ ص) كه مه‌به‌ستى ئه‌م ئايه‌تانه‌ن: ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصَمِ إِذْ سُورُوا الْمِحْرَابَ﴾ (۲۱) إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصِمَانِ بَعَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ (۲۲) إِنَّ

هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجَّةً وَلِي نَجَّةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾
 قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجَّتِكَ إِلَىٰ نَعَايِهِ وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ
 رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّكَابٍ ﴿٢٥﴾ يٰدَاوُدُ إِنَّا
 جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

ئەم ئايەتە ئايەتە باسی بەسەرھاتەن کە پێی دەگوتری: بەسەرھاتی (تَبَا الْخَصْمِ)،
 کە کورتەکە ی ئەوێ: داوود عليه السلام پوژیک خەریکی خواپەرستی بوو لە ژووری
 تایبەتی خۆیدا، (میحراب واتە: ژووری تایبەتی خوا پەرستی)، دوو کەس دەچن
 بۆ لای بەسەر دیواردا دەچن، (داوود پێغەمبەر بوو و حوکمران و پادشا بوو،
 پاسەوانی هەبوو، چۆن ئەو دوو کەس هاتن؟) لێیان ترسا و پاچەکی، پێیان گوت:
 مەترسێ! ئێمە دوو کەسین ناکۆکی و دەمەقالییمان بوو، لە نیاوماندا دادوەری
 بکەو ستم مەکەو، پێی راستمان پێ نیشان بدە، یەکیان قسە دەکات، وەک
 داواکار (مَدْعَى)، دەلی: ئەمە برامە، ئەوێ (٩٩) مەری هەیه، منیش مەریکم
 هەیه، گوتووێتی مەرەکە ی خۆشت بدە بە من، لە قسانیشدا بەسەرمدا زāl
 بوو، داوود عليه السلام بە بێ ئەوێ گوتی ئەوێ دیکە بگری، کە داوا لەسەر کراو
 (مَدْعَى علیه)، یە کسەر دەلی: ستمی لێکردووی کە داوا ی لێکردووی مەرەکە ی
 خۆت بخەیه گەل مەرەکانی وی و، تۆ هیچ مەرەت نەمین، ئەویش سەد (١٠٠)
 مەری هەبن، ستمی لێکردووی، زۆریش لەوانە ی کە پیکەو تیکەل دەبن،
 ستم لە یە کدی دەکەن، مەگەر ئەوانە ی ئیماندارو خواوەنی کردەوێ باشن.

دوایی داوود بۆی دەرکەوت کە خوا تاقیکردووە، داوا ی لێبوردنی لە
 پەروەردگاری کردو کپووشی بردو گەپایەو، (دوایی خوا عليه السلام دەفەرموێ): خواش
 لێبوردو بۆویش لە لای ئێمە هەیه، نیزیکی و سەرەنجامیکی باش، (دوایی خوا
 دەفەرموێ): ئە ی داوود! تۆمان کردو بە جێنشین لە زەوی دا، دادوەری لە

نیوان خه لکدا بکه به هق و، به دواى ئاره زوو مه کهوه، به دواى عاتیفه مه کهوه، ئه گهرنا له پړى خوا لات ده دا، ئه وانیه له پړى خوا ﷻ لا ده دن، سزایه کی سهختیان هه یه، به هوئى ئه وه وه که پوژى لپرسینه وه یان له بیر چوو ه. ئه مه کوئى به سه رهاته که ی قورئانه، وه ک له ئایه ته کان دا هاته وه.

ئجنا ئه مه کو باسئ ئافره تی تیدا یه؟ له راستیدا ئه وه به سه رهاته ههر ئه وه یه که خواى په ره وردگار داوود که حوکمران بووه و، دادوه ریشی له نیوان خه لکدا کردوه، تاقیکردنه وه یه کی بو هیناوه ته پش، دوو فریشته له شیوه ی دوو پیادا چوونه لای، داوا یه کی ورووژینه ریان بو باسکردوه، زور عاتیفه بزوین بووه، ئه وه نده ورووژینه رو عاتیفه بزوین بووه، داوود له بیرى چوو له داوا له سه ر کراو (مُدْعٰی علیه) که به پرسئ: ئایا ئه وه داوا که ر (مُدْعٰی) ه، راست ده کات؟! یه که سه ر گوتوو یه تی: سته می لیکردوو ی.

هه له که ی داوود له وه دا بووه و، باسئ ژنان ههر له گوړیدا نیه، به داخه وه هه ندیک له توپژه ره وانى قورئان، هاتوون ئه وه به سه رهاته ی که له په یمانى کوندا هه یه، که بوختانی که به داوود کراوه و به سوله یمانیش ههر کراوه، گوا یه: دایکی له کاتیکدا ئه وه وه سک که وتوه، که له ژیر نیکاحی میردی کی دیکه دا بووه و داوود به زینا له گه لئى جووت بووه، ئه مه تومه ته بو سوله یمانیش و، بو داوودیش، هاتوون ئه وه به سه رهاته ی له په یمانى کوندا هه یه، له گه ل ئه وه ئایه تانه ی سووپه تی (ص) دا، لیکیان داوون، که ئایه ته کانى سووپه تی (ص)، هیچ په یوه ندیان به وه به سه رهاته وه نیه و، شتى ئاواش نه ک له داوود ﷻ به لکو له مسو لمانی کی ئاسایش ناوه شیته وه، ته ماع له ژنى براده ری کی خوئى بکات و، بینیرئ به کوشتى بدات و، دواتر ژنه که ی ماره بکاته وه!! شتى ئاوا چوون له پیغه مبه ران ده وه شیته وه؟ بو یه به پیویستم زانى ئه وه هه لیه، راست بکه مه وه، که ئه گه ر له هه ندیک له ته فسیرکانى دیکه دا هاتبا یه، په نگه به پیویستم نه زانیبا یه، راستى بکه مه وه، به لام (التحریر والتنوير) ته فسیرئى موعته به ره و، پیم ناخوش بوو، ئه وه دوو هه لیه، ئاوا به سه ریان دا برؤم.

مه سه له ی سیه م:

به سه رکړنه وهی سوله یمان عليه السلام بو بالندان و، دیارنه بوونی هود هودو، هره شه لیکړنی به سزادانی، نه گهر به بی پاساو غایب بوویت، پاشان قسه کړنی هود هود له باره ی شازنی سه به نه وه، که خوی و گه له که ی خور ده په رستن و، شه یتان گومرای کړوون و، له پتی خوا لایداون:

خو عليه السلام ده فرموی: ﴿وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدُودَ أَمْ كَانَتْ مِنَ الْغَائِبِينَ ۚ (۲۰) لَا أَغْدِبُكَ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْبَحُكَ أَوْ لِيَأْتِنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۚ (۲۱) فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ، وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَاءٍ يُقِينُ ۚ (۲۲) إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ۚ (۲۳) وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ۚ (۲۴) أَلَا يَسْجُدُونَ لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۚ (۲۵) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۚ (۲۶)﴾

شیکړنه وهی هم ټایه تانه، له هه ژده برگه دا:

(۱)- ﴿وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ﴾ (سوله یمان) بالنده کانی به سه رکړنه وه، چاوی پیدا گپان، (التَّفَقُّدُ: التَّفَعُّلُ، يَدُلُّ عَلَى التَّكَلُّفِ، وَالتَّفَقُّدُ: طَلَبُ الْفَقْدِ، ثُمَّ تَوَسَّعُوا فِيهِ فَأَطْلَقُوهُ عَلَى طَلَبِ مَعْرِفَةِ سَبَبِ الْفَقْدِ)، (تَفَقَّدَ) واته: به دواي ديار نه ماندا گه ران، دواي چه مکه که يان فراوان کړدوه و، به کاریان هیناوه بو گه ران به دواي هوکاري ديار نه ماندا، که واته: (وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ)، واته: چاوی پیدا گپراو، به سه ريانه وه گه پراو پشکینی.

(۲)- ﴿فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدُودَ أَمْ كَانَتْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾، سوله یمان گوئی: نه وه چیمه! بوچی هود هود نابینم؟ واته: چ شتیک بوته هوکاري نه بینینی من بو هود هود؟

واته: ئايا ھۆكاری نەبیینی من بۆ ھودھود، خۆمم، یاخود خۆیەتی كە لێرە نیه؟ واتە: ئايا من نایبینم و شتێك بۆتە پەردەو نیتوان نایبینم، یاخود ھۆكارەكە ئەوێهە كە ئەو لێرە نیهو ئامادە نیه؟ [ھودھود كە بە كوردیی (پەپوو سولەیمانە)ی پێ دەلێن، جوړێكە لە بالەندە، دەنگێكی تایبەتی ھەبێ، بۆنێكی ناخۆشی لێ دی، سەری وەك ئەوێهە وایە كەلۆیكی پەشی لەسەر بێ، پێلۆوێهە كانی چاوی زەردن، نینۆكەكانی پەشن، ھەم دانەوێلە دەخوات و ھەم كرمیش، لە دوورەوێهە ئاو دەبینی، ئەگەر ئاو لە ژێر زەویشدا ھەبێ، ھەستی پێ دەكات، بۆیە لە ھەر شوێنێك كە بەلێ راوێشاندن، ئەوێهە نیشانەیی ئەوێهە كە لەو شوێنەدا، یاخود لە ژێر ئەو شوێنەو لە زەویدا ئاو ھەبێ].

سولەیمان عليه السلام ھەم بۆ ئەوێهە بەكاری ھێناو، ھەم بۆ ھەوالگری و نامە ھێنان و بردنیش بە كاری ھێناو.

۳- ﴿لَا عَذْبَنَهُ، عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْبَحَنَّهُ﴾، بە دلنایایی یان زۆر بە سەختیی سزای دەدەم، یان سەری دەبڕم، واتە: بە پێی جووری سەرپێچییەكەیی، سزای دەدەم.

۴- ﴿أَوْ لِيَأْتِنِي إِسْلَاطٌ مِّنْ رَبِّي﴾، یاخود دەبێ بەلگەبەكی پوونم بۆ بێنێ، بۆ ھۆكاری ئامادە نەبوونی، بۆچی لێرە نیه؟ واتە: ھەر چۆن بێ دەربازی نابێ لە سزادان، مەگەر بەلگە بێنێ، ئنجا جووری سزادانەكەشی دەگەرێتەوێهە بۆ جووری سەرپێچییەكەیی، ئەگەر سەرپێچییەكەیی زۆر سەخت نەبێ، ئەوێهە بەس سزای دەدەم و، ئەگەر زۆریش سەخت بێ، سەری دەبڕم.

۵- ﴿فَمَكَتَ عَيْرَ بَعِيدٍ﴾، مانەوێهە ھێندەیی پێنەچوو، (بَعِيدٍ) دوور یان سێفەتە بۆ كات، یان بۆ شوێن، واتە: لە شوێنێك كە دوور نەبوو، یاخود كاتیك كە دوور نەبوو، زۆری پێ نەچوو، بە كورتیی: دواي ماوێهەكی كەم، كە پێی نەچوو، گەراییەو.

۶- ﴿فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ﴾، گوێ: شتێكم زانیوێهە كە تۆ نەزانێو، (اطَّلَعْتُ عَلَى مَا لَمْ تَطَّلِعْ عَلَيْهِ)، لە شتێك ئاگادار بووم، تۆ لێ ئاگادار نی، وشەیی (إِحَاطَةً): بریتییە لە دەورەدانێ شتێك، شتێك وەخۆ بگری، بێخەییە ژێر پكێفی خۆتەو، بەلام لێرەدا خوازاوێهە بۆ زانیاری ھەبوون بە شتێك، ئاگاداری ھەبوون لە شتێك.

(۷) - ﴿وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَاٍ یَقِینٍ﴾، له سه به ئه وه هه والێکی جێی دلبیاایم بۆ هیناوی، که هیچ گومانی تیدانیه، (سَبَأٌ) ناوی هۆزێکه، له ولاتی (سَبَأٌ) پیاویک بووه، ئه وه هۆزه له وه پیاوه وهن و وه چه ی ئه ون، که ئه وان ه له عه ره بی به عه ره بکراو (المُسْتَعْرَبَةُ) ن، له ئه سلدا عه ره ب نه بوون، به عه ره ب کراون، پایته ختی ولاتی (سَبَأٌ)، شاری (مَأْرِب) بووه، له نیوانی (مَأْرِب) و (صَنْعَاء) دا، سێ قوناغه ری بووه.

(۸) - ﴿إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ﴾، من ئافره تیکم بینی، حوکمرانیانه، (مَمْلُکُهُمْ) مِنَ الْمَلِكِ وَلَيْسَ مِنَ الْمَلِكِ، (مَلِك) واته: خاوه نداریتی، به لأم (مَلِك) واته: حوکمرانیتی، واته: ئافره تیکم بینی حوکمرانیانه، شاژنیانه.

(۹) - ﴿وَأُوتِيتَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾، له هه موو شتیکی پیدراوه، واته: له هه موو شتیکی که پێویست بی بۆ حوکمرانی، یانی: هۆکاره کانی حوکمرانیی بۆ ره خسیندراون، له سوپا و کۆر مه جلیسیک که راویژیان پێکات، له که سانیک که له شوینه کان بیانکات به بهرپرس، وه ک ئیستا پێیان ده گوتری: پارێزگارو قائیمقام و، له که سانیک که کاروباره کانی جیه جیکردنیان پێ ده سپێدری، که ئیستا پێیان ده لێن: وه زیران و ئه نجومه نی وه زیران، هه موو هۆکاره کانی له رووی ماددی و مه عه وی و به شه رییه وه، بۆ ره خسیندرا بوون.

(۱۰) - ﴿وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾، ته خت و نشینگه یه کی مه زیشی هه یه، له رووی قه باره یه وه له رووی به هاو نرخیه وه.

(۱۱) - ﴿وَجَدْنَاهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، بینیم خوی و گه له که ی کړنووش بۆ خۆر ده بن، له جیاتی خوا.

(۱۲) - ﴿وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ﴾، شه ی تانیش کرده وه کانیان بۆ پازاندوونه وه.

(۱۳) - ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾، له ری راست لایداون، (سَبِيل) یانی: (صِرَاطُ اللَّهِ الْمُسْتَقِيم)، یانی: له وه راسته رییه ی که هه ره ئه وه رییه، به س ئه وه رییه رییه، بۆ که سیکی که تۆزیک عه قل و ویزدانی پییه.

(۱۴)- ﴿فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾، بۆیە سەرەنجام ئەوانە پۈتۈنلا راست ناگرن.

(۱۵)- ﴿أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ {لە پۈتۈنلا راست لايداون} تاكو كرنووش نەبەن بۆ ئەو خوايەي كە نەيتي لە نيو ئاسمانەكان و زەوي دەردەهيتي، ئەو واتيە كي و، چەند واتيە كي ديكەشي هەن، كە لە كوئاي تەفسيري ئايەتەكەدا دەيانخەينه روو.

ليرەدا ئەووي پيوسته هەلۆهستەي لەبەردەمدا بكەين، ئەوويە: كە ئەم هودەودە لە چەند وشەيە كي كورتدا، كۆمەلەك زانباري، گرنكي: جوگرافي و ئابووري و سياسي و ئايني و شارستاني و ئاودەداني، بۆ سولەيمان دەخاتە روو، كە لە دە (۱۰) وردە خال دا دەيانهيتين:

۱- ﴿وَجِثَّتْكَ مِنْ سَبَا﴾، لە رووي جوگرافيەو دياربي كرد هەوالەكە لە كوئو دئ؟ لە (سبا)هوه.

۲- ﴿بَنِي يَمِينَ﴾، لە رووي هەوالگريهوه، ئەو هەوالەكە دئ، هەوالكي جي دليايهه جي گومان نيه، قيل قال و پروپاگەندەو بانگەشەي بي جي نيه.

۳- ﴿إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ﴾، لە رووي سياسيەو، ئافرهتەكم بيني كە حوكمرانيان بوو، كە ئەووش شتيكي سەيرهو، ئەو كاتەش هەر شتيكي ريزهپر بووه، كە ئافرهتەك لە جياتي پياو، حوكمران بي، لە رووي سياسيەو.

۴- ﴿وَأُوتِيتَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾، لە هەموو شتيك پيدراوهو، سەرجهم هوکارەكاني حوكمراني بۆ پەخسندراون.

۵- ﴿وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾، نشینگەو تەختيكي مەزنشي هەيه.

۶- لە رووي ئاينيەو: ﴿وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، خو و گەلەكەيم بيني، كرنووش بۆ خو دەبەن، لە جياتي خوا، ياني: خو پەرست.

۷- بۆچی وایان لیئاتوه؟ ﴿وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ﴾، شەیتان کردەوه کانی بۆیان پازاندوونەوهو، بۆی جوان کردوون، یانی: ھودھود شیکاریی دەکات: بۆچی ئاوا بوون؟ دەلی: شەیتان بەو دەر دەی بردوون و بەو مەرەدە ی بردوون.

۸- ﴿فَصَدَّهُمُ عَنِ السَّبِيلِ﴾، ئنجا شەیتان لە راستە ڕی لایداون.

۹- ﴿فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾، بۆیە بە ڕییە نازانن، ئنجا ئایا بۆچی شەیتان لە راستە ڕی لایداون و کردەوه کانی بۆ جوان کردوون؟

۱۰- ﴿أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، تاکو کړنووش نەبەن، بۆ ئەو خوا یە کە نەییی لە ئاسمانەکان و زەوی دەر دەهێت.

۱۶- ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾، ھەر ھەھا خوا دەزانێ ئەو ی پەنھانی دەکەن و ئەو ی ئیوہ ئاشکراشی دەکەن، ھەلبەتە خویندراویشەتەوہ: ﴿وَمَا يُخْفُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾، واتە: ئەو ی ئەوان ئاشکرای دەکەن و، ئەو ھەش پەنھانی دەکەن:

۱۷- ﴿إِلَهُ إِلَّا هُوَ﴾، ئەمە دەگونجێ ھەر قسە ی ھودھود بێ: خوا، جگە لەو ھیچ پەرستراویک نێ.

۱۸- ﴿رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾، خواوہی تەختی مەزنە، ئەو تەختە مەزنە ی کە ھەر ئەو ھەختی ھوکمرانییەو، لە گەڵ ھی ھوکمران و پادشاگاندا بەراورد ناکرێ.

زانایان چەند مانایەکیان لیکداوہنەتەوہ بۆ ئەو پستە یە کە خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾: ﴿٢٥﴾

یە کە م: ﴿فَصَدَّهُمُ عَنِ السَّبِيلِ﴾، (أَلَا يَسْجُدُوا)، واتە: بۆ ئەو ی کړنووش بۆ خوا نەبەن، لە ڕی لایداون.

دوۋەم: ئەو ۋە دەفەرمۇي: **(أَلَّا يَسْجُدُوا)**، ئەمە دەكرىتە چاۋگىك و دادەپىزىرئى لە حالەق چاۋگ و، دەبىتە جىدار (بدل) بۆ **(أَعْمَلُهُمْ)**، يانى: **﴿وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ﴾**، كە برىتتە لە: كىرئووش نەبردنىان بۆ خوا **﴿لَهُ﴾** (عدم سجدەم لله).

سىيەم: لىرەدا (أَلَّا) بە ماناى (هەلا) يە، كە مەبەست پىي ھاندانە بۆ كىرئووش بردن.

چوارەم: ھەندىكىان گوتوويانە: **(أَلَّا يَسْجُدُوا) مُرْغَبٌ مِنْ «يَا» النَّدَاءِ وَفِعْلٌ أَمْرٌ: أَلَّا يَسْجُدُوا)**، واتە: ئاگاداربىن! كىرئووش بەرن، بۆ خواى پەرۋەردگارى جىھانەكان.

بەلام من ماناى يەكەم و دوۋەمم زياتر بە دلن.

پوختەى قسەكە ئەو يە:

كە ھودھود دەلى: من ئەو شاژنەم بىنى، خوۋى و گەلەكەى خۆر دەپەرستى و شەيتان كىرەدەكەى بۆ جوان كىردوون، بۆيەش بۆى جوان كىردوون و لە پى لىداون، تاكو كىرئووش بۆ خوا نەبەن و خوا نەپەرستى، ھەمىشە پەرستى جگە لە خوا، ئىجا خۆر، مانگە، دارو بەردە، ھەوا و ئارەزوويە، حىزبە، پىژىمە، مەرقە، ھەرچى ھەيە، دەبىتە بەدىل و جىگرەو بۆ خواپەرستى، واتە: بۆ ئەو ھەي خەلك خوا نەپەرستى، تووشى بىتەرستى و شت پەرستى دەكرى و، شەيتانىش بەو دەرەدى بردوون، خۆر پەرستى بۆ پازاندوونەو، تاكو كىرئووش بۆ خوا نەبەن و خوا نەپەرستى.

پاڭەپاندى مەكتەبى مامۇستا ھەلى ئابىر

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

PDF

AliBapir/مەلى ئابىر

YouTube

AliBapir

QR Code

www.alibapir.com

مه سه له ی چواره م:

نامه ناردنی سوله یمان علیه السلام به هودهود دا، بۆ شازنی سه به، که به ته بایی و ناشتی بیته لای و، پاویزکردنی شازن به ده سترۆیشتووایی ولاته که ی و، تاماده یی پیشاندانیان بۆ جهنگ و، هه لباردنی شازن بۆ بزارده ی ناشتیانه و، ناردنی دیارییه کی گرنگ بۆ سوله یمان علیه السلام:

خوا ده فهرموئ: ﴿قَالَ سَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (۲۷) اَذْهَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿۲۸﴾ قَالَتْ يَأْأَيُّ الْمَلَأُ إِذِي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿۲۹﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳۰﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَى وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿۳۱﴾ قَالَتْ يَأْأَيُّ الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرٍ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴿۳۲﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿۳۳﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَازَ أَهْلِهَا أَذِلَّةٌ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿۳۴﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۵﴾

شیکردنه وهی ئه و ئایه تانه، له نۆزده برگه دا:

دوای ئه وهی هودهود به سوله یمانی گوت: له سه به ئه وه هه والیک جیی دنیایی و مسوگهرم بۆ هیناوی، پاشان نیوه پوکی هه والکه ی بۆ شیکردنه وه:

(۱)- ﴿قَالَ سَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾، سوله یمان گوتی: راده می بین، ساغی ده کهینه وه، ئایا راستت کردوه، یاخود له درۆکه رانی، سوله یمان علیه السلام گومانی ئه وه که هودهود درۆ بکات، له لای زالتربووه، له گومانی راستکردنی، ئه وه ش به ته ئکید بۆ ته مبی کردن و پهروه رده کردنی سوپایه که ی به گشتیی، له په نای هودهود دا، کاریگه رتره، بۆ ئه وهی ئه وانیه خراپه کارن، ته ماع له و حوکمرانه نه کهن، که ده توانن به ئاسانی کلای له سه ر بنین و هه لیخه له تینن، ئه وه لایه کی مه سه له که، لایه که ی دیکه شی: ئه وه

هاندانه، بۆ ھودھود که ھەرچی زووتر راستی بلی و، ئەگەر لەو ھەوالەدا زیدەپۆییەکی کردبێ و، کەم و کورتییەکی ھەبێ، راستی بکاتەو، بەر لەوێ ئەو دەست بکات بە لیکۆلینەو، پامان، ھودھود بۆ خۆی چاوە ھەوالەکەیی خۆیدا، بگێریتەو.

(۲)- ﴿أَذْهَبَ بِكُنْتِي هَذَا﴾، ئنجا سولەیمان ھودھود دەنێرێ، دەلی: ئەم نووسراوەم بەرە، (کتاب) واتە: نووسراو، چاوە، (گتێ، یگتێ، گتێباً و گتێباً)، بەلام خوازاو تەو بۆ ناو، لە ئەسڵدا بە مانای نووسراو، بەلام دواوی وەك ناو بۆ نامەو کتیب بەکارھێناو.

(۳)- ﴿فَالْقَهَّ إِلَيْهِمْ﴾، بۆیان فری بدە، حوکمرانان و پادشایان پانای کۆ بۆ یەکدی بەکاردیتن، وەك رێزلیگرتن، لە ھەموو ئایەتەکاندا، ھەم سولەیمان پانای کۆ بۆ شاژن بەکاردیتن و، ھەم شاژنی سەبەء پانای کۆ بۆ سولەیمان بەکاردیتن، وەك دواوی دەیگەینێ.

کە دەفەرموی: ﴿فَالْقَهَّ إِلَيْهِمْ﴾، بۆیان فری بدە، لە بەر ئەوێە کە ھودھود دەستی نەبوو، بە دەستی پیشکەشی بکات، بەلام نامەکیان لە بانی بەستو، یان بە دەندووکی ھەلیگرتو، یان بە پێیانەو بەستو، بە شیوەیەك کە بتوانن بە دەندووکی بە شیوەیەك بکاتەو، ئنجا ھەر دەبێ بۆیان فری بدات، یاخود: ﴿فَالْقَهَّ إِلَيْهِمْ﴾، یانی: نامەکیان ویبە.

(۴)- ﴿ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَأَنْظِرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾، دواوی لێیان دوور بکەو، پشتیان تێکە، سەرنج بدە، داخو چی دەلێن؟ داخو چی وەلامێك دەدەنەو، واتە: شاژن چی وەلامێك دەداتەو؟ وەك گوتمان پانای کۆی بۆ بەکارھێناو.

ئنجا خوا ﷻ ئەو ھەمووی دەپێچیتەو، کە ھودھود لە قودسەو، پوشت بەرەو ولاتی (سبأ)، کە شارەکیان (مأرب) ھو، ئنجا چوو بۆ لای کۆشکی شاژنی سەبەء، پاشان دەرگایان بۆ کردۆتەو، یاخود شوینەکەیی ئاوەلا بوو، یان بالە فرەیی کردو، ئەو کاتە کۆتری نامەبەر ھەبوو، ھودھودیش بۆ ئەو مەبەستە بەکارھێناو زانیوانە کە نامەیی پێی، ئیدی دەرڤەتیان داو، نزیك بیتەو و نامەکیان لێوەرگرتو، ئەو ھەمووی دەپێچیتەو، یەكسەر بانی ئەو کراو کە نامەکەیی پێگەشتو.

(۵) - ﴿قَالَ يٰٓأَيُّهَا الْمَلَأُ﴾، شاژن گوئی: ئەی دەستپۆشتووان، ئەی بېریار بە دەستانی خەلکە کەم کە لە دەورووبەرمەن.

(۶) - ﴿إِنِّي أُلْقِي إِلَيْكَ كِتَابًا كَرِيمًا﴾، بە دُنیاوییهوێ من نووسراویکی بەرپۆزم بۆ فێرداوه.

بۆیە گوتراوه (کتاب کریم) چونکە: بە دُنیاوی نامەیهک لە سولهیمانهوه بۆ، کە وهک پێغه مبهریکی پایه بهرزی خوا، لە لووتکهی رهوشت بهرزی و له لووتکهی ئاکار پهسندی دا بووه، بێگومان ماددهی نامهکه، دهبۆ شتیکی زۆر نایاب بووبۆ، ئنجا پێست بووبۆ، یان ههر شتیک بووبۆ، دیاره ماددهیهکی نایاب بووه، ئنجا نێوه پۆکه کهشی زۆر بهرپۆزو حورمهتهوه نووسراوه، که پوخته کهی خوای پهروهردگار لێره دا گیراویهتهوه، دیاره هودهودیش به پۆزو حورمهتهوه نامه کهی ویداوه بۆی فێرداوه، کهواته: (کِتَابٌ کَرِیْمٌ)، واته: نامهیهکی بهرپۆز، یان نامهیهکی زۆر پهسندو چاک، چونکە: (الْکَرِیْمُ هُوَ الْجَيِّدُ مِنْ نَوْعِهِ)، (کریم) یانی: شتی ههره چاک له جۆری خوێ.

ئهمهش ئهوهی لێ وهردهگیری، که کاتیک کهسێک نامه دهنووسی بۆ کهسێک، پێویسته ههم ئهو شتهی که نامه کهی لێ دهنووسی، له قهدهر لایهنی بهرانبهر بۆ، نامهیهک که بۆ حوکمرانیێک دهنووسری و، بۆ کهسێکی گهوره دهنووسری، یان بۆ زانییهک دهنووسری، جیاپه لهوهی که بۆ گهنجیک دهنووسری، یان بۆ کهسێکی دیکه سادهو ئاسایی دهنووسری، ههر کهسه به پێی خوێ: (لِکُلِّ مَقَامٍ مَّقَالٌ)، دهبۆ مروف پۆز له ههموو کهس بگری، بهلام ههر کهسه به پێی خوێ، چونکە ههندیێک کهس ئهگهر له خوێ زیاتر پۆزت لێنا، ههر بپرواش ناکات!

من زۆرجار له پۆ و بانان دهگهمه خهڵک و، عادهتم وایه سهلام له ههموو کهس دهکهم، ئنجا له بهر ئهوهی خهڵکیکی سادهو له پووی کۆمه لایهتییهوه له خوار، که نه یانیینیه بهرپرسان سلاوی لێ بکهن، ههیه من سهلامی لێ دهکهم، سهری سوپدهمیێ و وهلام ناداتهوه، ههیه کهمیێک سهرسام دهبیێت، دوایی وهلام

دەداتەو، چونکە رانەهاتو، سلاوی لێ بکری، بەلام لە ئیسلامدا دەبێ هەموو کەس پێزی لێ بگیرێ و، سلاو لە هەموو کەس بکری، مەبەستم ئەوەیە کە هەر کەسە، دەبێ بە ئەندازەو بە پێی خۆی مامەڵە ی لەگەڵدا بکری، وەك لە فەرموودەدا هاتو: کە دایکمان عایشە (خوا لێی پازیبێ)، گوتوو یەتی: {أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ نُتَزَّلَ النَّاسَ مَنَازِلَهُمْ} (أُخْرِجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ٤٨٤٢، وَذَكَرَهُ مُسْلِمٌ فِي مَقْدَمَةِ صَحِيحِهِ)، واتە: پێغەمبەری خوا فەرمانی پێکردووین، خەڵک لە پێگە ی خۆیاندا دابنێن.

عایشە بەو بۆنە یەو، ئەوێ گوت، کە پوژیک سۆڵکەرێک هات، دایکمان عایشە لەتکە نانێکی ویدا، پیاویکی بە رێ و جیش هات، داوای خواردنی کرد، دایکمان عایشە فەرمووی: لێکردو دانیش و نانیا بۆ هینا، ئنجا لەو بارەو، پرسیاری لێکرا، ئەوەیان دانیشتاندو پێزت لێناو نانتان بۆ هینا، ئەوێ دیکەش لەتکە نانێکت پێدا؟ لەوێ گوتی: پێغەمبەری خوا ﷺ و فەرمانی پێکردووین کە خەڵک لە پێگە ی خۆیاندا دابنێن، هەلبەتە کارەکی دایکمان عایشە زۆر حەکیمانە بوو، چونکە کەسێک کە سۆڵکەر، لەتیک نان لەو وەردەگری و، یەکی لەو لەو، بە ماڵاندا دەگەرێ، بەلام ئەوێ دیکە کە پیاویکی بەرێ و جێ بوو، پەنگە پێواریک بووبێ، رێی کەوتۆتە مائی پێغەمبەر ﷺ، ئەگەر لەتکە نانێکی پێ بدەن، بە سووکایەتی دەزانن! بۆیە دەبێ هەر کەسە بەپێی خۆی مامەڵە ی لەگەڵدا بکری.

ئنجا باسی نێرەری نامە کە دەکات:

(۷) - ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ﴾، بە دنیایی ئەم نامە یە لە سولهیمانهو، تاکو بزانی سەرچاوە ی لێو هاتنی نامە کە کوێیە؟

(۸) - ﴿وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ﴾، بێگومان بەناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنده، کە لە بەران بەرمدا خۆتان بە بەرز مەگرن و، بە تەبایی و ناشتیانە وەرن بۆ لام.

زۆربەى تەفسیرەکان^(۱)، لێرەدا ئەم وشەى (مُسْلِمِينَ) یان، بە مسوڵمانەتیی تەفسیر کردووە، بەلام ئەووە راست و گونجاووە نیە، مانایەکەى ئاواى: ﴿أَلَا تَعْلَمُونَ﴾، خۆتان لە بەرانبەرەم دا بە بەرز مەگرن، (أَلَا تَعْلَمُونَ)، پانای کۆ وەك پێزو حورمەت بۆ شازن بەکارهێنراوە، واتە: ئەى شازن! لە بەرانبەر مندا خۆت بە بەرز مەگرە، ﴿وَأَتُوفِي مُسْلِمِينَ﴾، بە ملکه چى وەرن بۆ لام، واتە: بە تەبایى و بە ئاشتییانە، بەلام تەفسیرەکان زۆربەیان دەلێن: ﴿وَأَتُوفِي مُسْلِمِينَ﴾، واتە: بە مسوڵمانەتیی وەرن بۆ لام، کە ئەو مانا لێکدانەوێه، هەلەیه، چونکە (مُسْلِم) لە ئەصلی زمانى عەرەبییدا بە مانای ملکه چە، (وَأَتُوفِي مُسْلِمِينَ)، واتە: بە ملکه چى وەرن بۆ لام، مسوڵمان بۆیه پێى دەگوێرێ: (مُسْلِم) چونکە بۆ خوا ملکه چە، ئنجا ناگونجى شازنى سەبە، مسوڵمان بێى کە نەزانى مسوڵمانەتیی چیه! سولهیمانیش لەووە عاقلتر و تێگەشتووترە، شارەزاترە لە پەيامى خواو ئایینى خوا، کە نەزانى ئایین فەرز ناکرێ و بەسەر خەلکدا ناسەپێترى، تاكو پێى بلى: وەرە ئەگەر مسوڵمان دەبێ، لە بەرانبەر مندا خۆت بە بەرز مەگرە و مسوڵمان بە! چونکە: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ (البقرة، ۲۵۶) زۆرى نیه لە ئایین دا، ئەمە بەلى ئایەتیکى قورئانەو بۆ پیغەمبەرى خاتەم ﷺ هاتو، بەلام ئەووە راستییهکی بووناسی و ئیمانیهو، بۆ هەموو پیغەمبەران هەر وابوو، خوا پەرستى و دیندارى ناگونجى فەرز بکرێ، خوا پەرستى و دیندارى سەروکاری لەگەڵ عەقڵ و دلى مروڤدا هەیه، لەگەڵ دیوی پەنھانى مروڤدا هەیه، ئنجا چۆن دەتوانی بە زۆر دیوی پەنھانى مروڤ قەناعەت پى بێنى؟! هەرگیز ئەووە ناگونجى، بۆیه: ﴿وَأَتُوفِي مُسْلِمِينَ﴾، یانى: بە ملکه چى وەرن، بە تەبایى و ئاشتییانە وەرن و، ناچارم مەکەن هیز بەکاربێنم، بۆ هاتنە سەرتان، نەك بۆ شەر، بەلکو بۆ ئەووەى بە تەبایى و لە بارى پەيامى خوات پێگەیهنم، من پەيامى خوام پێیهو، تۆ شازنیکى ولایتیکت بە دەستەوێه، وەرە ئەو پەيامەى خوام لى وەرېگرە، وەرە

(۱) بۆ نمونە پروانە: التحرير والتنوير: ج ۱۹، ص ۶۰، التفسير الكبير للرازي: ج ۲۴، ص (۱۷۹)، (المختصر في تفسير القرآن الكريم: ص (۳۷۹)، جامع البيان للطبري: ج ۱۹، ص ۱۵۲.

با دیاوگ و وتویژ بکهین، داخو قەناعەت دى، يان نا، به به لگه؟ هەر ئهوه شایسته ی پیغه مبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، هەر ئهوه ش مانا راسته که یه تی، به به لگه ی ئهوه ش که له کو تاییدا شاژن ده لئى: ﴿رَبِّ اِنِّی ظَلَمْتُ نَفْسِی وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَیْمَانَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ﴾، په روه ردگارم! من سته مم له خو م کردوه، واته: له پابردوودا، سته مم له خو م کردوه که مسو لمان نه بووم، ئیستاش له گه ل سوله یماندا بو خوای په روه ردگاری جیهانیان ملکه چ ده بم و مسو لمان ده بم، واته: دوا ی دیاوگ و دیتنی موعجیزه کانی سوله یمان، له کو تاییدا مسو لمان بووه، نه ک به نامه ناردنه که.

ئنجاشاژن له سه ر راویژ کردنی خو ی به بریار به ده ستانی ولاته که ی، به قسه رویش تووه کانی کوړو مه جلیسه که ی به رده وام ده بئ:

۹- ﴿قَالَتْ یَا اَبَا اَافْتُوْنِیْ فِیْ اَمْرِیْ﴾، شاژن گوئی: ئه ی ده سترۆیش تووان و ئه وان ه ی چاوو دل ی خه لک پر ده که ن، له سام و پرژ! له باره ی کاره که مه وه، پای خو تانم پئ بلین، (الْاِفْتَاءُ: الْاِخْبَارُ بِالْفَتْوَى وَهِيَ اِزَالَةُ مُشْکِلٍ یَعْرِضُ)، (اِفْتَاء) بریتیه له هه والدان به فه توا، (فتوی) ش بریتیه له لابر دنی گرفتیک که هاتوته پیش، که ده لئى: ﴿اَفْتُوْنِیْ فِیْ اَمْرِیْ﴾ (الْاَمْرُ: الْحَالُ الْمُهْمُ)، (امر) حالیکه گرنگ، که خه فه ت به خش بئ بو مرو ف، واته: وابکات که گرنگی پئ بدات و خه فه تی بو په یدا بکات، ئنجا ئایا بوچی شاژن ده لئى: له باره ی کاره که تانه وه پای خو تانم پئ بلین؟

۱۰- ﴿مَا کُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰی تَشْهَدُوْنِ﴾، من عاده تم نه بووه، بریاری یه کلایکه ره وه له کاریک بده م، تا کو ئیوه ئاماده نه بن، یانی: من هیچ کاریکم نه کردوه، تا کو ئیوه ئاماده نه بن، یانی تا کو ئیوه رازی نه بن، له و بریاره دا که یه کلایه ده که مه وه، ئنجا چ به قسه کردن بئ، چ به بئ ده نگ بوون، ئه مه ش ئه وه ی لئ وه رده گیرئ که ئه و شاژنه شاژنیکی عاقل بووه، ئه وه ی که ئیستا پیی ده لئین: حوکمی دیموکراسیی، حوکمی خه لک، ئه و ده سترۆیش تووان (ملا ه)، که به ده ور یه وه بوون، که نوینه رانی خه لک بوون، وه ک چو ن ئیستا

پەرلەمان ھەيە، ئەنجوومەنی نوێنەرەن ھەيە لە ولاتانی ئێمەدا، لە ولاتانی دیکەدا کۆنگرێس ھەيەو، ئەنجوومەنی پیران ھەيەو ئەنجومەنی لۆردات ھەيە، دووما ھەيەو، کنیست ھەيە، ئەو شاژنەش دیارە بەو شیوە ھوکمرانیی کردووە، وەك من لەو دیبەیتە لەگەڵ کاک مەلا بەختیاردا کردوومە، بە ناوی: (دیموکراسیی و سیکۆلاریزم لە ئەزموونی کوردستاندا)، گوتوومە: ئێمە لە قورئاندا نمونە ی گەرانەووە بۆ ھۆکمی گەل و پای خەلکمان ھەيە، ئەوەتا خوا ﷻ باسی ئەو شاژنە دەکات، کە سەرەنجامیشی سەرەنجامیکی خێرە، چونکە سەرەنجام لەگەڵ سولەیماندا دیتە ئێو ئیسلامەو، کەواتە: پرس و پا کردن بە خەلک، لە راستییدا مروۆف بەرەو راستیی دەبات.

بە پێچەوانەوێش: خوا ﷻ کە لێرەدا مەدحی ئەو ئافەرەتە دەکات و بە شیوەیەك دەیگێڕێتەو کە دەبێتە مەدح و ستایش بۆی، لە چەندان ئایەتی قورئاندا، زەم و سەرزنەشتی فیرەھون دەکات، ئەو ئافەرەتە دەلی: ﴿مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ﴾، من ھیچ بریارێکم نەداوە، لە رابردوودا تاكو ئێو ئامادە نەبن، ئایا راتان چیبەو پای خۆتانم پێ بلێن، راویژیان پێ دەکات، بەلام فیرەھون دەلی: ﴿مَا أَرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ ۲۹ غافر، واتە: ھەر ئەوەتان پێ دەلێم کە خۆم بەراستی دەزانم و، ھەرچی منیش دەلێم، بەس بەرەو رێی راست رێنماییتان دەکەم، واتە: فیرەھون خۆ سەپێن بوو، پای خۆی پێ پەسند بوو، خواش ﷻ سەرزنەشتی دەکات، دەشزانین کە سەرەنجامی فیرەھون چۆن بوو؟ سەرەنجامی ئەو شاژنەش چۆن بوو؟ کەواتە: خوا ﷻ لە قورئانەكە ی خۆیدا پێمان دەفەرموی: وەك فیرەھون مەكەن، بلێن بەس پای خۆمان پێ پەسندەو، پای خەلکتان پێ ھیچ نەبێ و، خۆتان بە پەرستراو پەروردگار بزانن و، خەلکتان پێ خزمەتکارو کۆیلەو بەردەست و ژێر دەست و کەودەن و نەفام بێ و، پێتان وا بێ پێویست بەو ناکات و شایستە ی ئەو نین، پرس و رایان پێ بکەن! ئەگەر وەك فیرەھون بن و ئاوا بیربکەنەو، سەرەنجامیشتان وەك ھی فیرەھون دەبێ، نەخێر وەك شاژنی سەبەء بن، بەلێ ئافەرەتێکە، بەلام تەماشای پەگەزەكە ی مەكەن، تەماشای ئێو پۆك بکەن، مروۆفەکان بە پەگەزو ناوونیشان بەرزو نزم نابن، بەلکو پێوھری مروۆف بە ئێو پۆك و کردەوێ، تەماشای

بکهن ئەو ئافرەتە چەندە سەر پاست بوو، چەندە لێزان بوو، کە بەبێ گەرانهووە بۆ پای ئەنجوومەنی بریاردان لە ولاتەکەیدا، هیچ بریارێکی نەداو، هەر بابەتێک، پێویستی بە پاوێژکردن بێ، هەلێنەبریوە و یەکلایی نەکردۆتەو.

(۱۱) ﴿قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾، بریار بە دەستان (مَلَأَ) گوتیان: ئێمە خواوەنی، هیزین و خواوەنی زەبری توندیشین، واتە: هەم ھۆکارەکانی جەنگمان هەن، هەم زەبرو زەربیشمان هەیه، چونکە هەیه ھۆکاری جەنگی هەیه، بەلام غیرەتی نیو، توانای جەنگی نیو، یاخود مەشق و پراھێنانی نەکردو، بەلام گەلی سەبەء گوتوویانە: ئێمە هەم لە پروو ماددیە کە یەو، ھۆکارەکانی جەنگمان هەن، هەم لە پروو مەعنەویشەو، نازایەتی و غیرەت و خو پراھێنان و مەشق لەسەر چەکیشمان هەیه.

(۱۲) ﴿وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ﴾، کارەکش بۆ تۆ دەگەرێتەو، واتە: بریاری کۆتایی بە دەست تۆیە.

(۱۳) ﴿فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ﴾، بۆ خوێ سەرەنج بدەو پراھێنەو هەلیسەنگێنە، بزانی داخو فەرمانت بە چیی دەبێت! واتە: بە جەنگ، یاخود بە ناشتی؟

تەماشای ئەو ئافرەتە بکەن! تاکو لێی ورد دەبیەو، عەقڵ و فامیدەیی تێدا دەبینی.

(۱۴) ﴿قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا﴾، وا دیارە شازن زۆر شارەزای میژووو شارەزای حوکمی پادشایان و ولاتان بوو، دەلێ: بە دنیایی پادشایەکان ئەگەر بچنە ئاوەدانییە کەو، تێکەدەدەن.

(۱۵) ﴿وَجَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا أَذَلَّةً﴾، پادشایەکان خەلکی ئاوەدانییەکان ئەوانە ی عەزیزو بالادەستن، زەبوونیان دەکەن، واتە: ئەوانە ی کار بەدەست و حوکمران بوون لەو شارو ئاوەدانییانەدا.

(۱۶) ﴿وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾، عادەتیشیان وایە بەو شیوەیان کردو، هەر واشدەکەن، واتە: بە پێی ئەزموونی من: پادشاو حوکمرانەکان، ھەروایانکردو و ھەرواشدەکەن، ئنجا

ئەگەر ئیمە بەشەر بېین لەگەل سولەیمان دا، ئەگەری ئەوێ هەیه بەسەرماندا زال بێت و بێتە ولاتەکه مانەو، ئنجا که بێتە نێو ولاتەکه مانەو، وەك عادهتی پادشایان تێکیده دات و کاولی دهکات و، ئەو خەلکەش که بالادەستن تێیدا^(۱)، مەبەست پێیان ئەو بەرپرسانەیه که حوکمران بوون، ئەوانەش زەبوون دهکات، عادهتیشیان وایەو هەر واشدهکات، واتە: هەم حوکمرانەکان دوور دهخاتهو، هەم یاسایەکان دهگۆرێ و، هەم مال و مندال و خەلکەکهش به کۆیلهو به دیل دهگرێ و به تالان دهیانبات، لێرەدا به تهئکید شازنی سەبەء (مَلِکَة سَبَأ)، به پێی ئەزموونی خوێ و شارەزایی خوێ قسە دهکات، واتە: پادشایانم هەر وا بینوون، ئنجا ئەمە پێی خوشکردنە بو ئەو بریارە دواپی دهیدات، یانی: ئەگەر سولەیمان پادشا بێ و، لەو حوکمرانانە بێ که ئیمە ناسیومانن، ئەگەر بێتە ولاتەکه مانەو، بهو شیوهیه دهکات، بۆیه:

(۱۷) - ﴿وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِم بِهَدِيَّةٍ﴾، من نێرەری دیارییهك دهبم، بۆ لایان، (إِلَيْهِم) بۆ لایان پاناوی کۆ بۆ سولەیمان، واتە: من دیارییهك بۆ سولەیمان دهنێرم، بهلام به ریزهوه ناوی دینێ، بێگومان که دیارییهکه دهنێرێ، بهس ئەو نیه که یهك قهتار ولاخ برۆن: خوشتره و ئیستره و هەرچی هەیه، به زێرو زیوو گهوههرو مرواری و شتی نایابهو، بهلکو نامهیهکیش دهنێرێ و نوێنه ریکیش دهنێرێ، دهچێ بۆ لای سولەیمان و، دهلێ: ئەو نامهیه شازنه، ئەو دیاریانهشی بۆ ناردووی و، ئەو ههش نامهکهیهتی، بهلام خواي زاناو شارەزا ئەو هه مووی کورت دهکاتهو، چونکه ئەوێ بهلای شازنهوه گرنه بووه، نامه و نوێنه ره که نه بووه، بهلکو دیارییه که بووه، چونکه دهیهوێ سولەیمان تاقیبکاتهو، ئایا پادشاییه که، به دواي مولک و مال و ساماندا وێله، ئەگەر وایه با بۆی نهیهت بۆ (سبأ) و ولاتەکه شمان کاول بکات و، ولاتەکه غارەت بکات و تالانی بکات، بهلکو ئەو ههتا خۆمان سامان و دیاری و خهلاتیکی چاکی بۆ دهنێرین.

وشهێ (هَدِيَّة) به پێی سیاق و سهلیقه ئەو دهزانرێ، یانی: شانديك دهنێرین، که هاوێرێ بێ لهگەل نامهیهك و لهگەل دیارییه کیشدا، دیاریی (هَدِيَّة) یش بریتیه لهوێ دهدرێ به کهسیك، به مەبەستی خو لێك نيزيك کردنهوێ و خو لهلا

(۱) أعزة أهلها: أهلها الأعزة، الأعزة: جمع عزيز، يانی: بالادەست و کاربه دەست.

خۆشه‌ویست کردنی.

(۱۸) ﴿فَنَازِرَةٌ يَمِ يَجْعُ الْمَرْسَلُونَ﴾، ئنجا چاوه‌پێ ده‌که‌م، بزانی نوینه‌ران به‌چی ده‌گه‌رێنه‌وه، لێره‌وه ده‌زانی که شازن که دیارییه‌که ده‌نێری، به‌ نوینه‌راندا ده‌نێری، ده‌لی: بزانی نوینه‌ران و نێردراوان، به‌چ وه‌لام و ئه‌نجامیکه‌وه ده‌گه‌رێنه‌وه! (فَنَازِرَةٌ: إِسْمٌ فَاعِلٌ، نَظَرَ يَمَعْنَى انْتَبَهَرَ)، واته: (ناظره) ناوی بکه‌ره له (نظر) وه‌هاته‌وه، یانی: چاوه‌پێ کرد، چاوه‌پێ ده‌بم، بزانی په‌وانه‌ کران و نێردراوان به‌چی ده‌گه‌رێنه‌وه‌و، چ ئه‌نجامیکم بو دینه‌وه‌؟

ئه‌مه‌ لێی وه‌رده‌گیری که ئه‌و شازنه‌ زۆر عاقل و فامیده‌و لێزان بووه، ویستووێه‌تی سوله‌یمان تاقی بکاته‌وه: ئه‌گه‌ر پادشایه‌ک بێ، وه‌ک ئه‌و پادشایانه‌ی دیکه، که به‌ دوا‌ی غاره‌ت و تالان و کو‌کردنه‌وه‌ی ما‌ل و ساماندا ده‌گه‌پێ، ئه‌وه دیارییه‌که قبو‌ل ده‌کات، بۆیه ئه‌گه‌ر دوا‌ی قبو‌ل‌کردنی ئه‌و دیارییه‌، ته‌ماعی شه‌رو شو‌پری بوو، خۆی بو‌ ئاماده‌ ده‌کات، به‌لام ئه‌گه‌ر وه‌ک له‌ نامه‌که‌یدا ده‌بینی، پێغه‌مبه‌ری خوا بێ، که خوا به‌ کورتیی و پوختیی گێراویه‌ته‌وه، ئه‌گه‌رنا حه‌مه‌ن له‌ نامه‌که‌دا گو‌تووێه‌تی: من پێغه‌مبه‌ری خوام و، په‌یامی خوام بو‌هاته‌وه، تو وه‌ره‌ له‌گه‌لم بدوی، با ئه‌و په‌یامه‌ی خوات پێرابگه‌یه‌نم و، پێی قه‌ناعه‌ت هاته‌وو، (مُقْتَنِع) ده‌بی، به‌لام ئه‌گه‌ر واشبێ پێغه‌مبه‌ری خوا بێ، چاوی له‌ تالان و ده‌ستکه‌وت و سامان نیه‌و، هه‌ر سوور ده‌بی له‌سه‌ر داواکارییه‌که‌ی خۆی که بچم و گو‌یی لێ بگرم و، په‌یامه‌که‌ی خوام پێیگه‌یه‌نی.

مه سه له ی پینجه م:

بردنی دیارییه که ی شازن، بۆ سوله یمان ﷺ، و، قبوولنه کردنی و، هه ره شه کردنی که نه گهر نه یه ن بۆ گفتوگو ی ته بایانه، سوپایان بۆ ده بات، پاشان دوایی بریاردانی شازن به سه ردان کردنی بۆ لای سوله یمان و، داوا کردنی سوله یمان که بهر له وه ی خو ی بێت، یه کیک ته خته که ی بۆ بێنی و، هینانی له لایه ن نه و که سه وه که زانیاریی له کتییی ئاسمانیی له لایه، له چاوترووکا ئیکدا:

خو ﷺ ده فه رموی: ﴿ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَتِمِدُّونَنِي بِمَا لِي فَمَا آتَنِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَيْتُكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ۝ (٣٦) أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ۝ (٣٧) قَالَ يَأْتِيَهَا الْمَلَأُوا أَيْكُمُ يَأْتِيَنِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ۝ (٣٨) قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَانِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ۝ (٣٩) قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَانِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَ شْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌ كَرِيمٌ ۝ (٤٠) ۝

شیکردنه وه ی نه و ئایه تانه، له حه قده بر گه دا:

(١) - ﴿ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ ۝ کاتیک شان دو نوینه ره کان هاتنه لای سوله یمان، (فَلَمَّا جَاءَ الْمُرْسَلُونَ، أَوْ الْوَفْدُ سُلَيْمَانَ)، یانی: کاتیک نوینه رانی شازن، یان: شانده که هاته لای سوله یمان، نه مه به چی ده زانین؟ له کاتیک دا که پرسته ی: ﴿ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ ۝ وشه کانی: (رَسُول، مُرْسَلُونَ، وَفَد)، نه هاتوون؟! به به لگه ی قسه که ی شازن نه وه ده زانین، که ده لی: ﴿ وَإِنِّي مُرْسَلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ۝ (٣٥) ۝، من دیارییه کیان بۆ ده نیرم و چاوه ری ده که م، بزانیان ره وانه کراوان چ نه نجامیک دیننه وه، که واته: له وه وه ده زانین، که نه و ره وانه کراوه و نیردراوانه نه وانه بوون، که چوون بۆ لای سوله یمان ﷺ.

(٢) ﴿قَالَ أَتُمِدُّوْنَ بِمَالِ﴾ سولهیمان گوتی: ئایا به مال و سامان هاوکاری من ده‌کن؟! دیسان لی‌ده‌دا خوی زانو توانا قسه‌کان زۆر کورت و پوخت ده‌کاته‌وه، چونکه یه‌کیک له‌ پرووه زۆر گرنگه‌کانی ئیعبازی قورئان، بریتیه له به کورتیی (ایجاز) فره‌مایشتکردن و، باس نه‌کردنی ئه‌و شتانه‌ی که پیتویست ناکات باس بکری‌ن و، به سیاق و سه‌لیقه ده‌زانری‌ن، ههر دیاره که نوینه‌ره‌که ده‌چی بۆ لای سوله‌یمان و ده‌لی: ئه‌وه دیاری و خه‌لاته‌کانن که شاژن بۆی ناردووی و، نامه‌که‌ی ویده‌داو، لئی حالیی ده‌کات و، دیارییه‌کانی پیشان ده‌دات، ئه‌وه هه‌مووی ده‌پی‌چریته‌وه، (أَتُمِدُّوْنَ) پانای کۆی بۆ شاژن به‌کاره‌یناوه، واته: ئایا ئه‌ی شاژن! ئه‌ی بریار به‌ ده‌ستانی ولاتی (سبأ)، ئه‌مه پرسیارلی‌کردنی نکوویلی‌یکه‌رانه‌یه، ئایا مال و سامان ده‌ده‌ن، به من، هاوکاری من به مال و سامان ده‌که‌ن، دیاری و خه‌لاتی مال و سامانم ده‌ده‌نی؟ وشه‌ی: (أَتُمِدُّوْنَ)، خوی‌ندراویشه‌ته‌وه: (أَتُمِدُّنْ) واته: دوو نوونه‌کان تیکدا ده‌غم کراون.

(٣) ﴿فَمَا آتَيْنِـۤهٗ اَللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتٰکُمْ﴾ ئه‌وه‌ی خوا به منی داوه، زۆر چاک‌تره زیاتره له‌وه‌ی به ئیوه‌ی داوه.

(٤) ﴿بَلْ اَنْتُمْ بِهٰدِیَّتِکُمْ نَفْرَحُوْنَ﴾ به‌لکو ئیوه به دیارییه‌که‌ی خوتان دلخۆشن، واته: ئه‌م دیارییه، له چاوی ئیوه‌دا، شتیکی گه‌وره‌و گرنگه، به‌لام له لای من، شتیکی که‌م بایه‌خ و بچووکه، چونکه:

یه‌که‌م: ئیمکانیه‌ت و توانای ماددی زۆرم هه‌یه.

دووهم: من لایه‌نی ماددی ژیا‌نی دنیام پێ شتیکی نه‌یه، تا‌کو بایه‌خی پێ بده‌م و، به‌ دواییدا وی‌ل و عه‌ودال بم.

هه‌لبه‌ته سوله‌یمان که ئه‌و دیارییه‌ی ره‌تکردووته‌وه، به‌و ئیعتیباره‌ ره‌تی کردووته‌وه، که وه‌ک به‌رتیل (رشوة) بووه‌و، ئاوا هاتوته به‌ر چاوی، یاخود وه‌ک به‌رتیل و جیگره‌وه بۆ وه‌رگرتنی هیدایه‌تی خواو، گه‌یان‌دنی هیدایه‌تی خوا به شاژن و به‌ خه‌لکی (سبأ)، دیاره ئه‌وانه‌ش که خاوه‌ن مه‌به‌ده‌ئن، مه‌به‌ده‌ئه‌کانیان به‌ پاره‌و سامان نا‌گو‌رنه‌وه‌و بازرگان نین، چۆن زیاتر قازانج بکه‌ن وابه‌که‌ن و، چۆن

زیاتریان دەست بکەوێ، وابکەن، بە لکو مەبەدە ئین و دەیانەوێ مەبەدە ئەکانیان بچەسپین و، بگەیهنن، بۆیە سولهیمان دەلی:

۵- ﴿ اَرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَايِنْتَهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا ﴾ (اَرْجِعْ اِلَيْهِمْ): ئە ی نوینەر! بگەرێوێ بۆ لایان، واتە: بگەرێوێوێ بۆ لای شازن، بە لām بەرێزەوێ ناوی دینێ، پادشاو حوکمرانان عەدەتیان وابوو، بە ریزو حورمەتەوێ ناوی یە کدی بینن، ﴿ فَلَنَايِنْتَهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا ﴾، بە دلنایای سوپایەکیان بۆ دینین، سەربازانیکیان بۆ دینین، کە نە توانن بەرھەلستی ئەو سوپایەو سەربازانە بکەن.

(الْقِبَلُ: الطَّاقَةُ وَأَصْلُهُ الْمُقَابَلَةُ، فَأُطْلِقَ عَلَى الطَّاقَةِ، لَأَنَّ الَّذِي يُطِيقُ شَيْئاً يَثْبُتُ لَشَيْءٍ يُقَابَلُهُ،) (لَا قِبَلَ لَهُمْ)، وزەو توانیان بەسەریدا ناشکی، کە لە ئەصدا لە بەرانبەر (مقابله) هەو، هاتو، بە لām (قِبَل) بۆ توانا وزە بە کارهاتو، چونکە کەسیک شتیک بتوانی، لە بەرانبەری دا دەچەسپیت و پروو پەرووی دەبیتەو.

۶- ﴿ وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴾، بە دلنایای لەوێ بەزەبوونی دەریان دەکەین، لە حالیک دا کە داموو ملکه چن، راناوی (ها) بۆ شارە کە دەچیتەو، کە شاری (مَارِب) و، پایتەختی (سبأ) بوو، واتە: لە پایتەخت و شارە کە کەردوویانە بە چەقی حوکمرانی لەوێ دەریان دەکەین و، وە دەریان دەنن بە زەبوونی، ﴿ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴾، لە حالیکدا کە دەستە پاچەو هیچ لە دەست نەهاتوون، ئەگەر تێمە بە سوپاو بچین و لەگەلمان بە شەر بین و تیکگیرین، سەرەنجامی شەرۆ تیکگیرانە کەیان لەگەڵ تێمە دا، هەر تیکشکانە بە مسوگەری، سولهیمان ﷺ زۆر لە خوێ و سوپایە کە ی خوێ رابینیو، دلنایا بوو، بۆیە ئەگەری ئەوێ دانەناو کە ئەوان بەسەریان دا زāl دەبن، بە لکو هەر یە کسەر فەرموویەتی: لە شارە کەیان دەریان دەکەین بە ملکه چیی، لە حالیکدا کە زەبوون و، دەستە پاچەو هیچ لە دەست نەهاتوون.

وشە ی (صَاغِر) من پیم وایە بە مانای زەبوون نایەت، چونکە پێشی (أَذِلَّة) ی بە کارهیناوە، کە کوێ (ذَلِيل)، بە لām (صَاغِر) بە مانای دەستە پاچەو هیچ

له دەست نه هاتوو، دى، چونكه (اِسْمُ قَاعِل)ه، له (صَغَر) واته: بچووك بوو، نابووت بوو، هه‌رچه‌نده (صَغَر) يان به (ذَلَّ) لىكداوتهوه، به‌لام چاوگه‌كه‌ى: (صَغَار)، يانى: ده‌سته‌پاچه‌ى و، هىچ له دەست نه‌هاتووى و، هىچ پىنه‌كران له به‌رانبه‌ر نه‌و كه‌سه‌دا، كه‌هاتۆته‌ رووبه‌رووى.

ئىنجا لى‌ره‌ ديسان نه‌وه‌ هه‌مووى پىچراوه‌ته‌وه: كه‌ شانه‌كه‌ى شاژن چوونه‌وه‌و، ديارى و خه‌لاته‌كه‌يان برده‌وه‌ بۆ لای شاژن، دياره‌ په‌يامه‌كه‌ى سوله‌يمانىشان پىگه‌يانده‌وه، بۆيه‌ نه‌وه‌ ده‌پىچرىته‌وه، كه‌ شاژن، نامه، يان نوێنه‌ر ده‌نيرىته‌وه، كه‌: باشه‌ ئىمه‌ دىين، بۆ وتوێژ، به‌ شىوه‌يه‌كى ئاشتىيانه‌ دىين و پىويست ناكات تۆ سوپاو سه‌ربازان بىنى، نه‌وه‌ هه‌مووى ده‌پىچرىته‌وه‌و يه‌كسه‌ر ده‌لى:

(٧) - ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ﴾، ئە‌ى ده‌ست‌رۆيشتوان و بریار به‌ ده‌ستانى كۆ‌رو مه‌جليسه‌كه‌م! كامتان ته‌خت و كورسىيه‌كه‌يم بۆ دىنى، به‌ر له‌وه‌ى به‌ملكه‌چى پىنه‌لام؟ (عَرْش) وه‌ك گوتمان، نه‌و كورسى و ته‌خته‌يه‌ كه‌ حوكمران له‌سه‌رى داده‌نىشى، يانى: ئە‌ى بریار به‌ده‌ستان! كامتان كورسى و ته‌خته‌كه‌يم بۆ دىنى، پىش نه‌وه‌ى به‌ ته‌باى بىن؟ كورسى و ته‌خته‌كه‌يم بۆ بىن، تاكو كه‌ هات سه‌رى سوپمىنى، كه‌ چۆن كورسى و ته‌خته‌كه‌ى، كه‌ به‌س خوا ده‌زانى چە‌ند ژوورى له‌سه‌ر داخستوون و، له‌ چ قه‌لايه‌كى مه‌حكەم دابوووه‌و، چە‌ند سه‌ربازو پاسه‌وان و ئىشكچى هه‌بوون، ئە‌دى چۆن سوله‌يمان پىش خۆى كورسى و ته‌خته‌كه‌ى بگه‌يه‌نێته‌ وى؟! لى‌رده‌دا كه‌ ده‌فه‌رموى: (قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ) زۆربه‌ى توێژه‌ره‌وانى قورئان پىش‌ترىش ئاماژه‌مان پىدا، ديسان وايان لىكداوته‌وه، به‌ر له‌وه‌ى شاژن به‌ مسوڵمانه‌تیی بى بۆ لام، له‌ رسته‌ى: ﴿يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ﴾ دا، راناوى كۆى به‌كاره‌يئاوه، به‌لام له‌ هه‌ر مه‌به‌ست پى شاژنه، به‌لام بۆ رىزو حورمه‌ت، به‌كارهاتوه، به‌لام ديسان مه‌به‌ست نه‌وه‌ نيه‌ كه‌ به‌ مسوڵمانه‌تیی بى، چونكه‌ جارى نه‌صله‌ن نه‌هاتوه‌و، په‌يامى خواى پىنه‌گه‌يوه‌و، نازانى ئىسلام چىيه‌، ئىنجا جارى كه‌ نازانى ئىسلام چىيه‌، چۆن مسوڵمان بوه‌و، چۆن ئىسلامى قبوڵ كردوه‌؟ نه‌خىر، (مُسْلِمِينَ)، يانى: (خَاضِعِينَ)، يانى: به‌ ملكه‌چى و به‌ ته‌باى و به‌ ئاشتىيانه‌ و به‌ (مُسَالِمِينَ).

٨- ﴿قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنَّ﴾، عفریتیک له جینن گوئی، (عِفْرِيتُ: الشَّدِيدُ الَّذِي لَا يُنَالُ وَلَا يُصَابُ فَهُوَ يُتَّقَى لِشَرِّهِ)، (عِفْرِيتُ) تەفسیرەکان بە زۆر شیوە لێکیان داوەتەو، بەلام گرنگ ئەووەیە، لێرە دەلی: ئەو بە هیڤەیه کە کەس ناتوانی زەبری لێ بدات و، کەس پێی ناوێری، بۆیە خو له خراپەیی دەپاریزری، هەندێکی دیکە گوتویانە: ئەو کەسە ی زۆر خراپەکار بێ و، زۆریش بە زەبر بێ، بەلام گرنگ ئەووەیە (عفریت) جوړیکە له جینن، کە زۆر بە توانایەو، تواناکەشی زیاتر له خراپەدا بەکار دێنی، بەلام ئەو عیفریتە ی له سوپای سوله یماندا بوو، ملکه چ بوو بۆ چاکەو، توانا وزەکانی بەکارهێنان، بە فەرمانی سوله یمان.

٩- ﴿أَنَا عَائِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ﴾، (عفریتیک له جند گوئی: من تەخت و کورسییە کەیت بۆ دینم، پێش ئەووە ی له شوینی خۆت هەلسی.

ئەم پرستەیه ش دوو واتای هەن:

یه کەم: واتە: کە دادەنیشی، پێش ئەووە ی هەلسی، یانی: چەند چرکەیه ک و چەند خوله کیکی پێدەچی.

دووهم: کە زیاتر پێدەچی ئەو مەبەست بێ: سوله یمان ﷺ عادهتی وابوو، کە پێش نیوهرۆیان دانیشتوو و نیوهرۆیه هەلساو، بۆ دادوهریی و حوکمرانیی دانیشتوو. خەلک موڕاجەعە ی پێکردو، بۆ وینە: له سەعات هەشت (٨) ی بە یانییەو، یان زووتر دانیشتوو و نیوهرۆ هەلساو، واتە: بە چەند سەعاتیک بۆت دینم، کە ماوہ ی چەند رۆژە رێیە کە، له یە مەنەو بۆ شام.

کە دەفەر موی: ﴿قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ﴾، لەو بارەوہ ش ئەم شوینەوارە دینن: (قَالَ الشَّدِيُّ وَعَيْرُهُ: كَانَ سُلَيْمَانُ يَجْلِسُ لِلْقَضَاءِ وَالْحُكُومَاتِ، وَلِلطَّعَامِ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ إِلَى أَنْ تَزُولَ الشَّمْسُ) ^(١).

(١) تفسیر القرآن العظیم: لابن کثیر، ج ٣، ص ٣٦٣.

واته: سوددی و غهیری ئه ویش گوتوو یانه: سوله یمان عليه السلام بۆ دادوه ری و بۆ چاره سهری کیشهی خه لک و بۆ نان خواردن، له سهره تای پۆژه وه تا کو خۆر لای ده داو به لای خۆر ئاوا دا، تا کو دوا یی نیوه پۆ، داده نیشت. که واته: که گوتوو یه تی: ﴿قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ﴾، واته: که دانیشتی پێش ئه وه ی هه لسی، واته: له چێشته نگا وه وه تا کو لای نیوه پۆ، من ئه و کورسی و ته خته ت، بۆ دینم.

۱۰- ﴿وَلِيَّ عَلَيْهِ لَقَوِيَّ أَمِينٌ﴾، من له سهر هینانی ئه و کورسی و ته خته ش، هه م به هیژم، هه م ئه مینداریشم، واته: به هیژم له سهر هه لگرتنی و، ئه مینداریشم له سهر پاراستنی که ده ستکاری نه کری و، ئه گهر شتیکی له سهر بی، به ههر شیوه یه ک دانرا وه، ده یه یینم.

سوله یمان عليه السلام ئه وه باس نه کرا وه، به لام وادیاره پێی زۆر بو وه و، چهن د سه عاتی ک زۆره، ئه و کورسی و ته خته له یه مه نه وه بگاته شام، که له راستیدا ئیستا له م سه ده ی بیست و یه کی زاینی و، سه ده ی پازده ی کۆچی شدا، به چهن د سه عاتی ک شتی ک له یه مه نه وه به یئری بۆ شام، ههر زۆر نه، به لام دیاره سوله یمان عليه السلام خوا جل جلاله توانایه کی زۆر سه رسوپه یه نه ری پێدا وه، بۆیه پێی زۆر بو وه و، داوا ی کرد وه که ده مه وێ خیرا تر بی، بۆ لام.

۱۱- ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ﴾، ئه و که سه که زانیاری له کتیی له لا بو و، گو تی:

۱۲- ﴿أَنَا أَمِينُكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ﴾، من بۆی دینم به ره له وه ی که چاوت بگه رێته وه بۆ لات، واته: که ته ماشای شتی ک ده که ی و سه رنجی ده ده ی، پێش ئه وه ی چاوتی له سهر لا به ده ی، ده یه یینم بۆ لات.

یاخود (طَرْف) به مانای (جَفَن) پێلوی چا و، دی، یانی: که چاوت ده که یه وه، پێش ئه وه ی چاوت بتروو ک، به چاوترووکاتی ک بۆت دینم، واته: له چهن د چرکه یه کدا، نه ک له چهن د خوله کی کیش دا، له چهن د چرکه یه کدا بۆت دینم.

ئىنجا لىرەدا زانىيان زۆر مشتومريان بوو، لەبارەو کە: دەبى ئەو کى بى، ئەو توانا لە راددەبەدەرەى هەبوو، ئەو توانا ياساد (خَارِقِ الْعَادَةِ) يەى هەبوو؟
أ- هەندىك گوتويانە: (أَصْفِ بْنِ بَرْخِيَا) يە، کە لە بەنو ئيسراييل بوو، سولهيمان خۆشى لە بەنو ئيسراييل بوو، کە لەبارەىو گوتراو: (كَانَ صَدِيقًا يَحْفَظُ اسْمَ اللَّهِ الْأَعْظَمَ)، زۆر بپروا پتەو بوو، ناوى هەرە مەزنى خواى لەبەر بوو.

ب- هەندىك گوتويانە: کە سىكى زانا بوو، بە کتیبى خوا ﷺ.

ج- هەندىكى دىکە گوتويانە: هەر سولهيمان خۆى بوو، بۆ وىنە: (الشعراوى) لە (خواطر) هەکەى خۆیدا^(١) وايگوتو.

بەلام زۆربەيان دەلین: (أَصْفِ بْنِ بَرْخِيَا) بوو، بۆ ئموونە: تەفسیری (ابن الکثير)،^(٢) تەفسیرەکان هەمويان لەو بارەو را جاييان هەيە، بەلام زۆربەيان دەلین: (أصف بن برخيا) بوو.

منیش دەلیم: خوا ﷺ هیچی نەفەر موو، روونی بکاتو کى بوو، پیغمبەرىش ﷺ لەو بارەو هیچ شتىکى بە سەندىکى راست لى نەگێرداوەتەو، بۆیە راسترو چاکتر وایە، بلین: خوا تەنیا ئەو نەدەى فەر موو، ئەو کە سەى زانیاری لە کتیب، لە لا بوو، کە مەبەست پى کتیبى ئاسمانیە، ئەو کە سەى زانیاری لە کتیبى ئاسمانى لە لا بوو، ئاواى گوت و ئاواى کرد، بەلام کى بوو؟ دیارنە، بەلام بە دنیایى کە سىک بوو لە نیزیکانى سولهيمان و، لە کاربەدەستانى و، لەوانە بوو کە لە کۆرو مەجلیسە کەیدا بوون و، لەوانە بوو کە کاروبارەکانى بۆ راپەڕاندوون، وەك ئەنجومەنى وەزیرانى ئیستا، واتە: یەکیک بوو لەوانەى زۆر لە سولهيمان نیزیك بوون و، زۆرى تێرابینیو، بەلام ئەو کە سولهيمان بۆ خۆى بوو بىت، هەرچەندە هەندىک لە تەفسیرەکان وایانگوتو، بەلام ئەو

(١) ج ١٧، ص ١٠٧٨٥.

(٢) ج ٣، ص ٣٦٤.

ناگونجی، چونکه ده‌لای: (أَنَا أَيْنِكَ بِهِ)، من بۆی دینم، یانی: دواندن له‌گه‌ل سوله‌یمان ده‌کات، ئنجا سوله‌یمان چۆن به‌خۆی ده‌لای: بۆی دینم؟! هه‌ندیك له‌ پروونکه‌ره‌وان خوا لیان پازی بێ، په‌نگه‌باش سه‌رنجی عیباره‌ته‌که‌یان نه‌دابێ، ئه‌گه‌رنا ئینسان بۆ خۆی نالای من بۆی دینم، ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا أَيْنِكَ بِهِ﴾، ئنجا ئه‌گه‌ر وابووايه، خوا ﷺ: په‌کسه‌ر ده‌یفه‌رموو: (قَالَ سَلِيمَانُ أَنَا عَاتٍ بِهِ)، سوله‌یمان فه‌رمووی من بۆ خۆم ده‌یهێنم، ئنجا نه‌شیده‌فه‌رموو: ﴿قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ﴾، به‌لکو ده‌یفه‌رموو: (قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكُمْ طَرْفُكُمْ)، پیش ئه‌وه‌ی چاوتان بگه‌رێته‌وه‌ لاتان، به‌چاوترووکانیك ده‌یهێنم! بێگومان سوله‌یمان نه‌بووه، چونکه سوله‌یمان پێغه‌مبه‌ری خوا بووه‌و حوکمران بووه‌و، حوکمرانیش عاده‌ت نیه‌ بۆ خۆی شته‌کان بکات، به‌لام که‌سیك بووه‌ که‌ نيزيك هاوکاری سوله‌یمان بووه‌و، به‌رده‌ستی بووه‌و کار پاپه‌رێنه‌ری بووه‌.

(١٣)- ﴿فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ﴾، ئه‌وه‌ هه‌موو ده‌پێچێته‌وه‌ که‌ چۆن بۆی هێنا؟ چونکه‌ مادام به‌چاوترووکانیك بێ، پێویست ناکات، درێژه‌ی بدریئت: کاتیك سوله‌یمان ته‌خته‌که‌ی بینی له‌ لای خۆی، سه‌قامگیر بوو، ئاماده‌ بوو.

(١٤)- ﴿قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي﴾، گوێ: ئه‌وه‌ له‌ به‌خششی په‌روه‌ردگارمه‌، که‌ به‌و خێراییه‌ ئه‌و ته‌خته‌م بۆ هات، له‌ یه‌مه‌نه‌وه‌ بۆ شام.

(١٥)- ﴿لِيَبْلُوَنِي أَشْكُرَ أَمْ أَكْفُرُ﴾، تاكو تاقییم بکاته‌وه‌: ئایا سوپاسگوزاری ده‌که‌م، یاخود سه‌له‌ی ده‌که‌م، چونکه‌ سوپاسگوزاری ده‌بێته‌ هۆی زیادبوون، وه‌ك گوتراوه‌: (الشُّكْرُ قَيْدُ النُّعْمَةِ الْمَوْجُودَةِ)، سوپاسگوزاری به‌ستنه‌وه‌یه‌ بۆ ئه‌و نېعمه‌ته‌ی که‌ هه‌یه‌، ناهێلێ له‌ ده‌ست بچێ، وه‌ك خوا ﷻ ده‌فه‌رموێ: ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ ﴿٧﴾ ابراهیم، واته‌: به‌ دنیایی ئه‌گه‌ر سوپاسگوزاری بکه‌ن، بۆتان زیاد ده‌که‌م.

(١٦)- ﴿وَمَن شَكَرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾، هه‌ر که‌سیك سوپاسگوزاری بکات، سوودی سوپاسگوزارییه‌ که‌ بۆ خۆیه‌تی.

مەسەلە ی شەشەم:

ئنجە بەر لەو هی شازن (بلقیس) بی، سوله یمان گوتی: تەختە کە ی دەستکاری بکەن و بیگۆرن، تا کو بزانی دەیناسیتەو، یان نا؟ ئنجە کە هات و لیان پرسی: ئایا تەختە کە ی تۆ ئاوابوو؟ گوتی: دەلیی ئەو، سەرەنجام بە هوی ئەووە کە لە خەلکی کافر بوو، ملی نەدا بو خواپەرستی و، سوله یمانیش کۆشکی هەبوو، زەوی حەوشە کە ی شووشە بوو، شیوەی شەپۆلی ئاوی دەکرد، بۆیە (شازن) لاقی هەلکردن تا کو تەر نەبی، سوله یمانیش پیی گوت: ئەو کۆشی شووشیە، نەک ئاوی جۆگە لە، ئەویش لە ژیر کاریگەری ئەو هەموو موعجیزانەدا مسولمان بوو:

خو دەفەر موی: ﴿قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ (٤١) ﴿فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ﴾ (٤٢) ﴿وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ (٤٣) ﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (٤٤)

شیکردنەو هی ئەم ئایەتانە، لە چوار دە برگەدا:

(١)- ﴿قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا﴾، سوله یمان گوتی: تەختە کە ی بو نەناس، بکەن، لیی بگۆرن، واتە: دەستکاری بکەن، (اجعلوا العرش منكراً مغيراً عن شكله، كما يتنكر الرجل للناس، ليلاً يعرفوه)^(١)، واتە: تەختە کە نەناسراو گۆردراو بکەن، لەو شیوەیە کە لەسەر یەتی، وەک چۆن پیاویک خوی دەگۆرێ و نەناس دەکات، بو ئەو هی خەلک نەیناسنەو.

(١) التفسير الكبير، ج ٢٤، ص ١٨٢.

(۲) ﴿نَنْظُرْ أَتَنْتَدَى﴾ {تەختەکەى بۆ نەناس و دەستکاریى بکەن} ئنجا ئیمە سەرنج

دەدەین: ئایا پێی راست دەگرێ بۆ ناسینەوێ تەخت و کورسییەکەى؟

(۳) ﴿أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ {یاخود لەوانە دەبێ کە پێی راست ناگرن، واتە:

ئایا دەیناسیتەو، یاخود نایناسیتەو؟ کورتەکەى ئەوێ، بەلام خوا ﷻ بەو تەعبیرە هیناویەتی، چونکە ئەو مونا سەبەتیشی هەیه، لەگەڵ هیدایەت وەرگرتن و هیدایەت وەر نەگرتن دا، واتە: ئایا لەو شدا هیدایەت وەر دەگرێ، کە تەختەکەى بناسیتەو، هێندە عەقڵ و سەلیقەى هەبێ، کورسی و تەختەکەى خۆى بناسیتەو، لەگەڵ ئەو شدا کە دەستکاریى کراو؟ ئنجا مەزەندەى ئەوێ لى دەکرێ، ئەو عەقڵ و سەلیقەى بیگەیه نێ بەو ش، کە هیدایەتی مەعنەویش وەر بگرێ و پەيامی خواش وەر بگرێ و، خوا بناسێ و لەمەودوا تەنیا خوا بپەرستێ و خۆر نەپەرستێ.

ئەو لە تەفسیرەکاندا باس نەکراو - یان من نەمبینو - بەلام من وای تێدەگەم، کە ئەمە ئاماژەى بەو ش، کە ئەگەر لەمەدا هیدایەت وەر بگرێ، مەزەندەى ئەوێ لى دەکرێ، هیدایەتە مەعنەوێیە کەش وەر بگرێ، ئەگەر نا مانا پۆلەتییەکەى ئەوێ: ئایا کورسی و تەختەکەى خۆى دەناسیتەو، یان نایناسیتەو؟

هەندیکیش گوتووین: ﴿أَتَنْتَدَى أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ {واتە: ئایا بەهۆى ئەو کورسی و تەختەو، کە لە یەمەنەو بەو هاتو، بۆ ئێرە، بە چاوترووکانێک، پێغەمبەراییەتیی سولهیمانی پێ دەناسێ، یاخود پێى ناسێ؟ ئایا دەبێتە هۆى هیدایەتی، یاخود نابێتە هۆى هیدایەتی؟

(۴) ﴿فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ﴾ {کاتیك شازن هات، گوترا: ئایا تەختەکەى تۆ ئاویە؟ نەگوتراو: (أَهَذَا عَرْشُكَ)، ئایا ئەمە تەختەکەتە؟ چونکە ئەمە دەبوو بە جۆرێک لە فێرکردن و تەلقین، بەلکو گوتووێتی: (أَهَكَذَا عَرْشُكَ): یانی: (أَمِثْلَ هَذَا الْعَرْشِ، عَرْشُكَ؟)، ئایا تەختەکەى تۆش، وەك ئەم تەختە بوو؟ تەماشای بکەن، چ وەلامێک عاقلانەو زانایانە دەداتەو!

٥- ﴿قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ﴾، گوئی: دەلێی ئەوه، بۆیهش وایگوتوه چونكه: له سه‌رێكه‌وه كورسی و ته‌خته‌كه‌ی خۆی ده‌ناسێته‌وه، له‌ لایه‌كی دیکه‌وه‌ش ده‌ستکاریی كراوه‌و گۆڤردراوه‌، پاشان به‌و خێراییه‌، چاوه‌ڕوان نه‌كراوه‌، له‌ یه‌مه‌نه‌وه‌ هاتوه‌ بۆ وی، ئەه‌ویش زانیویه‌تی له‌وی له‌ كۆشكدایه‌و پاسه‌وانی هه‌یه‌و، ده‌رگای له‌سه‌ر داخستوه‌، ئنجا ئەگه‌ر یه‌كسه‌ر بلی: ئەوه‌، ئەدی چۆن هاتوه‌ بۆ تێره‌؟ ئنجا ده‌ستكارییش كراوه‌، ئەگه‌ر بشلێ ئەو نیه‌، زۆر به‌وی ده‌چێ! بۆیه‌ وه‌لامێكی زۆر لێزانانه‌و كارامانه‌ی داوه‌ته‌وه‌، گوتویه‌تی: ده‌لێی ئەوه‌، نه‌گوتویه‌تی ئەوه‌، نه‌گوتویه‌تی ئەو نیه‌، نه‌ نكوولێی لێكردوه‌و، نه‌ یه‌كسه‌ریش دانی پێداهێناوه‌، به‌لكو سنوورێكی میانجیی گرتوه‌.

٦- ﴿وَأَوْتِنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلَهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ﴾، له‌ پێش ئەو (شاژن)دا، زانیارییمان پێدرا بوو و، ئێمه‌ مسوڵمان بووین، مله‌كه‌چ بووین.

زانایان زۆر له‌و باره‌وه‌ مشتومریان كردوه‌، ئایا ئەم قسه‌یه‌ هی كێیه‌؟! زانیارییمان له‌ پێش ویدا پێدراوه‌و، ئێمه‌ بۆ خوا مله‌كه‌چ بووین:

أ- هه‌ندێك گوتویه‌انه‌: قسه‌ی شاژنه‌، یانی: زانیارییمان پێش ئەم موعجیزه‌یه‌ش، له‌ باره‌ی پی‌غهمبه‌رایه‌تیی داوودو سوله‌یمانه‌وه‌ پێدرا بوو، ﴿وَكُنَّا مُسْلِمِينَ﴾، ئێمه‌ پی‌شتریش بۆ خوا مله‌كه‌چ بووین.

ب- هه‌ندێك گوتویه‌انه‌: ئەوه‌ هه‌ر قسه‌ی سوله‌یمان و خه‌لكه‌كه‌ی ده‌ورو به‌ریه‌تی، واته‌: ئێمه‌ پێش ئەم موعجیزه‌یه‌ش، زانیارییمان به‌ خواو توانای بێ سنووی خوا ﷻ، پێدرا بوو، یاخود: پێش ئەوه‌ی ئەو ئافره‌ته‌ش بێ، ئێمه‌ زانیارییمان پێدرا بوو هه‌ر بۆ خواش مله‌كه‌چ بووین.

هه‌ردوو ك ئەگه‌ره‌كه‌ی هه‌ن و، ئەوه‌ش یه‌كێكه‌ له‌ ڤوه‌كانی ئیعبازی قوڤران كه‌ خوا ﷻ، پسته‌یه‌ك یان وشه‌یه‌ك ده‌فه‌رموێ، كه‌س ناتوانی بلی: به‌س ئەوه‌ مانایه‌كه‌یه‌تی، به‌لكو زۆر جارن ئەو مانایه‌ش هه‌لده‌گرێ و، مانایه‌كی دیکه‌ش

هه لده گری و، ده گونجی زور شتی دیکه شی له سهر بگوتری، هه رگیز نه پیه کانی
قورئان نابرین، هه رگیز گه وه ره کانی ده ریای قورئان نابرین.

(۷) - ﴿وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، ئه وهی پیشتر له جیاتی خوا ده پیه رست،
گیرایه وه.

ئهو راناوه (ها) بو شازن ده گه ریته وه، به دنیاییه وه، یانی: (صَدَّتِ الْمَلِكَةَ)، شازنی
گیرایه وه، له خوا پیه رستی و له وه که ته نیا خوا پیه رستی، ئه وهی له جیاتی خوا ده پیه رست،
یانی: (صَدَّهَا عِبَادَتُهَا لِغَيْرِ اللَّهِ، عَنْ عِبَادَتِهَا لِلَّهِ)، په رستش ئه نجامدانی بو جگه له خوا،
گیرایه وه له په رستن ئه نجامدان بو خوا ﷺ، واته: بته رستی و خورپه رستی ری
خوا پیه رستی لیگرت، یان جگه له خوا پیه رستی، ری خوا په رستی لیگرت، ئه م رسته یه
دوو مانای دیکه شی هه ن دواپی له کو تایی ته فسیر کردنی ئایه ته که دا، باسیان ده که ین.

(۸) - ﴿إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾، چونکه به دنیایی ئهو ئافره ته له کومه لیکی کافر بوو،
واته: ئه ویش هه ر له سهر ئایینی خه لکه که ی خو ی بوو، واته: هوکاری خوا نه په رستنی
ئه وه بوو، که له کومه لیکی کافر بوو، نه که له خودی خویدا، قه ناعه تی به کوفر بوو بی،
به لام خه لک و کومه لگایه که ی کافر بوو، ئه ویش وه وانی کرد، بو دلپاگرتنی ئه وان، نه که
بو خو ی قه ناعه تی وابوو بی.

ئنجا رسته ی: (وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ) - وه که پیشتریش گوتمان -
واتایه کی دیکه شیان بو لیکدا وه نه وه:

أ- خوا گیرایه وه ولایدا له وهی که له جیاتی خوا ده پیه رست: (وَصَدَّهَا اللَّهُ: عَمَّا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ
دُونِ اللَّهِ)، خوا گیرایه وه دووری خسته وه له وهی که له جیاتی خوا ده پیه رست و به ره و خوا
به یه کگرتنی هیئا، ﴿إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾، چونکه پیشتر له کومه لی بی پروایان بوو.

ب- که (وَصَدَّهَا): راناوه که ی ده چیتته وه بو سوله یمان، یانی: (وَصَدَّهَا: سُلَيْمَانُ عَمَّا
كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ)، سوله یمان گیرایه وه له وهی له جیاتی خوا ده پیه رست، له و

خوږپه‌رستیی و جگه له خواپه‌رستییه‌ی گپړایه‌وه، که ئه‌مه ئه‌نجامیکه پيش خراوه، واته: له ئه‌نجامی ئه‌و وتويزه‌ی له‌گه‌لیدا کردو، له ئه‌نجامی ئه‌و موعجیزانه‌دا که پيشانیان، سوله‌یمان بوو به هوی هیدایه‌تی و، بوو به هوی دهرباز بوونی له بتپه‌رستی و هیئانی به‌رهو لووتکه‌ی به‌رزی خواپه‌رستی، که خوا به‌یه‌ک‌گرتن (توحید)ه.

(۹)- ﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ﴾، پپی گوترا: بچو نیو ئه‌و کۆشکه‌وه، وشه‌ی (صَرْح) به مانای کۆشک (قصر) دی و، به مانای حه‌وشه‌ی خانووش، دی، واته: ئه‌و حه‌وشه‌یه‌ی که کراوه بو کۆشکه‌که، ده‌گریته‌وه، وشه‌ی (صَرْح) زیاتر مه‌به‌ست پپی کۆشکه، به‌لام ئاشکرایه پيش ئه‌وه‌ی بچیته کۆشکه‌که‌وه، ده‌بی بچیته حه‌وشه‌که‌یه‌وه.

(۱۰)- ﴿فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً﴾، کاتیک کۆشکه‌که‌ی بینی، یاخود حه‌وشه‌ی کۆشکه‌که‌ی بینی، پپی وابوو شه‌پۆله، یاخود پپی وابوو جووله‌ی ئاوه، (لُجَّة) که به (لُجَج) کۆ ده‌گریته‌وه، بریتیه له جووله‌ی شه‌پۆل، (مَوْجَة) که به (أَمْوَاج) کۆده‌گریته‌وه، یانی: شه‌پۆل، شه‌پۆله‌کان، وایزانی که جووله‌ی ئاوه، ژیر زه‌وییه‌که‌وه ده‌بینی.

(۱۱)- ﴿وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِيهَا﴾، لاقه‌کانی خوی ده‌رخستن، واته: داوینی خوی هه‌لکرد، بو ئه‌وه‌ی ته‌ر نه‌بی، وایزانی شه‌پۆلی ئاوه‌و جوگه‌له‌یه، (سَاقِيهَا) خویندراویشه‌ته‌وه: (سَاقِيهَا).

(۱۲)- ﴿قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ﴾، سوله‌یمان گوتی: ئه‌وه کۆشکیکی سپیی و سافه له شووشان، بێگومان بێژه‌ری ئه‌و قسه‌یه سوله‌یمان بووه، چونکه ئه‌و له پیشوازیی دا بووه.

(صَرْح) کۆشکیکه، (مُمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ): (مُمَرَّد) یانی: (مُمَلَّس)، لووس و سپیی و صاف (مِّن قَوَارِيرَ)، (قَوَارِيرَ) کۆی (قَارُورَة)یه، واته: شووشه، یانی: کۆشکیکی شووشه به‌نده‌و، ته‌خته‌که‌شی وا دروستکراوه، ئاوه‌که‌ی به ژیردا بپروات، به‌لام ئه‌وه شووشه‌یه‌و پيش ئه‌وه‌ی لاقت بچیته نیو ئاوه‌که، شووشه‌که ده‌یگریته‌وه‌و ئاوه‌که به ژیریدا ده‌پروات.

(۱۳)- ﴿قَالَتْ رَبِّ اِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾، شازن گوتی: په‌روه‌ردگارم! من سته‌مم له خۆم کرد.

(۱۴)- ﴿وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ {له پابردوودا ستمم له خوّم کردوه، که تۆم نه په رستوه} ئیستاش له گه‌ل سوله‌یماندا بو‌خوای په‌روه‌ردگاری جیهانییان ملکه‌چم. ئانه لیره‌دا شاژن مسولمان ده‌بی.

که‌واته: که سوله‌یمان نامه‌که‌ی بو‌ده‌نی‌ری و ده‌نووسی: ﴿وَأَتُوبُ مُسْلِمِينَ﴾ (۳۱) که پروونکه‌ره‌وان (مفسرین) وایان لیکداوه‌ته‌وه، مه‌به‌ست پی‌ی مسولمانه‌تییه، له راستییدا لپی‌حالی نه‌بوون، چونکه پیش‌ته‌وه‌ی بی‌بو‌لای سوله‌یمان و، وتو‌یژی له‌گه‌لدا بکات و، په‌یامی‌خوای تی‌بگه‌یه‌نی و، بو‌ی‌باسی به‌رنامه‌و ئایینی‌خوا بکات، مه‌عقوول‌نیه، مسولمان بی، چونکه بپروا به‌شتیکی نه‌ناسراو ناهینی! سوله‌یمان له‌بنه‌رەت‌دا بو‌یه‌بانگی کردوه، که بیدوینی و ئه‌و شتانه‌ی پیشان‌بدات و سه‌ره‌نجام‌قه‌ناعه‌تی بی‌ت، نه‌ک به‌نامه‌یه‌ک و به‌هه‌ره‌شه‌و فشار، مسولمان بی، چونکه ئه‌وه:

۱- پیچه‌وانه‌ی سروشتی ئایینی‌خوایه: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ (البقرة، ۲۵۶)

۲- پیچه‌وانه‌ی عه‌قل و سه‌لیقه‌ی سوله‌یمانه‌و، پیچه‌وانه‌ی حیکمه‌تی سه‌فه‌رو هاتنه‌که‌ی شاژنی سه‌به‌ئیشه، چونکه بو‌چی چوو‌ه بو‌شام؟! بو‌ته‌وه‌ی سوله‌یمان ئه‌و موعجیزانه‌ی پیشان‌بدات، ته‌خته‌که‌ی له‌چاو ترووکانی‌ک‌دا له‌یه‌مه‌نه‌وه بو‌بینی، پاشان ئه‌و کۆشک و ته‌لاره‌ی به‌شووشه‌به‌ند بو‌دروست بکات، که له‌سه‌رووی‌تواناو ئیمکانیه‌تی به‌شه‌ره‌و، سه‌ره‌نجام‌ده‌زانی که سوله‌یمان‌توانایه‌کی سه‌رسوپه‌ینه‌ری یاسا‌دەر (خارق‌العاده‌ی)، پیدراوه، که‌واته: ده‌بی پیغه‌مبه‌ری‌خوا بی، و‌پرای‌ته‌وه‌ی وتو‌یژی له‌گه‌لدا کردوه، که خوا ﷺ باسی وتو‌یژه‌که‌ناکات، به‌لام به‌دلنایی ئه‌وه‌هه‌مووی به‌سیاق و سه‌لیقه‌ده‌زانری، ئنجا دوا‌ی‌هه‌موو ئه‌وانه، ده‌گاته‌ئو قه‌ناعه‌ته‌ی که مسولمان بی.

شایانی‌باسه: له‌به‌سه‌ره‌هاتی سوله‌یماندا شت‌زۆر باس‌کراوه، بو‌وینه: بو‌چی سوله‌یمان‌حه‌وشه‌ی قه‌صه‌که‌ی‌وا هه‌ل‌خستوه، که شاژن‌هات‌وابزانی‌ئاوه‌و داوینی‌هه‌ل‌بکات، کراسه‌که‌ی‌هه‌ل‌بکات‌تا‌کو‌لاقی‌ته‌ر نه‌بن؟

دەلێن: لەبەر ئەوەی سولهیمان زانیویەتی دایکی جینییهو، پێیهکانی وەك پێی کەر وان! یان هەندێك گوتوویانە: لەبەر ئەوەی سولهیمان بیستوویەتی: مووی لاقی شازن وەك مووی وڵاخ وایە، ئنجا گوتوویەتی: با بزاتم وایە، یان نا؟ بەلام ئەو حیکایەتانه له راستییدا هیچ نین و خەیاڵی هەندێك له زانیان، دایانتاشیون و، وا پێدهچێ ئەو جوۆره زانیانەى زۆر سەرقال نەبوون و کەم ئیش بوون، بواریان هەبوو و بە خەیاڵی خوێیان ئەو شتانهیان داتاشیون، پەنگە زۆریشیان هەر لە ئیسپرائیلییا ئەو وەرگیرا بن، بەلام کتیبی خوا لەو بەرزترە، کە بەو حیکایەت و بەسەرھاتە بێ سەندو ناماقوولانە، تەفسیر بکری، بۆیە من ئەوانەم هیچیان باس نەکردن، مەگەر جاری وایە بۆ دەرس و پەند لێوەرگرتن، یان بۆ ئاگادارکردنەوێ بینەرەن و بیسەرەن و خوێنەرانی بەرپز، ئاماژە بە شتێک بکەم، ئەگەرنا ئەو جوۆره قسانە هێ ئەو نین، تەفسیری کتیبی خویان پێ قەرەبالخ بکری!

لە کۆتایی بەسەرھاتی سولهیماندا ﷺ لەگەڵ شازنی سەبەء دا دەلێن: هەندێك له زانیان گوتوویانە: شازن (ملکة) ناوی بەلقیس بوو، بەلام ئەویش لە قورئاندا نەهاتو و لە سوننەتیشدا نەهاتو، لەبەر ئەوە ناتوانین بە مسۆگەریی بلێن: ناوی بەلقیس بوو، بەلام بە هەر حال وا گوتراو، بۆیەش هەر بە شازن ناوم هێناو، چونکە خوا وایفەرموو: ﴿إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ﴾، یانی: (وَجَدْتُ مَلِكَةً)، شازن، ئەویش ئافرەتیکە: پادشایە و ژنیشە، بەو واتایە (شازن) من بەو واتایەم بەکارنەهێناو، کە ژنی شایە، بەلکو بەو واتایەم بەکارهێناو کە ژنێکی شایە، شایەکی ژنە، پادشاو حوکمرانیکی ئافرەتە.

کورتە باسیک:

حیکمەت و حوکمە شەرعییەکانی بەسەرھاتی سولەیمان عليه السلام

بەرێزان!

بۆ ئەم کورتە باسە، سەرنجی زۆر لە تەفسیرەکانم داوەو بۆ خوڤم پامام و، سەرەنجام، چل (۴۰) حوکم و حیکمەتم لەو بەسەرھاتەدا، ھەلھێنجاون، کە بە کورتیی و پوختیی باسیان دەکەم و، ئاماژەش بە ئایەتەکان کە لێیان وەرەگیرین، دەکەین:

۱- بەرزیی پلەو پایە زانیاری و زانیان، خوا ﷻ، کە باسی داوودو سولەیمان دەکات، دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَ اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (النمل، ۱۵) واتە: بە دنیایی زانیارییمان بە داوودو سولەیمان داووە و، گوتیان: ستایش بۆ ئەو خواوەی کە بەسەر زۆریک لە بەندە برودارەکان دا ئیمەی ھەلبژاردووە {بە ھۆی ئەووە کە زانیاری تایبەتی پێداوین}.

ئێجا ئەمە بەرزیی پلەو پایە زانیاری و زانیان دەگەین، کە خوا ﷻ لە ئێوە ھەموو ئەو شتاندا کە بە داوودو سولەیمانی داووە، باسی زانیاری دەکات، ئەوانیش کە دەڵێن: ستایش بۆ ئەو خواوەی بەسەر زۆریک لە بەندە برودارەکانیدا ھەلبژاردووین، واتە: بە ھۆی ئەو زانیاریە تایبەتیەو کە پێماندراوە.

۲- سولەیمان میراتی زانیاری لە داوود گرتووە، ئەک میراتی حوکمپرانی، بەو واتایە کە حوکمی بنەمالەیی و میراتی، یان میراتی مāl و سامان، مەبەست بێ، بە بەلگە: ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَتَىُّهَا النَّاسُ عِلْمَنَا مَنَظِقَ الطَّيْرِ﴾ (النمل، ۱۵) واتە: سولەیمان میراتی لە داوود گرت

و گوئی: ئەو خەڵکینە! دواندنی بآلنداھمان فێرکراو، کەواتە: ئەوێ کە سولەیمان لە داوودی بە میرات گرتو، زانیاری بوو، ھەروەھا پێغەمبەر ﷺ دەفرموی: {إِنَّا مَعَشَرُ الْأَنْبِيَاءِ لَا نُورِثُ مَا تَرَكْنَاهُ صَدَقَةٌ} (أخرجه البخاري: ٤٠٣٣، ومسلم: ١٧٥٧)، واتە: ئێمە ی کۆمەڵی پێغەمبەرەکان میراھمان لێ ناگیرئ، ھەرچی بە جێمان ھێشت، خێرو صدەدەقە، دەبێ بدرئ بە خەڵک، واتە: مآل و سامان لە پێغەمبەرەکان لە میرات ناگیرئ.

پاشان بە پێی (پەیمانی کۆن)، داوود یازدە کۆری بوون و، یەکیکیان سولەیمان بوو، ئنجا چۆن سولەیمان لە ئێو ھەموو کۆرەکانیدا، میرات لە بابی دەگری، ئەوانی دیکەش میراتی لێ نەگرن؟! بەلام نا، مەبەست لە میرات، میراتی زانیارییە، وەك لەو فەرمايشتەي پێغەمبەریشدا ﷺ ھاتو: {الْعُلَمَاءُ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ} (أخرجه أبو داود: ٣٦٤١، والترمذي: ٢٦٨٢، وابن ماجه: ٢٢٣٠، وابن حبان: ٥٨)، واتە: زانیان میراتگراي پێغەمبەرەکان.

ھەلبەتە وەك پێشتریش گوتمان: سولەیمان لە شوێنی داوود بوئە حوکمران، بەلام نەك بە پێی حوکمی بنەمائەیی و میراتی، بەلكو بە پێی تواناو شایستەیی و لێھا تووی خۆی، دیارە خەلکی ولاتەكە، ھەلیانبژاردو و ئەرکی حوکمرانیان پێ سپاردو، بەلام ئەوێ کە لە داوودی بابی وەرگیرتو، زانیاری بوو، ئەرکی پێغەمبەرایەتیش بوو، کە خوا ی پەروردگار، ئەرکی پێغەمبەرایەتی کە بەخشاو و وەدەستھێنراو نی، خوا پێی بەخشیو، بەلام بۆیە وشە ی میراتی بۆ بەکارھاتو، لەبەر ئەوێ وەك چۆن میرات لە باب و دایکەو بە پۆلە دەگات، یان لە خزمەو بە خزم دەگات، بئ ئەوێ میراتگر پێوێ ماندوو بئ، یانی: ئەو پلەو پایەو زانیاری و پێغەمبەرایەتیەش بە سولەیمان درا، بئ ئەوێ پێوێ ماندوو بئ، واتە: لێرەدا خوا ی بەخشەر وشە ی (وَرِثَ) ی بەکارھێناو، لەو پروو وەك وەك سامانیك کە بابای میراتگر دەگات، بئ ئەوێ پێوێ ماندوو بئ، سولەیمانیش بەو زانیاریو کە زانیاری وەحییەو، بەو پێگەو پلەو پایەو، کە پێغەمبەرایەتیە، پێوێ ماندوو نەبوو بوو، ھەولئ بۆ بدات و تەقەللای بۆ بکات، تاكو دەستی

بكهوئ، به لكو خوا پئی به خشیوو، بی تاره قه كردن و ماندوو بوون، به لام بیگومان شایسته بووه، وهك خوا ده فهرموئ: ﴿اللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ (١٤) ﴿الْاَنْعَام﴾ خوا ﷻ خوئ ده زانئ، په پامی خوئ له كوئ داده نئ!

٣- باسكردنی چاكه ی خوا ﷻ:

وا باشه مروؤ كه خوا چاكه یه كي له گه لدا كرد، باسی بكات و یادی بكات، وهك خوا ده فهرموئ: ﴿وَاَمَّا نِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ (١١) ﴿الضُّحٰى﴾، باسی چاكه ی په روه ردگارت بكه، كه لیړه دا خوا ﷻ پیغه مبهری خاتهم موحه ممد ﷻ ده دوئئ، به لام هه موو كه سیكي ديكه ش ده گریته وهو، به لگه شمان له سوورپه (النمل) دا، ثایه ته كه ی (١٦) یه، كه ده فهرموئ: ﴿عَلِمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ﴾ (دیاره له كوړیكي گشتیدا سوله یمان ﷻ) تهو قسه یه ی بو خه لك كردوه) تهی خه لكینه! دواندنی بالنداغان فیركراوه، واته: بزائن خوا تهو نیعمه ته ی به ئیمه داوه، باسی نیعمه ته كه ی خوا ی كردوه، ﴿وَاَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ (١٦) ﴿اِنَّ هَذَا هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِيْنُ﴾، هه روه ها له هه موو شتیكمان پیدراوه، بیگومان نا تهو به خشیكي ناشكرایه {كه خوا به ئیمه ی داوه}.

٤- ﴿وَحٰشِرَ لِّسُلَيْمٰنَ جُنُوْدُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُوْنَ﴾ (١٧) ﴿النمل﴾، واته: سهر بازه كان بو سوله یمان له جندو مروؤ و بالندان كوكرانه وه، ﴿فَهُمْ يُوزَعُوْنَ﴾، هی پیشیان راده گیر، تاكو هی دواپی پیان ده گه یش، یاخود (يُوزَعُوْنَ)، واته: (يُضْبَطُوْنَ) واته: زه بت كرابوون، كونترو لكرابوون، راهیتر بوون، (القرطبي) (١) ده لئ: (فِي الْاَيَةِ دَلِيْلٌ عَلَى اتِّخَاذِ الْاِمَامِ وَالْحُكَّامِ وَزَعًا يَكْفُوْنَ النَّاسَ، وَيَمْنَعُوْنَهُمْ مِنْ تَطَاوُلِ بَعْضِهِمْ عَلَى بَعْضٍ، اِذْ لَا يُمْكِنُ الْحُكَامُ ذَلِكَ بِاَنْفُسِهِمْ)، واته: لهم ثایه ته دا به لگه هه یه له سهر تهو كه پیشه واو حوكمرانان، بویان هه یه، كه سانیك دابنن به سهر خه لكه وه، سهر په رشتیان بكات و، ری بگرن له وهی هه ندیكیان سته م له هه ندیكیان بكه، چونكه ناتوان بو خویان راسته وخو تهو كار هه نه نجام بدهن {ده بی به هوئ هاو كارانه وه نه نجامی بدهن}.

۵- کوشتنی ژياندارو زینده وهران دروست نیه، مه گهر زیان بگه یهنن، وهك ده بینین: هودهود، ئه و خزمه ته گوره یه دهكات به سوله یمان ﷺ، هه والیکي بۆ دینتی که سوله یمان و نه یزانیوه و جندو مروقیش نه یانزانیوه، به لآم بالنده یهك توانیویه تی ئه و زانیارییه ی بۆ بیئتی.

پاشان میرووله که که سوله یمان به لای شاره که یاندا دهروات، به لای شیوه که یاندا دهروا، ئه ویش میرووله کانی دیکه ده دوینتی، که واته: هه رکام له جوړی ژياندارانیش، کو مه ل و دروستکراوانیکن خوا دروستی کردوون و بی حکمه ت نیه، بۆیه دروست نیه، بکوژرین، مه گهر زیان بگه یهنن، پیغه مبه ریش ﷺ له و باره وه لپی گیراره ته وه: {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ قَتْلِ أَرْبَعٍ مِنْ الدَّوَابِّ: النَّمْلَةُ، وَالنَّحْلَةُ، وَالْهُدُودُ، وَالصُّرَدُ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۳۰۶۷، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين، وأبو داود: ۵۲۶۷، وابن ماجه: ۳۲۲۴، وابن حبان: ۱۰۷۸)، واته: عه بدوللای کوړی عه بباس (خوا لیان رازیبی) ده لئی: پیغه مبه ری خوا ﷺ ریگری کردوه له کوشتنی چوار له ژيانداران: میرووله، هه نگ، (می شه نگوینه) هودهود (ئیمه په پوو سوله یمانه ی پی ده لئین) و، سوړه د (ئویش جوړه بالنده یه که سه ریکی گه وری هه یه).

هه لبه ته ئیمه له سووړه تی (الأنعام) دا، له و باره وه باسیکی تایبه تمان کردوه، که چ کاتیك دروسته زینده وهران و ژيانداران، کامیان دروسته بکوژرئی و کامیان نه کوژرئی؟

۶- قسه ی ئه و میرووله یه: ﴿قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (۱۸)، واته: میرووله یه ك گوئی: ئه ی میرووله کان! بچنه نیو ماله کانی خو تانه وه، بۆ ئه وه ی سوله یمان و سه ربازه کانی له کاتیكدا هه ستان پی ناکه ن، تیکتان نه شکینن، ئه مه مه دحییکی گه وریه بۆ سوله یمان ﷺ و بۆ سوپایه که شی، که ته نانه ت پی له میرووله ش نانین، میرووله ش ناکوژن، مه گهر هه سستی پی نه که ن، ئنجا ج جای به سه ر ولاتان وه ربین و، ولاتان غاره ت بکه ن و خه لک بکوژن و، خه لک به سوغره و بیگار بگرن و، مه رو مالیان به تالان به رن! به لکو پی له میرووله ش نانین!

۷- که له نایه تی (۱۹) دا ده فهرموئ: ﴿فَبَسَمَ صَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا﴾ النمل، به زهرده خه نه پیکه نی به هوئی قسه که یه وه، نه میش نه وهی لیوهرده گیرئ که عاده تی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، نه وه بووه که له کاتی پیکه نیندا، زیاتر به شیوهی زهرده خه نه پیکه نیون، واته: به زهرده خه نه پیکه نین عاده تی پیغه مبه ران و شوینکه وتووایی پیغه مبه رانه: زهرده خه نه ی کرد، له کاتی پیکه نیندا، به هوئی قسه ی میرووله که وه، به دلنایی سوله یمان پی خوش بووه، نه وه میرووله یه نه وه مه دحه ی سوله یمان و سوپایه که ی ده کات: میرووله کان وریابن! نه وه ک سوله یمان و سوپایه که ی تیکتان بشکینن، له کاتیکدا که هه ستان پیناکه ن، واته: نه گهر هه ستان پی بکه ن، ته نانه ت پی له میرووله ش نانین، پیشتیش باسما ن کرد، که نه مه ئیعجازی کی عیلمیشی تیدایه، که ده لی: ﴿لَا يَحِطُّ بِكُمْ﴾ چونکه جهسته ی میرووله زیاتر له مادده یه ک که شووشه یی و ره قه، دروست بووه و، کاتیک که سی ک پی پدا بنئ، تیک ده شکئ، نه ک پان بیته وه، وه ک کرم و سیسرکه وه هندی ک له زینده وه ران، به لکو تیک ده شکئ، له بهر نه وهی مادده که ی ره قه، نه مه ش ئیعجازی کی عیلمیه، که دواپی له میرووله کولدر او ته وه و لی وردبونه ته وه و، ته ماشیان کردوه، میرووله کاتی پی لی بنئی، تیک ده شکئ، نه ک پان بیته وه.

۸- که ده فهرموئ: ﴿وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدًى أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ النمل، نه مه ش حوکی کی گرنگی لی وهرده گیرئ، وه ک (القرطبي) له سه رچاوهی ئاماره بو کراودا ده لی: (فِي هَذِهِ الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى تَفَقُّدِ الْإِمَامِ أَحْوَالِ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَحَافَظَةِ عَلَيْهِمْ)، له نایه ته دا به لکه هه یه له سه ر نه وهی که پیشه و او حوکی مان، ده بی ئاگای له کومه لگا که ی خوئی بی و، پاریزگاریان لی بکات و به سه ریان بکاته وه و سه رپه رشتیان بکات.

۹- که سوله یمان ده فهرموئ: ﴿لَاَعَذْبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْبَحَنَّهُ﴾ النمل، یان زور به سه ختی هودهود سزا ده ده م، یاخود سه ری ده برم، (القرطبي) ده لی: (هَذَا دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ الْحَدَّ عَلَى قَدْرِ الذَّنْبِ لَا عَلَى قَدْرِ الْجَسَدِ، أَمَّا إِنَّهُ يُرْفَقُ بِالْمَحْدُودِ فِي الزَّمَانِ وَالصَّفَةِ)^(۱)

(۱) الجامع لأحكام القرآن، ج ۱۳، ص ۱۴۷، ۱۴۸.

که سولهیمان ده‌لئ: ﴿فَقَالَ مَالِيَ لَا أَرَى الْهُدْهَدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ (۲۰) ﴿لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لِيَأْتِنِي سُلْطَانٌ مُّبِينٌ﴾ (۲۱) چیمه! بوچی هودهود نابینم، یان له ناامادانه؟ یان به سه ختی سزای ده‌دهم، یان سه‌ری ده‌برم، یان ده‌بی به لگه‌یه کی پروونم بو بیئی، ده‌لئ: ئەمه به لگه‌یه له سه‌ر ئەوه که سزادان به پی گوناخانه، نه‌ک به پی جه‌سته، به لام دیاره که سی‌ک که سزا ده‌دری، پیوسته هم له پرووی کاته‌وهو، هم له پرووی سیفه‌ته‌وه، میهره‌بانی له گه‌لدا به کار به‌یتری.

ئوه شتیکی دیکه‌یه، به لام له قه‌ده‌ر تاوان خه‌لک سزا ده‌دری، نه‌ک له قه‌ده‌ر جه‌سته‌یان.

۱۰- که هودهود به سولهیمان ده‌لئ: ﴿وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَاٍ یَقِینٍ﴾ (۲۲) النمل، من له سه‌به‌ئوه هه‌والیکی جیی د‌ل‌نیاییم بو هیناوی، (القرطبی) (۱)، ده‌لئ: (فی الآیة دَلِیلٌ عَلَی أَنَّ الصَّغِيرَ یَقُولُ لِلْکَبِیرِ، وَالْمُتَعَلِّمُ لِلْعَالِمِ، عِنْدِی مَا لَیْسَ عِنْدَکَ، إِذَا تَحَقَّقَ ذَٰلِکَ وَتَیَقَّنَهُ، وَاتَّه: له نایه‌ته‌که‌دا، به لگه له سه‌ر ئەوه هه‌یه که بچووک بو هه‌یه به گه‌وره بلئ و، فیرخواز بو هه‌یه به زانا بلئ (قوتابی به ماموستا بلئ) من زانیاریه‌کم له لایه که تو له‌لات نیه، به مهرجیک ئەوه‌ی ساغ‌کرد بیته‌وهو گه‌یشتیته د‌ل‌نایی که شتیکی له لایه، که له لای ماموستایه‌که‌ی و، گچکه که شتیکی له لایه و له لای گه‌وره که نیه.

۱۱- که ده‌لئ: ﴿إِنِّی وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِکُهُمْ﴾ النمل، ئەمه به پروونی ئەوه ده‌گه‌یه‌نی، که هوکم‌رانیی ئافره‌تی شایسته، دروسته، له کاتی‌کدا که پیاویکی وه‌ک ئەو شایسته نه‌بی، به‌لئ ئەم نایه‌ته: ﴿إِنِّی وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِکُهُمْ﴾ النمل، من ئافره‌تی‌کم بینی که شازن و هوکم‌رانیان بوو، ئەمه به ئاشکرا هوکم‌رانیی ئافره‌تی شایسته ده‌گه‌یه‌نی، له کاتی‌کدا که پیاویکی وه‌ک ئەو شایسته نه‌بی، وه‌ک له کیتی: (ئافره‌ت و خیزان و)، له کیتی‌ه‌کانی دیکه‌م دا، باسم کردوه، که له ئەصلدا هوکم‌رانیی هی پیاوانه، وه‌ک چوون سه‌ر په‌رشتی خیزان هی پیاوانه: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ (۳۴) النساء، سه‌ر په‌رشتی کومه‌لگاش، باشت

هی پیاوانەو، پیاوان زیاتر لە توانایاندا هەیه، بەو ئەرکە هەڵسن، بەلام بە دەگمەنیش و بە ریز پەر، رێ دەکەوی، ئافەرەتێکی شایستە هەبێ، لە کاتێکداو لە کۆمەلگایە کداو لە شوێنێکدا، کە هیچ پیاویک بۆ ئەوکارە وەک وی شایستە نەبێ، ئەو کاتە دروستە، ئەو ئافەرەتە بێتە حوکمران، چ بە حوکمی ناچاری و پێویستی بێ، چ بە حوکمی ئەوە بێ، کە ئەو لە هەموویان باشتەر دەتوانێ ئەو کارە بکات، کەچی لە تەفسیرەکاندا هەموویان لە کاتێکدا دەیانەوی ئەو ئایەتە تەفسیر بکەن، ئەو فەرماشتە دین: {لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَلَوْ اَمَرَهُمْ اِمْرَاَةٌ} (أخرجه أحمد: ۲۰۵۳۶، والبخاري: ۶۶۸۶، والترمذي: ۲۲۶۲)، واتە: کۆمەلەک ئافەرەتێکیان کردبێتە سەرپەرشتیارو گەورەیی خۆیان، سەرفراز نابن.

کە ئەوە کاتێک کیسرا دەمرێ و کچەکە (بوران) لە شوێنی دەبێتە حوکمران، پێغەمبەر ﷺ بۆ ئەوانی وا فەرموو، کە وەک واقع دواییش سەرفراز نەبوون، بۆیەش وا دەلیم، چونکە ناگونجی پێغەمبەری خوا ﷺ شتێک بفرموی، لە گەڵ واقعدا تێکبگیری، (مارگریت تاتشەر) لە بەریتانیای، (ئەندێرا غاندی) لە هیندستان و، (ئنجیلا میکرل) لە ئەلمانیا، (گۆلدا مائیر) لە نیو قەوارەیی جوولەکاندا و، مەلیکەیی سەبە، کاتی خۆی، هەندێک لە ئافەرەتان سەرپەرشتیی خەڵکەکەیی خۆیان کردو، خەڵکەکەشیان سەرفراز بوو، ئنجا وەک چۆن ئایەت هۆی هاتنە خوارەوی هەیه، فەرموودەش هۆکاری هاتن (سبب الورد) هەیه، هۆی گوترانی فەرماشتەکەیی پێغەمبەر ﷺ، واقعی خەڵکی فارس بوو، کە دوایی فەرماشتەکەیی پێغەمبەر ﷺ لە گەڵ واقعی کەشدا هاتۆتە دی، بەلام پێغەمبەری خوا ﷺ وەک حوکمی گشتیی و پەها نەیفەرموو، هەر کۆمەلگایەک ئافەرەت بکەنە سەرپەرشتیارو حوکمرانی خۆیان، سەرفراز نابن، چونکە واقعی کە وایە، پێغەمبەریش ﷺ شتێک نافەرموی پێچەوانەیی واقعی بێ، بۆیە بەراستی زۆر گرنگە ئیمە قورئان وەک قورئان تەماشای بکەین، وەک فەرماشتی خوا ﷻ، هەر وەها فەرماشتی پێغەمبەریش وەک فەرماشتی پێغەمبەری خوا ﷺ، کە بە تەئکید ئەوەی خوا ﷻ دەیفەرموی، پەها (مطلق) یەو بێ سنوور، بەلام ئەوەی

که به شهر دهیلى، ئەگەر پىڭەمبەرى خواش ﷺ بى، سنووردارەو پىڭەمبەرى خواش ﷺ ھەرگىز شتىكى نەفەرمووە، لەگەڵ فەرمایشتى خوادا ﷺ دژ بوەستى.

کەواتە: ئەگەر دژ وەستائىکمان بىنى لە نىوان قورئان و سوننەت دا، وەك لىرەدا بەرچاو دەکەوى، ئەو ھاك حالىي نەبوونی ئىمەیه، یاخود ئەو ھاك ئىمە، وىستوو مانە ھوكمىك لە فەرمایشتەكە وەرگرىن، كە لىي وەرناگیرى، كە وەك گوتمان: پىمان وابى بە پەھايى پىڭەمبەر ﷺ فەرموویەتى، ھەر كۆمەلگایەك ئافەت بکەنە سەر پەرشتیارو گەورەى خویان، سەرفراز نابن، كە ئەو واینە فەرمووە، بەلكو بۆ كۆمەلگایەكى دیاریبکراو، ئەو ھاك فەرمووە.

۱۲- كە سولهيمان به هودھود دەلى: ﴿قَالَ سَنْنَظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ النمل، سەرنج دەدەین، پادەمىنین، بزائىن راست کردو، یاخود لە درۆکارانى؟ (القرطبي) دەلى: (دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ الْإِمَامَ يَجِبُ عَلَيْهِ أَنْ يَقْبَلَ عُذْرَ رَعِيَّتِهِ، وَيَذَرَأَ الْعُقُوبَةَ عَنْهُمْ فِي ظَاهِرِ أَحْوَالِهِمْ بِبَاطِنِ أَعْذَارِهِمْ، لِأَنَّ سُلَيْمَانَ لَمْ يَعْقِبِ الْهُدْهُدَ حِينَ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ)، واتە: ئەم پرستە قورئانىيە، بەلگە ھاك لەسەر ئەو، كە پىشەواو ھوكمران دەبى، پۆزشى خەلكەكە وەربرگى و سزايان لى دوور بختاوە، لە روالەتى حاليان، بە ھوى پۆزشى پەنھانيان، چونكە سولهيمان سزاي ھودھودى نەدا، دواى ئەو ھاك پۆزشى بۆ ھىنايەو ھو بۆ روونكردووە.

۱۳- كە سولهيمان ﷺ دەفەرموى: ﴿أَذْهَبَ بِكُنْيَتِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ﴾ النمل، ئەمە ئەو ھاك لى وەردەگیرى، كە دروستە مسولمان نامە بنىرى بۆ كافران، بۆ ھەر مەبەستىك بى، چ بۆ گەياندى پەيامى خوا بى، چ بۆ ھەر مەبەستىكى دىكە بى، چونكە نامە ناردنەكە، بۆ خوى شتىكى پەوايەو ھوكمەكە دەگەریتەو ھو بۆ نىوەرۆكەكەى: ئەگەر نىوەرۆكەكەى واجب بى، ئەو نامە ناردنەكە واجب دەبى و، ئەگەر نىوەرۆكەكە سوننەت بى، نامە ناردنەكە سوننەت دەبى و، ئەگەر پەوا بى، پەوا دەبى، بە پىچەوانەشەو: ئەگەر نىوەرۆكەكەى ھەرام بى، بۆ تەسلىم بوون بى، بۆ ماستاو بۆ كردنيان بى، ئەو كاتە ھەرام دەبى، واتە: نامە ناردن بۆ كافران، پىنج ھوكمە شەرىعىيەكانى بەسەردا دەچەسپن، ئەك ھاك ھوكمى ھەبى.

۱۴- مَرُوفٌ دهبىٰ له گەل ئهوانه‌ی که حوکمران و کاربه‌ده‌ستن، کاروبارى خه‌لکیان به ده‌سته، ئه‌دهب و پ‌یزی زیاتر پاچا و بکات، ئه‌وه‌تا سوله‌یمان به هوده‌ود ده‌لى: ﴿فَالْقَلَمَ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ نامه‌که‌یان بو فرییده دواى لییان دوور بکه‌وه‌وه، یانى: به پ‌یزو حورمه‌ته‌وه نامه‌که‌یان ویده، دواى لییان دوور بکه‌وه‌وه، نه‌ك هه‌ر له بن لووتى بى! ئه‌وه‌ش پ‌یزو ئه‌دهب نواندنیکه، ﴿فَأَنْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ دواى سه‌رنج بده، بزانه داخو وه‌لامیان چى ده‌بى؟ واته: لییان دوور بکه‌وه‌وه مؤله‌تبیان بده، خو‌یان نامه‌که ده‌خویننه‌وه، شاژن ده‌یخویننه‌وه بو کو‌رو مه‌جلسه‌که‌ی و، بو‌یان باس ده‌کات، تو نابی هه‌ر له‌وى بی، ده‌بینى قسه‌یه‌کی ئه‌مانه‌ت و تابه‌تبیان هه‌یه، پییان خو‌ش نیه، تو گویت لی بى.

۱۵- کاتیک مَرُوفٌ نامه‌یه‌کی بو دى، ئه‌گه‌ر سلاوى تیدا بى، یاخود هه‌ر شتیکی تیدابى، پیویسته وه‌لامه‌که‌ی بداته‌وه‌وه سلاوه‌که‌ی بو بنی‌ریته‌وه، چونکه نامه ناردن له که‌سیکی نادیاره‌وه، وه‌ك سلاو کردنه له که‌سیکی ئاماده و دیار، ئه‌میش هه‌ر (القرطبي) ئاماژه‌ی پیداه، که‌واته: وه‌لامى سلاو دانه‌وه‌یه‌ك، که له نامه‌دا هاته‌وه، پیویسته، وه‌ك چو‌ن وه‌لامى سلاوکردنى پرووبه‌پروو، پیویسته.

۱۶- (القرطبي) ده‌لى: (اتَّقُوا عَلَى كُتُبِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) فِي أَوَّلِ الْكُتُبِ وَالرَّسَائِلِ، وَعَلَى خَتْمِهَا، لِأَنَّهُ أَبْعَدُ مِنَ الرَّيْبَةِ، وَعَلَى هَذَا جَرَى الرَّسْمِ (۱)، واته: زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌کده‌نگن و ده‌بى (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، له سه‌ره‌تای نامه‌و کتیب بنووسى، هه‌روه‌ها مو‌ریش بکری {واژو بکری} ئه‌وه له گومانه‌وه دوورتره، به‌و شی‌وه‌یه‌ش عورف و نه‌ریت هاته‌وه، له‌و باره‌وه ئه‌و فه‌رمایشته‌ش هه‌یه: (وَقَالَ أَنَسُ: لَمَّا أَرَادَ النَّبِيُّ ﷺ أَنْ يَكْتُبَ إِلَى الْعَجَمِ قِيلَ لَهُ: إِنَّهُمْ لَا يَقْبَلُونَ إِلَّا كِتَابًا عَلَيْهِ خَتْمٌ، فَاصْطَنَعَ خَاتَمًا وَنَقَشَ عَلَى فَصِّهِ «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ» وَكَانَ أَنْظَرُ إِلَى وَبَيَضِهِ وَبَيَاضِهِ فِي كَفِّهِ)، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۵۱۷، وَمُسْلِمٌ: ۲۰۹۲).

ئهنه‌س ده‌لى: کاتیک پی‌یغه‌مبه‌ر ﷺ ویستی نامه بنووسى بو عه‌جه‌م {واته: غه‌یری عه‌ره‌به حوکمرانه‌کان} پیی گو‌ترا: ئه‌وانه نامه‌یه‌ك وه‌رناگرن، که مو‌ر

نەکرابن، پێغەمبەر ﷺ فەرمانی کرد مۆڕیکیان بۆ دروست کردو، کە لەسەر نەقیمەکە ی نووسرا بوو، (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ)، ئەنەس دەلی: وەك ئیستا تەماشای سپیەتی و بریقە ی ئەنگوستیلە کە بکەم، لە دەست و پەنجە ی پێغەمبەر دا ﷺ.

١٧- کە دەلی: ﴿إِنِّي أُلْقِيَ إِلَىٰ كِتَابٍ كَرِيمٍ﴾ (٣٩) من نامە یەکی بە پرێزو بە حورمەتم بۆ هاتو، یان نامە یەکی زۆر چاکم بۆ هاتو، پێویستە مروّف لە نامە ناردندا، راجاوی پرێزگرتنی بەرانبەر بکات، هەم لە ماددە ی نامە کەو، هەم لە نیوەرۆکە کەیدا، وەك پێشتریش ئاماژە یە کمان پێدا، ئنجا: ﴿أُلْقِيَ إِلَىٰ كِتَابٍ كَرِيمٍ﴾ (٣٩) هەم نیوەرۆکی و هەم روالە تیشی دەگریتهو، وا دیارە هەم لە جوړە ماددە یە کدا بۆی نووسیو، کە شایستە ی پادشایان و حوکمرانان بن، هەم نیوەرۆکە کەشی بە پرێزو حورمەتەو بۆی نووسیو، کە شایستە ی لایەنی بەرانبەر بن.

١٨- گرنگی راویژکردن: کە شاژن دەلی: ﴿مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُون﴾، من هیچ بریارێك یە کجاریی نادەم، یەکلایی ناکەمەو، تاكو ئیوێ ئامادە نەبن، کەواتە: کە خوا ﷻ بەسەرھاتی ئەو ئافرەتەمان بۆ دەگیریتەو لەگەڵ خەلکە کە ی، کە دوایش سەرەنجامێکی خیری بوو، یانی: بە هۆی ئەوێ بوو کە سیاسەتێکی راست و دروستی بوو، حوکمرانییەکی رەشیدی بوو، کە بناغە کە ی بریتی بوو لە راویژکردن و پرس و را بە خەلک کردن، ئەك خۆسەپاندن و تەنیا رای خۆ دیتن.

١٩- ئەو کە سولەیمان ﷺ دیارییە کە ی وەرئەگرتو و گوتوویەتی: ﴿أَتُوبُ إِلَيْكُمْ﴾ (٣٦) وەك پێشتر باسمان کرد، هۆکارە کە ی ئەو بوو، کە شاژن وەك بەرتیل (رشوة) ئەو دیاریی و خەلاتە ی بۆ ناردو، وەك بە دیل بۆ ئەو، کە بچێ بۆ لای و گوێ لە پەيامی خوا بگرێ، بۆیە سولەیمان وەری نەگرتو، ئەگەرنا دیاریی و خەلات، لە خەلک وەردەگیرێ، وەك لەم فەرموودە یە دا هاتو: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْبَلُ الْهَدِيَّةَ، وَيُثِيبُ عَلَيْهَا} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٢٥٨٥)، واتە: دایکمان عایشە خوا ئێی پازیبی، دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ دیاریی وەردەگرت و پاداشتیشی لە بەرانبەر دا دەدا یەو.

کهواته: ئەوه که دهفه رموی: {إِنِّي نُهِيتُ عَنْ زَبَدِ الْمُشْرِكِينَ} (أخرجه: أبو داود: ٣٠٥٧، والترمذي: ١٥٧٧، أخرجه أبو داود: ٣٠٥٧، والترمذي: ١٥٧٧، والبيهقي في الكبرى: ١٩٢٦٤)، واته: من لیم قه دهغه کراوه که دیاری و به خششی هاوبهش بو خوادانه ران، وه ربگرم.

یانی: ئەگەر چاوه پوانیه کی ناشه رعیان هه بئ، له به رانه ریدا، یان بو ئەوهی که منهت بارو چاو به ره ژیریان نه بئ، به لام ئەگەر کافرێک دیارییه ک بنێرێ، وه ک کاتی خووی حوکمرانی میسر دیاری بو پیغه مبه ر ﷺ نارد، ههروه ها هیره قل نامه ی بو پیغه مبه ر ﷺ ناردوه و دیاری بو ناردوه، یان حوکمرانی دیکه جاری وابوو، دیاریان ناردوه، بو ئەو، یان بو خه لیفه راشیده کان، ئەوانیش دیاریان بو ناردوونه وه، ئەگەر بزانی له به رانه ر ئامانجێکی ناشه رعییدا نه، دروسته، دیاری و هه ربگیری، وه ک (القرطبي) هه ر له به ر پۆشنایی ئەو ئایه ته دا که پیشتر باسمان کرد، ده لئ: (الْهَدِيَّةُ مَنْدُوبٌ إِلَيْهَا، وَهِيَ مِمَّا تُورَثُ الْمَوَدَّةُ وَتُذْهَبُ الْعَدَاوَةُ) ^(١) ئەمه وه ک قسه ی خووی ده یه ئینئ، ده لئ: دیاری ناردن، شتیکی په سنده و، خوشه ویستی پهیدا ده کات و، دوژمنایه تی و نا کوکی لا ده بات.

ههروه ها ئەو فه رمایشته ش له پیغه مبه ره وه ﷺ دینئ، که ده فه رموی: {تَصَافَحُوا، يَذْهَبُ الْغُلُّ، وَتَهَادُّوا تَحَابُّوا، وَتَذْهَبُ الشَّحْنَاءُ}، (أخرجه: مالك في الموطأ ج ٢، ص ٩٠٨، مرسلًا عن عطاء الخراساني، وضعفه الألباني: ٢٤٣٨)، واته: توقه بکه ن، کینه و بوغز لا ده چئ و، دیاری بده ن به یه کدی ده بیته هوی یه کدی خوشویستنتان و، ده بیته هوی لاچوونی رق و بوغز له نیوتاندا.

هه لبه ته ئەگەر له پرووی سه نه ده وه بئ هیزیش بئ، به لام زانیان گوتوو یانه: بو کرده وه باشه کان (فضائل الأعمال) جار جار کار به فه رمووده ی بئ هیزیش ده کری.

(١) الجامع لأحكام القرآن، ج ١٣، ص ١٦١.

٢٠- که ده فەرموی: ﴿قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَانِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ﴾ عیفریتی که جینن گوئی: من بۆی دینم بەر لەوەی لە شوینی خۆت هەڵستی، که پیش نیوەرۆیان دادەنیش و کاتی نیوەرۆ هەڵدەستا.

ئەمە ئەوە دەگەیهێنی که عیفریت دەتوانی سوود بگەیهێنی، دیارە بۆ پیاویکی وەك سولهیمان (عليه السلام)، که خوا (ﷻ) جیننی بۆ دەستەمۆ کردووە، بەلام دەشگونجی زیانی بەگەیهێنی، ئەگەر دەستەمۆ نەکرا، وەك لەو فەرمايشتهی پێغه مبهردا (ﷺ) هاتووە: {إِنَّ عِفْرِيتًا مِّنَ الْجِنِّ يَفْتِكُ عَلَى الْبَارِحَةِ لِيَقْطَعَ عَلَيَّ صَلَاتِي، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَكَّنِي مِنْهُ فَدَعْتُهُ} (أخرجه البخاري: ٤٦٦١، ومسلم: ٥٤١)،

واتە: دوینی شەو عیفریتیکی وستی زەبەرم لی بداو نوێژەكەم لی بپری، خواش منی بەسەردا زāl کرد، دەنگمدا.

(دَعْتُهُ: قُلْتُ، دَعَّ دَعَّ، أَوْ دَعَّ دَعَّ، وَهُوَ أَمْرُ الرَّاعِي بِالنَّعِيقِ بِالْغَنَمِ)، مەروف که مەرو بزنی دەنگ دەدەت، که بە کوردیی بە شیوەیەك دەنگ دەدرین، بۆ وێنە: بە سەگ دەگوێری: چغە، بە کەر دەگوێری: هۆش، بەلام بە عەرەبی شتیکی دیکە دەگوێری، (فَدَعْتُهُ)، یانی: وەك چۆن و لاخ دەنگ دەدری، ئاوا دەنگم داو، دوور کەوتەو.

٢١- که عیفریتە که دەلی: ﴿وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيَّ أَمِينٌ﴾، ئەمە ئەوەی لی وەردەگیری، که هەر کاریک پێویستی بە دوو سیفەتان هەیه، بۆ هەر کەسیک بیهوی ئەنجامی بدات: **یەكەم:** توانای ئەنجامدانی کارەكە ی هەبێ.

دووهم: ئەمینداریش بێ، توانای هەبێ ئەنجامی بدات و، پارێزەریش بێ بۆی.

جاری وایە، کەسیک توانای هەیه کاریک ئەنجام بدات، بەلام ئەمانەتی نیە، جاری وایە توانای پاراستنیت هەیه، بەلام توانای ئەنجامدانی نیە، بە هەردووکیان تەواو دەبێ، ﴿وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيَّ أَمِينٌ﴾، من لەسەر ئەنجامدانی ئەو کارە، هەم بەهێزم و بە توانام، هەم ئەمینداریشم، که زایە نەبێ لە دەستم و زبانی پێ نەگات.

۲۲- ﴿ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَانِيكَ بِهِ ۚ قَبْلَ أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ﴾، ئەو كەسەى زانیاری لە كۆتیب لە لا بوو، گوێ: من بۆی دینم بەر لەوێ چاوت بگەڕێتەوێ بۆ لات، یان: پێلوی چاوت، كە دەیکەیهو، پێش ئەوێ بینووێتی، چونكە پێلوی چاوت كە دەیکەیهو، لێت دوور دەكەوێتەو، كە دەینووێتی دێتەو بۆ لات، (طَرْف) یەش هەندێك گوتووێ: (جَفْنُ الْعَيْنِ)، پێلوی چاوت، یانی: بە چاوترووكانێك بۆت دینم، ئەمەش ئەوێ لێوێدەگیرێ، كە زانیاری لە هێز لە پێشتر، ئەوێ دیکە گوتووێ: ﴿ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيَّ أَمِينٌ ﴾، بەلام ئەوێان دەلی: ﴿ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَانِيكَ بِهِ ۚ قَبْلَ أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ﴾، كاتێك ئێنسان كە زانیاری بوو، هێزێشی دەبێ و، ئەمانەتێش دەبێ، ئەگەر زانیاری تێرو تەواو راستەقینە بێ.

۲۳- گێڕانەوێ نێعمەتەكان بۆ خوا ﷻ، عادی پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، پێچەوانەكەشی هی قاروونە، كە دەفەرموێ: ﴿ فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ ۚ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ؕ أَشْكُرْ أَمْ أَكْفُرُ ﴾، كاتێك لەلای خۆی تەختەكەى بەسەقامگیرى بینى، گوێ: ئەمە بەخششی پەرەدگارمە، نەيگوت بە شان و شەوكتى خۆم، ئنجا ئەگەر عیفریتە جینییه كە گوتووێ: بە چەند سەعاتێك بۆت دینم و، ئەوێ زانیاری كۆتیی خۆی لە لا بوو، گوتووێ: بە چاوترووكانێك، یان بە چەند چركەیهك بۆت دینم، ئەو خوا ﷻ ئەو توانایەى بۆ سولهیمان پەرساندو، ئەو نێعمەت و چاكەو بەخششە، هی پەرەدگارییهتی.

۲۴- قسەیهكى (المأوردی) دینین، كە دەلی: (وَالْقَوْلُ بَآنٌ أَمْ بَلْقِيسَ حَبِيبَةً، مُسْتَنَكَّرٌ مِّنَ الْعُقُولِ، وَخَلَقَ اللَّهُ الْآدَمِيَّ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ، وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ، وَيَمْنَعُ الْإِمْتَزَاجَ مَعَ هَذَا التَّبَايُنِ، وَيَسْتَحِيلُ التَّنَاسُلُ مَعَ هَذَا الْإِخْتِلَافِ) ^(۱).

واتە: ئەو قسەیهی كە گوتراو: دایكى بەلقیس (یانی: دایكى شازنی سەبە)، جینییه، (یانی: مێنەى جند) بوو، لە عەقلاندا پەزكراو و نكوولییكراو،

(۱) الجامع لأحكام القرآن، ج ۱۳، ص ۱۷۹.

خوای مرؤفی له قورپکی وشك هه لاتووی وهك قوری سووره وه کراو دروست کردوه، جینیشی له بلیسهی ئاگر دروست کردوه، ئنجا له کاتیکدا ئه وه دوو جیاوازیانه هه، ناگونجی تیکه ل بوون هه بی، ناشگونجی وه چه که وتنه وه هه بی، له گه ل ئه و لیک جیا ییه دا.

قسه که شی راسته، هه رچه نده هه ندیک له زانیان له کتیب و به ره هه مه کانی خو یاندا، باسی ئه وه یان کردوه، که ده گونجی هاوسه رگیری له نیوان مرؤف و جندا بی، له هه ندیک له کتیه کانی (ابن تیمیه) دا ره حمه قی خوی لی، بینومه، به لام له راستیدا، ئه وه هیچ به لگه یه کی له سه ر نیه، ئه وان هه ی هاوسه رگیری ده که ن له گه ل جندا به زوری ئه وان هه که شیت ده بن و تیک ده چن، بابای شیت پی وایه هاوسه رگیری ده کات! به لام ئه وه که به کرده وه وه چه یان لی بکه ویته وه، ئه وه موسته حیل، ده گونجی وهك خه یالیک بی، وهك من به هو ی نه فهریکی سییه مه وه، قسه م له گه ل هه ندیک له جندا کردوه، ده لپن: ئه وان هه ی پیان وایه له نیوان ئه وان و تیمه دا هاوسه رگیری ده بی، ئه وه هه ر خه یالیکه و، تیمه وهك شه ی تانه کان فیلیان لی ده که ین، که هه ست به جوړیک له له زه ت ده که ن، به لام له راستیدا مه سه له که زور له وه دوورتره که وه چه بی، چونکه مرؤف مرؤفه و جندیش جنده! به لی جند له ئاگر دروستکراون، له و شیوه ماده ده یه کی که تیمه هه ین، ئه وان به و شیوه یه نین، که واته: ئه وه هیچی بنچینه یه کی جی پشت پیبه ستنی نیه، هه رچه نده هه ندیک له زانیان باسیان کردوه، باسی حوکه مه کانیشیان کردوه، ئایا ئه گه ر پیاویک ئافره تیکی جند بی و مندالیان لی بکه ویته وه، یان ئه گه ر ئافره تیکی مرؤف، شوو به پیاویکی جند بکات و مندالیان لی بکه ویته وه، چی بکه ن و چو ن بکه ن؟ له هه ندیک کتیباندا ئه و شتانه باسکراون، به لام له راستیدا ئه وه زیاتر له چوارچیه ی خه یال و خولیاو خوتخوته دایه، که شه ی تان و جنده کان ده پره خسی ن، به پی زانیاری به نده، که تا کو ئیستا پی گه یشتووم، به لی وهك (الموردی) گو توو یه قی: ناگونجی

ئەو دوو جوړه دروستکراوه، لیک جیاییه، هیچ جوړه تیکه‌لیی و هاوسه‌رگرییه‌کی به مانای هاوسه‌رگرییان له نیواندا هەبێ.

۲۵- تێپەرپوونی سوله‌یمان و سوپایه‌که‌ی، به لای ئەوه‌ شارە میرووله‌یه‌دا، پاشان قسه‌کردنی له‌گه‌ڵ هودهودو، دواتر ناردنی نامه به هودهود بۆ شاژنی (سبأ) و باقی پرووداوه‌کان، ئەو به‌سه‌رهاته، ئەوه ده‌گه‌یه‌نێ که پرووناکیی خواناسیی و خوا به‌یه‌کگرتن، له‌هه‌موو دروستکراوه‌کاندا هه‌یه، ته‌نانه‌ت له‌ب‌النده‌کانیش دا، ئەوه‌تا هودهود که باسی شاژنی (سبأ) بۆ سوله‌یمان عليه السلام ده‌کات، په‌خه‌یان لێ ده‌گرێ که چون کپنووش بۆ خۆر ده‌به‌ن؟ ئەوانه شه‌یتان پێی لێ تیکداون، پاشان پێناسه‌ی خوا ﷻ ده‌کات، وه‌ک له‌ سووره‌تی (النور) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموێ: ﴿الْمُرَرَّ أَنْ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ (۴۱).

واته: ئایا نابینی، {به‌چاوی عه‌قل و دڵ} که هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وییدا هه‌یه، خوا به‌ پاک ده‌گرێ و، ب‌النده‌کانیش به‌ پیز ده‌وه‌ستن، هه‌ر کامێکیان پارانه‌وه‌ی خۆی و خوا به‌ پاکگرتنی خۆی، ده‌زانێ و، خواش زانایه‌ به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن.

کاتی خۆی ئیمه‌ له‌ ته‌فسیری سووره‌تی (الإسراء) دا، باسیکی سه‌ربه‌خۆمان له‌ باره‌ی خوا به‌ پاکگرتن و ستایشی خوا کردنی، سه‌رجه‌م دروستکراوه‌کانه‌وه، کرد، له‌به‌ر پۆشنایی ئیم ئایه‌ته‌ موباره‌که‌دا که ده‌فه‌رموێ: ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ (۴۴).

۲۶- شکاندنی په‌رده‌و دیواری له‌ خۆبایی بوون، بۆ هیدایه‌ت دانی که ساتیک که گیرۆده‌ی له‌ خۆبایی بوون (غرور) بوون، زۆر گرنگه‌، هه‌ر بۆیه‌ش سوله‌یمان عليه السلام دوو کاری کردن، تاکو شاژنی (سبأ)، هیدایه‌ت بچێته‌ نێو دڵ و ده‌روونیه‌وه:

یه‌که‌م: ته‌خت و کورسییه‌که‌ی بۆ هێنا، له‌ چاو ترووکانی‌کدا، له‌ یه‌مه‌نه‌وه‌ بۆ شام.

دووهم: كۆشكىكى بۇ دروستكر دبوو، ھەر بۇ ۋى، يان كۆشكەكە يېشىتر دروستكرا بوو و پېشانی شازنى (سبأ)یدا، كە ھەر كام لەو دوو كارە، لە سەرووی سنووری توانای جند و مروقيشەوہ بوون، ئنجا ئەوہ بوو كە ئەو شازنە، كە پادشاو حوكمران بووہ و ئيمكانيات و دەستەلاتى زۆرى بووہ، ئنجا بە ھۆى ئەوہوہش مروف جورىك لە لەخوبايى بوون و، لە كەولى خو دەرچوونى بۇ دروست دەبى، بۆيە سولەيمان عليه السلام بەو زمانە دواندى، كە تىيدەگات، ھەلبەتە ئەگەر ئەو دوتىراوہ شازن و، حوكمران نەبووايە، بە دلىيائى سولەيمان عليه السلام بە زمانىكى دىكە دەيدواند، بەلام گوتراوہ: (لَكُلِّ مَقَامٍ مَقَالٌ)، بۇ ھەر شوئنە حۆرە قسەبەك ھەبە.

۲۷- پیځه مبه ران و بهنده چاکه کانی خوا، هه موو توانای ماددی و مه عنه وییان بو هیدایهت دانی خه لک به کار دینن، وهک سوله یمان ﷺ کردی، وهک بینیمان: کاتیک که بالنده ی بو دهسته مو بووه، هودهود نامه ی پيدا ده نیړی، پاشان عیفریتی جند ئاماده یی دهرده بری که کورسی و ته خته که ی شازنی بو بیڼی، له ماوه ی چهند سه عاتیکدا، دوا ی ئه وه ی که زانیاریی له کتیبی خوا ی له لایه، به چهند چرکه یه ک بو ی ده هیڼی، پاشان مال و سامانه که ی و سوپایه که ی که له بهر ده ستیدا هه یه، هه مووی به کار دینن، بو بلاو کردنه وه ی په یامی خواو، هیدایهت دانی خه لک، بو راسته شه قامی خوا، نهک بو پاره و سهروهت و سامان وه سه ر یه کنان و، دهسته لاق خو رانان به سه ر خه لکداو، سته م و جه و ساندنه وه کردن، له گه ل دروستکراوه کانی خوا دا.

٢٨- مروّف هه‌رچه‌نده توانادار بئ، نابئ له هاوکاری ئاوانی دیکه بئ نیاز بئ، هودهود چ رۆلئکی گرنگی بو سوله‌یمان ﷺ گئرا! له حالئیکدا که په‌پوو سوله‌یمانە (هه‌هه‌د) بالنده‌یه‌کی بیهه‌زه، له چاو مروّف، به‌لام هاوکارییه‌کی باشی سوله‌یمانی ﷺ کرد، که پی‌خه‌مبه‌ریکی خوا بووه‌و خاوه‌ن ئیمکانیه‌تییکی زۆر بووه، ئه‌گه‌ر هودهود نه‌بووايه، په‌نگه‌ هه‌والی ئه‌و شازنه‌ی سه‌به‌ئی نه‌زانیبووايه، پاشان ئه‌و نامه‌یه‌ که به‌و شیوه‌یه‌ بۆیان بئتری و، بانگیان بکات بو ووتووژ، تاکو په‌بامی خاوان پئی بگه‌هه‌نئ.

۲۹- ھوکمران ھەرگیز نابى، ھوکمى ناديارىي (الحكم الغيايى) ى بەسەر كەسدا بدات و، پىۋىستە بە باشى گۆي لى باباى تۆمەتبار، يان گومانلىكراو بگرى، قسەى خۆى بكات و ھەلۋىستى خۆى پروون بكاتەو، ئەو كاتە ئەگەر بەلگەيەكى ئىقناع كەرى پى بوو، بىگومان دەبى لىتى وەر بگرى و لىتى سەلمىتى، نەك لەبەر ئەوۋى تۆمەتبارى كىردوۋ گومانى خراپى پىردوۋ، ھەر لىتى لە بەھانە بى، ئەگەر پۆزىش بىنئىتەو، بەلگەو پاساۋىشى پى بى، ھەر نادىدەى بگرى، وەك سولەيمان ﷺ دواى ئەوۋى ھودھود قسەى بۆ دەكات، ھەلۋەتە يەكسەر تەسلىمى قسەكەى نابى، بەلام گۆيى بۆ دەگرى و، دوايى قسەكەشى لى وەر دەگرى، سولەيمانىش ﷺ پىش ھەمووان خۆى لەو بارەوۋە قازانچ دەكات.

۳۰- دەبى ھىندە پى ئازادىي دەربىرپىن و بىروپا بدرى، كە بچوۋكتىن كەس بتوانى قسەى خۆى بكات و، بىروپاى خۆى بختە پروو، بە تايىت بۆ كەسانىك كە ھوكمران و دەسەلاتيان ھەيە، دەبى بە شىۋەيەك مامەلە لەگەل ئەوانەدا بكەن، كە لەبەر دەستيان، كە نەك تەنيا ئەوانەى بىرپار بە دەستن، بەلكو بچوۋكتىن كەسش بتوانى بىروپاى خۆى دەربىرپى و، ئەوۋى بە چاكى زانى، بىخاتە پروو.

۳۱- دەگونجى كەسىكى ئاسايى شتاتىك بزانى، كە بابايەكى خاۋەن پىگەى سىياسىي و كۆمەلەيەتىي و زاناىەكى گەورە، نەيانزانى، بۆيە مروڧ نابى بە زانىارىيەكەى خۆى و، بە توانايىەكەى خۆى لە خۆى بايى بى و، لە كەۋلى خۆى دەربچى و، زانىارىيەكەى بۆى بىتتە پەردەيەك كە لە زانىارىيە ئەۋانى دىكەو، ئەزموون و شارەزايى ئەۋانى دىكە، ھەر كەسىك بى، بى بەشى بكات و، واى لىيكات زانىارىيەكەى بۆى بى بە قۇزاخەيەك، وەك چۆن كرمى ئاورىشم قۇزاخەيەك لە لىكى خۆى بە دەۋرى خۆى دا دروست دەكات، دوايى ھەر بۆ خۆى لەو قۇزاخەيەدا دەخنى و، پى چوونە دەرى لى دەگرى، نابى مروڧ بەو شىۋەيە بكات، كە لە دەسەلاتەكەى خۆى و، زانىارىيەكەى خۆى و، توانايەكانى خۆى، قۇزاخەيەك بۆ خۆى دروست بكات و، خۆى تىدا قەتس بكات.

۳۲- پېیوستە مروۆف تەسلىمى بەلگەو دەلیل بى، ئەگەر لە بچووكترين كەسشەو بەخریتە روو، ھەر كەسك بە بەلگە قسە بكات، مروۆف دەبن تەسلىمى بىت، خواى پەرورەدگار لە چەند شوینك لە قورئاندا دەفەرموى: ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (البقرة، ھەم لە سوورەتی (البقرة) دا، وا دەفەرموى، ھەم لە سوورەتی (الأنبياء) و (النمل) دا، خوا ﷻ ئاماژە بە ھێنانى بەلگە دەكات، كەواتە: ھەر كەسك بەلگەى پى بى و مادام بە بەلگە قسە بكات، پېیوستە بەرانبەرەكەى ھەر كەسك بى، تەسلىمى بەلگەو دەلیل بى، كوردەوارىيش دەلین: (لە ھەقى ئاو رادەوہستى)، (لە بەرانبەر ھەقد، ئاو دەوہستى).

۳۳- لە يەك جيايى ئايين - بە چەمكە باوہكەى، كە بریتىە لەو بەرنامەيەى لە خواوہ ھاتوہ - لەگەل سياست و ھوكمرانىي دا، ئنجا چ ئايینی خوايى راست، وەك ھى سولەيمان عليه السلام، يان ھى ھەلە، وەك ھى شاژن، كە ئەویش ھەر جوړيک بووہ لە ئايين، كە خوړيان پەرستوہ، بەلئى لئىك جيايى ئايين و سياست و ھوكمرانىي، پېچەوانەى واقع و ميژووشە، ھەم پېچەوانەى واقعە، تەماشای دنيا بکەن: ئايينه‌كان چ راست بن، وەك ئىسلام، چ ھەلە بن، وەك ئەو بەرنامە خواييانەى كە گوڤرداون، يان ئەوانەى مروۆف دايانوں، گرنگ ئەوہيە ئايين، واتە: ھەبوونی پرواوە قیدەيەك كە مروۆف لە سەرووی خوێوہ دايينى و، پى وابى لە سەرووی خوێوہ بوى ھاتوہ، لەگەل سياستەتكردن و ھوكمرانييدا، لئىك جيايى ئەو دووانە، كە رەوتى سيكۆلارىزم بانگەشەى بۆ دەكات، پېچەوانەى واقع و ميژووشە، نە لە ميژوودا وابووہ، نە لە واقعى ئىستاش دا وايە، واتە: نابى لئىك دابېرېن، وەك گوتم بە نسبەت ئىسلامەوہ، كە ديارە خوا ﷻ ئىسلام، دوا پەيام و دوا ھيدايەتى خوايە بۆ تاكو بۆ كۆمەل، تاكو ژيانى تاكيى و، خيزانيى و، كۆمەلايەتيى و، سياسىيى خوڤاني پى رىك بخەن، ئەوانى دىكەش چ خوڤان پال بدەنە لای خواو ئاسمان، چ ريشەيەكى بەشەريان ھەبى، ھەميشە ئايين تىكەل بە سياست دەبیتەوہ.

۳۴- كلتووړو نەريتي كۆمەلگا، كاريگەريى ئەريتيى، يان نەريتيى لەسەر مروۆف ھەيە، وەك لەو ئايەتە قورئانييەدا دەردەكەوى: ﴿وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ

مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٣٤﴾ ئەوێ لایدا لە خوا پەرستیی {شاژنی لادا لە خواپەرستیی} که پێشتر لە جیاتی خوا دەپەرست، چونکه ئەو لە کۆمەڵیکی کافرو بێپروا بوو، واتە: چونکه کۆمەڵگاکە ی وابوو، ئەویش کارتیکراو بوو، بە نەریت و عادی کۆمەڵگایەکی خۆی، کەواتە: کلتووڕو فەرەهنگ و نەریتی کۆمەڵگا، چ چاک بێت، چ خراپ بێت، کاریگەری لەسەر مەوێ هەیە.

٣٥- حوکمی پادشایەتی و خۆسەپاندن، هەمیشە سەری لە تێکدان و وێرانکارییەو دەردەچێ، وەک شاژنی (سبأ) گوتووێتی: ﴿قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَازَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ بە دنیایی پادشایەکان {واتە: ئەوانە ی کە خۆیان بەسەر خەڵک و ولاتاندا دەسەپێنن، حوکمرانی پادشایانە دەکەن} کاتێک چووێ ئاوەدانییەکەو، تێکی دەدەن و خەڵک بەلادەستەکەشی زەبوون دەکەن و، هەر بەو شیوەیەش دەکەن.

ئەوێ حوکمی پادشایەتی و خۆسەپاندن، کە هەمیشە ئەو دەرھاوێشتە خراپانە ی دەبن.

٣٦- مەرج نیە، هەمیشە ڕاو بڕیاری زۆرینە لەسەر هەق بێت، بە بەلگە ی ئەو، کە کاتێک شاژنی (سبأ)، ڕاوێژ دەکات بە بڕیار بە دەستەکانی، ئەوان زیاتر پێشنیاری جەنگی بوو دەکەن و دەلێن: ﴿قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ﴾ واتە: گوتیان: ئێمە خاوەن هێزین و خاوەن زەبری توندین، بەلام بڕیارەکەش بە دەست تۆیەو بزانە فەرمانت بە چییە! ئنجا ئەگەر بە قسە ی ئەو بڕیار بە دەستانە بووایە، بە قسە ی (ملاً) بووایە، شاژنی سەبە و ولاتەکە ی زیانبار دەبوون، چونکه ئەو ڕووبەر و بوونەوێیە ی لەگەڵ سولهیمان و سوپایەکەیدا، دەیانکرد، بە دنیایی هەر تێکشکانیان پێ دەبڕا، بۆیە مەرج نیە هەمیشە ڕای زۆرینە، بپێکێ، بۆیە دەبێ لە ڕووی بەلگەو، لە بیرو ڕایەکان بکۆڵدرێتەو، ئەک لە ڕووی داخو کێ گوتووێتی و چەند کەس گوتووێت؟ هەر بۆیە گوتراو: (انْظُرِي إِلَى مَا قِيلَ، وَلَا تَنْظُرِي إِلَى مَنْ قَالَ)، تەماشایەکی گوتراو، تەماشایەکی

گوتوویتی، جاری وایه سەد کەس لە سەر پایەك کۆدەبنهوه، بەلام بە هەڵداچوون، چونکە هەمووی چاولیکەری یە کدییه، بەلام رەنگە یەك کەس پێکابی.

هەلبەتە لێرەدا مەبەست ئەو یە، کە حوکمی زۆرینە رەفز بکری، چونکە لەو شتانەدا کە زۆربە ی خەلک سەریان لێی دەر دەچێ و، عەقڵیان پێی دەشکێ، رای زۆرینە دیارە بە کاردێ، هەم لە سیستمی حوکمرانی ئیسلامیدا وایه: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُرَىٰ يَنْهَمُ﴾ (٣٨) الشوری، کاروباریان لە ئیویان دا بەپاویژە، پیغمبەریش ﷺ بە رای زۆرینەو پابەند بوو، هەروەها لە دیموکراسییدا وایه، بەلام مەبەست ئەو یە کە مەرج نیە هەمیشە، زۆربە بپێکن، بە تایبەتی لەو شتانەدا کە هی خەلکی پسپۆرو شارەزان و هی ئەو نین، کە بە گشتی خەلک سەری لێیان دەر بچێ، لەو دا رای خەلکی پسپۆرو شارەزا، رەچاو بکری، لە پرووی بەلگهوه، باشترە لەو ی کە تەماشای رەشایی و ئاپورایی خەلک بکری، وەك من زۆرجار گوتوویم: ئەگەر مەسەلە یەکی تەندروستی بیتە ئاراوه، پرس بە پزیشکیک دەکری، نەك بە خەلک بە گشتی، ئەری خەلکینە! راتان چییه؟ هەروەها بابەتیکی زمانەوانی بیتە پێش، دەبێ پرس بە شارەزایانی زمان بکری، نەك لەبەر ئەو ی زۆربە ی خەلک دەلێن: فاعیل کە مەرفوعه، دەبێ مەنصوب بێ! نەخیر، ئەو دەگەرێتەو بو خەلکی شارەزا.

٣٧- دەبێ بانگهواز کاران وریابن، پەيامی خوا بە تەماع و دیاری نەگۆرنهوه، وەك سولهیمان عليه السلام کاتیک کە دیاری و خەلاتە کە ی لە شازنەو پێ دەگات، دەلێ: ﴿قَالَ أَمِئْتُونَ بِمَالٍ فَمَا آتَنِ﴾ الله خیر مما آتکم، واتە: ئایا ئیو مال و سامان بو من دەنێرن و هاوکارییم دەکەن، ئەو ی کە خوا پێی داوم، باشترە لەو ی بە ئیو ی داوه.

٣٨- پەيامی تەنیا خواپەرستی، فەرزه بگەیهنری بە هەر کەسیک و هەر شوێنیک کە دەلوێ، تەماشای دەکەین: سولهیمان عليه السلام لە شامهوه، کە ئەو کاتە شام و یەمەن، بە بارو سوارو پێرۆ هاموشویان لە نیواندا بوو، یەمەن شوێنیک دووره دەستە، بەلام سولهیمان

الْعَلَّةُ که دەبیستی شازنێک لەوێ هەیهو، خەڵکە کەشی خۆر دەپەرستن، دەیهوێ پەيامی
خوای پەروەردگاری پێ بگەیهنێ.

٣٩- پێویستە لە ژیانی ژيانداران ورد بینهو، واتە: چ زیندەوهران و، چ پەرەوهران و،
چ ئاژەلان و، هی وشکانیی و هی دەریایی و، هی نیو هەوا، لییان بکۆلینهو، چونکە
ژیانیان زۆر ڕێک و پێک و سیستماتیکەو، دەگونجێ مڕۆف زۆر شتیان لێ فیر بێ، ئەو
زیندەوهرانهش که ناویان له قورئاندا هاتوه، به پێی ئەوه که من تەماشام کردو، پەنگە
هی دیکەش هەبن، بەلام ئەو نۆیەم بۆ دەرکەوتوون:

- ١- (ذباب)، مێش، که له سوورەتی (الحج) - ٣٧ - دا هاتو.
- ٢- (بعوضة)، مێشوولە، که له سوورەتی (البقرة) - ٦٢ - دا هاتو.
- ٣- (دابة الأرض)، مۆرانە، که له سوورەتی (سبا) - ١٤ - دا، هاتو.
- ٤- (العنكبوت)، جالجالۆکە، که له سوورەتی (العنكبوت) - ٤١ - دا، هاتو.
- ٥- (النمل)، مێروولە، که له سوورەتی (النمل) - ١٨ - دا، هاتو.
- ٦- (النحل)، مێشەنگوین، (هەنگ) که له سوورەتی (النحل) - ٦٨ - دا، هاتو.
- ٧- (فراش)، پەپوولە، که له سوورەتی (القارعة) - ٤ - دا، هاتو.
- ٨- (قُمَّل)، ئەسپێ، کێچ، که له سوورەتی (الأعراف) - ١٣٣ - دا، هاتو.
- ٩- (الجراد)، کوللە، که له سوورەتی (الأعراف) - ١٣٣ - دا، هاتو.

شایانی باسە: خاوەنی (الجواهر في تفسير القرآن الكريم)، (الطنطاوي)، لە
تەفسیرەکەی خۆیدا^(١)، سی (٣٠) لاپەڕی تەواوی تەرخان کردو بۆ باسی مێروولە،
کە دیارە ئەویش لە زانا پۆژئاوایی و ئەورووپاییەکانەو، زانیاری زۆری هێناو
لە بارەی ژیانی مێروولەو شارەکانی و چۆنیەتی ژیانی کۆمەلایەتییان و، چۆنیەتی
کشتوکالییان و، چۆنیەتی ڕێک و پێکی کاریان، بە تەفصیل باسی کردو.

(١) ج ٧ ص ١٣ - ١٤ و ١٥٦ - ١٨٦.

لَیْی وَهَرْدَه‌گِیْرِئِی کِه مَرَوُف دِه‌گِونَجِی زَوَر شَت لِه بَالْدَان فِیْرِ بَبِی، بِه کَرْدِه‌وَه‌ش
ئِیْسْتَا وایه، لِه وَاقِیْعِی ئِیْسْتَا، ئَه‌م تَه‌کِنَوَلَوْجِیَايَه‌ی ئِیْسْتَا کِه دِه‌یِیْنِیْن، کُومَه‌لَیْک
لِه‌و شَتَانَه‌ی کِه مَرَوُف دِرِوسْتِی کَرْدِوون، بِه لَاسَايِی کَرْدِنَه‌وَه‌ی هَه‌نَدِیْک لِه
بَالْدَان، یَاخُود دِرِوسْتِکِرَاوَه‌کَانِی دِیکِه خَوَاي پِه‌رِوَه‌رْدِگَارَه، بَوِیَه خَوَا ﷺ بَاسِی
تَه‌و هَه‌مُو زِیْنْدَه‌وَه‌رَانَه‌ی کَرْدِوَه لِه قُورْئَانْدَاو، هَه‌نَدِیْک لِه سُووَرَه‌تَه‌کَانِی قُورْئَان
هَه‌ر بِه نَاوِی زِیْنْدَه‌وَه‌رَانَه‌وَه نَاوِنِرَاوَن، بِه تَابِیَه‌تِی سُووَرَه‌تِی (النمل) و (النحل)،
ئَه‌مَه لَیْی وَهَرْدَه‌گِیْرِئِی کِه مَرَوُف دِه‌تَوَانِی بِه سَه‌رَنَجْدَان و لَیْوَرْدِبوونَه‌وَه‌ی ژِیَان و،
چَوْنِیَه‌تِی کَار کَرْدِن و، بِه‌پِرِوَه‌چُوونِی زِیْنْدَه‌وَه‌رِو پِه‌رِوَه‌رَان، هَه‌رِوَه‌ها ژِیَانْدَارَان
بِه گِشْتِی، زَوَر شَت فِیْرِ بَبِی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

[illegible]

بە نۆۋە كۆمەتلىرىنىڭ ئەمەلىيەتلىرى

بىز بىلەن بىر مۇناسىۋەتلىك ئۇچۇرلارنى

AliBapir/ئەلى بابىر

ئەلى بابىر

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.com

ئەلى بابىر

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.com

ئەلى بابىر

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.com

دەرسى چۆۋارەم

پیناسہی ئەم دەرسە

پیناسە: ئەم دەرسە لە نۆ (٩) ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (٤٥ - ٥٣)، باسی بەسەرھاتی گەلی (ئەمۆد) دەگرێتە خۆی، کە صالح عليه السلام پێغەمبەرێان بوو، زۆر بە کورتیی بەسەرھاتەکیان خراوەتە ڕوو، کە چۆن صالح عليه السلام بانگی گەلی خۆی (ئەمۆد) کردو، بۆ لای خوا ﷻ بەلام ئەوان بوونە دوو کۆمەڵی ناکۆک و خراپەکار، دیارە کەمینیەک ڕوایان پێ ھێناو، زۆربەشیان دژی بوون، بێڕوایەکانیان کەوتوونە پیلانگێڕان، لە دژی صالح و ڕوواداران، کە نۆ کەس یاخود نۆ گرووپ سەرپەرشتیان کردوون، ھی خراپەکارەکان، سەرەنجام خوا ﷻ ڕوواداران پاریزکاری دەرباز کردوون و، بێڕوایانی ستەمکاری لە بەین بردوون.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ﴾ (٤٥) قَالَ يَنْقُومُ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (٤٦) قَالُوا أَطِيعْنَا بَكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَاعُوا أَمْرًا عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ (٤٧) وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ شَعَةٌ رَّهْطٌ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ (٤٨) قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلَاكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ (٤٩) وَمَكْرُؤًا مَكَرًا مَكْرَنًا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (٥٠) فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ أَنَّا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ (٥١) فَبَلَكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (٥٢) وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَنْقُوتُونَ

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{ههروه‌ها به دلنایای صالحی بریاغمان بۆ لای گه‌لی ئه‌موود نارد، که خوا بپهرستن، که چی ئه‌وان بوونه دوو کۆمه‌لی پیکه‌وه ناکۆک (۴۵) (صالح) گوئی: ئه‌ی گه‌له‌که‌م! بۆچی په‌له ده‌که‌ن به‌وه‌ی به‌لاو خراپه‌تان به‌سه‌ر بئ، به‌ر له‌وه‌ی خویشی و چاکه‌تان بۆ ده‌سته‌به‌ر بئ؟ ده‌بوویه داوای لێبوردن له خوا بکه‌ن، به‌لکو به‌زه‌یتان له‌گه‌ل بنوێنری (۴۶) (گه‌له‌که‌ی) گوئیان: خۆت و ئه‌وانه‌ی له‌ گه‌لتدان، مایه‌ی نه‌گه‌به‌تییمان، گوئی: نه‌گه‌به‌تییتان له‌لایه‌ن خواوه‌یه به‌ هو‌ی خراپه‌یتانه‌وه، به‌لکو (پراستییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه) ئیوه کۆمه‌لێکن (له‌ لایه‌ن خواوه) تاقی ده‌کرینه‌وه (به‌ خو‌شیا‌ن و به‌ ناخو‌شیا‌ن) (۴۷) له‌ شاره‌که‌شدا نۆ که‌س (یان نۆ گرووپ) هه‌بوون، به‌رده‌وام خراپه‌کاریی و تیکدانیا‌ن له‌ زه‌ویدا ده‌کردو، چاکسازیا‌ن نه‌ده‌کرد (۴۸) (له‌ به‌ینی خو‌یا‌ندا) گوئیان: بۆ یه‌کدی سو‌یند به‌ خوا بخۆن، که (ده‌بئ) خۆی و خیزانه‌که‌ی شه‌و کوژ بکه‌ین، دوا‌یی به‌ سه‌ره‌رشتیا‌رو خو‌ین ئه‌ستینه‌که‌ی بلیین: ئاماده‌ی فه‌وتانی خیزانه‌که‌ی نه‌بووین و، ئیمه‌ش پراستگۆیین (۴۹) ئیدی ئه‌وان پیلانیکی بی‌ره‌زایان گیراو، ئیمه‌ش ته‌گبیریکی ته‌واومان کرد، له‌ حالیکدا که ئه‌وان هه‌ستیان پئ نه‌کرد (۵۰) ئنجا ته‌ماشای بکه‌! سه‌ره‌نجامی فیله‌که‌یا‌ن چۆن بوو، ئیمه‌ خو‌یا‌ن و خه‌لکه‌که‌یاغمان تیکرا ته‌خت کردن (۵۱) ئه‌وه‌ش خانووو ما‌له‌کانیا‌ن، به‌ هو‌ی سه‌مه‌کردنیا‌نه‌وه چۆل و هو‌لن، به‌سه‌ریکدا پماون، بی‌گومان له‌وه‌دا نیشانه‌یه‌کی گه‌وره‌و گرنگ هه‌یه بۆ کۆمه‌لێک بزائن (۵۲) ئه‌وانه‌ش که برۆیا‌ن هینابوو و، پارێزیا‌ن ده‌کرد، ده‌ربازمان کردن [له‌و سزایه‌ی به‌سه‌ر بی‌پروایه‌کا‌ماندا سه‌پاند] (۵۳).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(يَخْتَصِمُونَ): (المُخَاصَمَةُ: أَنْ يَتَعَلَّقَ كُلُّ وَاحِدٍ بِخُصْمِ الْآخَرِ أَي: جَانِبِهِ، مُخَاصَمَةً): ئەوهیه که هەر کامیک له دوو لایه نه کان، یه خه ی ئەوهی دیکه بگریت، (خُصْم)، واته: یه خه، یاخود لاتهنشت، کهواته: (يَخْتَصِمُونَ)، یانی: پیکه وه ناکۆک بوون، ده مه قالییان بوو.

(أَطْرَفْنَا بِكَ): واته: به هۆی تووه نه گبه تیمان بو هات، (تَطَرَّفَ فَلَانٌ، وَطَرَّ، أَصْلُهُ التَّفَاوُلُ بِالطَّرِّ ثُمَّ يُسْتَعْمَلُ فِي كُلِّ مَا يَتَفَاءَلُ بِهِ، وَيَتَشَاءَمُ، طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ، أَي: شُؤْمُهُمْ (طَائِرُهُ فِي عُنُقِهِ) أَي عَمَلُهُ الَّذِي طَارَ عَنْهُ مِنْ خَيْرٍ وَشَرٍّ، وَشَيْءٌ (تَطَرَّ): ئەصله که ی ئەوهیه که بالنده یان هه لفراندوه، ئنجا به کاریان هیناوه بو ره شبینی، یان گه شبینی {بالنده که نه گهر به لای راستا فیری بی، گوتوو یانه: (تَفَاءَلُوا)، ئەوه کاره ی ده تانه وی بیکه ن، بیکه ن، چونکه ئەوه خیری تیدایه، نه گهر به لای چه پدا رویشتی، گوتوو یانه: (تَشَاءَمُوا)، مادام لای چه پی گرتوه، ئەوه نه گبه تی و بی خیرییه، ئەو کاره و ئەو سه فهره مه که ن {دوایی وشه ی (تَطَرَّ) به کاره ی نراوه بو هه ر شتیک که بو گه شبینی، یاخود ره شبینی، به کار به ی نری، که ده گوتری: (طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ)، واته: نه گبه تیه که یان له لایه ن خواوه یه، یانی: بریاری سزاداران و به لا به سه ردا هاتنتان، له لایه ن خواوه یه، به لام دیاره به هۆی خراپه ی خو تانه وه یه، که له سووره تی: (الإسراء)، ئایه تی (۱۳) دا، ده فهرمو ی: ﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمَتْهُ طَائِرُهُ فِي عُنُقِهِ﴾، (طَائِرُهُ أَي: عَمَلُهُ)، ئەو کرده وه یه ی که له وه وه ده رچووه، وه ک بالنده یه ک فیریوه، ئنجا خیر بی، یان شه ر بی، هه ر که سه کرده وه ی خو ی له ئەستۆی خو یه تی، که کرده وه که ی مایه ی خو شبه ختی، یاخود به د به ختییه تی.

(رَهْطُ): (الرَّهْطُ: الْعَصَابَةُ دُونَ الْعَشْرَةِ، تِسْعَةُ رَهْطٍ، أَي: تِسْعَةُ جَمَاعَاتٍ أَوْ مَجْمُوعَاتٍ)، (رَهْطُ): به کۆمهله خهلیک ده گوتری: که له ده (۱۰) که متر بن، هه ندیک ده لێن: له سێ تا کو نو، که ده فهرمو: ﴿تِسْعَةُ رَهْطٍ﴾ ده گونجی نو گرووپ، نو کۆمهله خه لک، بن، به شیک له زانا یانیش ده لێن: ﴿تِسْعَةُ رَهْطٍ﴾ یانی: (تِسْعَةُ أَشْخَاصٍ)، نو که س ئنجا ئایا وشه ی (رَهْطُ) له زمانی عه ره بیدا بو که سیک به کاردی؟ به لێ، وه ک ده گوتری، (خَمْسُ ذُودٍ)، (ذُودٍ) یانی: کۆمهله حوشر، به لام لیره دا، واته: پینج حوشر، ئه و کاته ش وا لیکده درێته وه، که هه ر کامیک له و که سانه، وه ک کۆمه لیک وایه له کاریگه ریی و توانا و ده سترۆیشتوو یه تییدا، چ به باری خێردا، چ به باری شه ردا.

(تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ): واته: له نیوان خو تاندا سویند به خوا بخو ن، (قَسَمَ وَأَقْسَمَ، أَي: حَلَفَ)، (تَقَاسَمَ): له سه ر کیشی (تَفَاعُلَ) ه، هه ر کامیک یان سویند به خوا بخوات، بو ئه و ی دیکه، یانی: له به ینی خو تاندا سویند به خوا بخو ن، واته: پیکه وه په یمان بده ن و په یمانه که شتان به سویند، جه ختی له سه ر بکه نه وه.

(لَنْبَيَّتَهُ): واته: به شه و ی به سه ری دا بده ی ن، یان به شه و ی بیفه وتین، (الْبَيُوتُ: مَا يُفْعَلُ بِاللَّيْلِ، الْبَيَاتُ وَالتَّيْبِيتُ: قَصْدُ الْعَدُوِّ لَيْلًا، (بَيُوتُ): هه ر کاریکه به شه و ی ده کری، (بَيَاتُ وَتَيْبِيتُ): بریتیه له وه که شه و ی دو ژمنیک به ئامانج بگیری.

(مَهْلِكُ): (الْمَهْلِكُ: مَصْدَرٌ مِمِّيٍّ مِنْ أَهْلِكَ)، (مَهْلِكُ) چاوگی میمییه، یانی: فه وتان دن، (مَهْلِكُ أَهْلِهِ) فه وتان دن خیزانه که ی.

(وَمَكْرُؤٌ مَكْرًا): واته: ئه وان پیلانیکی بیره زاو گه وره یان گیرا، (الْمَكْرُ: صَرْفُ الْغَيْرِ عَمَّا يَقْصِدُهُ بِحِيلَةٍ، وَذَلِكَ صَرْبان: مَكْرٌ مَحْمُودٌ، وَذَلِكَ أَنْ يَتَحَرَّى بِهِ فِعْلٌ جَمِيلٌ، وَمَذْمُومٌ، وَهُوَ أَنْ يَتَحَرَّى بِهِ فِعْلٌ قَبِيحٌ)، وشه ی (مَكْرُ): به مانای لادانی که سیکه، له وه ی که ده یه و ی، به لام به فیل لای بده ی، ئه ویش دو و جو ره:

مه كرى ستایشكراو ههیه، ئه‌ویش ئه‌وهیه كه كرده‌وهیه كى چاكى پى بهێزێته دى، مه كرى سه‌رزه‌نشتكراو و خراپ ههیه، ئه‌ویش ئه‌وهیه كه كرده‌وهیه خراپى پى بهێزێته دى.

(خَاوِيَةٌ): يان به مانای (خَالِيَةٌ)، (خَالِي)يه، يان (ساقِطَةٌ) (كه‌وتوو)ه، (أَصْلُ الْخَوَاءِ: الْخَلَاءُ، يُقَالُ: خَوَى بَطْنُهُ مِنَ الطَّعَامِ يَخْوَى خَوَاءً، وَأَخْوَى أَبْلَغُ مِنْ خَوَى، كَمَا أَنَّ أَسْقَى أَبْلَغُ مِنْ سَقَى)، وشه‌ى (خَاوِيَةٌ): ئه‌صلى (خَوَاءٍ) له (خلاء)ه، به مانای بۆشایی و به‌تالایی دى، ده‌گوترى: (خَوَى بَطْنُهُ مِنَ الطَّعَامِ يَخْوَى خَوَاءً)، زگى له خواردن خالێى بوو، بۆش بوو، خواردنى تێدا نه‌بوو، ئنجا (أَخْوَى)، مانایه‌كه‌ى به‌هێزتره له (خَوَى)، ئه‌گه‌ر بگوترى: (أَخْوَى بَطْنُهُ مِنَ الطَّعَامِ)، مانایه‌كه‌ى به‌هێزتره، هه‌روه‌ك چۆن (أَسْقَى) له (سَقَى)، مانایه‌كه‌ى به‌هێزتره، واته‌: خواردنه‌وه‌ى پێدا، به‌لام هه‌ندىك له زانایان گوتووین: (سَقَاءُ) واته‌: خواردنه‌وه‌ى پێدا، به‌لام (أَسْقَاءُ)، واته‌: خواردنه‌وه‌ى بۆ ئاماده‌ كرد، وشه‌ى (خَاوِيَةٌ) وه‌ك چۆن به‌ مانای (خَالِيَةٌ) دى، یانى: خانوو‌ه‌كانیان بۆشن، به‌ مانای (ساقِطَة)ه‌ش، دى، واته‌: پرووخاون و پ‌ماون، هه‌لبه‌ته‌ خانوو‌به‌ره‌ش كاتى دانیش‌تووانه‌كانیان تێیاندا نه‌بن و خالێى بن، له‌ دانیش‌تووان، سه‌ره‌نجام به‌سه‌ریه‌كیشدا ده‌پرووخین.

مانای گشتیی نایەتەکان

تیمە پیشتریش گوتمان: کە لە تەفسیری سوورەتی (الحجر)دا، بە درێژی بەسەرھاتی صالح و گەلە کەیمان، کردووە، بۆیە لێرەدا بە خێرای بەسەریدا ڕەت دەبین.

خوای ﷻ ھەر لە ڕیزی ئەو بەسەرھاتانەی لەم سوورەتە موبارە کەدا، بۆ پیغەمبەری خاتەم ﷺ و بۆ ھاوھەلانی بەڕیزی بە پلەی یەکەم، لە دواي ئەوانیش بۆ ھەموو جیلەکانی ئۆممەتی پیغەمبەر ﷺ دەیانگێڕێتەو: بەسەرھاتی گەلی ئەموودو پیغەمبەرە کەیان (صالح)ە، الصلوة، دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾، بە دنیایی بۆ لای گەلی ئەموود، صالحی برايانان نارد، بۆچی خوا ﷻ تەئکید دەکاتەو؟ لەبەر ئەوەی دوینراوەکان - ھەلبەتە لە بیروایان، نەك لە ئیمانداران - وا مەزندانە کراون، کە پروایان بەو نەبی خوا پیغەمبەریکی بە ناوی صالحی بۆ لای گەلی ئەموود ناردی، بۆیە خوا ﷻ بە (ل)ی سویندو (قد)ی ساغکردنەو ھیناویەتی، واتە: سویند بە خوا، دنیابن تیمە صالحی برايانان بۆ لای گەلی ئەموود نارد، ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾، پێی فرموون، بەندایەتی بۆ خوا بکەن و خوا بپەرستن، دیارە ئەوان شتی دیکەیان پەرستو، ﴿فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ﴾، کتوپر ئەوانت بینی، بوونە دوو کۆمەڵی پیکەو ھاو ناکۆک، کە مینەیک لایەنگری صالح بوون، پروایان پێ ھیناوەو، زۆرینە یەکیش لەگەڵی ناکۆک بوون و دژی بوون.

﴿قَالَ يَنْقُورُ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾، گوئی: ئەي گەلە کەم! بۆچی پەلە دەکەن، لە (ھاتنی) خراپە پیش چاکە، واتە: بۆچی پەلە دەکەن خراپەتان بەسەر بێ، بەلاتان بەسەر بێ، پیش ئەوەی چاکەتان بێتە ڕێ، خراپەتان

به سهر بئ و، به لاتان به سهر بئ، به هوئی بیروایتانه وه، پیش ئه وهی چاکه تان بیته ری، به هوئی ئیماننه وه، یان: بوچی په له ده کهن، که خوا له دواروژدا سزاتان بدات، له سهر بیروایتان، له حیاتی ئه وهی که پاداشتان بداته وه، به هوئی ئیماننه وه؟ ﴿لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾، ده بوایه داوای لیووردن له خوا بکه، به لکو به زه بیتان له گه ل بنوینری، به هوئی داوای لیووردن له خوا کردن و، په شیمان بوونه وه، گه رانه وه، ری پاست گرته وه، چونکه به زه یی خوا، به گوتره نابه خشری و، به که سانی شایسته ده به خشری، ﴿قَالُوا أَطِیرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ﴾، گوتیان: تیمه نه گبه تیمان تووش بوو، به لمان تووش بوو، به هوئی خوټ و ئه وانه وه که له گه لتن، دیاره ده بی داوای ئه وهی صالح دهستی کرده به بانگه وازو گه یاندنی په یامی خوا پییان، ناره حه تییان تووش بووی و به لارو گرفتاریان به سهره تابی، ئنجا له پرووی کشتوکالیان و له پرووی ئازه لیانه وه، یا خود له پرووی ژبانی دیکه یانه وه، گوتوویانه: ئه و بیخیری و نه گبه تییه، به هوئی صالح و ئه وانه وهیه که له گه لیدان، واته: برواداران.

﴿قَالَ طَطِیرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾، صالح پی فهرموون: نه گبه تییه که تان له لایه ن خواوه یه، واته: ئه و به لایه ی ئیوه به نه گبه تی ده زانن، ئه وه له لایه ن خوا ی دادگه ره وه بریاری له سهر دراوه، ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾، به لکو راستییه که ی ئه وه یه: ئیوه کوومه لیکن، تاقیده کرینه وه، ئنجا خوا که به نده کانی تاقیده کاته وه، وه ک ده فهرموئ: ﴿وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ (۳۵) الانبیاء، به خو شیی و به ناخو شیی تاقیتان ده که ینه وه، ئه وه واتیه کی، واتیه کی دیکه ی: ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾، به لکو ئیوه کوومه لیکن خوا سزاتان ده دات، یانی: (تُفْتَنُونَ)، واته: (تُعَذَّبُونَ)، خوا سزاتان ده دات، به هوئی هه لوئیستی نه رینی و خراپتانه وه له به رانه ر من و، له به رانه ر ئه و په یامه خوا ییه دا که بوم هیان و.

﴿وَكَاثُ فِي الْمَدِينَةِ سَعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾، هه روه ها له شاره که دا (شاری حیجری پیگوتراوه، ئیستاش شوینه واره کانی ماون،

له سه‌رووی دورگه‌ی عه‌ره‌یی و له نیوان شام و دوورگه‌ی عه‌ره‌بییه‌وه‌یه)، نو‌که‌س هه‌بوون، یاخود نو‌تاقم و گرووپ هه‌بوون، خراپه‌یان له زه‌ویدا ده‌کرد، {له زه‌وی ولاتی که گه‌لی ته‌موودی تیدا ده‌ژیا} هه‌رگیز چاکه‌کاریان نه‌ده‌کردو، چاکسازیان نه‌ده‌کرد، هه‌ر سه‌رگه‌رمی خراپه‌و تیکدان بوون، ئنجا ته‌و نو‌که‌سه، یاخود ته‌و نو‌گرووپ و ده‌سته‌و تاقمه، ﴿قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ﴾ گو‌تیان: وه‌رن با به‌یه‌که‌وه سو‌یند به‌ خوا بخو‌ین، سو‌یند بو‌یه‌کدی بخو‌ین، به‌ خوا، چونکه (تَقَاسَم) له‌سه‌ر کی‌شی (تَقَاعَلَ)ه، له (قَسَم)ه‌وه‌هاته‌و، واته: هه‌ر کام‌یکمان سو‌یند بخوات بو‌دلیا کردنی ته‌وی دیکه، که راست ده‌کات، له جی‌به‌جی‌کردنی ته‌و پیلان و نه‌خشه‌یه‌دا که دا‌یده‌پژژین، وه‌رن با پیکه‌وه سو‌یند بو‌یه‌کدی بخو‌ین به‌ خوا، دیاره‌ته‌وانه‌ خواناسیش بوون و خوا‌یان ناسیوه، به‌لام هاوبه‌شیان بو‌داناوه‌و، به‌و شی‌وه‌یه‌ نه‌یانپه‌رسته‌و که شایسته‌ی خوا‌یه.

ئنجا ئایا بو‌چی سو‌یند بو‌یه‌کدی بخو‌ن به‌ خوا؟ ﴿لَنْبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ﴾ که به‌ شه‌وی خو‌ی و خیزانه‌که‌ی شه‌و‌کوژ بکه‌ین، (تَبَيَّت): ته‌وه‌یه‌ که دو‌ژمن به‌ ئامانج بگیری به‌ شه‌وی، واته: به‌ شه‌وی بیانفه‌وتینین، خو‌ی و خیزانه‌که‌ی، ﴿ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لَوْ يَدَّعَىٰ﴾ دوا‌یی به‌ دل‌ناییه‌وه به‌ سه‌رپه‌رشتیارو خو‌ین ته‌ستینه‌که‌ی ده‌لیین، ﴿مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ﴾ ئیمه‌ فه‌وتانی خیزانه‌که‌یمان ئاگا لی نه‌بووه، واته: ئیمه‌ ئامانجمان فه‌وتاندنی صالحه، به‌لام با خیزانه‌که‌شی پتوه‌ بفه‌وتینین، دوا‌یی سو‌یند ده‌خو‌ین، بو‌ خزمه‌کانی و ته‌وانه‌ی خو‌ینگرو خو‌ین ته‌ستیننی، بو‌ته‌وه‌ی سو‌یندمان لی نه‌که‌وی، ده‌لیین: ئیمه‌ ئاگامان له‌ فه‌وتاندنی خیزانه‌که‌ی نه‌بووه، چونکه‌ خیزانه‌که‌ی له‌ په‌نای صالحدا ده‌فه‌وتین و، ئیمه‌ به‌ ئامانجیان ناگرین، به‌ په‌له‌ی یه‌که‌م ئیمه‌ مه‌به‌ستمان پی صالحه، بو‌ته‌وه‌ی سو‌یندمان لی نه‌که‌وی، ویستوو‌یانه‌ سو‌ینده‌که‌یان لی نه‌که‌وی، به‌ حیسابی خو‌یان، ﴿وَأِنَّا لَصَدِيقُونَ﴾ به‌ دل‌نایی ئیمه‌ له‌ راستانین، له‌و قسه‌یه‌ماندا که ده‌یکه‌ین.

﴿وَمَكْرُوا مَكْرًا﴾ ئەوان پیلانیکی بێرەزاو، پیلانیکی تەواو و بە مانای وشەیان گیرا، ﴿وَمَكْرًا مَكْرًا﴾، تێمەش نەخشەیهکی بە مانای وشەمان دانا، (مَکَر) دەگونجی بۆ چاکە بەکاربێ، دەشگونجی بۆ خراپە بەکاربێ، ئەو نەخشەیهی دادەنری، ئەگەر ئامانجیکی باشی لە پشتهوە بێ، ئەووە مەکرێکی باشەو، ئەگەر ئامانجیکی خراپی لە پشتهوە بێ، ئەووە مەکرێکی خراپە، وەك (راغب الأصفهاني)، دەلی: (هُنَاكَ مَكْرٌ مَحْمُودٌ وَمَكْرٌ مَذْمُومٌ)، بەلام بۆ خواى پەرورەدگار، وشەى نەخشەمان بەکارهێناوە، نەك فیل، چونکە (مَکَر) بە مانای فیل و پیلان دى، بەلام بۆ خواى تاك و پاك، دەبى تەعبیرو وشەیهك بەکاربێ، کە شایستەى خوا ﷻ بى، هەلبەتە لە قورئاندا خواى بەبەزەیی هەر وشەى (مَکَر)ى بۆ خوێ بەکارهێناوە، وشەى (گید)یشی بەکارهێناوە، ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ ١٥ وَاكِيدُ كَيْدًا ١٦ الطارق، کە لە زمانى عەرەبیدا، (مَکَر)و (گید) و (حيلة) هەر سێکیان بە مانای فیل دین، وەك لە نامیلکەى: (ئەحمەدی)دا دەلی:

{مەکرو کیدو حیلە فیله، جەبین و جەبهه تەویله} (جبین) و (جبهة) هەردووکیان بە ئیوچاوان دەگوترین، بەلام لەبەر ئەوەی کە لە زمانى کوردیدا ئەگەر بلێی: فیل باز، یان فیلێ کرد، یان پیلانی گیرا، زیاتر بە مانا خراپەکەى لیکدەدرێتەو، بۆیە پێویستە کاتیک کە وشە قورئانییەکان، تەرجمە دەکەین، چ بۆ کوردی بى، چ بۆ زمانى دیکە بى، تەماشای بکەین، ئەگەر ئەو وشەیه، وشەیهك بى، بۆ هەردووکی باری خێرو شەردا بەکاربى، قەیناکات، بەکارى بێنین، بەلام ئەگەر تەنیا بۆ بارە نەریینیەکەى بەکاربى، دەبى وشەیهکی دیکە، کە ئەو واتایە بگەیهنێ، بۆ بارە نەریینیەکەى بەکاربێنین بۆ خوا ﷻ، چونکە خوا دەفەرموی: ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ٢٧ الروم، واتە: سیفەتى هەرە بەرز، هى خواىە لە ئاسمانەکان و زەویدا، نابى وشەو تەعبیریك بۆ خوا بەکارهێنری، کە شایستەى نەبى، ئنجا خوا دەفەرموی: ئەوان پیلانیکی تەواویان گیرا، پیلانیکی بێرەزا، تێمەش نەخشەیهکی باشمان دانا، ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ بى ئەوەى ئەوان هەستى پى بکەن.

﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِمِهِمْ﴾ سەرئەج بەدە! سەرەنجامی پیلانەکیان و فیلەکیان چۆن بوو؟ ﴿أَنَّا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ئێمە خۆیان و گەلەکیانمان هەموو کاولکردن، بەسەرەکیاندا پماندن و، تەختمان کردن، لێرەدا خوا ﷻ ئەوانی تەشبیە کردووە بە خانووێکەو، کە دەرووخێنری، ئەگەرنا (تەدبیر) بە مانای پخواندن و پماندن خانووبەرەیه، بەلام ئەوانی تەشبیە کردووە، بەچەند بینایەکیەو، کە دەرووخێنری، یانی: بەسەر یەکدا دەخړین، هەموویانمان تێکرا پخواندو تەختمان کردن.

﴿فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا﴾ ئا ئەوانە ماله کانیان، چۆن بە هۆی ستمەکیانەو، یاخود (ساقطة) یانی: بەسەر یەکدا پمان، بە هۆی ستمێکەو کە کردیان، (ما) لە (بِمَا ظَلَمُوا) دا (ما) ی چاوگی (مصدرية) یە، یانی: (بِظْلَمِهِمْ)، بەستمەکیان یاخود (بِمَا ظَلَمُوا)، (ب) هۆکاری (سببية) یە، یانی: (بِالظُّلْمِ الَّذِي فَعلوه)، بەو ستمەکی کە کردیان، خانووبەرەکانیان چۆل و هۆلن، بەسەرەکیاندا پمان، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بێگومان لەوێدا نیشانەیهکی گەورەو گرنگ هەیە، بۆ کۆمەڵێک بزانی، بەلام خەڵکێک کە نەزان و نەفام و بێ ئاگایی، هیچ پەند وەرناگری، ﴿وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ ئەوانەش کە برۆیان هێنا بوو و پارێزیان دەکرد، ئەوانەمان دەرباز کرد، واتە: دەربازمان کردن لەو سزایەکی ئەوانی گرتەو، ئەوانی فەوتاندن و سەریان پێی بە فەتارەت چوو.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

په وانه کردنی صالح علیه السلام بۆ لای گه لی ته موودو، ئامۆژگاریی کردنی بۆیان و، تۆمه تبارکردنی نه وان بۆی، که خۆی و شوینکه وتووانی هوکاري نه گبه تی و به لادارییانن و، به رپه رچدانه وهی صالح بۆیان، که به پیی سیستمی خوا صلی الله علیه و آله: له نه نجامی خراپه و لادانی خۆپانه وه، نه گبه تی و به لایان به سه ر دئ:

خوا ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ﴾ (۴۵) قَالَ يَنْقُورُ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (۴۶) قَالُوا أَطِيعْنَا بَكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَاعْتَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ (۴۷).

شیکردنه وهی نه و ئایه تانه، له هه شت برگه دا:

(۱)- ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾ به دنیایی ئیمه صالحی برایانمان بۆ لای گه لی ته موود نارد، (و) باده ره وه (عاطیفه) یه، بۆ سه ر نه و به سه رهاتانه ی پیشتر باسکراون، واته: وه ک چۆن نه و به سه رهاتانه بوون، وه ک چۆن: مووسامان علیه السلام بۆ لای فیرعه ون و گه له که ی نارد، هه ره ها داوودو سوله یمانمان ناردن، به هه مان شیوه ش صالحمان بۆ لای گه لی ته موود نارد، که برای خۆیان بوو، ئنجا (ل) لامی سوینده: سویند به خوا، (قَد) یش بۆ ساغکردنه وه (تَحْقِيق) ه، یانی: سویند به خواو به دنیایی ئیمه صالحی برایانمان بۆ لای گه لی ته موود نارد، بۆیه ش فه رموویه تی: صالحی برایان، له به ر نه وه ی هه ر له گه لی ته موود بووه، له رووی په چه له ک و له رووی نه ته وه ییه وه، نه گه رنا هه موو پیغه مبه ران برای گه له کافره کانیاان بوون، له رووی مروفایه تییه وه.

(لقد)یش که بو جه ختکردنه وه و دلیناکردنه وهیه، مه به ست پیی دانانی دوینراوانه - وابن یان نا - وهك نکوولییکه ران له نیرانی پیغه مبه ران علیهم السلام بو لای کومه لگایه کاینان.

(۲) - ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾، که خوا به رستن، (أَنْ: تَفْسِيرُهُ) (أَنْ) بو روونکردنه وهیه، نه وهی له دوابی (أَنْ) دی، روونکردنه وهیه بو نه وهی پیشتەر گوتراوه، پیی فهرموون: به ندایه تی بو خوا بکهن، خوا به رستن.

(۳) - ﴿فَإِذَا هُمْ بِرِيفْكَانٍ يَخْتَصِمُونَ﴾، ئیدی کت و پر تهوان بوونه دوو کومه لی پیکه وه ناکوک، پیکه وه به ده مه قالی هاتن، به (ف) (تعقيب) و، به (إِذَا) (فُجائية)، یانی: یه کسه ر به دواي نه وه دا، کتوپر بوونه دوو کومه لی پیکه وه ناکوک و، پیکه وه تیکگیراوه، پیکه وه ده مه قالی که ر، که بیگومان کتوپر رووی نه داوه و ماوه یه کی پیچووه، به لام له بهر نه وهی دابه ش بوونه که یان له به رانبه ر صالحدا، که زورینه یان پیی بیپروا بوون و که میکیان پروایان پی هیئاوه، شتیکی ناپه سند بووه، وهك شتیکی چاوه پروان نه کراو بووبی، بویه به و جوړه هاتوه. پیشتی ده فهرموئ: (رِيفْكَانٍ)، به لام له جیاتی نه وهی به فهرموئ: (يَخْتَصِمُونَ)، ده فهرموئ: (يَخْتَصِمُونَ)، به ئیعتیباری نه وه که هه ر کام له و دوو کومه له، ژماره یه کی زور خه لکیان تیدا بووه و، هه موویان کومه له خه لکیک بوون، بویه راناوی کوی بو به کاره یئاوون، ئنجا نه و دوو کومه له ش، کومه لی خو به زلگرانی بیپروا بوون، که زورینه بوون، هه روه ها کومه لی چه وسینراوانی پروادار بوون.

(۴) - ﴿قَالَ يَنْقُورُ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾، (صالح) گوئی: نه ی گه له که م! {یانی: من یه کیکم له ئیوه و گه لی خو من و خه لکی خو من} بوچی په له ده که ن، له هاتنی خراپه، پیشت چاکه، نه مه چه ند واتییه کیان بو لیکیداونه وه:

أ- بوچی په له ده که ن له خراپه، که بریتییه له به درودانانی من، له جیاتی چاکه و پیشت چاکه، که بریتییه له پرواهیتان به من؟

ب- بۆچی په له ده کهن له هاتنی خراپه، که بریتیه له سزا به سهردا سه پيترانتان، پيش چاکه، که بریتیه له وهی خوا به زه یی پیتاندا بیت و چاکه تان له گه لدا بکات؟

ج- بۆچی په له ده کهن له شتيکدا که سزاتان بۆ دیني، سزای خراپتان بۆ دیني، له پيش نه وه داو، له جياتي نه وهی په له بکهن له کرده وه یه کدا، له هه لويستیکدا که پاداشتي چاکتان بۆ بیني؟

(۵-) ﴿لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾، ده بووایه داوای لیبوردن له خوا بکهن، به لکو به زه بیتان له گه لدا بنویتری.

ئهمه هاندانیانه بۆ گه رانه وه، پيشی ره خنه یان لی ده گری: ئیوه بۆچی په له ده کهن، که خراپه تان به سهر بیت؟ بۆچی خراپه هه لده بژیرن به سهر چاکه دا؟ دوایش هانیان ده دات که بگه رینه وه و داوای لیبوردن له خوا بکهن، واز له په له کردن له سزاو به لا به سهر هیترانیان، بینن یان: وازیینن له هه لباردن خراپه - که بیرواییه به صالح - و پروو له چاکه بکهن و داوای لیبوردن له خوا بکهن، به لکو به زه بیتان له گه ل بنویتری.

(۶-) ﴿قَالُوا أَطِیرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ﴾، گوئیان: ئیمه به هوئی توو نه وانه وه که له گه لت دان، به لمان تووش بوو، نه گبه تییمان بۆ هات، پیشتتر گوتمان: (تَطِیرُ) له چیه و هاتوه: عه ره به کان عاده تیان وابوو نه گه ر ویستبیان کاریک بکهن، بالنده یان هه لفراندوه، ئنجا نه گه ر به لای راستدا رویشتبئی، پییان وابوو نه و کارهی که به ته مان بیکهن، چاکه و گوتوو یانه: (تَفَاءَلُوا)، یان (تَيَامَنُوا)، نه گه ر به ره و لای چه پیش فریبی، پییان وابوو که کاره که خراپه و گوتوو یانه: (تَشَاءَمُوا) نه گه ر نه به لای راست و نه به لای چه پیشدا، فری بی، جاریکی دیکه بالنده یه کی دیکه یان هه لفراندوه، ئنجا له وه وه وشه ی (تَطِیرُ)، به مانای ره شبینی (تَشَاوَمُوا) و به مانای گه شبینی (تَفَاوَلُوا) به کارهاتوه، به لام زیاتر به مانای ره شبینی (تَشَاوَمُوا)، واته: بیخیری و نه گبه تی له و شته دا هه یه، ئنجا له نه نجامی نه وه دا که نه و حاله تی ره شبینی و گه شبینی، له هه لفراندنی بالنده وه، سه رچاوه ی

گرتو، بۆیە وشە (تَطِيرُ) یان بۆ بە کارهێناوه، ئەگەرنا هەر شتێکی دیکەش بێ، تۆ بیکە ی بە نیشانه بۆ گەشبینی و ڕەشبینی، هەر (تَطِيرُ) ی پێ دەگوترێ، چونکە ئەصلەکی لەوێو هاتو.

(۷) - ﴿قَالَ طَبِئْتُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (صالح) گوێ: نەگەتیی ئێو و بەلایەکەتان کە بەسەرتان هاتو، بە پێی یاسای خوا یە دروستکراوه کانی دا، بە پێی سیستمیکە خوا ﷻ دایناو، کە هەر کەسێک خراپە بکات، خراپە بەسەر دێ و، خراپە دیتەو پێ، هەر کەسە چیی بچین، ئەو دەدووریتەو، ئێو ش تویی بپرواییتان چاندو، بۆیە بەرهەمی نەگەتیی و بێ خێری و بەلۆ گرفتاری دەدوورنەو، واتە: ئەو بەلایە کە بەسەرتان هاتو، لەلایەن خواي کارزانەو یەو بە هوێ سیستمی خواي ﷻ، ئەو جورێکە لە سزادانی خوا ﷻ، بۆ ئێو.

(۸) - ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾، بەلکو ئێو کۆمەلێکن سزا دەدرێن، یان: لادەدرێن، یان: تاقییدەکرێنەو.

وشە: (بَلْ) بۆ (إِضْرَاب) ه، واتە: گواستنەو لە حالیکەو بۆ حالەتێکی سەرووتر، ئنجا ئەمە سێ واتای هەن:

أ- هوێ نەگەتییەکەتان ئەو یە کە شەیتان ئێو ی لاداو و ئێو لا دەدرێن، (تُفْتَنُونَ): (تُحَرَّفُونَ)، ئێو لادەدرێن، بە هوێ ئەو یە کە شەیتان لاتان دەدات.

ب- مەسەلەکە ئەو یە کە ئێو لە لایەن خواو تاقیدەکرێنەو، دواایش بەلاتان بەسەر دێ، لە ئەنجامی ئەو دا کە دەرئەچوون لە تاقیکردنەو ی خوا ﷻ.

ج- یاخود (تُفْتَنُونَ)، یانی: (تُعَذِّبُونَ)، واتە: هوێ بپرواییتانەو، ئێو هەم لە دنیا دا، هەم لە دواڕۆژیشدا سزا دەدرێن، ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾، ئێو کۆمەلێکن سزا دەدرێن، ئەو بەلۆ نەگیەتیانە هوکاریان ئەو یە کە سزا دەدرێن، هەم لە دنیا دا سزا دەدرێن، هەم لە دواڕۆژیشدا.

مه سه له ی دووهم:

پیلانگی پانی نو کهس (یان نو تاقم) ی تیکدهر له دژی صالح عليه السلام، که سویند بو یه کدی بخوون به خوا: صالح و خیزانه که ی شه و کوژ بکه، دوایی به خزمه کانی بلین: ئاماده ی فهوتانی خیزانه که ی نه بووین و ئاگامان لی نه بووه:

خوا عليه السلام ده فه رموی: ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ (٤٨) قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ﴾ (٤٩)

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له شەش بڕگەدا:

(١)- ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ﴾، له شارە که دا، نو کهس (یان نو کۆمەل) هه بوون دیاره (أل) ی سەر (الْمَدِينَةِ)، بو عه هده، واته: له شارە زانراوه که دا، که شاری (حیجر) بووه، پایته ختی ولاتی خوین، ئەو کاته ده ولەتۆکه شارەکان (دویلات المدن) هه بوون، واته: هەر شاریک ده ولەت بووه، له ویدا نو کهس هه بوون، (تِسْعَةُ رَهْطٍ) یانی: (تِسْعَةُ رِجَالٍ)، یاخود (رَهْطٍ) هەر له سەر مانا زمانه وانیه که ی خوینه تی، که بریتیه له کۆمه له خه لکیک له سی تاکو نو، له سەر پای زۆربه ی زانیان، یانی: (تِسْعَ مَجْمُوعَاتٍ)، نو گروپ هه بوون.

(٢)- ﴿يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾، تیکدان و خراپه کارییان ده کرد له زه ویداو چاکه کاری و چاکسازییان نه ده کرد، (فِي الْأَرْضِ) لیڕه دا (أل) ی (الأرض) بو (عهده)، واته: سەر زه مینتی که گه لی ئەموودی لی ده ژیان، که (حجر) ه، له سەر زه مینه که دا، له ولاتی حیجر دا، تیکدانیان ده کرد، (وَلَا يُصْلِحُونَ)، هه رگیز چاکسازییان نه ده کرد، بهس خه ریکی خراپه و تیکدان بوون.

(٣)- ﴿قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ﴾، ئنجا ئەو نو که سه خراپ و تیکدهره، یاخود ئەو نو ده سته و تاقمه: گوئیان وهرن، سویند به خوا خۆرانه، یان: سویند به خوا بخوین بو یه کدی، که واته: (تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ)، دوو واتای هه ن:

أ- (قَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ إخْلِفُوا بِاللَّهِ)، به یه کدیان گوت: وهرن با سویند به خوا بخوین، بو یه کدی.

ب- (قَالُوا مُتَقَاتِلِينَ بِاللَّهِ)، گوتیان له حالیکدا که سویندیان بو یه کدی بو خوا ده خوارد.

٤- ﴿لَنْبَيْتَنَّهُ وَأَهْلَهُ﴾ به دنیایی خوئی و خیزانه که ی شه و کوژ ده کهین، (لَنْبَيْتَنَّهُ)، یانی: به شه و هیرشیان ده کهینه سه ری، (الْبَيَاتُ: مَبَاغَةُ الْعَدُوِّ لَيْلًا، أَوْ قَصْدُ الْعَدُوِّ لَيْلًا) بیات) نهو یه کتوپر شه و به سه ر دوژمندا بدری، یا خود شه و دوژمن به نامانج بگیری، که به کوردیی: شه و کوژم بو به کارهیناوه، چونکه مه به ستیان بووه به شه وی بیانکوژین و بیانفه ویتنین.

ئنجائو (لَنْبَيْتَنَّهُ) خویندراویشه ته وه: (لَنْبَيْتَنَّهُ)، یانی: وهرن ده بی سویند به خوا بخوین، بیانفه ویتنین، ههروه ها خویندراویشه ته وه: (لَنْبَيْتَنَّهُ وَأَهْلَهُ)، واته: بیگومان خوئی و خیزانه که ی ده بی بفه ویتندری.

به هه ر سی شیوه کان خویندراوه ته وه.

٥- ﴿ثُمَّ لَقَوْلَانِ لَوْلِيَّهٖ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ﴾ دوایی به سه ره پهرشتیاره که ی، ده لئین: ئیمه ئاگاداری فهوتانی خیزانه که ی نه بووین.

ئهم (ل)ه، بو سوینده (لام القسم)، (ن) که ش بو جه ختکردنه وه یه، یانی: به ختکردنه وه وه سویند ده خوین بو سه ره پهرشتیاره که ی، بو خوین ته ستینه که ی، نهو که سه ی به رگری لیده کات و خوینگرو خوین ته ستینه تی، که:

﴿مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ﴾ ئیمه ئاگامان له فهوتانی خیزانه که ی نه بووه. (مَهْلِكُ)، به دوو جوژی دیکه ش خوینراوه ته وه: أ- (مَهْلِكُ) و ب- (مَهْلِكُ)، (مَهْلِكُ أَهْلِهِ أَي هَلَكَهٗ)، فهوتانی خیزانه که ی ئاگامان لی نه بووه، (مَهْلِكُ)، هه م به مانای چاوگ (مصدر) دی، واته: (هَلَكَهٗ)، هه م به مانای ناوی شوین (إِسْمُ الْمَكَانِ) دی، واته: شوینی فهوتانه که ی، ئیمه له وی نه بووین، (مَا شَهِدْنَا)، یانی: (مَا حَضَرْنَا)،

ئامادە نەبووین، ئنجا (مَهْلِكَ أَهْلِهِ) و (مَهْلِكَ أَهْلِهِ)، ھەردووکیان بە ھەمان شێوە، بە مانای چاوگ و بە مانای شوین دین، واتە: خووی و خیزانە کە ی دەفەوتتین، دوایی سویند بوو ئەو کەسە دەخوین کە سەرپەرشتاریەتی و خوینگرو خوین ئەستێنەتی، سویندی بوو دەخوین، بە دلنیاکردنەو، کە ئیمە ئاگامان لە فەوتانی خیزانە کە ی نەبوو.

۶- ﴿وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ﴾ بە دلنیایش ئیمە لە راستانین، واتە: لەبەر ئەوەی مەبەستیان ئەوە نەبوو خیزانە کە ی بھوتتین، بۆیە ئەگەر سویندیش بخۆن، سویندیانی لێناکەوێ! سویند خواردنی بە درۆ، ھیندە خراپە گەلی ئەموودیش و لە نیویان دا ئەو نو کەسە خراپ و ملھورە، یان ئەو نو دەستەو تاقمە خراپەش، ویستووینانە سویندی بە درۆ نەخۆن، بە جوړیک لە جوړەکان پینەو پەرۆیەکی بوو بکەن و، حیلە شەرعییەکی بوو بدۆزنەو!

دیارە ئەوانە جوړیک لە عەقیدە و دیندارییان ھەبوو، مادام خوایان ناسیبی، جوړیک لە دیندارییان ھەبوو، ئنجا بە پیتی ئەو دینە ی خویان، سویندی بە درۆ خراپ بوو، بەلام ئامادە بوون، پیغەمبەری خوا بکوژن! ھەلبەتە دەبی بە پیغەمبەریان نەزانیبی؟ بە دلنیا ی بریار بە دەستەکان و کاربە دەستەکان زانیویانە، بابەتە کە چۆنە! بەلام خەلکیان بەوجۆرە چەواشە کردو.

مه سه له ی سییه م و کو تای:

پیلانگی پانی نو که سه که و، نه خشی مه حکه می خوا له دژیان و، سه ره نجام
فه وتانیان و مانه وهی مال و خانوه کانیان به چوئی و پماوی و، ده رباز کردنی
بروادارانی پاریزکار، له و به لاو سزایه که به سه ربیپروایه کانداهاتوه:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَكْرُوا مَكْرًا وَمَكْرَنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
﴿۵۰﴾ فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَتْ عَقِيبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ
﴿۵۱﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
﴿۵۲﴾ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَنْقُوتُونَ﴾ ﴿۵۳﴾

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له جهوت برگه دا:

(۱)- ﴿وَمَكْرُوا مَكْرًا وَمَكْرَنَا مَكْرًا﴾، ئه وان پیلانیکی بی ره زیان گیرا، ئیمه ش
نه خشییه کی باشمان، دانا، له دژی پیلانه که ی ئه وان و بو پووچه لکردنه وهی پیلانه که ی
ئه وان.

(۲)- ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، له حالیکدا که ئه وان ههستیان پینه ده کرد.

هه لبه ته خوا ﷻ (طَيْفٌ خَبِيرٌ)، په نهانکاری شاره زایه، نه خشی خوا ﷻ،
مروقه کان ههستی پیناکهن، هه لبه ته هه ندی له ته فسیره کان زورجاران هه ندی
قسه ده که ن، که به بوچوونی من له خه یال دانی خو یانه وه، به خه یال و ئه ندیشه و
بیرکردنه وهی خو یان، ئه و قسانه ده که ن و، مادام ئایه ته که هیهچ شتیکی دیاری
نه کردوه، بومان نیه بلیین: به دنیایی هه ر ئه وه مانایه که یه تی، بو وینه:
له و باره وه که ئایا ئه و پیلان و فیله ی ئه و نو که سه، یان نو تا قمه کردیان، له
دژی صالح و خیزانه که ی چی بوو؟

أ- هه‌ندیکیان گوتووێانه: ئه‌و نوۆ که‌سه، یان تاقمه‌ چوونه‌ ده‌ر، شمشیره‌کانیان ده‌رکیشا بوو له‌ کالانه‌کانیان و، به‌ پرووتیی به‌ ده‌ستیانه‌وه‌ گرتبوون و، هێرشیان کرد، بوۆ سه‌ر ماڵی صالح، به‌لام فریشته به‌رد بارانیان کردن و به‌ به‌رد کوشتیان.

ب- هه‌ندیکی دیکه‌ گوتووێانه: ئه‌و نوویه‌ چوونه‌ نێو خندڕکێکه‌وه‌، نێو ئاودرێکه‌وه‌ که‌ ئاو درێبووی، یان شوینێک که‌ ئاو بنکوۆلی کردبوو، چوونه‌ ژێری و خۆیان له‌ویدا په‌نه‌ان کرد، بوۆ ئه‌وه‌ی دوا‌ی شه‌به‌یخوون بکه‌نه‌ سه‌ر صالح و ماڵ و خێزانه‌که‌ی، خواش ﷻ ئه‌وینی به‌سه‌ردا پرووخاندن.

بێگومان به‌ شیوه‌یه‌ك له‌ شیوه‌كان خ‌وای دادگه‌ر سزای داو، که‌ له‌ شوینی دیکه‌دا دیارییکردوه‌، که‌ ده‌فه‌رمووی: ئه‌وان پیلانیان گیراو، ئیمه‌ش نه‌خشه‌یه‌کی باشمان دانا، بوۆ پووجه‌ لکردنه‌وه‌ی پیلانه‌که‌ی ئه‌وان، ئه‌وه‌ چه‌مکه‌که‌ی گشتیه‌، (الطبري) خوا لێی پازی بێ، زۆر جوان ده‌لی: ده‌گونجی به‌ شمشیر بووبی، ده‌شگونجی شتیکیان به‌سه‌ردا پرووخابی، بوۆینه: چووبه‌ نێو ئه‌شکه‌وتیک و ئه‌شکه‌وته‌که‌یان به‌سه‌ردا پرووخابی، ده‌شگونجی خوا ﷻ به‌ مه‌لائیکه‌تان به‌رد بارانی کردبن، هه‌موویان ده‌گونجین، به‌لام هه‌یچی مسوگه‌رو پروون نیه‌، بوۆیه‌ش خوا ﷻ هه‌ندیک جاران، جوۆری سزایه‌که‌ دیار ناخات، بوۆ ئه‌وه‌ی زه‌ین به‌ هه‌موو لایه‌ك دا بچیت، ئه‌گه‌رنا لێره‌دا بوۆ نوۆ که‌س، یان تاقمه‌که‌ باسی نه‌کردوه‌، وه‌ك له‌ به‌سه‌رهاتی صالح و گه‌له‌که‌ی دا له‌ کاتی توژینه‌وه‌ی سووره‌تی (الحجر) دا، له‌ویدا باسمان کردوه‌ که‌: گه‌لی ئه‌موود به‌گشتیی به‌ هه‌رژن و ده‌نگیکي بێره‌زا فه‌تێراون: ﴿ فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴾، واته‌: هه‌رژن و چریکه‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌مه‌و، به‌یان گرتی، له‌ویدا باسی کردوه‌، ئیدی ئایا زانیان ئه‌وه‌یان له‌ یاد نه‌بووه‌، که‌ خوا ﷻ باسی سزایه‌که‌یانی کردوه‌، به‌ گشتیی بوۆ گه‌لی ئه‌موود، یان په‌نگه‌ مه‌به‌ستیان ئه‌و نوۆ که‌سه‌و نوۆ تاقمه‌ بووبن، که‌ ئه‌وانه‌ په‌نگه‌ به‌ جوۆریکی تایبه‌ت فه‌وتێندرابن، بوۆیه‌ ئاوا هه‌ندیکیان گوتووێانه: وا فه‌وتاون، هه‌ندیک گوتووێانه‌ وا فه‌وتاون، به‌لام گه‌لی ئه‌موود هه‌موویان به‌ هه‌رژن و چریکه‌یه‌کی گه‌وره‌، فه‌وتاون.

(٣)- ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ﴾ سەرئەج بەدە! سەرەنجامی پیلانە کەیان

چۆن بوو، لێی ورد بەووە؟!

(٤)- ﴿أَنَّا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمُ أَجْمَعِينَ﴾ ئێمە خوێان و گەلە کە یانمان تێکرا فەوتاندن.

کەواتە: خوا ﷻ کە لە سوورەتی (الحجر) دا، دەفرمووی: ﴿فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ﴾ (٨٣) واتە: هارژن و چریکە یەکی گەورە بەرە بەیان گرتنی، کەواتە ئەو نۆیەش لە گەڵ گەلە کە ی خوێاندا، بەو چریکە و هارژنە فەوتاون، بۆیە پێویست بەو ناکات، شتی دیکە لە خەیاڵدانی خوێانداندا ئامادە بکەین، بۆ تەفسیری ئایەتەکان، چونکە قورئان هەندێکی هەندێکی تەفسیر دەکات، لە راستیدا باشترین شیواز بۆ توێژینهووە لە بارە ی بەسەرھاتی پیغەمبەر (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و گەلە کانیانەووە، ئەو یە کە ئێمە ئایەتەکانی کە باسی ھەر گەلێک و، ھەر پیغەمبەرێک لە گەڵ گەلە کە ی دا، دەکەن، ھەموویان پیکەووە بێنین، وە ک ئێمە واما نکردووە، لەم تەفسیرە دا، لە ھەر شوێنێک بەسەرھاتی پیغەمبەرێکمان لە گەڵ گەلە کەیدا باس کردبێ، ئایەتەکانی کە پەيوەستن، بە ژبانی ئەو پیغەمبەرە بەسەرھاتی لە گەڵ گەلە کەیدا، ھەموویانمان ھێناو، چونکە بە ھەموو ئایەتەکان، ئنجا ھەموو گۆشە و لایەنەکانی بەسەرھاتە کە، روون دەکەنەووە، چونکە خوا ﷻ ئەو بەسەرھاتانە، کە لە چەند سوورەتێکدا دووبارە دەکاتەووە، لە ھەر سوورەتە دا، بە پێی ئەو بارودۆخە کە پیغەمبەر ﷺ و ھاوھەلانی تێیدا بوون، کاتی خوێ، کە دوایی بۆ ئێمەش دەبنە سەر مەشق، بە پێی ئەو، خوا ﷻ گۆشە یە ک، یاخود بە شێک لە بەسەرھاتی پیغەمبەرێکی ھێناو، یاخود لە شوێنێک بە وردیی ھێناو یەتی و وردە کارییەکانی باسکردوون، بە لām لە شوێنێک بە پوختیی ھێناو یەتی، وە ک ئێرە، ئەو ھەمووی ئەو کەش و بارودۆخە کە ئایەتەکانی تێدا ھاتوونە خواری، خوازیاری ئەو شیوازە بوون، یاخود ھی ئەو نە بە شە ی و ئەو لایەنە ی ئەو بەسەرھاتە بوون.

بۆیه ئه گهر یمانیه وی وینهیه کی ته و اوو تیرو ته سه ل و گشتگیرمان له به سه رهاتی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ده سته که وی، ده بی هه موو ئه و ئایه تانه ی به یوه ستن به به سه رهاتی پیغه مبه ریک و گه له که یه وه، هه موویان پیکه وه بینین.

۵- ﴿فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا﴾، ئه وه ماله کانیا ن و خانوو به ره کانیا ن، چۆل و هوئن، به هو ی ئه و سته مه وه، که کردیان!

خوا ﷺ قهره بری کردن و، دوا برآوی کردن و، خانوو به ره کانیا ن چۆل و هوئن، که ئیستاش خانوو به ره کانی گه لی ئه موود له حیجر هه ر ماون و، هه ن، شوینه کانیا ن ماون، (خَاوِيَةٌ) که له ئه سلدا له: (خَوَى مَعْنَى خَلَى) یه، یانی: چۆل بوو به تال و بۆش بوو، به لام ده شگونجی به مانای دارماون، بی، چونکه خانوو به ره، ئه گهر خه لکه که تییاندا نه ماو به تالکران و چۆلکران، به سه ر یه کدا ده رووخی ن و داده ته پین.

۶- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، به راستی له وه دا، نیشانه یه کی گه وره و گرنگ هه یه، بۆ کۆمه لیک بزائن.

به لام خه لکی نه زان، له هه یچ په ند وه رناگری.

۷- ﴿وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾، ئه وانه ش که برآویان هینا بوو و، پارێزیان ده کرد، ئه وانه مان ده رباز کرد.

شایانی باسه: خوا ﷺ لیره دا له دوا ی گه لی (سبأ)، باسی گه لی ئه موود ده کات، دوا ییش باسی لووطو گه له که ی ده کات، په نگه حیکمه ته که ی ئه وه بی: له پرووی جوگرافیه وه، ئه و سییه لیک نزیک بوون، (سبأ) له یه مه ن، (ثمود) له حیجر که له باکووری نیوه دورگه ی عه ره بییه، له نیوان شام و نیوه دورگه ی عه ره بیی دا، گه لی (لوط) یش که شوینه که یان، ده ریاچه ی مردوویه، ئه و سی گه له، له پرووی جوگرافیه وه لیک نیزیکن، بۆیه خوا ﷺ له م سووره ته دا به دوا ی یه کدا هیناوی.

پێویسته بشزانرێ کە: ئەو بەشە ی بەسەرھاتی صالح عليه السلام و گەلی ئەموود، تەنیا لێرەدا ھاتو، کە دەفەر مووی: ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ سَعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ (٤٨) قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَمْلَكَتَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ (٤٩)، تەنیا لێرەدا ھاتو، کە گەلی ئەموود نۆ کەسیان، یاخود نۆ دەستە و تاقیمان، بە تەمبوون صالح تیرۆر بکەن و، شەو کوژی بکەن، تەنیا لەم سوورەتە موبارە کەدا، ئەو گۆشەو بەشە لەو بەسەرھاتە ھاتو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

لە ئێوە گومارێ بە ئێمە بکەن

بە ئێمە بکەن بۆ مۆڵەتی ئێمە

AliBapir

www.alibapir.com

بۆ ئێمە بکەن بۆ مۆڵەتی ئێمە

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

AliBapir

YouTube

QR Code

www.alibapir.com

[illegible]

پیناسہی ئہم دہرسہ

ئہم دہرسہ لہ پینج ئایہت پیک دی، ئایہتہ کانی: (۵۴ - ۵۸)، کہ باسی پوختہی به سہرہاتی لووطو گہ لہ که بیان تیدایہ، ہەر لہ سہرہ تاوہ تا کو ئہ نجام، کہ سہر به فہ تارہت چوونیا نہ، بهو سزا قورس و ناوازیہی، کہ بوونہ پەند بو مروفاہی تی، خوا ﷺ تہ نیا ئہ وانی بهو شیوہیہ سزا داوہ، شوینہ که یشی بو تہ شوینہ واریک کہ دہریا چہی مردوویہ، بو ئہوہی دہرس و پەندی لیوہر بگیری.

﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَلْحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ أَيْتُكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ بِجَهْلُولٍ ﴿٥٥﴾﴾ فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّنْظَهُرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٧﴾﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٥٨﴾﴾

مانای دہقاو دہقی ئایہتہ کان

{ہہ روہا لووطیش (یاد بکەوہ!) کہ به گہ لہ کہی خوئی گوت: چۆن لہ حالیکدا کہ (به چاوی عه قل) دہبینن فاحیشہ (نیربازی) ئہ نجام دہدەن ﴿٥٤﴾ ئایا ئیوہ به ئارہ زووہوہ دہ چنہ لای پیاوان (نیربازی دہ کەن) لہ جیاتی ئافرەتان! به لکو ئیوہ کوئمە لیکن نہ فامیی دہ کەن ﴿٥٥﴾ وە لامی گہ لہ کہ یشی ہەر ئہوہ بو کہ گوتیان: لووط و شوینکە وتووایی لہ ئاوہ دانییہ کەتان دہربکەن، چونکە ئہوانہ کەسانیکن خویان پاک رادە گرن! ﴿٥٦﴾ ئیمەش خوئی و نیزیکە کانیمان دہرباز کرد

جگه له ژنه که ی، که له فه و تاواندا بریارماندا ﴿٥٧﴾ بارانیک (ی سه رسوپهینه ر) یشمان به سه ر داباراندن (ئه و بارانه) خراپترین باران بوو، به سه ر ترسیژاوان و ئاگادارکراواندا باریندرا ﴿٥٨﴾.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(الْفَحِشَةُ)، (الْفُحْشُ وَالْفَحْشَاءُ وَالْفَاحِشَةُ: مَا عَظُمَ قُبْحُهُ مِنَ الْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ)، هه ر سَ وشه ی (فُحْشٌ، فَحْشَاءٌ، فَاحِشَةٌ)، له زمانێ عه ره بیهیدا، مانا که یان بریتیه له و کرده وه و قسانه ی که زۆر ناشیرین و دزیو مه زن بن.

(شَهْوَةٌ)، (الشَّهْوَةُ: نُزُوعُ النَّفْسِ إِلَى مَا تُرِيدُهُ)، (شهوة) ئاره زوو، بریتیه له په لکیش بوونی نه فس، بو شتیک که تامه زرویه ق و ئاره زووی ده کات.

(قَدَرْنَهَا)، (جَعَلْنَاهَا بِتَقْدِيرِنَا)، به ئه ندازه گیریی خو مان، وامان دانا، یا خود (الْقَدَرُ وَالتَّقْدِيرُ: تَبْيِينُ كَمِّيَّةِ الشَّيْءِ)، (قَدَرٌ وَتَقْدِيرٌ): واته: ئه ندازه ی شتیک دیاریی بکری، (قَدَرْنَهَا)، واته: ئه و ئافره ته وامان بو بریارداو له سه ر بناغه ی ئه ندازه گیریی کردن، بریاره کا مان ده ده یین.

(الْغَيْرِینَ)، یانی: (الْبَاقِینَ)، واته: له وانه ی که مابوونه وه، چونکه لooط (الْمَکَلِیْنِ) خوی و ئه وانه ی پروایان پی هینابوو، ده رباز بوون و رویشتن، ئه وانه ی که مانه وه، که گالته یان به ترساندنه که و هو شداریی پیدانه که ی لooط ده کرد، ئه وانه مانه وه له شارو شوینه که ی خو یان و هیچ باکیان نه بوو، ئنجا ژنه که ی لooطیش له گه ل ئه واندایه وه، ﴿قَدَرْنَهَا مِنَ الْغَیْرِینَ﴾، واته: وامان بو بریاردا، که ئه ویش له نیو ئه وانه دا که ده میننه وه، مینیتته وه، ده لی: (الْغَیْبُ: الْمَاکِثُ بَعْدَ مُضِيِّ مَا هُوَ مَعَهُ)، (غَیْبٌ): بریتیه له که سیک مینیتته وه، دوا ی ئه وه ی ئه وه ی له گه لیدابوو، رویشتوه، هه روه ها (غَیْبٌ): وه ک چو ن به مانای ماوه وه دی، به

مانای تێپه‌ریویش دێ، ئەوانە ی تێپه‌رین، واتە: بوون بە هه‌والێک له هه‌واله‌کانی میژوو و تێپه‌رین و سزاداران و فه‌وتان.

(فَسَاءَ)، (فَبِئْسَ)، واتە: خراپترین، ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ﴾، واتە: خراپترین باران، بارانی ئەو گه‌له‌ بووه، که ترستیژان و وریاکرانه‌وه‌و هۆشدارییان پێدرا، به‌لام بێ باک بوون و، گوێیان پێنه‌دا.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

پێشتریش گوتمان، که له کاتی ته‌فسیرکردنی سووره‌تی (هود)دا، به‌ درێژی له باره‌ی به‌سه‌رهاتی لوط عليه السلام، گه‌له‌ په‌وشت نزمه‌که‌یه‌وه‌و، چۆنیه‌تی فه‌وتیژانیان و، سزای که‌سیک که ئەو کرده‌وه‌ قیژه‌ونه‌ ده‌کات و... هتد له‌و باره‌وه‌ دواوین، بۆیه‌ لێره‌دا به‌ خێرای به‌سه‌ر مانای گشتیی، ئەو پێنج نایه‌ته‌ موباره‌که‌دا ده‌رۆین، خواش عليه السلام لێره‌دا به‌ کورتیی و پوختیی به‌سه‌رهاتی لوط عليه السلام ی هیناوه، له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌ شوێنانی دیکه‌دا، به‌ تابه‌تیی له‌ سووره‌تی هوددا، هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی (الأعراف)و، له‌ سووره‌تی (الشعراء)دا، له‌ چه‌ند شوێنی دیکه‌ش دا، خوا عليه السلام درێژه‌ی ئەو به‌سه‌رهاته‌ی هیناوه.

خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾، هه‌روه‌ها یادی لوطیش بکه‌وه، کاتیک به‌ گه‌له‌که‌ی خۆی فه‌رموو: ﴿أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ بُصُورٌ﴾، ئایا ئێوه‌ فاحیشه‌ ته‌نجام ده‌دن، کرده‌وه‌یه‌کی زۆر ناقۆلاو دزیو ته‌نجام ده‌دن، له‌ حالیکدا که ئێوه‌ ده‌بینن، به‌ چاوی عه‌قل و دڵ ده‌بینن، که چه‌ند شتیکی خراپه‌، فاحیشه‌، یانی: کرده‌وه‌یه‌کی ناقۆلاو دزیو، به‌لام لێره‌دا مه‌به‌ست پێی نێربازییه‌، جووتبوونی پیاوان له‌گه‌ڵ پیاوان، ﴿أَيْنَكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ﴾، ئایا ئێوه‌ له‌ رووی ئاره‌زووه‌وه‌ ده‌چنه‌ لای پیاوان، له‌

جیاتی ئافره تان، ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾، بە لکو ئیوه کۆمه ئیکن، نه فامیی و نه زانیی ده کهن، چونکه ئه گهر مروڤه کان هه موو وه ک ئیوه بکهن، تۆوی به شهر له سه ر زه وی ده برێته وه، ئه گهر پیاوان له گه ل پیاوانداو، ئافره تان له گه ل ئافره تاندا، جووت بن، وه چه ی به شهر چۆن په یدا ده بێ؟!

﴿فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾، وه لامی خه لکه که ی هه ر ئه وه بوو، گو تیان: ﴿أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ﴾، شوینکه وتووانی لوط واته، په یره وانی و ئه وانه ی که له گه لیدان، له شارو ئاوه دانییه که ی خۆتان ده ربکهن، وه ده ریان بنین، بۆچی؟ ﴿إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَنْطَهُرُونَ﴾، به دنیایی ئه وان کۆمه ئیکن، خه لکائیکن، خۆیان پاک راده گرن، له بهر ئه وه ده ریان بکهن، دیاره به توانج و ته وسه وه وایانگوتوه.

﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ﴾، ئیمه ش خۆی و نیزیکانیمان ده رباز کردن، لیره دا (اهل) به مانای نیزیکان دی، ئه وانه ی که په یوه ندیی تاییه تییان له گه لئ هه بوو، مه به ست پتی په یوه ندیی ئیمانییه، ﴿إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ﴾، جگه له ئافره ته که ی، ئه مه هه لاواردنی دا براو (إستثناء منقطع) ه، چونکه ژنه که ی له نیزیکانی لوط نه بوو، به لکو لئی دوور بوو، له پرووی ئیمان و عه قیده و له پرووی هه لسوکه وته وه، ﴿فَدَرَزْنَاهَا مِنَ الْغَيْرِ بَیِّنٍ﴾، ئافره ته که ی ئه ندازه گیریمان بو کرد، بریارمان بو دا، به شیوه یه کی ئه ندازه گیریی کراوانه که له تپه یره وان بئ، (غایر) ده گونجی به مانای (ماضی) تپه یره یو، بئ، له رابردووان بئ و سزای به سه ردا به سه پتیری، تپه یره ی و برپاو کۆتایی بئ، یاخود: (غایرین) یانی: (ماکشین)، ئه وانه ی ده مپهنه وه، ئه و خۆی و ئه وانه ی که له گه لیبوون، ده رباز بوون و پۆیشن، خه لکه که ش مایه وه، ژنه که شی له ئیو خه لکه ماوه که دا بوو، له گه ل واند سزادرا.

﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾، بارانیکی سه رسوپه ینه ریشمان به سه ردا باراندن، (مَطَر) لیره دا که به نه زانراو (نکرة) هاتوه، واته: (مَطَرًا لَا يُوصَف)، بارانیکمان

به سهردا باراندن، وه سف ناکرێ، بارانیکی زۆر ناوازه، که بریتی بوو له وهی بهردی سووره وه کراو، به سهریاندا بارینرێ، له شوینی دیکه دا ده فه رموئ: ﴿حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنْضُودٍ﴾ ٨٢ هود، به ردیکی له قورپی به به ردبووی ریزکراو، ههروه ها ده فه رموئ: ﴿مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ ٨٣ هود، نیشانه دار کرابوو، له لایه ن پهروه ردگارته وه، گو تراوه: هه ر که سه به چ به ردیك ده فه وتئ، ناوی ئه وه که سه له سه ر ئه وه بهرده نوو س رابوو، ئه وه ش بو خوا ﷻ ئاسانه، ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ﴾، خراپترین باران، بارانی ئه وانه بوو، که ترسی نرابوون و هوشداریان پیدرابوو، به لام بَبَاك و بئ منه ت بوون و، گوئیان پینه دا، ئه وه خراپترین باران بوو که به سهریاندا بارینراو هه موویان قه به بر کران، ئنجا هه ر به وه نده ش خوا ﷻ لیان نه گه را، که بارانی قورپی وشك بووه وه وه به به ردکراویان به سهردا ببارینئ، به لکو شاره که شانی هه لگێرايه وه وه، شوینه که شیان بوو به وه ده ریاچه ی مردوو، که ئیستا دیاره وه، خه لك به لایدا گوزه ر ده کات و ده بیینی.

پاڤه پانڤی مه که به ی هه لکێ ئاسانه

AliBapir

archive.org/details/galibapir

Google Play

App Store

QR Codes

له نۆزه کۆمه لاری نه یه که ئاسانه

هه لکێ ئاسانه

هه لکێ ئاسانه

هه لکێ ئاسانه

AliBapir

www.alibapir.com

QR Codes

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە ی یە کەم:

پەخەو سەر زەنشەتکردنی لوط عليه السلام بۆ گەلە کە ی لە سەر نێربازی، کە دەشیانزانی چەند کاریکی دزیوو نا قۆلایە: کە لە جیاتی ژنان، لە گەل پیاواندا ئارەزووی خۆیان تێر بکەن:

خو عليه السلام دە فەرموی: ﴿وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ٥٤﴾ **أَيْنَكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ بِجَهْلُونَ ٥٥**

شیکردنەو ی ئەم دوو ئایەتە، لە پینچ بڕگەدا:

(١)- ﴿وَلُوطًا﴾ ئەم (و)ە، بۆ بادانەو و گیرانەو یە، واتە: هەروەها بە سەر هاتی لوط عليه السلام، یان بۆ باس بکە، وشە ی: (لوطاً) یش (مَنْصُوب)ە، بە کردارێکی مەزەنە کراوە، وەك (واذكر لوطاً)، هەروەها لوطیش، یاد بکەو.

(٢)- ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ کاتێک بە خەلکە کە ی خۆی گوت، (قَوْم) لێرەدا بە مانای خەلکێکە کە مەوێ لە نێویاندا دەژی، چونکە بە دنیایی خەلکە کە، خەلکی فەلەستین بوون و کەنعانیی بوون، بەلام لوط عليه السلام برازای ئیبراهیم عليه السلام و، لە پرووی نەتەو و پەچەلە کەو لەوان نەبوو، بەلام لەو پروو وە کە ماو یەك ژیا یی لە نێویاندا بە سەر بردو، بە خەلکی وی دانراون، خۆی پەروەردگار لە سوورەتی (الشعراء) دا، دە فەرموی: ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا نَنْقُوزُ ١٣١﴾ کاتێک لوطی برا یان پێی گوتن، ئایا پارێز نا کەن! لەبەر ئەو ی لوط عليه السلام سالانێک لە نێویاندا بوو، وەك یە کێک لە خۆیا یی

لِيَهَاتُوهُ، بُوَيَه خوا ۱۱۱ به برای خويان ناوی بردوه، يا خود له و پرووه وه كه له مروّځايه تييدا، هه موو مروّځه كان ده چنه وه سهر دايك ۱۱۱ و بابي ۱۱۱ و خيزانيك، برای يه كدين.

(۳) - ﴿أَتَأْتُونَ الْفَلْحِشَةَ وَأَنْتُمْ بُبْصُرُونَ﴾، ئايا ئيوه فاحيشه ته نجام ده ده ن، له حال ۱۱۱ كه ده شينن؟ ئه وه همزه يه (أ) ي ﴿أَتَأْتُونَ﴾، هه مزه ي پرسیار كړدنی نكوو لييليكه رانه (الْإِسْفَهَامُ الْإِنْكَارِي) ه، واته: نه ده بوو وا بكن، (فَاحِشَةً)، يانی: (الْفِعْلَةُ الْقَبِيحَةُ مُنْتَهَى الْقُبْحِ)، واته: كرده وه يه كي، ته وپه پری دزيوو ناشيرين، كه مهبه ست پي ۱۱۱ نيربازيه.

﴿وَأَنْتُمْ بُبْصُرُونَ﴾، ئه مه دوو واتای بو ليكدر اونه وه:

- أ- له حال ۱۱۱ كه ئيوه ده زانن، چهند شتيكي خراپ و دزيوو ناشيرينه، چو ۱۱۱ ده يكه ن؟
- ب- هه نديكيشيان وایان ليكدا وه ته وه: له كاتيكا كه ته ماشای يه كديش ده كه ن و، له بهر چاوی يه كدی ئه وه كاره خراپه ده كه ن!

له شويني ديكه دا ده فهرموي: ﴿وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ الْمُنْكَرَ﴾ العنكبوت، له ئيو يانه كه تان دا شتي خراپ ده كه ن.

به لام من پيم وايه: ﴿وَأَنْتُمْ بُبْصُرُونَ﴾، يانی: ئيوه له حال ۱۱۱ به چاوی عه قل و دل ده زانن، نيربازي چهنده خراپه، كه چي ده يكه ن.

(۴) - ﴿أَيَنْتُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ﴾، ديسان ئه وه پرسیار ليكردنه ش، پرسیار ليكردنی نكوو لييليكه رانه يه: ئايا ئيوه ده چنه لای پياوان و له گه لياندا جووت ده بن، به ئاره زووه وه، جگه له ئافره تان؟ يانی: بو تير كړدنی غه ريزه ي جينسي تان، له گه ل پياوان جووت ده بن، له جياي ئافره تان؟

(أَيَنْتُمْ) خویندراوه ته وه ش: (إِنْكُمْ)، (إِنْكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ)، واته: به يه كه هه مزه (أ)، به هه ردووك شيوه كان خویندراوه ته وه، مانا كه شيان يه كه، يان ليك نيزيكه.

(٥)- ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾، بە لکو ئیوه کۆمه لیکن، نه فامیی ده کهن. (الزمخشری) گوتوو یه تی: (تَفْعَلُونَ فِعْلَ الْجَاهِلِينَ مَعَ عِلْمِكُمْ بِذَلِكَ) ئیوه کرده وهی نه فامان ده کهن، له حالیکدا که ده شرانن، کرده وهی نه فامانه و نه زانانه یه.

یا خود: (أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ)، یانی: ئیوه نازانن سه ره نه جامی ئه و کرده وه خراپه یه تان چۆنه، که هه م له دنیا دا، خوا ﷺ سزاتان ده دات، هه م له دواړو ژیشدا سزاتان ده دات، یا خود (تَجْهَلُونَ)، مه به ست له (جَهَالَة)، نه فامیی و بئ به ندو باری و په وشت نزمیه، به لکو ئیوه په وشت نزمی و بئ به ندو باری ده کهن.

له نۆزه کۆمه یه، به یه مانی له که تانیان

بەن مەکم عێز مێوانع الزواجل الادعای

پاڤه یاندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for app download

عەلی بابێر / AliBapir

YouTube channel

کەتانی

پاڤه یاندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

QR codes for social media

پاڤه یاندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

مەسەلە ی دووهم:

وەلامدانەوێ گەلەکە ی، کە لووط عليه السلام و شوینکە و تووانی شار بە دەر بکەن، چونکە خۆیان پاک پادە گرن! سەرەنجام دەرباز کرانی لووط عليه السلام و نیزیکانی، جگە لە ژنەکە ی و، باراندنی بارانیکی سەر سوپهینه ر، کە بریتی بوو لە قوپی وشک بوو وە ی بەردیین، بە سەر گەلی (لووط) ی ترستی راوی هۆشدار ی پیدراوی بیا کدا:

خو عليه السلام دە فەر موی: ﴿فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَبْطِئُونَ﴾ ٥٦ ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ ٥٧ ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ﴾ ٥٨ ﴿

شی کردنەوێ ئەم سی ئایەتە، لە حەوت بر گەدا:

(١)- ﴿فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾، وەلامی گەلەکە ی بەس ئەو بوو، کە گوێیان، یانی: هیچ وەلامیکیان نەبوو، تەنیا ئەو وەلامیان بوو، ئەمە بوو دەرخستنی زێدە ملهوپری و تاوانبار یی ئەو گەلە ی، کە هیچ وەلامیکی دیکە یان نەدایەو، لە جیاتی بێن و تووژی لە گەلدا بکەن و بلین: وەرە پیمان بەسە ملینه، کە چی وەلامیان بەس ئەو بوو:

(٢)- ﴿أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ﴾، {تەنیا گوێیان:} نیزیکانی لووط، واتە: خۆی و نیزیکانی و شوینکە و تووانی، (آل) لە قورئاندا، بە زۆری بە مانای خەلکیکی تاییەت بە کەسیکەو، شوینکە و تووانی، دی، چ لە خێردا، چ لە شەردا، (آل فرعون) واتە: شوینکە و تووانی فیرعەون، (آل لوط)، واتە: شوینکە و تووانی لووط عليه السلام، لە شوینی دیکەش دا باس مان کردووە کە: (آل) و (أهل) لێک جیان، (أهل) واتە: ئەوانە ی کە لە پووی رەچەلەک و نەسە بەو، مرووف دەچیتەو سەریان، بەلام (آل) یانی: ئەوانە ی کە لە پووی تاییەتەندییەکانی ئیمان

و عه قیده، یا خود کوفرو بی‌دینییه‌وه، ده‌چنه‌وه سهر که سیک، گوتیان: لوو‌طو و نیزیکانی له
شاره‌که‌دا دهر بکه‌ن و، شار به‌ده‌ریان بکه‌ن.

به به‌لگه‌و پاساوی چی؟

(۳) - ﴿إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَنْظَهُرُونَ﴾، چونکه به دنیایی ئه‌وانه کو‌مه‌لێک، خه‌لکێکن،
خو‌یان پاک راده‌گرن!

که بی‌گومان لیره‌دا مه‌به‌ستیان مه‌دح و ستایشیان نیه به پاکیتی! به‌لکو
به‌توانجه‌وه وایانگوتوه.

(۴) - ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ﴾، ئیمه‌ش خو‌ی و نیزیکانی {له‌رووی خیزانییه‌وه،
له‌رووی ره‌چه‌له‌که‌وه} دهر بازمان کردن، جگه له ئافره‌ته‌که‌ی.

(۵) - ﴿قَدَرْنَاهَا مِنَ الْغَمِّ مِتْ﴾، (ئافره‌ته‌که‌ی) ئه‌ومان بریاردا بوو له فه‌وتوان، یا خود:
له‌وانه‌ی ده‌می‌ننه‌وه بو سزادران.

(۶) - ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾، هه‌روه‌ها بارانی‌کمان به‌سه‌ردا باراندن.

(۷) - ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ﴾، خراپترین باران، بارانی ترسی‌تراوان و ئاگادارکراوان بوو
(بئس المطر، مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ).

هه‌ر کام له خاوه‌نی: (التفسير المنير)^(۱) و خاوه‌نی: (التحرير والتنوير)^(۲)،
گوتوو‌یانه: (وَالْمُرَادُ بِآلِ لُوطٍ: لُوطٌ وَأَهْلُ بَيْتِهِ)، واته: مه‌به‌ست له ئالی لوو‌ط،
لوو‌ط و خانه‌واده‌که‌ینی، به‌لام به دنیایی له‌وه‌دا به هه‌له‌داچوون، چونکه، وه‌ک
زورجاران گوتوو‌مانه: (آل الرَّجُلِ هُمْ أَتْبَاعُهُ وَخَاصَّتُهُ، آلُ فِرْعَوْنَ، أَي: أَتْبَاعُ فِرْعَوْنَ،
آلُ مُحَمَّدٍ، أَي: أَتْبَاعُ مُحَمَّدٍ ﷺ)، واته: ئالی پیاو په‌یره‌وانی و خه‌لکه تایه‌تییه‌که‌ینی،
ئالی فیرعه‌ون: شو‌ینکه‌وتوو‌انی و، ئالی موحه‌مه‌د، شو‌ینکه‌وتوو‌انی موحه‌مه‌دن.

(۱) ج ۱۰، ص ۳۵۷.

(۲) ج ۲۰، ص ۶.

به لَام (أهل) ئهوانه ن که له پرووی په چه له که وه به مروّف ده گهن، بویه خوا ﷺ ده فهرموئ: (فَأُجْبِنَهُ وَأَهْلَهُ)، خووی و ته هله که ی، نافهرموئ: (وَالَهُ) چونکه ئاشکرایه ئاله که ی، ئهوانه ی که شوینکه وتووی بوون، خوا دهربازی کردوون، به لَام له ته هله که شی، هه ندیک قوتار کردوون، بویه ش باسی ته هل ده کات، چونکه دهیه وئ دواپی هاوسه ره که بیان لی هه لاورئ، واته: خووی و خانه واده که یمان دهرباز کردن، وئپرای (آل) ه که ی، ئهوانه ی له گه لیدابوون، که په نگه بهس خانه واده که ی خوشی پروایان پی هینابی، هه ر ته هله که شی (آل) ی بووبن، چونکه جاری وا هه یه، بهس ته هلی که سیك ده بن به ئال و شوینکه وتووای، به لَام ژنه که بیان لی هه لداویرئ و ده فهرموئ: جگه له هاوسه ره که ی.

لیره دا ده فهرموئ: ﴿قَدَرْنَهَا مِنَ الْغَيْرِینَ﴾، به لَام له سووره تی (الأعراف) دا، ده فهرموئ: ﴿كَانَتْ مِنْ الْغَيْرِینَ﴾ (۸۳)، ﴿قَدَرْنَهَا﴾، (ژنه که ی) ئه ومان ئه ندازه گیری کرد، به لَام له سووره تی (الأعراف) دا، ده فهرموئ: له فه وتاوان بوو، یاخود له وانه بوو، که مایه وه، له گه ل فه وتاواندا، بو سزادران.

به لَی (آل) به مانای (أهل) نیه، (آل) یانی: شوینکه وتووای، ئنجا ئه گهر (آل) به مانای (أهل) خزم و نزیکان و خانه واده بی، ده بی بلّین: ژنه که ی فیرعه ونیش که خوا ﷺ ته وه موو مه دحه ی ده کات، له سووره تی (التحریم) دا، ته ویش له گه ل فیرعه وندا فه وتاوه، چونکه خوا فهرموویه تی: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (۶۶) غافر، (آل فِرْعَوْنَ) یانی: ته و پوژش که قیامه ت دی فیرعه ون و شوینکه وتووای، ئهوانه ی به دواپی که وتوون، له کوفردا، بیانخه نه توندترین ئازاره وه، به لَام ژنه که ی دیاره به دوا ی نه که وت له کوفردا، ژنه که ی ته هلی فیرعه ون بوو، نه ک (آل) ی فیرعه ون، (أهل) واته: نزیك له پرووی خانه واده ییه وه، به لَام (آل) واته: نزیك له پرووی بهرنامه و پربازو موخته قه ده وه.

خوا به لوتف و کەرەمی خوئی تێمه لهو کهسانه بگێرێ، له دەرس و پەند وەرده گرن له به سەرھاتی پیغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، لهو کهسانه مان بگێرێ که خوێان دەرازیڤنه وه به سیفەتە بەرزەکانی پیغەمبەرە مان و، لهو کهسانه مان بگێرێ که دەرس و پەند و عیپرەت وەرده گرن له غەلەت و پەلەتی، ئەو گەلە فەوتوانە ی که به هۆی خراپەکانیانە وه خوا فەوتاندوونی و سزای داو، خوا تێمه و خەلکی تێمه، لهو کردەوه خراپ و قیزەوانە ی که گەلە پیشووەکانیان لەسەر سزادراون، بەدوور بگرێ و بیاریزی و، خوا همانگێرێ له سەرفرازان و شادمانانی دنیاو دواپۆژ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

AliBapir

مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

www.alibapir.com

AliBapir

مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

www.alibapir.com

دەرسى شەشەم

بە ئۆزۈڭلەرگە خاس بولغان ئەڭ ياخشى
بىر مەھكەم بىر مۇلازىمەتلىك ئىشلىتىڭ

AliBapir/ئەلى بابىر

ئەلى بابىر

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes

QR codes

QR code

www.alibapir.com

ئەلى بابىر

پیناسہی ٹہم دہرسہ

ٹہم دہرسہمان لہ ہہشت ٹایہ ت پیک دی، ٹایہ تہ کانی: (۵۹ - ۶۶)، ہہمووشیان لہ سورگہی خواناسیی و، تہنیا خواپہ رستی و، خوا بہیہ کگرتن (توحید) دا، دہخولینہ وہو، لہ میانی خستہ پرووی پازدہ (۱۵) لہ دیار دہو دیمہ نہ دلبروینہ کانی بوونہ وہرو دہوروبہ ردا: یہ کتایی خوا ﷺ لہ بہ دیہینہ رایہ تیی و پہروہ ردگار یتید، خراوہ تہ پروو.

پاشان یہ کتایی خوا لہ بہ دیہینہ رایہ تیی و خواہن بوون و پہروہ ردگار بوونید، کراوہ تہ بہ لگہی یہ کتابوونی لہ پہرستراو یتید، واتہ: مادام تہنیا خوا خواہن و بہ دیہینہ رو پہروہ ردگارو مشوورخوری کہون و کائیناتہ، پیویستہ ہہر ٹہویش پہرستری و، بہ ندایہ تیی بو بکری، دہبی ہاوبہ شی بو دانہ نری.

ٹہو پازدہ (۱۵) دیار دہو دیمہ نہش، ٹاسمان و زہوی و، ژمارہیہ کی زور لہ پیکہاتہ و حالہ تہ کانیان دہ گرنہ وہ: ٹاو، چیا، با، درہخت، پروہک، وشکانیی، دہریا، تاریکایی، پرووناکیی، پہنہان، ٹاشکرا... ہتد.

﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِي اصْطَفَىٰ ۚ اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يَشْرِكُونَ ۝۵۹﴾ آمَنُ
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ
بَهْجَةٍ مَّا كَانَتْ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ مَعَ الْقَوْمِ يَعْدِلُونَ ۝۶۰﴾
أَمْنَ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ
الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ مَعَ الْقَوْمِ لَا يَعْلَمُونَ ۝۶۱﴾ آمَنُ يُحِبُّ الْمُضْطَرَّ
إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُ لَكُم خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ قَلِيلًا مَّا

نَذَكُّوْكُمْ ۖ اَمَّنْ يَهْدِيْكُمْ فِي ظُلُمَاتٍ اَلْبَيْرِ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ
بُشْرًا بَيْنَ يَدَيِّ رَحْمَتِهٖ ؕ اَوَّلَهُ مَعَ اللّٰهِ تَعَالٰى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٣﴾ اَمَّنْ يَبْدُوْا
اَلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُ ۚ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ ؕ اَوَّلَهُ مَعَ اللّٰهِ قُلْ هَاكُنَا بُرْهَنَكُمۡ اِنْ
كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٦٤﴾ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ وَمَا يَشْعُرُوْنَ
اَيَّٰنَ يُبْعَثُوْنَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اَذْرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ ۗ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهَا ۚ بَلْ هُمْ مِّنْهَا
عَمُوْنَ ﴿٦٦﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تہکان

{بَلَى: ستایش بُو خواو، سہلام لہو بہندانہی بئی کہ ہہ لیبرژاردوون، نایا خوا
باشترہ (بہرستری)، یان تہو (کہس و دروستکراو) انہی دہیانکہنہ ہاوبہش (بُو
خوا)؟! ﴿٦٣﴾ یان تہو کہسہی ٹاسمانہکان و زہوی دروستکردوون و، لہ سہریوہ
ٹاوی بُوٹان دابہ زاندوہ، ٹنجا باخ و بیستانہ گہش و پرونہقدارہ کامان بُوٹان پیی
رواندوہ، کہ بہ ہیچ جوړیک لہ تواناناندا نہبوو درہختہکانی پروینن؟! بہ لکو
تہوانہ (کہ ہاوبہش بُو خوا دادہنن) کوہملیکن لہ (ہہق) لادہدہن ﴿٦٤﴾ یان
تہو کہسہی کہ زہوی سہقامگیر کردوہو، پروبارگہلیکی لہ نیودا داناون و، چیا
چہسپاوہکانی تیدا داناون و، پہردہی خستوتہ نیوان دوو دہریاہکان (ٹاوی شیرین
و سویر)، نایا لہ گہل خوادا ہیچ پہرستراویک ہہیہ! بہ لکو زوربہیان نازانن (و
بہ ہوئی نہزانیہوہ توووشی شیرک بوون) ﴿٦٥﴾ یان تہو کہسہی وہلامی بابای
ناچارو بیڈہرہتان دہداتہوہ، کاتیک لیی دہپاریتہوہو خراپہ (و زیان) ی لی لا
دہبات و، دہتانکاتہ جینشینانی زہوی، نایا لہ گہل خوادا ہیچ پہرستراویک ہہیہ؟!
بہ کہمی بیڈہکہنہوہو پہند و ہردہگرن ﴿٦٦﴾ یان کہسیک کہ لہ تاریکیاہکانی
وشکانی و دہریادا رینماییتان دہکات و، کہسیک کہ بایہکان موژدہ بہخشانہ

له پيش به زهیی (باران) هه کهیدا، ده نیری، ئایا له گهڵ خوادا هیچ په رستراویک ههیه! خوا به رزه له وهی ده یکه نه هاوبه شی ﴿٦٣﴾ یان که سیك که له سه ره تاوه دروستکراوه کانی هیتاونه دی، پاشان (دواى له بهین چوون) ده یانگپریته وه (بو بوون)، ههروه ها که سیك که له ئاسمان و زهوییه وه بژیوتان ده دات، ئایا له گهڵ خوادا هیچ په رستراویک ههیه؟ بلن: ئه گهر له راستان، به لگه که تان بینن ﴿٦٤﴾ بلن: جگه له خوا هیچ که سی ئیو ئاسمانه کان و زهوی، په نهان نازانی و هه ستیش ناکه ن (نازانن)، که ی زیندوو ده کرینه وه ﴿٦٥﴾ به لکو هه موو ئه وانیه ی له ئاسمانه کان و زهویدان، هیچ زانیاریان له باره ی پوژی دوایه وه نیه، به لکو ئه وان له ئاستیدا کویرن ﴿٦٦﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(حَدَائِقُ): (جَمْعُ حَدِيقَةٍ: وَهِيَ قِطْعَةٌ مِنَ الْأَرْضِ ذَاتُ مَاءٍ، سُمِّيَتْ بِذَلِكَ، تَشْبِيهَاً بِحَدَقَةِ الْعَيْنِ فِي الْهَيْئَةِ وَحُصُولِ الْمَاءِ فِيهَا، وَجَمْعُ الْحَدَقَةِ: حَدَاقٌ وَأَحْدَاقٌ، وَحَدَقَ تَحْدِيقًا شَدَّدَ نَظْرَهُ، وَاتَه: (حَدَائِقُ) كَوَى (حَدِيقَةً) يَه، كه بریتیه له پارچه زهوییه كه ئاوی تیدابن، دیاره كه ئاوی تیدایه، دارو درهخت و كشتوكالیشی تیدایه، چوینراوه به بیلبله ی چاوه وه، له چۆنیه تییه كه ی داو، له وه دا كه ئاوی تیدایه، (حَدَقَةً) كۆیه كه ی (حَدَاقٌ) و (أَحْدَاقٌ)، (وَحَدَقَ تَحْدِيقًا) واته: چاوی تیبیری و به وردی سه رنجی دایه.

(ذَاتُ بَهْجَةٍ): واته: خاوه ن په ونه ق، (الْبَهْجَةُ: حُسْنُ اللَّوْنِ وَظُهُورُ السُّرُورِ، وَقَدْ بَهَجَ فَهُوَ بَهِيْجٌ)، (بَهْجَةٌ): بریتیه له په نگی جوان، ده ركه وتنی شادمانی، ده گوتری: (بَهْجٌ فَهُوَ بَهِيْجٌ)، واته: ئه و دیمه نه په ونه قداره، سه رنج راكیشه.

(يَعْدِلُونَ): (عَدَلَ عَنِ الْحَقِّ، أَي: جَارَ، وَعَدَلَ بِهِ، أَي: سَوَّى)، (يَعْدِلُونَ) دوو واتای هه ن:

أ- یان به مانای له هه ق لادهدهن.

ب- یان جگه له خوا، له گه‌ل خوادا یه کسان ده‌که‌ن و، وه‌ک یه‌کیان ته‌ماش‌ا ده‌که‌ن، وه‌ک: دوولاباره‌که‌ی و‌لاخ (عِدِّي الدَّابَّة)، بارێک که له‌سه‌ر پشتی و‌لاخێک داده‌نری، به‌هه‌ر کام له‌لاباره‌کان ده‌گوتری: (عَدَل)، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌نده‌ی یه‌کن.

(قَرَارًا): (قَرَّ يَقَرُّ قَرَارًا: إِذَا ثَبَتَ ثُبُوتًا جَامِدًا، وَأَصْلُهُ مِنَ الْقَرِّ، وَهُوَ الْبَرْدُ، وَهُوَ يَفْتَضِي سَكُونًا، (قَرَارًا)، سه‌قامگیر، ده‌گوتری: (قَرَّ يَقَرُّ قَرَارًا)، کاتێک شتێک چه‌سپا، به‌شیوه‌یه‌ک که نه‌جوولێ، له‌پیشه‌شدا له‌ (قَرَّ) هاتوه، یانی: (بَرْد) ساردیی، چونکه ساردیی خوازیاری وه‌ستانه، هه‌روه‌ک گه‌رمیی خوازیاری جوول‌ه‌و هاتن و چوونه.

(خَلَلَهَا): (جَمْعُ خَلَلٍ: وَهُوَ فُرْجَةٌ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ، جَمْعُهُ خِلَالٌ، كَخَلَلِ الدَّارِ، وَالسَّحَابِ وَالرَّمَادِ وَغَيْرَهَا)، (خِلَالٌ) کۆی (خَلَل)، واته: بۆشایی و که‌لێنی نیوان دوو شتان، وه‌ک که‌لێنی خانوو، که له‌نیوان به‌رده‌کان و خشته‌کانی دا که‌لێن هه‌یه، هه‌روه‌ها که‌لێنی هه‌ور {له‌که‌لێنه‌کانی دا ئاو دێته‌ده‌ر} هه‌روه‌ها که‌لێنی خۆله‌میش که له‌ژیره‌وه‌ی دایه‌و، له‌که‌لێنه‌کانی دا بۆشایی تێدایه.

(الْمُضْطَرُّ): واته: ناچارو بێ‌ده‌ره‌تان و گرفتار، (الْإِضْطِرَارُ: حَمْلُ الْإِنْسَانِ عَلَى مَا يَضُرُّهُ) (إِضْطِرَارٌ) بریتیه له‌وه‌ی مرو‌فێک ناچار بکه‌ی له‌سه‌ر شتێک، که زیانی بۆی هه‌یه، (وَهُوَ فِي التَّعَارُفِ حَمْلُهُ عَلَى مَا يَكْرَهُهُ)، له‌پرووی عورف و باوه‌وه، بریتیه له‌ناچارکردنی مرو‌ف له‌سه‌ر شتێک که پێی ناخۆشه، که‌واته: (مُضْطَرُّ)، یانی: مرو‌فی ناچارو بێ‌ده‌ره‌تان، که تووشی زیان بووه‌و، ده‌یه‌وێ زیانه‌که‌ی لێ لابجی.

(أَدْرَكَ): که به (أَدْرَكَ) ش، خوێنراوه‌ته‌وه، (إِدْرَاكَ: تَكَامَلَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ، لِأَنَّهُمْ رَأَوْا كُلَّ مَا وَعِدُوا بِهِ)، واته: زانیاریان له‌پۆژی دوایدا ته‌واو بوو، چونکه هه‌رچی هه‌ره‌شه‌یان پێی لێکرا‌بوو، دیتیان، یاخود هه‌رچی گفتیان پێ درا‌بوو، هه‌موویان

(عَمُون): كۆي (أَعْمَى) يه، (عَمُون) حاله قى (رَفَع) يه قى، (عَمِين) حاله قى (نَضْبُ وَجَر) يه قى، واتە: ئەوان گويىرن، لە سوورپە قى (الأعراف) يشدا، (عَمِين)، ئەوان كويىرن، هاتو.

مانای گشتیی نایه تەکان

ئەم هەشت نایه تە، باسی چەسپاندنی تەنیا خواپەرستی و خوا بەیە کگرتن دەکەن، بە بەلگەی تەنیا بە دیهێنەر و خواوەن و پەروەردگار و مشوور خۆربوونی خوا ﷻ، بۆ گەردوون و بۆ ژیان و مرووف، خوا ﷻ فەرمان بە پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەکات، هەر و هەها بە هەر کە سێک کە بگوجی بدوینری، دە فەرموی: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ﴾، بلی: ستایش بۆ خوا، سەلام لەو بەندانی بێ، کە هەلیژاردوون.

بەندە هەلیژاردەکانی خوا ﷻ، بە دنیایی پیغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لە پیشی پیشەوایان، لە نێو ئەوانیشدا، دیسان هەیانە پلەی بەرزتر و لە پیشتر، بەلام جگە لە پیغەمبەرەکان، زانایان و میراتگرانی راستەقینەی پیغەمبەرەکان و دوستانی خواش، دەکەونە بەر چەمک و واتای ئەو تەعبیر، چونکە هەر کامێک لە بەندە زاناکان و، لە بەندە راستەقینەکانی خوا، پشک و بەشیان هەیە، لەوەدا کە لە لایەن خواي پەروەردگارەو، هەلیژێردراون و گۆلیژێرکراون.

﴿إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، ئنجا لیان پەرسە: ئایا خوا باشترە، یان ئەو شتانەی دەیانکەنە هاوبەشی؟! چونکە (أَمَّا) لە دوو وشە پێک هاتو: (أَم) و (ما)، یانی: (أَمُّ الَّذِي يُشْرِكُونَ)، ئایا خوا باشترە، بپەرستری، خوا باشترە بەندایەتی بۆ بکری و پستی پێ ببەستری، فەرمانبەری بکری و، یاخود ئەو شتانەی ئەوان دەیانپەرستن؟ ئنجا چ ژاندار بن، چ بێ ژیان، چ خواوەن هەست و شعور بن، چ بێ هەست و شعور، ئنجا لەسەر ئەو پرسیارکردنە بەردەوام دەبی و، ئەمە پرسیارکردنی یەکەمە: ﴿إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، ئایا خوا باشترە، خوا باشترە کە بپەرستری، بەندایەتی بۆ بکری، یاخود ئەو شتانەی دەیانکەنە هاوبەشی؟!

﴿أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا﴾، یاں ثایا ئه و شتانهی ئه و ان ده یانپه رستن، چاکترن، یاخود ئه و زاتهی که ئاسمانه کان و زهوی هیئانوه دی و، له سه ریوه ئاوی بۆتان دابه زاندوه، که باخه خاوهن دیمه نه ره و نه قدارو جوان و به ده وه کا ئمان، پی پرواندوون، که هه رگیز بۆتان نه ده گونجا ئیوه دره خته کانیاں پروینن، پروه که کانیاں پروینن، ﴿أَلَمْ نَعْلَمْ مَعَ اللَّهِ﴾، ثایا له گه ل خوادا په رستراویکی دیکه هه یه؟ ئه مه پرسیارکردنی نکو و لیلی که رانه یه، واته: نکو و لیلی ده که م که له گه ل خوادا په رستراوی دیکه هه بی، نیه، ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾، به لکو ئه و ان کو مه ئیکن لا ده ده ن، یاخود: کو مه ئیکن دروستکراوه کانی خوا، له گه ل خوادا یه کسان ده که ن.

ئنجا پرسیارکی دیکه ده کات: پیشی باسی ئاسمانی کرد، ئاسمانه کان و زهوی کی هیئانویه دی؟ دواپی باسی ئه وه که خوا له ئاسمانه وه دایده به زینن، که بریتیه له و ئاوهی خوا دایده به زینن به شیوهی به فرو باران و ته رزه، باخ و بیستانه جوان و ره و نه قداره کانی پی ده پروین، که مروف بوی نه بوو بیان پروینن.

ئنجا له باره ی زهوییه وه، ده فهرموئ: ﴿أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا﴾، ثایا ئه و شتانهی ئه و ان ده یانکه نه هاوبه ش بو خوا ده یانپه رستن، باشترن، شایسته ترن، یاخود ئه و زاتهی که زهوی کردوه به نشینگه و سه قامگیری کردوه و له میانیدا پرو بهاره کانی داناون، له که لین و نزما ییه کانیدا، پرو بهاره کانی داناون، ﴿وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ﴾، هه روه ها چایه چه سپاوه کانی تیدا گیراون، ﴿وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا﴾، له نیوان دوو ده ریایه کانیش دا په رده ی داناه، که مه به ست پیان ئاوی شیرین و سویره، که پیشتر له ته فسیری سوورهی (الفرقان) دا، به دریزی له و باره وه قسه مان کردوه، ﴿أَلَمْ نَعْلَمْ مَعَ اللَّهِ﴾، ثایا له گه ل خوادا په رستراوی دیکه هه یه؟! ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به لکو زۆر به یان نازانن، ئنجا له ئه نجامی نه زانیندا هاوبه ش بو خوا پهیدا ده که ن، ئه گه رنا به دیهینهر له کوئ و به دیهینراو له کوئ!

ئنجای دواى خستنه پرووى دیمه نه دلبروین و سهرنج پاکیشه کانی ئاسمان و زهوى، خوا **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا فِي مَالِكُمْ مَوَدَّةَ الَّذِينَ هَلَكُوا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ** هه نديك حاله تي خوديي مرووف، كه به سهر مرووف دا دين، باس دهكات، ده فهرموي: **﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ﴾**، ئايا ئهو په رستراوانه باشتري، يان ئهو كه سهى وه لامى باباي ناچارو بئ دهره تان ده داته وه، كاتيك لئى ده پارټه وه، **﴿وَيَكْشِفُ السُّوءَ﴾**، زيان و خراپه شى لئ لاده بات، كه كه وتوته نيو ناخوشييه كه وه، لئى لاده بات و دهر بازي دهكات؟ **﴿وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ﴾**، نه كه ههر ئهو بئ دهره تانه دهر باز دهكات، به لكو هه مووشتان ده كاته جينشين له سهر زهوى و ده تانه پلټيه وه، تاكو كاتيكي ديارى كراو، **﴿أَأَلَّهُ مَعَ اللَّهِ﴾**، ئايا له گه ل خوا دا په رستراوى ديكه، هه يه، كه شايسته ي په رستران بئ؟ به دلئايى نه خيتر، چونكه وه لامى ئهو پرسياران هه موويان ههر نه خيتره، به لام ئه وانه پرسيار ليكردنى نكووليليكه رانه، يا خود پرسيار كردنى دانپيښداهينه رانه: (الاستفهام التقريري)ن، به و واتايه، كه هه مووتان دان به وه دادين، كه له گه ل خوا دا په رستراوى ديكه نيه، **﴿فَلَيْلًا مَّا نَذْكُرُونَ﴾**، به كه مئى بير ده كه نه وه، يا خود به كه مئى بيرتان ده كه ويته وه، په ند وهرده گرن.

ئنجای ههر له باره ي حاله ته کانی مرووفه وه، دوو دیمه نی دیکه مان ده خاته بهرچاو، **﴿أَمَّنْ يَهْدِيَكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾**، يان ئايا ئهو شتانه ي ده يان په رستن له جياتى خوا باشتري، شايسته ترن په رستري، يا خود ئهو زاته ي له تاريكاييه کانی وشکانى و دهر يادا، رټنماييتان دهكات، واته: هوکارى وای بو په خساندوون، ههم له تاريكايى بيابان و دهشت و سارادا، رټى خوټانى پئ بدوزنه وه، ههم له تاريكاييه کانی دهر يادا، چ ئه ستيره کان و خوړو مانگ و، چ نيشانه کانی ديكه **﴿وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾**، هه روه ها ئهو كه سهى بايه كان وهك موژده، له پيش دهستى به زه بيه كه يه وه، ده نيړى، كه مه بهست له به زه بيه كه ي، ئهو ئاوه يه، خوا دا يده به زينئى، له شيوه ي باران و به فرو ته رزه دا، **﴿أَأَلَّهُ مَعَ اللَّهِ﴾**، ئايا له گه ل خوا دا په رستراوى ديكه هه يه، شايسته ي په رستران بئ؟

بیگومان نه خیر، ﴿تَعَلَىٰ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، خوا به رزه له وهی که
 نه وان، ده یکه نه هاو به شی، خوا زور به رز تره، پیگه و مه قامی خوا، به س خوا
 ده زانی چهنده به رزه و، له گه ل دروستکراوه کانی دا، ناگونجی یه کسان بکری و
 بخریته ته رازووه وه.

تنجا خوا ﴿لَهُ كُوتَايِدَا﴾ ده یانگی پرتیه وه بو سهره تای سهره تا: ﴿أَمَّنْ
 يَبْدُوُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾، یان ئایا نه و شتانه ی نه وان ده یانپهرستن، شایسته ترن
 به رسترن، یا خود نه و زاته ی که دروستکراوه کانی له سهره تاوه هیئاونه دی،
 ﴿أَمَّنْ يَبْدُوُ الْخَلْقَ﴾ یان نه و که سه ی ده ست ده کات به دروستکردن، له
 سهره تاوه دروستکراوه کانی هیئاونه دی، ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾، دوا یی نه و دروستکراوه
 ده گپرتیه وه، دوا ی نه وه ی له به نیان ده بات، جاریکی دیکه دروستیان ده کاته وه؟
 ﴿وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، ههروه ها نه و زاته ی که (له سهریوه و له
 خوار ی) له ئاسمان و له زه ویدا بژیوتان، ده دات، دوا یی له مه سه له گرنگه کاندای
 زیاتر تیشک ده خهینه سهر هه موو نه و ئایه تانه و نه و پرسیارانه، ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ
 اللَّهُ﴾، ئایا له گه ل خوادا په رستراویکی دیکه هه یه، شایسته ی په رستران بی؟ به
 دلنیایی نه خیر.

﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، بلی: به لگه تان بینن، به لگه ی
 روشنتان بینن، نه گهر له راستان، ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ
 إِلَّا اللَّهُ﴾، بلی: نه و که سانه ی که له ئاسمانه کان و زه ویدا هه ن، هه موو نه و
 خاوه ن ویست و هه ستانه ی که له ئاسمانه کان و زه ویدا هه ن، هیچ کامیان
 نادیار نازانن، جگه له خوا ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ ۶۵، هه ستیش
 ناکه ن و نازانن، که ی زیندوو ده کری نه وه، دوا ی نه وه ی ده مرن، نازانن که ی
 زیندوو ده کری نه وه، ته نیا خوا ده زانی، ﴿بَلْ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾، به لکو
 زانیاری نه وان، له پوژی دوا ییدا کو ده بیته وه سهر یه ک و ته واو ده بی، هه موو
 شته کانیا ن بو درده که ون، واتایه کی دیکه ی: به لکو زانیاری نه وان کور تی

هيناهو و کوتايي هاتوه، دهرباره‌ی پوژيی دوايي، واته: نه‌گه‌يشتوته ئامانج و زانياريان نيه به پوژيی دوايي، كه‌ی دي و چوَن ده‌بي؟ ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهَا﴾ به‌لكو ته‌وان له باره‌ی پوژيی دوايه‌وه، له دوو دليی دان، ﴿بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُونَ﴾ به‌لكو ته‌وانه، كوْمه‌ليكي كویرن، واته: عه‌قل و هوْشيان راستي نادوْزيته‌وهو هه‌ق ناپيكي، ليْره‌دا كويريی دل و عه‌قل مه‌به‌سته، نه‌ك كويريی چاوی سه‌ر.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یە کەم:

فەرمانکردن بە ستایشکردنی خوا، سەلام کردن لە پیغەمبەر (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و بەراوردکردن لە نێوان خوا ﷻ و، پەرستراوەکاندا، وەسفکردنی خوا بە کۆمەڵێک سیفەتی گەورە و بەرجەستەیی وەک: دروستکردنی ئاسمانەکان و زەوی و، دابەزاندنی ئااو، پوواندنی باخ و بیستانە جوان و دڵگیرەکان و، سەقامگیر کردنی زەوی و، پووێبار گەل پەوانەکردن بە کەلێنەکانی زەویدا، تێدا دانانی چیا چەسپاوەکان و، دانانی پەردە لە نێوان دوو دەریایەکان، ئاوی سوێرو شیرین دا:

خوای دەفرموی: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ﴾ (٥٩) **أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حُدَابًا ذَاتَ بُهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ بَلَّ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾ (٦٠) **أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسٍ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ بَلَّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (٦١)****

شیکردنەوهی ئەو ئایەتانە، لە پازدە بڕگەدا:

- (١)- ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، بۆ: ستایش بۆ خوا، ستایش هەر شایستەیی خواوە.
- (٢)- ﴿وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ﴾، سەلام و ئاشتیی لەسەر پیغەمبەران بۆ، کە ئەو هەموو خۆراگری و پشوو درێژییەیان بوو، لە گەیاوندی پەيامی خوادا، لە بەرانەبەر ئەو ناپەهەتیی و گرفتارییانەدا کە هاتووێه رێیان.

که ده‌فه‌رموؤ: (قُلْ) ئایا ئەو فەرمانه به کێ کراوه؟ به دنیایی به پله‌ی یه‌که‌م به پی‌غه‌مبه‌ری خاتهم موحه‌ممهد ﷺ کراوه، دوا‌ی ویش به‌و پر‌واداران‌ه‌ی یه‌که‌مجار له‌ خزمه‌تی ئەو دابوون، که‌ هاوه‌لانی به‌پێزن (خوا لێیان رازی‌بێ)، به‌ پیاوان و ئافره‌تان‌ه‌وه، به‌لام بی‌گومان به‌ هه‌ر که‌سیکی دیکه‌ش کراوه، که‌ قورئان ده‌خوێنێ و، شایسته‌ی ئەوه‌یه‌ خوا بیدوێنێ و فەرمانی پێ بکات و، خاوه‌نی ئیراده‌و عه‌قل و شع‌وورو توانایه‌.

(السَّلَامُ: اِسْمٌ يَقُولُهُ الْقَائِلُ لِمَنْ يُلَاقِيهِ، وَمَعْنَاهُ: سَلَامَةٌ وَاْمُنٌ ثَابِتٌ لَكَ لَا تُكْوَلُ فِيهِ، فَهُوَ دُعَاءٌ وَتَأْمِينٌ)، (سلام): ناوی‌که‌ بی‌ژه‌ری‌ک به‌ که‌سیکی ده‌لێ که‌ پێی ده‌گات، ده‌لێ: (السلام علیکم)، مانا‌که‌شی ئاوا‌یه: ئاشتی و هیمنی بو‌ تو‌ چه‌سپاوه‌و په‌شی‌مان بو‌ونه‌وه‌و پاشه‌کشه‌ی تیدا نیه، که‌واته: (السلام علیکم)، پارانه‌وه‌یه، که‌ تو‌ سه‌لامه‌ت بی و هه‌ر له‌ خو‌شی و ئاشتی دای، هه‌روه‌ها دلیا‌کردنه‌وه‌شه‌.

که‌ تو‌ ده‌گه‌یه‌ که‌سی‌ک و ده‌لێی: سه‌لامت لێ بێ، یانی: له‌ لایه‌نی منه‌وه‌ تو‌ سه‌لامه‌تی و دلیات ده‌که‌وه، هه‌روه‌ها دوعا بو‌ کردنی‌شه، سلا‌کردن له‌ ئیسلامدا چه‌نده‌ شتیکی گه‌وره‌یه! زۆر جیا‌یه‌ له‌وه: به‌یانیت باش، نیوه‌پرو‌ت باش، شه‌وت باش، ئیوا‌ره‌ت باش، که‌ به‌دا‌خه‌وه‌ مسو‌لمانان، ئە‌گه‌ر بزانی ئە‌و ئە‌ده‌ب و په‌وشته‌ به‌رزانه‌ی، ئیسلام فەرمانی پێ به‌ مسو‌لمانان کردوون، چه‌ند گه‌وره‌ن، هه‌رگیز ده‌سته‌به‌رداریان نابن، بو‌ هه‌ندی‌ک عاده‌تی نه‌فامی، که‌ شتیکی زۆر بێ نیوه‌پرو‌کن {به‌یانیت باش} یانی چی؟ مرو‌ف ئە‌گه‌ر بو‌ خو‌ی باش بێ، به‌یانیه‌که‌شی باشه‌و، ئیوا‌ره‌شی باشه‌و، نیوه‌پرو‌شی باشه‌و هه‌موو کاته‌کانی باشن، یان: {ئهم کاته‌ت باش} چی‌یه؟ ئە‌وه‌ مرو‌فه‌ که‌ باش ده‌بێت و، خراپ ده‌بێت، ئە‌گه‌رنا کات له‌ خو‌دی خو‌یدا، وه‌ک زه‌رفی‌ک و تو‌وره‌که‌یه‌ک وایه، که‌ شتی تی ده‌که‌ی، ئە‌وه‌ تو‌ی چا‌ک ده‌بی یان خراپ ده‌بی، چا‌ک‌بوونی کات، هیچ واتای نیه، به‌لام سلا‌وی ئیسلامی: (السَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهَا)، سه‌لامه‌تی و به‌زه‌یی و به‌ره‌که‌تی خواتان له‌سه‌ر بێ، ئە‌وه‌ دوعایه‌و دلیا‌کردنه‌وه‌شه، چون‌که‌ مرو‌ف ئە‌گه‌ر بو‌ خو‌ی باش بوو، کاته‌کانی هه‌ر باش ده‌بن.

که دهفه رموی: ﴿وَسَلِّمْ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ أَصْطَفَىٰ﴾، بیگومان نهو بهندانهی که خوا هه لیژاردوون، پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له پیشه وه یانن، به لام هه موو نه وانی دیکه ش که به ری پیغمبه راندا ده رۆن، پشک و به شیان هه یه، لهو هه لژیژدرانه ی لای خوادا ﷺ هه ر بویه ش تیمه له ته حییاتدا ده لیین: (السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ)، ناشتی و سه لامه تی له سه ر تیوه و له سه ر بهنده چاکه کانی خوا، که بیگومان پیغمبه ران له پیشه وه یانن.

۳- ﴿إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، ئایا خوا باشترو شایسته تره، که به رستری، به ندایه تی بو بکری، فه رمانبه ری بو بکری، (أَمَّا يُشْرِكُونَ)، یا خود نهو شتانه ی نهوان ده یانکه نه هاوبه ش، (ما) له (أَمَّا) دا، که له نه سل دا (أَم ما) یه، (ما) (اسم الموصول) ه، بو پرسیارکردن (إستفهام) ه، (أَمَّا يُشْرِكُونَ)، یانی: (أَم الَّذِي يُشْرِكُونَ)، یان نه وه ی ده یکه نه هاوبه ش؟ (خیر) یانی: باشتره، به پی عه قیده و بوچوونی نهوان، ئایا خوا باشتره، یا خود: نهو شتانه ی که ده یانکه نه هاوبه ش بو خوا، عائیده که ی قرتیتراو (محدوف) ه، (مَا يُشْرِكُونَهُ) یانی: نهو راناوه ی که (يُشْرِكُونَ) بو ده گه ریته وه، قرتیتدراوه، به زوری له قورئاندا وایه، چونکه به سیاق و سه لیه ده زاندری، رسته ی: (أَمَّا يُشْرِكُونَ)، خویندراویشه ته وه: (أَمَّا تُشْرِكُونَ)، به شیوه ی دواندن (خطاب).

۴- ﴿أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾، ئایا نهو شتانه ی نهوان ده یکه نه، هاوبه ش، شایسته ترن به رستری، یا خود نهو زاته ی که تاسمانه کان و زهوی هیئانوه دی.

۵- ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، له سه ریوه ش ئاوی بو تان دابه زاندوه، زورجاران گوتوو مانه: ئاو، واته: به هه ر چوار حاله تی: شلی و گازی و ره قی و نه رمیی، واته: باران و هه لم و ئاونگ و ته رزه و به فر، به چوار حاله تان خوا ﷻ له سه ریوه ئاو داده به زینتی.

۶- ﴿فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَبَائِقَ ذَاتِ بَهْجَةٍ﴾، ئنجا بهو ئاوه مان رواند، چه ند باخیکی جوان و دلگیر، (ذَات): (صَاحِبَة) خاوهن (بَهْجَة) ره و نه ق و جوانیی و به رچاویی، که لیته دا: ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَبَائِقَ ذَاتِ بَهْجَةٍ﴾، جوړیکه له ئاوردانه وه له

حاله تي قسه کردن له گهل نادياردا، بو حاله تي ئاماده و دواندن، (حَدِيقَة) ش، پارچه زهويه که ئاوو پرووه کی تيدا بی، هه نديک له زانايان گوتوو يانه: مهرجه ده بی دارخورماو تري تيدا بی، دارخورما بو جوړی هه ره به رزو، ميوو تري بو جوړی هه ره نزم، به لام زوربه ی زانايان گوتوو يانه: (حَدِيقَة) پارچه زهويه که، دره ختی ميوه ی تيدا بی، سه وزه و کشتوکالشی تيدا بی.

(٧) - ﴿مَا كَانَتْ لَكُمْ أَنْ تُبْتُوا شَجَرَهَا﴾، ئيوه هه رگيز بو تان نه ده گونجا که دره خته که ی و، پرووه که که ی پروین، (شَجَر)، ناوی کوو جینسه و (شَجَرَة) تاکه که یه تی و، به (أَشْجَار) کوډه کریتته وه، به لام لیږده تا نیا به واتای دره خت نیه، به لکو (شَجَر) هه موو پرووه کیک ده گریته وه، وه ک ده فهرموئ: ﴿وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ﴾ (٦) الرحمن، واته: ئه ستیره و پرووه ک هه ردووکیان کړنووش بو خوا ده به ن، ئه ستیره له ئاسمان، پرووه ک له سه ر زهوی، که ده فهرموئ: ﴿مَا كَانَتْ لَكُمْ أَنْ تُبْتُوا شَجَرَهَا﴾، یانی: له بنه رت دا بو تان نه ده گونجاو شایسته تان نه ده بوو، که پرووه که که ی پروین.

(٨) - ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْإِنْفَارُ﴾، ئایا له گهل خوا دا په رستراوی دیکه هه یه؟ ئه مه بیگومان ئه و پرسیارکردنه، پرسیاړی نکوولیی لیکه رانه (الْإِسْفَهَامُ الْإِنْكَارِي) یه، واته: به دنیایی نه خیر.

(٩) - ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ﴾، به لکو ئه وان، کوومه لیکن لاده دن، یان: یه کسان ده که ن. (بَلْ) لِلْإِضْرَابِ عَنِ الْإِسْفَهَامِ الْإِنْكَارِي، تُفِيدُ مَعْنَى لَكِنْ بِاعْتِبَارِ مَا تَضَمَّنَهُ الْإِنْكَارُ مِنْ انْتِفَاءِ أَنْ يَكُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا، (بَلْ) بو گواستنه وه یه (إِضْرَابِ) و، لیږده مانای به لام (لكن)، ده گه یه نئ، (لكن هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ) به لکو ئه وان کوومه لیکن، لاده دن، یان: جگه له خوا له گهل خوا دا یه کسان ده که ن، له به رته وه ی ئه م (بَلْ) ه، مانای نکوولیی لیکردن ده گریته نیو خوئ، له وه که له گهل خوا دا په رستراویکی دیکه ی شایسته ی په رستران هه بی.

﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ﴾، (يَعِدُونَ) یان له (عَدُول) هوه یه، یان له (عَدَل) هوه یه،

أ- (عَدُول): (الحياد والإنحراف) لادان و ترازان له رپی راست (عَدَل يَعْدِلُ عَدْلًا): (حَادٍ يَحِيدُ، حَرَفٌ يَنْحَرِفُ)، واته: لای دا، ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ﴾، واته: ئه وانه کوومه لیکن لا ده دن، له هه ق لاده دن،

ب- یاخود له (عَدَل) هوه هاتوه، (عَدَل بِهِ، يَعْدِلُ أَي سَوَّاهُ بِهِ)، واته: یه کسانى کرد له گه لیدا، واته: ئەوانه کۆمه لێکن له هه ق لا ده دهن، یاخود کۆمه لێکن جگه له خوا، له گه ل خوادا یه کسان ده کهن.

ئنجا دیته سه ر باسى زه وى:

(١٠) - ﴿أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾، واته: ئایا ئەو زاته که زه وى بۆ کردوون، به نشینگه، یان بۆى نیشته جئ کردوون و سه قامگیر کردوون، شایسته تره بپه رستری، یاخود په رستراوه ساخته کان؟!

(١١) - ﴿وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَرًا﴾، له میانی که لێن و درزه کانی و بۆشاییه کانی زه ویدا، پرووباره کانی به رڤ کردوون، چونکه پرووباره کان به دابراوایی نیو چیا یه کاند، به شوینه بۆشاییه کاند ده رۆن، که له ئەنجامی به رده وام بوونی ئەو پرووبارانه دا، ئەو شوینانه ی که پێیان دا هاتوون، دایانبریون و فراوانیان کردون و کردوویاننه دۆل و شیو، (خِلَال) کۆی (خَلَّلَ) ه، واته: (فُرْجَة)، که لێن و بۆشاییه ک که له شتیکدا هه بی.

(١٢) - ﴿وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي﴾، ههروه ها بۆ زه وى، چیا یه کانی داناون، (رَوَاسِي) کۆی (رَاسِي) یه، یانی: (ثابت) چه سپاو، له شوینی دیکه دا ده فهرموئ: ﴿أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ﴾ (النحل، ١٥) بۆ ئەوه ی نه تانجوولێنی، لێره دا که ده فهرموئ: ﴿وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي﴾ واته: بۆ ئەوه ی خێرای سووپرانه وه ی زه وى کهم بکاته وه، ده گونجی مه به ست پێی ئەوه بی، که زه وى له خوله کیکدا سی (٣٠) کیلۆمه تر ده برڤی، له سووپرانه وه ی به ده وری خویدا، ئنجا ئەگه ر چیا یه کان نه بوونایه، به دلنایی خێراتر ده خولایه وه، پاشان له ئەنجامی ئەو خولانه وهیدا، چیا یه کان، وه ک په یکه ری تیسک، جهسته ی مرۆف راده گرڤ، ئەو چیا یانه ش به هه مان شیوه زه وى راده گرن، که وه ک پێشتر له شوینی دیکه دا داباسمان کردوه: چیا چه نده ی به ده ره وه یه، ده (١٠) تا کو پازده (١٥)، هینده ی له زه ویدا یه، بۆ وینه: لووتکه ی ئیفریست له چیا ی هیمالایا، نیزیکه ی نو (٩) کیلۆمه تر (٨٦٤) م به رزه، ئنجا چه نده ی به ده ره وه یه، ده (١٠) تا کو پازده (١٥) هینده ی له ناخی زه ویدا یه، چیا یی هیمالایا، هه ر

چایه کی دیکهش بهو شیوهیه، کهواته: چایهکان به تایبەت توێکلی زهویان، وهک پهیکهری ئیسک راگرتوه، بۆیه دهفهرموی: ﴿وَجَعَلَ لَهَا رَوْسِي﴾. ئهو چایه چهسپاوانه ی بۆ زهوی داناون، بۆ ئهوهی راگیری بکهن، ههروهها بۆ ئهوش که له خیرایی سوورانهوه کهی کهم بکهنهوه، که زهوی وهک له سوورانهی به دهوری خۆیدا، له ههر خولهکێک دا سی (٣٠) کیلومهتر دهبرێ، بهلام له سوورانهوهی به دهوری خۆردا، له ههر چرکهیه کدا سی (٣٠) کیلومهتر دهبرێ، واته: (٦٠) شهست هیندهی که به دهورهی خۆیدا دهخولیتتهوه، خیراتر به دهوری خۆردا دهخولیتتهوه.

بۆیهش خوا ﷻ، وهک له تەفسیری سوورهتی (الفرقان) دا، باسمان کردو له چەند شوینی دیکهش دا باسمان کردوهو، چایهکان به گولمیخ (اوتاد) ناو دهبات، لیرهش به (راوسی) چهسپاوان، ناوی هیناون، گولمیخێک، سینگیێک که ولاخی پێ دهبهستیتتهوهو، چادرو رهشمالی پێ راگیر دهکری، دیاره بهشیکی کهمی به دهروهیهو، زۆری دادهکوترێ له زهویدا، خوای پهروهردگاریش چایهکانی تهشبهیه کردوون بهسینگ و گولمیخ، بهر لهوهی زانیاریی جیولۆجیا پێش بکهوی، بزانی بک و پهگی چایهکان چەند قوولەو چ باسه؟ کهواته: ئهو خوایه ئهو قورئانهی دابهزاندوه، ههر ئهویش ئهو چایانهی خولقاندوون، بۆیه چاک دهزانی چۆن؟ ههروهها ههموو دروستکراوهکانی دیکهش که خوا ﷻ باسیان دهکات، بهو شیوهیه باسیان دهکات، زانیاریی که له کوئییدا پێی دهکات، ههر ئهوه پشت راست دهکاتهوه، که خوا ﷻ فهرموویهتی.

(١٣) - ﴿وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا﴾. ههروهها له نێوان دوو دهریایهکاندا، پهردهی داناوه، به دنیایی مهبهست له پهرده، وهک پێشتریش له تەفسیری سوورهتی (الفرقان) دا، باسمانکردوه، مهبهست دوو شته:

یه کهم: له رووی جوگرافییهوه ئاوی شیرین، شوینهکهی بهرز، چونکه ئاوی شیرین بریتیه له ئاوی باران و بهفرو تهرزه، که له ههورهکان دێته خواری و، له شوینی ساردیش ئهو جوړه ئاوانه دێته خواری و، لهوێ کۆدهبنهوه، کهواته: شوینی ئاوی شیرین، بهرزتره له رووی جوگرافییهوه، له شوینی ئاوی سوێر، که زهریاو ئوقیانووسهکانن.

دووهم: پەردەى دووهم، دەگونجى مەبەست ئەو بەى، كە مۆلۆكۆلەكانى ئاوى شيرين، لەگەڵ ھى ئاوى سوێردا تێكەڵ نابن، بەلكو ئیستا زانست دەریخستو، كە مۆلكۆل (جُزْئِی) ھەكانى دەریاكان ھەندىكیان لە ھەندىكیان، جیان، دەریای سپى نێوہراست لەگەڵ ئوقیانوسى ھىندى و، ئوقیانوسى ئارام لەگەڵ دەریای ڤەش و، دەریای سوورو ...ھتد، ھەموو ئەوانە ئێك جیان، لە ڤیگای مانگە دەستكردەكانەو كە تەماشە دەكەن، كاتى لەو شوێنانەى ڤێك دەگەن، ئەو زەریانە، خەتێكى بارىك ھەيە، كە ئاوەكانیان ڤێكەو ئەوێتە نابن.

(۱۴) - ﴿أَلَمْ يَكُنْ مَعَ اللَّهِ﴾ ئایا لەگەڵ خوادا پەرستراوى دیکە ھەيە؟ كە ئەمەش ھەر پرسیاركردى نكوولییكەرانەيەو، بە دنیایى لەگەڵ خودا ھیچ پەرستراویكى دیکەى شایستە نیە.

(۱۵) - ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بەلام زۆربەیان نازانن، واتە: زۆربەى ھاوبەش بو خوا دانەر و بێپروایەكان نازانن و، لەبەر بى عیلمیە تووشى شىرك و كوفر دین، لە راستیدا زانیاری و بەرچاو ڤوونى، ئینسان بەرەو ئیمان دەبات، بەلام ئەو نەزانیە كە مەرۆڤ لە خوا دوور دەخاتەو، كە دەفەرموى: (أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) نەیفەرموو: (كُلُّهُمْ)، خوا ﷻ دەزانى كە زۆربەیان نازانن و لە ئەنجامى نەزانییدا تووشى كوفر بوون، بەلام دیارە ھەندىكیان دەشزانن، بەلام عینادى و نكوولى دەكەن، بەئى زۆربەى كافەرەكان لەبەر نەزانیى تووشى كوفرو شىرك بوون، بەلام ھەندىكیان دەشزانن، بەلام عینادى و كەللەڤەقى و دانپێدانەھێنان، دەكەنە پێشەى خۆیان.

مه سه له ی دووهم:

وه سفکردنی خوا ﷺ که ههر ئه و بابای گرفتارو تیگیاروو ناچار دهر باز ده کات و، مروّقه کان له سهر زهوی، ده کاته جینشین، ته نیا ئه ویش پینمای مروّقه کان ده کات، له تاریکاییه کانی و شکایی و دهر یاداو، بایه کانیش له پیش دهستی ئه و ئاوه دا که له ئاسمانه وه دایده به زینتی، ده نیری، وه ک موژده و، دروستکراوه کان دینیته دی و، دوا ی دوا ی فهوتان و مردن، زیندوووشیان ده کاته وه و له سه ریو خوار یوه، بژیوی مروّقان ده دات:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا نَذَكَّرُونَ﴾ (۶۲) ﴿أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيحَ بِشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (۶۳) ﴿أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۶۴)

شیکردنه وه ی ئه و ئایه تانه، له سیژده بر گه دا:

۱- ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ﴾، یان ئه و زاته، ئه و که سه که وه لامی بابای ناچارو تیگیارو ده داته وه، کاتیک بانگی ده کات، واته: ئایا هاوبه شه وه همییه کان باشتن و شایسته ترن بپه رسترین، یا خود ئه و زاته ی که وه لامی بابای ناچارو تیگیارو ده داته وه، کاتیک که لیتی ده پار یته وه؟ (الإِضْطَرَارُّ: إِفْتِعَالٌ مِنَ الضَّرُورَةِ لَا مِنَ الضَّرِّ) (إِضْطَرَارٌّ) که له سه رکیشی (إِفْتِعَالٌ) له (ضُرُورَةٌ) وه هاتوه نه ک له (ضَرٌّ) وه.

که ده فه رموی: (الْمُضْطَرُّ)، ئه م (أَلْ)، پیی ده گوتری: (لَا مَ الْعَهْدِ الْجَنَسِيِّ)، واته: ههر تاکیک به و شیوه یه بی و بکه ویتته حاله قی ناچارایی و تیگیارایی، خوا

ﷻ وەلامی دەداتەو، ھەلبەتە ئەگەر ھیکمەتی خوا بێخوایێ و کە کاتی مەرگ و کۆتایی ھاتنی نەھاتبێ.

(۲) - ﴿وَيَكْشِفُ السُّوءَ﴾ خراپەشی لێ لا دەبات، وشە (کُشِفَ): واتە: پەردە لادان، ئنجا ئەو ھالەتە زیانگەیاندنە ی کە تووشی مەرۆف دێ، خوا ﷻ تەشبیھێ کردووە بە پەردەپەکەو، کە لەسەر شتێک لا دەچێت، واتە: خراپە ی لێ لادەبات.

(۳) - ﴿وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ﴾ ئیوەش دەکاتە جێنشینانی زەوی، واتە: دەتانیشتەو لەسەر زەوی.

(۴) - ﴿أَأَلَهُمَّ مَعَ اللَّهِ﴾ ئایا لەگەڵ خوادا پەرستراوی دیکە ھەیە؟ بە دڵنیایی نەخێر.

(۵) - ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ بە کەمی وەبیرتان دێتەو، لێرەدا (تَذَكَّرَ) دوو مانای ھەن:

أ- دەگونجێ لە (تَذَكَّرَ) ھو، بێ، کە بریتیە لە پێچەوانە ی لە بیر چوون و، بریتیە لە ھاتنەو یادو، ئامادەبوونی شتێک لە زەین دا، واتە: کەم وا ھەبە ئەو ناچارییە خۆتان و، ئاتاجیی خۆتان بۆ لای خوا ﷻ لە بیر بێ، ھەر ئەو کاتە ی کە تێدەگیرێ، لێی دەپاریتەو، دواتر لە بیرتان دەچێ.

ب- یاخود (تَذَكَّرَ) لێرەدا مەبەست پێی پەند وەرگرتنە، یانی: کەم پەند وەردەگرن.

(۶) - ﴿أَمْ أَنْ يَهْدِيَكُمْ فِي ظُلُمَاتٍ أَلْبَرٍ وَالْبَحْرِ﴾ ھەروەھا ئایا پەرستراوە ساختەکان شایستەترن بپەرستری، یان ئەو زاتە شایستەترە بپەرستری، کە لە تاریکییەکانی و شکانیی و دەریادا، رێنماییتان دەکات و دەربازتان دەکات، ھۆکاری وای بۆ پەخساندوون، کە رێی پێ بدۆزنەو؟

(۷) - ﴿وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾ ھەروەھا کەسیک کە بایەکان دەنێری، وەك موژدە لە پیش دەستی بەزەییەکیەو، کە مەبەست پێی ئەو باران و

بہ فرو تہرزہ یہ، کہ له سہر یوہ دیتہ خوار، کہ خوا ﷺ ناوی لیتاوه پرحمہت و، وەك چۆن پرحمہتەكە ی ھەموو كەس دەگریتەوہ، ئەو ئاوەش كە دایدەبەزینتی، ھەموو دروستكراوہ كان دەگریتەوہ، بەبئی ھەلاواردن ئنجا بۆیەش دەفەرموی: بایەكان وەك موژدە له پیش دەستی ئەو ئاوەوہ كە له ئاسمانەوہ دادەبەزینتی، دەنیری، چونكە بایەكانن كە ھەلمی ئاو، لەسەر ئوقیانووس و دەریایەكان پەیدادەكەن، دوا یی ئەو بایانە ھەلمەكە لەگەڵ خۆیان دەبەن، بۆ شوینە ساردەكان و، ھەور پێك دی و، دوا ی متوربە بوونیان، باران و بەفرو تہرزەیان لی دیتە خوار ی.

(۸)- ﴿أَلَمْ يَأْتِ الْخَوَاطِرَ أَمْ يَسْتَكْبِرُونَ﴾، ئایا لەگەڵ خوا دا پەرستراوی دیکە ھەیە؟!

(۹)- ﴿تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، بەرزە خوا لەوہی ئەوان دەیکەنە ھاوبەشی.

(۱۰)- ﴿أَمْ يَدْعُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾، یان ئایا کێیە ئەو زاتە ی کە دروستكراوہ كان دەست پێ دەكات و، دوا یی دەیانگێرتەوہ؟! ئەمە لیژە دا پرسیار کردنی دانپێداھێنان (الِاسْتِفْهَامِ التَّقْرِيرِي) یە، چونكە نكوولییان لەوہ نەكردوہ، كە دروستكراوہ كان خوا دروستیكردوون و دەستی پێكردوون، پاشان كە ھەر ئەویش لە ئاسمان و زەویەوہ بژیویان دەدات، نكوولییان لەوہ نەكردوہ، بەلام نكوولییان لەوہ كردوہ كە خوا ﷺ جاریکی دیکە بیانگێرتەوہ، دوا یی فەوتان و مردن، بیانگێرتەوہ بۆ ژیان، بەلام خوا ﷺ ئەویشی دەخاتە گەڵ.

(۱۱)- ﴿وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، ھەروہا ئایاکی لە ئاسمان و زەویەوہ بژیوتان دەدات؟ ھەلبەتە بژیوی ئاسمان ئاوہ، كە دیتە خوارو، تیشکی خۆرەو، شەپۆلە جیا جیاكانن، ھەموو ئەو شەپۆلانە ی كە مروؤف بە کاریان دینتی، بۆ گواستەوہ ی دەنگ و رەنگ و، ھەموو ئەو جوؤرە تیشكانە ی كە زۆر جوؤراو جوؤرن، ھەموو ئەو شانە ی كە لە ئاسمانەوہ بەرەو زەوی دین، لەسەری بەرەو خوار دین، كە ژیان و بەرژوہەندی ی مروؤفیان تیدا ھەیە، بژیوی زەویش بریتییە لە: پووەك و ئازەل و لە ھەموو ئەو شانە ی كە لە زەوی وەدی دین.

(۱۳) ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، بلی: به لگه تان بینن، ته گهر ئیوه له راستانن، (البرهان: الحجة الواضحة)، (برهان) به لگه یه کی پروون و ئاشکراو بی پیچ و په نایه. واته: به بی به لگه ی پروون و بی چه ندو چوون، هه رچی له باره ی خواوه بگوتری، پووچ و بۆشه.

مه سه له ی سییه م:

ته نیا خوا ﷺ په نهان و نهینی له ئاسمانه کان و له زهوی دا ده زانی و، کاتی زیندو و کرانه وهی مردووان، ته نیا له لای ویه، مروقه کان له باره ی پوژی دوا ییه وه هیچ نازانن، به تایهت مروقه بیروایه کان، له به رانه ریدا دوو دلن، به لکو وهک کویر وان، له بهر نه وهی نه خو یان په ی پی ده بهن و، نه له بهر پو شنایی وه حییشدا، سه رنجی ده ده ن:

خوا ﷺ ده فهرمو ی: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ ٦٥ ﴿بَلْ أَدْرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ﴾ ٦٦ ﴿

شیکردنه وهی ئه م دوو ئایه ته، له پینچ برگه دا:

١- ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾، پرووی دواندن له پیغه مبه ر موحه ممه ده ﷺ به پله ی یه که م، له دوا ی ئه ویش له هه ر که سیکه به دوا ی ئه ودا ده پروات و قورئان ده خو یتته وهو، په یامی خوا به خه لک ده گه یه نی، بل ی: ئه وانه ی که له ئاسمانه کان و زه ویدان، ئه و خاوه ن عه قل و شعورانه، له فریشته و جند و له هه ر دروستکراوانی کی دیکه و، له مروقه کان که له سه ر زه ویین، هیچ کام له وانه په نهان نازانن، له ئاسمان و زه ویدا، جگه له خوا.

ده بی ئه م هه لاواردن (استثناء) یه، (استثناء منقطع) هه لاواردنی کی داپراو، بی، چونکه خوا ﷺ له و خاوه ن ویست و شعورانه نیه، که له ئاسمان و زه ویدان، خوا ﷺ له ده ره وهی ئاسمان و زه ویه، واته: ته نیا خوا ﷺ نهینی و په نهانی نیو ئاسمانه کان و زهوی ده زانی، به لام ئه وانی دیکه هیچیان نایزانن، فریشته و جند و مروق، ئه و سییه تاکو ئیستا بو ئیمه زانراون، که خاوه نی ویست و هه ست و شعور بن.

۲- ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ نازانن و ههست ناکهن که ی زیندوو ده کرینه وه، نه فریشته کان ده زانن، نه جند ده زانن، نه مروّفیش ده زانن، مروّف و جند، ئاشکرایه که نازانن، فریشته کانیش نازانن، به به لگه ی ئه وه که خوا ﷺ هه م لیڤه دا ده فهرموو، هه م له سووره تی (الأعراف) له ئایه تی (۱۸۷) دا، ده فهرموو: ﴿قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ﴾ بلی: کاتی خو ی ئاخیر زه مان ده رناخت و نایدیره وشینتیه وه، جگه له (خوا) خو ی، ههروه ها له فهرمایشتی پیڤه مبه ردا ﷺ هاتوه، که به فهرمووده ی جیبریل ناسراوه، له وه فهرمووده یه دا که بوخاری و موسلیم هیئاویانه، له عومه ری کوری خه تتابه وه، گپراوه ته وه، فهرمووده یه کی دریژه، له باره ی ئیمان و ئیسلام و ئیحسانه وه، جیبریل پرسیار له پیڤه مبه ر ﷺ ده کات، هه موو جاریک که پیڤه مبه ر ﷺ وه لامی ده داته وه، ئه ویش ده لی: (صَدَقْتَ)، راستت کرد، هاوه لان پییان سه یر ده بی، چونکه که سیک به که سیک بلی: راستت کرد، مانای وایه خو ی له و باشت ده زانن، دوا یی له باره ی ئاخیر زه مان (سَاعَة) وه، لی ده پرسن، (مَتَى السَّاعَة)، پیڤه مبه ر ده فهرموو: ﴿مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ بِهَا مِنَ السَّائِلِ﴾ (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۸۰، ومسلم: ۸)، واته: پرسیار لیکراو، له پرسیارکه ر زیاتری لی نازانن، یانی: منیش هه ر به قه ده ر تو ی لی ده زانم، که واته: جیبریلیش نه یزانیوه، بویه ش خوا ده فهرموو: ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾، نازانن نه ئاخیر زه مان که ی دی، نه قیامه تیش که نگ ی دی، که کاتی زیندوو بوونه وه وه هه لسانه وه یه.

۳- ﴿بَلْ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ به لکو هه موو خاوه ن هه ست و شعوره کان، له فریشته و جند و مروّف، زانیاریان له باره ی پوژی دوا ییه وه به جیماوه، (إِدْرَاكَ) سی واتای هه ن:

أ- (إِدْرَاكَ)، به مانای (تَلَا حَق) واته: کو بوته وه سه ریه ک و نه گه یشته به ئامانج.

ب- زانیاریه که یان پالیپوه نراوه و، ناتوانی بگاته ئه و مه به سته.

ج- هەندیکیش گوتووایە: ﴿بَلْ أَدْرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾، واتە: زانیاری ئەوان لە رۆژی دوایدا تەواو دەبێ، تەنیا لە قیامەتدا تەواو زانیاریان بە قیامەت دەبێ، بەلام وا پێدەچێ مانای یەكەمیان راستتر بێ.

٤- ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا﴾، لێرەو دەگواژێتەو بۆ تەنیا قسەکردن لە بارە ی بێروایەکانەو، چونکە فریشتەکان گومانیان نیەو، دوو دڵ نین، لە هاتنی رۆژی زیندوو کرانەو، هەرەو ها مەرۆف و جندە برۆادارەکانیش دوو دڵ نین، بۆیە لێرەدا مەبەست پێی بێروایەکانە، واتە: بێروایەکان دوو دڵن لە بارە ی رۆژی دواپیەو.

٥- ﴿بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ﴾، بەلکو لە بارە پیەو کۆیرن، واتە: بە چاوی عەقل و دڵ ناییینن، چونکە ئینسان لە بارە ی رۆژی دواپیەو، چ ئاخیر زەمان، چ هەلسانەو و قیامەت، کە دوو قوناغە سەرەکییە کە ی رۆژی دواپین، مەرۆف بە بێ بەرچا و پوونی و وەحیی، هیچی لێ حالی نابی و، بە عەقل ناتوانی ئەو راستییانە، دەرک بکات و، ئیستیعاب بکات، عەقل زیاتر لە گەل جیهانی ماددەو بەرەستدا مامەلە دەکات، بەلام ئەوان لە دەرەو هی جیهانی ماددەو بەرەست، بۆیە مەرۆف بە عەقل ناتوانی ئەو شتانە دەرک بکات و، دەبێ پەنا بەریتە بەر وەحیی، ئنجا ئەوانەش خویان لە پوونایی هیادیەتی وەحیی بێ بەشکردو، لەبەر ئەو هی پروایان بە پیغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ نیە، پروایان بە پیامێک نیە، کە لە خواو هیناویەتی، بۆیە لە بارە پیەو دوو دڵن و لە ئاستیشیدا کۆیرو ناییان.

لێرەدا ئاماژە دەکەین، بە دوو فەرماشتی پیغەمبەر ﷺ، لە بارە ی کەسانیکەو کە بە ناوونیشانی کاهین، یان فالچی و فالگرەو، کە لە نیو زۆربە ی میللەتاندا باو، وەك قاو گرتنەو، لەسەر لم نووسین، لەپە دەست خویندنەو، قسەکردن لە پەنەان، بەهەر شیوازیك لە شیوازهکان:

١- پیغەمبەر ﷺ دەفرموی: {مَنْ أَتَى عَرَافًا، فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً} (أخرجه مسلم: ٥٩٥٧ عن بعض أزواج النبي).

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە نو (۹) ئايەتە پېك دى، ئايەتەكانى: (۶۷ - ۷۵)دا، كە تەوهرى سەرەكى ئەو نو ئايەتە، باسى زىندووكرانەوہو پوژى دوايە، كە چوڭ كافرەكان، نكوولېى لە زىندووكرانەوہو دەكەن، بەلگەشيان ئەوہيە كە كاتى خوئ بەلېن بە باب و باپيرانيشيان دراوہ، بەلام كەسيان زىندوو نەكرانەوہو، خواى كارزانىش چەند وەلامېكى كورت و پوختيان دەداتەوہو، سەرنجيان بو چەند پاستيەك پادەكيشى.

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَٰهِيمَ آيَاتِنَا لَمَحْجُوبَةٌ ۖ لَقَدْ وَعَدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِن قَبْلُ إِن هَٰذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۖ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ۖ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ۖ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۖ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ۖ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۖ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ۖ وَمِمَّا غَابَتْ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۖ ﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ههروه‌ها ئەوانەى بـیـپـروان گوتیان: ئایا کاتێک ئێمەو باب و باپیرانمان بووینەو هە خاک، ئایا ئێمە دەردەهێنـێـنەو (زیندوو دەکرێـنەو؟) (٦٧) بەدڵنیایی ئەم گەفتەى بە ئێمە دراوه، پـیـشـتر بە باب و باپیرانیـشـمان درابوو، ئەمە تەنـیا ئەفسانەکانی پـیـشـووانە (٦٨) بـلـى: بە زه‌ویدا بـرـۆن، سەرنج بدەن! سەره‌نجامی تاوانباران چۆن بوو؟ (٦٩) (بە هۆی بیپروایانەو) خەمباریان مەبه‌و، بە هۆی پیلانگیرانیانەو، سەغڵەت و دلتەنگ مەبه‌ (٧٠) (بیپروایەکان) دەشـلـێـن: ئەگەر ئێوه له راستان، (کاتی هاتنە دى) ئەو بەلێنە کەیه؟ (٧١) بـلـى: نـیـزیکە هەندیک لەوهی پەله‌ی لێدەکەن، له تەنـیـشتـان بـى (٧٢) بە دڵنیاییش پەروه‌ردگارت خاوه‌ن چاکەیه‌ به‌سەر خەلکەو، بەلام زۆربه‌یان سوپاسگوزاری ناکەن (٧٣) ههروه‌ها پەروه‌ردگارت ئەوه‌ی سینه‌کانیان پەنهانی دەکات و، ئەوه‌ی ئاشکراشی دەکەن (وه‌ک یه‌ک) ده‌یزانى (٧٤) هـیـچ پەنهان و شیردراوه‌یه‌کیش له ئاسمان و زه‌ویدا نیه‌، مه‌گەر له نووسراویکی پروونکه‌روه‌و دایه‌ (و تۆمار کراوه‌) (٧٥) }.

شیکردنه‌وه‌ی هەندیک له وشەکان

(وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ): (الْحَزَنُ وَالْحُزُونَةُ: حُشُونَةٌ فِي الْأَرْضِ وَحُشُونَةٌ فِي النَّفْسِ، مَا يُحْصَلُ فِيهِ مِنَ الْغَمِّ وَيُضَادُّهُ الْفَرَحُ)، (حَزَنٌ وَحُزُونَةٌ): زه‌رییه‌که له زه‌ویداو، به‌ زه‌ریی دڵ و ده‌روونیش ده‌گوتری، له‌به‌ر ئەوه‌ی خەم و په‌ژاره‌ی تیدا په‌یداده‌بـێ، که پـیـچەوانه‌ی (حُزْنٌ وَحَزَنٌ)، (فَرَحٌ): دڵخۆشی و شادمانییه‌.

(ضَيْقُ): (الضَّيْقُ ضِدُّ السَّعَةِ، وَيُقَالُ الضَّيْقُ)، ههَم (ضَيْقُ) ده گوتری، ههَم (ضَيْقُ) ده گوتری، پیچه وانه ی فراوانیه، واته: ته نگه به ریی و ته سکی، (والضَّيْقَةُ: تُسْتَعْمَلُ فِي الْفَقْرِ وَالْغَمِّ وَالْبُخْلِ، وَنَحْوِ ذَلِكَ)، وشه ی (ضَيْقَةُ) به کارده هیئر ی بُو هه ژاری و خه م و چرووکی و بُو هاوشیوه ی نه وان.

(رَدَفَ لَكُمْ): واته: له ته نیشتن و له په ناتان بی، (الرَّدْفُ: التَّابِعُ وَعُدِّي رَدَفَ لَكُمْ، بِاللَّامِ مَعَ أَنَّهُ صَالِحٌ لِلتَّعْدِيَةِ بِنَفْسِهِ، لِتَضْمِينِهِ مَعْنَى اقْتَرَبَ، أَوْ اللَّامِ لِلتَّوَكُّيدِ مِثْلُ: شَكَرَ لَهُ)، (رَدَفَ) به مانای شوینکته و توو دی، که سیک به دوا ی شتی که وه یه، (رَدَفَ لَكُمْ) له گه ل نه وه شدا که ده گونجی (رَدَفَ) به بی (ل) به رکار (مفعول به) بخوازی، به لام بویه به (ل) به رکاری خواستوه، تا کو مانای نیزیکه (اِقْتَرَبَ) ش وه خو ی بگری، یا خود (ل) که خراوه ته سه ری: (رَدَفَ لَكُمْ)، بُو جه ختکردنه وه و تو ختکردنه وه ی واتیه که یه تی، وه ک (شَكَرَهُ)، سوپاسی کرد، (شَكَرَ لَهُ) سوپاسی کرد زور به توخی.

(غَائِبَةٍ): (اسْمٌ لِلشَّيْءِ الْغَائِبِ، وَالتَّاءُ فِيهِ لِلتَّقْلِيلِ مِنَ الْوَصْفِيَّةِ إِلَى الْإِسْمِيَّةِ، كَالتَّاءِ فِي الْعَافِيَةِ وَالْعَاقِبَةِ، وَالْفَاتِحَةِ، وَهُوَ اسْمٌ مُشْتَقٌّ مِنَ الْغَيْبِ ضِدُّ الْحُضُورِ، وَالْمُرَادُ الْغَائِبَةُ مِنْ عِلْمِ النَّاسِ وَاسْتَعْمِلَ الْغَيْبُ فِي الْخَفَاءِ مَجَازاً مُرْسَلاً)، وشه ی (غَائِبَةٍ): ناوه بُو شتی که په نهان، شتی که دیار نه بی، پیتی (ة) که له سه ری ه تی (غَائِبَ)، یانی: نادیار، به لام (غَائِبَةٍ)، بُو نه وه یه که بیگوازی ته وه له حاله تی وه سف بُو حاله تی ناو، وه ک وشه ی (عَافِيَةٍ) که له نه صلدا وه سف بووه، به لام تیستا بوته ناو، هه روه ها (خَاتِمَةٍ) و (فَاتِحَةٍ)، نه وانه له نه صلدا، وه سف بوون، به لام به هو ی (ة) وه، کراون به ناو، وشه ی (غَائِبَةٍ) ش، له (غیب) وه رگیراوه که دژو پیچه وانه ی ناماده بوونه، (غیب) نا ناماده، نه بی تراوو په نهان، (حضور) یش ناماده، مه به ستیش له (غَائِبَةٍ)، نه وه یه که له زانیاری خه لک دا ناماده نیه، وشه ی (غَيْبَ) بُو په نهان به کارهاتوه، به شیوه ی مه جاز.

مانای گشتیی نایه تەکان

تەوهری سەرەکی ئەم نو ئایە تە موپارە کە، پۆژی دواییە، بە تاییەت قیامەت، زیندوو بوونەووە هەستانەووە، خوا دەفەر موی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ هەر وەها ئەوانە بیپروان، گوتیان، خوا ﷻ دەیتوانی بفەر موی: ﴿وَقَالُوا﴾، گوتیان، چونکە قسە هەر لە سەر بیپروایانە، بەلام ناوی ئاشکرا خراوە تە شوینی راناو (وَضِعَ الْمُظْهَرُ، مَوْضِعَ الْمُضْمَرِ)، بۆ ئەوەی ئەو سیفەتی کوفرەیان تیدا زەق بکاتەووە، ئەوانە بیپروان، واتە: هەقیان بۆ هاتووە، بەلام دایانپۆشیووە رەفزیان کردووە، گوتیان: ﴿أَءَاذُنَا ثَرْبًا وَءَابَاؤُنَا أَتِنَا لَمُخْرَجُونَ﴾، ئایا ئیمەو باب و باپیرانمان کاتیک بووینە خاک، ئایا دەردەهێنەرینەووە؟ ئەمە پرسیار کردنی نکوولییەکە رانەیه، واتە: هەرگیز ناگونجی کە بووینەووە خاک، جارێکی دیکە دەربهێنەرینەووە لە زەوی و زیندوو بکریینەووە، نە ئیمەو نە باب و باپیرانی پێشوومان.

ئەنجا بەلگە دینەووە، بۆ راستیی ئەو دەعوایەیان، دەلێن: ﴿لَقَدْ وَعَدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا مِن قَبْلُ﴾، بە دلنایی ئا ئەمە (ئەم بەلێنە) بە ئیمەش و بە باب و باپیرانی شمان پێشتر درابوو، واتە: پێشتر بە باب و باپیرانمان درابوو، ئیستاش بە ئیمە دراو، ﴿إِنَّ هَٰذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾، بەلام ئەمە بەس ئەفسانەیی پێشینانە، یانی: ئەو بەلێنە پێشتر بە باب و باپیرانمان درابوو، بەلام کەسیان نەهاتۆتەووە، بیپروایانی کوردەواریی خوشمان زۆر جارمان دەلێن: (کەس لە قیامەت نەهاتۆتەووە)، ئاخر قیامەت نەهاتووە، تاكو خەلک لەوێرا بیتەووە، خوا ﷻ ئەم گەردوونە بە سیستم داناووە، هەرەمەکی و پادشا گەردانیی نیه، قیامەت ئیستا بی و، ئاخر زەمان تیکەل بی لەگەل قیامەت داو، قیامەت لەگەل دنیا دا تیکەل بیو، بەرزەخ لەگەل پۆژی دوایدا تیکەل بی!! نەخیر هەر شتە لە کاتی خۆیدا دی، وەك خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿وَلَوْ أَتَّبَعَ الْحَقُّ﴾

أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ﴿٧١﴾ الْمُؤْمِنُونَ، واتە: ئەگەر هەق بە دواى ئارەزووى ئەوان بکەوێ، ئاسمانەکان و زەوى و هەركەس کە تێیاندا هەيە، تێکدەچێ، نەخێر خوا ﷻ هەر شتێک لە قوڤاغى خویدا، ئەنجام دەدات و پەلەش ناکات، وەك خەلك پەلە پەلیەتی، چونکە خوا ﷻ خاوەنى هەموو شتێکە، ئەو گەردوونە هەمووى لەبەر دەستی خوێ دایە، بە پەنھان و ئاشکرایەو، بە دنیاو دواپۆژێهە.

ئنجأ ئەوانە (ماشاءالله) بەلگەى زۆر بەهێز دەهێننەووە دەلێن: بەلگەمان لەسەر ئەووە کە ئیمە بووینەووە خاك، زیندوو ناکرێنەووە دەرناهێنرێنەووە لە زەویدا، ئەوێهە کە پێشتر ئەو بەلێنە بە باب و باپیرانانیشمان درابوو، کەسێشیان نەهاتوونەووە بەلێن بە ئیمەش دراو، بۆیە ئەووە تەنیا ئەفسانەى پێشیانە! کە لە راستیدا ئەووە قسەیهكى زۆر بێ سەرووبەرو بێ سەروپایە، خوا ﷻ نەیفەرمووە: لە دنیادا زیندووتان دەکەمەووە، دەفەرموێ: لە قیامەتدا زیندووتان دەکەمەووە، لە پۆژى هەلسانەووەدا، نەیفەرمووە: ئیستا، بەلێ، ئیستاش کە مردین، پووچەکەمان دەچێتە قوڤاغى بەرزەخەووە لەوێش ژيانى لێهەو، سزای لێهەو نەعمەتى لێهەو، وەك پێشتر باسێكى سەربەخۆمان کرد، لە بارەى قوڤاغى بەرزەخەووە، لە تەفسیری سوورەتى (المؤمنون) دا، لە کاتى تەفسیرکردنى ئەو ئایەتەدا کە دەفەرموێ: ﴿وَرَأَيْهِمْ بَرَزَخُ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾، بەلام زیندووبوونەووەى جەستەکان، خوا ﷻ بۆ پۆژى دواى هەلیگرتووە، خوا ﷻ نەیفەرمووە: لە دنیادا زیندووتان دەکەمەووە تاكو بلێی: ئەدى بۆچى زیندوو نەبووینەووە؟ خوا ﷻ فەرموویەتى: مەرؤف و جند دەبێ ژيانى دنیاىان، لەم سەر زەویە بەگوزەرێنن و، هەموویان تاقیکردنەووەى خوێان بەدن، ئنجأ ئەو لەپەرەیهە هەلدەگیرى و لەپەرەیهەى دیکە دیتە گۆرێ، لە دواى فووى یەكەم، ئەم گەردوونە تێك دەچێ و ئاخیر زەمان (ساعة) دێ و، لە دواى فووى دووهم، قیامەت و زیندووکرنەووە هەلسێترانەووە دێ، وەك دەفەرموێ: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا

مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نَفَخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾ الزمر، واتە: فوو بە
 صوورددا کرا یە کجار (جاری یە کەم) هەر کەس لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیه،
 مردن، مەگەر کە سێک خوا ﷻ بیهوێ نەمرێ، ئنجا جاری دووهم فووێ پێدا کرا،
 هەموویان یە کسەر هەڵسان و تەماشایان دەکردو چاوهرێ بوون {ئایا خوا ﷻ
 فەرمانی بە چیهو لە کوێ کۆببنهوهو چی بکەن؟!}.

بۆیە خوا ﷻ لە جیاتی وهلامی ئەو قسەیان بداتەوه، دەفەرموێ: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ بـلـی: بەزەویدا پرۆن ئنجا
 سەرنج بدەن! سەرەنجامی تاوانباران چۆن بوو؟ چونکە ئەو قسەیه، قسەیه کە
 هیچ عەقـل و لۆژیکـی تـێدانـیه، خوا ﷻ دەفەرموێ: لە قیامەت دا زیندووتان
 دەکەمەوه، دەلێن: بۆچی لە دنیا دا زیندوو نەبووینەوه، بە بەلگە ی ئەوه کە
 باب و باپیرانمان پێشتر بەلێنیان پێدراوهو، کە سیش نەهاتۆتەوه لە گۆرستانەوه،
 لە قیامەتەوه؟ ئاخەر قیامەت نەهاتوه و نیه، تاكو لهوێوه بێنەوه! جارێ قیامەت
 نەهاتوه، تاكو خوا ﷻ لە گۆرەکان دەریان بێنێتەوه، بۆیە خوا دەفەرموێ: بـلـی: بە
 زەویدا پرۆن و، سەرنج بدەن! سەرەنجامی تاوانباران چۆن بوو؟ واتە: ئەوانە ی
 کە وهك ئێوه نكووڵیان دەکرد، لەو هەموو راستییانە ی کە دەچنە چاویانەوه،
 نكووڵیان دەکرد لەوه ی خوا ﷻ بتوانێ زیندوویان بکاتەوه، تەماشای سەرەنجام
 و ئاکامی خراپ و بـر سزاو ئازاریان بکەن! گرفتی ئەوانە ئەوه بووه، کە برواشیان
 بە خوا هەبووه، بەلام گوتووینانە: خوا ﷻ زیندوومان ناکاتەوه، ناتوانێ زیندوومان
 بکاتەوه، کە ئەوه دژیه کیی (تناقض) یکی زۆر بـی واتیه، چونکە خوایه کە توانیبی
 ژیان بە تۆ ببەخشێ، کە تۆ هەر نەبووی، دوا ی ئەوه ی تۆ هە ی، بەلام لە
 بەین دەچی، خوا ﷻ دەتوانێ زیندووت بکاتەوه، گۆزە چیه کە گۆزە کە ی
 لـی دەشکێ، دەتوانێ دوا یی لەتکە سوألەتەکانی کۆبکاتەوهو بیهارێ و بیکاتەوه
 بە قورۆ، گۆزەیه کی چاکتری لـی دروست بکاتەوه، گۆزە چیه کە ئەوه ی لـی عاسـی
 نابێ، ئەگەر گۆزە ی لـی بشکێ دروستی بکاتەوه، خوا عزو جل چۆن تۆ ی لـی

عاسی دەبێ، دواى ئەوێ تۆی دروستکردووە و مراندووێ، زیندووت بکاتەو؟! شتێکی زۆر ئالۆژیکییە، دروستکراویک ئەو توانایەى هەیه، لە دروستکراوەکانی، کە شتێکی لێ تێکدەچێ، دووبارەى بکاتەو، خوا چۆن ئەو توانایەى نیە؟! بۆیە خوا ﷻ بە تاوانباریان ناو دەبات و دەفەرموێ: بڵێ: بە زەویدا بپۆن و سەرنج بدەن، سەرەنجامی تاوانبارانی وەك ئێو چۆن بوو!!

ئەجا روو دەکاتە پیغەمبەر ﷺ و دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾، خەم مەخۆ و پەژارەدار مەبە، بە ھۆیانەو کە بپروا ناھێتن، ﴿وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾، بە ھۆی ئەو پیلانەشەو کە دەیگێرن، مەکەو حالەتی دلتەنگی و، سەغڵەتی و، ناپەختی، خوا ﷻ ئەو جوۆرە قسانەى ئەوانە بە پیلان ناو دەبات، چونکە لە راستیدا، ئەو قسانە قسەى زلە زلەکان و بپیار بە دەستەکانیان بوون، بۆ چەواشەکردنی خەڵکە پەش و پروتەکە بوو، بۆیەش خوا ﷻ ھەر دەفەرموێ: ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلام زۆربەیان نازانن، یانی: ئەو زلە زلانە، زانیوشیانە، کە ئەوێ موحەممەد ﷺ دەلێ، پەیامی خواپەراستە، بەلام بۆیە پروایان پێ نەھێناو، چونکە بەزەم و بازارەکیان لێ تێکدەچوو، ئەگەر گوتبایان: ئەو پەیامەى خوا راستە، پەیامی خوا بەس ئەوەندە نەبوو بڵێ: زیندوو دەبنەو! باشە ئەو پەیامەى خوا راستە، بەلام ئەو پەیامەى خوا ﷻ دەفەرموێ: ئەبوو جەھل و، ولیدی کوپی موغیرەو، عوتبەو شەیبەو، ئەبوو سوفیان و فلان و فیسار!! چیدیکە ئەو خەڵکە مەچەوسیننەو، چیدیکە دەست بەسەر مولک و سامانی ولات دامەگرن، چیدیکە گەندەلیی و قوۆرخکاری مەکەن، چیدیکە خەڵک بە کوپلە تەماشامەکەن! ئەو پەیامەى خوا تەنیا ئەوەندە نەبوو بڵێ: زیندوو دەبنەو! بەلکو دەشیفەرموو: باشە مادام زیندوو دەبنەو، ژیاوەکەتان بە جوۆریک بگوزەریئن، کە جیگای پەزنامەندیی خواپە، ئەویش ئەوێ کە دادگەریی ھەبێ و قری و پری و جیاوازی نەبێ، ئەوان دەیانزانی ئەو بەزەم و بازارەیان ھەموو لێ تێکدەچی! ئەجا ئەوان دەیانگوت: ئەو موحەممەد! ﷺ ئیمە چۆن

بَیِّنَه ئاستی بیلالی حەبەشەیی و، سوهەیی پۆمیی و، بَیِّنَه ئاستی ئەو کۆیلەو
 رەش و پرووتانە؟ دەیانگوت: دەبێ لە کۆڕو مەجلیست دەریان بکە، ئنجا
 ئیمە دَیِّن گویت بۆ دەگرین، ئەوان گرفتیی گەورەیان ئەووە بوو، بۆیەش خوا
 ﷻ ئەووە بە پیلان ناو دەبات: ﴿وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾، دلتەنگ و
 سەغلت مەبە، بە هۆی ئەو پیلانەووە کە دەیگیرن.

﴿وَيَقُولُ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ هەرۆهە دەشپرسن، کافرەکان،
 دەلێن: ئەو بەلێنە کە نگییە، ئەگەر ئیوە لە راستان؟! ﴿قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدِفٌ لَّكُمْ
 بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾ بلی: نیزیکیە لە تەنیشتان بێ و هەر بە دواتانەووە
 بێ، هەندیک لەوێ کە پەلە لێ دەکەن، کە ئەووە بوو لە جەنگی بەدردا ئەو
 بەلایەیان بەسەر هات، کە بەسەریان هات، یاخود مەبەست مردنی هەر کامیکیانە:
 (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)، هەر کە سێک مرد، قیامەتی دی، مردنیش هەردەم لە
 بنانگوییە، کەواتە: هەندیک لەوێ پەلە لێدەکەن، کە سزای بەرزەخە، نیزیکی
 لێتان، بەس هەندیکی، بەلام زۆرەکە، خوا بۆ قیامەت و پۆژی دواوی هەلیگرتووە.

﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾ بە دلیایی
 پەرورەدگاریشت، خاوەن بەخششە بەسەر خەڵکەووە، بەلام زۆربەیان
 سوپاسگوزاری ناکەن، خوا خاوەن بەخششە بەسەریانەووە کە لەگەڵ قسەیهکی
 ئاوا کوفرو شیرک و بێ ئەدەبی دەکەن بەرانبەر بە خوا، یەکسەر نایانفەوتین،
 خاوەن بەخششەو مۆلەتیان دەدات، بەلکو بگەرێنەووەو بیربکەنەووە، پیغەمبەریان
 (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ دەنێری و، ئەو هەموو ئایەتانە بۆ دابەزاندوون،
 بەلام زۆربەیان سوپاسگوزاری ناکەن، دەبوایە ئەو دوو چاکەو نێعمەتە:
 ناردنی پیغەمبەر، دابەزاندنی قورئان، کە دوو چاکەو نێعمەتی زۆر گەورەن،
 سوپاسگوزاریان لە سەر بکەن، سوپاسگوزاری بۆ خوا بکەن لە بەرانبەر
 ئەو نێعمەتانەداو، ئەو چاکانە خوا ﷻ قبوڵ بکەن و پەسەندیان بکەن و،
 نێعمەتەکانی خوا ﷻ بەسەر خوادا نەدەنەووە.

﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ به دنیایی پەروەردگار یشت دەزانئ سینه کانیان چی پەنھان دەکات و، دەشزانئ چی ئاشکرا دەکەن، واتە: ئەوێ که پەنھانی دەکەن لە دڵ و سینه کانی خۆیانداو، ئەوێ ئاشکرای دەکەن بە زارو زمان و قسەیان، پەروەردگارت ھەمووی دەزانئ، ھەمووی وەك یەك دەزانئ، ئاشکراو پەنھان بۆ خوا، وەك یەكە، واتە: ئەو موخەممەد! تۆ سەغڵەت مەبە، ئەگەر تۆ تەنیا قسە ئاشکرایە کانیان دەزانئ و، تەنیا حالی پوألەتیان دەزانئ، خوا ﷻ دیوی پەنھان و شیردراوەشیان دەزانئ، ئەوێش که لە سینه کانیاندا پەنھانی دەکەن، خوا ﷻ ئاگاداریەتی، ئنجا دەزانئ کاتی خۆی چۆنیان سزا دەدا، ھەم لەسەر ئەوێ لە سینه کانیاندا شار دوویانە تەوێ، ھەم لەسەر ئەوێش که بە زمانیان ئاشکرایان کردوێ، چونکە وەك خوا ﷻ لەئایەتی (۱۱۸) ی سوورەتی (آل عمران) دا دەفەرموئ: ﴿وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾ ئەوێ که سینه کانیان شار دوویانە تەوێ گەورە ترە.

لە کۆتایی دا دەفەرموئ: ﴿وَمَنْ غَابَتْ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ ھەروەھا ھیچ نادیارو پەنھانیك نیە، لە ئاسمان و زەویدا، مەگەر لە نووسراویکی پروونکەرەوێدا، تۆمار کراوێ، ھیچ شتێك لە خوا پەروەردگار پەنھان و ون نابێت.

ئەو ھەمووی دلدانەوێە بۆ پیغەمبەر ﷺ لەسەر یكەوێ، لە سەریکی دیکەشەوێ: ھەرەشە یە بۆ بیپروایەکان، کە بزانی! خوا نیو دڵ و سینه شتان دەخوینێتەوێ، بزانی! ھیچ شتێك نیە لە خوا پەنھان و شیردراوێ، ھەموو شتێك لەلای خوا تۆمار دەکری و، سەرەنجام ئەگەر خراپ بئ، ئیوێ لەسەری سزا دەدرین و، ئەگەر چاکیش بئ، لەسەری پاداشت دەدریتەوێ.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یە کەم:

باسی نکووییکردنی بیپروایان لە زیندوو کرانەو، سەرئەجرا کێشانیان بۆ میژوو و، سەرەنجامی شوومی تاوانبارانی بیپروا، ئامۆژگاریی کردنی پیغەمبەری خوا ﷺ کە بەهۆیانەووە خەمبارو دڵتەنگ نەبێ:

خو دەفەر موی: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذْ كُنَّا تَرَبًّا وَءَابَاؤُنَا إِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ ۞

شیکردنەوێ ئەم چوار ئایەتانە، لە هەشت بەرگەدا:

(١)- ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ ﴾ ئەوانە ی بیپروان گوتیان: واتە: بیپروایە کەیان، سەرچاوەی قسە کەیانەو، ئەو قسە یەیان لە کوفرو بیپروایانەو، سەرچاوەی گرتو، ئەک لە عەقڵ و لوژیکەو، ئنجا بۆ زەفکردنەوێ کوفر تێیان دا، ناووسیفەتی ئاشکرایان لە جیاتی پاناوی پەنەان (المظهر بدل المضمهر) بەکارهێنراو.

(٢)- ﴿ إِذْ كُنَّا تَرَبًّا وَءَابَاؤُنَا إِنَّا لَمُخْرَجُونَ ۖ ﴾ ئایا ئەگەر بووینەو خۆل و خاک و خۆمان و باب و باپیرانیشمان، ئایا ئێمە دەردەهێندریینەو؟ (إِذْ) خۆندراویشەتەو: (إِذَا)، واتە: بەبێ هەمزە ی پرسیارکردن (هَمْزَةُ الْإِسْتِفْهَام)، هەرەها (إِنَّا لَمُخْرَجُونَ) یش خۆندراوێتەو: (إِنَّا لَمُخْرَجُونَ)، یانی: ئاوا خۆندراوێتەو: ﴿ إِذْ كُنَّا تَرَبًّا وَءَابَاؤُنَا إِنَّا لَمُخْرَجُونَ ۖ ﴾ ئەو جۆریک لە خۆندەوێ، جۆرە خۆندەوێ یەکی دیکەشی

ههیه: (إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَءَابَاؤُنَا إِنَّا لَمُخْرَجُونَ)، واکا که شیان هه ریه که، چونکه هه ردوو هه مزه ی پرسیار کردنه که، هه بن یان نه بن، هه ر به شیوه ی پرسیار کردن، بیگومان به پرسیار کردن ی سه رسویمان و پی سه یر بوون، تهو پرسیاره ده که ن و، پرسیار کردنه که ش مانای نکو و لیلی کردنه.

۳- ﴿لَقَدْ وَعِدْنَا هَذَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ﴾، به دلنیا یی ئا ته مه، ئیمه و باب و باپیرانمان پیشتر به ئیمان پیدرابوو، له سووره تی (المؤمنون) دا، هه ر ته م ته عبیره هاتوه، به لام به م شیوه یه: ﴿لَقَدْ وَعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ﴾ (۸۳).

له سووره تی (المؤمنون) دا، (هَذَا) خراوه ته دوايه، لی ره دا خراوه ته پیش، که واکا کانیان زور لیک نیزیکن، لی ره که ده فهرموئ: ﴿لَقَدْ وَعِدْنَا هَذَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ﴾، وشه ی (هَذَا) ئاماژه یه بو ته وه که زیندوو ده کرینه وه، یانی: ئا ته مه که ده ئین: زیندوو ده کرینه وه، پیشتر به ئین به باب و باپیرانی شمان درابوو، ههروه ها به ئیمه ش دراوه، به لام له سووره تی (المؤمنون) دا: ﴿لَقَدْ وَعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ﴾، به دلنیا یی ئیمه ش و باب و باپیرانی شمان، ته مه مان به ئین پیدرا بوو، که زیندوو ده کرینه وه، که چی هیچی شی نه هاتوته دی! که واته: ناوی ئاماژه (هَذَا) له (النمل) دا پیش خراوه و له (المؤمنون) دا دوا خراوه، مه به ستیان ته وه یه بلین: که س له قه برستان نه گه پراوه ته وه، که س له قیامه تی نه هاتوته وه! پرسیاره که یان ته وه نده شتیکی بی جیه و پیچه وانه ی لَوْزِيك و عه قَل و واقعیه، خوا ﷺ هه ر وه لامی ناداته وه! دوا یی ده ئین:

۴- ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾، ته مه ته نیا ته فسانه کانی پیشینانه، (أَسَاطِيرُ) کو ی (أَسْطُورَة) یه، که بریتیه له به سه رهاتیک و گیر دراوه یه ک، واته: ته مه ته نیا قسه یه که دووباره ده بیته وه و، پیشینان گو توویانه و، کاتی خو ی نوو سیویانه و، ته وانیه دوا ییان ته و قسانه یان لیوه رگرتوون و، ده ما و ده م گیر دراوه ته وه، به لام هیچ بنه مایه کی نیه! ته وان و ده ئین، خواش ﷺ له وه لامی ته و قسانه یاندا، ده فهرموئ:

(۵) - ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، بلى: بە زەویى دا بپۆن، یانی: بە کردەو بەوڵات و شاران دا بگەرین، یان: میژوو بخویننەو لە میژووی کۆمەلگاییشوو کەنەو پامین.

(۶) - ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾، ئنجا سەرنج بدەن، سەرنجەنجامی تاوانباران، چۆن بوو، یانی: پەند لە پیشووانتان وەر بگرن، چونکە ئەو گەلە کافرانە کە سزادراون، عادو، سەموودو، گەلی نووح و، گەلی فیرعەو و، گەلی لووط، ئەوانە سزا دراون، لەسەر بپروایان، شوینەوارە کانیشیان دیارن، واتە: ئیوەش پەند لەوان وەر بگرن و، هەمان شت کە بەسەر واندات، با بەسەر ئیوەش نەیت، ئەو وەتایە.

واتایەکی دیکە: ئیوە بە زەویدا بپۆن، سەرنجەنجامی ئەوان چۆن بوو، هەو تاوانبارانە، بە دنیایی سەرنجەنجامی ئیوەش هەر وادەبێ، واتە: ئیرە ئەم ژیاى دنیایە، تەنیا شوینی تاقیکردنەو، ئنجا کەسێک ئەهلی ئیمان بێ، سەرنجەنجامی باشی دەبێ و، کەسێک کافرو تاوانبار بێ، سەرنجەنجامی خراپی دەبێ، بەلام لێردا تەنیا تاقیکردنەو کە هەیهو، ئەنجام وەرگرتنەو کە لە قۆناغی دیکە دایە، خوا ﷻ ئەم گەردوونەى بە سیستم داناه، جارێ قۆناغی قیامت نەهاتو، تاكو بگوترى: کەس لە قیامتەو نەهاتو، جارێ خوا ﷻ بپاری نەداو، مردوو زیندو بکاتو، تاكو بگوترى: بۆچی کەس زیندو نەبوو؟ لە قۆناغی دیکە دا ئەو پروودەدات.

(۷) - ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾، خوا ﷻ پیغەمبەرى خاتەم ﷺ دەدوین و دەفەرمو: بە هۆیانەو خەمبار مەبە، خۆت خەفەتخان مەکە.

(۸) - ﴿وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾، بە هۆی پیلانگیرانیشیانەو سەغڵەت مەبە. (وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ)، خویندراوەتەو: (ضَيْقٍ) خویندراویشەتەو: (ضَيْقٍ)، هەردووکیان یەك واتیان هەیه، واتە: تووشی تەنگە تاویى و سەغڵەتی و دلتەنگی مەبە، بە هۆی پیلانی ئەوانەو، کە وەك پێشتر باسمان کرد، خواى پەرورەدگار ئەم قسەو قالانەى ئەوان، بە پیلان ناو دەبات، چونکە ئەو قسانە

سەرانی کوفر کردوویانن، بۆ چه واشه کردنی خه لک و جه ماوه ره لاساییکه ره وه و شوینکته و تووه که یان، ئە گەرنا مەرج نیه بۆ خۆیان قەناعەت یان وابوو بۆ، ئەو قسە بیسەر و به رانه، بکهن، ئەوان له وه ژیرتر بوون، ئەو قسانه بکهن، بلین: ئەدی بۆچی ئیستا کهس نایه ته وه له قیامهت؟ چونکه زانیویانه، پیغه مبه ر ﷺ نه یفه رموو: ئیستا قیامه ته، فه رموویه تی: له قیامه تدا مروڤ زیندوو ده بیته وه، به لام بۆ چه واشه کردنی خه لک و جه ماوه ره که یان و شوینکته و تووه کانیا، بۆ ئەوه ی بازاری خۆیا نیا ن لێ تیکنه چی، ئەو قسانه یان بلاو کردوونه وه له نیو خه لکداو، خه لکیش وه ک تووتیی، دوو باره یان کردوونه وه، خه لک و جه ماوه ر زۆر جارن قسه ی به رپرسا ن و زله زله کان، وه ک تووتیی دوو باره ده کاته وه، به بی ئەوه ی لێ تی بگات، جاری وایه، به رپرسیک قسه یه ک ده کات، هیچ سه ره به ری نیه، عه قل و لۆژیک نایخوینیته وه، که چی ئەو خه لکه هه مووی وه ک تووتیی دوو باره ی ده کاته وه، هه مووی چۆته سه ر سروشتی: مه ر و بز ن و ئاژه ل، وه ک چۆن شوانیک له ئاژه لیکه وه ده خوړی، ده یانبات ئاویان ده دات، هه موویان به قسه ی ده که ن و، ئیواره ش ده یانه یینیته وه بۆ ئاغه ل، هه موویان به قسه ی ده که ن، زۆر جار خه لک و جه ماوه ر، که له هیدایه ت و پۆشنا یی ئیما ن و خوا په رستی، دوو ر و بییه ش ده بی، به داخه وه سروشتی ئاژه ل وه رده گری: به عه قلی خو ی بیرنا کاته وه، به ئیراده ی خو ی به ریوه ناچی، ته ماشا ده کات چی پی ده گوتری؟ وه ک چۆن ئاژه ل ته ماشا ده کات شوا ن و گاوانه که ی چی پی ده لین؟ ئە گەر بلی: برۆ، ده رواو، ئە گەر بلی: بخۆ، ده خواو، ئە گەر بلی ئاو بخۆوه، ده خواته وه و، ئە گەر بلی: پاوه سته، راده وه سته، مروڤه کانیش ئە گەر له هیدایه تی خوا دوو ر و مه حرووم بوون، له په یامی خوا بییه ش بوون و، عه قل و دل و ده روونیان پۆش ن نه بووه، به هیدایه ت، زیاتر حاله تی ئاژه ل وه رده گرن، بۆیه خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿أُولَٰئِكَ كَانُوا فِي يَدَيْكَ أَهْلًا ۖ أَهْلًا ۖ أَهْلًا ۖ هُمُ الْفَاعِلُونَ ۝١٧٩﴾ الأعراف، واته: ئەوانه وه ک ئاژه لن، به لکو له ئاژه لیش گومپا ترن، ئەوانه بی ئاگان، بۆیه له ئاژه ل

گومراترن، چونكه ئاژەل ناتوانى ئاژەل نەبى، مەر ھەر مەرە، بزن ھەر بزنە، گا ھەر گايە، بەلام مروڤ دەتوانى وەك مەرپو بزن و گا نەبى، مروڤ بى و بە عەقل و ئىرادەى خوۋى بەرپوۋەبچى.

The banner is divided into several sections:

- Top Left:** Facebook icon and text: "راگەپاندنى مەكتەبىي مامۇستا عەلى بابىر".
- Top Right:** Facebook icon and text: "AliBapir/بابىر".
- Middle Left:** PDF icon and text: "راگەپاندنى مامۇستا عەلى بابىر".
- Middle Right:** YouTube icon and text: "بابىر مامۇستا".
- Bottom Left:** AliBapir logo, Google Play and App Store icons, and two QR codes.
- Bottom Right:** WhatsApp, Telegram, and Messenger icons, and three QR codes.
- Center:** A portrait of a woman with the text "بە نۆۋە كۆمەلەنمەكەن مەكتەپىي" and "بىز مەكتەپىي مامۇستا عەلى بابىر".
- Bottom Center:** Text: "راگەپاندنى مەكتەبىي مامۇستا عەلى بابىر".

مه سه له ی دووهم:

پرسیارکردنی کافره کان له کاتی به ئینی هاتنی قیامهت و په له کردنیان لیتی و، وه لامدانه وهی خوا ﷺ که به شیکی سزای خوا، په نگه زور لیتان نیزیک بی، له په ناو له تهنیشتان بی، به لام خوا ﷺ له سهر خه لک، خاوهن به خششه و، خواش نه ئینی نیو سینه کانیان و، نه وهی ناشکرای ده کهن، وهک یهک ده یزانی و، هیچ نه ئینییه کی تاسمان و زهوی نیه، که خوا ﷺ نه یزانی و له نووسراویکی پروونکه ره وهدا، تووماری نه کردبی:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ (٧١) ﴿قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾ (٧٢) ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾ (٧٣) ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ (٧٤) ﴿وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ (٧٥)

شیکردنه وهی ئەو پینچ ئایه تانه، له ههشت برگه دا:

١- ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ ههروهها ده ئین: {بیبروایه کان و، هاوبهش بو خوا دانهره کان} ئەم به ئینه، که نگێیه، ئەگەر ئیوه له راستان، که ی دی؟ (و ی) ﴿وَيَقُولُونَ﴾، ئەو رسته به بادهداته وهو ده یگێرێته وه بو رسته ی پیشوو، که گوئیان: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا﴾ به لام لێره به کرداری ئیستا (الفعل المضارع) ده یه ئینی، له و ی به کرداری پابردوو (الفعل الماضي)، هیناویه تی، وهک جوړاو جوړ کردن، له شیوه ی دواندندا، پاشان کرداری ئیستا، بو ئەوه یه که دیمه نه که بخاته بهرچاو، ﴿وَيَقُولُونَ﴾، ئیستا ده یلین و به ردهوام ده یلین، له بهر ئەوه ی به ردهوام بوون له سهر ئەو قسه یه: ئەو به ئینه که نگێیه، ئەگەر ئیوه له راستان؟ واته: به ئینی زیندووکرانه وهو هاتنی پوژی دوا یی.

۲- ﴿قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾، بَلَى: نیزیکه، لهوانهیه، له تەنیشتان بئی، هه نندیک لهوهی پهلهی لی ده کهن، واته: سزای هه نندیک لهوهی پهلهی لی ده کهن، پهنگه له په ناتان بئی. ئنجا ئهوه دوو واتای ههن:

أ- ده گونجی ئاماژه بئی، به کاتی مردنی ههر کامیکیان، ههر کامیکیان که ده مرئ: (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)، ههر که سیک مرد، قیامهتی وی هاتوه، ئه گهر بی پروا و خراپه کار بئی، سزای خوئی ده بینئ، که سزای گوپی پئ ده لین و مه بهست پئی سزای قوئانی بهرزه خه، با له نیو گوپیش دا نه بئی، چونکه هی وا ههیه گوپی به نسیب نابئ، ههیه لهو دهشت و دهره ده مرئ، با وا نه زانری که ههر کهس نه چیتته گوپهوه، سزا نادریت، چونکه سزایه که به پلهی یه کهم له سه رپووحه، به شیوهیه که له شیوه کانیش، پهنگه تا کو جهسته که ده میئ، بیگریتهوه.

ب- ده شگونجی که ده فهرموئ: ﴿رَدِفَ لَكُمْ﴾، یانی: (تَبَعَ لَكُمْ، بِقُرْبٍ مِنْكُمْ)، لیتان نیزی که بئی، له په ناتان بئی، مه بهست پئی ئه و به لایانه بن که به سهریان دین، وه ک کاتی خوئی له جهنگی به درداو، له جهنگه کانی دیکه دا، ههروه ها گرانی و قات و قیری که به سهریان هات، به نسهت ئهوانهوه، به نسهت ئیستاشهوه: مهرج نیه ته نیا له قیامهتدا، خه لک دوو چاری گرفتاری و سزای خوا ﷺ بیتهوه، خوا ههر له دنیا دا سزایان ده دات، وه ک ده فهرموئ: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (الروم، ۴۱)، واته: خراپه تهرو وشکی گرتوه، وشکانیی و ده ریای گرتوه، به هوئی کردهی دهستی خه لکهوه، بو ئهوهی به شیک لهوهی دهیکهن، سزایه که یان پئ بچیژی، به لکو بگه ریتهوه.

پیشتریش گوتمان: ﴿رَدِفَ لَكُمْ﴾، ده گونجا بو خوئی بهرکار (مفعول به)، بخوازی، به مجوره: ﴿رَدِفْكُمْ﴾، له تەنیشتان، به لام بویه به (ل) بهرکاری خواستوه، تا کو مانای نیزی که (اقترَبَ) ی، بخریته نیو، یانی: نیزی که لیتانهوه، یا خود (ل) بو ته ئکید، وه ک ده لی: (شکره)، سوپاسی کرد، به لام (شکر له)، واته: سوپاسی کرد، به لام زور به جه ختکردنهوه و توخی.

(۳) - ﴿بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾، هه ندیک له وهی په لهی لیده کهن.

(۴) - ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾، به دنیایی په روه ردگاریشت، خاوهن به خششه به سهر خه لکه وه، واته: خاوهن به خششی، په کیکه له سیفه ته بنه رته تیهه کانی خوا ﷺ و په کیکه له کاره کانی وی.

(۵) - ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾، به لām زور به یان (نه یفه رموه هه موویان)، سوپاسگوزاری ناکهن، هه ندیک له بنده کان سوپاسگوزاری ده کهن و، به شیکیان سوپاسگوزارن، له سووره تی (سبا) یشدا، ده فهرموئ: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُونَ﴾ (۱۳) واته: که میک له بنده کانم سوپاسگوزارن، به لām زور به یان ناسپاس و سپله و بی نمه کن.

(۶) - ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾، به دنیایی په روه ردگاریشت زور چاک ده زانی ته وهی سینه کانیان په نهانی ده کهن و، ته وهش که ناشکرای ده کهن، واته: ته وهی که سینه کانیان په نهانی ده کات، خوا ﷺ هه مووی ده زانی و، ته وهش که ناشکرای ده کهن، یانی: ته گهر تپوه ته نیا ناشکرایان ده زانن و رواله تیان ده بینن، خوا ﷺ تپو ده روونیشیان ده بینن، هه مووی بو خوا ﷺ وهک په که، په نهان و ناشکرا، به نسبت تپمه وه، ته وه په نهانه و ته وه ناشکرایه، به لām به نسبت خواوه، هه موو شتیک روون و ناشکرایه.

(۷) - ﴿وَمِمَّنْ غَابَتْ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِنٍّ مِّمَّنْ﴾، هیچ نه پنییه کیش نه، له ناسمان و زه ویدا، مه گهر له نووسراویکی روونکه ره وه دا، تو مارکراوه.

(غَابَة)، ناوه بو شتیکی نادیار، که (ة) چوته سهر (غَابَة)، بو ته وهیه که له حاله تی وه سفه وه، بیگوازپته وه بو حاله تی ناو، وهک: (عَافِيَة) و (فَاتِحَة) و (عَاقِبَة) و (خَافِيَة)، که هه موو ته وانه بوون به ناو، (عَافِيَة)، واته: بی به لایی و (فَاتِحَة)، یانی: ده رگا کردنه وه، (عَاقِبَة)، یانی: سهره نجام، (خَافِيَة)، یانی: کوتایی پپهینان.

که ده فهرموئ: ﴿فِي كِنٍّ مِّمَّنْ﴾، وشه ی (کِتَاب)، له قورئاندا جاری و هه یه، ته عبیری پی ده کری، له زانیاری خوا، یانی: وشه ی (کِتَاب) جاری وایه

خواراوه تەوہ بۆ زانیاری خوا، چونکہ شتێک کہ بنووسری، ساغ کراوہ تەوہو، ناگوڤدری و چەسپێنراوہ، زانراوہ کان لە زانیاری خوادا نەگوڤن، چەسپاون و گوڤانیان بەسەردا نایەت.

یاخود (کَتَبَ مُبِینٍ)، مەبەست پێی دروستکراویکی نادیارە بۆ ئیمە، کہ هەندیەک لە زانیان دەئێن: مەبەست لە (لوح محفوظ) و (کتاب مبین) و (إمام مبین)، تۆمارێکە، کہ خۆی پەرورەدگار هەموو زانیارییەکانی خۆی تیدا تۆمار کردوون.

بەلام دەشگونجی ئەوانە تەعبیریکی پەرمزی بن، بۆ حالی کردنی ئیمە. وشە (مُبِین)، دەگونجی لە (أَبَان) ی (لازم) مەوہ بێ، واتە: (بَيِّن)، ئاشکرا، روون، دەشگونجی لە (أَبَان) ی (مُتَعَدِّي) بێ، یانی: روونکەرەوہو ئاشکراکەر. لە کۆتایی ئەم دەرسەماندا، دەئێین:

خوایێ ئێسا (ﷺ) قسە بپروایەکان کە دینن، وەك خۆی دەیهێنن و، هەر ئەوێش شایستە خۆی پەرورەدگارە، بە ئەمانەتەو چیان گوتو، ئاوا دینن، ئنجا ئەگەر چ بپێزانن تێدای، خوایێ ئێسا (ﷺ) ئەگەر بە پێوستی بزانی، وەلامی دەداتەو، بەلام ئەگەر بپێزانن پێستو بەر بێ، خۆی پەرورەدگار وەلامی ناداتەو، یان بە شیوەیەکی ناپاستەوخۆ وەلامی دەداتەو، کہ هەندیەک لەو قسانە ئێرەیان، بەو شیوەیەن، وەك لە ئایەتەکانی پێشتردا گوتیان: ئایا ئەگەر باب و باپیرانمان و خۆمان بووینەو خاك و خۆل، ئایا دەرەهێرتینەو؟ باب و باپیرانمان پێشتر ئەو بەلێنەیان پێدراو، ئیمەش ئەو بەلێنەمان پێدراو، کەچی هیچیش دیار نیە، ئەو ئەفسانەکانی پیشینانە؟!

خوایێ ئێسا (ﷺ) بە پێوستی نازانی، وەلامی ئەو قسەیان بداتەو، چونکہ ئەوان قسەیهك دەکەن، زۆر نا لۆژیکیی و ناواقیعییە، ئاشکرایە خوایێ ئێسا (ﷺ) لە قورئانداو

پېغەمبەریش ﷺ که پەيامی خواى گەياندو، فەرموویانه: لە قیامەتدا زیندوو دەکرێنەو، نەك لە دنیا، قوناغی قیامەتیش جارێ نەهاتوو و ئێستا قوناغی دنیا، بۆیە ئێو قسەیه، قسەیهکی نالۆژیکیه، خواى ﷻ وەلامی ناداتهو، بەلکو سەرنجیان بۆ شتیکی دیکە پادەکیشی و دەفەرموی: بۆی بە زەویدا پرۆن و سەرنج بدەن! سەرەنجامی تاوانباران چۆنە؟ دوایش ئامۆزگاری پېغەمبەر ﷺ دەکات: لەسەریان خەمبار مەبەو، لە بەرانبەر پیلانگیرانیاندا دلتەنگ مەبە.

دوایی که دەلێن: ئایا ئێو بەلێنە کەنگییه، ئەگەر ئێو راستن؟

خوا ﷻ بفرموی: کەنگییه! خوا تەنانت ژوانگەو کاتی هاتنی ئاخیر زەمان و زیندوو بوونەو و هەلسانەو، بە فریشتەکانیش نەگوتوو، بە جییریلیشی نەگوتوو، بە پېغەمبەری خاتەمیشی ﷺ نەگوتوو، کەواتە: چیان پێ بفرموی، کە دەلێن: کەنگییه؟! بۆیە خوا ﷻ دەفەرموی: بۆی: نزیکه هەندیک لەوێ پەلەى لى دەکەن، لە تەنیشتان بۆ، هەندیک لەوێ پەلەى لى دەکەن، بۆ، کە هاتنی سزای خوا، پەنگە لە تەنیشتانەو بۆ، لە تەفسیرەکاندا کەمتر بینومه، بەلام زیاتر وای پێدەچێ مەبەست پێی مردنی خۆیان بۆ، چونکە کە مردنیان هات، ئێو کاتە بەشیك لە سزایەکیان کە لە قوناغی بەرزەخدا دەچیژن، بۆیان دیتە پێش.

دوایی که دەفەرموی: بە دلنایى پەرورەدگارت خاوێن بەخششە بەسەر خەلکەو، بەلام زۆربەیان سوپاسگوزار نین، واتە: خاوێن بەخششە بەسەریانەو، کە لەسەر ئێو قسانە یەکسەر سزایان نادات و، مۆلەتیان دەدات و، دەرەفتیان پێ دەدات، بەلکو بگەرێنەو، بەلام ئێوان سوپاسگوزار نین، نێعمەتەکانی خوا ﷻ و چاکەکانی خوا، کە ژياندنیه لە دنیا، لە پێش هەموویانەو: نێعمەتی ئیمان و هیدایەت و قورئان و، ناردنی پېغەمبەر ﷺ، ئێو نێعمەت و چاکانەى خوا ﷻ، سوپاسگوزاریان لەسەر ناکەن.

دوایی خوا ﷺ ھەم بۆ دلدانەوہی پیغمبەر ﷺ و برپاداران، لە لایە کەوہ، ھەم وەك ھەرەشە و ترساندن بۆ بیروایان لە لایەکی دیکەوہ دەفەرموی: بە دنیایی پەرورەدگارت دەزانئ سینه کانیان چی پەنھان دەکەن و چی ئاشکرا دەکەن، هیچ شتێکی نادیار نیە لە ئاسمانەکان و زەویدا، مەگەر ھەمووی تۆمارکراوہ.

کەواتە: ئەھى موحمەد ﷺ! ئەھى مسولمانان! بزائن کە ئەھى قسانەھى بیروایان دەیانکەن و ئەھى پیلانانەھى دەیانگێرن، لەھى خوا ﷺ ھەمووی پارێزراوہ، لەسەریان لێرسینەوہیان لئ دەکات و سزایان دەدات، تێوہش ئەھى بیروایەکان! بزائن کە هیچ شتێک لەوہى دەیکەن، ئاشکرا بئ یان پەنھان لە خوای پەنھانزان شیردراوہ نیە، ھەمووی تۆمارکراوہ و دیتەوہ پێتان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

The banner is divided into several sections:

- Top Left:** Facebook icon and text: "پاڤەپاڤى مەكتەبى ماموستا عەلى بابېر".
- Top Right:** Facebook icon and text: "AliBapir".
- Center:** A portrait of a man in a turban with text: "لە تۆرە كۆمەڵایەتیەكان لەكەولتەریی" and "بەش مەكتەب عەر موافق النوازل الاجتماعی".
- Bottom Left:** App Store and Google Play logos with QR codes and text: "AliBapir".
- Bottom Right:** YouTube icon and text: "عەلى بابېر مەكتەبى ماموستا عەلى بابېر".
- Bottom Center:** Social media icons (Twitter, Instagram, WhatsApp) and QR codes with text: "پاڤەپاڤى مەكتەبى ماموستا عەلى بابېر".

به نوره کوچه‌ای بی‌پیکان نرسد

بسی همگام غیر مواقع انوار الجمال

www.alibapir.ir

021-88888888

پېناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان هه ژده (۱۸) نایه تی کو تایی سووړه تی (النمل) ده گرته خوئی: (۷۶ - ۹۳)، که تهوهری سه ره کیان باسی قورئان و، باسی پوژی دوايه، وپرای خسته پرووی چهند دیاردهو دیمه نیکی سه رنجراکیش وهک: نیشانه کانی پهروه دگاریتی و، یه کتایی خوا ﷺ له په رسترانیدا.

هه روه ها چهند ناموژگاریه کی گرنگ و مه زیش بو پیغه مبه ری خوا ﷺ موحه ممه د، له بواری چونیه تی مامه له و هه لسوکه وتی له گه ل نه وانه دا که به ره و خواو، به رنامه که ی بانگیان ده کات، خراونه پرو.

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُضُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝۷۷﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝۷۸﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ۝۷۹﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْأَصْمَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَوْا مُدْبِرِينَ ۝۸۰﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝۸۱﴾ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ۝۸۲﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝۸۳﴾ حَقَّ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكْذَبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۸۴﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ۝۸۵﴾ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنَا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝۸۶﴾ وَيَوْمَ يُفْخَخُ فِي الصُّورِ فَنُزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوِّهٍ دَاخِرِينَ ۝۸۷﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ

صَنَعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْفَعَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ ءَامِنُونَ ﴿٨٩﴾ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ عَبَّدَ رَبِّكَ هَذِهِ الْبَلَدَةَ الَّتِي حَرَمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به دنیایی ئەم قورئانه زۆربهی ئەوه که به نوو ئیسرائیل تێیدا که وتووێه کێشه و راجیاییهوه، بۆیان باس دهکات (پروونی دهکاتهوه) و ﴿٧٦﴾ به مسوگه رپی پێنمایی و بهزهیه بۆ پرواداران ﴿٧٧﴾ بێگومان پهروهردگارت به حوکمی خوێ دادوه رییان له ئیواندا دهکات و، ئەو زالی زانیه ﴿٧٨﴾ ئنجا پشت به خوا بهسته، به راستی تۆ له سهر (به رنامهی) ههقی پۆشنی ﴿٧٩﴾ به دنیایی تۆ (په یامی خوا) به مردوووان نابیسیتنی، ههروهها دهنگی (بانگکردنی) خۆت به کهپان نابیسیتنی، له کاتی کدا که به پشتی کردنهوه، پروو وهرده گیرن ﴿٨٠﴾ ههروهها کوێرانت بۆ له گومرایی (دهرناهیژین و) پێنمایی ناکرین، تۆ ته نیا (په یامی خوا) به وانه ده بیستنی، که پروایان به نایه ته کاغان هیناوه و، ئەوان (بۆ خوا) ملکه چن، ﴿٨١﴾ کاتی کیش که قسه یان له سهر چه سپا (مرۆقه کان بریاری خویان له سهر هاته دی، که کو تایی به ژانی دنیایان بن) ژيانداریکیان بۆ له زهوی دهر دینین، ده یاندوینن (ده لێ: بێگومان خه لک بریای پتهویان به نایه ته کاغان نه ده هینا ﴿٨٢﴾ ئەو پۆژهش که له ههر کو مه لێک، پۆلێک له وانهی نایه ته کاغانیان به درۆ داده نان، کو ده کهینه وه، له حالێ کدا که خرده کرینه وه سه ریه ک (ئه وانهی

پیشی راده گیرین، تاكو نه وانه دوايی پشیان ده گهن) ﴿۸۳﴾ هه تا کاتیک که هاتن (خوا فەرمووی): ئایا ئایه ته کامتمان به درۆ دانان، بئ ئەوهی (لێیان بکوڵنهوه)، پشیان ئاشنابن، یان ئایا چیتان ده کرد؟ ﴿۸۴﴾ قسه شیان له سه ر چه سپا (برپاری خویان له باره وه درا) له سۆنگه ی سته مکردنیا نه وه، بۆیه (له و پۆژه دا) قسه ناکهن ﴿۸۵﴾ ئایا نه یاندیوه که ئیمه شه وگارمان بۆ ره خساندوون، تیتدا بسره ون و، پۆژگاریشمان بۆ پۆشن کردوونه وه، که تیتدا بینن (و کاسبی تیتدا بکه ن)! بیگومان له وه دا نیشانه هه ن بۆ کۆمه لیک برپا بینن ﴿۸۶﴾ ئەو پۆژه ش که فوو به که په نادا ده کری، هه موو ئەو که سانه ی که له ئاسمانه کان و زه وی دان (له ترسان) راده چله کن، جگه له که سیك خوا بیه وی (پانه چله کی) و، هه موو شیان به زه بوونی دینه لای (خوا) ﴿۸۷﴾ چیاکانیش ده بینن پیت وایه وه ستاون، له حالیکدا که وهك پۆیشتنی هه ور ده پۆن، ئەوه ش دروستکراوی خوايه، که هه موو شتیکی به کارامه یی و ورده کاریی دروستکردوه، بیگومان ئەو شاره زای ئەوه یه که ده یکه ن ﴿۸۸﴾ هه ر که س (له پۆژی دوايی دا) چاکه بینن (پاداشتی) له و چاکتری هه یه و، له ترس و بیمی ئەو پۆژه ش دلنیاو هیمنن ﴿۸۹﴾ هه ر که سیکیش خراپه بینن، له په و روو ده خرپته ئاگر (ی دۆزه خ) هوه، (پشیان ده گوتری): ئایا ته نیا به وه سزا ندرین که ده تانکرد! ﴿۹۰﴾ (بئ: ته نیا به وه فه رمانم پیکراوه که په روه ردگاری ئەم شاره (شاری مه که که) به رستم که قه ده غه ی کردوه (هیچ گوناوه لادانیکي تیتدا بکری) و، هه موو شتیکی هی ویه و، فه رمانم پیکراوه له ملکه چان بم ﴿۹۱﴾ هه روه ها فه رمانم پیکراوه که قورئان بخوینم، ئنجا هه ر که س پئی راستی گرت، ئەوه سوودی پئی راستگرتنه که هی خویه تی و، هه ر که سیش گومرا بوو بئ: من ته نیا له ترسینه ران و هۆشیارکه ره وانم ﴿۹۲﴾ هه روه ها بئ: ستایش بۆ خوا، به زوو یی نیشانه کانیتان پیشان ده دات و، ده یانناسن، په روه ردگاریشت له وه ی ده یکه ن، بئ ئاگا نیه ﴿۹۳﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(يَقْصُ): واته: ده گيرێته وه، باس ده کات (الْقَصُّ: تَتَّبِعُ الْأَثَرَ، وَالْقَصَصُ: الْأَثَرُ، وَالْقَصَصُ: الْأَخْبَارُ الْمُتَتَّبَعَةُ)، (قَصٌّ): بریتیه له شوین شوینه وار که وتن، (قَصَص): به شوینه وار ده گوتری، ههروه ها (قَصَص): به وه هه والانه ده گوتری که به دوا داچوونیان بو کراوه.

(دَابَّةٌ مِّنَ الْأَرْضِ): ژياندارى زهوى، زینده وه ڕى زهوى، (قِيلَ إِنَّهُ حَيَّوَانٌ بِخِلَافٍ مَا نَعْرِفُهُ يَخْتَصُّ خُرُوجَهَا بِحَيْنِ الْقِيَامَةِ، وَقِيلَ: عُنِيَ بِهَا الْأَشْرَارُ الَّذِينَ مَنَزَلَتْ الدَّوَابُّ)، (راغب الأصفهاني)، ده لئ: (دَابَّةٌ مِّنَ الْأَرْضِ): گوتراوه: ژيانداریکه جیا له وهی که ئیمه پێیان ئاشناین، کاتیک ده رده چئ که پوژی قیامهت و هه لسانه وه دئ مه به ستی پئ پوژی ئاخیر زه مانه، تیکچوونی ئهم گهردوون و دنیا به.

هه ندیکیش گوتویانه: مه به ست له (دَابَّةٌ مِّنَ الْأَرْضِ): ئهو خراپه کارانه ن که وهك ئاژه ل وان.

ده لئیم: به لام ئهو رایه بیهیزه، چونکه خوا ﷻ دیاری کردوه، که قسه ده کات و ده لئ: خه لك بپروا به ئایه ته کان ناهینن.

(يُوزَعُونَ): ده گونجئ به مانای (يُمْنَعُونَ) بئ، واته: راده گیرین، پێیان نادرئ برۆن، یاخود (حَبَسَ أَوْلَهُمْ عَلَى آخِرِهِمْ)، ئه وان هه پێشیان راده گیرین، تاكو ئه وان هه دوا یی پێیان ده گهن، یاخود (يُوزَعُونَ)، واته: (يُمْنَعُونَ مِّنَ الدَّهَابِ إِلَى هَذَا وَهَذَا)، پێیان لیده گیرئ به ملاولادا برۆن، کوئترۆل ده کرین، ریک و پیک رئ ده گرنه بهر به ره وه ئهو ئامانجه ی خوا ده یه وئ.

مانای گشتیی نایه تەکان

خوایا **﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾** له کۆتایی ئەم سوورەتە موبارە کەدا، کە وەك له پێناسە کەیدا گۆتمان: بە باسی قورئان دەستی پێکردووە، بە باسی قورئانیش کۆتایی پێهاتووە، لەو هەدا وەك سوورەتی (الشعراء) وایە، هەر وەها لەو هەدا کە کۆمەڵیک له بەسەر هاتی پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، تێدا خراونه ڕوو، دیسان وێکچوونی هەیه له گەڵ سوورەتی (الشعراء) دا، ئنجا له کۆتایی ئەم سوورەتەدا خوا دەفەر موو: **﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾**، بە دنیایی ئەم قورئانە بەسەر بەنی ئیسرائیلدا، واتە: بەسەر گەلی جوولە کەدا، **﴿(إِسْرَءِيلَ)﴾**، نازناوی یەعقوب بە **﴿إِسْرَءِيلَ﴾** یانی: ئەوانە ی له یەعقوب پەیدا بوون { دەخوینیتەو، زۆربە ی ئەو کە تێدا دەکەوێتە راجیایی و مشتومڕەو، بۆیان دەخوینیتەو: هەق له کوێهەو؟ ناھەق له کوێهەو؟ نەیفەر موو: هەموو، چونکە خوا **﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾** راستکردنەو ی هەموو ئەو هەلەو له ڕێ لادانە ی خاوەن کتیبەکان کردوویان، بە تایبەت جوولە کە، بە پێویستی نەزانیو.

﴿وَإِنَّهُ هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، بە دنیایی ئەم قورئانەش ڕێنماییەو بە بەزەییە بۆ برواداران، چونکە ئەوانە ی له قورئان بەهرەمەند دەبن، وەك ڕێی راست پێ دۆزینەو، ئەوانە ی بەھۆی قورئانەو وا له خۆیان دەکەن، شایستە ی بەزەیی خوا بن، تەنیا برواداران، ئەگەر نا له ئەو صەدا خوا قورئانی بۆ هەموو مرۆڤەکان ناردو: **﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ﴾** (٢٧) **﴿التکویر﴾**، **﴿وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ﴾** (٢٨) **﴿آل عمران﴾**، وەك له چەند شوێنیک له قورئاندا دووبارە بۆتەو.

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾، بە دنیایی پەرور دگارت بە حوکمی خۆی دادوهرییان له نێواندا دەکات، {واتە: له سەر ناکوکی و

را جیایه کانیان، دادوهرییان ده کات و، هه ق و ناهه قیان ده خاته پروو { خواش زالی زانایه، که به ته نکید لیره دا مه به ست پپی پروژی دواپیه و، له پروژی دواپیدا خوا به حوکمی خوئی، دادوهرییان له نیوان دا ده کات، که له وئی به س حوکمی خوا هه یه و دیاره، به لام له دنیا دا خوا بواری داوه مروقه کانیش حوکم و ده سه لاتیان هه بی بو تاقیکردنه وه، به لام له وئی: ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ ۱۶ غافر، ته مپرو حوکم و حوکمپرانیی و، ده سه لات هی کییه؟ هی خوای تاکی ملیکه چکه ره.

خوا له وئی به حوکمه دادگه رانه که ی خوئی، دادگه رییان له نیواندا ده کات، خواش زالی زانایه، زاله و هیچ که س له ژیر ده سه لات و رکیفی قوتار نابی و، زاناشه به و شیوه یه دادوهریی ده کات، که شایسته ی زانیاری بیسنووری خویه تی و، دادگه ری بیسنووری خویه تی.

هه ندیک له زانایانیش وایان لیکدا وه ته وه: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ﴾ پهره ردگارت له دنیا دا به و حوکمه ی دایه زاندوه بو پیغه مبه ری خاته م، دادوهریی له نیوان مروقه کاند ده کات به گشتیی و، به تایهت خاوه ن کتیه کان، ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ تنجا تو پشت به خوا به سه ته، ﴿إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ به دنیایی تو له سه ره قیکی پروشی، یا خود: له سه ره قیکی پرونکه ره وه ی.

﴿إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الدُّعَاءَ﴾ به دنیایی تو به مردووان نابیستی، هه روه ها بانگکردن به که رانیش نابیستی، ﴿إِذَا وَلَوْ أَمْذَرِينَ﴾ له حالیکدا که پشت هه لده کهن و پرو وهرده چه رخنن، پرو وهرده گیرن به پشتتیکردنه وه، (أَذْبَرَ) یانی: پشتی کرده وه، (وَلَّى)، یانی: پروی وهرچه رخانده، جاری و مروقه پرو وهرده چه رخنن، به لام پشت ناکاته شته که، به لکو که له که ی تیده کات و لا ته نیشتی تیده کات، به لام ته مه بو جه ختکردنه وه و تو خکردنه وه ی پرو وهرگیرانه که یه، که ته نیا ته وه نیه لاته نیشت و لاکه که ی تیکهن، به لکو که پروی لی وهرده گیرن، یه که سه ر پشتیشی تیده کهن، ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَى﴾

عَنْ صَلَاتِهِمْ ﴿١﴾، ئنجا وهك چۆن ناتوانی دەنگی خۆت، بە مردووان بیستینی و بانگکردنت بە کەپان بیستینی، بە هەمان شیوەش: ناتوانی کوێرەکان، ئەوانە ی کوێر و نابینان، لە گومپایی دەربازیان بکە ی و پێنمایان بکە، ﴿إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾، تۆ تەنیا دەتوانی بەوانە بیستینی کە پڕویان بە ئایەتەکانی ئیمە هەیهو، ئەوان بۆ خوا ملکه چن.

ئەم دوو ئایەتە موبارکە بە هەمان شیوە لە سوورەتی (الروم) یەش دا هاتوون بە توزیک جیاوازییەو، مانای وایە ئەو مەبەستانە ی گرتوویاننە خۆیان، گرنگن، هەلبەتە چەمکەکیان بە جیا جیا لە زۆر شوینی قورئاندا هاتو، بۆ وینە: لە سوورەتی (الأنفال) دا هاتو، بەلام ئاوا بەسەر یەکەووەو بەو شیوەیه، تەنیا لەم سوورەتەو لە سوورەتی (الروم) دا هاتوون، کە ئیمە دوایی زیاتر تیشک دەخەینە سەر نیوەپۆکیان.

دوای ئەوێ خوای بەرزو مەزن باسی قورئانی کردو، باسی ئەوێ کرد کە قورئان هاتو دادوهریی لە نێوان مەوفاکاندا بکات، بەلام پێغەمبەر ﷺ ناتوانی بانگهوازی خۆی و دەنگی خۆی و بانگکردنی خۆی بە مردووان و بە کەپان بیستنی و، لە گومپایی دەریان بێنن، بەلکو تەنیا پڕوادارانیک کە پڕویان بە ئایەتەکانی خوا هەیهو، بۆ خوا ملکه چن، تەنیا ئەوانە پێغەمبەری خوا ﷺ دەتوانن وایان لێبکات، گوێبستی پەيام و بەرنامە ی خوا بن و، پاستییەکانی کە دەیانخاتە بەر چاویان، بیانینن.

ئنجا خوای بەرز دێتە سەر باسی بابەتیک دیکه، کە باسی ئاخیر زەمان (ساعة) ه، واتە: قۆناغی یەکەمی پۆزی دوایی، کە ئاخیر زەمان و تیکچوونی ئەم گەردوونەیه، دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ﴾، هەرکاتیش قسەیان لەسەر چەسپا، کە بە سیاق دەزانن، واتە: بیریاری خویان لەسەر هاتە دی، کە دەبێ ژيانی دنیا کۆتایی پێ بێ، ﴿أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ﴾، لەو

كاتەدا زىندەۋەرئىك، ژياندارئىكيان لە زەۋى بۆ دەردىن، ﴿تَكَلِّمُهُمَّ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾، دەياندوئىتى، خەلك دەدوئىتى، بەشىك لە دواندەكەى ئەۋەيە كە خەلك بپروايان بە ئايەتەكانى ئىمە نى، بپرواي پتەويان پتيان نى، ياخود: ئەو ژياندارە دەياندوئىتى بە ھۆى ئەۋەۋە كە خەلك بپرواي بە ئايەتەكانى ئىمە نى، ئنجا مادام مروڤەكان بپرواي پتەو و دل دامەزراويان نى بە نىشانەو ئايەتەكانى ئىمە، ژياندارئىك خۋاي پەرۋەردگار دەرى دىتى، خەلك دەدوئىتى، ئەو ژياندارەش بىگومان بەرگىرى دەكات لە خوا بەيەكگرتن و، دژى كوفرەو، پشتگىرى پەيامى خۋاي پەرۋەردگار دەكات، كە خەلكەكە زۆربەيان لىتى پشتەل دەبن و، لىتى ھەلدەگەپنەۋەو وازى لى دىتن.

﴿وَيَوْمَ نَخْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يَكْذِبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾، ھەرۋەھا ئەو پۆژەش كە لە ھەر كۆمەللىكى زۆر، ھەندىكيان كۆدەكەينەۋە لەوانەى بپروايان بە ئايەتەكانى ئىمە نەبوو، ئنجا ئەوان كۆنترۆل دەكرىن، ياخود ھى پىشپيان رادەگىرى، تاكو ھى دواى پتيان دەكات.

لیرەدا شتىك قرتىنراۋە، واتە: لەو پۆژەدا: چاكەكاران پاداشتى خۋيان ۋەردەگرنەۋەو، خراپەكارانىش سزاي خۋيان ۋەردەگرنەۋەو، ياخود لەو پۆژەدا كە ئەۋە دەكەين: كارەساقى زۆر گەۋرە دەقەومى، بەلام ئەۋە قرتىنراۋە، تاكو زەين ھەر مانايەك مەزەننە بكات، كە لەگەل فەرمايشتى خۋادا دەگونجى.

﴿حَقَّ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكْذَبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا﴾، ھەتا كاتىك لە ھەر كۆمەللىكى زۆر، كۆمەللىكى كەم لەوانەى بپروا بوون بە نىشانەكانى خوا، كۆدەكرىنەۋەو خپدەكرىنەۋە سەر يەك، ئنجا ھەتا كاتىك ھاتن، خوا فەرموو: ئايا ئايەتەكانى منتان، نىشانەكانى منتان بە درۆ داناو، شارەزاشيان نەبوون، ھەرۋا ۋەك تفەنگ بە تاريكىيەۋە نان و داركەرى شەۋى، بپروايتان نىشاندا بە ئايەتەكانى من، بەبى ئەۋەى لىيان وردبنەۋەو پتيان ئاشنان؟ ﴿أَمَّا إِذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ياخود ئىۋە چىتان دەكرد؟! ﴿وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ

لَا يَطِطُونَ ﴿١٠٤﴾ بریاریان بە سەردا چەسپا، بە هۆی ئەو سەمەوه کە کردیان و، لەو پۆژەدا زمانیان گۆ ناکات، قسە ناکەن و نادوین، چونکە هیچ شتیکیان بە دەستەوه نیە وەلامی ئەو پرسیارە ی پێ بدەنەوه.

ئنجأ خوا ﷻ باسی بابەتییکی دیکە دەکات، دەفەرموو: ﴿أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا آلِيلَ لِسَانِكُمْ فِيهِ﴾ ئایا نەیانبینووە کە ئیمە شەوگارمان بۆ گێراون بە هۆکاری تێدا سەرەوتن، تاكو تێیدا پشوو بدەن و بخەون، ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصَرًا﴾ پۆژگاریشمان بۆ کردوون بە مایە ی بینن، پۆشمان کردۆتەوه تاكو تێیدا بینن و کارو کاسبی و جموجۆلی تێدا بکەن! ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بێگومان لەوهدا نیشانه هەن بۆ کۆمەلێک برپا بێن.

بەلام کۆمەلێک برپا نەهێنن و نەخەفتین لە برپاهێنان و خواپەرستی، هەرچی بێینن وەك دیاردە ی سروشتی دەبینن، بەلام لەبەر ئەوهی بە چاوی ئیمان تەماشای ناکەن، نایەستەوه بە خواوه، وەك نیشانهی خوا ی زالی بالادەست، نایبینن، پەنگە بلێن: ئەم (خۆر)ە بەردەوام تیشکمان دەدات و، (مانگ) کە بە یەك شەوه (هلال) دەست پێدەکات، دوایی گەورە دەبێ، تاكو دەگاتە چواردەو پازدە، ئنجأ دووبارە قەبارەکە ی بچووک دەبێتەوه، تاكو لە کۆتایی دا، لە شەوی بیست و نۆو سییدا، وەك دەمە داسییکی لێ دێ و، دوایی دیار نامێنێ، هەروەها چیاکان، باران و بەفرو تەرزە، بایەکان، جەستە ی مرووف ... هتد، هەرچی تەماشای بکە ی هەر وایە، بەلام بابای بێبرپا وەك نیشانهی خوا، نایبینن، بۆیە خوا ﷻ لە سوورەتی (یوسف) دا دەفەرموو: ﴿وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ (١٠٥) واتە: زۆریك لە نیشانهکان لە ئاسمان و زەویدا هەن، بەلایاندا پەت دەبن، بەلام لاملیان تێکردوون، واتە: وەك کەسێک کە تەماشای شتێک ناکات و سەرنجی نادات، ئەوانیش سەرنجی نادەن، لەبەر ئەوهی بە چاوی ئیمانەوه تەماشای ناکەن.

تَنْجَا دُووباره خوا عزو جل دیته وه سهر باسی قیامت، ده فهرموئ: ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾، ئه و پوژهش كه فوو به كه په نادا ده كړئ، ههركهس له ئاسمانه كان و زهويدا ههيه، داده چله كئ و راده چله كئ، ترس و له رزوو بيم دايدة كړئ، مه گهر ئه وهى خوا بيهوئ، نه ترسئ و دانه چله كئ، ﴿وَكُلُّ أُنثَىٰ ذَخِيرَةٍ﴾، هه مووشيان، هه موو ئه و كه سانهى له ئاسمانه كان و زهوى دان، به فريسته و مروؤف و جنده وه، به ملكه چيى و زه بوونى دین بو لای، بو لای كئ؟ بو لای خواى په روه ردگار.

﴿وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُ جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْفَخَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، چيايه كانيش ده بينى پيټ وايه راوه ستاون، ناجوولین، له حالیکدا وه ك پویشتنى ههور ده جوولین، ئه وه دروستكراوى ئه و خوايه يه كه هه موو شتيكى زور به ورده كاريى دروستكردوه، ﴿إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾، بيگومان ئه و شاره زای ئه ويه كه ده يكه، دوايى زياتر تيشك ده خهينه سهر ته فسيرى ئه م ئايه ته و، هو كاري به هه له تيگه يشتنى زانايانى پيشين له باره ي ئه م ئايه ته وه، باس ده كه ين و پروونى ده كه ينه وه، كه ئه م ئايه ته مه به ست پيى قیامت نيه، به لكو مه به ست پيى ئيستايه.

ئه گهر سهرنج بده ين: له م ئايه تانه دا خوا باسى چند شتيك ده كات، جوړاو جوړن، ئه وهش له زور شوينى قورئان ههيه، وهك (سيد قطب) ده لئ: خوا ده يه وئ، له هه موو كه ليتانه وه، له هه موو شوينانه وه، بچي ته نيو دل و ده روونيانه وه، جاريك باسى قورئان ده كات، جاريك باسى دادوه ريى ده كات له و شتانه ي تيان دا كه وتوونه كي شه و راچيايه وه، تنجا باس ده كات كه قورئان رينمايى و به زه بيه بو پرواداران، دوايى باسى بالاده ستى خوى ده كات له دنيا دا، كه دادوه رييان له نيواندا ده كات، هه روه ها به پيغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: ئا گادار بيت ئه و له سهر هه قيكي پروونه و ... هتد، ئا ئه و جوړه باس كردنانه به دوايى يه كدا، هه موويان بو سهرنج راكيشان و، به هه موو شيوه يه ك چوونه نيو دلى

مروّقه، کاتیک قورئان دەخوینى، یان دەبیستى، که ئامانج تیاندا (لهو باسه جوړاو جوړانه دا) جوولاندنى ههست و ناخى مروّقه، ئنجا ههر کهسه به شتیک ههستى دهجوولئ و، به شیوازیك سهرنجى راده کیشرى و راده چله کئ!

ئنجا دهفهرموى: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ ءَامِنُونَ﴾ ههر کهسێک چاکه بئى له روژى دواى دا، ئهوه چاکتر لهوهى هیناویهتى، پاداشتى بو ههیهو، ئهوان له داچله کین و پاچله کین و، ترس و لهرزى ئهو روژه دا دلیان، هیمنن، بئ ترسن.

﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ههر کهسێکیش خراپه بئى، ئهوه به پێچهوانهى ئهوهوه که چاکه دئى: لهپهوپوو دهخرینه نئو ئاگرى دۆزهخهوهو پێشیان دهگوترئ: ئایا به جگه لهوهى دهتاکرد، شتیکى دیکه تان وه که به رانهر دهدریتهوه؟

له کوئایى دا خوا سئ شتان به پێغه مبه ر ﷺ دهفهرموى: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ أُعْبَدَ رَبُّكَ هَذِهِ الْبَلَدَةُ الَّتِي حَرَمَهَا﴾ واته: (بئى): به دلیایى من فه رمانم پیکراوه که پهروه رداگو رو خواهنى ئهم شاره بپهرستم، که قهدهغهى کردوه، واته: قهدهغهى کردوه گوناھو تاوانى تیدا بکرى، بێگومان گوناھو تاوان له ههموو شوینان قهدهغهیه، به لام لهوئ قهدهغه تره سزاشى زیاتره، جگه لهوهى هه ندیک شت که له شوینى دیکه قهدهغه نین، لهوئ قهدهغه ن، بو وینه: شکاندهوهى چله گیایه کى سهوز، یان لقه دره ختیکى سهوز، یاخود کوشتنى هه ندیک له زنده ورو ژيانداران، ﴿وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ﴾ ههموو شتیکیش هى ئهوه ﴿وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ فه رمانیشم پیکراوه له ملکه چان بم، لهوانه بم که بو خوا ملکه چ و ته سلیم.

﴿وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ﴾ ههروهها فه رمانم پیکراوه که قورئان بخوینمهوه، ﴿فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدَىٰ لِنَفْسِهِ﴾ ئنجا ههر کهسێک پئى راستى گرت،

له کۆتایی دا، خوا فه رمانیکی دیکه به پیڅه مېر ﷺ ده کات، ده فه رموی: **﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَبِّحْهُ عَزَّ وَجَلَّ﴾** هه روه ها به رموو: ستایش بو خوا، به مزووانه نیشانه کانی خویتان پیشان ده دات، مه به ست له وشه ی **(عَزَّ وَجَلَّ)** لیره دا، ثایه ته کانی قوربان نیه، چونکه پرسته کانی قوربان ده بیسترین و، ده خوینرینه وه، به لام ده فه رموی: ده بانناسن، ئنجا ئه وه سی ته گه ری ههن:

أ- مەبەست پېي ئەوھىيە، ئەو پرودواوانەي پروودەدەن، نیشانەي خوان و دەستەلاقي خوايان تېدا بەرجەستە دەي.

ب- مه به ست پټی ټهو راستیانه، که راستی زانستین و دهرده کهون، ټهو نه پټیانه ی که ردوون و مروڅ که به رده وام دهرده کهون و، سهره نجام مروڅه کان ده یانسان و، زیاتر حالیه ده بن، که خوا چی دروست کړدوه و، چی کړدوه و چوڼی کړدوه؟

ج- مەبەست پېتى ئەو پرووداوانەن كە بەسەريان دېتى، بۇ ويىنە: جەنگى بەدر، كە زۆرىك
لە زانايان و مانا ئىككىدەرەوانى قورئان، وايا تەفسىر كىردو.

ئىنجا دەفەرمۇي: ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَفْلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾، بېگومان خوا بىئاڭا نىيە لەوھى دەپكەن، بەلكو زۆر چاڭ ئاڭدارەو، ھەموو شىيەك لەسەرتان تۆمار دەكرى.

که بیگومان نه‌و‌ه‌ش هه‌په‌شه‌یه‌کی له‌ نیو‌ خویدا هه‌ل‌گرت‌وه، وات‌ه: ئه‌ی
بیرواینه! خۆتان هه‌ل‌ب‌گرن بۆ سزای ئه‌و کاره‌ خراپانه‌ی ده‌یان‌که‌ن!

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە ی یە کەم:

قورئان ئەو شتانە ی گەلی جوولە کە تێیاندا کەوتوو نە ڕاجیایی و مشت و مەرەو، لە زۆربەیدا هەقیان پێدەلێ و، ڕەحمەت و ڕێنمایی شە بۆ ڕوواداران و، خواش بە ھوكمی خۆی دادوەرییان لە ئێواندا دەکات:

خو ﷺ دەفەر مۆی: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْضَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ وَإِنَّهُ هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۚ﴾ (٧٧) ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۚ﴾ (٧٨)

شیکردنەو ی ئەم سێ ئایەتانە، لە پێنج ڕەگەدا:

(١)- ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْضَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، بێگومان ئەم قورئانە بەسەر وەچە ی بەنی ئیسرائیلدا دەخوێنێتەو، چیان بەسەردا دەخوێنێتەو؟

(٢)- ﴿أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، زۆربە ی ئەو ی ئەوان تێدا کەوتوو نە مشت و مەرەو ڕاجیاییەو، نە کە هەمووی، بەلکو ئەم قورئانە زۆربە ی ئەو کە بە پێویستی بزانێ، لەوشتانەدا کە تێیان دا کەوتوو نە ناکۆکیی و ڕاجیاییەو، بەسەر وەچە ی بەنی ئیسرائیلدا دەخوێنێتەو، بۆیان باس دەکات و، ڕووی دەکاتەو: کامە هەقەو کامە ناھەقە.

ئەنجا ئەو ش تەنیا یە کە ١٠٠ ھزار ١٠٠ ھزار ناگرتەو، بەلکو ھەموو ١٠٠ ھزار ناگرتەو: بووناسیی، ئیمان و عەقیدە، ھوكم و سیاسەت، عیبادەت، میژوو ... ھتد، ھەمووی دەگرتەو.

حهوت نمونه له هه له راستکردنه و هکانی قورئان بو خاوهن کتیبان:

۱- له سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه که له‌م سوورپه‌ته به‌پێژه‌دا باسی سوله‌یمان و شازنی (سبأ) کراوه، ده‌لێن: له: (أخبار الأيام الثاني) دا، که کتێبه‌که له کتێبه‌کانی له په‌یمانی کۆن، ده‌لێن: شازنی (سبأ) بۆ خۆی وه‌ک گه‌شت و سه‌ردان و گه‌پان و، وه‌ک ئاگادار بوون له‌ موڵک و ده‌سته‌لاتی سوله‌یمان، له‌ یه‌مه‌نه‌وه هاتوه بۆ ئۆرشلیم (فه‌له‌ستین)، بۆ ئه‌وه‌ی بزانی داخۆ موڵک و ده‌سته‌لاتی سوله‌یمان چۆنه؟^(۱) به‌لام بێگومان وا نیه‌و، وه‌ک قورئان فه‌رمووویه‌تی: پوپووله سوله‌یمانه (هه‌ده‌د) سوله‌یمان نامه‌یه‌کی پێدا ده‌نێری بۆ شازنی سه‌به‌ه، شازنیش دیاریی و خه‌لاتی بۆ ده‌نێری، تا‌کو بزانی داخۆ پادشایه‌که به‌ دوا‌ی موڵک و سامانه‌وه‌یه‌و، به‌و دیاریانه‌ پازی ده‌بی، یاخود پێغه‌مبه‌ری‌که خاوه‌ن په‌یامه‌و به‌ که‌مه‌تر له‌وه که په‌یامی خوا‌ی پێگه‌یه‌نی، پازی نابێ، له‌سه‌ر ئه‌و بناغه‌یه، شازن چووه بۆ شام، ئنجا عه‌قڵ نابێری، شازنێک ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی بزانی که ده‌نگ و باس چییه له‌ شام و، بزانی موڵکی سوله‌یمان چۆنه؟ بۆ گه‌شت و سه‌یران بچێ! ئه‌وه رێی تێناچێ.

(۲) - ههروه‌ها له‌و سه‌رچاوه‌یه‌دا، نه‌باسی په‌یام و بانگه‌وازی سوله‌ییمان بۆ شازنی سه‌به‌ء کراوه، نه‌باسی وازه‌ییانی له‌شیرک و خۆریه‌رستی و، گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ته‌نیا خواپه‌رستی کراوه^(۲).

(۳) - ههروهه‌ها له قوڕنان دا باسی عیسا کراوه وهك بهندهی خوا، كه به بی باب له دایك بووه، وهك شتیکی یاسادرو موعجیزه، تاكو خوا پێشانی مروڤایه‌تی بدات، كه ده‌توانی به بی بابیش مروڤ دروست بکات، كه چي له‌لای نه‌صرانییه‌كان کراوه‌ته‌ کوری خوا^(۳).

(١) بروانه: التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، أخبار الأيام الثاني، زيارة ملكة سبأ، الإصحاح: ٩، ص ٩٢٨، ٩٢٩.

(۲) هه‌مان سه‌رچاوو و لاپه‌په، به‌لکو باسکراوه که شازنی سه‌به‌ه (۴۳۲۰) کیلو زی‌پ‌ری داوه به سوله‌یه‌مان، و‌پ‌رای چه‌ندان جو‌ره بو‌نی خو‌ش و به‌ردی به‌نرخ!

(۳) هه‌مان سه‌ر چاوه، العهد الجديد/ إنجيل مَتَّى - الإصحاح: ۳، ص ۱۸۷۵، كه ئه‌مه ده‌فی قسه كه يه: ... وإذا صوت من السماوات يقول: هذا هو ابني الحبيب الذي سُررت به كل السرور.

(۴) - ھەرۈھە لە قورئان دا باسی لووط کراوە و، خواى بەرز بەسەرھاتەکەى ڤوونکردۆتەو، چۆن بوو، بە پېچەوانەى ئەووەو کە لە پەيمانى کۆندا ھەيە، کە گوايە لووط دوو کچى بوون، دواى ئەوەى دەرەبازيان بوو، ھەردووکیان بە نۆرە بايان سەرخۆش کردووە لەگەلى خەوتوون، بۆ ئەوەى منداليان بېي!^(۱)

(۵) - ھەرۈھە قورئان باسی ھاروون دەکات، وەك پېچەمبەريک و بەندەيەكى زۆر صالح، نەك وەك پەيمانى کۆن دەلى: ئەو گۆلکە زېرینەى بۆ گەلەکەى دروستکرد، تاکو بېپەرستىن لە جياتى خوا!^(۲)

(۶) - ھەرۈھە قورئان باسی داوود دەکات وەك پېچەمبەريکى پاىەبەرزى خوا، کە کاتیک پازو نیازو موناجاتى لەگەل خوادا کردو، بالندە گوڤيان بۆ گرتووە لەگەليان گوتۆتەو، ھەرۈھە چياکان لەگەليان گوتۆتەو، نەك مەبەست پېي دەنگدانەو (صدى) بى، وەك لە بەسەرھاتى داوودو سولەيمان لە تەفسیری سوورەتى (الانبیاء) دا باسماں کرد، ئنجا داوودىكى ئاوا کە خوا باسی دەکات، زۆر جيايە لەو داوودەى کە لە پەيمانى کۆندا ھاتو، کە بە داوین پېس و زیناکار وەسفى دەکات!^(۳)

(۷) - ھەرۈھە لە باسی سولەيمان دا، لە پەيمانى کۆندا دەلى: سولەيمان لە کۆتايى تەمەنیدا پەناى بێدە بەر جادوو و بتى دەپەرستى و، خێزانەکانى ھەموویان بپەرست بوون و ھەليانگێرايەو!^(۴) بەلام قورئان بە جوانترین و باشتريں شیوہ وەسفى سولەيمان دەکات، دەفەرموي: ﴿وَوَهَبْنَا لِداوودَ سُلَيْمٰنَ نَعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُٗ اَوَّابٌ﴾ ﴿٣٠﴾ ص، واتە:

(۱) ھەمان سەرچاوە العہد القدیم / سفر الخروج، الإصحاح: ۳۲، ص ۱۹۴ (ھارون یصنع عجل الذهب).

(۲) ھەمان سەرچاوە العہد القدیم / سفر التکوین، الإصحاح: ۱۹، ص ۵۳.

(۳) ھەمان سەرچاوە العہد القدیم / سفر صموئیل الثاني، الإصحاح: ۱۱، ص ۱۶۵۹ (خطیة داود وخداە).

(۴) ھەمان سەرچاوە العہد القدیم / سفر الملوك الأول، الإصحاح: ۱۱، ص ۷۳۳، ۷۳۲ (زوجات سليمان، وعید الرب لسليمان).

سوله یماڤمان به داووددا، باشتین بهنده بوو، زۆر ده گه رایه وه بو لای خوا، سه لات و سه لام له سه ر هه موو پیڤه مبه رانی خوا بئ.

۳- ﴿وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگومانیش ئەم قورئانه پینماییه و، به زه ییشه بو پرواداران، بوچی ته نیا بو پرواداران؟ چونکه بهس ئەوان لئی به هره مه ند ده بن، ئەگه رنا له ئەسلدا خوا قورئانی بو هه موو جیهانیان ناردوه، به لام کین ئەوانه ی له قورئان و، له پیڤه مبه ری خاته م به ره ره مه ند ده بن؟ ته نیا ئیمانداران، بویه تایبه تی ده کات به وانه وه، وه كه له سه ره تایی سووره تی (البقره) دا ده فه رموی: ﴿هُدًى لِّلشَّافِقِينَ﴾ پینماییه بو پارێزکارانه، چونکه بهس ئەوان لئی به هره مه ند ده بن.

۴- ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ﴾ به دنیایی پهروه رداگارت به حوکمی خوئی دادوه رییان له نیواندا ده کات.

که زیاتر وا پیده چی مه به ست دواپۆژ بئ، ئەگه رنا له دنیاش دا حوکمه که ی له قورئاندا به رجه سه ته یه، ئنجا ریبازی پیڤه مبه ر ﷺ، که ته ویش هه ر به رجه سه ته کردن و جیبه جیکردنی قورئانه له سه ر ئەپزی واقع.

۵- ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ بهس ئەو (خوا) یش زالی زانایه، هیه کس له ژیر ده سه ته لاتی قوتار نابئ و، زاناشه، ئەو دادوه ریه که ده یكات، له سه ر بناغه ی زانیارییه کی بیسنوو رو په هایه.

مەسەلە ی دووهم:

چەند پێنمایەك بۆ پێغەمبەر ﷺ كه: بەس پشت بە خوا ببەستەو، تۆ لەسەر هەقی ڕوونی، بەلام تۆ ناتوانی پەيام و قسەى خۆت بە مردوووان و، كەپان ببیستینی و، پێنمایى كۆیران بكەى و لە گومپایی دەریان بینى:

خوا دەفەرموى: ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ (٧٩) إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الضُّمَمَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِيَ الْعُمَى عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

شیکردنەوهی ئەم سێ ئایەتە، لە هەشت بڕگەدا:

لەم سێ ئایەتەدا خوا ﷻ چەند پێنمایەکی گەورەو گرنگی پێغەمبەر ﷺ دەکات، لە پشت ئەویشەوه هی هاوێلانی بەرێزی، پاشان شوێنکەوتووایی هاوێلان، دوایی جیلەکانی دواى وان، هەتا دنیا بە کۆتا دى:

(١)- ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ ئنجا پشت بە خوا ببەستە، وشەى: (تَوَكَّلْ): لەسەر کێشى (تَفْعَلْ) ه، واتە: جوړیک له خو ئەزىهتدان و کار لەسەر خو کردنی دەوى، (تَوَكَّلْ) واتە: وه کیل گرتن، یانی: وه کیل پەیدا بکە، دەگوترى: (وَكَلَّ إِلَيْهِ الْأَمْرَ، إِذَا أَسْنَدَهُ إِلَيْهِ)، ئەگەر كەسێك كاریكى بە كەسێك سپارد دەلى: (وَكَلَّ إِلَيْهِ الْأَمْرَ)، ئنجا (تَوَكَّلْتُ عَلَى فُلَانٍ) واتە: كاری خۆم بەو سپارد، خوا دەفەرموى: ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ پشت بە خوا ببەستە، ئەو بکە كاری پێشپێردراوى خۆت، متمانەت بە خۆى خۆت بى، كە بێگومان پشت بە خوا بەستن، تێكگىرانی نیه، لەگەڵ دەست بە هوکار گرتن دا، دەستت بە هوکارانەوه بى و، دەلت بە خواوە پەيوەست بى، پەنا بۆ هوکار بردن، ئیشی دەستانەو، دل بە خوا پەيوەست کردنىش، ئیشی دل و دەروونە.

(٢)- ﴿إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ بێگومان تۆ (ئەى موحەممەد!) لەسەر هەقیكى ڕوونكەرەوهی، یاخود لەسەر هەقیكى ڕۆشنی، واتە: ئەى موحەممەد! تۆ لەسەر هەقیكى

هیچ تەم و مژو پەردەى بەسەرەووە نیه، کە بریتیە لە قورئان و ئەو رێبازە کە قورئانت پێ بەرجەستە کردووە، لە گشت رەهەندو بوارەکانی ژياندا، ئا ئەو پەيام و بەرنامەیه، ئەو هەقە پۆشن و پروونکەرەووەیه، کە تۆى لەسەرى، بۆیە پشتت بە خوا بەستە، وەك پێغەمبەر ﷺ لە فەرماشتیکدا دەفەرموئ: {قَدْ تَرَكْتُكُمْ عَلَى الْبَيْضَاءِ لَيْلُهَا كَنَهَارِهَا لَا يَزِيغُ عَنْهَا بَعْدِي إِلَّا هَالِكٌ} (أخرجه أحمد: ۱۷۱۸۲، وابن ماجه: ۴۳، والحاكم: ۳۳۱، والطبراني في الكبير: ۶۱۹، عَنْ الْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَقَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: حَدِيثٌ صَحِيحٌ بِطَرَقِهِ وَشَوَاهِدِهِ)، واتە: ئێوەم لەسەر رێیەکی پروون بە جێهێشتووە، شەووەکەیشی وەك پۆژەکەیهتی، کەس لێی لاناڤات، مەگەر کەسێک فەوتاو بێت.

واتە: تاریکایی و لێلی تێدانیه، هەمووی پروون و پۆشنە، هیچ کەس لێی ناترازی و لاناڤات، مەگەر کەسێک فەوتاو بێت.

هەر وەها ئەمە ئەو هەشی لێوەردەگیرئ: ئەو موحەممەد! ئەو شوینکەوتووایی موحەممەد! ئێوە پشتتان بە نەخشەو پلانی خواو، مشوورخۆری خوا بۆتان، قایم بئ.

ئەجا خستنه پرووی چەند راستیەك بۆ پێغەمبەر ﷺ و شوینکەوتووایی:

۳- ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى﴾، بە دنیایی تۆ ناتوانی بە مردووان بیستینی، و شەو (أَسْمَعُهُ) واتە: پێیستند، ئەمە وا پێدەچئ وەلامی پرسیارێک بێت، کە بە مێشك دادئ، باشە مادام موحەممەد ﷺ لەسەر هەقیکی پۆشن و پروونکەرەووەیه، ئەو بۆچی بێپروا و هاوبەش بۆ خوادانەران، پشتی تێدەکەن و قبوولی ناکەن پەيامەکەى لێوەرگرن؟

خوا دەفەرموئ: بە دنیایی تۆ ناتوانی کەسانێک کە مردوون، پێیان بیستینی، واتە: ئەوانە وەك مردوو وان، راستە بە لاشە زیندوون، بەلام خاوەن ناخیکی تاریک و دڵ و دەروونیکی مردوون و لە حوکمی مردووان، ئەجا تۆش ناتوانی بە مردووان بیستینی. (موتی) کۆی (میت)ە، واتە: مردووان.

۴- ﴿وَلَا تَسْمَعْ الضَّمَّ الدُّعَاءَ﴾ هەر وەها تۆ ناتوانی بانگکردن بە کەرانیك بیستی، وشە: (صم) کۆی (أصم) ه، واتە: کەرەکان.

(إسماع) چاوگە، پێیستاندن، (إِبْلَاحُ الْكَلَامِ بِالْمَسَامِعِ) گەیانندی قسە بە گوێیەکان، یانی: کۆئەندامی بیستن، گومانی تێدانیه هەر کام لە وشە: (موقی، صم، عمی) هەموویان خوازاوێنەوێ بۆ کەسانیك کە قسە هەق وەرناگرن و، بابای هەق وەرناگەر و نەسەلمێن لە حوکمی: مردوو و کەرۆ کوێر دایە.

۵- ﴿إِذَا وَلَوْ أَمْدَرِينَ﴾ کاتیك کە روو وەردهگیرن و پشت تێدەکەن، کەر نابیستی، چ جایی ئەوێ پشت تێکات! ئەوێ هەر نابیستی.

۶- ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَدِي الْعُمَى عَنْ ضَلَالَتِهِمْ﴾ هەر وەها تۆ پێنماییکاری کوێران نی، لە گومرایی دەریان بێنی، واتە: لە گومرایی دەریان بێنی و پێنمایان بکە، (هدی) لێرەدا بە مانای پێی راست پێشاندان هاتو، بۆچی دەفەرموێ: ﴿بِهَدِي الْعُمَى عَنْ ضَلَالَتِهِمْ﴾؟ چونکە وشە (بِهَدِي) مانای لادەر (صارف) ی خراوەتە ئێو، بۆیە بە پیتی (عن) بەرکاری خواستو، ئەگەرنا بە پیتی (فی) بەرکاری دەخواست: بەلام ئێستا مانایەکی ئاوا: تۆ لادەری کوێران و دەرھێنەریان نی لە گومرایی و، پێنماییکاریان نی.

(وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَى فِي ضَلَالَتِهِمْ) تۆ ناتوانی کوێران پێنمای بکە، لە گومرایی دەرینبێنی.

وشە: (بِهَدِي) خوێنراویشەتەو: (تَهْدِي) (وَمَا أَنْتَ تَهْدِي الْعُمَى عَنْ ضَلَالَتِهِمْ) واتە: تۆ ناتوانی کوێران لە گومراییەکیان دەرینێ و، بیانھێنێ سەر راستەپێ.

۷- ﴿إِنْ تَسْمَعْ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾ ئەم (إِنْ ه، (إِنْ النَّافِيَةِ) یە، یانی: (مَا تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا) تۆ ناتوانی بیستی مەگەر بە کەسیك کە پڕوا بە ئایەتەکانی ئێمە بێنی، بە (فعل المضارع) یش ھیناویەتی، چونکە ئیمان تێاندا تازە دەبێتەو، بەردەوام.

۸- ﴿فَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾ له حالیکدا که ئەوانە ملکه چن، چه سپاون و بەردەوامن
له سەر ملکه چیی بۆ خوا.

زانایان دەلێن: قورئان دوو شوێنەواری هەن و له دوو پروووه کاریگەری هەیە:

یەكەم: له پرووی ماناو مەبەستە بەرزەکانییەوه، که خاوەن عەقلە سەلیمەکان، عەرەب و،
جگە له عەرەب هەموویان لەویدا هاوبەشن و، دەگونجی له زمانە ئەسلییەکی خۆی که
عەرەبییە وەرەبگیردری بۆ زمانەکانی دیکە، وەك: (ئینگلیزی، هیندی، تورکی، فارسی،
کوردی ... هتد)، ئەو ماناو مەبەستانەش تاراددەیهك پارێزراوین.

دووهم: له پرووی رەوانبیزی و شیوەی دارێشتنەکیەوه، که ئەمە تایبەتە بە گەلی
عەرەبەوه، یاخود بە کەسانیکەوه که زمانی عەرەبی دەزانن.

بۆیە بەراستی ئەگەر کەسێک بیهوی باش له قورئان تیگات، بەلێ،
دەگونجی بە تەرەجەمەکراوی له ماناو مەبەستەکانی بگات، بەلام بیهوی وەك
پێویست لێی حالیی بێ، بە تایبەت له پروو رەوانبیزی و دارێشتنەکیەوه، ئەوه
حەتمەن دەبێ زمانی عەرەبیی بزانی.

ئەجا ئایا بۆچی خوا بێروایان، بەو سێ سیفەتە وەسف دەکات؟

أ- بۆیە دەفەرموێ: (موقی) چونکه مانایەکی تێناگەن.

ب- بۆیە دەفەرموێ: (صم) چونکه بێژەکان نابیستن.

ج- بۆیە دەفەرموێ: (العمی) چونکه پێی راست و چەوت لێک جیاناکنەوه.

کورتە باسیک له باره‌ی بیستنی مردووانهوه

له‌باره‌ی ئه‌وه‌وه که پێغه‌مبەر ﷺ نه‌یتوانیوه، به‌مردووان بیستینی و، واکات که‌ران لێ تیبگه‌ن و، کوێران له‌گومرایی ده‌رییانی، به‌تایبه‌ت که‌به‌مردووان بیستینی، زانیان مشت و مێکی زۆریان بووه‌ له‌ته‌فسیره‌کاندا، دوو‌فهرمووده‌له‌وباره‌وه‌دینمه‌وه، دوايش قسه‌ی هه‌ندی له‌زانیان دینمه‌وه‌وه، بۆچوونی خو‌شم ده‌لیم:

یه‌که‌م: {عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: ذَكَرَ لَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي طَلْحَةَ، أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ أَمَرَ يَوْمَ بَدْرٍ بِأَرْبَعَةِ وَعِشْرِينَ رَجُلًا مِنْ صَنَادِيدِ قُرَيْشٍ، فَقَذَفُوا فِي طَوِيٍّ مِنْ أَطْوَأِ بَدْرٍ حَبِثٍ مُخْبِثٍ، وَكَانَ إِذَا ظَهَرَ عَلَى قَوْمٍ أَقَامَ بِالْعَرَصَةِ ثَلَاثَ لَيَالٍ، فَلَمَّا كَانَ بِبَدْرٍ الْيَوْمَ الثَّالِثَ أَمَرَ بِرَاحِلَتِهِ فَشَدَّ عَلَيْهَا رَحْلَهَا، ثُمَّ مَشَى وَاتَّبَعَهُ أَصْحَابُهُ، وَقَالُوا: مَا نَرَى يَنْطَلِقُ إِلَّا لِبَعْضِ حَاجَتِهِ، حَتَّى قَامَ عَلَى شَفَةِ الرِّيِّ، فَجَعَلَ يُنَادِيهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِهِمْ: «يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ، وَيَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ، أَيْسَرُكُمْ أَنْتُمْ أَطْعَمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، فَإِنَّا قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا، فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا؟» قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا تَكَلَّمُ مِنْ أَجْسَادٍ لَا أَرْوَاحَ لَهَا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ لِمَا أَقُولُ مِنْهُمْ»} (أخرجه البخاري: ۳۹۷۶، ومسلم: ۲۸۷۵).

واته: قه‌تاده ده‌لێ: ئه‌نه‌سی کوری مالیک، ئه‌ویش له‌ئه‌بوو ته‌له‌وه‌وه‌بو‌ی باسکردين، پێغه‌مبەر ﷺ له‌جه‌نگه‌به‌ده‌ردا فه‌رمانی کرد بیست و چوار پیاو له‌زله‌زله‌کامی قوره‌یش (له‌کافره‌مله‌وره‌کان) فری بدیننه‌نیو چالیک له‌چاله‌کانی به‌در، وه‌ک که‌لاک و لاشه‌ی پیس، پێغه‌مبەر ﷺ عاده‌تی وا‌بوو، که‌له‌جه‌نگیکدا به‌سه‌ر کومه‌لیکدا زāl ده‌بوو، سی‌شه‌وان له‌مه‌یدان ده‌مایه‌وه‌ (واته: له‌و شوینه‌ی جه‌نگه‌که‌ی تیدائه‌نجام دراوه‌) کاتیک پوژی سییه‌می جه‌نگی به‌در بوو، فه‌رمانی کرد، و‌لاخه‌که‌یان بۆ کورتان کرد، دوا‌ی پوشت، هاوه‌لانیشت شوینی که‌وتن، گو‌تیان: پیمان وابوو بۆ هه‌ندی‌ک کاری خو‌ی ده‌چی، پوشت تا‌کو

چووه سەر قهراغی ئەو چالە که چاک نه کرابوو، دەستی کرد به بانگ کردیان به ناوی خوێان و باب و باپیرانیان: ئەهی فلانی کۆری فلان! ئەهی فلانکهسی کۆری فلانکهس! {ههتا ناوی ههموویان، یان زۆربهیانی هینا} فهرمووی: ئایا ئێوه پێتان خوێش بوو که به قسهی خواو پێغه مبه ره که تان کردبایه، ئێمه به دنیایی ئهوهی پهروهردگارمان به ئێنی پێدابووین، به راستی بینیمان، ئایا ئهوهی ئێوهش پهروهردگارتان به ئێنی پێدابوون، به راستی بینیتان؟ عومهر (خوا لێی پازیبی) گوئی: ئەهی پێغه مبه ری خوا! بوچی قسه له گهڵ چه ند لاشه یه کدا ده کهی، که پروحیان تێدانین، پێغه مبه ر ﷺ فهرمووی: سویند به و که سه ی که گیانی موحه ممه دی به ده سه ته، ئێوه له وه ی که ده یلیم، له وان با شتر نابیس تن، به لام ناتوانن وه لامم بده نه وه.

دووهم: {عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ وَقَفَ عَلَى قَلِيبٍ بَدْرٍ فَقَالَ: «هَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا»، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّهُمْ يَسْمَعُونَ مَا أَقُولُ»، فَذَكَرَ لِعَائِشَةَ فَقَالَتْ: «إِنَّمَا قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّهُمْ الْآنَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّ الَّذِي كُنْتُ أَقُولُ لَهُمْ هُوَ الْحَقُّ»، ثُمَّ قَرَأَتْ: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى﴾ حَتَّى قَرَأَتِ الْآيَةَ} (أخرجه البخاري: ۳۹۸۰، ۳۹۸۱).

واته: عه بدوللای کۆری عومهر (خوا لێیان پازیبی) گوئی: پێغه مبه ر ﷺ له سه ر چالی به در وه ستا، لاشه ی زله زله کانی قورپه ریشی دواندن، فهرمووی: ئایا ئه وه ی پهروهردگاتان به ئێنی پێدابوون، به راستتان بو هاته دی؟ دوایی فهرمووی: ئه وان ئیستا ئه وه ی ده یلیم، ده بیستن، ئنجا ئه وه بو خاتوون عایشه گێردرایه وه، ئه ویش گوئی: پێغه مبه ر ﷺ نه یفه رمووه، ئه وان ئیستا ده بیستن، به لکو فهرمووی: ئه وان ئیستا ده زانن، ئه وه ی که پیم ده گوتن هه ق بوو، دوایی ئه م ئایه ته ی خوینده وه: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى﴾، تو ناتوانی به مردووان بیستی، تا کو کو تایی ئایه ته که.

واته: دایکمان عایشه (خوا لێی پازیبی) په خنه ی گرتوه له م ریوایه ته، که پێچه وان ه ی ئه م ئایه ته یه: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى﴾، تو ناتوانی به مردووان

بیستی، به لام ریوایه ته که ده لی: پیغمبر ﷺ فه رمووی: نه وان ئیستا نه وهی ده یلیم ده بیستن.

سی بۆچون له و باره وه:

(۱) - (القرطبي) ده لی: (وَقَدْ غَوِضْتُ هَذِهِ الْآيَةَ بِقِصَّةِ بَدْرِ وَبِالسَّلَامِ عَلَى الْقُبُورِ، وَمَا رُوِيَ فِي ذَلِكَ مِنْ أَنَّ الْأَرْوَاحَ تَكُونُ عَلَى شَفِيرِ الْقُبُورِ فِي أَوْقَاتٍ، وَبِأَنَّ الْمَيِّتَ يَسْمَعُ قَرَعَ النَّعَالِ إِذَا انْصَرَفُوا عَنْهُ، إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ، فَلَوْ لَمْ يَسْمَعْ الْمَيِّتُ لَمْ يُسَلِّمْ عَلَيْهِ، وَهَذَا وَاضِحٌ وَقَدْ بَيَّنَّاهُ فِي كِتَابِ «التَّذَكُّرَةِ»^(۱)).

واته: رواله قی ئەم ئایه ته {چونکه مه عقوول نیه، مه به ستی نه وه بی، که ئایه ته که له گه ل نه و شتانه دا تیکده گیرئ} تیکده گیرئ له گه ل به سه رهاتی جهنگی به دردا، که پیغمبر ﷺ زله زله کانی قورپه یشی دواندو، سلاو کردن له گوپرستان و، نه وه که گیردراوه ته وه پروحه کان له سه ر قه راغی گوپرکان ده وه ستی، له هه ندی کاتانداو، نه وه که مردوو گوئی له دهنگی پیلایوی به خاک سپیره رانی ده بی کاتی که ده پۆن، ههروه ها جگه له وهش، ئنجا نه گه ر مردوو نه بیستبایه، سلاوی لی نه ده کراو، نه وهش پروونهو، ئیمهش له کتیبی: (التذكرة في أحوال الآخرة) دا باسی نه وه مان پروونکردۆته وه.

کهواته: (القرطبي) لی ره دا له په نادا (ضمناً) په خنه ده گری له بۆچوونه کهی دایکمان عایشه خوا لی پازیبی.

(۲) - (ابن عطية) ده لی: (فَيُشَبِّهُ أَنَّ قِصَّةَ بَدْرِ خَرَقٌ عَادَةٌ لِمُحَمَّدٍ ﷺ فِي أَنْ رَدَّ اللَّهُ إِلَيْهِمْ إِذْرَاكَ سَمِعُوا بِهِ مَقَالَهُ، وَلَوْلَا إِخْبَارُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِسَمَاعِهِمْ، لَحَمَلْنَا نِدَاءَهُ إِيَّاهُمْ، عَلَى مَعْنَى التَّوْبِخِ لِمَنْ بَقِيَ مِنَ الْكُفْرَةِ، وَعَلَى مَعْنَى شِفَاءِ صُدُورِ الْمُؤْمِنِينَ)^(۲).

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۳، ص ۱۸۸.

(۲) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۳، ص ۱۸۸، (ابن عطية) زۆر جار تییینی جوانی هه ن و، زۆر جار لی ده خوازمه وه.

واته: وا پیده چی ئەم بەسەرھاتی بەدر، یاسادر (موعجیزه) یَک بووبی بو موخەممەد ﷺ، لەو هەدا که خوا هەست و هوشی بو ڕووحەکان گەڕاندوونەو، بایی ئەوەندە که فەرمايشته ی پێغەمبەری ﷺ پێ بیستن، ئەگەر پێغەمبەری خواش ﷺ هەوایی پێنەداباین، که مردووان وەختیک سلاو لە گۆرەکان دەکەین، لیما دەبیستن، ئەو بە بانگکردنە که ی پێغەمبەرمان وا لێکدەدایەو، که مەبەستی پێ سەر زەشتکردنی کافرەکان بوو، ئەوانە ی که ماون و زیندوون، هەر وەها مەبەستیش پێی هەتووانی دلی برینداری ڕوانداران بوو {که ڕۆژانێکی زۆر ئەو بێڕوایانە مسوڵمانانیان لە مەککە ئەزیزە تداو، ئیستاش ئەو لەوێ که لەشیکی مردوون و کەوتوون}.

۳- منیش وای تێدەگەم، که ئەو ی پێشی دایکمان عایشە خوا لێی ڕازی بی گوێ، تێکناگیری، لە گەڵ ئەو شانەدا که (القرطبي) هیناوانی، چونکە ئەو که بەلگە بە ئایەتە که دینیتەو، که دەفەر موی: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْكُفْرَ﴾، تۆ ناتوانی بە مردووان بیستینی، مەبەست ئەو یە که پێغەمبەر ﷺ وەک پێ بیستاندنی ئەو که لێی بە هەر مەندبن، خوا دەفەر موی: ئەو ناتوانی، چونکە کەسێک بە زیندوویی سوودی لێ نەبینی، بە مردوویی چۆن سوود دەبینی؟ بەلام ئەو که کەسێک دەمری، مسوڵمان، یان نامسوڵمان، ئاگای لە هیچ نەمی، وانی، چونکە ڕووحە که ی هە یەو، مەرج نیە ئەو جەستە یە ی لە گۆرە که دایە، بیستی، بەلام ڕووحە که ی ئاگادار، ئەهلی چاکە بی، یان ئەهلی خراپە بی، هەر وەها که سلاو لە گۆرەکان دەکری و، ڕووحەکان ئاگاداری هەندیک شت دەبن و، مردووش گوێی لە دەنگی پێلاوی بە خاک سپێرە رانی دەبی، کاتی که دەڕۆن، ئنجا بەو شیوہ یە که گوتمان ئەو دەقانه کۆدە کری ئەو، بێگومانیش وەک زانیانی (أصول الفقه) دەلێن: (إِعْمَالُ النَّصِيْنِ أَوَّلَى مِنْ إِعْمَالِ أَحَدِهِمَا) واتە: کاریکردنی دوو دەقەکان لە پشتگوێ خستنی یەکیان باشترە.

ئیدی بەم جوړه تیگە یشتی و کوکردنەو ی دەقەکان، هیچ پێویست ناکات بلین: ئەو هەوالانە ی دەلێن: پێغەمبەر ﷺ قسە ی کردووە لە گەڵ مردووان داو دواندوونی، راست نین، یان نەیانپیکاو.

هەلبەتە ئەم مەسەلە یە دەگونجی قسە ی زیاتری لە سەر بکری، بەلام ئیمە لە گەڵ سروشت و قەبارە ی ئەم تەفسیرە ئەوەندە، بە بەس دەزانی.

(۱۰) نیشانه کان کوٹایی هاتنی دنیا.

تهفسیره کان زور وه سفی نهو زینده وه ره یان کردوه، ده لَین: سه ری وایه و، لاقی وایه و، کلکی وایه، به لام له راستیدا نه ئایه ته که ئاماژه به وه ده کات، نه فه رمایشته کانی پیغه مبه ریش ﷺ، هه ندیک شوینه واری بیه یز له پرووی سه نه ده وه گپردا و نه وه، که جیی پشت پی به ستن نین و، هه ر شتیک له و باره وه له سه رچاوه ی راست (صحیح) وه نه هاتبی، زیانی زیاتره له سوودی.

(۴) ﴿وَيَوْمَ نَخْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا﴾، نهو پوژه که له هه ر کومه لیک زور، که پروایان به نیشانه کانی ئیمه نه ده هیئا، کومه لیکیان لی کو ده که ی نه وه.

(۵) ﴿فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾، ئنجا خرده کری نه وه سه ر یه ک، واته: نهوانه ی پیشی راده گیرین، تاکو نهوانه ی دوايه پیمان ده گهن، یاخود (يُوزَعُونَ) واته: (يُمْنَعُونَ مِنَ الْإِنْحِرَافِ) واته: ریمان لی ده گیری که به ملاولادا برۆن.

(۶) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا﴾، هه تا کاتیک که هاتن.

(۷) ﴿قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي﴾، خوا پیی فه رموون: ئایا نیشانه کانی منتان به درۆ دانان.

(۸) ﴿وَلَمْ يُخِطُوا بِهَا عِلْمًا﴾، له گه ل نه وه دا زانیاریشتان له باره یانه وه نه بوو، لی ره دا وشه ی: (آیات) به نیشانه ی سیاقه که ده زانین، که مه به ست پیی ئایه ته خوینراوه کانن، ئایا شاره زاییتان به فه رمایشته که ی من نه بوو، به درۆشتان دانا؟! واته: ئایا به درۆتان دانا، بی نه وه ی لئی تیبگهن و پیی ئاشنابن؟!

(۹) ﴿أَمَّا ذَاكُنَّ تَعْمَلُونَ﴾، یاخود ئایا ئیوه چیتان ده کرد؟ لی ره دا (ذا)، له دوا ی (ها) ی پرسیارکردن (إِسْتِفْهَامِيَّة) دی و، مانایه که ی پروون ده کاته وه.

بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ، تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَىٰ مَحْشَرِهِمْ؛ أخرجهم مسلم:

مه سه له ی چواره م:

باسی ژماره یه كه له دیاردهو دیمه نه کانی گهردوون و، باسی ئاخیر زه مان و،
باسی سوورانه وهی زه وی، ههروه ها باسی سه ره نجامی سه ره رزانه ی چا که کاران و،
سه رشوړانه ی خراپه کاران:

خواد هه رموی: ﴿أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّا فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (٨٦) وَيَوْمَ يُفْخَعُ فِي الصُّورِ فَيُفْرِعُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوُهُ دَخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْفَعُ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَرَجٍ يَوْمَئِذٍ ءَامِنُونَ ﴿٨٩﴾ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ .

شیکردنه وهی ئەم پێنج ئایه ته، له شازده برگه دا:

١- ﴿أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ﴾، ئایا سه رنج نادهن! ئیمه شهوگارمان بو گیاروان به وه که تیییدا پشوو بدهن! لیژده دا ئەم بینینه ده گونجی مه به ست بینینی چاو بی، ده شگونجی مه به ست بینینی عه قل بی، چونکه هاتنی شهوگار به هه ردووکیان ههستی پێده کری.

٢- ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾، پوژگاریشمان بو کردوون به پێینهر، (مُبْصِرٌ: اسْمٌ فَاعِلٍ أَبْصَرَ، أَي: رَأَى)، (أَبْصَرَ): واته: پێینهر، له بهر ئه وهی پوژنایی پوژگار هوی بینینه، بویه خوا ﷻ فهرموویه تی پوژگارمان بو کردوون، به پێینهر، واته: به هوی پوژنایی پوژگاره وه ده بینن، که واته: هه مزه ی (أ)ی (أَبْصَرَ يُبْصِرُ مُبْصِرًا) واته: کردنی به بینهر، پوژگارمان وا لیکردوه، بیانکات به بینهر.

(۳)- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، لەوەدا نیشانە زۆرن، بۆ کۆمەڵێک پڕوا بێنن، که خوا شەوگاری تاریک داھێناوە، پشووێ تێدا بدەن و، پۆژگاریشی پڕوناك داھێناوە، تاكو کارو کاسبیی تێدا بکەن، ئنجا چۆنەتی جوولەى زەوى بە دەورى خۆیدا، بە دەورى خۆردا، ئنجا ماوەى شەوو پۆژان دوازدە سەعات بە دوازدە سەعات، کورت و درێژیش دەکەن، بە پێى کەشەکانى سأل و، بە پێى شوێنە جوگرافىيەکانى گۆى زەوى، لەسەرەوێ زەوى، لە خوارەوێ زەوى، لە ئێوەراستى، لە ھەر يەكەيان جوړیکە، بێگومان نیشانە زۆرن بۆ ئەوانەى پڕوا دێنن، بەلام ھەيە ھەرچەندە نیشانەو بەلگانیى زۆر بێنى، کە چى ھىچ سوودو بەھرىيان لى نابینی.

(۴)- ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾، ئەو پۆژەش کە فوو بە سووردا دەکرى، (صور) واتە: شەپپور، کەرەنا (بوقی).

(۵)- ﴿فَفُزِعَ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ﴾، ھەركەس لە ئاسمانەكان و زەویدا ھەيە، دادەچلەكێ و دەترسێ، ترس و لەرز دايدەگرێ، (فزع) بریتىيە لە وەجولەكەوتن و رێكھاتن و داچلەكین لە شتێكى ترسناك.

(۶)- ﴿إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ﴾، مەگەر ئەو کەسەى خوا بىھوێ دانەچلەكێ، ئەو ھەو پۆژەدا داناچلەكێ و ناترسێ.

(۷)- ﴿وَكُلُّ أُنثَىٰ دَخِرِينَ﴾، ھەموو ئەو کەسانەى کە لە ئاسمانەكان و زەویدا ھەن، بە ملکەچى و زەبوونى، دین، واتە: دین بۆ لای ئەو شوێنەى خواى پەرۋەردگار بۆيان دیاریی دەکات.

(۸)- ﴿وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَمَادًا﴾، چىايەکانى دەبینى، پێت وایە وەستان، بى جوولەن.

(۹)- ﴿وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ﴾، لە حالیکدا وەك پۆششتنى ھەور دەپۆن، لێرەدا مەبەست پێى جوولەى چىايەکانە، ئنجا چونکە چىايەکان بە تەنیا ناجوولێن، بەلکو لەگەڵ زەویدا، دەجوولێن، وەك چۆن ھەور لە ئاسمان دەجوولێ، لەوێ دەچێتە ئەوێ و لەوێ دەچێتە

ئەو، چىياھەكانىش لەگەڵ زەوى دەجووڵىن، ئەوھش ئاماژەيەكى زۆر ڕوونە بە سووپانەوھى زەوى بە دەورى خۆیدا، بە دەورى خۆردا، كە خىرايى سووپانەوھى زەوى بە دەورى خۆردا، شەست (۶۰) ھىندەى خىرايى سووپانەوھى بە دەورى خۆیدا، چونكە خىرايى سووپانەوھى زەوى بە دەورى خۆردا، لە ھەر چركەيەكدا سى (۳۰) كىلومەترە، بەلام خىرايى سووپانەوھى بە دەورى خۆیدا، لە ھەر خولەككدا سى (۳۰) كىلومەترە، كە ئەمەش ئىعجازىكى زانستىيە، بۆيەش زانايانى پيشين، باش لەم ئايەتە ھالىي نەبوون، كە گوتووينا: مەبەست پىيەيەككە لە ديمەنەكانى قىامەت! بەلام ئەوھى لىي تىكداون، ئەو رستەيە: ﴿صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ﴾! چونكە لە كاتى تىكداندا، چۆن دەگونجى بگوترى: تەماشاكەن! چەند جوان دروستكراو!! خوا دەفەرموي: چىياھەكان دەبينى، وا دەزاني وەستاون، بەلام وەك ڕۆيشتنى ھەور، دەرۆن، ئەوھ دروستكراوى ئەو خوايەيە كە ھەموو شتەكى ڕىك دروست كردو، واتە: ئەو چىياھە لەگەڵ زەوى دا دەخولپنەو، وەك جوولەي ھەور، بەلام ئيو ھەستى پى ناكەن.

(۱۰)- ﴿صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، ئەوھ دروستكراوى ئەو خوايەيە كە ھەموو شتەكى زۆر بە ڕىك و پىكى دروست كردو.

(۱۱)- ﴿إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾، بەراستى ئەو شارەزايە بەوھى دەيكەن.

(۱۲)- ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا﴾، ھەر كەسك چاكە بىنى {كە برىتيە لە ئيمان، تاعەت، بەندايتى بۆ خوا} ئەوھ چاكتر لەو چاكەيەى ھىناويەتى، پاداشتى ھەيە لە ڕۆژى دواييدا.

(۱۳)- ﴿وَهُمْ مِّنْ فَرَجٍ يَوْمَئِذٍ أَمْنُونَ﴾، ھەروھە ئەوان لە داچلەكىن لەو ڕۆژەدا، دلىاو ھيمن و بىترسن، ھەروھە خويئراويشەتەو: ﴿وَهُمْ مِّنْ فَرَجٍ يَوْمَئِذٍ أَمْنُونَ﴾، (فَرَج) دەبىتە پالدارو (مُضَاف)، (يَوْمَئِذٍ) دەبىتە پالويدراو (مُضَاف إِلَيْهِ)، لە داچلەكىنى ئەو ڕۆژە، دلىاو بىترسن، بەلام ئەگەر بە تەنووين بخويئريتەو: ﴿وَهُمْ مِّنْ فَرَجٍ يَوْمَئِذٍ أَمْنُونَ﴾، لە داچلەكىن لەو ڕۆژەدا، دلىاو بىترسن.

ثُمَّ وَهَكَذَا هُوَ نَائِبُهُ تَعَالَى سُووَرَهُ تَقِي (فصلت) وَايَهُ، كِه خُوا دِه فِه رَمُوِي: ﴿أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي ءَامِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (٤٠) وَاَتِه: نَائِيَا تِه وِ كِه سَهِي فِرِي دِه دِرِي تِه نَاگِرِه وِه حَالِي بَاشْتَرِه، يَاخُو د تِه وِ كِه سَهِي كِه رُوژِي قِيَامَت بَه بِي تَرَسِي وِ، بَه هِيْمَنِي وِ نَارَامِي دِيْت؟!

(١٤) - ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ﴾ هِهَر كِه سِيَك خِرَاطِه بِيْنِي، {بِيْپِرَوَايِي، نِيْفَاق، شِيْرِك، تَاوَان وِ خِرَاطِه} تِه وَاَنِه دِه م وِ چَاوِيَان لِه پِه وِرُو دِه خِرِيْتِه نِيُو نَاگِرِه وِه، (كَب) بَرِيْتِه لِه وِه رِوَالِه قِي شَتِيَك رِوَوِي لِه زِهَوِي بِيْت، بُوِيَه مَن بَه لِه پِه وِرُو مَانَام كِرْدِه وِه.

(١٥) - ﴿هَلْ تُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ {بِيْيَان دِه گُوتَرِي:} نَائِيَا جِگِه لِه وِهِي كِه دِه تَانَكِرْد، چِ سَزَايِه كِي دِيكِه تَان بَدَرِيْتِي؟

لِه بَارِهِي كِه رَهْنَا (الصُّور) وِه، تِه م دِه قِه دِيْنِيْن: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَمَّا فَرَعَ اللَّهُ مِنْ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، خَلَقَ الصُّورَ، فَأَعْطَاهُ إِسْرَافِيلَ، فَهُوَ وَضَعَهُ عَلَى فِيهِ شَاخِصٌ بَصَرُهُ إِلَى الْعَرْشِ يَنْتَظِرُ مَتَى يُؤْمَرُ»، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا الصُّورُ؟ قَالَ: «قَرْنٌ» قَالَ: وَكَيْفَ هُوَ؟ قَالَ: قَرْنٌ وَاللَّهِ عَظِيمٌ وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ إِنَّ عَظْمَ دَارَةٍ فِيهِ لَعَرِضُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، فَيَنْفُخُ فِيهِ ثَلَاثَ نَفَخَاتٍ: الْأُولَى: نَفَخَةُ الْفَرْعِ، وَالثَّانِيَّةُ: نَفَخَةُ الصَّعْقِ، وَالثَّالِثَةُ: نَفَخَةُ الْقِيَامِ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ^(١).

وَاَتِه: تِه بُوُو هُوِرِه پِرِه خُوا لِيِي رَازِيْبِي، دِه لِيِي: پِيْغِه مَبِهَر ﷺ فِه رَمُوِي: كَاتِيَك خُوا لِه دُرُوسْت كِرْدَنِي نَاسْمَانِه كَان وِ زِهَوِي بُوُو، صُووِرِي دُرُوسْت كِرْدُو دَاي بَه نِيْسِرَافِيْل، تِه وِيْش بَه دِه مِيَه وِه گِرْتِه وِه، بُوُو عِه رَهْش دِه رِوَانِي، چَاوِه پَرِيَه، فِه رِمَانِي پِي بَكِرِي، (فَوُوِي پِيْدَا بَكَات)، مَنِيْش گُوتِم: تِهِي پِيْغِه مَبِهَرِي خُوا! صُووِر چِيِيَه؟ فِه رَمُوِي: قُوْچِيَكِه سُوِيْنْد بَه خُوا زُوْر مِه زَنِه، سُوِيْنْد بَه وِ كِه سَهِي كِه مَنِي بَه هِه ق نَارْدِه وِه، يَه كِ بَاَزَنِهِي بَه تِه نَدَازِهِي پَانَايِي نَاسْمَانِه كَان وِ زِهَوِي يَه، سِي جَار

(١) أخرجه الطبري: ١٦٦٢١، وابن أبي حاتم: ١٨٤١٢، الجامع لأحكام القرآن: ج ١٣، ص ٢٣٩.

فووی پيدا دهكات، فووی يه كهەم: فووی داچله كينه، فووی دووهەم: فووی مردنه، فووی سێهەم: فووی زیندوو بوونه وه وهه لسانه وهیه بو پهروه دگاری جیهانیان. هه لبه ته ئه م دهقه له پرووی سه نه دیشه وه، تۆزیک مشت و مری له سه ره، به لام هه ر هی نام، ئنجا ئه و ده لئ: سی فوو، به لام وهك له ئایه ته کان ده رده که وئ، دوو فوو یه:

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (٦٧) وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ (٦٨) الزمر، ههروه ها که دهفه رموی: ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ﴾ (٦) تَبَعُهَا الرَّادِفَةُ﴾ (٧) النازعات.

ههروه ها له چهند شوێنیکی دیکه ش، ئاماژه به وه کراوه، که دوو جار ان فوو به که په نادا ده کرئ، جاری یه که م ئاخیر زه مانئ به دوا دا دئ و، جاری دووه می ش هه لسانه وه ی به دوا دا دئ.

له توره كۆمهله نه به كان له كه له تان
بەن مەكەم عێز مەواڵ الدخانە

فەقەڵەن بایبێر AliBapir

مەواڵەن مەكەنەن مەواڵەن مەواڵەن

AliBapir

www.alibapir.com

مەواڵەن مەكەنەن مەواڵەن مەواڵەن

مهسه لهی پینجه م و کوتایی:

پراگه یاندنی خوا ﷺ له سه ر زمان پینجه مبه ر ﷺ که فه رمانی پیکراوه: په روه ردگاری کابه بپه رستی و، له ملکه چان بی و، قوربان بخوینی و رایبگه یه نی، که پی پاست گرتنی هه ر که سیك، به سوودی خویه قی و، خراپه شی به زیانی خویه قی، نه و ته نیا ترساندن له سه ره، پاشان خوا فه رمان به پینجه مبه ر ﷺ ده کات که ستایشی خوا بکات و به مروقه کانیش رایبگه یه نی، که به زوویی نیشانه کانیا نیان پیشان ده دات و، خواش بی ناگانیه له وهی ده یکه ن:

خوا ده فه رموی: ﴿إِنَّمَا أَمْرٌ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝۹۱ وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمِنْ أُمَّتِي إِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۝۹۲ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ ۖ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝۹۳﴾

شیکردنه وهی ئەم سئ ئایه ته، له ده (۱۰) برگه دا:

- (۱) - ﴿إِنَّمَا أَمْرٌ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ﴾ {بلی:} من ته نیا به وه فه رمانم پیکراوه، که په روه ردگارو خاوهی ئەم شاره {که مه به ست پی شاری مه ککه یه} بپه رستم.
- (۲) - ﴿الَّذِي حَرَّمَهَا﴾ دياره که ناوی نه هی ناوه، بو ریزو به رزکردنه وه مه زکردنه: نه و خوایه ی نه و شاره ی قه ده غه کردوه.

فه رمانم پیکراوه که هه ر نه و بپه رستم، به ندایه تی بو نه و بکه م، (حرمها) واته: قه ده غه ی کردوه، سته می تیدا بکری، پاوی تیدا بکری، دارو دره خت و گزو گیای تیدا بپردی، وه ک پیشه وا (طبری) له ته فسیره که یدا گو توویه قی^(۱)

(۱) جامع البیان ج ۲۰، ص ۳۶.

(۳) ﴿وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ﴾، ھەروەھا ھەموو شتێک ھی ئەوە، ھی خوا.یە.

(۴) ﴿وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، فەرمانیشم پیکراوە کە لە گەردنکە چان بـم، لەوانە بـم کە ئیسلامیان بە بەرنامە ی ژیان قبوڵ کردووە، کە ئیسلام لە خودی خوێ دا ملکە چییە بۆ خوا.

(۵) ﴿وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ﴾، ھەروەھا فەرمانم پیکراوە کە قورئان بخوێنم، یانی: پەيامی خوايان پێرابگە یەنـم، لە میانـی قورئانخوێندن دا.

(۶) ﴿فَمِنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْدِي لِنَفْسِهِ﴾، ھەر کە سێک پێی راستی گرت، ئەو پێی راستی گرتووە بۆ خوێ، واتە: سوودی پێی راستگرتنە کە ی بۆ خوێە قـی.

(۷) ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾، ھەروەھا ھەر کە سێک گومرا بوو، پێی ونکرد، یاخود لە پێی ونبوو، تۆ بـلـی: مـن تەنـیا لە وریاکەرەوانـم، یانی: چاودێر نیم بەسەر تانەو، نە ھێـلم، لابـدەن، مـن تەنـیا گە یاندنی پە یامی خوام لەسەرە

(۸) ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، ھەروەھا بـلـی: ستایش بۆ خوا، لەبەر ئەوە ی شایستە ی ھەموو ستایشیکە، ھەروەھا لەبەر چاکە و نیعمە تە کانی، بە تاییەت ھەردوو ک نیعمە تە ھەر گەرە کە ی، کە قورئانەو، ناردنی پیغەمبەری خاتە مە موحەممەد ﷺ.

(۹) ﴿سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا﴾، بـلـی: (خوا) بە زووی نیشانە کانی خوێتان پێشان دەدات، {لە ئاسۆ یە کان و لە خوێ تانداو لە زەویدداو} دە یاننانسن، یان مەبەست ئەو یە: ئەو ھەرە شانە ی لێتان دە کات ھەندیکیان دێنە دی، ئنجا مردنی ھەر کام ی کتانه، یان بەنسبەت کافرە کانی ئەو پڕۆژگارەو، تیشکان تانە لە جەنگە کاندا، یان: دەردوبە لاو گرفتاری یە کانن، یان: گرانی و قات و قری یە.

کە دە فەر موی: (سَیُرِیْکُمْ) وشە ی (س) نیشانە ی ئەو یە: پێشان دانی ئەو ئایە تانە نیزیکە، یانی: بەم نیزیکانە پێشان تان دەدات، ھەلە تە بۆ ئیمە چەند سالتیک زۆرە، بەلام بەنسبەت خوا ی پەرە دگارەو، ئەو ماوانە ی ئیمە پیمان

زۆرن، بۇ خوا سفرن، خوا بۇ خوۋى لە دەرەوھى كات و شوئنه، بۇ ئيمەى دانيشتووانى زەوى، شەورپوژي ك بىست و چوار سەعاته، ساليك سيىسەدو شەست و ينج (۳۶۵) رۆژ و شەوھو، پيوھرى خوا بۇ كات زۆر جياوازه، وەك دەفەرموي:

﴿وَيَسْتَعِجْلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ (٤٧) الحج،

واته: ... پوڙيڪ له لاي پيروهر دگارت به نه ندازهي هه زار ساله له وهی ٿيوه
ده ٻڙمڙن، له شوڻي ديکه ده فهرموڻ:

﴿ تَفْرُجُ الْمَلِكَةَ وَالرُّوحَ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴾ ﴿٤﴾

المعارج، واته: له روژیکدا که نه ندازه که ی په نجا هه زار ساله.

که واته: که دهفه رموی: ﴿سِرِّیْکُمْ ءَآیٰتِهٖ فَعَرَفُوْنَهَا﴾ (خوا) نیشانه کانیتان
پیشان ددهات، دهینانسان، نهوه چند واتیاه کی ههن:

أ- يانی: نیشانه کانی خوا له خوټانداو له ئاسوږه کاندا، له گه ردووندا، تاكو زانست بهرړو پيشه وه بچي، نيشانه کانی خوا زیاتر ده بینن و، نېعمه ته کانی خوا زیاتر دهرک ده که ن.

ب- یاخود: ئەمە ھەپەشە کردنە لە بێپروایەکان، کە لەمەو دوا، ئەو شتانە ی گالته یان پێدەکەن و، پەلەیان لێدەکەن، بە زوویی ھەندیکیان دەبینن، کە مەبەست پێی تیشکانیانە لە ڕووبە ڕووبوونەو لە جەنگەکاندا، بە تایبەت لە جەنگی بە در دا - بە نسیبەت بێپروایانی ئەوکاتەو - .

ج - یاخود مہ بہ ست پئی مردنی ہەر کامیکیانہ، کہ بیگومان پیش قیامہ تی گہورہ، ہەر کامیک لہ مروّفہ کان قیامہ تی بچووکی خوئی دہ بینئی.

د- یان مه به ست هاتنی به لاو گرفتاریه تاییه تی و گشتیه کانه.

(۱۰) ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَفْلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾، په‌روه‌ردگار یشت بی‌تأگا نیه، له‌وه‌ی ئیوه ده‌یکه‌ن، خو‌نراو‌ی‌شه‌ته‌وه: (عَمَّا یَعْمَلُونَ)، واته: له‌وه‌ی ئه‌وان ده‌یکه‌ن.

لیره‌شدا کوّتایی به ته‌فسیری سووره‌تی (النمل) دّینن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

• **آگاه‌اندیشی** ممکنه‌بی ماموستا عه‌لی بابیز

۱۶۹..... مەسەلە گرنگەکان

۱۷۹..... دەرسی پینجەم

۱۸۱..... پیناسەى ئەم دەرسە

۱۸۲..... مانای دەقاو دەقى ئایەتەکان

۱۸۳..... شیکردنەوہى ھەندىك لە وشەکان

۱۸۴..... مانای گشتیى ئایەتەکان

۱۸۸..... مەسەلە گرنگەکان

۱۹۵..... دەرسی شەشەم

۱۹۷..... پیناسەى ئەم دەرسە

۱۹۸..... مانای وشە بەوشەى ئایەتەکان

۱۹۹..... شیکردنەوہى ھەندىك لە وشەکان

۲۰۰..... مانای گشتیى ئایەتەکان

۲۰۳..... مەسەلە گرنگەکان

۲۱۵..... دەرسی حەوتەم

۲۱۷..... پیناسەى ئەم دەرسە

۲۱۸..... مانای دەقاو دەقى ئایەتەکان

۲۱۹..... شیکردنەوہى ھەندىك لە وشەکان

۲۲۱..... مانای گشتیى ئایەتەکان

۲۲۵..... مەسەلە گرنگەکان

۲۳۱..... دەرسی ھەشتەم

۲۳۳..... پیناسەى ئەم دەرسە

۲۳۴..... مانای دەقاو دەقى ئایەتەکان

۲۳۵..... شیکردنەوہى ھەندىك لە وشەکان

۲۳۷..... مانای گشتیى ئایەتەکان

۲۴۰..... مەسەلە گرنگەکان

- دەرسی نۆیەم..... ۲۴۹
- پێناسە ی ئەم دەرسە ۲۵۱
- مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان ۲۵۲
- شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان..... ۲۵۴
- مانای گشتیی ئایەتەکان ۲۵۹
- مەسەلە گرنگەکان ۲۶۹
- کاریگەریی شیرک و کوفر لەسەر تیکچوونی دەروونی و جەستەیی مەرووف ۲۸۴
- کورتە باسیک لە بارە ی شیعر و شاعیرانەو ۲۹۱

التَّمَنَّا

- دەستیك ۲۹۹
- پێناسە ی سوورەتی (التَّمَل) و بابەتەکانی ۲۹۹
- ۱- ناوی ئەم سوورەتە: ۲۹۹
- ۲- شوێنی دابەزینی: ۲۹۹
- ۳- ریزبەندیی لە موصحف و دابەزیندا: ۳۰۰
- ۴- ژمارە ی ئایەتەکانی: ۳۰۰
- ۵- نۆوەرۆکی: ۳۰۱
- ۶- تاییبە ئەندییەکانی: ۳۰۱
- ۷- دابەشکردنی بۆ چەند دەرسیك: ۳۰۲

دەرسی یەكەم..... ۳۰۷

- پێناسە ی ئەم دەرسە ۳۰۹
- مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان ۳۰۹
- شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان..... ۳۱۰
- مانای گشتیی ئایەتەکان ۳۱۱
- مەسەلە گرنگەکان ۳۱۶

نه نوره كومپايرمينيومان نهكككتان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir/عالي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

AliBapir/عالي بابير

كهتالي

راكه پاندني مهكتهبي ماموستا عالي بابير

راكه پاندني مهكتهبي ماموستا عالي بابير

راڭەباندنى مەكتەبى مامۇستا ئەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - غەربى - كوردى

علي بابىر/ AliBapir

علي بابىر/ AliBapir

كەتەلى

راڭەباندنى مەكتەبى مامۇستا ئەلى بابىر

تە نۆۋە كۆمەتارەتتەمىكان ئەمەلەتتەن
Stay in touch on social media
ئەن ئەمەك غەز مۇلاڭ التۇاصل التۇمەتەتە

راڭەباندنى مەكتەبى مامۇستا ئەلى بابىر